

EL SAGRAT ALCORÀ

**AMB TEXT ÀRAB I
TRADUCCIÓ AL CATALÀ**

THE HOLY QUR'AN

**ARABIC TEXT
AND
CATALAN TRANSLATION**

Publicat Sota Els Auspícis De:

HADHRAT MIRZA TAHIR AHMAD,

**Quart Successor Del Messies Promès i Cap
Suprem Espiritual De La Comunitat
Internacional Ahmadia De L'islam**

2003

Islam International Publications Ltd

EL SAGRAT ALCORÀ

AMB TEXT ÀRAB I TRADUCCIÓ AL CATALÀ

Primera edició publicada al Regne Unit el 2003

© **Islam International Publications Limited**

Publicat per:

Misión Ahmadía del Islam
Mezquita Basharat
14630 Pedro Abad-Córdoba
Espanya

Imprès al Regne Unit a:

Islam International Publications Ltd.
Islamabad Shephatch Lane Tilford
SURREY GU10 2AQ UK

Per a més informació poden contactar amb:

The London Mosque
16 Gressenhall Road
London SW18 5QL
Tel: +(0) 20 8870 8517
Fax: +(0) 20 8874 4779
Reino Unido

Misión Ahmadía del Islam
Mezquita Basharat.
14630 Pedro Abad. Córdoba.
Tel: 957 186203. Fax: 957 186300
Espanya

Mezquita Bait-ul-Awwal
Apartado Postal 45
Mixco 01057
Guatemala

Ahmadiyya Movement in Islam Inc.
Masjid Bait-ur-Rehman
1500 Good Hope Road
Silver Spring. MD 20905-4120
USA

Associacao Ahmadiya do Isla
Av. Da Republica 81-R/C Dto.
2780 – 160 NOVA OEIRAS
Tel: 00-351-214420981
Portugal

Associacao Ahmadia do Isla
Est Da Saudade 215
Petrópolis RJ. CEP 22620,
Tel/fax: 242 421385
Brazil

ISBN: 1 85372 794 6

Printed at :
PRINTWELL
Amritsar. Ph.: 0183-2587036

PREFACI

El Sant Alcorà és l'escriptura sagrada dels musulmans. Fou revelat per Déu, paraula per paraula, al Seu servent el Sant Profeta Mohammad, la pau sigui amb ell, a Aràbia, fa aproximadament 1400 anys.

El procés de revelació, que va començar a l'any 610 d.C., quan el Profeta de l'Islam tenia al voltant de 40 anys, es va allargar fins a un període de 23 anys. Malgrat que el grau d'alfabetització era molt baix a l'Aràbia d'aquella època, el Sant Alcorà es va començar a escriure des del seu primer moment i diferents escribes van encarregar-se, en moments diversos, d'aquesta tasca sagrada. Entre ells, els més destacats van ser:

Abu Bakr, Ali, Zaid bin Thabit i Zubair ibn al-Awwam (Déu estigui content amb ells)

A més a més d'això, un gran nombre de companys del Sant Profeta, la pau sigui amb ell, van memoritzar el Sant Alcorà a mesura que era revelat. El fet d'aprendre de memòria grans obres literàries no era res de nou per als àrabs. Aquests se n'orgullien de la seva excepcional memòria retentiva i eren considerats incomparables en aquest camp. Se sap que alguns d'ells havien memoritzat més de 100.000 versos de diferents poetes àrabs. Per tant, es va conservar des del principi al final un sistema dual de preservació del Sant Alcorà, la qual cosa va fer que l'escriptura del Sant Alcorà continués intacta i inalterada. Per bé que s'han fet diverses temptatives per demostrar el contrari per part d'erudits occidentals, aquestes temptatives han fracassat. Després d'aplicar les mesures crítiques més estrictes, aquests especialistes van haver d'admetre, finalment, que el Sant Alcorà, tal i com el trobem avui, és exactament el mateix que fou entregat pel Sant Profeta Mohammad, la pau sigui amb ell, als seus companys, com revelació de Déu:

D'aquesta manera, Sir William Muir, al seu llibre "Life of Mahomet", Londres 1912, vol. 1, pp.XXII-XXIII, escriu:

"Faccions diverses i enfrontades sorgides després de l'assassinat del mateix Othman al voltant d'un quart de segle de la mort de Mohammad han estat presents des d'aleshores al món musulmà. Tanmateix, un Alcorà únic ha existit entre ells i l'ús consensuat per tots ells, a totes les èpoques i fins a avui, de la mateixa Escriptura, és una prova irrefutable que tenim davant nosaltres el mateix text preparat per ordre del malaurat califa. No existeix probablement en el món cap altre llibre que hagi conservat un text tan pur durant dotze segles"

E.M.Wherry, en el seu “A Comprehensive Commentary of the Qu’ran”, Londres 1896, p.349, vol.1, escriu:

“El text de l’Alcorà és el més pur de totes les obres semblants de l’antiguitat”.

Lane Poole escriu a “Selections from the Kuran”, Turnber, Londres 1879, Introducció, pàg.c:

“Constitueix un immens mèrit per a l’Alcorà el fet que no hi hagi dubte quant a la seva autenticitat... Cada paraula que llegim ara la llegim amb la plena confiança que s’ha mantingut inalterada des de fa gairebé mil tres-cents anys”.

Bosworth Smith escriu al seu llibre “Mohammad and Mohammedanism”, Londres, 1874, pàg.22:

“A l’Alcorà tenim, més enllà de tot dubte raonable, les paraules exactes de Mohammad, sense substracció i sense addició”.

I finalment, el professor T.W. Arnold escriu al seu “Islamic Faith”, Londres, pàg.9:

“El text d’aquesta recensió correspon substancialment a les autèntiques afirmacions del mateix Mohammad”.

Tot i que no és possible discutir amb detall tots els trets distintius d’aquest llibre miraculós, considerem interessant destacar alguns dels seus aspectes més notables en benefici d’aquells lectors que tenen coneixements escassos de l’Islam.

El Sant Alcorà no es dirigeix només als àrabs, sinó també a la humanitat sencera i declara que el Sant profeta Mohammad, la pau sigui amb ell, és un profeta per a tota la humanitat.

Afirma ser l’última paraula de la Llei divina, un llibre complet per a la guia de la humanitat.

És l’únic Llibre diví que reconeix que el fenomen del profetatge és *un fenomen universal* i declara repetidament que pobles pertanyents a diferents races i països del món han estat receptors de la revelació divina en un moment o altre de la història de la humanitat. Diu així el Sant Alcorà:

وَأَنَّ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٣٥﴾

“No existeix cap poble al qual no se li hagi enviat un Amonestador” (35:25)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

“Vam suscitar d’entre cada poble un Missatger, que va predicar:
Adoreu Al·là i rebutgeu el Maligne” (16:37)

D’aquesta manera, rebutja l’afirmació que el fenomen del profetatge hagi quedat limitat a la línia de profetes esmentada a l’Antic i Nou Testament. Així doncs, el Sant Alcorà introdueix el concepte d’un Déu universal que és Just, Benèvol i Beneficiador, igual en el Seu tracte envers totes les Seves creatures, siguin de qualsevol raça o nacionalitat.

En aquest Llibre es subratlla especialment la Unitat de Déu, la qual no és divisible ni multiplicable. Només existeix una relació reconeguda pel Sant Alcorà entre Déu i totes les altres formes d’existència i aquesta és la relació del Creador amb la seva creatura. Ningú no comparteix la seva glòria en cap forma. El Sant Alcorà rebutja categòricament el concepte de la trinitat i del “fill de Déu”. Déu no té ni esposa ni descendència:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
اللَّهُ الصَّمَدُ
لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

2. Digues: “Ell és Al·là, l’Únic”
3. “Al·là, l’Independent i Implorat per tots”
4. “No engendra ni és engendrat”
5. “I no hi ha ningú que sigui igual a Ell” (112:2-25)

El Sant Alcorà esmenta sis creences fonamentals: la creença en Déu, en els àngels, en els Llibres, en els Profetes, en el Dia de la Resurrecció i del Judici, i en el Decret de Déu que tot ho abasta.

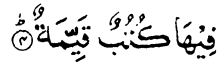
El Sant Alcorà rebutja la doctrina del pecat heretat i afirma que cada persona neix net, sense taca espiritual. Déu no només és Just, sinó que també és extremadament Misericordiós, Perdonador i Benèvol. És l’amo de totes les coses i Qui pot perdonar el pecat si així ho vol, i quan ho vol. El pecador pot veure’s net dels seus pecats a través de les seves pròpies llàgrimes de penediment si Déu accepta aquest penediment.

La redempció, segons el Sant Alcorà, radica en el moment en què cada home decideix penedir-se, reformar-se i dirigir-se amb tota sinceritat vers el seu Creador. Aquesta decisió, si és acceptada per Déu, atorga un nou

naixement espiritual a cada ésser humà sense tenir en compte els pecats que hagi pogut cometre en el passat.

Segons el Sant Alcorà, l'estatus de Jesucrist, la pau sigui amb ell, és el d'un profeta molt estimat i de posició elevada. El Sant Alcorà rebutja la idea que Jesucrist fos el fill de Déu en el seu sentit literal i que morís a la creu per la redempció de la humanitat. El Sant Alcorà refuta categòricament les afirmacions cristianes i jueves que assegurin que Jesús, la pau sigui amb ell, morí crucificat. Segons el Sant Alcorà, els seus enemics van fracassar en l'intent de matar-lo per crucifixió. Quan van baixar el seu cos de la creu, es trobava només en un estat d'inconsciència que s'assemblava a la mort, i això va donar peu a tota la conjectura i confusió relatives a la seva suposada mort a la creu. El Sant Alcorà confirma el naixement verge de Jesús i exonera Maria de totes les acusacions que la representen com a dona de virtut qüestionable.

D'entre totes les escriptures religioses, el Sant Alcorà és únic en la seva actitud envers les altres religions. No només reconeix els profetes bíblics, sinó que també ordena als musulmans a creure en tots els altres profetes, independentment d'on hagin aparegut, com un principi fonamental de la seva fe.

4. En ell hi ha manaments perdurables (98:4)

El missatge fonamental de totes les religions, segons el Sant Alcorà, fou originalment el mateix, és a dir: creure en un Déu Únic, adorar-Lo amb total sinceritat i gastar en causes bones per buscar el Seu grat.

Tanmateix, amb aquests principis, els ensenyaments morals i socials poder variar per ajustar-se a diferents condicions i requisits de temps diferents en llocs diferents del món. No obstant això, cal assenyalar que tot i que la Torah i els Evangelis, de la mateixa manera que molts altres llibres, són reconeguts com revelacions Déu per part del Sant Alcorà, Tanmateix, es declara que no s'han mantingut del tot intactes. Amb el pas del temps, malauradament, aquests Llibres divins han patit interpolacions i corrupció per part de l'home. Així doncs, nombroses discrepàncies i contradiccions que avui trobem en el que queda d'aquests Llibres d'origen diví, són explicades pel Sant Alcorà com a resultat del fenomen de la interpolació i la corrupció.

L'últim propòsit de la creació de l'home és l'adoració a Déu. En els ensenyaments alcorànics això no només significa inclinar-se i prostrar-se davant d'Ell, sinó també esforçar-se per adquirir els Seus atributs de manera que l'home esdevingui un veritable virrei de Déu a la terra i manifesti la Seva llum i bondat.

L'home és la Seva principal creació a l'univers i ocupa una posició de dignitat i honor sobre totes les coses creades. Per bé que, com a tal, manté una posició superior en relació amb la resta de la creació, el Sant Alcorà rebutja categòricament la idea de superioritat social entre home i home. A ulls del Creador només serà considerat superior en grau i dignitat aquell que avantatgi d'altres en virtut i justícia.

Els ensenyaments del Sant Alcorà abracen totes les esferes d'interès i activitats humanes com a sistema complet religiós, social, econòmic i moral que pot aplicar-se universalment. Declara que cap sistema, per bo que sigui, no pot funcionar sense adherir-se estrictament als valors morals absoluts.

El Sant Alcorà descriu clarament els drets i els deures dels diferents membres i sectors de la societat, amb la qual cosa dona lloc a una perfecta harmonia en l'ordre social i elimina les fonts de fricció entre els homes. Així doncs, suprimeix el concepte de lluita de classes i tota forma d'explotació de l'home per l'home.

El Sant Alcorà posseeix la distinció entre tots els Llibres divins d'haver establert els drets de la dona i d'haver-li atorgat un estatus honorable d'elevat respecte en la societat humana. De la mateixa manera, el Sant Alcorà és l'únic Llibre diví que ha establert clarament una sèrie de lleis relatives a l'herència que salvaguarden els drets de la dona en aquesta qüestió.

La llibertat de consciència és una altra característica important dels ensenyaments alcorànics. Déu ofereix a l'home la lliure elecció de creure o negar-se a fer-ho i no es permet a ningú que exerceixi la coacció en la religió. En matèria de fe, l'home ha de retre compte directament a Déu. Cap ideologia no pot ser imposada a l'home, ni tampoc no se li pot obligar a abandonar el que creu. La persuasió i el raonament són els únics mitjans per provar d'aconseguir un canvi en el pensament humà.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ تَف

“No hi ha d'haver coacció en la religió” (2:257)

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

“Per que morissin aquells que ja havien mort amb un Senyal clar i sobrevisquessin aquells que ja havien sobreviscut gràcies a un Senyal clar” (8:43)

El Sant Alcorà ensenya que l'ànima humana adopta una nova forma d'existència després de la mort. La sort i el destí de la pròpia ànima estan

determinats pels actes i per la conducta de cadascú. Les obres bones o dolentes de cada persona decideixen el resultat de la seva vida futura després de la mort.

El Sant Alcorà afirma que l'Íslam és el missatge de Llum que, després d'una llarga lluita, guanyarà finalment a la Foscor. Al Sant Alcorà hi trobem la profecia que en els últims dies, l'Íslam prevaldrà sobre totes les altres creences i ideologies, i així assolirà el desitjat objectiu d'una religió universal per a tota la humanitat. Aquesta victòria final de l'Íslam, segons les profecies del Sant Profeta, s'hauria d'aconseguir mitjançant la lògica, la raó i la persuasió, a través d'un servent del Sant Profeta Mohammad, la pau sigui amb ell, anomenat Mahdi i Messies. A finals del segle passat, segons la creença musulman ahmadia, i en compliment d'aquesta profecia, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Qadian (Índia) fou designat per Déu Reformador Promès d'aquesta era, amb els títols de Mahdi i Messies. Ell va fundar un moviment al 1889 que va denominar Moviment Ahmadi de l'Íslam. Des de la seva creació, aquest moviment s'ha dedicat a la tasca de difondre el missatge de l'Íslam per mitjans pacífics, amb persuasió i fent servir el raonament, així com a servir de forma desinteressada a persones de diferents parts del món. Fins a aquest moment, el Moviment ha aconseguit amb èxit guanyar seguidors de l'Íslam en més de cent països del món i continua seguint aquesta direcció. Aquesta traducció del Sant Llibre al català és un altre pas endavant donat per la comunitat en el mateix noble sentit. Que Déu la beneeixi amb l'èxit.

NOTA DE L'EDITOR A LA PRIMERA EDICIÓ

El Sant Alcorà és la paraula de Déu i va ser revelada a Mohammad el Sant Profeta de l'Islam (que la pau i benediccions d'Al-là siguin amb ell) paraula a paraula. Aquesta revelació es va estendre al llarg de vint-i-tres anys. D'entre totes les Escripures, el Sant Alcorà és l'única que manifesta que ha estat revelada per Déu paraula a paraula. És el llibre sagrat dels musulmans i conté una guia completa, no només per als propis musulmans, sinó també per a totes les altres persones i per a totes les èpoques. Déu va prometre que salvaguardaria sempre el seu text; i, en efecte, no s'ha produït cap canvi en el text original àrab, el qual avui és exactament el mateix que el que va ser revelat a Mohammad (que la pau i benediccions d'Al-là siguin amb ell) fa més de mil quatre-cents anys.

Traduir la Paraula de Déu no és tasca fàcil. La Comunitat Internacional musulmana Ahmadia ha assumit la responsabilitat de traduir fidelment el Sagrat Alcorà a les diverses llengües del món amb el desig de transmetre el seu missatge a tots els pobles en els seus idiomes nadius.

La present traducció catalana, que va ser realitzada per Na S.Morales García i revisada per Ataul Munim Tariq i la mateixa traductora, procedeix d'una versió en llengua anglesa, traduïda directament des de l'àrab per un equip d'erudits (que van tenir com a referent la traducció anterior de Malik G. Farid) sota la supervisió i direcció de l'actual Cap Suprem de la Yamaat musulmana Ahmadiya, Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Quart successor del Messies Promès, el Fundador de la Yamaat.

Faci Déu que aquesta traducció sigui una veritable font de guia per a aquells que parlen o entenen la llengua catalana. Que Ell obri els seus cors a l'extraordinari missatge existent en el Sagrat Alcorà. Amén!

Els Editors.

INDEX

SURAH	PAG.	SURAH	PAG.
1. Al-Fatihah	1	33. Al-Ahzab	610
2. Al-Baqarah	5	34. Saba	625
3. Al-Imran	65	35. Fatir	636
4. Al-Nisa	102	36. Ya-Sin	646
5. Al-Maidah	139	37. Al-Saffat	657
6. Al-Anam	167	38. Sad	674
7. Al-A'raf	197	39. Al-Zumar	686
8. Al-Anfal	232	40. Al-Mumin	699
9. Al-Tauba	247	41. HamimSalldah	713
10. Yunus	271	42. Al-Shura	722
11. Hud	290	43. Al-Zujruf	733
12. Yusuf	311	44. Al-Dujan	745
13. Al-Rad	330	45. Al-Yaziyah	752
14. Ibrahim	340	46. Al-Ahqaf	758
15. Al-Hillr	350	47. Mohammad	766
16. Al-Nahl	361	48. Al-Fath	773
17. Bani Isra'il	383	49. Al-Huyurat	780
18. Al-Kahf	401	50. Qaf	785
19. Maryam	420	51. Al-Dhariyat	791
20. Ta ha	433	52. Al-Tur	797
21. Al-Anbiya'	451	53. Al-Nallm	803
22. Al-Hall	468	54. Al-Qamar	810
23. Al-Muminun	483	55. Al-Rahman	816
24. Al-Nur	498	56. Al-Waqiah	823
25. Al-Furqan	512	57. Al-Hadid	831
26. Al-Shuara	524	58. Al-Muyadalah	838
27. Al-Naml	545	59. Al-Hashr	844
28. Al-Qasas	560	60. Al-Mumtahanah	850
29. Al-Ankabut	576	61. Al-Saff	855
30. Al-Rum	588	62. Al-Yumuah	859
31. Luqman	599	63. Al-Munafiqun	862
32. Al-Salldah	605	64. Al-Taghabun	865

65. Al-Talaq	869	104 Al-Humazah	1005
66. Al-Tahrim	873	105 Al-Fil	1007
67. Al-Mulk	877	106 Al-Quraish	1009
68. Al-Qalam	882	107 Al-Maun	1011
69. Al-Haqqah	888	108 Al-Kauzar	1013
70. Al-Ma'arill	894	109 Al-Kafirun	1015
71. Nuh	899	110 Al-Nasr	1017
72. Al-Yinn	903	111 Al-Lahab	1019
73. Al-Muzzamil	908	112 Al-Ijlas	1021
74. Al-Mudazzir	912	113 Al-Falaq	1023
75. Al-Qiyamah	917	114 Al-Nas	1025
76. Al-Dahr	921	Oració final	1027
77. Al-Mursalat	925	Índex alfabètic	1028
78. Al-Naba	930	Glossari	1043
79. Al-Naziat	934		
80. Abasa	939		
81. Al-Takwir	943		
82. Al-Infitar	946		
83. Al-Mutaffefin	949		
84. Al-Inshiqaq	953		
85. Al-Burull	956		
86. Al-Tariq	959		
87. Al-Ala	962		
88. Al-Ghashiyah	965		
89. Al-Fallr	968		
90. Al-Balad	972		
91. Al-Shams	975		
92. Al-Lail	978		
93. Al-Duha	981		
94. Alam-Nashrah	983		
95. Al-Tin	985		
96. Al-Alaq	987		
97. Al-Qadr	990		
98. Al-Bayyinah	992		
99. Al-Zilal	995		
100 Al-Adiyat	997		
101 Al-Qariah	999		
102 Al-Takazur	1001		
103 Al-Asr	1003		

CAPÍTOL 1

AL-FATIHAH

(Revelat abans de la *Hilrah*)

Lloc i data de la revelació

Segons molts dipositaris de la tradició, tota aquesta *Surah* fou revelada a la Meca, i ja des d'un bon començament, formà part de la Pregària musulmana. A aquesta Sura s'ha fet referència en el versicle alcorànic següent: "*En efecte, t'hem donat els set versicles que es repeteixen sovint i el Gran Alcorà*" (15:88), el qual s'admet que fou revelat a la Meca. D'acord amb determinades dades, la Sura també fou revelada un segon cop a Medina. No obstant això, l'època de la primera revelació podria situar-se als primers temps del ministeri del Profeta.

Noms de la Sura i els seus significats

El títol més conegut d'aquesta breu Sura, és a dir, *Fatihah al-Kitab* (Capítol inicial del Llibre) es basa en l'autoritat de diversos tradicioners fiables (Tirmidhi i Muslim). Posteriorment, s'abreujà a *Surah Al-Fatihah* o simplement *Al-Fatihah*. Aquesta sura és coneguda amb una sèrie de noms, dels quals els més autèntics són els deu següents: *Al-Fatihah*, *Al-Salat*, *Al-Hamd*, *Umm al Qur'an*, *Al Qur'an al-Adim*, *Al-Sab'*, *al-Mazni*, *Umm al-Kitab*, *Al-Shifa*, *Al-Ruqyat* i *Al-Kanz*. Aquests noms serveixen per aclarir l'enorme importància de la Sura.

El nom de *Fatihah al-Kitab* (Capítol inicial del Llibre) significa que la Sura, com que està situada al començament, serveix com a clau de tots els temes que tracta l'Alcorà. *Al-Salat* (La Pregària) significa que forma una pregària completa i perfecte i constitueix part fonamental de les Pregàries institucionals de l'Islam. *Al-Hamd* (La Lloança) significa que la Sura subratlla l'elevada finalitat de la creació de l'home i ensenya que la relació entre Déu i l'home es basa en la clemència i la misericòrdia. *Umm al-Qur'an* (Mare de l'Alcorà) significa que la Sura forma un compendi de tot l'Alcorà, ja que conté en un breu resum tots els coneixements que es relacionen amb el desenvolupament moral i espiritual de l'home. *Al-Qu'an al-'Adim* (El Gran Alcorà) significa que, malgrat que la Sura és coneguda com *Umm al-Kitab* i *Umm al-Qur'an*, forma tanmateix, part del Llibre Sant i no n'està separada, com ho van considerar equivocadament alguns. *Al-Sab' al-Mazani* (els set versicles que sovint es repeteixen) vol dir que els set versicles breus del Capítol cobreixen gairebé totes les necessitats espirituals de l'home. I també significa que cal repetir el Capítol a cada *Ra'kat* de la Pregària. *Umm al-Kitab* (Mare del Llibre) significa que la pregària inclosa en el Capítol fou la causa de la revelació de la Llei Alcorànica. *Al-Shifa* (La Curació) vol dir que posa remei a tots els dubtes i recels legítims de l'home. *Al-Ruqyah* (L'Amulet) significa que no només és un pregària per prevenir una malaltia sinó que també proporciona protecció contra Satanàs i els seus seguidors, i enforteix el cor de l'home contra ells. *Al-Kanz* (El Tresor) significa que la Sura és un pou inesgotable de coneixements.

Referències a Al-Fatihah en una profecia del Nou Testament

Tot i això, el nom més conegut d'aquesta Sura és el de Al-Fatihah. És interessant assenyalar que aquest nom es troba en una profecia del Nou Testament: "Vaig veure davallar del cel un altre àngel vigorós...duia a la mà un *llibret obert*: estrebà el seu peu dret al mar i l'esquerre, a la terra" (Apocalipsi, 10: 1-2). La paraula hebrea "obert" és "Fatoah", que equival a la paraula àrab "Fatihah". I segueix: "I quan ell (l'àngel) cridà, van parlar els set trons amb les seves pròpies veus" (Apocalipsi 10: 3-4). "Els set trons" representen els set versicles d'aquest Capítol. Els exegetes cristians diuen que la profecia fa referència a una segona vinguda de Jesucrist, la qual cosa ha quedat palesa per fets reals. El Sant Fundador del Moviment Ahmadià, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, en qui s'ha complert la profecia relacionada amb la segona vinguda de Jesús, va escriure comentaris sobre aquest Capítol i va concloure a partir del contingut arguments de la veracitat de la seva afirmació. Per això, el prenia sempre com a model de pregària. Dels seus set versicles, en va deduir realitats divines i veritats eternes que mai no s'havien conegut abans. És com si el Capítol hagués estat un llibre segellat fins que els seus tresors foren descoberts per Hazrat Ahmad. Així es complí la profecia inclosa en l'Apocalipsi 10: 4: "I quan els trons van deixar de parlar i jo em disposava a escriure, vaig sentir una veu que em deia des del cel: segella les coses que t'han dit els set trons i no les escriguis". La profecia es referia al fet que el "Fatoah" o "Al-Fatihah" seguiria sent, durant un temps, un llibre tancat, però que arribaria el moment en què es posarien al descobert els tresors del coneixement espiritual que hi contenia. D'això, se'n encarregà Hazrat Ahmad.

Relació amb la resta de l'Alcorà

La Sura representa una introducció a l'Alcorà. De fet, és l'Alcorà en miniatura. Així doncs, ja des del començament del seu estudi, el lector es familiaritza amb els temes que esperaria trobar en el Llibre Sant. Es diu que el Sant Profeta comentà que la Sura Al-Fatihah era el capítol més important de l'Alcorà (Bujari).

Contingut

La Surah inclou l'essència de tot l'ensenyament alcorànic. En trets generals, conté tots els temes que s'exposen amb detall en el cos de l'Alcorà. Comença amb una descripció dels atributs fonamentals de Déu, que formen l'eix al voltant del qual giren els altres atributs divins, i la base de la creació de l'univers i de la relació entre Déu i l'home. Els quatre atributs divins principals, *Rabb* (Creador, Sostenidor, Perfeccionador), *Rahman* (Clement), *Rahim* (Misericordiós) i *Maliki Yaum al-Din* (Senyor del Dia del Judici) signifiquen que, després d'haver estat creat l'home, Déu el dotà de les millors capacitats naturals i li donà els mitjans i el material necessaris per al seu desenvolupament físic, social, moral i espiritual. A més a més, va decidir que els esforços i treballs de l'home fossin abastament recompensats. La Surah continua dient que l'home ha estat creat per a *Ibadah*, és a dir, el culte a Déu i per aconseguir la intimitat, i que necessita constantment de la seva ajuda per assolir el seu objectiu suprem. L'esment dels quatre atributs divins va seguida d'una pregària completa on troben expressió plena tots els

impulsos de l'ànima humana. La pregària ensenya que l'home ha de buscar i implorar sempre l'ajuda de Déu perquè li doni els mitjans necessaris per a l'èxit en aquesta vida i en la futura, però com que l'home és capaç d'obtenir força i inspiració del bon exemple de les ànimes nobles i grans del passat, que van complir la fita de la seva vida, se'ls ensenya a pregar perquè, com els va passar a elles, Déu estigui disposat a obrir-li també a ell els camins del progrés moral il·limitat i l'espiritual. Per últim, la pregària inclou una advertència perquè no fos cas que, després d'haver estat guiat cap al camí recte, se n'allunyi, perdi de vista la seva fita i se separi del seu Creador. Se'ls ensenya a seguir sempre alerta i buscar constantment la protecció de Déu contra qualsevol allunyament possible d'Ell. Aquest és el tema expressat de la manera més resumida a *Al-fatihah* i és el tema que tracta amb més abastament l'Alcorà, citant molts exemples per guiar el lector.

Es requereix als creients que, abans de llegir el Sant Alcorà, demanin la protecció de Déu contra Satanàs. *Quan recitis l'Alcorà, cerca refugi en Al·là, contra Satanàs, el rebutjat* (16:99). Ara bé, refugi o protecció implica: 1) que no passarà cap desgràcia; 2) que no se'ns escaparà cap bé; i 3) que un cop aconseguida la bondat, no tornarem a caure en el mal. Les paraules prescrites de la paraula diuen: "Cerca refugi en Al·là contra Satanàs, el rebutjat", que han de precedir qualsevol pregària.

A cada capítol de l'Alcorà (hi ha 114) rep el nom de Surah (Sura). Aquesta paraula, traduïda al català com "capítol" o "sura" vol dir: a) rang i eminència; 2) una marca o senyal; 3) un edifici bell i elevat; i 4) alguna cosa plena i completa (Aqrab & Qurtubi). Els capítols de l'Alcorà es diuen Sures perquè: a) La persona és exaltada en rang amb la seva lectura i arribà a l'eminència a través d'elles; b) Serveixen com a marca del començament i final dels diferents temes tractats a l'Alcorà; c) Cadascun d'ells és com un noble edifici espiritual; i d) Cadascun d'ells inclou un tema complet. El nom de Surah (Sura) per aquesta divisió s'ha emprat en el mateix Alcorà (2:24 i 24:2). També s'ha fet servir al Hadiz. Diu el Sant Profeta: "Justament ara se m'ha revelat una Surah que diu" (Muslim). És, doncs, evident que el nom de Surah per a una divisió de l'Alcorà s'ha utilitzat des del començament de l'Islam i no és una innovació posterior.

AL-FATIHAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [1]
2. Tota lloança pertoca a Al·là, Senyor de tots els mons.	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [2]
3. El Clement, el Misericordiós.	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [3]
4. L'Amo del Dia del Judici.	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ [4]
5. Tan sols a Tu t'adorem i tan sols a Tu t'implorem ajut.	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ [5]
6. Guia'ns pel camí recte.	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ [6]
7. El camí d'aquells a qui Tu has concedit les Teves benediccions, d'aquells que no t'han ofès i d'aquells que no s'han extraviat.	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۚ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ [7]

CAPÍTOL 2 AL-BAQARAH

(Revelat després de la Hillrah)

Títol, data de la revelació i context

Aquesta Surah, la més llarga de l'Alcorà, fou revelada a Medina en els quatre primers anys després de la Hillrah i és coneguda amb el títol de Al-Baqarah. El nom el va fer servir el mateix Sant profeta. Sembla ser que aquest títol es deu als versicles 68-72, on s'esmenta breument un incident important de la vida de la nació jueva. Durant molt de temps els jueus van viure a Egipte com a esclaus i serfs sota la més cruel tirania dels Faraons, els quals eren adoradors de les vaques. Com sol passar amb les races sotmeses, havien i pres i imitat servilment molts costums i hàbits dels egipcis i en conseqüència, havien arribat a tenir una forta estimació, gairebé adoració, per la vaca. Quan Moisès els va dir que sacrificuessin una vaca concreta que simbolitzava el seu objecte d'adoració van muntar un bon escàndol. Aquest és l'incident al qual es refereixen els versicles 68-72. A part de Al-Baqarah, la Surah té un altre nom: Al-Zahra, i tant aquesta Surah com la de Al'imran es coneixen conjuntament com a Al-Zahrawan: Els Dos Lluminosos (Muslim). Es diu que el Profeta comentà: "Tot té el seu cim i el cim de l'Alcorà és Al-Baqarah" (Tirmidhi). La Surah l'han posat darrere de Al-Fatihah perquè té les respostes a tots els problemes importants amb què s'enfronta el lector quan passa de Al-Fatihah a l'estudi del cos del Llibre. Encara que en general està relacionada amb les altres Surahs, Al-Fatihah té una relació especial amb Al-Baqarah, la qual constitueix el compliment de la pregària "Dirigeix-nos pel camí recte...El Teu enuig". En efecte, Al-Baqarah, amb la seva dissertació sobre els Senyals, el Llibre, la Saviesa i els Mitjans de Purificació (2:130) constitueix una resposta adequada i completa a aquesta gran pregària.

Contingut

Es diu de vegades que l'Alcorà comença amb aquesta Surah com mostra el seu primer versicle: "Aquest és un Llibre perfecte: no hi ha cap dubte en ell", mentre que Al-Fatihah és, per dir-ho d'alguna manera, l'Alcorà en miniatura, perquè encara que forma una part integrant d'ell, té una posició pròpia, peculiar i independent (15:88). El contingut d'aquest llarg capítol es resumeix en el versicle 130, aquest versicle conté una pregària del Patriarca Abraham on 1) s'implora a Déu que susciti un Profeta entre els mequins i que hauria de narrar-los els Senyals de Déu; 2) donar al món una Escriptura que contingues les lleis perfectes de la *Shari'ah*; 3) explicar en elles la saviesa continguda i 4) establir principis i normes de conducta que produïssin una completa transformació espiritual en les seves vides i els convertís en una nació gran i poderosa, preparada per dirigir tot el món.

Els quatre grans objectius que demanà Abraham han estat tractats en aquest Capítol en el mateix ordre en el que ell els demanà. Es parla dels "Senyals" en els 168 versicles primers, del "Llibre" i de la "Saviesa" en els vv.169-243 i, per últim, dels "mitjans del progrés nacional" en els vv.244-287. "L'explicació dels Senyals" es refereix als arguments sobre la veritat del Sant Profeta; "l'ensenyament del Llibre i la Saviesa", a les lleis de la *Shari'ah* establertes en la Surah i la saviesa o filosofia que s'amaga al darrere i, per últim, aclarint el tema del canvi espiritual del qual es parla en la pregària d'Abraham, es fa referència als principis que porten al despertar nacional.

La Surah té 40 seccions i 287 versicles. Comença amb una declaració de tres creences fonamentals: creença en Déu, en la revelació i en la Vida després de la mort; i dos consells pràctics sobre la Pregària i el *Zakat*. La resta és una explicació i ampliació d'aquests principis i ordenances. En resposta a la pregària de sol·licitud d'una guia, l'Alcorà presenta un codi legal perfecte que abraça totes les veritats trobades prèviament en les Escripures revelades, incloent-hi molts altres punts més, i és també la guia de l'home vers el cim més alt de la glòria espiritual. La segona secció censura i desaprova la simple professió verbal de la fe que no té arrels profundes al cor. La tercera secció, tanmateix, estableix normes i criteris pels quals pot provar-se i verificar-se la veritat de l'Alcorà. I, per això, dirigeix l'atenció vers el procés d'evolució que es desenvolupa en l'univers físic. Aquest procés pot veure's de la mateixa manera en el camp espiritual. S'esmenta el primer esglaó d'aquesta cadena espiritual: Adam, el primer home, a qui Déu revelà la seva Voluntat. A la secció quarta se'ns parla del fet que es presenten objeccions contra el Sant Profeta. Però aquestes objeccions no poden treure mèrit a la seva veritat: com tampoc no ho van poder fer amb la veritat d'Adam. Les dotze seccions següents (5-6) tracten de l'objecció següent: Per què existia la necessitat d'una nova revelació si Déu ja s'havia revelat a Adam? S'afirma que, en harmonia amb l'evolució progressiva del sistema espiritual, Déu ha estat enviant la seva revelació a totes les èpoques i cada revelació successiva ha estat un perfeccionament de l'anterior. Moisès fou el fundador d'una nova *Shari'ah*, després, el van seguir un munt de Missatgers Divins als quals es van oposar els israelites, i van ser perseguits per ells. El persistent menyspreu dels manaments Divins per part dels israelites i les seves iniquitats els van fer perdre el seu dret a la gràcia Divina. Per tant, el Profetatge, d'acord amb les profecies bíbliques, fou traslladat a la Casa d'Ismael i sorgí el sant profeta en l'estèril i àrida Vall de la Meca amb la Llei més perfecta i completa. Això omplí als israelites de ràbia malgrat que no tenien cap dret a enfadar-se i enfurismar-se per haver estat privats del profetatge. Es van oposar al sant Profeta i no van escatimar esforços per anihilar-lo. Però l'oposició al disseny Diví mai no ha tingut èxit.

Les dos seccions següents tracten de les objeccions dels israelites sobre el perquè el Sant profeta ha renunciat al *Qiblah* de tots els Profetes anteriors a favor de la Ka'bah. Se'ls diu que, en primer lloc, mirar en una direcció determinada en les pregàries o fixar un lloc concret com la *Qiblah* no ha de preocupar, ja que només serveix per aconseguir i mantenir la unitat entre un poble. En segon lloc, en les pregàries que Abraham havia ofert pels fills d'Ismael es profetitzà que la Meca es convertiria un dia en un lloc pelegrinatge per ells i la Ka'bah en la seva oposició de no creients en el compliment de la seva difícil missió, i aquesta oposició continuarà fins a la Caiguda de la Meca. La secció 20 crida l'atenció sobre la veritat suprema que tot el que diu a dalt no és una conjectura o una endevinació vana; la mateixa creació dels cels i la terra, l'alternança de dia i nit i d'altres fenòmens naturals representen un testimoni incontrovertible de la seva veritat, ja que, d'una banda, les lleis de la natura assenyalen l'existència d'una llei espiritual i el procés de l'evolució progressiva que en ella es conté i, d'altra banda, tot l'univers sembla treballar en suport del Sant Profeta. Amb la secció 21 comença una descripció de les ordenances de la *Shari'ah* i de la saviesa que s'hi amaga. En primer lloc, es donen instruccions per a l'ús dels aliments lícits (*Halal*), sans i bons (*Tayyib*), perquè les accions humanes es regeixen per la condició mental de l'home i aquest estat mental depèn de la forta influència del que menja. En la secció 23 es presenta l'essència de l'ensenyament islàmic, que consisteix en la fe de Déu, la Vida després de la mort, les Escripures revelades i els Missatgers Divins. Fer el bé als altres, oferir culte i contribuir als fons nacionals són també elements que formen part d'una conducta justa. A tot això s'afegeixen la paciència en les proves i el respecte de les promeses solemnes. També es consideren importants: el manteniment de la justícia, l'ajuda legítima als familiars i el respecte a les lleis socials, entre les quals ocupa un lloc preeminent la llei de l'herència. En la següent secció es destaquen els exercicis de devoció la finalitat dels quals es compleix amb el dejú islàmic. Les seccions 24 i 25 tracten de ritus i lleis relacionats amb el pelegrinatge, que té un paper important per aconseguir la unitat nacional i la solidaritat entre els musulmans. En la secció 26 s'aclareix la filosofia dels ordenaments de la *Shari'ah* que han de ser degudament respectades, perquè els actes exteriors tenen un gran efecte en la puresa interna. Després, continua dient que les lleis de la *Shari'ah* es menyspreen perquè, en general, als homes no els agrada gastar temps i diners en la causa de Déu i presenten excuses ridícules per abandonar les seves obligacions. Però, de fet, no és possible cap progrés sense sacrifici i s'exhorta als creients a fer servir les seves riqueses, que els han estat tant difícils de guanyar en el camí d'Al·là, perquè pugui així establir-se la total llibertat religiosa. En la secció 27, se'ns diu que, quan s'impedeix la llibertat religiosa, la lluita esdevé obligatòria i calen els diners i el sacrifici de la vida. Més endavant, es diu que, per ocupar el seu temps i descansar mentalment, les persones es lliuren a la beguda, i per recaptar diners per a les despeses de guerra han de recórrer al joc. L'Islam condemna aquestes pràctiques iniquies. Aleshores, se'ns diu que la guerra deixa pel camí molts orfes, dels quals s'ha de tenir bona cura, i sobre aquest punt, insta als musulmans perquè no contraguin matrimoni amb dones idòlatres, ja que es creu que això no pot alterar l'harmonia de la seva vida familiar. En les seccions 28, 29, 30 i 31, se'ns diu que no hem de mantenir relacions sexuals amb dones durant la menstruació, la qual cosa és una mena de separació temporal. Aquestes instruccions van seguides per les lleis que regulen el divorci (una separació més o menys permanent) i per lleis referides a la lactància i també al tracte envers les vídues. Les seccions 32 i 33 exposen prin-

cipis d'especial importància per al despertar nacional i que només si el poble les observa, podrà aconseguir un progrés real. També es diu als musulmans que un poble que intenta ocupar un lloc tant honorós entre les nacions poderoses ha d'estar preparat per enfrontar-se a la mort, per tal de defensar la causa de la veritat i de la justícia. En la secció 34 s'esmenta que la permanència de l'home a la terra només és temporal i que no ha d'estalviar esforços per establir una autèntica connexió amb el seu Creador, i això només és possible amb una meditació profunda sobre els atributs divins. Després, en *Ayat al-Kursiyy*, el qual el Sant Profeta anomena com a un dels millors i més excelso versicles alcorànics, s'esmenten, de manera breu però molt completa, els atributs de Déu i es diu que no cal la coacció per exhortar algú perquè estableixi connexió amb el Possidor d'atributs tan nobles i divins. Després, a la secció 35, s'afirma que, encara que la justícia moral s'implanta a una persona directament per la gràcia de Déu, la transformació moral es desenvolupa entre les nacions per mitjà dels Missatgers Divins i assenyalava que els dos tipus de reforma han de tenir lloc quatre vegades entre la progènie d'Abraham. Posteriorment, s'afirma que tant l'esforç col·lectiu com la cooperació nacional són essencials perquè la transformació moral s'estableixi a escala nacional. Els resultats dels esforços col·lectius al respecte i la cooperació mútua dels veritables creients superaran de lluny els seus sacrificis. Després, es prohibeixen estrictament totes les transaccions basades en l'interès i es denuncia el lliurament i acceptació de l'interès com a equivalent d'una declaració de guerra contra Déu i el Seu Profeta, perquè les transaccions basades en l'interès van en contra de l'esperit d'ajudar-se mútuament, de cooperar, de fer el bé als altres. A més a més, es diu als musulmans que no han de pensar que el progrés no és possible sense l'interès. Déu ha decretat que un dia arribarà la destrucció per a les nacions que donen o reben interessos. A continuació, s'afirma que una manera d'ajudar i de col·laborar és lliurant diners com a préstec, però que totes les transaccions de diners i de préstecs han de constar per escrit. La Surah acaba dient que, mentre que són necessàries les anteriors directrius per aconseguir una transformació moral en un poble, el millor mitjà, el més segur per elevar el seu nivell moral i aconseguir la veritable i autèntica justícia i la puresa de caràcter entre ells és que tinguin una fe ferma en la Paraula de Déu, la tinguin constantment a la vista, pensin i meditin en els Seus atributs i busquin l'ajuda divina amb la pregària sincera cap a Ell.

Vet aquí, breument, un resum del contingut d'aquesta Surah, la més llarga de les Surahs alcoràniques, i la moral que s'imposa necessàriament als incrèduls en general i al Poble del Llibre en particular és que, en el Sant Profeta, es compleix la pregària del Patriarca Abraham i, per tant, si es rebutja el Sant Profeta haurà de considerar-se Abraham com a un mentider i un impostor, i per consegüent, tota la Llei Mosaica i el Cristianisme hauran de ser també considerats com un entramat de mentides i falsedats, indirectament, la veritat del Missatger de l'islam ha quedat clara per ser acceptada arreu al món, perquè la creació de l'home té un objectiu gran i sublim, i aquest objectiu només pot assolir-se creient en el Missatge inclòs en l'Alcorà que és l'únic que conté ara l'autèntica *Shari'ah* i projecta llum sobre la saviesa i la filosofia de les seves ordenances, i només creient-hi i actuant segons els seus manaments, pot arribar-se a la puresa del cor i a la Realització Divina.

AL-BAQARAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Alif Lam Mim.¹

الْأَم ۝۲

3. Aquest és un Llibre perfecte. En ell no hi ha cap dubte. És una guia per als justos,

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۳

4. Que creuen en l'invisible i observen la Pregària i gasten d'allò que els hem proveït.

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۴

5. I que creuen en allò que t'ha estat revelat, i allò que et fou revelat i tenen una fe ferma en allò que encara ha de venir.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۵

6. Són ells qui seguiran la guia del seu Senyor i són ells qui prosperaran.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۶

7. Aquells que han descregut - tant és els fa si se'ls avisa o no, no hi creuran.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۷

8. Al·là els ha segellat el cor i l'oïda, i davant els ulls tenen una bena, i per a ells hi haurà un gran càstig.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۸

R.2

9. I hi ha gent que diu: "Creiem en Al·là i en l'Últim Dia", quan en realitat no ho són gens, de creients.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا لَيْتَنَّا يُؤْمِنُونَ ۝۹

10. Volen enganyar Al·là i els qui hi creuen, però no enganyen ningú tret d'ells mateixos; només que no *en* són conscients.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ اللَّهَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۱۰

¹ Sóc Al·là, l'Omniscient.

11. Al cor hi tenien una malaltia, i Al·là els ha agreujat aquesta malaltia, i per a ells hi haurà un dolorós càstig, perquè abans acostumaven a dir mentides.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ
مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ لِيَمَّا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾

12. I quan se'ls diu: "No causeu desordre a la terra", ells responen: "Només treballem per a la pau".

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Compte! De ben segur que són ells qui causen desordre, però no *en* són conscients.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا
يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

14. I quan se'ls diu: "Creieu com *d'altres* han cregut", responen: "Nosaltres hem de creure talment ho fan *d'altres* beneïts?" Compte! De ben segur que són ells, els beneïts, només que no ho saben.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا
يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. I quan es troben amb aquells que creuen, diuen: "Som creients", però quan s'estan sols amb els seus capitosts, diuen: "És clar que estem amb vosaltres, només en fem burla".

وَإِذَا الْقَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِ
وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطِينِهِمْ ۖ قَالُوا إِنَّا
مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾

16. Al·là els castigarà per aquesta burla i deixarà que continuïn essent transgressors, vagarejant cegament.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ بِعَمَلِهِمْ ﴿١٦﴾

17. Ells han estat els que han preferit l'error en comptes de la companyia guiada d'Al·là. Però el seu comerç no els ha reportat cap guany, ni els ha guiat vers el camí recte.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَالََةَ
بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رِيحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا
كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

18. El seu és un cas semblant al d'aquell que va encendre un foc i quan aquest ho il·luminava tot al seu voltant, Al·là va endur-se'n la llum i el va

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۗ
فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمٍ ۗ لَّا

deixar a les fosques, sense poder-s'hi veure.

يُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Són sords, muts i cecs; per això no tornaran.²

صُمُّكُمْ عُمِّيْ فَهَمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

20. O és semblant a un fort xàfec que cau dels núvols, amb fosques tenebres, llamps i trons; es tapen les orelles amb els dits a causa de les tronades, per por de la mort, i Al·là encercla els incrèduls.

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
فِيْ أَذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Els llamps gairebé els arrabassen la vista, quan brillen al seu davant els il·luminen, caminen vers la llum, i quan tot és fosc al seu voltant, es deturen. I si Al·là ho volgués, podria deixar-los sense oïda i vista; certament, Al·là té el poder de fer tot allò que vulgui.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ
كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ۖ وَإِذَا
أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ لَٰكِن
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

R.3

22. Oh, homes! Adoreu vostre Senyor, que us creà a vosaltres i als vostres avantpassats perquè esdevinguéssiu justos.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

23. Que per a vosaltres féu de la terra un jaç i del cel un sostre, i aconseguí que l'aigua ragés dels núvols i així, portà fruits per nodrir-vos. No poseu ningú, doncs, a l'alçada d'Al·là, perquè ja sabeu.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً ۗ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۗ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا ۗ أَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Si teniu cap dubte del que hem revelat al Nostre servent, feu llavors un capítol com aquest i crideu aquells que us ajuden, a part d'Al·là, si és que sou veritables.

وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ
عَبْدِنَا فَاتَّبُوا لِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۗ
أَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ ۗ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

² Aquest versicle podria aplicar-se a la categoria dels hipòcrites descrits com a sords, muts i cecs, a causa de la seva determinació a no escoltar la veritat, a no dir la veritat ni a veure-la. Per tant, han anul·lat voluntàriament les seves facultats i s'han tancat en ells mateixos.

25. Però si no ho feu -i mai no ho fareu- llavors guardeu-vos del Foc, que com a combustible té homes i pedres, i que és a punt per als descreguts.

26. I anuncieu la bona nova a aquells que hi creuen i fan bones obres, que per a ells hi ha jardins per dessota dels quals corren rierols. Sempre que rebin una part dels fruits que allà hi van créixer, diran: "Això és el que abans ja se'ns havia donat", I se'ls donaran coses semblants. I allí hi trobaran parelles, totalment pures, i allí s'hi quedaran a viure.

27. Al·là no s'avergonyeix pas de fer servir un mosquit, o fins i tot quelcom més petit, com a paràbola. Aquells que hi creuen saben que aquesta és la veritat que prové del seu Senyor, mentre que aquells que no hi creuen, diuen: "Què pretén Al·là amb aquesta paràbola? Amb ella pot jutjar i destriar els esgarriats, i amb ella serveix de guia a molts d'altres, i d'aquesta manera no jutja ningú d'esgarriat, llevat dels desobedients".

28. Aquells que trenquen el pacte amb Al·là després d'haver-lo acceptat i separen allò que Al·là ha manat que mantingui unit, i creen el desordre a la terra; Ells són els perdedors.

29. Com podeu no creure en Al·là? Quan no teníeu vida, Ell us la donà, i després Ell serà qui us la llevarà i us la tornarà de bell nou, i més endavant a Ell haureu de ser restituïts.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَ
الْحِجَارَةُ يُعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا
مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ، فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا
وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ، وَمَا يُضِلُّ بِهِ
إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ ، وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
أَنْ يُوصَلَ ، وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ،
أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Ell fou qui creà per a vosaltres tot el que hi ha a la terra. I després es girà cap al cel i l'arrodoní en set cels; i Ell coneix totes les coses.

R.4.

31. I quan vostre Senyor digué als àngels: "Em dispo a nomenar un vicari a la terra", van respondre-li: Hi posaràs aquell que creï el desordre i vessi sang? I nosaltres et Glorifiquem amb les Teves lloances i lloem la Teva Santedat". Ell va respondre: "Jo sé el que vosaltres no sabeu".

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ
فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ
فِيهَا مَنْ يَفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَ
نُقَدِّسُ لَكَ قَالِ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. I ensenyà a Adam tots els noms, i tot seguit es presentà davant dels àngels *els objectes* d'aquests noms i va dir: "Digueu-me'n els noms, si sou veritables".

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ
هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Ells van dir: "Sant ets!". No sabem res, tret del que Tu ens has ensenyat. Certament, Tu ets l'Omniscient, el Savi".

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِأَمَّا
عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

34. Va dir: "Oh Adam, digues-los els noms; i quan els hagué dit els noms, va prosseguir: "No us he dit que conec els secrets dels cels i de la terra i sé el que mostreu i el que amagueu?"

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا
أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

35. I *recordeu-vos* de quan vam dir als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam i tots s'hi van sotmetre. Però Iblis *no ho va fer*. Aquest s'hi negà i actuà amb arrogància i fou un dels incrèduls.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَ
اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٥﴾

36. I vam dir: "Oh Adam, viviu tu i la teva muller al jardí i mengeu

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

profusament d'allà on vulgueu, però no us acosteu a aquest arbre, no fos cas que us convertíssiu en transgressors.

وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

37. Però Satanàs, per mitjà d'aquest, els féu caure a tots dos i els expulsà de l'estat en què es trobaven. I vam dir-los: "Marxeu. Alguns de vosaltres sou enemics d'altres, i per a vosaltres hi ha una llar a la terra i provisions durant un temps".

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
مِمَّا كَانَا فِيهِ سَوَاءً قُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرُّو
مَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٨﴾

38. I Adam aprengué del seu Senyor algunes paraules de pregària. I així, Ell es girà a mirar-lo amb misericòrdia. Certament, Ell és Remissor i amb compassió i és Misericordiós.

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ
عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾

39. Vam dir-nos: "Sortiu tots d'aquí. I si algun cop rebcu la meva guia, no li sobrevindrà la por a aquell que segueixi la meva guia, ni tampoc s'afligirà".

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٠﴾

40. Però aquells que no hi creguin i tractin de fal·làcies els nostres Senyals, seran hostes del Foc i allí hi tindran la seva llar.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤١﴾

R.5

41. Oh Fills d'Israel! Recordeu-vos dels favors que us vaig atorgar i compliu el vostre pacte amb mi, Jo compliré el meu pacte amb vosaltres, i només a Mí m'haureu de témer.

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُنتُمْ رِجَالًا
وَأَعْتَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَآيَاتِي فَازْهَبُوا
سَوَاءً قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٢﴾

42. I creieu en el que he revelat, que compleix el que ja teniu, i no sigueu els primers en no creure-hi, ni bescanvieu els Meus Senyals per un

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ سَوَاءً
قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٣﴾

baix preu, i gaudiu només de la Meva protecció.

فَاتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

43. I no confoneu la veritat amb la falsedat, ni amagueu expressament la veritat.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

44. I compliu la Pregària i pagueu el *Zakat*, i inclineu-vos amb aquells qui s'inclinen.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَ
ارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٤﴾

45. Obligueu els altres a fer el bé i ho oblideu vosaltres mentre llegiu el Llibre? No ho entendreu, doncs?

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَثْلَوْنَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

46. I busqueu ajuda amb paciència i Pregària; i això és realment difícil, excepte per als humils d'esperit,

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْغَاشِقِينَ ﴿٣٦﴾

47. Els quals saben del cert que trobaran el seu Senyor i que a Ell tornaran.

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ
وَدَّعَوْا إِلَيْهِ رُجُوعًا ﴿٣٧﴾

R.6

48. Oh, Fills d'Israel! Recordeu els favors que Us vaig atorgar i que Us vaig elevar per damunt dels *altres* pobles.

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُنَّا وَاغْمِيَّتِي
الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي
فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

49. I temeu el dia en què cap ànima no em podrà substituir cap d'altra en absolut, ni s'acceptarà cap intercessió per ella, ni se'n rebrà cap rescat, ni se'n rebrà cap ajut.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ
وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

50. I *recordeu-vos de* quan us vam deslliurar de la gent del Faraó, que us infligien un penós turment, matant els vostres fills i perdonant la vida a les vostres mullers. I en això hi vau trobar una bona prova del vostre Senyor.

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٠﴾

51. I *recordeu-vos de* quan vam dividir el mar per a vosaltres, us vam salvar i vam ofegar la gent del Faraó, mentre vosaltres us ho miràveu.

52. I *recordeu-vos de* quan vam fer una promesa a Moisès de quaranta nits; llavors, durant la seva absència, va agafar el vedell *per adorar-lo* i va esdevenir transgressors.

53. Més endavant us vam perdonar, perquè poguéssiu ser agraïts.

54. I *recordeu-vos de* quan vam lliurar a Moisès el Llibre i el Discerniment, perquè poguéssiu ser degudament guiats.

55. I *recordeu-vos de* quan Moisès digué al seu poble: "Oh poble, heu obrat ben malament amb vosaltres mateixos prenent el vedell *per adorar-lo*; torneu, doncs, al vostre Creador i practiqueu l'automortificació, això serà el millor per a vosaltres davant el Creador". Llavors es dirigí a vosaltres *amb compassió*. Certament, Ell és Remissor *amb compassió* i és Misericordiós.

56. I *recordeu-vos de* quan va dir: "Oh Moisès, no creurem en tu de cap manera mentre no veiem Al·là cara a cara". Llavors el llamp descarregà sobre vosaltres, mentre us ho miràveu bocabadats.

57. Aleshores us vam ressuscitar després de la mort, perquè fóssiu agraïts.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَ
أَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

وَإِذْ وَاوَدْنَا مُوسَىٰ إِذْ بَعَيْنَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذَ ثَمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ
أَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّا كُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ إِتَّخَذَ كُمْ الْعِجْلَ
فَتَوَبُّوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ
حَتَّىٰ تَرَىٰ إِلَٰهَ جَهَنَّمَ فَاخُذْ نَكَمُ
الصُّعْقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. I vam fer que els nuvols us ofusquessin amb la seva ombra i us vam enviar el Mannà i les Salwa, *tot dient*: "Mengeu de les coses bones que us hem donat". No ens van fer mal a Nosaltres, sinó que se'l van fer a ells mateixos.

59. I *recordeu-vos de* quan vam dir: "Entreu en aquest poble i mengeu profusament dels seus béns -d'allà on vulgueu- i entreu humilment per la porta i digueu: "Déu! Perdona els nostres pecats". Us perdonarem els vostres pecats i augmentarem els nostres favors a aquells que facin el bé".

60. Els transgressors van canviar-la per una paraula contrària a la que s'havia dit. Per tant, vam enviar des dels cels un càstig per als injustos, perquè van ser desobedients.

R.7

61. I *recordeu-vos de* quan Moisès implorà aigua per al seu poble i vam dir: "Colpeja la roca amb la teva vara" i en van brollar dotze fonts, *per tal que* cada tribu sabés de quin lloc hauria de beure. "Mengeu i beveu d'allò que Al·là us ha proveït i no cometeu iniquitats a la terra, perquè així creareu el desordre".

62. I *recordeu-vos de* quan va dir: "Oh Moisès, certament no ens acontentarem amb un sol tipus de menjar; prega, doncs, al Teu Senyor per nosaltres perquè ens doni allò que produeix la terra: les herbes i els cogombres, el blat i les llenties, i les cebes". Ell digué: "És que vosaltres preferiu canviar allò que és inferior per

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ
مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاةٍ مِّمَّ شَرِبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِن
رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِهِ
وَإِجِدْ قَادًا لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا
تُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَائِدًا وَنَقِّنَا فِيهَا
فُؤُوسَهَا وَعَدْسَهَا وَقَالَ
اتَّسَبَبُوا بِالَّذِي هُوَ آذَنِي بِالَّذِي هُوَ
خَيْرٌ إِهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ

allò que és superior? Marxeu a alguna ciutat i allà hi trobareu el que cerqueu". I van ser castigats amb la humiliació i la pobresa i van suscitar la ira d'Al·là: així s'esdevingué perquè van refusar els Senyals d'Al·là i van matar injustament els Profetes; i fou perquè es rebel·laren i foren transgressors.

R.8

63. Certament, els creients, els jueus, els cristians i els Sabeus -i qualsevol d'entre aquells que cregui veritablement en Al·là i en l'Últim Dia i faci bones obres- tindran la seva recompensa amb el seu Senyor, i no els *esfereirà* la por, ni s'affligiran.

64. I *recordeu-vos de* quan vam acceptar la vostra aliança i vam alçar sobre vosaltres la Muntanya, *tot dient*: "Subjecteu ben fort el que us hem donat i recordeu el que conté, perquè us salveu".

65. Però, després d'això, us vau allunyar; i si no hagués estat per la gràcia d'Al·là envers vosaltres i per la Seva Misericòrdia, de ben segur que ara seríeu entre els malaurats.

66. I certament, heu conegut *la dissort* d'aquells de vosaltres que van infringir en el Sabbath. Per això, vam dir-los: "Convertiu-vos en simis menyspreables".

67. D'aquesta manera en vam fer un exemple tant per als contemporanis com per als que vingueren després, i una lliçó per als que temen Déu.

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا غَضَبَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمَلٍ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۗ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٣٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

68. I *recordeu-vos de* quan Moisés digué al seu poble: "Al·là ordena que sacrifiqueu una vaca" i ells van respondre: "Que et vols burlar de nosaltres?" Ell digué: "Cerco refugi en Al·là, per no ser un dels ignorants".

وَاذْ قَالِ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً ۚ قَالُوا
أَتَنْتَهِدُنَا هَهُؤَا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٨﴾

69. Ells van dir: "Prega per nosaltres al teu Senyor perquè ens digui com és". Ell va respondre: "Déu diu: és una vaca, ni gran ni jove, ja adulta, entre les dues edats. Ara feu el que se us mana".

قَالُوا اذْءُكُنَّا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ ۖ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ كَلَّا فَارِضٌ
وَلَا يَكْرَهُ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ فَافْعَلُوا
مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٣٩﴾

70. Ells van dir: "Prega per nosaltres al teu Senyor perquè ens indiqui de quin color és. Ell va respondre: "Déu diu que és una vaca d'un color burell, de tonalitat pura i rica, que plau a qui la contempla".

قَالُوا اذْءُكُنَّا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْنُهَا ۖ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْرَعُوا
لَوْنُهَا تَسْمُرُ الْبَاطِنِينَ ﴿٤٠﴾

71. Ells van dir: "Prega per nosaltres al teu Senyor perquè ens indiqui com és, atès que per a nosaltres totes aquestes vaques s'assemblen". I si Al·là ho vol, certament serem guiats.

قَالُوا اذْءُكُنَّا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ ۖ
إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا ۚ وَإِن تَأْتِ بِشَاءٍ
اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

72. Ell va respondre: "Déu diu: no és una vaca esgotada a força d'haver llaurat la terra o d'haver regat els conreus, un animal sense taca, d'un sol color". Ells van dir: "Ara ens han dut la veritat", llavors la sacrificaren, tot i que van ser a punt de no fer-ho.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ
تُثْبِتُ إِلَّا رِضٌ وَلَا تَسْقَى الْحَرْثَ
مُسَلَّمَةً لَا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا الْحَسَنُ
جِئْتُ بِالْحَقِّ ۚ قَدْ بَحَوُّهَا وَمَا كَادُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

R.9

73. I *recordeu-vos de* quan vau matar una persona i això fou motiu de diferència entre vosaltres, i Al·là va treure a la llum el que amagàveu.

وَاذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَءُكُمْ فِيهَا ۚ وَ
اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٤٣﴾

ne a canvi un baix preu! Ai d'ells, llavors, per haver-lo escrit de pròpia mà i ai d'aquells pel que hi van guanyar.

لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلِيلٌ لَهُمْ
وَمِمَّا كَتَبَتْ آيَاتِهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٨١﴾

81. I diuen: "El Foc no ens tocarà tret d'un nombre *reduit* de dies". Digueu-los: "És que heu rebut una promesa d'Al·là? Si és així, Al·là mai no faltarà a la Seva promesa. O bé, afirmeu d'Al·là allò que en desconeixeu?"

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذُ ثُمَّ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
قُلْنَ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ آَمَّ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

82. Ai d'aquell que fa el mal i es rodejat de pecats! Ells són els presoners del Foc; en ell viuran.

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. Però aquells que hi creuen i fan bones obres, aquests seran els habitants del Cel i hi viuran per sempre.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

R. 10

84. I *recordeu-vos de* quan vam acceptar un aliança amb els Fills d'Israel: "Adoreu només a Al·là, feu bondat amb els pares, els parents, els orfes i els pobres, i parleu amb bondat als homes i compliu amb la Pregària i pagueu el Zakat; llavors va girar l'esquena allunyant-vos, tret d'uns quants de vosaltres.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ تَوَّابًا
لِحَسَنَاتِهِمْ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَ
أَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

85. I *recordeu-vos de* quan vam acceptar l'aliança amb vosaltres: "No vessareu la vostra pròpia sang ni expulsareu els vostres de casa vostra", després *ho* va confirmar i n'heu estat testimonis.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُحْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

86. No obstant això, sou dels que maten els vostres propis germans i els expulseu part del vostre poble de casa seva, ajudant-vos els uns als altres contra ells amb el pecat i la transgressió. I si us arriben com a presoners els rescateu, malgrat que *el fet* d'expulsar-los sigui per a vosaltres il·legal. És que creieu en part en el Llibre i en part no hi creieu? No hi ha, doncs, cap recompensa per a aquells de vosaltres que actuïn així, tret de la desgràcia en vida; i en el Dia del Judici se'ls conduirà al més terrible dels càstigs i certament, Al·là no s'oblida del que feu.

ثُمَّ آتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدَاوَانِ وَإِن يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ فَذُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ ۗ فَتَوَمَّنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۗ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

87. Ells són els qui han preferit la vida present en comptes de la Futura. El seu càstig no serà, doncs, alleujat ni se'ls ajudarà *de cap altra manera*.

R.11.

88. I en veritat, Vam lliurar el Llibre a Moisès i vam enviar-després d'ell Missatgers perquè seguissin les seves passes; i a Jesús, fill de Maria, li Vam enviar Signes Evidents i el vam enfortir amb l'Esperit de la Santedat. És que cada vegada que us arribi un Missatger amb el que no desitgeu, sereu arrogants i tractareu de mentiders uns i en matareu d'altres?

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ ۖ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ۖ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ۖ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

89. Ells van dir: "Una coberta ens embolcalla el cor". No! Al·là els ha maleït per la seva incredulitat. Creuen en ben poques coses.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۗ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. I quan va arribar-los un Llibre que provenia d'Al·là i complia allò que ja tenien -abans d'això havien implorat la victòria sobre els

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۖ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَلَمَّا

incrèduls- i no obstant això, quan els va arribar allò que ja sabien, van rebutjar-ho. Que la maledicció de Déu sigui per als incrèduls!

جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٩١﴾

91. Per maldat van vendre les seves ànimes: no van creure en el que Al·là els havia revelat, queixant-se per enveja, perquè Al·là envià la seva gràcia a aquells dels Seus servents seus que a Ell li va plaure. D'aquesta manera, van incórrer cada vegada més en la seva ira. I als incrèduls els espera un ignominiós càstig.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوْا
بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِغَيْبٍ اَنْ يُنَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ فَجَاءُوْا
بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ۗ وَاللّٰكْفِرِيْنَ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٩١﴾

92. I quan se'ls diu: "Creieu en el que Al·là ha revelat", responen: "Creiem en el que ens ha estat revelat", però després no creuen pas en el que *ha estat revelat* després, tot i que és la Veritat, que compleix allò que ja tenen. Digueu-los: "Per què abans va provar de matar els Profetes d'Al·là, si éreu creients?".

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
قَالُوْا نُوْمِنُ بِمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَ
يَكْفُرُوْنَ بِمَا وَّرَاۗهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْبِيَاۗءَ
اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٢﴾

93. I Moisès anà cap a vosaltres amb Senyals evidents, però durant la seva absència va agafar el vedell *per adorar-lo*, i va ser pecadors.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهَا وَاَنْتُمْ
ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٣﴾

94. I *recordeu-vos* de quan vam acceptar la vostra aliança i vam erigir la Muntanya damunt vostre, *tot dient*: "Subjecteu ben fort el que us hem donat i escolteu". Ells van dir: "Escoltem, però desobeïm", i els cors se'ls van amaran *d'amor per al* vedell, a causa de la seva incredulitat. Digueu-los: "Malament això que us imposa la vostra fe, si és que en teniu alguna, de fe!".

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
فَوْقَكُمْ الطُّوْرَ حٰذُوا مَا اْتَيْنٰكُمْ
بِقُوَّةٍ وَّاَسْمَعُوْا قَالُوْا سَمِعْنَا وَ
عَصَيْنَا ۗ وَاَشْرَبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمْ
الْعِجْلَ يَكْفُرْهُمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ
بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٤﴾

95. Digueu-los: "Si la llar del Més Enllà, amb Al·là, és només per a vosaltres, i en queden exclosos *tots els* altres pobles, llavors desitgeu la mort, si sou veritables".

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ
عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

96. Però mai no la desitjaran, per tot allò que *els* ha precedit, causat per les seves pròpies mans; i Al·là coneix bé aquells que fan el mal.

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

97. I és cert que et trobaràs que, entre tota la gent, són ells els més delerosos de viure, fins i tot ho són *més* que aquells que posen altres a la mateixa alçada de Déu. Tots volen que els concedeixin viure més d'un miler d'anys, però encara que se'ls concedís *aquesta* vida, això no els estalviaria el càstig; i Al·là veu tot el que fan.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى
حَيَاتِهِمْ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ
أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ ۖ وَمَا هُوَ
بِمُرْحَرَجِهِ ۗ مِنَ الْعَذَابِ إِنَّهُ يُعَمَّرُ ۗ
وَاللَّهُ بِصِرِّهِمْ بَصِيرٌ ۖ يَخْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

R. 12.

98. Digueu-los: "Aquell que sigui enemic de Gabriel -perquè ell fou qui el féu baixar fins al teu cor, per ordre d'Al·là, ell compleix tot l'anterior i és una guia i una bona nova per als creients".

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

99. "Aquell que sigui enemic d'Al·là i dels àngels i dels seus Missatgers, de Gabriel i de Miquel, *ha de saber que* veritablement Al·là és enemic *d'aquests* incrèduls".

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ
وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

100. I veritablement, t'hem revelat Senyals evidents i ningú no es nega a creure-hi, tret dels desobedients.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Com! És que cada vegada que acceptem un pacte hi ha d'haver un grup que el rebutja? No, la majoria no tenen fe.

أَوْ كَلِمًا عَهْدُوا عَاهِدًا تَبْذَرَهَا قَرِيبٌ
مِّنْهُمْ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

102. I ara, quan els ha arribat un Missatger d'Al·là, que confirma allò que ja tenen, un grup d'aquest poble al qual se li donà el Llibre han tirat el Llibre d'Al·l a les seves esquenes, com si no *el* coneguessin.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ الْكِتَابَ أَنْ يَكْتُبِ اللَّهُ ذُرِّيَّةً ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. I fan *el camí* que van recórrer *els homes* rebels durant el regnat de Salomó. I Salomó no fou incrèdul, van ser-ho els rebels, que van ensenyar a la gent la falsedat i l'engany. I *persegueixen* el que fou revelat als dos àngels de Babilònia, Harut i Marut. Però aquests no van ensenyar ningú sense abans dir-los: "Només som una prova, no deixis de creure". Així la gent va aprendre d'ells allò en el que es diferencia un home de la seva muller, i amb això no van fer cap mal a ningú, excepte per ordre d'Al·là. *Ans al contrari*, aquesta gent aprèn allò que els perjudica i que no els és útil. I han sabut certament que aquell que hi fa negoci no participarà de les delícies de la Vida Futura; i, en veritat, per maldat van vendre les seves ànimes. Tant de bo ho haguessin sabut!

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ، وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانِ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّجَّارَاتِ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ، وَمَا يُعَلِّمُونَ مِنْ آحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ، فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ، وَلَقَدْ عَلِمُوا الْمَنَ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ثُمَّ وَكَيْتُسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Si hi haguéssim cregut i actuat amb santedat, la recompensa d'Al·là, de ben segur, hauria estat millor. Tant de bo ho haguessin sabut!

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

R. 13.

105. Oh creients! No digueu *al Profeta*, "escolta'ns", sinó "observa'ns" i escolteu. I per als incrèduls hi haurà un dolorós càstig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا، وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. Els que no hi creuen d'entre el Poble del Llibre o aquells que associen altres déus a Al·là no volen que us enviïn res de bo de part de vostre Senyor, però Al·là escull per a la Seva misericòrdia aquells que vol; i Al·là és generós en extrem.

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ
مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

107. Si abroguem o fem que s'oblidi qualsevol Senyal, portem un altre de millor o semblant. És que no sabeu que Al·là té el poder de fer tot el que li plau?

مَا نُنسِخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ
مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

108. És que no sabeu que el Regne dels Cels i la Terra pertany només a Al·là? I fora d'Al·là no teniu cap altre protector o defensor.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٨﴾

109. Voleu interrogar el Missatger que us ha estat enviat, tal com abans vau interrogar Moisès? I qui canvia la fe per la incredulitat evidentment s'ha apartat del camí del camí recte.

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سَأَلْ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ
الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٠٩﴾

110. Molts del Poble del Llibre s'estimarien, *només* per l'enveja que senten les seves ànimes, convertir-vos en incrèduls després d'haver cregut, i després de veure com a evident la veritat. Però perdoneu-los i aparteu-vos-en, fins que Al·là porti el seu decret. En veritat, Al·là té el poder de fer tot el que li plagui.

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّدُّكُمْ
مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَقَارِئًا حَسَدًا مِنْ
عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

111. I observeu la Pregària i pagueu *el Zakat*; i tot el bé que hàgiu fet abans envers vosaltres mateixos, en Al·là el trobareu; en veritat, Al·là veu tot el que feu.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا
تُقَدِّمُوا وَلَا تَأْخُذُوا مِنْ خَيْرٍ تُجَدُّوهُ
عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

112. I diuen: "Ningú no entrarà al Cel, si no és jueu o cristià". Aquests són els seus desitjos en va. Digueu-los: "Demostreu-ho, si sou veritables".

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن
كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَ كُمُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

113. No! Aquell que sotmeti totalment la seva intenció a Al·là i faci el bé, tindrà la seva recompensa amb el Senyor. No li *sobrevindrà* cap por, ni tampoc no patirà cap aflicció.

R.14.

114. I els jueus diuen: "Els Cristians no es fonamenten en res", i els Cristians diuen: "Els jueus no es fonamenten en res", encara que *tots dos* llegeixen *el mateix* Llibre. I el mateix que diuen ells, ho van dir aquells que no tenien coneixement. Però Al·là jutjarà entre ells, el Dia de la Resurrecció, en relació amb les seves diferències.

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ سَوَاءً لَّا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ
شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ
عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُم
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. I hi ha algú més injust que aquell que prohibeix que el nom d'Al·là es glorifiqui en els temples d'Al·là i li busca la ruïna? Era convenient que aquests només poguessin entrar-hi amb temença. Sobre ells caurà la ignomínia en aquest món; i per al pròxim, se'ls reserva un greu càstig.

وَمَن آظَمَ وَمِن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَن
يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَوَّىٰ فِي خَرَابِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا تِلْكَ
خَاتَمَاتٌ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۗ
لَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. A Al·là pertanyen l'Orient i l'Occident; per això, allà on us gireu, allà estarà el rostre d'Al·là. En veritat, Al·là és Generós, Omniscient.

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۗ قَائِمًا
تُوتُوا فَنَّمْ وَجْهَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. I diuen: "Al·là ha pres *per a Ell* un fill". Beneït sigui! No, tot el que hi

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ بَلَىٰ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ كُلُّ لَن

ha als Cels i a la Terra Li pertany. A Ell tot l'obeeix.

فَكَرْتُونَ ﴿١١٤﴾

118. Ell és l'Originador dels Cels i la Terra. Quan decreta alguna cosa, només li cal dir: "Que sigui!" i és.

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ، وَاِذَا قَضٰى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

119. I els que no tenen coneixement diuen: "Per què no ens parla Al·là o ens envia un Senyal?" El mateix van dir els que el van precedir, de manera semblant al que diuen. Els seus cors s'assemblen. Certament, hem fet palesos els Senyals a un poble que hi creu fermament.

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْ لَا يُحٰكِمُنَا
اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَا اٰيَةٌ، كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ،
تَشَابَهَتْ فُلُوْبُهُمْ، قَدْ بَيَّنَّا
الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾

120. T'hem enviat amb la Veritat, com a portador de bones noves i perquè els avisis. I no se't preguntarà pels qui viuen a l'infern.

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّاَوْذِيْرًا
وَلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾

121. I els jueus no estaran gens satisfets amb tu, ni tampoc els cristians, tret que segueixis la seva religió. Digueu-los: "En veritat, l'orientació d'Al·là és l'única", i si segueixes els seus desitjos perversos després del coneixement que has rebut, en Al·là no tindràs cap amic o protector.

وَلٰكِنْ تَرٰى ضِيَاعَكَ اِلَيْهِمْ وَّلَا النَّصْرٰى
حَتّٰى تَتَّبِعَهُمُ وَاَنْتَ هَدٰى اللّٰهُ
هُوَ الْهُدٰى وَّلٰكِيْنَ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ
بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ
مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّرِيْٓءٍ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾

وقد منزل

122. Aquells a qui hem lliurat el Llibre, el segueixen tal com cal seguir-lo; són ells els que hi creuen. I aquells que no hi creuen, seran els perdedors.

الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهُ حَقّٰى
تِلَاوَتِهِ، اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ، وَاَمَنْ
بِكُفْرٰىهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

وقد منزل

R.15.

123. Oh, Fills d'Israel! Recordeu-vos dels favors que us vaig atorgar i que us vaig erigir per damunt de tots els altres pobles.

يٰٓبَنِيْٓ اِسْرٰٓءِيْلَ اذْكُرْ اَنْعَمْتٰى اِلَيّْٰى
اَنْعَمْتُ عَلٰىكُمْ وَاَنْيٰى فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٣﴾

124. I temeu el dia en què cap ànima no podrà ocupar el lloc d'una altra ànima, ni s'acceptarà cap rescat per ella, ni cap intercessió serà vàlida, ni rebran cap ajut.

وَأَتَّقُوا يَوْمَ مَا آلَ تَخْزِي بِي نَفْسٍ عَن نَّفْسٍ
شَيْبًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٤﴾

125. I *recordeu-vos de* quan el Senyor posà a prova Abraham donant-li certes ordres que ell complí. Va dir: "Faré de tu el Guia dels homes". Abraham preguntà: "I entre els meus descendents?". Ell va respondre: "El meu pacte no abasta els transgressors".

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاتَّمَّهُنَّ، قَالَ إِيَّايَ جَاءَ عِلْكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا قَالُوا وَمَنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنْكَرُ
عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

126. I *recordeu-vos de* quan vam fer de la Casa un indret de reunió per a la humanitat i un lloc segur i ocupeu vosaltres el d'Abraham com a lloc de Pregària. I vam manar Abraham i Ismael, *tot dient-los*: "Purifiqueu Casa Meva per als que facin el circuit i aquells que hi rauen per devoció i els que s'hi inclinen i s'hi agenollen en senyal de Pregària".

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مُصَلًّى، وَدَعَوْنَاهُ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٣٦﴾

127. I *recordeu-vos de* quan Abraham va dir: "Senyor, fes que aquesta sigui una ciutat de pau i proveeix de fruits aquells dels seus habitants que creguin en Al·là i en l'Últim Dia". Ell digué: "I també durant cert temps concediré també els Meus beneficis a aquell que no hi cregui, després l'abocaré al càstig del Foc i a un malaurat destí!".

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
أَمْنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ
أَمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، قَالَ وَ
مَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ، وَهُوَ الْمَصِيرُ ﴿٣٧﴾

128. I *recordeu-vos de* quan Abraham i Ismael van erigir els fonaments de la Casa, *tot demanant*: "Senyor, accepta-ho de part nostra, perquè Tu ets qui tot ho sent, qui tot ho sap";

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ
الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

129. "Senyor, fes que ens sotmetem davant Teu i que els nostres descendents també se sotmetin a Tu. I mostra'ns les formes de culte, i gira't cap a nosaltres amb misericòrdia, perquè Tu ets Remissor i amb compassió i Misericordiós.

130. "I Senyor, fes que entre ells sorgeixi un Missatger, que els reciti els Teus Senyals i els ensenyi el Llibre i la Saviesa i que els purifiqui. En veritat, Tu ets el Poderós, el Savi.

R.16.

131. I qui s'apartarà de la religió d'Abraham, sinó aquell que és insensat? A ell vam triar-lo en aquest món i en el pròxim ell estarà certament entre els justos.

132. Quan el Senyor va dir-li: "Sotmeteu-vos", ell digué: M'he sotmès al Senyor dels mons".

133. El mateix va ordenar Abraham als seus fills -i així ho féu Jacob-, tot dient: Oh, Fills meus! Realment, Al·là ha triat aquesta religió per a vosaltres. Així doncs, no deixeu que us pervinguí la mort, tret de quan esteu en estat de submissió".

134. Éreu presents quan la mort li sobrevingué a Jacob i digué als seus fills: "A qui venerareu després de mi"? Ells van respondre: "Venerarem el teu Déu, el Déu dels teus pares, Abraham, Ismael i Isaac, el Déu Únic; i a Ell ens hi sotmetem"

135. Són un poble que ja ha passat, a ells els correspon el que van guanyar,

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن
دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا
مَنَّا سَكَنَاتٍ وَعَبَدَ عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣١﴾

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

وَمَنْ يَزْعُبْ عَن قَوْلِ آبْرَاهِمَ إِلَّا مَن
سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٣٣﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ لِيَبَيِّنَ
لَهُمُ اللَّهُ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا
تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن
بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ
آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِلَهُاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ ﴿٣٦﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

i a vosaltres us correspondrà el que guanyeu; i no sereu interrogats pel que ells van fer.

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

136. I ells diuen: "Sigueu jueus o cristians per ser ben guiats". Digueu: "No, *seguiu vosaltres* la religió d'Abraham que sempre va inclinar-se *davant* Déu; no fou d'aquells que posen déus a l'alçada de Déu".

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرًا تَهْتَدُوا ۗ
قُلْ بَدِّلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَ
مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٦﴾

137. Digueu: "Creiem en Al·là i en el que se'ns ha revelat, i en el que va ser revelat a Abraham i a Ismael, i a Isaac, i a Jacob i als *seus* fills, i el que va ser donat a Moisés i a Jesús, i el que va ser donat a *tots els altres* Profetes, de part del seu Senyor. Nosaltres no fem cap diferència entre ells, i a Ell ens sotmetem.

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَ
عِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ۗ لَا
نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٣٧﴾

138. I si ells hi creuen com vosaltres heu cregut, llavors estan veritablement ben guiats; però si es fan enrere, llavors no fan *altra cosa* que crear un cisma, i segurament Al·là serà suficient contra ells, perquè Ell és qui tot ho sent, qui tot ho sap.

فَإِن آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ
أهْتَدُوا ۗ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ
فِي شِقَاقِ قَسَبٍ ۖ كَفَيْكُمْ اللَّهُ ۗ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

139. Digueu: "*Nosaltres adoptarem* la religió d'Al·là; i qui és millor que Al·là per ensenyar-la?, i només l'adorem a Ell".³

صِبْغَةَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عِبْدُونَ ﴿٣٩﴾

140. Digues: discutireu amb nosaltres per Al·là, quan Ell és el nostre Senyor i el vostre? I per a nosaltres són les nostres obres i per a vosaltres, les vostres. I només d'Ell en som sincerament devots".

قُلْ اتَّبِعْنَا فِي اللَّهِ ۗ وَهُوَ رَبُّنَا وَ
رَبُّكُمْ ۗ وَلَنَا أَعْمَالٌ وَلَكُمْ أَعْمَالٌ ۗ
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿٤٠﴾

³ La religió d'Al·là no significa que Déu segueixi cap religió. Només vol dir una religió revelada per Déu.

141. Dieu que Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i els seus fills eren jueus i cristians? Digueu: "Sabeu més que Al-là? I hi ha algú més injust que aquell que amaga el testimoni rebut d'Al-là? I Al-là no ignora el que feu".

142. Aquell és un poble que ja ha desaparegut. A ells els correspon el que van guanyar i a vosaltres us correspondrà el que guanyareu; i no sereu interrogats pel que ells van fer.

R.17.

PART 2

143. Els insensats d'entre el poble diran: "Què els ha apartat de la Kibla que seguien?" Digueu-los: "A Al-là pertany l'Orient i l'Occident. Ell guia pel camí recte aquell que li plau".

144. I així us vam convertir en una nació exalçada, perquè poguéssiu esdevenir guardians dels homes, i perquè el Missatger de Déu pogués ser el vostre guardià. I Nosaltres no vam fixar la Kibla que vau seguir, sinó per distingir aquell qui segueix el Missatger de Déu d'aquell que prefereix tornar sobre els seus passos. I això és prou difícil, tret per a aquells que Al-là ha guiat. I no pertoca a Al-là fer-vos perdre la fe en va: certament, Al-là és Compassiu i Misericordiós amb la gent.

145. En veritat, veiem com dirigeixes sovint el teu rostre cap al cel; certament, et farem tornar a la Kibla que més t'agradí. Així, doncs, dirigeix el teu rostre cap a la Mesquita

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَشْبَاطَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ
أَبَرَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ

بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ ۗ وَلَا
تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا
وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۗ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٨﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتُمْ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى
عَقْبَيْهِ ۗ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى
الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُضِلَّكُمْ ۗ إِيْمَانَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَنُرِيَنَّكَ قِبْلَةَ تَرُضُهَا قَوْلًا وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ

del teu Senyor. I Al·là no ignora el que feu.

تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

151. I vinguis d'on vinguis, dirigeix el teu rostre cap a la Mesquita Sagrada; i allà on sigueu, dirigiu els vostres rostres envers ella, perquè la gent no pugui presentar cap argument en contra vostra, tret dels que són injustos

-per la qual cosa no els heu de témer a ells, sinó a Mi- i perquè pugui perfeccionar per a vosaltres els Meus dons, i pugueu ser guiats amb rectitud.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ لِئَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمَنَّوْا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

152. I així us vam enviar un Missatger de entre vosaltres mateixos, el qual us recita els Nostres Senyals, i us purifica i us ensenya el Llibre i la Saviesa, i us ensenya allò que no sabíeu.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Per tant, recordeu-vos de Mi i Jo em recordaré de vosaltres; i estigueu-me agraïts i no sigueu ingrats amb Mi.

قَاذِكُرُونِي ۚ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

R.19.

154. Oh, vosaltres, els que creieu! Cerqueu ajut amb paciència i Pregària; certament, Al·là és amb els constants.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

155. I no digueu d'aquells que van caure per la causa d'Al·là que són morts; no, són vius, només que no us n'adoneu.

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. I us posarem a prova amb una mica de temença i de fam, i amb la pèrdua de riqueses, de vides i de fruits: però doneu la bona nova als pacients.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَلَنَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَ
الثَّمَرَاتِ ۚ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. Aquells que, quan una desgràcia els afligeix, diuen: "En veritat, pertanyem Al·là i a Ell hi tornarem.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابْتَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا
لَنَا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. Són aquests qui reben les benediccions del Senyor i la Seva misericòrdia, i són ells els que són guiats per camí recte.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ
رَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Certament, Al-Safa i Al-Marwa es troben entre els Senyals d'Al·là. No és, per tant, pecat que algú vagi en peregrinació cap a la Casa o faci la 'Umrah, donant voltes al voltant de les dues. I aquells que fan el bé més enllà del que és obligatori, han de saber que en veritat Al·là és Appreciatu i Omniscient.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا، وَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا، فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

160. Aquells que amaguen allò que els hem enviat en forma de Senyals i de guia, després d'haver-ho deixat ben clar per a la gent en el Llibre, aquests són els que Al·là maleeix i així els *maleeixin* aquells que maleeixen.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ، أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّحُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Però aquells que es penedeixen i s'esmenen, i declaren obertament *la veritat*, a ells Em dirigiré amb el perdó, i Jo sóc qui perdona sovint *amb compassió* i El Misericordiós.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ
فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

162. Aquells que no hi creuen i moren essent incrèduls, sobre ells caurà la maledicció d'Al·là, dels àngels i dels homes, tots plegats.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَرَاءً
أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Romandran al seu dessota. El càstig no se'ls alleujarà ni se'ls concedirà cap respir.

خَالِدِينَ فِيهَا، لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٣﴾

164. I el vostre Déu és un Déu Únic. No n'hi ha cap tret d'Ell, el Clement, el Misericordiós.

R.20.

165. En veritat, en la creació del cels i de la terra i en l'alternança entre nit i dia, i en les naus que solquen els mars amb tot el que és útil per als homes, i en l'aigua que Al·là envia del cel amb la que reviu la terra després de ser morta, tot escampant-hi tota mena de bèsties, i en el canvi de vents i els núvols sotmesos al teu servei entre el cel i la terra...en tots ells hi ha Senyals per a la gent que comprèn.

166. I entre els homes hi ha alguns que agafen per a ells objectes de culte, diferents d'Al·là, estimant-los com haurien d'estimar Al·là. Però aquells que hi creuen són més forts en el *seu amor* per Al·là. I si aquells que són transgressors poguessin veure *ara* el moment en què rebran el càstig, *s'adonarien* que tot el poder pertany a Al·là i que Al·là és sever en el càstig.

167. *Ai! En veritat, segur que se n'adonarien si poguessin veure* el moment en què aquells que eren seguits repudiaran els seus seguidors i observaran el càstig, i tots els mitjans de fugida quedaran tallats.

168. I els que els seguien diran: "Tant de bo poguéssim tornar, els repudiariem talment ells ens han repudiat a nosaltres". Així Al·là els mostrarà les seves obres amb gran angoixa per a ells, i no sortiran del Foc.

وَالَهُ كُفِّرُوهٗ وَآجِدْ لَآلِهَ الْاٰهٖوَالرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمُ ﴿١٦٤﴾

١٦٤

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ
اِخْتِلَافِ الْاَيِّمِ وَ النَّهَارِ وَ الْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ سِمًا يَنْفَعُ النَّاسَ وَ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ
فَاٰهِيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ بَنٰتٍ
فِيْهَا مِنْ كُلِّ ذَاتٍ حَيٰوةٍ وَ تَصْرِيفِ
الرِّيْحِ وَ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ
وَ الْاَرْضِ لَا يَتَّخِذُوْنَ

﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
اٰنِدًا اِذَا يُجِبُّوْهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ
اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا وَ اَنَّ اللّٰهَ
شَدِيْدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

اِذْ تَبَرَّآ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْا وَاَرَادُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ
اِلَآسِبَابُ

﴿١٦٧﴾

وَ قَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَتَّبَرَّآ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا
كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ
حَسْرَتٍ عَلَیْهِمْ وَ مَا هُمْ بِخَارِجِيْنَ
مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

١٦٨

R.21

169. Oh, gent! Mengeu del que és lícit i saludable a la terra; i no seguieu les passes de Satanàs; en veritat, ell és per a vosaltres un clar enemic.⁵

170. Ell només us imposa allò que és dolent i abominable, i us fa dir d'Al·là allò que desconeixeu.

171. I quan se'ls diu: "Seguiu el que Al·là us ha enviat", diuen: "No, seguirem allò que vam trobar en els nostres pares". Com! Fins i tot si als pares els manca el seny i s'han allunyat del camí recte?

172. I el cas d'aquells que no hi creuen és semblant al d'aquell que crida un altre que només sent crits i cridadisses. *Són sords, muts i cecs:* per això, no raonen.

173. Oh, creients! Mengeu de les coses bones de les que us hem proveït i doneu gràcies a Al·là, si és Ell qui adorea.

174. Ell només us ha prohibit allò que mor per si mateix i la sang i la carn de porc, i allò sobre el que s'hagi invocat un nom diferent del d'Al·là. Però aquell que es vegi obligat per la necessitat, sense ser ni desobedient ni transgressor, aquest quedarà lliure de pecat. En veritat, Al·là és el Més Indulgent, el Misericordiós.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِن
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَلَا إِذَاقْتِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آَلَفِينَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا
أَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٢﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَحْقِلُونَ ﴿١٧٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَ
لَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ
فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٥﴾

⁵ La paraula "Tayyib" s'aplica al gust personal, així com a la condició saludable del que ha estat declarat il·lícit. En el primer cas, el mateix menjar que és lícit pot ser beneficiós per a algú i perjudicial per a d'altres a causa de les diferències d'elecció, gust i circumstàncies. En el segon cas, es pot referir a la condició del menjar, indicant que el creients prefereixen menjar allò que no només sigui lícit, sinó que també estigui en condicions bones, sanes i d'aparença.

175. Aquells que amaguen allò que Al·là ha enviat en el Llibre i a canvi en reben un baix preu, ells s'ompliran el ventre només de Foc. Al·là no els parlarà el Dia de la Resurrecció, ni tampoc no els purificarà. I per a ells hi haurà un penós càstig.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٥﴾

176. Ells són els qui canvien el bon camí per l'error i el perdó pel càstig. Com hauran de resistir el Foc!

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَاةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٤٦﴾

177. Això és perquè Al·là ha enviat el Llibre amb la veritat; i certament, aquells que no hi estan d'acord amb el Llibre han anat massa lluny en la seva dissensió.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٤٧﴾

R. 22.

178. La pietat no consisteix a dirigir els vostres rostres cap a Orient o Occident, sinó que és *veritablement* just aquell que creu en Al·là i en l'Últim Dia, i en els àngels i en el Llibre i en els Profetes, i dona els seus diners per amor a Ell als parents i als orfes, al necessitat i al viatger, i aquells que en demanen per *caritat*, i per a *rescatar* els captius; i aquell qui observa la Pregària i paga *el Zakat*; i aquells que compleixen una promesa quan la fan, i el pacient en la pobresa i en la desgràcia, i *el constant* en temps de guerra; ells són qui han demostrat ser veritables i qui temen Déu.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٤٨﴾

179. Oh creients! Una llei del talió equitativa *en cas* d'homicidi us ha quedat prescrita; l'home lliure per l'home lliure, i l'esclau per l'esclau, i la dona per la dona. Però si algú rep

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۗ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۗ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۗ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ

el perdó pel propi germà. llavors *en el cas de determinar-ne la indemnització* s'haurà de fer amb justesa, i *l'assassí* li haurà de pagar la indemnització amb generositat. Això és un alleujament de part del vostre Senyor i una gràcia. I aquell qui després ho transgredeixi, rebrà un penós càstig.⁶

بِالْمَعْرُوفِ وَإِذْ أَرْأَيْتُمْ بِإِحْسَانٍ
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٤٩﴾

180. I en la *lleï del talió* hi ha vida per a vosaltres. Oh homes d'enteniment!, perquè pugueu gaudir de seguretat.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٠﴾

181. Per a vosaltres és prescrit que, quan la mort arribi a un de vosaltres, si deixa un gran riquesa, *faci* testament a favors dels pares i parents més propers, actuant amb justesa, aquest és un deure per a aquells que temen Déu.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا مَّا لُوْصِيَهُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٥١﴾

182. I per a aquell que el modifiqui després d'haver-ne tingut notícia, certament el pecat recaurà sobre els que l'han modificat. En veritat, Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا
إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٢﴾

183. Però aquell que descobreix en un testador una parcialitat o error, i restableix entre elles la pau (les parts implicades) quedarà lliure de pecat. En veritat, Al·là és el Més Indulgent, el Misericordiós.

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوْضِعٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

R. 23.

184. Oh creients! Se us prescriu el dejuni, com fou prescrit a aquells que us han precedit, perquè esdevingueu justos.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

⁶ Vol dir que els diners de la indemnització han de ser fixats en la seva quantia i pagats de manera digna i justa pels parents de la persona assassinada.

185. El *dejuni prescrit* ha de durar un nombre fixat de dies, però aquell d'entre vosaltres que estigui malalt o de viatge *haurà de dejunar posteriorment* el mateix nombre de dies; i per a aquells que *només* poden dejunar amb grans dificultats, hi ha una expiació: donar de menjar a un pobre. I qui fa una bona obra, obeint de bon grat, millor per a ell. I el dejuni és bo per a vosaltres, si ho sabéssiu!

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ، وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ

مَشْكُوبٍ ، فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ، وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

186. El mes de Ramadà és aquell en què fou enviat l'Alcorà com a guia de la humanitat, amb proves clares de guia i discerniment. Per tant, qualsevol de vosaltres que sigui a casa durant aquest mes, deixeu-lo que hi dejuni allà. Però aquell que sigui malalt o de viatge, *haurà de dejunar després* el mateix nombre de dies. Al·là desitja *donar-vos* facilitats i no pas dificultats, i Ell vol que completeu el nombre *de dies* i que exalteu Al·là per haver-vos guiat i perquè sigueu agraïts.

شَهْرٍ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ، فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ، وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ، يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَكَلا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلَا لِتُحْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

187. I quan els Meus servents us demanin per Mi, *digueu*: "Sóc a prop. Responc la Pregària de qui suplica quan M'invoca. Per tant, haurien d'escoltar-me a Mi i creure en Mi, perquè puguin seguir el camí recte".

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ، أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ، فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٧﴾

188. Us és lícit reunir-vos amb les vostres mullers durant la nit del dejuni. Elles són una vestidura per a vosaltres, i vosaltres sou una vestidura per a elles. Al·là sap que heu estat actuant injustament amb

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ، هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ، عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا

vosaltres mateixos, per la qual cosa ha tornat cap a vosaltres amb misericòrdia i us ha donat consol. Per tant, ara podeu anar amb elles i cercar allò que Al·là us ha manat. I mengeu i beveu fins que el fil blanc de l'aurora es distingeixi del fil negre de la nit. Llavors, completeu el dejuni fins a la nit i no cohabiteu amb elles mentre sigueu per devoció a les mesquites. Aquests són els límits *fixats* per Al·là, per tant no us hi apropieu. Així manifesta Al·là amb claredat els Seus manaments als homes, perquè puguin estar segurs davant el mal.⁷

عَنْكُمْ فَالَّذِينَ بَشَرُوا هُنَّ وَابْتَغُوا مَا
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ
الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۚ ثُمَّ أَتَمُّوا
الصِّيَامَ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوا هُنَّ وَ
أَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ۚ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ ۚ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

189. I no us devoreu els vostres béns els uns als altres amb falsedat, ni tampoc no els oferiu *com a suborn* a les autoritats per apropiari-vos conscientment i amb injustícia del diner públic.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ
وَتَذُلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا
مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

R.24.

190. I Et pregunten per les llunes noves. Digueu-los: "Serveixen per mesurar el temps, per al *bé general* de la humanitat i per a la Peregrinació". I ser just no vol dir que entreu a les cases pel darrere, sinó que ser *realment* just vol dir témer Déu. I heu d'entrar a les cases per les seves portes i heu de témer Déu per poder prosperar.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ۚ قُلْ هِيَ
مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۚ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَ
لَعِنَ الْبِرُّ مَنِ اتَّقَى ۚ وَأْتُوا الْبُيُوتَ
مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

191. I lluiteu en la causa d'Al·là contra aquells que lluiten contra vosaltres, però sigueu transgressors. En veritat, Al·là no estima els transgressors.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

⁷ De fet, el fil blanc s'associa amb l'alba, de manera que el significat real seria "fins que el fil blanc de l'alba es distingeixi del fil obscur de la nit".

192. I mateu-los allà on els trobeu i expulseu-los d'allà on us hagin expulsat; ja que la persecució és pitjor que l'homicidi. I no lluiteu contra ells *ni dins ni a prop* la Mesquita Sagrada, mentre no us ataquin allí. Però si us ataquen, combatheu-los: aquesta és la resposta per als incrèduls.

وَأَقْتُلُواهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِئْتَنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا
تُقَاتِلُواهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
حَتَّىٰ يُفْتَلُوا فِيهِ ۚ فَإِن قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَاءُ
الْكٰفِرِينَ ﴿١٩٢﴾

193. Però si desisteixen, llavors segur que Al·là és el Més Indulgent, el Misericordiós.

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

194. I lluiteu contra ells fins que acabi la persecució i *es professi amb total llibertat* la religió d'Al·là. Però si desisteixen, llavors *recordeu que* no és permesa cap hostilitat, excepte contra els agressors.

وَقَاتِلُواهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٤﴾

195. *La violació d'un Mes Sagrat ha de ser venjada* en el Mes sagrat; i per a totes les coses sagrades hi ha *la llei del talió*. Per tant, aquell que es porti malament amb vosaltres, castigueu-lo pel seu comportament en la mesura en què correspongui segons el seu comportament. I temeu Al·là i sabeu que Al·là és amb aquells que El temen.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ
مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. I gasteu en la causa d'Al·là i no us aboqueu a la ruïna amb les vostres pròpies mans, i feu el bé; en veritat, Al·là estima aquells que fan el bé.

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا
بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۗ وَآخِسُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

197. I completeu el Hall i el 'Umra en honor d'Al·là: però si alguna cosa us ho impedeix, llavors *feu* qualsevol ofrena que tingueu fàcilment a l'abast; i no us rasreu el cap fins que l'ofrena

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِن
أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا
تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ

no arribi al seu destí. I aquell de vosaltres que estigui malalt o tingui algun mal al cap, *haurà de fer* una expiació, dejunant, o donant almoïna, o bé amb un sacrifici. Però quan estigueu sans i estalvis, aquell que s'aculli al 'Umrah així com al Hall, *haurà de fer* qualsevol ofrena que pugui obtenir fàcilment Tanmateix, aquell *de vosaltres* que no pugui trobar-ne cap, *haurà de* dejunar tres dies durant la Peregrinació, i set quan torni a casa; això seran els deu dies sencers. Això per aquell que no tingui la família vivint prop de la Mesquita Sagrada. I temeu Al·là i sabeu que és sever en el càstig.

R.25.

198. Els mesos del Hall són ben coneguts; així doncs qui decideixi fer la Peregrinació durant aquests mesos *ha de recordar* que no hi ha d'haver ni converses grolleres, ni pecats ni discussions durant la Peregrinació. I tot el bé que feu, Al·là el coneix. I proveïu-vos de totes les provisions *que us calguin*, tot i que, en veritat, la pietat n'és la millor. I temeu-me només a Mi. Oh homes d'enteniment!

199. No és pecat que demaneu la generositat del vostre Senyor. Però quan torneu en munió des d'Arafat, recordeu-vos d'Al·là a Mash'rar al-Haram, i recordeu-vos d'Ell perquè Ell us ha guiat, quan abans estàveu entre els esgarriats.

200. Després torneu en munió d'on així ve la gent, i demaneu perdó a Al·là; en veritat, Déu és el Més Indulgent, el Misericordiós.

بِهِ آذَىٰ مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَّامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أُمِنْتُمْ ۖ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَّامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَ مَا تَفَعَّلُوا مِن خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ ۚ وَ تَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَ اتَّقُوا يَٰٓأُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَقَضْتُم مِّن عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۚ وَ إِذْ ذُكِّرْتُمْ كَمَا هَدَّيْتُكُمْ ۚ وَ إِن كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِن الضَّالِّينَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَاضَ النَّاسُ وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٠﴾

201. I quan hagueu complert la litúrgia dels cultes que us han estat prescrits, celebren les lloances d'Al·là com ho feu amb les dels vostres pares, o fins i tot encara més. I entre els homes n'hi ha alguns que diuen: "Senyor, concedeix-nos les *coses bones* en aquest món", però aquests no tindran part en el Més Enllà.

202. I entre ells n'hi ha alguns que diuen: "Senyor, concedeix-nos el bé en aquest món, així com el bé en l'altre món, i guarda'ns del turment del Foc.

203. Ells tindran una *bona* part, pel que han guanyat. I Al·là s'apressa en els comptes.

204. I recordeu-vos d'Al·là durant el nombre de dies assenyalats; però per a aquell que s'afanya a *marxar* en dos dies, no hi haurà pecat, ni tampoc per a aquell que es queda enrere. Això és per a aquell que tem Déu. I temeu Al·là i sabeu que *tots* us reunireu davant Seu.

205. I entre els homes hi ha algun que amb les seves paraules sobre aquesta vida T'agradaria, i que posa Déu com a testimoni del que hi té al cor, però és el més batusser d'entre els busca-raons.

206. I quan té autoritat, corre per la terra per crear-hi el desordre i destruir-ne les collites i la progènie de l'home; i a Al·là no li agrada el desordre.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِّنَّا سِكِّمًا فَادُّكُرُوا
اللَّهُ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ
ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلَقٍ ﴿٣١﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٣٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ كُرُوا لِلَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ
فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنكُمُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٣٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا
فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٣٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ
فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٣٦﴾

207. I quan li diuen: "Tem Al·là", l'orgull l'esperona a pecar *encara més*. Així doncs, l'Infern serà la seva suficient recompensa; i en veritat, és un lloc de repòs desagradable.

وإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ
الْعُرْجُةُ يَكْفُرًا فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ
وَلَا يَبُوءُ بِهَا صَاحِبِيهَا وَلَا يَشَاءُ
الْمُهَادَاةَ فِيهَا ﴿٣٧﴾

208. I entre els homes n'hi ha qui es vendria a ell mateix per intentar agradar Al·là, i Al·là és Compassiu amb els *Seus* servents.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْشِرُ بِنَفْسِهِ
أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ
بِالْعَبَادِ ﴿٣٨﴾

209. Oh, creients! Accepteu de ple la submissió i no seguïu les passes de Satanàs; certament, és el vostre enemic declarat.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي
السَّلَامِ كَمَا قَدْ سَلَّمْتُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
حُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾

210. Però si relisquieu després dels Senyals evidents que us han arribat, llavors sabeu que Al·là és Totpoderós, Savi.

فَإِن زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَبُوا أَنَّا اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

211. És que esperen que Al·là arribi a ells en les ombres dels núvols acompanyat d'àngels, i es decideixi la qüestió? I a Al·là és a qui tot hi torna.

R. 26.

212. Pregunta als Fills d'Israel quants Senyals evidents els vam atorgar. Però aquell que canviï el do d'Al·là després d'haver-lo rebut, ha de saber que en veritat, Al·là és Sever quan castiga.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلُمٍ مِّنَ الْعَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ
الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤١﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُم مِّن
آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ
مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٢﴾

213. La vida d'aquest món és feta per semblar atractiva per als incrèduls, i es burlen dels que creuen. Però els temerosos de Déu estaran per sobre d'ells en el Dia de la Resurrecció; i Al·là atorga els *Seus dons* a qui li plau, sense passar comptes.

ذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُفَرْتُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ إِلَى اللَّهِ
وَأُولَئِكَ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ اللَّهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٤٣﴾

ذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُفَرْتُمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الرَّاغِبُونَ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ
يَسْرِعُ الْحِسَابَ ﴿٤٤﴾

214. La humanitat era moralment uniforme, llavors van començar les discrepàncies i per això, Al·là va suscitar els Profetes com a portadors de la bona nova i anunciadors, i va enviar amb ells el Llibre amb la veritat, per poder jutjar entre els homes allò sobre el que discrepaven. Però llavors van començar a discrepar sobre el Llibre, i ningú no va diferir sobre aquest, tret d'aquells a qui se'ls va lliurar, després que els van arribar Senyals evidents, només per enveja entre uns i altres. Ara Al·là, amb el seu manament, ha guiat els creients cap a la veritat d'allò que (els incrèduls) discutien. I Al·là guia qui li plau pel camí recte.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا خْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٠﴾

215. Penseu que entrareu al Cel sense haver passat abans per la situació d'aquells que us han precedit? La pobresa i les calamitats els van sobrevenir, i foren violentament sacsejats fins que el Missatger i aquells que amb ell hi creien van dir: "Quan vindrà l'ajuda d'Al·là?" Sí, de ben segur que l'ajuda d'Al·là és propera.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ ۗ أَلَا لَمَّا نَصُرَ اللَّهُ قَرِيبٌ ﴿١٣١﴾

216. Et demanen sobre què han de gastar. Digueu-los: "Qualsevol riquesa bona i abundant que gasteu ha de ser per als pares i per als parents propers, i per als orfes, i per als necessitats, i per al viatger. I qualsevol bé que feu, Al·là certament el coneix bé".

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالرَّسُولِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٣٢﴾

217. Se us ordena la lluita, tot i que us repugni, igual que és possible que us desagradi alguna cosa quan és bo

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۗ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۗ

per a vosaltres i és possible que us agradi alguna cosa quan és dolent per a vosaltres. Al·là coneix totes les coses i vosaltres no.

R.27

218. Et pregunten per la lluita durant el Mes Sagrat. Digueu-los: "Lluitar mentre dura és un greu pecat, però apartar els homes del camí d'Al·là, ser desagraït amb Ell i allunyar els homes de la Mesquita Sagrada i d'allà expulsar-ne el seu poble, tot això és un pecat encara més greu als ulls d'Al·là; i la persecució és pitjor que la mort". I no deixaran de combatre amb vosaltres fins que no us hagin apartat de la vostra religió, si poden. I aquell de vosaltres que abjuri de la seva fe i mori essent un incrèdul es trobarà entre aquells les obres dels quals seran vanes en aquest món i en el proper. Ells són els habitants del Foc i allà hi viuran sempre.

219. Aquells que creuen i aquells que emigren i s'esforcen de valent per a la causa d'Al·là, són els que poden esperar la misericòrdia d'Al·là; i Al·là és el Màxim Indulgent, el Misericordiós.

220. Et demanen pel vi i pels jocs d'atzar. Digueu-los: "En tots dos hi ha un gran pecat i alhora alguns avantatges per als homes; però el pecat supera els avantatges". I et demanen el que han de gastar-se. Digueu-los: "El que pugueu estalviar". Així Al·là us fa clars els seus manaments, perquè pugueu reflexionar.

وَعَلَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۗ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاءَ هَدًى فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ زَوَائِدُهُمَا ۗ أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

221. sobre aquest món i sobre el pròxim. I et demanen pels orfes. Digueu-los: Promoure el seu benestar és *un acte de gran bondat*. I si us barregeu amb ells, són els vostres germans. I Al·là distingeix qui fa el mal de qui fa el bé. I si Al·là ho hagués volgut així, us podria haver fer posat en una difícil prova. De ben segur, Al·là és Totpoderós, Savi.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَى ، قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ، وَإِنْ
تَخَافُوا لَطْوَهُمْ فَأُخْوَانُكُمْ ، وَاللَّهُ يَتَعَلَّمُ
المُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَا غَنَّتْكُمْ ، إِنْ أَرَادَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

222. I no us caseu amb dones idòlatres fins que no hi creguin; fins i tot una esclava creient és millor que una idòlatra, per bé que aquesta us agradi *molt*. I les vostres dones no les lliureu pas en matrimoni als idòlatres, fins que aquests no hi creguin; fins i tot un esclau creient és millor que un idòlatra, per bé que aquest us agradi *molt*. Ells conviden el Foc, mentre que Al·là convida al Cel i al perdó amb el seu manament. I Ell fa clars els Seus Signes per als homes, perquè se'n recordin.

وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا ، وَ
لَا مَمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ ، وَلَوْ
أَعْجَبَتْكُمْ ، وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّى يُؤْمِنُوا ، وَ لَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكٍ ، وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ، أُولَئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى التَّكْوِينِ ، وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى
الْحَيَاةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ، وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

R.28

223. I et demanen per la menstruació. Digueu-los: "És una indisposició, així doncs, heu de mantenir-vos allunyats de les dones durant la menstruació i no heu de cohabitar amb elles fins que no siguin netes. Però quan s'hagin purificat, apropau-vos a elles com Al·là us ha manat. Al·là estima aquells que es tornen cap a Ell i estima aquells que es mantenen nets".

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ، قُلْ هُوَ
أَذَىٌّ قَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ ، فَإِذَا
تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ
اللَّهُ ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ
يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٣﴾

224. Les vostres mullers són un camp llaurat per a vosaltres; així doncs, apropau-vos al vostre camp quan i com desitgeu, i feu-vos precedir

نِسَاءً وَكَمْ حَرْثٌ لَكُمْ ، فَأْتُوا حَرْثَكُمْ
أَنَّى شِئْتُمْ ، وَقَدْ مَوْءَاظِكُمْ ، وَاتَّقُوا

abans amb *algun bé*; i temeu Al·là i sapiguen que El trobareu; i doneu la bona nova als qui obeeixen.

اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنكُم مَّسْلُوقُونَ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

225. I no feu Al·là l'objecte dels vostres juraments, de manera que us *abstingueu* per això de fer el bé i d'obrar amb santedat, i de posar pau entre els homes. I Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ
النَّاسِ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

226. Al·là no us demanarà pas compte d'aquells juraments, ja que són vans; tanmateix, us demanarà compte del que els vostres cors hagin guanyat. I Al·là és qui més Perdona, l'Indulgent.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

227. Per a aquells que fan vot *d'abstinència* de les seves mullers, el període *màxim* d'espera és de quatre mesos. Però han de saber que si es desdiuen del vot, de ben segur, Al·là és qui més Perdona, el Misericordiós.

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

228. I si es decideixen pel divorci, llavors han de saber que de ben segur Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

229. I les dones divorciades s'esperaran a tres períodes menstruals, i no els és lícit que amaguin allò que Al·là ha creat al seu si, si creuen en Al·là i en l'Últim Dia. I els seus marits tenen preferència a recuperar-les durant aquest temps, sempre que desitgin la reconciliació. I elles (les dones) tenen drets similars als que ells (els homes) tenen en la justícia, encara que els homes són a un nivell superior d'elles. I Al·là és Poderós, Savi.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ
مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
يُؤْمِنْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَ
يُعَوِّلْنَهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّيْجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ، وَ
اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

R.29.

230. Aquest divorci ha de *pronunciar-se* dues vegades; després, conserveu-les de manera convenient, o bé acomiadeu-les amb bondat. I no us és lícit que agafeu res del que els heu donat (a les vostres mullers), tret que tots dos temeu que no es puguin respectar els límits *prescrits* per Al·là. Però si temeu que no es puguin respectar els límits *prescrits* per Al·là, llavors no hi haurà pecat per cap d'ells en allò que ella doni per aconseguir la seva llibertat. Aquests són els límits *prescrits* per Al·là, així doncs no els depasseu; i aquells que depassen els límits *prescrits* per Al·là són ells els malvats.

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۚ وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ
 تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
 يَخَافَا آلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ
 آلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
 فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
 تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾

231. I si ell es divorcia d'ella *per tercera vegada*, ja no li serà lícita després, mentre no s'hagi casat amb un altre marit; però si ell *també es divorcia* d'ella, llavors no serà pecat que torni l'un amb l'altre, sempre que estiguin segurs de poder respectar els límits *prescrits* per Al·là, que ell fa clars per a aquells que tenen coneixement.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى
 تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۚ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
 يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

232. I quan us divorcieu de les vostres mullers i elles s'apropin al final del període *fixat*, llavors manteniu-les de manera convenient, o bé acomiadeu-les de manera convenient, però no les retingueu per la força, perquè us convertireu en transgressors. I qui faci això, certament, fa mal a la pròpia ànima. I no feu burla dels manaments d'Al·là i recordeu el favor d'Al·là envers vosaltres, i el Llibre, i la Saviesa que us ha enviat amb els

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
 فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتُنْعِتُنَّ
 وَأَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ فَفَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا
 تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَادْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ
 مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِمَكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

٣٠
٣١
٣٢

quals Ell us amonesta. I temeu Al·là i sapigueu que Al·là coneix bé totes les coses.

R.30.

233. I quan us divorcieu de les dones i arriben al final del seu període, no els impedi que contreguin matrimoni amb els seus marits, si arriben a un acord mutu i honrat. Aquesta és una advertència per a aquell de vosaltres que cregui en Al·là i en l'Últim Dia. És el més pur i benaurat per a vosaltres; i Al·là sap, però vosaltres ignoreu.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

234. I les mares donaran el pit als fills durant dos anys sencers; això és per a aquells que vulguin completar la lactància. I l'home a qui pertany el fill serà el responsable del seu aliment i del vestit d'elles (de les mares), segons el costum. Però a ningú no se li imposa una càrrega superior a la seva capacitat. La mare no farà patir el pare a causa del seu fill, ni aquell a qui pertany el fill farà patir la mare a causa del fill, i el mateix correspon a l'hereu. Si tots dos decideixen deslletar el fill, de ple acord i consentiment, no cometen falta. I si voleu contractar una dida per als vostres fills, no cometeu falta, mentre que li pagueu allò estipulat, de manera honrada. I temeu Al·là i sapigueu que Al·là veu el que feu.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبْتِغِيَ الرِّضَاعَةَ ۗ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ وَّلَا أُسْعَمَاءُ ۗ لَا تُضَارُّ وَالِدَةٌ بَوْلِيدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهٗ بِوَلَدِهِ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذْ أَسَلْتُمُوهُنَّ مِمَّا أَتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۗ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٤﴾

235. I aquells de vosaltres que moriu deixant esposes, aquestes (les vídues) esperaran pel seu compte quatre messos i deu dies. I en acabar aquest període, no hi haurà pecat per a vosaltres en res del que facin elles

وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَنْتَرِبْنَ عَلَيْكُمْ فِي أَنْفُسِهِنَّ أَشْهُرًا ۗ عَشْرًا ۗ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

segons el que és just. I Al·là sap el que feu.

236. I no cometreu falta si feu cap insinuació a aquestes dones sobre una proposta de matrimoni, o si manteniu amagat en les vostres ments *el desig*. Al·là sap que pensareu en elles *en aquest aspecte*. I no feu cap pacte en secret amb elles, sinó que heu de dir la paraula adequada. I no decidiu sobre els vincles del matrimoni mentre no hagi arribat a la fi el període prescrit. I heu de saber que Al·là coneix que teniu en ment; així doncs, guardeu-vos-en. I sapiguen que Al·là és el Màxim Indulgent, el Pacient.

R.31.

237. No cometreu pecat si us divorcieu de dones que no heu tocat, i que no els heu fixat dot. Però proveïu-les d'aliment: el ric segons els seus mitjans i el pobre segons els seus; una provisió de manera digna, una obligació per al virtuós.

238. I si us divorcieu d'elles, abans d'haver-les tocat, però havent fixat ja un dot, llavors *haureu de lliurar* la meitat del que heu fixat, tret que elles hi renunciïn o que renunciï aquell qui tingui a les seves mans els vincles del matrimoni. I la renúncia de part vostra és més propera a la santedat. I no oblideu de fer-vos el bé l'un a l'altre. En veritat, Al·là veu el que feu.

239. Compliu les Pregàries, i la Pregària intermèdia, i seguïu davant Al·là amb submissió.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ
خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ
عَلَيْهِمُ اللَّهُ سِتْرٌ لَكُمْ وَهُنَّ سِتْرٌ لَكُمْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
مَا كُنْتُمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ كُنْتُمْ تَفَرِّصُوهُنَّ
فَرِيضَةً مِّمَّا مَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِمِ
قَدْرَهُ وَ عَلَى الْمُقْتَدِرِ قَدْرَهُ مِمَّا عَا
يَا الْمَعْرُوفٍ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾
وَ إِنْ طَلَقْتُمْهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً
فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يُخْفُونَ أَوْ
يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ
وَ أَنْ تُخْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ لَا
تُنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَى وَ قَوْمُوا لِلَّهِ قُنُوتِينَ ﴿٣٩﴾

240. Si us trobeu en *estat de por*, llavors digueu la Pregària dempeus o muntats, però quan sigueu sans i estalvis, recordeu-vos d'Al·là, ja que Ell us ha ensenyat el que vosaltres no sabíeu.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا
آمَنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

241. I aquells de vosaltres que morin deixant esposes, llegaran a les seves esposes les provisions per a un any *sense que* siguin expulsades. Però *elles mateixes* decideixen marxar, no hi haurà cap culpa en vosaltres pel que fa a qualsevol cosa que facin per elles mateixes. I Al·là és Poderós, Savi.

وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ
أَرْوَاجًا ۖ وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى
الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۖ فَإِنْ خَرَجْتَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ
مِنْ مَعْرُوفٍ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

242. I per a les dones divorciades hi *haurà d'haver* també una provisió segons el que és just; és una obligació per als temorosos de Déu.

وَاللَّامِطَاتِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

243. Així Al·là us fa clars els Seus manaments, perquè entengueu.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

R.32.

244. No heu sentit parlar d'aquells que van sortir de casa seva, per milers, per por de la mort? I Al·là els va dir: "Moriu!"; i després els retornà la vida. En veritat, Al·là és Generós amb els homes, però la majoria dels homes no són agraïts.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ آلُؤْفَؤُا فَذَرَاكَمُوتًا فَقَالَ لَهُمْ
اللَّهُ مُؤْتُونَ ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٤﴾

245. I lluiteu per la causa d'Al·là i sapigueu que Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

246. Qui serà aquell qui faci un préstec magnífic a Al·là perquè Ell li multipliqui moltes vegades? I Al·là rep i augmenta, i a Ell tornareu.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِعْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۗ وَاللَّهُ
يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

247. No heu sentit parlar dels caps dels Fills d'Israel després de Moisès, quan van dir a un Profeta seu: "Nomena'ns un rei perquè puguem lluitar per la causa d'Al-là"? Ell va dir: "No és força probable que no lluiteu si us manen la lluita?". Ells van dir: "Quines raons tindríem per abandonar la lluita per la causa d'Al-là, si ens han foragitat de les nostres cases i ens han separat dels nostres fills?" Però quan se'ls va manar lluitar, van girar l'esquena, tret d'un petit nombre. I Al-là coneix bé els pecadors.

248. I el seu Profeta els va dir: "Al-là us ha nomenat Talut com a rei". I ells dir: "Com pot ser sobirà nostre si nosaltres tenim més dret que ell a la sobirania, i no se li han donat *ni tan sols* abundants riqueses?" Ell va respondre: "En veritat, Al-là l'ha triat sobre vosaltres i l'ha fet molt superior quant a coneixements i força". I Al-là lliura la sobirania a qui li plau, i Al-là és Generós, Omniscient.

249. I el Seu profeta els va dir: "El Senyal de la seva sobirania és que se us donarà un cor en el qual regnarà l'arca de l'aliança del vostre Senyor i un llegat *de bé* deixat per la família de Moisès i la família d'Aaron: els àngels el portaran. En veritat, aquí hi ha un Senyal per a vosaltres si sou creients".

R.33.

250. I quan Talut va partir amb les tropes digué: "En veritat, Al-là us posarà a prova amb un riu. Així, aquell qui begui d'ell no serà dels meus; i aquell que no en tasti serà certament dels meus, tret d'aquell que

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
مَنْ بَعَثَ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ
ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ
أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَ مَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَ
أَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ
لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ
الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ
وَ كَمْ يَأْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
أَضْطَفُهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَشَاطَةً فِي الْعِلْمِ
وَ الْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَ
اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَ
آلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُمُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ
اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّي وَ مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنِ اسْتَمْسَكَ بِطَرَفِي فَلَمَّا شَرِبَ مِنْهُ
كُلُّهُمْ إِلَّا طَالُوتَ وَ الَّذِي اسْتَمْسَكَ بِطَرَفِي
وَأَمْسَكَ بِطَرَفِي فَأَمْسَكَ بِنَهَرِهِ فَمَنْ شَرِبَ
مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَ مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنِ اسْتَمْسَكَ بِطَرَفِي فَلَمَّا شَرِبَ مِنْهُ
كُلُّهُمْ إِلَّا طَالُوتَ وَ الَّذِي اسْتَمْسَكَ بِطَرَفِي
وَأَمْسَكَ بِطَرَفِي فَأَمْسَكَ بِنَهَرِهِ فَمَنْ شَرِبَ
مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَ مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنِ اسْتَمْسَكَ بِطَرَفِي

provi un mica d'aigua amb la mà". Però en van beure, tret d'uns quants. I quan el van travessar -ell i els que creien amb ell- van dir: "Avui no tenim força contra Yalut i les seves tropes. Però aquells que sabien del cert que *un dia* trobarien Al·là, van dir: "Quantes vegades un petit grup ha triomfat sobre un gran exèrcit sota l'ordre de Déu!. I Al·là està amb els perseverants".

لَا مِّنْ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَا هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَطِيفَةٌ لَّنَا الْيَوْمَ رَجَاؤُوتٌ وَجُنُودٌ قَالَ الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِن فِتْنَةٍ قَلِيلَةً عَلَبْتَ فِتْنَةً كَثِيرَةً يَا أُنَاسَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

251. I quan avançaven per sortir a l'encontre de Yalut i les seves tropes, van dir: "Oh, Senyor nostre, dona'ns perseverança, referma els nostres passos i ajuda'n contra els incrèduls!":

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّثْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

252. Amb el permís de Déu els van ajudar a fugir; i David va matar Yalut, i Al·là li donà sobirania i saviesa, i li ensenyà el que Ell va voler. I no hagués estat perquè Al·là va rebutjar els homes, alguns d'ells per mitjà d'altres, la terra s'hauria esfondrat en el desordre. Però Al·là és Magnànim amb *tots* els pobles.

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ تَدَاوَتْ وَقْتَلِ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَئِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

253. Aquests són els Senyals d'Al·là; te'ls recitem amb veritat. Certament, tu ets *un* dels Missatgers.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

PART 3

254. Aquests són els Missatgers. Hem fet que alguns superin els altres als quals va parlar Al·là;⁸ i Al·là va fer que un d'ells superés els altres. I vam donar a Jesús, fill de Maria, proves clares i el vam enfortir amb l'esperit de Santedat. I si Al·là *ho*

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءُ

⁸ Cal traduir aquest versicle fent una pausa després de la paraula àrab "min hum" i no abans d'aquesta. En aquest cas, la traducció és molt més fàcil de llegir i entendre, i vol dir el següent: D'aquests Missatgers hem elevat alguns per sobre d'altres. Al·là parlà i exalta alguns d'ells amb categories de grandesa

hagués volgut, els *que van venir* després d'ells no haurien lluitat els uns amb els altres, després dels Senyals evidents que els van arribar. Però van discrepar. Entre ells n'hi va haver que van creure i n'hi va haver que no van creure, i si Al·là *ho* hagués volgut, no haurien lluitat entre ells; però Al·là fa el que vol.

R.34.

255. Oh creients! Gasteu del que us hem concedit abans no vingui el dia en què no hi haurà ni compra ni venda, ni amistat, ni intercessió; i són els incrèduls els que es perjudiquen *ells mateixos*.

256. Al·là: no hi ha cap altre Déu, tret d'Ell, el Vivent, el que Subsisteix per Ell mateix i tot ho Sosté. A ell ni la son ni l'ensopiment l'abaten. A Ell pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Qui és capaç d'intercedir davant d'Ell si no és amb el seu permís? Ell coneix el que hi ha davant i darrere d'ells; i ells no abasten res de la Seva ciència, tret del que Ell vol. El Seu Tron s'estén sobre els cels i la terra⁹; i tenir-ne cura no és per a ell cap preocupació; i Ell és l'Altíssim, el Gran.

257. No hi ha d'haver coacció en la religió. Certament, la rectitud ha quedat separada de l'error. Així, aquell que es negui a ser conduït pels pecadors, i cregui en Al·là, s'ha aferrat amb seguretat a una empanyadura ferma, que no té

اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ
اِخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ
مَنْ كَفَرَ وَكَوْشَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ
يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهَ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٣٦﴾

لَا كَرَاهَ فِي الدِّينِ تَدْتَبَّيْنَ الرُّشْدَ
مِنَ الْعَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

⁹ La paraula "kursi" significa essencialment lloc de poder o tron. Aquest significat de la paraula té una aplicació més àmplia i abraça el coneixement i altres requisits del govern

esquerdas. I Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

258. Al·là és l'amic dels qui creuen: els treu de *tota classe de tenebres* fins a la llum. I quant als que no creuen, els seus amics són els pecadors que els porten de la llum fins a *tota classe de tenebres*. Aquests són els habitants del Foc; allí viuran.

R.35.

259. No has sentit parlar d'aquell que va discutir amb Abraham sobre el seu Senyor, perquè Al·là li havia donat el regne? Quan Abraham va dir: "El meu Senyor és qui dona la vida i causa la mort", ell li va respondre: "Jo també dono la vida i causo la mort". Abraham va dir: "Bé, Al·là duu el sol des d'Orient, porta'l tu des d'Occident". L'infidel va quedar confós. I Al·là no guia els injustos.

260. O com aquell que va passar vora una ciutat en runes i va exclamar: "Quan li tornarà Al·là la vida després d'aquesta destrucció?". Llavors, Al·là el féu morir durant cent anys, després el ressuscità i li va dir: "Quant de temps has viscut en *aquest estat*?". I ell li va respondre: "He estat un dia o part d'un dia". Ell digué: "No, has viscut en *aquest estat* cent anys. Mira el teu menjar i el beure: no s'han fet malbé. I mira el teu ase. I *hem fet això* per convertir-te en un Senyal per als homes. I mira't els ossos, com els hem disposat i després recobert de carn". I quan *tot això* li va quedar clar, digué: "Sé que Al·là te poder per fer tot el que vol".

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا أَوْلِيَانَهُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي
رَبِّهِ أَنْ أْتَمَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ مَرَادًا قَالَ
لِإِبْرَاهِيمَ رَبِّيَ الَّذِي يُعْطِي وَيُمْسِكُ، قَالَ
أَنَا أَهْلِي وَأُؤْتِي، قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ
اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ
بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ،
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا، فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً
عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ، قَالَ كَمْ لَبِثْتُ، قَالَ
لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ، قَالَ
بَلْ لَبِثْتُ مِائَةً عَامٍ فَانظُرْ إِلَى
طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ، وَ
انظُرْ إِلَى جَمْرِكَ وَلَنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا
ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا، فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ،
قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

261. I recorda't de quan Abraham va dir: "Senyor, mostra'm com retornes la vida als morts". Ell digué: "És que no has cregut?": Ell va dir: "Sí, però *pregunto això* perquè reposi el meu cor". Ell va respondre: "Agafa quatre ocells i fes que tinguin un vincle amb tu. Després posa cadascun d'ells en una muntanya, aleshores crida'ls i veuràs com s'afanyen cap a tu. I has de saber que Al·là és Poderós, Savi".

R.36.

262. Aquells que empren els seus béns en la causa d'Al·là s'assemblen a un gra de blat que dona set espigues, i a cada espiga hi ha cent grans. I Al·là *el* multiplica encara més per a aquell que li plau; i Al·là és Generós, Omniscient.

263. Aquells que empren els seus béns en la causa d'Al·là i després no fan que això emprat no sigui objecte de burles o mofa, gaudiran de la recompensa amb el seu Senyor i no tindran por ni s'afligiran.

264. Una paraula amable i el perdó són millors que una almoïna seguida de greuges. I Al·là és Suficient per Ell mateix, Indulgent.

265. Oh creients! No convertiu en vanes les vostres almoïnes amb retrets i greuges, com aquell que fa servir la seva riquesa per ser vist pels homes, i no creu en Al·là ni el l'Últim Dia. El seu cas s'assembla a una roca llisa, coberta de terra, sobre la qual cau un xàfec i la deixa nua, llisa i dura. Aquests no aconseguiran

وَاذْكَرَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى
وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ
أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ
اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

9
11

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ
سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ
وَحَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَمْنًا
وَلَا آدَىٰ، لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن
صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا آدَىٰ، وَاللَّهُ غَنِيٌّ
حَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا
صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْآدَىٰ، كَالَّذِي
يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ
فَتَرَكَهَ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ

mantenir res del que han guanyat. I Al·là no guia els incrèduls.

مَقَا كَسَبُوا، وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

266. I els que fan servir les seves riqueses per buscar el plaer d'Al·là i enfortir les seves ànimes s'assemblen a un jardí sobre un terreny elevat. Només cal que la pluja abundant descarregui sobre ell perquè s'hi dupliquin els fruits. I no rep un fort xàfec, amb una lleu plovisqueig n'hi ha prou. I Al·là veu el que feu.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَأَيْلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ
يُصِبْهَا وَأَيْلٌ فَطُلَّ، وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٦﴾

267. A qui de vosaltres li agradaria tenir un Jardí de palmeres i vinyes, per on s'escolessin rierols, i amb tota classe de fruits quan li ha arribat la vellesa i té una descendència dèbil i indefensa - i que, de cop i volta, una terrible tempesta descarregués i *tot* ho cremés? Així Al·là fa palesos els Seus Senyals, perquè hi penseu.

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ
تَّجْرِيلٍ وَآعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَإَصَابَهُ الْكِبَرُ وَكَهُ دُرِّيَّةٌ
صُعْقَاءُ ۖ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَاخْتَرَقَتْ، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

R.37.

268. Oh creients! Gasteu de les coses bones que heu guanyat i del que fem brollar de la terra per a vosaltres; i no cerqueu el que és dolent per a lliurar-ho, si no ho voleu per a vosaltres mateixos, tret amb la mirada baixa. I heu de saber que Al·là és Suficient en Ell mateix, Mereixedor de tota lloança.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِّنَ الْأَرْضِ، وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ، وَكَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ
تُخِمَّضُوا فِيهِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿٣٨﴾

269. Satanàs us amenaça amb la pobresa i us ordena el que és immund, mentre que Al·là us promet el perdó d'Ell mateix i la

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ، وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً
مِّنْهُ وَفَضْلًا، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

magnanimitat. I Al·là és Magnànim, Omniscient.

270. Ell atorga la saviesa a qui Li plau. I a aquell que se li atorga la saviesa, rep un bé excel·lent; i ningú no se'n recorda trets dels dotats de coneixement

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾

271. I sigui el que sigui el que gasteu i el vot que feu, de ben segur que Al·là ho coneix; i per als malvats no hi haurà defensors.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّن أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾

272. Si doneu almoines en públic, està bé i és bo; però si les amagueu i doneu al pobre; millor per a vosaltres; i Ell us lliurarà de molts del vostres pecats. I Al·là sap perfectament el que feu.

إِن تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِّن سَيِّئَاتِكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾

273. No és responsabilitat teva fer que segueixin el camí recte; però Al·là guia qui li plau. I qualsevol riquesa que feu servir és per a vosaltres mateixos; mentre gasteu només per aconseguir la gràcia d'Al·là. I qualsevol riquesa que feu servir, us serà retornada íntegrament i no patireu cap perjudici.

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسِكُمْ ۚ وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّؤْتَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٣﴾

274. Aquestes almoines són per als pobres que es troben aturats al camí d'Al·là i que no poden moure's per la terra. L'ignorant creu que no tenen necessitats perquè s'abstenen de demanar. Tu els coneixeràs per l'aspecte; no demanen als homes inoportunament. I qualsevol riquesa que feu servir, heu de saber que Al·là la coneix prou bé.

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ۚ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٤﴾

R.38.

275. Els que fan servir amb caritat els seus béns dia i nit, obertament i

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

secreta, tenen la seva recompensa amb el seu Senyor; la por no recaurà en ells, ni seran afligits.

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾

276. Els que mengen de l'interès només s'aixecaran com el que ha estat derrocat per Satanàs amb la bogeria. Això és perquè diuen: "El comerç és com la usura, quan Al·là ha fet lícit el comerç i il·lícit l'interès. Així doncs, qui rep l'advertència del seu senyor i desisteix seu serà *el que va rebre* en el passat, i el seu cas és en mans d'Al·là. Però els que hi tornin, seran els habitants del Foc; allí viuran.

الَّذِينَ بَأْتُوا بِالْبَاطِلِ
إِلاَّ كَمَا يَتَّبَعُونَ أَتَى
الشَّيْطَانَ مِنَ الْمَيْمَنَةِ
وَأَخَذَ مِنْهُ الْمَالَ الْغَنِي
مَ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا
وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ
وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَكَ
مُوعِظًا مِّن رَّبِّهِ فَاذْهَبْ
عَلَيْهِ فَسَمِعَ لَهُ مَآ سَلَفَ
ۗ وَأَمْرٌ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾
يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ
الصَّدَقَاتِ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الرِّبَا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَافِرٍ آثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

277. Al·là elimina l'interès i fa que augmenti la caritat. I Al·là no estima qui és incrèdul i clar pecador.¹⁰

278. En veritat, els que creuen, fan bones obres, compleixen la Pregària i paguen el *Zakat*, tindran la recompensa del seu Senyor i no els *esfereirà* cap por, no seran afligits.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

279. Oh creients! Temeu Al·là i deixeu enrere el que us quedi d'usura, si és que creieu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُّوا
مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

280. Però si no *ho* feu, llavors espereu la guerra d'Al·là i el Seu Missatger; però si us en penediu, tindreu les quanties originals; *així*, no perjudicareu ni sereu perjudicats.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُ
نُوحِزْ بِمَن لَّمْ يَرْ
أَلَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَإِن
تُبْتِغُوا فَلَئِمَّ رُؤُوسُ
أَمْوَالِكُمْ ۖ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

¹⁰ Aquest versicle emfatitza de manera clara i contundent que les economies que es basin en l'interès monetari i usura estan condemnades a desaparèixer, mentre que les economies en què es fa èmfasis en la caritat són les que prosperaran.

281. I si qualsevol *deutor* es troba en dificultats, concediu-li un termini fins que arribin temps millors. I si li perdoneu la quantia com a almoïna serà millor per a vosaltres, tant de bo ho sabéssiu!

وَأِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۗ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

282. I temeu el dia en què tornareu a Al·là; llavors a cada ànima se li pagarà el total del que s'ha guanyat; i no se'ls perjudicarà.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

R.39.

283. Oh creients! Quan entre vosaltres un concediu un préstec per un període fixat, poseu-ho per escrit. I feu que un escrivà ho transcriviguí fidelment davant la vostra presència. I cap escrivà podrà negar-se a escriure-ho, perquè Al·là l'ha ensenyat. Per això, feu-lo escriure i que dicti qui incorre en responsabilitat. I aquest ha de ser temorós d'Al·là, el seu Senyor, i no disminuir res. Però si aquell que incorre en responsabilitat té pocs coneixements, o és dèbil o incapaç de dictar, feu que dicti amb justícia un altre que pugui defensar els seus interessos. I crideu dos testimonis d'entre els vostres homes; i si no hi ha dos homes *disponibles*, llavors un home i dues dones que us agradin com a testimonis, de manera que si una de les dones li falla *la memòria*, l'altra pugui ajudar-la a recordar. I els testimonis no poden negar-se quan els criden. I no us sentiu molestos per haver-ho d'escriure, sigui petit o gran, juntament amb la data fixada per a la *devolució*. Això és més just als ulls d'Al·là i fa que el testimoni sigui més segur i us evita amb més probabilitat els dubtes; per tant, no *deixeu de*

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَدَيْنَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكُنْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ لِوَلِيِّهِ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَيْنِ إِمَّا أَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْعَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَخِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۗ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً

escriure-ho, tret que es tracti de mercaderies que lliureu o rebeu en pròpia mà, ja que en aquest cas no pequeu si no ho escriviu. I teniu testimonis quan efectueu una venda entre vosaltres i no permeteu que es perjudiqui l'escrivà o el testimoni. Perquè si ho feu, certament hi haurà desobediència per part vostra. I temeu Al·là. I Al·là us concedeix el coneixement i Al·là coneix perfectament totes les coses.

284. I si esteu de viatge i no trobeu cap escrivà, llavors accepteu una penyora com a possessió. I si un de vosaltres confia alguna cosa a algú altre, que el que ho hagi rebut retorni el seu dipòsit i temi Al·là, el seu Senyor. I no amagueu el testimoni; i aquell que l'amagui ha de saber que certament el seu cor és ple de pecat. I Al·là sap molt bé el que feu.

R.40.

285. A Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra; i tant si reveleu el que hi ha a les vostres ments com si ho manteniu amagat, Al·là us demanarà comptes per això. Després perdonarà qui Li plagui; i Al·là té poder de fer tot el que vol.

286. Aquest Missatger *Nostre* creu en el que ha estat revelat pel seu Senyor, i així ho fan els creients. Tots ells creuen en Al·là i en els Seus àngels, els Seus Llibres i en els Seus Missatgers, *tot dient*: "No fem cap distinció entre cap dels Seus Missatgers"; i diuen: "Sentim i obeïm. *Implorem* el Teu perdó, oh Senyor Nostre, i cap a Tu haurem de tornar".

حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ، وَ أَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ، وَلَا بُضَاءٌ كَاتِبِكُمْ وَلَا شَهِيدٌ ، وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ ، وَ اتَّقُوا اللَّهَ ، وَ يُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ، وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٨٣﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً ، فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَلْيُوَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ ، وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ، وَ مَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمٌ قَلْبُهُ ، وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٨٤﴾

بِاللَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ، وَ اِنْ تُبَدَّوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهٖ ۗ اِنَّهٗ بِمَا يَشَآءُ وَيُعْذِبُ مَنْ يَشَآءُ ، وَ اَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٨٥﴾

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَ مَلٰئِكَتِهٖ وَ كُتُبِهٖ وَ رُسُلِهٖ ، لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهٖ ، وَ قَالُوا سَوَّغْنَا وَ أَطَعْنَا ، هُ عَفْرًا نَكَ رَبَّنَا وَ اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٣٨٦﴾

287. Al·là no imposa càrregues a cap ànima més enllà de la seva capacitat. Tindrà *la recompensa* que es guanyi i rebrà *el càstig* que es mereixi. Senyor Nostre, no ens castiguis si oblidem o caiem en l'error; i Senyor Nostre, no ens imposis un pes com el que vas imposar a aquells que ens van precedir. Senyor Nostre, no ens carreguis amb allò que les nostres forces no puguin suportar, i esborra els nostres pecats, concedix-nos el perdó i tingues misericòrdia de nosaltres. Tu ets el nostre Amo; així doncs, ajuda'ns contra els incrèduls.¹¹

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا لَّوْ سَعَهَا، لَهَا
 مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهِمَا مَا كَسَبَتْ،
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ
 أَخْطَأْنَا، رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
 كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا،
 رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ،
 وَاعْفُ عَنَّا، وَاعْفِرْ لَنَا، وَارْحَمْنَا،
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

¹¹ Es refereix als pobles anteriors, als quals se li confiaren responsabilitats religioses, les quals van considerar com una càrrega i van tractar sense respecte. D'aquesta manera, al clergat professional procedent de les capes més baixes de la societat se'l feu responsable de carregar amb aquesta responsabilitat sobre les seves espatlles, i com a resultat sorgí una jerarquia religiosa que monopolitzà el coneixement de la religió alhora que fou incapaç de complir-la. Aquest procés va conduir finalment a la formació d'un clergat amb una ment tancada, arrogant i intolerant. Només una minoria entenia la filosofia i la magnanimitat de la paraula de Déu. Aquesta jerarquia religiosa es compara als ases al 62:6 (Al-Yumua) que duen els floms carregats de llibres per transportar, quan la realitat és que els ases entenen poc d'allò que carreguen. Per tant, la paraula "Isran" ha d'entendre's en aquest context, ja que tota responsabilitat instituïda per Déu no pot ser tractada com una càrrega que els creients han d'intentar eludir.

CAPÍTOL 3 AL'IMRAN

(Revelat abans de la Hillrah)

Relació amb la Surah anterior

Hi ha una estreta relació, i d'un gran abast, entre aquesta Surah i l'anterior, Al-Baqarah, ja que ambdues són anomenades conjuntament Al-Zahrawan (els dos brillants), mentre que Al-Baqarah tracta de les creences errònies i les pràctiques malvades dels jueus amb els quals van iniciar el *Designi Mosaic*, la present Surah tracta principalment de les doctrines i dogmes equivocats del cristianisme, tema que constitueix la seva culminació. La Surah rep el nom de Al'Imran ("la família de 'Imran"). 'Imran o 'Amran va ser el pare de Moisés i Aaron, els progenitors de la família de la qual va descendir Maria, la mare de Jesús, de qui en aquesta Surah es fa una breu exposició de la seva vida i missió. Estretament relacionada amb Al-Baqarah, es pot deduir amb seguretat que aquesta Surah fou revelada tot just abans de l'anterior. Una referència detallada de la batalla de Uhud situa la seva revelació en el tercer any de la Hillrah.

Al'Imran té un doble lligam amb Al-Baqarah. D'una banda, hi ha un fort vincle entre el tema de tota aquesta Surah i la de la totalitat de la Surah Al-Baqarah; de l'altra, hi ha una profunda relació entre la part final de Al-Baqarah i els versicles inicials d'aquesta Surah. En efecte, en l'Alcorà, l'ordre és de dos tipus: o el tema amb què s'acaba un Capítol continua en el Capítol següent, o bé en el Capítol següent es fa referència a la totalitat d'una qüestió tractada en l'anterior. Aquesta relació doble existeix també entre Al-Baqarah i Al'Imran. El lligam de tot el tema de Al'Imran amb el de Al-Baqarah consisteix sobretot en una descripció de les causes que van dur a la transferència del *Profetatge del designi Mosaic* al *Designi Islàmic*. Aquest fou el tema principal en Al-Baqarah, i en la seva explicació, es va tractar força la condició degenerada dels jueus. Però en Al-Baqarah s'ha dit ben poc sobre el cristianisme, en el qual culminà el *Designi Mosaic*. L'omissió podria haver originat el dubte, en aparença legítim, del fet que, malgrat el judaisme, que constituïa el principi del *Designi Mosaic*, havia quedat corromput, la seva culminació, la fe cristiana, seguia essent pura. I per tant, sembla que no calia introduir o establir una nova religió, l'Islam. Per esborrar aquest dubte, s'exposa la falsedat dels dogmes cristians.

Títol

La Surah es coneix en el Hadiz per diversos noms, a saber, Al-Zahra' (el brillant), Al-Aman (la pau), Al-Kanz (el tresor), Al-Mu'inah (el defensor), Al-Muyadalah (la súplica), Al-Istighfar (la petició de perdó) i Al-Tayyibah (el pur).

Ja en aquest Capítol s'intenta demostrar la falsedat de les doctrines cristianes, comença directament indicant que, com que el cristianisme s'havia corromput i degenerat, no podia ser un inconvenient per a la introducció d'un *Designi* nou i millor. Pel contrari, el mateix cristianisme era un fort testimoni de la necessitat d'introduir-se una nova Llei. Per consegüent, ja al començament d'aquesta Surah es situen els atributs

divins: el Vivent, el Que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté, per repudiar les doctrines cristianes bàsiques. L'altra relació entre les dues Surahs, es a dir, la de la part Al-Baqarah amb les paraules inicials de la Surah, és evident pel fet que Al-Baqarah va acabar amb una pregària a favor de la regeneració nacional i reforma dels musulmans i el triomf de l'Islam sobre els seus enemics, i els atributs divins (el Vivent, el que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté) han estat situats al començament de la present Surah per assegurar als musulmans que Déu acudirà de ben segur en la seva ajuda, perquè Ell és el Vivent, el Que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté. El seu poder no coneix ni debilitat ni disminució.

Tema

Com l'anterior, aquesta Surah comença amb les lletres abreujades Alif Lam Mim (Jo sóc Al·là, l'Omniscient), que volen cridar l'atenció sobre l'atribut diví del coneixement. El fet d'esmentar els atributs (el Vivent, el Que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté) intenta assenyalar que, en aquesta Surah, l'atribut diví del coneixement es fonamenta en els atributs de Déu, el Vivent, el Que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté, és a dir, el fet que Déu tingui tots els atributs constitueix una prova que és Omniscient, perquè la mort i la descomposició són el resultat de la manca de coneixement. la Surah continua dient que, com que els jueus i els cristians s'han apartat del camí recte, el càstig diví caurà sobre ells i el fet de ser seguidors de la Torà i dels Evangelis no els lliurarà del càstig de Déu, perquè aquests Llibres han estat abrogats i, per tant no poden satisfer les necessitats i requisits humans. A continuació, s'indica als musulmans per esborrar qualsevol dubte o suspicàcia de les seves ments que, en vista de la superioritat numèrica de jueus i cristians i la preponderància dels mitjans materials al seu abast, aquests no prevaldran contra ells, perquè Déu els ha concedit ja el predomini sobre els seus enemics més poderosos, els quraish i altres tribus infidels d'Aràbia. Ara es repetirà el mateix fenomen. A més a més, les victòries nacionals no es deuen només a la preponderància dels mitjans materials, sinó especialment, i en gran mesura, a la superioritat de la moral de la nació. I la victòria final serà dels musulmans perquè, encara que no tenen mitjans materials, tenen en el seu poder els mitjans morals i espirituals més grans, i també perquè segueixen una religió veritable.

Tot seguit, la Surah continua desenganyant les ments dels enemics de l'Islam de la vana il·lusió que els seus usos i costums són superiors als dels musulmans. A més a més, se'ls diu que amb creences errònies i acudint a pràctiques malvades semblen ignorar la llei de la causa i l'efecte, de la qual no ens podem burlar amb impunitat. La Surah segueix a continuació desenvolupant el fet que el camí vers el progrés i la prosperitat dels musulmans no es troba a imitar les formes i maneres d'altres pobles, sinó a seguir estrictament l'Islam i el Sant Profeta. Després d'això, comença una exposició clara i detallada del tema principal, amb breu referència al començament del cristianisme, la refutació del qual és un dels temes principals. Seguidament, es dirigeix l'atenció del Poble del Llibre al fet que, quan els musulmans creuen també en la veritat de l'origen diví i font de la seva fe, per què han de gastar les seves energies i recursos per lluitar contra ells. Pel contrari, els dos haurien d'aliar-se per predicar als infidels la doctrina de la Unicitat de Déu, en la qual estan d'acord, i mantenir en els límits adequats les

seves diferències doctrinals respectives. A continuació, s'avisava en especial als cristians que no poden esperar seguir sent els "elegits" de Déu i mantenir la Seva gràcia i el Seu amor si es neguen a acceptar la nova fe. Se'ls pregunta com, després d'haver subscrit ja la doctrina que la Veritat ha estat sempre revelada per Déu en moments diferents, poden desafiar justificadament aquest principi. També s'afirma que els afers sobre els quals el Poble del Llibre discuteix i debat amb els musulmans no són de gaire pes perquè, al començament, alguns d'ells es consideraven permesos pels seus avantpassats. Es continua presentant el tema i s'indica que els musulmans i els jueus tenen un punt en comú amb Abraham, i com que Abraham fou qui posà els fonaments de la Ka'bah, per què han de lluitar els israelites amb els musulmans basant-se en les diferències de matisos i insubstancials? Després, és dirigeix una nota d'avertència als musulmans: el Poble del Llibre ha anat tan lluny en la seva oposició a ells que, si aquests últims seguissin el seu camí, certament els perdrien. Però els musulmans no es perdran, perquè són beneficiaris del favor de Déu. Trobaran una gran oposició i persecució per part d'ells que han de resistir amb fermesa i intentant enfortir la seva relació amb Déu i establint relacions mútues sobre una base més ferma, perquè ben aviat necessitaran desenvolupar un front comú quan s'enfrontin a un fort atac dels cristians. Abans que arribi aquest moment han d'augmentar el seu nombre, transmetent el Missatge de l'Islam al nombre més gran de persones possible. Se'ls avisa a més a més contra el manteniment de la idea falsa que, en cas de lluita amb els cristians, els jueus els ajudarien. Pel contrari, aquests últims no estalviarien esforços ni treballs per posar-los dificultats i oprimir-los. Malgrat aquesta advertència contra els jueus, la *Surah* no deixa de reconèixer el bé, sigui on sigui on es trobi, i diu que no tots els del Poble del Llibre són dolents. Hi ha també bones persones entre ells, i només patiran aflicció els que mantinguin designis perversos contra l'Islam. Amb aquests són amb qui els musulmans han d'evitar tot contacte amistós per evitar patir la influència dels seus costums indesitjables.

A continuació es fa una breu referència a la Batalla de Badr. Es diu als musulmans que, al igual que en circumstàncies molt adverses Déu els protegi i ajudi contra tot pronòstic en aquell encontre i els va permetre una victòria contra els idòlatres de la Meca, succeirà el mateix en relació amb el poble del Llibre: la misericòrdia i la gràcia de Déu els acompanyaran en oposició a aquests. El Poble del Llibre depèn per al seu poder i material de transaccions basades en l'interès. Però donar i acceptar interessos va contra la ètica. Imposar interessos oprimeix als servents de Déu i subscriure la doctrina de l'expiació i del dogma de la no acceptació del penediment declaren Déu tan cruel com ells mateixos. A més a més, s'anima als creients perquè acceptin la seva obligació, facin sacrificis apropiats i emprin adequadament els mitjans materials que tenen a l'abast, deixant la resta a Déu per a l'èxit de la missió de la seva vida. La *Surah* enuncia a continuació un principi molt segur, a saber, que el Sant Profeta no és res més que un Missatger diví; si morís o fos mort en una en una batalla (malgrat que segons la promesa divina això mai no succeirà), els musulmans no haurien de perdre l'ànim ni tenir cap dubte sobre la veritat de l'Islam, perquè per al seu èxit o prosperitat l'Islam no es basa en un individu, per molt elevat que aquest sigui. Una altra norma de conducta que cal observar en temps de guerra és que els líders dels musulmans han de comportar-se amb més indulgència que en temps ordinaris respecte a d'altres musulmans, i han de tenir en compte

les seves susceptibilitats, perquè l'enemic no aprofiti l'oportunitat de crear entre ells la discòrdia i la dissensió. Se'ls exhorta també que, en aquella època, tots els assumptes es decidissin després de consultar-se mútuament. Tot seguit es recorda als musulmans el que el gran Déu ha fet per ells en suscitar entre ells un gran Missatger. Han de seguir-lo i evitar el camí dels qui alteren la pau. La *Surah* estableix el principi que diu que els qui moren mentre lluiten per la causa de la veritat tenen dret a un respecte especial. Amb la seva mort reben la vida eterna i inspiren la seva comunitat, i d'alguna manera, una nova vida. De nou es fa referència al Poble del Llibre dient que moralment s'han depravat fins al punt que tot i que, d'una banda, afirmen ser el "propi poble elegit" de Déu, d'una altra, dubten a fer servir els seus diners per la causa de Déu. Als musulmans se'ls anima a treure'n una lliçó. La depravació moral d'aquestes persones també es posa en oposició a la seva afirmació d'haver-los estat ordenat obeir un Missatger que els demanarà un sacrifici més gran. La *Surah* diu que aquests Missatgers van aparèixer entre ells, però que es van negar a acceptar-los. Tot seguit es desenvolupa el tema del sacrifici i es diu als creients que seria una bogeria per la seva part témer fer sacrificis per la causa nacional. Se'ls avisa que la seva fe es posarà durament a prova. No han de pensar que aconseguiran l'èxit sense passar a través del foc i la sang. Als versicles següents s'apunten algunes qualitats i característiques especials dels veritables creients i se'ls ensenya algunes pregàries essencials per al progrés i la prosperitat nacionals. La *Surah* conclou amb les normes de conducta, el compliment de les quals farà que els musulmans aconseguixin l'èxit i el predomini en aquesta vida i el plaer de Déu en la futura.

☆ سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدِينَةٍ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَا آيَةٍ وَآيَةٌ وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

AL-'IMRAN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim.¹

الْم ﴿٢﴾

3. Al·là és aquell que tret d'Ell no hi ha cap Déu, el Vivent, el que Subsisteix per Ell mateix i tot ho sosté.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٣﴾

4. Ell ha fet descendir per a vosaltres el Llibre que conté la veritat i que confirma el que l'ha precedit; i Ell féu descendir la Torà i l'Evangeli abans *d'això*, com a guia per al poble; i Ell féu descendir la veritat incontrovertible.²

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤﴾

5. En veritat, aquells que neguin els senyals d'Al·là tindran un sever càstig. I Al·là és Poderós, possessor del poder de retribució.

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ه إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٥﴾

6. En veritat, res no hi ha ocult a la terra o al cel per a Al·là.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٦﴾

7. Ell és qui us dona forma al si matern, tal com Ell vol; No hi ha cap altre Déu, tret d'Ell, el poderós, el Savi.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾

¹ Jo sóc Déu, qui Tot ho sap.

² La paraula "musaddiqan" té un significat més ampli que l'expressió "complir" emprada en la traducció original. Significa confirmar la veritat de les revelacions anteriors alhora que el compliment i la realització de les profecies que s'hi inclouen en elles. Per tot això, sembla més apropiat traduir el versicle de la manera descrita. "Al-Furqan" significa la veritat incontrovertible, així com tot allò que distingeix clarament una cosa de l'altra; en aquest sentit actua com a referència.

8. Ell és qui ha fet descendir el Llibre per a tu; en ell hi ha versicles decisius en significat (aquests són l'essència del Llibre) i n'hi ha d'altres que permeten diferents interpretacions. Però aquells que tenen al cor la maldat segueixen els que permeten diferents interpretacions, buscant la discòrdia i la seva interpretació *errònia*. I ningú no en coneix la interpretació *correcta*, tret d'Al·là i d'aquells que parlen amb fonament; diuen: "Creiem en Ell; tot prové del senyor". I ningú no hi para atenció, tret dels dotats amb l'enteniment.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾

دُنُوهُ
مِنْ قَوْلِهِمْ
وَقَوْلِهِمْ
وَقَوْلِهِمْ

9. Senyor, no permetis que els nostres cors es perverteixin després d'haver-nos guiat, i atorga'ns la Teva misericòrdia; en veritat, només Tu ets Qui atorga.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

10. Senyor, certament Tu aplegaràs la humanitat en el Dia sobre el qual no hi ha dubte; en veritat, Al·là no manca a les Seves promeses.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

R.2.

11. Quant als incrèduls: ni les seves possessions ni els fills no els serviran davant Al·là; i són ells el combustible del Foc.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا كُنْ تُغْنِي عَنْهُمْ آَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾

12. *El seu cas s'assembla* al del poble del Faraó i al d'aquells que els van precedir; Van rebutjar els Nostres Senyals i Al·là els castigà pels seus pecats; I Al·là és sever en el càstig.

كَذَٰبٍ أَلٍ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمْ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

13. Digues a aquells que no hi creuen: "Sereu vençuts i aplegats a l'Infern. I aquest és un mal indret per al repòs".

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتْغَلِبُونَ وَ تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

14. Certament, hi va haver un Senyal per a vosaltres en els dos exèrcits enfrontats l'un amb l'altre: un d'ells lluitava en la causa d'Al·là i l'altre el formaven *incrèduls*, que van veure amb els seus propis ulls com eren el doble que ells. Així dona Al·là forces amb el Seu ajut a qui Ell vol. Aquesta és veritablement una lliçó per als clarividents.

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا
فِيئَةٌ نَقَاتُتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. Bell per als homes és l'amor de les coses desitjades: dones i fills, una pila d'or i de plata tresorejada, cavalls que pasturen, el bestiar i els conreus. Aquestes són les provisions d'aquesta vida; però és amb Al·là on hi ha una llar excel·lent.

رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرَ الْمُقَنْطَرَةَ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلَ الْمُسَوَّمَةَ
وَالْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

16. Digueu-los: "Puc informar-vos d'alguna cosa millor que això? Per als qui temen Al·là hi ha jardins vora el Seu Senyor per on hi corren rius; allí hi viuran ells. També hi ha esposes purificades per Al·là i a plaer d'Al·là. I Al·là té en compte els Seus servents"

قُلْ أَذُنْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ ذٰلِكَ ۗ لِلَّذِينَ
اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

17. Els que diuen: "Senyor, som creients de debò; perdona'ns, doncs, els nostres pecats i salva'ns del càstig del Foc".

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَرِقْنَا عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٧﴾

18. Els constants, els sincers, els humils i els que gasten en la causa de Déu i els que demanen perdó a la darrerria de la nit.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَ
الْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

19. Al·là testimonia que no hi ha Déu fora d'Ell -i també ho fan els àngels i els que estan en possessió de la saviesa-, Vigilant de la

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَ
أُولُو الْأَلْبَابِ قَائِمًا بِمَا نُقِشُ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا

Justícia; no hi ha altre Déu sinó Ell, el Poderós, el savi.³

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣١﴾

20. En veritat, la religió *vertadera* davant Al·là és l'Islam (submissió completa). I a aquells que se'ls lliurà el Llibre no van discrepar fins que no els va arribar el coneixement, per pura enveja entre ells. I qui negui els senyals d'Al·là ha saber que Al·là, de ben segur, és ràpid a retre'n compte.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْلَمُوا مَا
اِخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا
مَنْ بَعَدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ، وَمَنْ يَكْفُرْ
بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٣١﴾

21. Però si discuteixen amb tu, digues-los: "M'he sotmès a Al·là, com *també* els que em segueixen". I digues a qui se'ls ha lliurat el Llibre i als ignorants: "Us heu sotmès?" Si se sotmeten, llavors certament estaran guiats, però si tornen sobre els seus passos, has de saber que el seu únic deure és el de transmetre el Missatge. I Al·là vigila als seus servents.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ
وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَإِلَّا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَكْفَرُوا
أَمْ لَمْ يُنصِبُوا لَكُمْ
شَيْئًا، وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

R.3.

22. En veritat, a aquells que neguen els Senyals d'Al·là i miren de matar injustament els Profetes, i miren de matar els homes que prediquen la justícia, anuncia'ls un dolorós càstig.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ، قَبَشْنَا
رُءُوسَهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

23. Ells són aquells les accions dels quals seran nul·les en aquest món i en el que ve, i no tindran defensors.

أُولَئِكَ الَّذِينَ
حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٣٣﴾

24. No coneixes a qui se li ha donat *la Seva* part del Llibre? Se'ls crida al Llibre d'Al·là perquè el Llibre jutgi entre ells, però una part d'ells se n'aparta amb aversió.

لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يَدْعُونَ إِلَى
الْكِتَابِ وَاللَّهُ لِيخْجُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى
فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُّعْرِضُونَ ﴿٣٤﴾

³ De fet, l'expressió aràbiga "Qaiman bil Qist" és més emfàtica que la traducció "Mantenidor de la justícia". "Sempre de guàrdia en favor de la justícia seria una millor traducció".

25. Això és perquè diuen: "El Foc només ens tornarà un nombre reduït de dies". "I el que solien falsificar els han enganyat sobre la religió".

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلاَّ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۗ وَعَخَّرُوْهُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Com *els anirà* quan els reunim a tots el Dia sobre el qual no hi ha cap dubte i quan s'hagi pagat a cada ànima tot el que ha guanyat, i no seran perjudicats?

فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۗ وَرُفِيتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Digueu-los: "Oh Al-là, Senyor de la Sobirania, Tu dones la Sobirania a qui Et plau, i a aquells que vols la hi retires. Tu exaltes aquell que vols i humilies aquell que et plau. A la teva mà, hi és tot el bé. Tu, en veritat, tens el Poder de fer totes les coses".

قُلِ اللّٰهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ ۗ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۗ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۗ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٧﴾

28. Tu fas que la nit es converteixi en dia i que el dia es faci nit. I Tu treus vida del que és mort i mort del que té vida. I a qui vols Tu dones sense mesura.

تُؤَلِّجُ النَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي النَّيْلِ ۗ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

29. Que els creients no prenguin per amics els incrèduls, i els prefereixin als creients -qui ho faci no té cap relació amb Al-là- tret que us guardeu d'ells amb cura. I Al-là us avisa del Seu càstig; i Al-là serà el retorn.⁴

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاءَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ ۗ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰتًا ۗ وَيَحْذَرُكُمْ اللّٰهُ نَفْسًا ۗ وَرٰى اللّٰهُ الْمٰصِيْرُ ﴿٢٩﴾

30. Digues: "Tant si amagueu el que hi teniu al cor com si ho reveleu, Al-là ho sap; i sap el que hi ha al Cel i el que hi ha a la terra". I Al-là té poder per fer totes les coses.

قُلْ اِنْ تُحْفَوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهَُا يَعْلَمُهٗ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾

⁴ La paraula àrab "yuhazziro kumul-laho nafsahu" significa literalment que "Al-là us prevé contra Si mateix", la qual cosa vol dir que us adverteix en contra que us prengueu llibertats respecte als Seus Mandaments i ordres.

31. Compte amb el Dia en què cada ànima es trobarà enfront de *tot* el bé que ha fet i *tot* el mal que ha comès. Desitjarà que hi hagi una gran distància entre ella i aquest *mal*. I Al·là us avisa del Seu càstig. I Al·là és el Més Compassiu amb els Seus servents.

R.4.

32. Diguen-los: "Si estimeu Al·là, seguiu-me: *llavors* Al·là us estimarà i us perdonarà els vostres pecats". I Al·là és el Més Indulgent, el Misericordiós.

33. Diguen-los: "Obeïu Al·là i el Missatger", però si giren l'esquena, *llavors recordeu que* Al·là no estima els incrèduls.

34. Al·là elegí Adam, Noè, la família d'Abraham i la família d'Imran per sobre de tots els pobles.

35. Una raça mútuament relacionada. I Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

36. I *recordeu-vos de* quan la dona d'Imran digué: "Senyor, t'he promès el que hi ha al meu ventre perquè sigui al vostre servei". Així doncs, accepteu-m'ho: veritablement, Tu sol ets Qui tot ho sent, l'Omniscient.

37. Però quan l'hagué infantat, va dir: "Senyor, he infantat una nena - per bé que Al·là sabia millor *que ella* el que havia infantat i que el mascle *en què ella pensava* no era com la femella que va donar a llum- i li he posat el nom de Maria i te la confio a Ella i a

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُحْضَرًا وَمِمَّا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ
أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ
يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ زَعُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفْرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ
إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ
لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۗ
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ ۗ وَ
لَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۗ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا
مَرْيَمَ ۗ وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِنكِ وَالِدَتِهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

la seva progènie perquè les protegeixis de Satanàs, el rebutjat".

38. I el Seu Senyor l'acceptà amb benvolença i la féu créixer excel·lentment i féu que Zacaries en fos el tutor. Sempre que Zacaries la visitava en la seva cambra, la hi trobava amb provisions. Ell li digué: "Oh Maria, d'on has tret tot això?". Ella li respongué: "D'Al·là". Certament, Al·là dóna a qui Li plau sense mesura.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا
نَبَاتًا حَسَنًا، وَكَلَّمَهَا زَكَرِيَّا كَلِمًا
دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ، وَجَدَ
عِنْدَهَا رِزْقًا، قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّى لَكَ
هَذَا، قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، إِنَّ
اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Allí i llavors fou on Zacaries va pregar al Senyor, *tot dient-li*: "Senyor, concedeix-me de Tu mateix una estirp pura"; en veritat, Tu ets Qui escolta la Pregària.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ، قَالَ رَبِّ هَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً، إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. I els àngels el van cridar mentre pregava a la cambra: "Al·là et dóna la bona nova de Yahya, qui donarà testimoni de la veritat d'una paraula d'Al·là -noble i cast i profeta d'entre els justos".

فَنَادَاهُ الْمَلَكُ، هُوَ قَائِمٌ بِإِصْرِي
فِي الْمِحْرَابِ، أَنْ اللَّهُ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ، وَسَيِّدًا
وَحَصُورًا، وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٠﴾

41. Ell va dir: "Senyor, Com puc tenir un fill, si ja m'ha arribat la vellesa, i la meva muller és estèril? Ell va respondre: "Així és el designi d'Al·là: Fa el que Li plau".

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُونُ لِي غُلَامًا وَقَدْ
بَلَغَتْنِي الْكِبَرُ، وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ، قَالَ
كَذَلِكَ، اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾

42. Ell va dir: "Senyor, dóna-me'n una prova". Ell va respondre: "La Teva prova serà que durant tres dies no parlaràs amb cap home, excepte amb gestos. I recorda't molt del teu Senyor i glorifica'l al capvespre i a l'alba".

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً، قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذَمًّا، وَ
اذْكُرْ ذِكْرَكَ كَثِيرًا، وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤٢﴾

R.5.

43. I recorda el que van dir els àngels: "Oh Maria, Al·là t'ha elegit i

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى

t'ha purificat i t'ha triat per sobre les dones de tots els pobles".

44. "Oh Maria, obeeix el teu Senyor i agenolla't i venera *només Déu* amb aquells que el veneren".

نِسَاءَ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

يَمْرُؤِمَ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٣﴾

45. Aquesta és una de les noves desconegudes que Et revelem. I tu no eres amb elles quan disparaves fletxes, per saber quin d'ells seria el tutor de Maria, ni eres amb ells quan es van barallar entre ells.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ
أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٣٥﴾

46. Quan els àngels van dir: "Oh Maria, Al·là t'anuncia la bona nova d'una paraula que prové d'Ell: El seu nom serà el del Messies, Jesús, fill de Maria, honorat en aquest món i en el que pròxim, i serà un dels que se'ls atorga la proximitat a Déu".

إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرُؤِمَ إِنَّ اللَّهَ
يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٣٦﴾

47. I parlarà als homes des del bressol i en la maduresa, i serà entre ells justos.

وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَدُونَ
الضَّالِّحِينَ ﴿٣٧﴾

48. Ella digué: Senyor, com podré tenir un fill, si cap home no m'ha tocat? Ell digué: "Així és el designi d'Al·là"; Ell crea el que vol. Quan decreta alguna cosa, li diu: "Sigues" i comença a ser.⁵

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسَّ مِنِّي
بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا
يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٨﴾

49. I Ell li ensenyarà el Llibre, la Saviesa, la Torà i l'Evangeli,

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣٩﴾

50. I *el farem* Missatger per als Fills d'Israel (i dirà): "Vinc a vosaltres amb

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ
جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ إِنِّي أَخْلُقُ

⁵ L'expressió "Sigues i és" no indica una transformació instantània des del no-res fins a l'existència.

Significa que en el moment que Déu ho vulgui, la Seva voluntat comença a prendre forma i literalment es fa com Ell vol.

un Senyal de vostre Senyor i és aquest: modelaré per a vosaltres un criatura d'argila amb forma d'ocell, llavor li insuflaré un *nou esperit* i esdevindrà un ésser capaç de enlairar-se pel manament d'Al·là. I guariré els cecs i els leprosos i tornaré la vida al mort, per manament d'Al·là, i us anunciaré el que menjareu i el que reservareu a les cases". En veritat, aquest és un Senyal per a vosaltres, si sou creients.

لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَ مَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

51. I vinc a complir el que m'ha precedit, és a dir, la Torà; i per poder-vos permetre part del que us fou prohibit; i vinc a vosaltres amb un Senyal de vostre Senyor; temeu, doncs, Al·là i obeïu-me.

وَمَصَدَّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا أُجِدُّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿٥٢﴾

52. En veritat, Al·là és el meu Senyor i el vostre; adoreu-lo, doncs; aquest és el camí recte.

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٣﴾

53. Però quan Jesús s'adonà de la seva incredulitat, digué: "Qui seran els qui m'ajudin en la causa d'Al·là?". Els deixebles van respondre: Nosaltres serem els ajudants d'Al·là. Hem cregut en Al·là i et posem per testimoni que som obedients.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

54. Senyor, creiem en el que Tu ens has revelat i seguim aquests Missatgers. Inscriu-nos, doncs, entre els qui són testimonis.

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاخْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٥﴾

55. I van intrigar i Al·là també va fer els seus plans; ja que Al·là és Qui millor sap fer plans.

وَ مَكَرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ، وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٦﴾

R.6.

56. Quan Al·là digué: Oh Jesús, Et faré morir de mort natural i

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَاعِلُكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ كَمَا جَعَلْتُكَ نَبِيًّا وَ كَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥٧﴾

t'exaltaré fins a Mi, i et lliuraré de les acusacions dels incrèduls i posaré aquells que et segueixen per sobre dels incrèduls, fins al Dia de la Resurrecció; llavors tornareu cap a Mi i Jo us jutjaré respecte a les vostres diferències.

كَفَرُوا وَجَاءَ عَلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ لِي
مَرْجِعُكُمْ فَأَخَذَكُمْ بَيْنَتِكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

57. I quant als incrèduls, els castigaré amb un sever càstig en aquest món i en el que ve, i no tindran qui els ajudi.

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذُّهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. I per a aquells que hi creuen i fan bones obres, Ell els pagarà tota la seva recompensa. I Al·là no estima els malfactors.

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. Això és el que et recitem dels Signes i del savi Recordatori.

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

60. En veritat, el cas de Jesús amb Al·là és com el d'Adam. Ell el creà de la pols i llavors li digué: "Sigues" i ell fou.

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

61. *Aquesta* és la veritat del teu Senyor; no siguis, doncs, d'aquells que en dubten.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنَ مِنَ
الْمُتَرَدِّينَ ﴿٦١﴾

62. Però si algú discuteix amb tu per ell, després d'haver-te arribat el coneixement, *digues-li*: "Veniu, cridem els nostres fills i els vostres, les nostres dones i les vostres, el nostre poble i el vostre; llavors preguem ferventment i invoquem la maledicció d'Al·là en aquells que menteixen".

فَمَنْ حَادَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَ
آبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٢﴾

63. Certament, això és un relat vertader. No hi ha ningú, tret d'Al·là, digne de ser adorat i de ben segur, Al·là és el Poderós, el Savi.

64. Però si giren l'esquena, *recordeu* que Al·là coneix bé els malvats.

R.7.

65. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! Veniu a una paraula que és igual entre nosaltres i vosaltres: no adorem ningú tret d'Al·là i no associem ningú amb Ell, i que cap de nosaltres prengui cap altre per Senyor, tret d'Al·là". Però si giren l'esquena, digueu-los: "Siguem testimonis que ens hem sotmès a Déu".

66. "Oh Poble del Llibre! Per què discutiu sobre Abraham, quan la Torà i l'Evangeli no van ser revelats fins després d'ell? És que no ho entendreu?"

67. Mireu: "Sou els que discutiu d'allò que ja sabíeu. Per què discutiu, doncs, ara del que no en sabeu *res en absolut*? Al·là sap i vosaltres no".

68. Abraham no era ni jueu ni cristià, però sempre va inclinar-se cap a Déu i Li fou obedient, i ell no va ser d'aquells que associen Déu amb d'altres déus.

69. En veritat, els més propers a Abraham són els homes que el van seguir, i també aquest Profeta i els que hi creuen. I Al·là és l'amic dels creients.

70. A una part de la gent del llibre els agradaria esgarriar-vos, però només

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٦﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٩﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَآ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ قَلِيمٌ لِمَ تَحْجُونَ فِيمَآ لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ؕ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَ

s'esgarrien ells mateixos, però no se n'adonen.

مَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

71. Oh Poble del Llibre! Per què negueu els Senyals d'Al·là, si en sou els testimonis?

يَا هَلْ أَلِكْتِبِ لِمَ تَكْفُرُونَ يَا أَيُّهَا
اللَّهُ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٤١﴾

72. Oh Poble del Llibre! Per què confoneu la veritat amb la falsedat i amagueu conscientment la veritat?

R.8.

73. I una part de la Gent del Llibre diu: "En començar el dia, creieu en el que ha estat revelat als creients i en acabar-se, deixeu de creure-hi; amb sort potser així tornen".

يَا هَلْ أَلِكْتِبِ لِمَ تَلِيْسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

74. "I no obeïu ningú tret del que segueixi la vostra religió"; Digueu-los: "Oh Profeta, en veritat la guia és aquella que prové d'Al·là, *la que ell vol*. L'essencial és que tothom rebi un ensenyament, com abans li fou atorgat. Si no, seran en el dret de discutir amb vosaltres davant el vostre Senyor". Digueu-los: "Tota la generositat és en mans d'Al·là. Ell la concedeix a qui Li plau". I Al·là és Magnànim, Omniscient.⁶

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَجْهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ
قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ
أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

75. Ell tria per a la seva misericòrdia qui vol. I Al·là és senyor d'una abundant generositat.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٥﴾

⁶ Això indica que els jueus no eren dels que tenien arguments per discutir amb el Sant Profeta (la pau i les benediccions de Déu siguin amb ell) simplement pel fet que els ensenyaments que li van ser concedits no eren exactament els mateixos que els seus. Al contrari, constituïria un dret en favor del poble de l'islam argumentar que, si haguessin estat privats d'un ensenyament diví, indicaria una actitud parcial de Déu en favor del poble del Llibre. La diferència en l'ensenyament per la qual els jueus se sentien ofesos és completament irrellevant

76. Entre la gent del llibre n'hi ha algun que, si li confies un tresor, te'l tornarà. I també n'hi ha que, si li confies un dinar, no te'l tornarà pas, tret que li vagis sempre al darrere. I això és perquè ells diuen: "No se'ns retraurà res pel que fa als ignorants", i diuen una mentida contra Al·là a gratcient.

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطْعَةٍ
يُؤَدِّي إِلَيْكَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ
بِدِينَارٍ أَوْ يُوَدِّي إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ ، وَ
يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

77. No, però qui compleix la seva promesa i tem Déu... en veritat, Al·là estima els temorosos de Déu.

بَلْ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

78. *Quant a* aquells que es cobren un preu baix a canvi del *seu* pacte amb Al·là i els seus juraments, no tindran cap part en la vida que vindrà i Al·là ni els parlarà ni els mirarà en el Dia de la Resurrecció, ni tampoc no els purificarà, i per a Ells vindrà un sever càstig.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَأَعْتَابِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا
خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

79. I en veritat, entre ells n'hi ha una part que es recargola la llengua mentre recita el Llibre; perquè penseu que *és part del* Llibre, encara que no ho és pas. I diuen: Això prové d'Al·là, tot i que no en prové; i diuen una mentida contra Al·là a gratcient.

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرِيقًا يُقَالُونَ أَلْسِنَتُهُمْ
بِالْكِتَابِ لِيَتَحَسَّبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
مَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ ، وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ، وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ،
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

80. És inadmissible que un home a qui Al·là ha donat el Llibre, la saviesa i el do de profetitzar, digui als homes: "Sigueu els meus servents i no els d'Al·là", ans al contrari, *hauria de dir*: Consagreu-vos només al Senyor, perquè ensenyeu el Llibre i l'estudieu.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ
الْحِكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ
لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَعِنَ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ
تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ ﴿٥٠﴾

81. I és inadmissible *també* que us mani que prengueu els àngels i els profetes per Senyors. Us manaria no creure quan ja us heu sotmès a Déu?

وَلَا يَا مَرْكُومًا أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
وَالنَّبِيِّينَ آدَابًا بَاءَ أَيَّامٍ مَرْكُومًا بِالْكَفْرِ
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

R.9.

82. I *recordeu-vos de* quan Al·là va establir un pacte amb el poble *a través* dels profetes, tot dient: "Quan us doni el Llibre i la Saviesa i quan arribi després un Missatger complint el que ja teniu, creureu en ell i l'ajudareu". I ell digué: "Hi esteu d'acord i accepteu la responsabilitat que us imposable sobre això?", Ells van respondre: "L'acceptem". Ell digué: "Doneu-ne, doncs, testimoni i jo em trobaré amb vosaltres entre els testimonis".

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ
لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ
أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ أَصْرِي
قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا
مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

83. Però aquells que d'això se n'apartin després seran els transgressors.

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. És que busquen una religió diferent de la d'Al·là, mentre que a Ell es sotmet tot el que hi als cels i a la terra, voluntàriament o involuntàriament, i a Ell se li retornaran?

أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَرَآلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Digues: "Creiem en Al·là i en el que ens ha estat revelat, i en el que fou revelat a Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i a les Tribus, i en el que el Senyor va lliurar a Moisès, a Jesús i als *altres* Profetes. No fem cap distinció entre ells, i a Ell ens sotmetem".

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ عَلَىٰ لِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّينَ مِن
رَّبِّهِمْ سَلَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَرَوْحٰنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

86. I aquell qui cerqui una religió diferent de l'Islam, no li serà

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخٰسِرِينَ ﴿٨٦﴾

acceptada, i en la vida futura estarà entre els perdedors.

87. Com guiarà Al·là una gent que ha deixat de creure després d'haver cregut i que ha estat testimoni de l'autenticitat del Missatge i d'haver-ne rebut proves clares? I Al·là no guia els injustos.

88. La seva recompensa serà la maledicció d'Al·là, dels àngels i dels homes, de tots plegats.

89. I viuran amb ella. No se'ls alleugerirà el càstig ni se'ls indultarà.

90. Tret d'aquells que se'n penedeixin després i s'esmenin. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, el Misericordiós.

91. En veritat, aquells que han deixat de creure després d'haver cregut i després creix la seva descreença, no se'ls acceptarà el penediment i seran ells els esgarriats.

92. *Quant a* aquells que no han cregut i moren essent incrèduls, no s'acceptarà de cap d'ells *ni tan sols* tot l'or de la terra, encara que l'ofereixin com a rescat. Patiran un sever càstig i no tindran defensors.

R.10 - PARTE 4

93. Mai no arribareu a la pietat, tret que gasteu del que estimeu; i Al·là, de ben segur, coneix qualsevol cosa que gasteu.

94. Tot menjar era lícit per als fills d'Israel, tret del que Israel va prohibir-se a si mateix, abans que la Torà fos

الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٧﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ اَبْعَدَ
لَا يَمٰنِيَهُمْ وَاَشْهَدُوۡا اَنْتَ الرَّسُوْلُ
حَقًّا وَّ جَاءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۗ وَاللّٰهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٨﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
العَذَابُ وَاَلَهُمْ يُنظَرُوْنَ ﴿٨٩﴾

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوۡا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوۡا ۗ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٠﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوۡا اَبْعَدَ اِيْمَانِيَهُمْ
ثُمَّ اٰزَدُوۡا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۗ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضّٰلُوْنَ ﴿٩١﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوۡا وَاَوْمَاتُوۡا وَهُمْ كُفٰرًا
فَلَنۡ يُقْبَلَ مِنْۢ اَحَدِهِمْ وَّلِيُّ الْاَرْضِ
ذَهَبًا وَّلَوۡ اَفْتَدٰى بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنۡ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩٢﴾

لَنْ تَتَّكِلُوۡا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوۡا
مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۗ وَّمَا تُنْفِقُوۡا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٩٣﴾

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلٰلًا لِّبَنِي
اِسْرٰٓءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرٰٓءِيْلُ

revelada. Digueu-los: "Porteu, doncs, la Torà i llegiu-la, si sou sincers".

عَلَىٰ نَفْسِهِ مِمَّنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَّلَ
التَّوْرَةُ ، قُلْ قَاتِلُوا بِالتَّوْرَةِ
قَاتِلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

95. Ara aquells que després d'això forgin una mentida en contra d'Al·là seran els injustos.

فَمِنَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

عليه السلام
عليه السلام

96. I digueu-los: "Al·là ha dit la veritat: seguïu, doncs, la religió d'Abraham, *aquell que* es va sotmetre sempre *a Déu*; i no fou d'aquells que associen altres divinitats *amb Déu*".

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ، فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ، وَ مَا كَانَ مِنَ
المُشْرِكِينَ ﴿٣٩﴾

97. En veritat, la primera casa fundada per a la humanitat és la de Bakka, abundant en benediccions i guia per a tots els pobles.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

98. En ella hi ha Senyals manifestos; és el lloc d'Abraham; i qui hi entra, entra en la pau. I la peregrinació a la casa és un deure que els homes - aquells que puguin trobar-hi el camí- deuen a Al·là. I aquell que no cregui, *recordu-li* que Al·là és, en veritat, independent de totes les criatures.

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا رَابَّهَيْمَةَ وَ
مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ، وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ
حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ ، إِلَى سَبِيلِهِ
وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾

99. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! Per què negueu els Senyals d'Al·là, mentre que Al·là és testimoni del que feu?".

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ، وَ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا
تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

100. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! Per què desvieu els creients del camí d'Al·là, maldant per convertir-lo en tortuós, si vosaltres en sou els testimonis?". I Al·là no oblida pas el que feu.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا
عَوجًا وَ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ ، وَ مَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

101. Oh creients! Si obeïu qualsevol dels grups que van rebre el Llibre, us tornaran a convertir en incrèduls, després d'haver estat creients.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا
فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿٣١﴾

102. Com podeu no creure si us han recitat els Senyals d'Al·là i el seu Missatger és present entre vosaltres? I aquell que s'aferri a Al·là fortament és, de ben segur, guiat pel bon camí.

R.11.

103. Oh creients! Temeu Al·là com se l'ha de témer; i no deixeu que la mort us sobrevingui, sense estar-hi sotmesos.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ أَنْتُمْ تُثَلِّ
عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
مَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ
تُقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

104. I aferreu-vos fortament plegats a la corda d'Al·là i no us dividiu; i recordeu el favor d'Al·là, que Ell us va concedir quan éreu enemics i va unir els vostres cors en l'amor, perquè fóssiu *com* germans per la Seva gràcia; I éreu al caire d'un abisme de foc i Ell us en va salvar. Així us explica Al·là els Seus manaments, perquè us encaminin.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا
تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَ كُنْتُمْ
عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم
مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٣٤﴾

105. I que entre vosaltres hi hagi un grup d'homes que convidi a la bondat, i que imposi la justícia i en prohibeixi la maldat. I ells seran els benaurats.

وَلْيَكُنْ مِنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

106. I no sigueu com aquells que es van dividir i es van barallar, després de rebre'n proves clares. I és per a ells que arribarà un gran càstig,

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ
اِخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْبَيِّنَاتُ، وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٦﴾

107. el dia en què uns rostres seran blancs i altres, negres. I per a aquells amb el rostre negre *se'ls dirà*: "Vàreu deixar de creure, després d'haver

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ
أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا

cregut?". Tasteu, doncs, el càstig per haver deixat de creure.

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾

108. I per a aquells que el tinguin blanc, tindran la misericòrdia d'Al·là; i allà hi viuran eternament.

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٨﴾

109. Aquests són els Senyals d'Al·là. te'ls recitem perquè contenen la veritat; i Al·là no desitja cap mal per a les *Seves* criatures.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

110. I a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra, i a Al·là se sotmetran tots els assumptes perquè decideixi.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَآلَىٰ اللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٠﴾

R.12.

111. Sou el millor poble elevat per al bé de la humanitat, imposeu el bé i prohibiu el mal i creieu en Al·là. I si el Poble del Llibre hagués cregut, en veritat hauria estat millor per a ells. Alguns són creients, però la majoria desobeeixen.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٤١﴾

112. No us poden perjudicar, excepte amb un lleu mal; i si lluiten amb vosaltres, us donaran l'esquena. Llavors es quedaran sense ajuda.

لَنْ يَضُرُّوكُمْ لِآءٍ ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوْكُمْ ۗ أَلَا بَارَأْتُمْ لَآءَ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

113. Se'ls castigarà amb la humiliació allà on es trobin, tret que tinguin la protecció d'Al·là o la dels homes. Han despertat la ira d'Al·là i són castigats amb la misèria. Tot això per haver rebutjat els Senyals d'Al·là i haver mort injustament els Profetes. Tot això per haver-se rebel·lat i haver pecat.

ضَرَبْنَا عَلَيْهِمُ الذَّلٰلَةَ ۗ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٌ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءٌ وَبِغْضِبِ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْنَا عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ۗ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيٰتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٤٣﴾

114. No *tots* són iguals. Entre el Poble del Llibre hi ha un grup que es

لَيْسُوا سَوَآءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قٰئِمَةٌ يَتَّخِذُونَ آيٰتِ اللَّهِ ۗ

manté ferm *al pacte*; reciten la paraula d'Al·là a les hores de la nit i s'agenollen *davant d'Ell*.

هُم يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

115. Creuen en Al·là i en l'Últim Dia, i imposen el bé i prohibeixen el mal, i s'afanyen, bé sent rivals entre ells, a fer bones obres. I aquests estan entre els justos.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

116. I facin el bé que facin, no se'ls negarà la seva merescuda recompensa; i Al·là coneix bé els que temen.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا لَهُمْ
اللَّهُ عَلَيْهِم بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

117. I quant als incrèduls, davant d'Al·là no els valdran de res les possessions ni els fills; i aquests són els habitants del Foc; allà hi viuran.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا، وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

118. El que gasten en aquesta vida s'assembla al vent que duu un fred intens i flagel·la la collita d'un poble que s'ha perjudicat a si mateix, i la destrueix. I no és Al·là qui ha fet mal, sinó que són ells mateixos que se'l fan.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ، وَمَا ظَلَمَهُمْ
اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. Oh creients! No tingueu com a amics íntims *altres* que nos siguin dels vostres, perquè no us deixaran de corrompre. Els agrada veure com teniu problemes. L'odi s'ha manifestat ja pel que *pronuncien* les seves boques, i és encara pitjor el que amaguen al cor. Us hem fet clars els Nostres manaments, si és que compreneu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةَ
مِن دُونِكُمْ لَا يَأْمُرُونَكُمْ بِالْإِخْلَاقِ وَلَا
يَأْمُرُونَكُمْ بِالتَّقْوَىٰ وَأُولَئِكَ هُم
الَّذِينَ يُبْغِضُونَ إِلَى اللَّهِ إِنَّكُمْ
كُفْرًا كُنتُمْ ﴿١١٩﴾

120. Mireu, vosaltres sou els que els estimeu, però ells no us estimen pas.

هَآئِنْتُمْ أُولَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰكُمُ

I vosaltres creieu en tot el llibre. Quan es troben amb vosaltres, diuen: "Creiem", però quan estan sols es mosseguen la punta dels dits de ràbia contra vosaltres. Digueu-los: "Moriu en la vostra ràbia". De ben segur, Al·là coneix el que s'amaga als *vostres* cors.

قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَالِيكُمْ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْعَيْظِ ، قُلْ مُؤْتُوا
بِغَيْظِكُمْ ، إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٣١﴾

121. Si res bo us passa, els sap greu. I si us passa res dolent, se n'alegren. però si sou constants i justos, els seus designis no us faran cap mal; en veritat, Al·là sap *tot* el que fan.

R.13.

إِنْ تَمَسَّسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
نُصِبْكُمْ سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا ، وَإِنْ
تَضَيَّرُوا وَتَتَّقُوا لَّا يَضُرُّكُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْئًا ، إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٣٢﴾

122. I *recordeu-vos de* quan vas deixar casa teva a trenc d'alba, i vas assignar als creients les posicions a la batalla. I Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ، وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

123. Quan dos dels vostres grups van flaquejar, malgrat que Al·là era amic seu. I en Al·là han de confiar els creients.

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا
وَاللَّهُ وَرِثُهُمَا ، وَ عَلَى اللَّهِ
قَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

124. I Al·là us havia ajudat *ja* a Badr, quan éreu febles. Agafeu, doncs, Al·là com a Protector vostre perquè sigueu agraïts.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
أَذِلَّةٌ ، فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

125. Quan vas dir als creients: no tindreu prou amb què el vostre Senyor us ajudi amb tres mil àngels enviats *des de dalt*?

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ
أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿٣٦﴾

126. Sí, sí sou constants i justos i ells us ataquen de seguida per sorpresa, el Senyor us ajudarà amb cinc mil àngels, atacant-los impetuosament.

بَلَىٰ ، إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ
مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

مُسَوِّمِينَ ﴿٣١﴾

127. I Al·là només ho ha fet com una bona nova per a vosaltres i perquè els vostres cors reposin; i l'ajuda només prové d'Al·là, el Poderós, el Savi.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ
وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٣١﴾

128. Déu ho farà així per poder eliminar part dels incrèduls o abatre'ls perquè retornin desenganyats.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿٣٢﴾

129. Res no tens a veure en l'assumpte: ell pot girar-se cap a ells amb misericòrdia o bé castigar-los, perquè fan el mal.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿٣٣﴾

130. I a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Ell perdona qui li plau i castiga qui li plau, i Al·là és el Màxim Indulgent, el Misericordiós.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

R.14.

131. Oh creients! No devoreu interessos que s'acompanyen sempre de la seva multiplicació, i temeu Al·là perquè prospereu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
الرِّبَا أضعافًا مضاعفةً ۚ وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

132. I temeu el Foc a punt per als incrèduls.

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

133. I obeïu Al·là i el Missatger perquè us mostri la misericòrdia.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٣٧﴾

134. I rivalitzeu entre vosaltres per demanar el perdó del vostre Senyor i un Paradís la recompensa del qual són els cels i la terra, a punt per als que temen Déu.

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

135. Els que gasten en la prosperitat i l'adversitat, i els que reprimeixen la

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْعَظِيمِ وَالْعَافِينَ عَنِ

còlera i perdonen els homes; i Al·là estima els que fan el bé.

136. I aquells que quan cometen una mala acció o es perjudiquen ells mateixos, es recorden d'Al·là i imploren el perdó del seus pecats - Qui pot perdonar els pecats tret d'Al·là?- i no perseveren expressament en el que han fet.

137. Són aquests els que com a recompensa tenen el perdó del Seu Senyor, i els Jardins per on corren rius, allà on viuran per sempre; Què bella és la recompensa per als que treballen!

138. En veritat, hi va haver *molts* designis abans de vosaltres; recorreu, doncs, la terra i comproveu com de dolent fou el final d'aquells que van tractar *els profetes* de mentiders.

139. Això (l'Alcorà) és una declaració evident per als homes, una guia i una exhortació per als que temen Déu.

140. No us desanimeu ni us afligiu; i tindreu certament la posició més avantatjada, si sou creients.

141. Si heu patit cap ferida, segur que els *incrèduls* n'han rebut *ja* una altra de semblant. I fem que aquests dies es succeeixin alternativament entre els homes perquè se'ls exhorti i perquè Al·là pugui distingir entre aquells que són creients i triï testimonis entre vosaltres; i Al·là no estima els injustos.

النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ ۗ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ
لَهُمْ يَصِدَّقْ ۗ وَاللَّهُ يَفْعَلُ
مَا يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَنْ يَتَّقِي ۗ ﴿٣٦﴾

أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۗ فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَبُورْهَانٌ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا ۗ وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا
بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا
يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

142. I perquè Al·là pugui purificar els creients i destruir els incrèduls.

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

143. Supposeu que entrareu al cel quan Al·là encara no ha distingit aquells de vosaltres que se sacrifiquen *en el camí d'Al·là* ni tampoc no ha distingit els constants?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾

144. I solíeu desitjar aquesta mort abans de trobar-la; i ara que la tenim finalment, us quedeu palplantats, mirant-vos-la, com estaquirotos.

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ تُلَاقَوْهُ ۖ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ﴿٣٨﴾

R.15.

145. I Mahoma només és un Missatger. I abans que ell han passat *tots* els Missatgers. però si mor o és assassinat, tornariu sobre els vostres passos? Qui torna sobre els seus passos no perjudicarà pas Al·là. I Al·là recompensa certament els agraïts.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَأَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ
عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۚ
وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٩﴾

146. I cap ànima no pot morir si no és amb el permís d'Al·là: una sentència a terme fix. I qui vulgui la recompensa d'aquest món, la hi donarem; i qui desitgi la recompensa de la vida futura, la hi donarem, perquè així, de ben segur, recompensarem els agraïts.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ ۚ كِتَابٌ مُؤَجَّلٌ ۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ
الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۚ وَسَيَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿٤٠﴾

147. I quants profetes hi ha hagut que al seu costat han lluitat molts *homes* pietosos! No van defallir per res del que els va arribar en el camí d'Al·là, ni tampoc no van afeblir-se, ni es van humiliar *davant l'enemic*. I Al·là estima els constants.

وَمَا آيُنَ مِنَ نَبِيِّ قُتِلَ ۚ مَعَهُ رِثِيُونَ
كَثِيرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۚ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٤١﴾

148. I no va proferir cap paraula excepte quan van dir: "Senyor, perdona'ns els errors i els excessos de

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَلَا تَجْعَلْ لَنَا
فِتْنًا ۚ إِنَّكَ مُتَعَلِّمٌ لِمَا
نَعْمَلُ ﴿٤٢﴾

la nostra conducta, i fes que els nostres passos siguin fermes i ajuda'ns davant els incrèduls.

أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوِّمِ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٨﴾

149. Així doncs, Al·là els donà la recompensa d'aquest món, com també una recompensa excel·lent per al futur. I Al·là estima aquells que fan el bé.

فَاتَّهَمُوا اللَّهَ ثَوَابِ الدُّنْيَا وَحُسْنِ
ثَوَابِ الْآخِرَةِ ، وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٩﴾

R.16.

150. Oh creients! Si obeïu aquells que no hi creuen, us faran tornar sobre els vostres passos, i us convertireu en perdedors.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ﴿٤٠﴾

151. No, Al·là és el vostre Protector, i és el millor dels defensors.

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿٤١﴾

152. Infondrem el terror en els cors dels incrèduls per haver associat amb Al·là altres divinitats a les quals Ell no va atorgar cap autoritat. El Foc és casa seva i dolent és l'estatge dels malvats.

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهِ سُلْطٰنًا ، وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَيَسَّ
مَثْوٰى الظّٰلِمِينَ ﴿٤٢﴾

153. I segur que Al·là va complir amb vosaltres la Seva Promesa quan els matàveu i els destruïeu amb el Seu permís, fins que vau vacil·lar en obeir el Profeta Sagrat, que la pau sigui amb ell, i vau començar a discutir entre vosaltres per l'autèntica intenció de l'ordre i vau desobeir després que Ell us havia garantit el desig dels vostres cors en forma de victòria, us va retirar la Seva ajuda. N'hi havia que desitjaven aquest món present i d'altres que desitjaven el futur. llavors us allunyà d'ells per provar-vos -i en veritat Ell ja us ha perdonar i Al·là és Clement per als creients.

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعَدَآءًا إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ
بِأَذْنِهِ يَحْتٰى إِذْ أَفْسَلْتُمْ وَتَنَارَعْتُمْ
فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
أَرَكُم مَّا تُحِبُّونَ ، مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ،
ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ، وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ ، وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

154. Quan fugíeu sense mirar enrere ningú, mentre el Missatger us cridava

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوَنَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِيٰ أُخْرٰىكُمْ

al darrere, Ell us va alleujar de un sofriment menor, creant-hi el temor de un sofriment major, que no fou real, perquè no us lamentareu. I Al·là és conscient del que feu.⁷

155. Llavors, després de la pena, us envià la pau - una son que va cobrir una part de vosaltres- mentre que l'altra part estava inquieta per ells mateixos, tenint equivocadament d'Al·là pensaments propis dels ignorants. Van dir: "Tenim alguna cosa a dir en aquest afer?". Digueu-los: "Totes les decisions pertocuen a Al·là". Ells amaguen amb el pensament el que no et revelen. Diuen: "Si haguessin tingut part en aquest afer no ens haurien mort aquí". Digueu-los: "Encara que us haguéssiu quedat a casa, de ben segur que aquells que se'ls va ordenar lluitar s'haurien dirigit al llit de mort", *perquè Al·là efectués el seu decret* i posés a prova el que hi havia als vostres pits i purifiqués el que hi havia als vostres cors. Al·là coneix bé el que teniu en ment;

156. Aquells de vosaltres que vau girar l'esquena el dia en què es van trobar les dues tropes, en realitat va ser *perquè* Satanàs va fer-los entrebancar en alguna de les seves accions. Però certament Al·là ja els ha perdonat. Al·là és, en veritat, el Màxim Indulgent, el Pacient.

R.17.

فَاتْنَا بِكُمْ عَمَّا بَعَثَ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا
عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ، وَاللَّهُ
خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٦﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ
أَمْنَةً نُعَاسًا يَتَغَشَّى طَائِفَةً مِنْكُمْ،
وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ
الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ
لِلَّهِ، يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا
يُبدُونَ لَكَ، يَقُولُونَ لَوْ كَانِ لَنَا
مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا، قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بَيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ، وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي
صُدُورِكُمْ وَ لِيَمَحِّصَ مَا فِي
قُلُوبِكُمْ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعَيْنِ، لَأَتِمَّا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا، وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهُمْ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٨﴾

١٥٨

⁷ De vegades l'amenaça d'un mal més gran fa desaparèixer el dolor de pèrdues relativament menors que han succeït amb anterioritat. Una situació així va tenir lloc durant la batalla d'Uhud on el rumor de la mort del Sant Profeta, la pau sigui amb ell, feu desaparèixer tota l'atenció a les privacions i patiments que els combatents musulmans van experimentar abans. Després, les notícies de la seva supervivència van canviar el sentiment de profunda pèrdua pel d'una gran contentació i agraïment

157. Oh vosaltres, els que creieu! No sigueu com els incrèduls, que diuen dels seus germans quan viatgen per tot el país o es dirigeixen a la guerra. "Si haguessin estat amb nosaltres, no haurien mort ni els haurien mort". Això és així perquè Al·là ho converteixi en pena en els seus cors. Al·là dona la vida i causa la mort i Al·là sap el que feu".

158. I si us maten o moriu per la causa d'Al·là, en veritat el perdó d'Al·là i la Seva misericòrdia seran millors que tot el que puguin atresorar.

159. I si vosaltres moriu o us maten, de ben segur que sereu reunits amb Al·là.

160. I per la *gran* misericòrdia d'Al·là has estat amable amb ells; i si hagués estat groller i desconsiderat, de ben segur que s'haurien allunyat de tu. Perdona'ls, doncs; demana per a ells el perdó i demana'ls consell en afers importants; i quan t'hagis decidit, confia en Al·là. en veritat, Al·là estima qui diposita en Ell la seva confiança.

161. Si Al·là us ajuda, ningú no us podrà vèncer. Però si us abandona, Qui podrà ajudar-vos a part d'Ell? Que els creients, doncs, confiïn en Al·là!

162. No és possible que un profeta actuï de manera deshonest, i aquell que ho faci durà *amb ell* allò en el que fou deshonest el Dia de la Resurrecció. Llavors, cada ànima rebrà la paga completa del que es

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ كَفَرُوا قَالُوا لَا خَوْفٌ مِنَّا
وَإِن نَّصْرُؤُنَا فِي الْأَرْضِ
أَوْ كَانُوا عِزِّي لَوَكَّا
نُؤَاعِنْدُنَا مَا مَاتُوا وَ مَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً
فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُخَيِّ
بِمَا تَحْمَلُونَ بِصِيرًا ﴿١٥٧﴾

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مَاتُمْ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

وَلَئِن مَّاتُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

فِيمَا رَحِمْتَهُم مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ
كَأَنَّكَ فَطَّارُ عَالِيْنَ
الْقَلْبِ لَا أَتَقَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ
سَاعِفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۗ
وَ إِن يَخْذُكُمُ اللَّهُ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْفُرَ ۗ وَ مَنْ يَكْفُرْ
يَا تِ بِمَا عَمِلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ تَتَوَقَّ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

mereix i no se'ls tractarà amb injustícia.

163. Qui busca agradar Al·là, serà com aquell que atrau la còlera d'Al·là i que té la llar a l'Infern? Aquest és un refugi terrible!

أَفَمَن اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ
بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ ۚ وَ
بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٣٣﴾

164. Tenen diferents graus de gràcia davant Al·là; i Al·là veu el que fan.

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِصِيرَتِهِمْ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

165. En veritat, Al·là ha concedit un gran do als creients perquè ha suscitat d'entre ells un Missatger que els recita els Seus Senyals, els purifica, els ensenya el llibre i la Saviesa; encara que abans d'això, estaven en un clar error.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٥﴾

166. Com! Quan patiu una desgràcia -tot i que vosaltres vau provocar una de doble- dieu: "D'on prové això?". Digueu-los: "De vosaltres mateixos". En veritat, Al·là té poder sobre totes les coses.

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ
مِثْلِيهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِن
عِنْدِ أَنفُسِكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

167. I el que us succeí els dia que les tropes es van trobar, va ser per manament d'Al·là; i fou així perquè Ell distingís els creients.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
فِي آذَانِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

168. I distingís els hipòcrites. A ells els digué: "Veniu a lluitar per la causa d'Al·là i rebutgeu l'atac de l'enemic", i van respondre: "Si sabéssim lluitar, de ben segur que us seguiríem". En aquell dia estaven més a prop de la incredulitat que de la fe. Les seves boques diuen el que no tenen al cor. Però Al·là sap molt bé el que amaguen.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ
ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّ
اتَّبَعْنَاكُمْ ۚ هُمُ الْكٰفِرِيُّو مِذَّآ قَرَبُ
مِنْهُمْ لِلَّذِينَ يَفْقَهُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٨﴾

169. *Aquests són aquells que deien dels seus germans, mentre ells s'estaven al darrere: "Si ens haguessin obeït, no els haurien mort". Digueu-los: "Aparteu la mort de vosaltres, si sou sincers".*

الَّذِينَ قَالُوا لَوْلَا آخِرَانِهُمَا وَقَعَدُوا لَوْ آطَاعُونَا مَا قَتَلُوا قُلُودَ قَادِرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

170. No us penseu pas que els que han mort per la causa d'Al·là són morts. No, ells viuen en la presència del seu Senyor, i estan proveïts de tot per Al·là.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Amb gran goig pel que Al·là els ha donat per la seva bondat, i alegres per aquells que queden enrere, que encara no se'ls han unit, perquè no els esfereirà la por, ni seran afligits.

فَرِحِينَ بِمَا أَنَّهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ، الْأَخْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

172. S'alegren pel favor d'Al·là i la seva bondat, i perquè Al·là no permet que els creients es quedin sense recompensa.

يَسْتَبْشِرُونَ بِبِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ اللَّهُ وَ فَضْلِهِ، وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

R.18.

173. Quant als que van respondre a la crida d'Al·là i del Missatger després de patir una ferida, aquells d'entre ells que facin el bé i actuïn amb pietat tindran una magnífica recompensa;

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ، لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

174. A aquells que van dir els homes: "La gent s'ha reunit contra vosaltres; temeu-los, doncs, però això només va augmentar la seva fe, i van dir: "En tenim prou amb Al·là. Quin excel·lent guardià és Ell!

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

175. Van tornar, doncs, amb el poderós favor d'Al·là i la seva Gran magnanimitat sense patir cap dany, i van seguir a la voluntat d'Al·là, ja que Al·là és el Senyor de la màxima magnanimitat.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ اللَّهُ وَ فَضْلِهِ لَمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ، وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ، وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾

176. Només Satanàs espanta els seus amics. No els temeu, doncs, només temeu-me a Mi, si sou creients.

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

177. I no permetis que et causin pena els que es precipiten en la incredulitat; certament, no poden pas perjudicar Al·là. Al·là no vol reservar-los una part en la vida futura; i patiran un sever càstig.

وَلَا يَخْزِيكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَكُن يُضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا فِي
الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

178. En veritat, aquells que van comprar la incredulitat a costa de la fe no poden perjudicar Al·là en absolut, i tindran un greu càstig.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
لَكُن يُضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

179. I que els incrèduls no creguin que el respir que els concedim és un bé per a ells; *el resultat* d'aquesta concessió serà que augmentaran els seus pecats, i patiran un càstig humiliant.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
نُعْطِي لَهُمْ خَيْرًا ۗ لَّا نَفْسُهُمْ إِنَّمَا نُؤْتِي
لَهُمْ لِيُزِدُوا دُؤْلًا ۗ وَإِنَّمَا هُمْ
عَنِ مَهِينٍ ﴿١٧٩﴾

180. Al·là no abandonarà els creients en la condició en què us trobeu, mentre no hagi separat el malvat del bondados. Ni tampoc Al·là no us revelarà el desconegut; Sinó que Al·là escull dels seus Missatgers qui Li plau. creieu, doncs, en Al·là i en els seus Missatgers. Si creieu i sou pietosos, tindreu una gran recompensa.

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا
أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ
الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطِيعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ
مَن يَشَاءُ ۗ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَ
إِن تُوْمِنُوا أَوْ تَكْفُرُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

181. I que els garrepes quant al que Al·là, amb la seva magnanimitat, els ha atorgat no pensin que això és bo per a ells; no, serà pitjor. En el Dia de la Resurrecció duran com un collar, al voltant del coll, allò en què van ser garrepes. A Al·là Li pertany el llegat

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا
أُتُوا مِنَ اللَّهِ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ ۗ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا
بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرَاثُ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

dels cels i la terra, i Al·là coneix perfectament el que feu.

R.19.

182. I en veritat, Al·là ha sentit les paraules d'aquells que van dir: "Al·là és pobre i nosaltres som rics". Prendrem nota del que van dir i dels seus intents de matar injustament els Profetes; i direm: "Tasteu el càstig del Foc!":

183. Això per al que us van preparar les vostres pròpies mans, ja que *el cert* és que Al·là no és injust en absolut amb els seus servents.

184. Aquells que diuen: "Al·là ens ha encarregat que no creguem en cap Missatger mentre no ens presenti una ofrena que devori el Foc". Digueu-los: "Abans de mi us han arribat Missatgers amb senyals evidents i amb el que acabeu de dir. Per què, doncs, vau mirar de matar-me, si sou veritables?".

185. I si t'acusen de mentider, també van ser acusats de mentiders els Missatgers que et van precedir, els quals van venir amb Senyals evidents, llibres de saviesa i el Llibre que il·lumina.

186. Tota ànima provarà el tast de la mort. I la vostra recompensa total només us la pagaran el Dia de la Resurrecció. Per tant, aquell que se l'aparti del Foc i el facin entrar al cel ha assolit de debò la seva fita. La vida d'aquest món només és un plaer il·lusori.

187. En veritat, sereu posats a prova en els vostres béns i en la vostra persona, i certament sentireu moltes

حَيْثُ ۙ

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَتَكْتُبُ
مَا قَالُوا وَ قَتَلَهُمُ الْكَاثِبِيَاءُ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَ تَقُولُ ذُو قُوَّةٍ أَدْبَابَ الْحَرِيقِ ۙ

ذَلِكَ بِمَا كَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ
لَيْسَ يَظْلَمُ لَاحِيَةً ۙ

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلا
نؤمن إله سواك حتى يأتينا بقربان
تأكله النار قل قد جاءكم رسل من
قبلنا بالبينات و بالذبي فليمن
قتلتموهم إن كنتم صرقيين ۙ

فإن كذبوك فقد كذب رسل من
قبلك جاءوا بالبينات و الزبور و
الكتاب المبين ۙ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ، وَ إِنَّمَا
تُؤْتُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ،
فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَارَ ، وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
الْخُرُورِ ۙ

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ وَ
لَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ

coses dolentes d'aquells que van rebre el Llibre abans que vosaltres i d'aquells que associen a Déu altres divinitats. Però si us manteniu fermes i obreu amb justícia, serà sense dubte un acte d'una decisió ferma.

188. I recorda't de quan Al·là va establir un pacte amb els que van rebre el Llibre, tot dient: "Doneu a conèixer aquest Llibre a la gent i no l'amagueu". Però ells se'l van llençar a l'esquena i el van malvendre a un preu ridícul. El que van comprar va ser el mal.

189. No creguis que els que s'alegren pel que han fet i volen ser lloats pel que no han fet, no creguis que estan segurs del càstig. Patiran un càstig humiliant.

190. A Al·là pertany el regne dels cels i la terra; i Al·là té poder sobre totes les coses.

R.20.

191. En la creació dels cels i la terra i en l'alternança de la nit i del dia hi ha sens dubte Senyals per als homes sensats,

192. que es recorden d'Al·là quan són dempeus i *ajaguts* sobre el seu costat, i mediten sobre la creació dels cels i la terra: "Senyor nostre, Tu no has creat això en va; no, santificat ets! salva'ns, doncs, del càstig del Foc!"

193. "Senyor nostre, aquell que facis entrar en el Foc el cobreixes en veritat d'oprobri. I els malvats no tindran defensors".

قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٤﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ
أُوْتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّسَ مَا
يَشْتَرُونَ ﴿١٨٥﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا
وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارِبَةٍ مِنْ
الْعَذَابِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٦﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٧﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ﴿١٨٨﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بَاطِلًا ۗ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٨٩﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ تُوْدِخِلِ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٠﴾

194. "Senyor nostre, hem sentit un Pregoner com ens cridava a la fe: Creieu en el vostre Senyor i hi hem cregut. Senyor nostre, perdona'ns, doncs, els nostres pecats, esborra les nostres males accions i fes que morim la mort dels justos".

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِيهِ
لِإِلَهِمَانٍ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا
رَبَّنَا قَاغُفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْبِرَارِ ﴿٣٤﴾

195. "Senyor nostre, dóna'ns el que ens has promès per mitjà dels teus Missatgers; i no ens afrontis en el Dia de la Resurrecció. En veritat, tu no incompleixes la Teva promesa".

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣٥﴾

196. Llavors el seu Senyor va respondre a les seves *Pregàries*, tot dient: "No permetré que es perdi la feina de cap de vosaltres, sigui home o dona. Procediu els uns dels altres. Per tant, a aquells que van emigrar van ser foragitats de casa seva, van ser perseguits per la meua causa, van lluitar i els van matar, en veritat els perdonaré les seves males accions i els faré entrar en els Jardins per on corren rius -una recompensa d'Al·là, ja que amb Al·là està la millor de les recompenses".

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلًا عَمِلْتُمْ مِن دُونِ أُنْثَىٰ ۗ
بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ ۗ فَالَّذِينَ هَا جَرُوا
وَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَ أُودُوا فِي
سَبِيلِي وَ قُتِلُوا وَ قُتِلُوا الْكَافِرِينَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَا ذُخْلَتَّ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْآنْهَارُ ۗ ثَوَابًا مِّن عِندِ
اللَّهِ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿٣٦﴾

197. No permetis que t'enganyi l'anar i venir dels incrèduls per la terra.

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ ﴿٣٧﴾

198. És un petit i breu avantatge, atès que l'Infern serà després la seva llar. Quin horrible lloc de repòs!

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَتَمَنَّوْنَ مَا أُوْهُمُ بِهِمْ جَهَنَّمَ
وَأَنْتُمْ فِيهَا كَالْمُهَادِ ﴿٣٨﴾

199. Però aquells qui temen el seu Senyor tindran jardins per on corren rius; allí viuran: com a hostes d'Al·là. I el que està amb Al·là és encara millor per als pietosos.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْآنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّن عِندِ اللَّهِ وَ مَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّابْرَارِ ﴿٣٩﴾

200. I entre el Poble del Llibre n'hi ha que en veritat creuen en Al·là, en el que se t'ha revelat i en el que els fou revelat, humiliant-se davant Al·là. No malvenen els Senyals d'Al·là per un preu ridícul. Són ells qui tindran la seva recompensa amb el seu Senyor. En veritat, Al·là s'afanya a retre comptes.

وَرَأَىٰ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ
 بِاللهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ
 إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِاللهِ الَّذِي لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ
 الله ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٠﴾

201. Oh vosaltres, els que creieu! Sigueu pacients, lluiteu per excel·lir en la perseverança, esteu alerta i temeu Al·là perquè prospereu

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ
 صَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

CAPÍTOL 4

AL-NISA

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

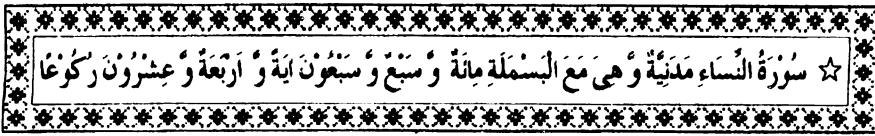
Aquesta Surah duu l'encertat títol de "Al-Nisa", perquè tracta fonamentalment dels drets i obligacions de les dones i també de la seva posició en la societat. Fou revelada a Medina entre els anys tercer i cinquè de la Hillrah, després de la Batalla de Uhud, i tracta sobretot del tema de les vídues i orfes que aquesta batalla va produir en grans nombres. Els estudiosos musulmans i europeus estan d'acord en aquest punt. Noldeke, el gran orientalista alemany, s'inclina més a situar alguns del seus versicles entre les revelacions mequines perquè, segons ell, en aquests versicles "es parla dels jueus amb un esperit amistós", com si encara no haguessin entrat en conflicte amb els musulmans. Wherry creu que les paraules "oh homes!" del v.134 demostren que almenys aquest versicle fou revelat a la Meca, perquè aquesta forma d'exhortació s'ha emprat exclusivament en les Surahs mequines. Però dir que, perquè un versicle determinat fa servir l'expressió "oh homes" pertany al període mequí, malgrat totes les proves en sentit contrari, és una simple afirmació sense fonament. El cert és que, com que a la Meca el nombre de creients era molt petit i encara no havien constituït una comunitat diferent i separada, i s'havien revelat molts pocs manaments de la *Shari'ah*, l'exhortació als mequins -creients i incrèduls- es feia globalment amb les paraules "oh, homes". Però com que després de l'emigració del Sant Profeta a Medina els manaments de la *Shari'ah* van arribar ràpidament i va començar a existir una comunitat organitzada de creients, diferents i separats dels descreguts, a ells se'ls dirigien les paraules: "Oh vosaltres, els que creieu!". Però quan l'exhortació és general, aplicant-se tant a creients com als incrèduls, s'ha fet servir l'expressió "oh homes".

La relació d'aquesta Surah amb el Capítol anterior està en el fet que, en l'anterior, un dels temes principals és el de la Batalla de Uhud, mentre que aquesta Surah tracta dels diferents problemes sorgits arran d'aquesta batalla. La Surah també aclareix més els dissenys malvats i maquinacions dels jueus i dels hipòcrites de Medina, els quals, després de la Batalla de Uhud, quan van comprovar que l'Islam aconseguia gran poder al país, van reunir tots els seus recursos per fer l'últim esforç i destruir-ne l'arrel i les branques. En cert sentit, la Surah és també una ampliació del tema de l'anterior, pel fet que refuta la doctrina cristiana bàsica de l'expiació i estableix que Jesús no va morir a la creu.

Resum del tema

Com a Al'Imran, les doctrines cristianes bàsiques són també un dels temes principals d'aquesta Surah. Però en la present Surah és dona més extensió a una comparació dels ensenyaments detallats de les dues religions -l'Islam i el cristianisme-

amb especial referència al progrés i domini del cristianisme en els Últims Dies. Com en els Últims Dies els escriptors i portaveus cristians afirmaran i proclamaran arreu que l'Islam ha degradat la dona donant-li un nivell social molt inferior al de l'home, aquesta Surah tracta abastament dels problemes relatius a la dona, i també aporta una mirada atenta als ensenyaments alcorànics sobre la dona que demostra que, en aquest punt, els ensenyaments islàmics són molt superiors als del cristianisme. I com que el tema dels orfes es troba molt lligat amb el de les dones, rep també una menció especial en aquesta Surah, que és la primera revelació per protegir els seus drets i els de les dones. No només reconeix a les dones tots els drets que legítimament els corresponen, especialment el dret de l'herència, sinó que les declaren també propietàries i àrbitres úniques dels seus béns. El segon tema principal tractat en aquesta Surah és el de la hipocresia. Com que en els Últims Dies el cristianisme ha de guanyar un predomini mundial i un gran nombre de cristians ha de viure sotmès a governs cristians i, com a resultat del seu sotmetiment pels governants cristians i la seva por a la crítica cristiana de l'Islam, adoptaran una actitud hipòcrita respecte a la seva fe, en aquesta Surah es tracta també el tema de la hipocresia, amb el de les dones, i es projecta una llum clara sobre les tenebres en què un hipòcrita pot enfonsar moralment i espiritualment. S'avisava als hipòcrites que sobre ells caurà la vergonya i la humiliació per témer els homes més que al seu Creador. Cap al final, la Surah exposa amb claredat el tema de la crucifixió de Jesús i afirma amb claredat i demostra amb convicció que la creença que Jesús morí a la Creu és clarament falsa i sense fonament. Com els altres éssers humans, va morir de mort natural i aquesta falsa doctrina la refuta amb fets demostrats de la història i ni tan sols els Evangelis li serveixen de suport. La Surah acaba amb una referència al tema del *Kalalah* per cridar l'atenció sobre la no herència espiritual de Jesús que, en cert sentit, era *Kalalah*, perquè no va deixar successor espiritual, ja que el do de profetitzar va ser transferit de la casa d'Israel a la d'Ismael.

AL-NISA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh homes! Temeu el vostre Senyor que us va crear d'un sol ésser del qual va crear la parella i dels dos féu descendir molts homes i dones; i temeu Al·là, en el nom del qual us apel·leu els uns als altres, *i temeu-lo especialment respectant els vincles de parentiu*. En veritat, Al·là us observa.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

3. I lliureu als orfes el seus béns, no canviu el dolent pel bo, ni devoreu els seus béns mitjançant els vostres. En veritat, això és un gran pecat.

رَقِيبًا ﴿٢﴾
وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

4. I si teniu por que la societat no faci justícia en assumptes dels orfes *en acabar la guerra*, llavors caseu-vos amb dues, tres o quatre dones de la vostra elecció. Però si teniu por de no poder-les mantenir amb equitat, llavors *caseu-vos només* amb una o amb el que posseeixi la vostra destra. Aquest és el camí més segur perquè eviteu la justícia.

إِلَىٰ الْحَيْثُ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٣﴾
وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا قَدْ تَلَّكُمْ وَرُبِمَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ

5. I doneu de bon grat el seu dot a les dones. Però si elles, de pròpia voluntat, us en tornen una part, fruï-ne com una cosa agradable i saludable.

أَذْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٤﴾
وَأْتُوا النِّسَاءَ بِمَا نَكَحْتُهُنَّ بِرِجَالِكُمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ نَفْسِكُمْ فَكُلُوهُ هُنَّ حَيْرًا لَكُمْ

6. I no doneu els dèbils d'enteniments els vostres béns que Al·là us ha lliurat com a subsistència, però nodriu-los i

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا

vestiu-los amb cura i dirigiu-vos a ells amb paraules amables.¹ □

7. I poseu a prova l'enteniment dels orfes fins que arribin a l'edat del matrimoni; llavors, si els trobeu en el seu seny, doneu-los els seus béns; i no els gasteu en andròmines i de pressa abans que no creixin. Qui sigui ric que se n'abstingui, i el pobre que n'agafi amb moderació. Però quan els lliureu els seus béns, crideu davant ells testimonis. I Al·là és suficient com a Jutge.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا □

8. Als homes els correspon una part del que deixen els seus pares i parents propers; a les dones els correspon també una part del que deixen els seus pares i parents propers, sigui poc o molt -una part determinada.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا □

9. I quan en la distribució de l'herència siguin presents altres familiars, orfes i necessitats doneu-los una part d'ella i dirigiu-los paraules amables.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا □

10. I han de témer Déu aquells que, si deixen al seu darrere una descendència dèbil, s'angoixarien per ella. Que temin Al·là i diguin la paraula justa.

وَالْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۚ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا □

¹ Aquí es dirigeix a la societat en el seu conjunt, tot i que la propietat de la qual es parla no és la propietat nacional, sinó aquella que pertany als orfes, el número del qual augmenta extraordinàriament a les guerres. Òbviament, una part considerable de la riquesa nacional es veu involucrada en aquestes circumstàncies excepcionals. Si una nació en el seu conjunt no té cura d'aquestes propietats i les deixa totalment al càrrec de nens sense experiència ni capacitat per administrar els seus béns amb sensatesa, acabarà afectant necessàriament de forma adversa tota l'economia nacional. Per resoldre aquest problema, s'al·ludeix a la nació en el seu conjunt destinatària del missatge i se la fa responsable de tenir la cura adient de la propietat en qüestió, com si de fet li pertanyés. Això no significa, tanmateix, que hagi de desposseir-se o desheretar a aquests orfes de forma permanent dels seus drets individuals. El versicle que segueix i el núm. 11 incideixen en la importància d'aquest versicle.

11. En veritat, aquells que devoren injustament els béns dels orfes només s'empassen Foc a les entranyes, ja que s'abrusaran en un foc flamejant.

R.2.

12. Al·là us ordena quant als vostres fills: l'home tindrà la part de dues dones; però si *només* són dones, en nombre superior a dos, tindran dos terços del que deixa el *difunt*; i si n'hi ha una, en rebrà la meitat. I cadascun dels seus pares tindran la sisena part de l'herència, si tingué un fill; però si *el difunt* no té fills i els seus pares són els hereus, la mare en rebrà un terç; i si té germans i germanes, la seva mare rebrà la sisena part, després d'haver estat pagat qualsevol llegat disposat o els deutes. Quant als vostres pares i els vostres fills, desconeu qui d'ells representen un benefici més gran per a vosaltres. *Aquesta* distribució de les parts prové d'Al·là. En veritat, Al·là és Omniscient, Savi.

13. I vosaltres rebreu la meitat del que deixin les vostres esposes, si no tenen fills; però si tenen un fill, rebreu la quarta part del que deixin, després *d'haver pagat* qualsevol llegat disposat i els deutes. Si no teniu fills, elles rebran la quarta part del que deixeu, però si els teniu, rebran la vuitena part del que els deixeu, després *d'haver pagat* qualsevol llegat que haguessin disposat o els deutes. I si l'herència d'algun home o dona s'hagués de dividir i no tinguessin pare ni fills, però sí germà o germana, cadascun d'ells en rebria

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا، وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۖ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلَا يُوْثِقُ الْكَلِّ وَاحِدٌ مِّنْهُمَا الشُّدُسَ ۖ وَمِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَكَ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّكَ وَلَدٌ وَوَرِثَةُ آبَاؤُهُ فَلِلَّامَةِ الثُّلُثُ ۚ وَإِن كَانَ لَكَ إِخْوَةٌ فَلِلَّامَةِ الشُّدُسُ ۚ وَمِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَ أَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلِلَّهِنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ مَحَنًا لَّكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَكَانَ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ ۚ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ

una sisena part. Però si fossin més de dos, reben *a parts iguals* un terç, després *d'haver pagat* qualsevol llegat que haguessin disposat o els deutes, sense perjudicar els drets dels altres. Això és manament d'Al·là, i Al·là és Omniscent, Tolerant.

14. Aquests són els *límits* fixats per Al·là; i qui obeeixi Al·là i el seu Missatger, Ell el farà entrar en jardins per on corren rius; allí viuran i serà un gran triomf.

15. Però qui desobeeixi Al·là i el Seu Missatger i depassi els seus límits, ell l'introduirà al Foc, allí viurà i patirà un càstig ignominiós.

R.3.

16. Sobre aquelles de les vostres dones que siguin culpables d'adulteri, crideu quatre testimonis dels vostres. I si ho confirmen, confíneu-les a casa fins que els arribi la mort o Al·là els obri un altre camí.

17. I si dos dels vostres homes són culpables d'això, castigueu-los tots dos. Però si se'n penedeixen i s'esmenen, deixeu-los sols; en veritat, Al·là és Remissor *amb compassió* i és Misericordiós.

18. En veritat, Al·là només es compromet a acceptar el penediment d'aquells que fan mal per ignorància i se'n penedeixen aviat. Cap a ells es torna Al·là amb misericòrdia; i Al·là és Omniscent i savi.

فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُؤْتَى
بِهَا أَوْلَادِينَ، غَيْرَ مُضَارَّةٍ وَصِيَّةً مِنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا سِوَا
عَذَابٍ مُهِينٍ ﴿١٥﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ
فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ
فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا
فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

19. Però no s'acceptarà el penediment d'aquells que persisteixen fent el mal fins que la mort arriba davant ells i diu: "Ara me'n penedeixo", ni dels que moren en la incredulitat. Per a ells hem preparat un dolorós càstig.

20. Oh vosaltres, els que creieu! No us és lícit heretar les vostres dones contra la seva voluntat, ni retenir-les injustament per retirar-ne part del que els heu donat, tret que siguin culpables d'una maldat evident, i conviviu-hi amb benvolença, ja que si no us agraden, és possible que no us agradi quelcom en el que Déu ha posat un gran bé.

21. I si voleu prendre una esposa en comptes d'una altra i heu lliurat un tresor a una d'elles, no l'hi arrabasseu. Seríeu capaços de arrabassar-l'hi mentint amb clara iniquitat?

22. I Com se'l podriau treure si heu conviscut tots sols l'un amb l'altre, i elles (les dones) han rebut la vostra solemne promesa?

23. I no us caseu amb les dones que els vostres pares han tingut per esposes, tret que es tracti d'un fet consumat. És abominable i odiós i un camí horrible.

R.4.

24. Us estan prohibides les vostres mares, les vostres filles, les vostres germanes, les germanes dels vostres pares i les de les vostres mares, les filles d'un germà i les d'una germana, les vostres dides que us hagin alletat,

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ وَلَا الَّذِينَ
يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِأَيِّحِلَّ لَكُمْ أَنْ
تَرْتُوا النِّسَاءَ كُرْهًا ۖ وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ
لَا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِغَا حِشَّةٍ مُّبِينَةٍ ۗ وَ
عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ فَإِنْ
كُرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ
زَوْجٍ ۖ وَآتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا
فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۚ اتَّخَذُوهُ
بُهْتَانًا وَّارِثًا مُّبِينًا ﴿٢١﴾

وَكَيفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَقْضَىٰ
بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَآخَذْتُمْ مِنْكُمْ
مِيثَاقًا عَلِيمًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً وَمَقْتًا ۚ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَهُنَّ الرِّجَالِ
أَرْضَعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ

les vostres germanes de llet i les mares de les vostres esposes, les vostres afillades, que són les vostres deixebles per ser filles de les dones amb qui heu cohabitat -però si no heu cohabitat amb elles, no cometeu pecat- i les esposes dels vostres fills carnals; i *us està prohibit contreure matrimoni* amb dues germanes alhora, tret que es tracti d'un fet consumat; en veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

PARTE 5

25. I *us estan prohibides* les dones casades, tret del que posseeixi la vostra destra. Això us ho ha manat Al·là. I us està permès el que no s'ha dit, que pugueu buscar gràcies als vostres béns, casant-vos-hi decentment i evitant la fornicació. I pel benefici que rebeu d'elles, doneu-les els dots, segons l'establert, i no pecareu en el que acordeu mútuament, després d'haver *fixat el dot*. Certament, Al·là és Omniscient, Savi.

26. I aquell de vosaltres que no es pugui permetre contreure matrimoni amb dones creients lliures, *que* es casi amb el que posseeixin les vostres destres, és a dir, les vostres serventes creients. Perquè Al·là coneix prou bé la vostra fe; sou *tots* l'un de l'altre; caseu-vos, doncs, amb el permís dels seus tutors i lliureu-les els seus dots segons el que és just, si és que són castes, no cometen fornicació ni tenen amants secrets. I si després de casades, són culpables d'adulteri, patiran la meitat del càstig prescrit per a les dones lliures. Això és per a aquell de vosaltres que tingui por a

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبِكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ رِفَاقًا لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَلَا حَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ، وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٣٧﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ، كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ كَمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ كَمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ كَمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ ، وَمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ كَمَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُؤَدُّوا لَهُنَّ أَجْرَهُنَّ ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣٨﴾

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِن فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ، فَانكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفُوحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ، فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ، وَأَنَّ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنَّ

caure en el pecat. Però si us absteniu serà millor per a vosaltres; i Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

تَصِيرُوا خَيْرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

R.5.

27. Al·là vol mostrar-vos amb claredat i guiar-vos pels camins de qui us van precedir, i tornar a vosaltres amb misericòrdia. I Al·là és Omniscient i Savi.

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾

28. I Al·là vol tornar a vosaltres amb misericòrdia, però aquells que segueixen els seus *desitjos baixos* volen extraviar-vos ben lluny.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٣٣﴾

29. Al·là vol alleujar la vostra càrrega, perquè l'home ha estat creat dèbil.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٣٤﴾

30. Oh vosaltres, els que creieu! No devoreu els vostres béns entre vosaltres per mitjans il·lícits, tret que ho guanyeu amb el comerç i amb el ple consentiment. I no us mateu vosaltres mateixos. En veritat, Al·là és Misericordiós amb vosaltres.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٥﴾

31. Però qui ho faci amb maldat i injustícia, el farem entrar en el Foc; és ben fàcil per a Al·là.

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهُ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٦﴾

32. Si us allunyeu de les pitjors coses que us estan prohibides, us absoldrem de les vostres faltes *menors* i us admitem en un lloc de gran honradesa.

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبِيرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٧﴾

33. I no cobegeu allò en el que Al·là ha fet que alguns supereu d'altres. Els

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا

homes tindran una part del que han guanyat i les dones part del que també s'han guanyat. Demaneu a Al·là la seva generositat. En veritat, Al·là coneix perfectament totes les coses.

اٰكْتَسَبُوْا ۙ وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
اٰكْتَسَبْنَ ۙ وَ سَأَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ يَكْلِيْ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۳۳﴾

34. I hem fet a cadascú hereu del que deixen els seus pares i familiars, i també aquells amb qui els vostres juraments van ratificar un contracte. Doneu-los, doncs, la seva part. En veritat, Al·là vigila totes les coses.

وَ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيْ وَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدِيْنَ وَ الْاَقْرَبُوْنَ ۙ وَ الَّذِيْنَ
عَقَدْتُمْ اَيْمَانَكُمْ فَاَتُوْهُمْ
نَصِيْبُهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شٰهِيْدًا ﴿۳۴﴾

R.6.

35. Els homes són protectors de les dones perquè Al·là ha fet que alguns d'ells sobresurtin altres i perquè ells (els homes) gasten dels seus béns. Així doncs, les dones virtuoses són les que són obedients i guarden els secrets *dels seus marits* amb la protecció d'Al·là. Quant aquelles de qui temeu que us desobeeixin, amonesteu-les, deixeu-les soles als seus llits i castigueu-les. Però si després us obeeixen, no busqueu un altre camí contra elles. Certament, Al·là és l'Altíssim, Gran.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۙ وَ بِمَا اَنْفَقُوا مِنْ
اَمْوَالِهِمْ ۗ قَالِصٰلِحٰتُ قَنِيْتْنَ حٰفِظٰتٍ
لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۗ وَ الَّذِي تَخَفْنَ
نُشُوْرَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَ اهْجُرُوْهُنَّ
فِي الْمَضٰجِعِ وَ اضْرِبُوْهُنَّ ۗ اِنْ
اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۗ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا كَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

36. I si temeu una ruptura entre ells, nomeneu un àrbitre de la gent d'ell i un altre de la d'ella. Si volen reconciliar-se, Al·là ho farà. En veritat, Al·là és Omniscient, Qui tot ho sap.²

وَ اِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَاَبْعَثُوْا
حَكْمًا مِّنْ اَهْلِهِ وَ حَكْمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۗ اِنَّ
يُؤَيِّدَ الْاِصْلَاحًا يُّوَفِّقُ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿۳۶﴾

37. I adoreu Al·là i no Li associeu res i *mostreu* bondat als pares, als

وَ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ وَ لَا تُشْرِكُوْا بِهِ شَيْئًا وَ
بِالْوَالِدِيْنَ اِحْسَانًا وَ يِزْي الْقُرْبٰى وَ

² La paraula "àrbitre" no és realment necessària perquè el pronom "ells" pot referir-se també a les parts afectades.

parents, als orfes i els necessitats, al veí proper a vosaltres i a l'estrany, al company que està *al vostre* costat, al viatger i als que posseeixen les vostres destres. En veritat, Al·là no estima l'orgullós *ni* el jactanciós;

الْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ، وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٢٤﴾

38. Que són garrepes i obliguen els homes a ser-ho, i amaguen el que Al·là els ha donat de la seva generositat. I per als incrèduls hem preparat un càstig ignominiós.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٢٨﴾

39. I també per a aquells que gasten els seus diners per ser vistos pels homes i no creuen en Al·là ni en l'Últim Dia. I aquell que tingui Satanàs com a company, *recordeu-li* com n'és de dolent, aquest company.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣١﴾

40. Però quin mal els hauria arribat si haguessin cregut en Al·là i en l'Últim Dia i haguessin gastat del que Al·là els donà? I Al·là els coneix molt bé.

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا، وَمَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ، وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٥﴾

41. En veritat, Al·là no és injust amb *ningú* ni en el pes d'un àtom. I si es fan bones obres, Ell les multiplica i atorga per la seva part una magnífica recompensa.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ، وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

42. I quina serà la seva sort quan portem un testimoni de cada poble i et presentem a tu com a testimoni contra ells?

فَلَكِنِيفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٣٨﴾

43. En aquell dia aquells que no van creure el Missatger i el van desobeir voldrien que se'ls empassés la terra, però no *podran* amagar res a Al·là.

يَوْمَئِذٍ يَتُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ، لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ، وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٣٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٣٩

R.7.

44. Oh vosaltres, els que creieu! No us apropau a la Pregària amb la ment confusa fins que sapigieu el que el dieu, ni quan esteu impurs³ i no pregueu fins que no us renteu, tret que sigueu de viatge o malalts. Però si esteu malalts o de viatge i *no esteu nets*, o si un de vosaltres acaba de fer les seves necessitats o cohabitat amb la seva muller i no troba aigua, agafeu sorra pura i fregueu-vos amb ella la cara i les mans. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, el Que Més Perdona.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا
الصَّلَاةَ وَ أَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٣٣﴾

45. No has vist aquells que van rebre una part del Llibre? Compren l'error i desitjen que vosaltres *també* us desvieu del camí.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ
أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٣٥﴾

46. Però Al·là coneix molt bé els vostres enemics. I amb Al·là n'hi ha prou com a Amic i com a Defensor.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَرِيبًا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٣٦﴾

47. Entre els jueus n'hi ha que canvien les paraules del lloc que els pertoca, i diuen: "Sentim i desobeïm", "escolta tu sense ser sentit" i "el nostre Pastor", dient amb les seves llengües *el que hi ha a les seves ments i proven* d'injuriar la fe. I si haguessin dit: "Sentim i obeïm", "escolta tu" i "Unzurna", millor i més recte hauria estat per a ells. Però Al·là els va maleir per la seva incredulitat, però només creuen una mica.⁴

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ يَقُولُونَ سَمِعْنَا وَ
عَصَيْنَا وَ أَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ رَاعِنَا لَيْتَاءُ
بِالسِّنِّهِمْ وَ طَعْنًا فِي الدِّينِ ، وَ كَو
أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ
أَسْمَعُ وَ أَنْظَرْنَا لَكَ أَنْ خَيْرًا لَهُمْ وَ
أَقْوَمَ ، وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٧﴾

³ La paraula "impur" pot argumentar-se . El terme àrab "Yunuban" s'aplica a la persona que hagi tingut una relació sexual o hagi ejaculat, sense relació sexual. En aquests casos, cal banyar-se abans d'oferir les pregàries.

⁴ No es faria justícia a la primera part del versicle si es traduis simplement, ja que aquí es descriu els hipòcrites pronunciant malament o intencionadament algunes frases comuns per capgirar-les amb el pro-

48. Oh vosaltres, Poble del Llibre! Creieu en el que hem revelat, en compliment del que teniu, abans que humiliem *els vostres* caps i els fem tornar sobre els seus passos o els maleïm com ja vam fer amb el poble del Sabbath. I la sentència d'Al·là *està destinada a* complir-se.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤْتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا
نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَطْمَوسَ دُجُوهَا فَتَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ
نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ
وَكَانَ أَمْرًا لِلَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٨﴾

49. En veritat, Al·là no perdonarà que se Li associï ningú; però sí perdonarà, tret d'aquest cas, quant a les faltes menors, aquell que Li plagui. Aquell que associa altres *divinitats* a Al·là ha inventat, en veritat, un pecat molt greu.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ
وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا
عَظِيمًا ﴿٣٩﴾

50. No has vist aquells que es presenten ells mateixos com a purs? No, és Al·là qui purifica aquell que Li plau, i es veuran gens frustrats.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنفُسَهُمْ
بِإِلَهِ اللَّهِ يُزَكِّيهِمْ مِنْ يَشَاءُ ۗ وَلَا يَظْلَمُونَ
قَتِيلًا ﴿٤٠﴾

51. Mira com s'empesquen una mentida contra Al·là! Amb això n'hi ha prou coma pecat manifest.

أُنظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَفَىٰ بِهِمْ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٤١﴾

R.8.

52. No has vist aquells a qui es va lliurar una part del Llibre? Creuen en coses dolentes, *segueixen* els pecadors i diuen dels incrèduls: "Són millor guiats en la religió que aquells que creuen".

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ آؤْتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

pòsit d'insultar el Sant Profeta. Els creients empraven la frase "Same'na wa at'ana" que significa "vam sentir i obeir". En comptes de dir "At'ana", els hipòcrites deien "Asai'na" (la paraula usada al text original del versicle) i que significava "vam sentir i vam desobeir". Tanmateix, la pronunciaven arrossegant la paraula provant de confondre l'oient i fer-li creure que havien dit "at'ana" en comptes de "asai'na". A un oient atent, tanmateix, no li passava pas desapercebut l'engany i l'insult implícit. De la mateixa manera pronunciaven la paraula "Rai'na" torçant la llengua per fer que sonés a mitja veu entre "Rai'na" i "Raena". Rai'na significa "sigues indulgent amb nosaltres", mentre que Rae'na vol dir "Oh, senyor nostre dels ramats". També es tractava d'un intent d'insultar el sant Profeta amb l'engany de la pronunciació.

53. A aquests ha maleït Al·là, i no podràs trobar cap defensor per a qui hagi estat maleït per Al·là.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ، وَ مَنْ
يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

54. És que tens part en el regne? Encara que la tinguessin, no donarien pas als homes ni el petit buit de l'os d'un dàtil.

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا
يُبُوتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

55. O envegen els homes pel que Al·là els ha atorgat de la Seva generositat? *Si és així*, en veritat, vam donar el Llibre i la Saviesa als fills d'Abraham *també*, i *a més a més* els vam donar un gran regne.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ، فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

56. Alguns d'ells van creure en ell, d'altres se'n van apartar. Però amb l'Infern n'hi haurà prou amb el seu Foc flamejant.

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ
عَنْهُ، وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

57. Aquells que no creuen en els Nostres Senyals, els precipitarem cap al Foc. Tan bon punt se'ls cremi la pell, els en donarem una de nova perquè puguin tastar el càstig. De ben segur, Al·là és Poderós, Savi.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ
نُضَلِّيهِمْ نَارًا، كَلَّمًا تَضَجَّتْ
جُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ، غَيْرَهَا
لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

58. I aquells que creuen i fan bones obres, els farem entrar en Jardins per on passen rierols, perquè hi visquin per sempre. Allà hi tindran esposes que hauran purificat, i els admetrem en *un lloc* d'agradable i espessa ombra.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا، لَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ، وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا
ظِلَالٌ ﴿٥٨﴾

59. En veritat, Al·là us mana que tomeu els dipòsits a aquells que en són els propietaris i que, quan jutgeu entre homes, ho feu amb justícia. I de ben segur és excel·lent allò que Al·là us exhorta. Al·là és qui tot ho sent i tot ho

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَنَّ تُوَدُّوا وَالْأَمْنِ
إِلَىٰ أَهْلِيهَا، وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ، إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

60. Oh vosaltres, els que creieu! Obeïu Al·là, el *Seu* Missatger i aquell que té autoritat sobre vosaltres. I si us baralleu per alguna qüestió, sotmeteu-la a Al·là i al Missatger si creieu en Al·là i en l'Últim Dia. Al final, això és el millor i el més recomanable.

R.9

61. No has vist els que pretenen creure en el que t'ha estat revelat i en et fou revelat abans? Volen que els rebels dictin sentència, encara que se'ls va demanar que no els obeïssin. Però Satanàs vol desencaminar-los fins a ben lluny.

62. I quan se'ls diu: "Torneu al que Al·là us ha revelat i torneu al *Seu* Missatger", veus els hipòcrites com s'allunyen de tu amb menyspreu.

63. Llavors, com és que quan pateixen alguna desgràcia, causada pel que les seves mans van fer abans, recorren a tu jurant per Al·là i *dient*: "Només volíem un acte d'amabilitat i concòrdia".

64. I d'ells, Al·là en coneix prou bé els secrets dels seus cors. Aparta-te'n, doncs, exhorta'ls i dirigeix-te a ells amb paraules convincents referents a ells mateixos.

65. I no hem enviat cap Missatger, tret que fos obeït per ordre d'Al·là. I si haguessin recorregut a tu quan van malmetre les seves pròpies ànimes, demanant perdó a Al·là, i *si* el Missatger *també* hagués demanat perdó per a ells, de ben segur que

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِن
تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
إِن كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
الْيَوْمِ الْآخِرِ ، ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ
آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ لَكَ وَإِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا إِلَيْكَ
الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا
بِهِ ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ أُنزِلَ لَهُم تَعَالَى إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلِلَّيْلِ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ تُمْرَجُوا وَكُنَّ يُخَلْفُونَ ۗ يَا لَللَّهِ
إِن أَرَدْنَا إِلَّا الْحِسَابَ نَأْتُوا نَفِيقًا ﴿٦٣﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَ
قُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ
بِإِذْنِ اللَّهِ ، وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا
اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٥﴾

haguessin trobat Al·là Remissori *amb compassió* i Misericordiós.

66. Però no, pel teu Senyor, no seran creients fins que no et facin jutge de tot el que els separa i per tant, no trobin en els seus cors cap objecció al que tu decideixis i se sotmetin amb submissió plena.

67. I si els haguéssim manat: "Sacrifiquen les vostres vides o abandoneu casa vostra", només ho haurien fet uns quants; I si haguessin fet el que els vam manar, de ben segur que hauria estat molt millor per a ells i els hauria donat més força.

68. Llavors, Nosaltres els hauríem donat una magnífica recompensa.

69. I certament, els hauríem guiat pel camí recte.

70. I aquells que obeeixen Al·là i el *Seu* Missatger serà entre aquells a qui Al·là ha concedit les seves benediccions; a saber, els Profetes, els Veritables, els Màrtirs i els Justos. Quins grans companys!

71. Aquesta gràcia prové d'Al·là i suficient és Al·là, l'Omniscient.

R.10

72. Oh vosaltres, que creieu! Preneu precaucions i després avanceu engrups separats o en bloc.

73. Però entre vosaltres n'hi haurà algú que es quedarà al darrere i si us arriba alguna desgràcia, dirà: "En veritat, Al·là ha estat generós amb mi, perquè no vaig ser amb ells".

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى
يُحْكِمُواكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا
قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٣٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ، وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٣٧﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِيهِمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٨﴾

وَلَهُدًى يَنْهَى صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٣٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
الصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، وَ
حَسَنَ أَوْلِيَائِكَ رَفِيقًا ﴿٤٠﴾

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ، وَكَفَى بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَإِنْفِرُوا نَجَاتٍ أَوْ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٤٢﴾

وَرَأَى مِنْكُمْ لَمَنْ لَيَبْطِئَنَّ، فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ
مُصِيبَةٌ قَالِ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ
أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٤٣﴾

74. Però si us arriba algun favor d'Al·là, diu, com si no hi hagués amor entre vosaltres i ell: "Si hagués estat amb ells, hauria tingut un bon èxit".

وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ
يَلَيِّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴿٤٣﴾

75. Deixeu-los que lluitin, doncs, per la causa d'Al·là aquells que vulguin sacrificar aquesta vida pel Més Enllà. I a aquell qui lluiti per la causa d'Al·là, tant si mor com si en surt victoriós, li donarem aviat una bona recompensa.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ وَمَن يُقَاتِلْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٤﴾

76. I què us passa a vosaltres que no combatiu per la causa d'Al·là i dels dèbils -homes, dones i nens- que diuen: "Senyor, treu-nos d'aquesta ciutat, que té a opressors com a habitants, i presenta'ns algun amic de part Teva i porta'ns algun defensor de part Teva"?

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ
أَهْلُهَا ۗ وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۗ
وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

77. Els creients lluiten per la causa d'Al·là i els incrèduls ho fan per la causa del Maligne. Lluiteu, doncs, contra els amics de Satanàs! Perquè, de ben segur, la estratègia de Satanàs és ben feble.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ ۗ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٤٦﴾

R.11.

78. No heu vist aquells que els vam dir: "Refreneu les vostres mans, observeu la pregària i pagueu el Zakat"? Però quan se'ls va prescriure la lluita, mireu-los, una part d'ells temien els homes com haurien d'haver temut Al·là, o fins i tot els temien més a ells; I diuen: "Senyor, per què ens és prescrita la lluita? Per què no ens concedeixes una mica més

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا
أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ ۗ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ
كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۗ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ عَلَيْنَا الْقِتَالُ ۗ لَوْ لَّا
أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاءُ

de temps de treva? Digueu-los: "Els beneficis d'aquesta vida són pocs i el Més Enllà serà millor per aquell qui tem *Déu*; i no sereu gens perjudicats".

الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٨﴾

79. Allà on sigueu, us sobrevindrà la mort, encara que sigueu protegits per torres inexpugnables. Si els passa res bo, diuen: "Això prové d'Al·là", i si pateixen alguna desgràcia, diuen: "Això prové de tu". Digueu-los: "Tot prové d'Al·là". Què els ha passat a aquests que no entenen res?

أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يُمِذُّ رِكْمًا لِّمَوْتٍ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٤٩﴾

80. Tot el bé que t'arriba prové d'Al·là i tot el mal, de tu mateix. I t'hem enviat a la humanitat com a Missatger. Perquè amb Al·là n'hi ha prou com Testimoni.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۚ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٥٠﴾

81. Qui obeeix el Missatger, obeeix també Al·là. I per a aquells que giren l'esquena, no t'hem enviat com al seu guardià.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۚ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٥١﴾

82. I diuen: " L'obediència és *el principi que ens guia*", però quan es retiren de la teva presència, una part d'ells passa la nit intrigant contra el que tu dius. Però Al·là s'apunta qui ha maquinat de nit. Així doncs, aparta-te'n i confia en Al·là. Al·là és suficient com Arranjador d'assumptes.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۚ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ ۚ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٥٢﴾

83. És que no meditaran en l'Alcorà? Si prouingués d'algú que no fos Al·là,

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ

de ben segur que hi trobarien força contradiccions.⁵

اخْتَلَا فَاكْثُرًا ۝۸۳

84. I quan reben notícies tant de pau com de por, les fan saber. Mentre que si les haguessin anunciat al Missatger i aquells d'ells que tenen autoritat, certament aquells d'entre ells que poden dilucidar-ne la veritat, ho haurien entès. I si no hagués estat per la gràcia d'Al·là envers vosaltres i per la Seva misericòrdia, haurieu seguit Satanàs, tret d'uns quants.

وَلَا إِجْرَاءَ هُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ
أَدْعَاؤِهِمْ، وَكَوَرَدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى
أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ، وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
إِلَّا قَلِيلًا ۝۸۳

85. Lluiteu, doncs, per la causa d'Al·là - tu només ets responsable de tu mateix- i anima els creients. Potser Al·là reprimeixi el poder dels incrèduls, atès que Al·là té un poder més fort i és més fort a l'hora d'infligir un càstig.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا
نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى
اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسْ الذِّينَ كَفَرُوا،
وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسَاءٍ وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝۸۵

86. Aquell que intercedeixi en una bona causa tindrà part en ella i qui ho faci en una causa objecta en compartirà les conseqüències. Perquè Al·là és Poderós per damunt de totes les coses.

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
نَصِيبٌ مِنْهَا، وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا، وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ۝۸۱

87. I quan us rebin amb una pregària, rebeu-los vosaltres amb una igual, o fins i tot una de millor. Certament, Al·là té en compte totes les coses.

وَلَا إِحْسَابِيْنَمْ يَتَحَيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ
مِنْهَا أَوْ رَدُّوْهَا، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝۸۲

88. Al·là! Fora d'Ell no existeix ningú digne d'adoració. Ell *continuarà* aplegant-vos fins al Dia de la Resurrecció, sobre el qual no n'hi ha

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ، وَمَنْ أَصْدَقُ

⁵ L'expressió alcorànica "Ijtifafan Kaziran" (moltes contradiccions) vol significar que, si fos algú diferent d'Al·là l'autor del Sant Alcorà, la gent hagués trobat moltes contradiccions en el Llibre. Una expressió semblant respecte a la creació de l'univers es troba en 67:4 (Al-Mulk) que declara que és impossible trobar un error o contradicció en l'obra de Déu.

cap dubte. Perquè, Qui és més fiable que Al·là en les seves paraules?

R.12.

89. Què us ha passat que esteu dividits en dos bàndols pel que fa als hipòcrites? Al·là els va enderrocar pel que havien merescut. Us agradaria guiar aquell que Al·là ha fet morir? I aquell que Al·là ha fet morir no trobareu pas camí.

90. Volen que deixeu de creure, com van deixar ells de creure, perquè sigueu tots iguals. No us fareu, doncs, amics de cap d'ells, fins que no hagin emigrat al camí d'Al·là. I si s'allunyen, captureu-los i mateu-los allà on els trobeu. I no agafeu cap d'ells com amic o defensor.

91. Tret d'aquells que estiguin relacionats amb un poble amb el qual vosaltres heu fet una aliança, o aquells que van cap a vosaltres amb el cor penedit per haver lluitat contra vosaltres o contra la seva pròpia gent. Si Al·là ho hagués volgut, els hauria atorgat poder sobre vosaltres, i certament haurien lluitat amb vosaltres. per tant, si es mantenen allunyats de vosaltres, no lluiten i us ofereixen la pau, *recordeu que* Al·là no us permet que els *agrediu* de cap manera.

92. Trobareu d'altres que volen estar segurs de vosaltres i de la seva pròpia gent. Sempre que se'ls obliga a renunciar a l'hostilitat, hi cauen de cap. Així doncs, si no es mantenen allunyats de vosaltres, no us ofereixen la pau ni refrenen les seves mans, captureu-los i mateu-los, allà

مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۞

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَنِينَ وَاللَّهِ
أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۗ أَتُرِيدُونَ أَن
تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۞

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا
مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِن تَوَلَّوْا فَعُدُّوهُمْ
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۗ وَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَّالِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمِ
بَيْنِكُمْ ۖ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ
جَاءُوكُمْ حَصْرَتِ صُدُورُهُمْ أَن
يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ
فَإِنِ اعْتَزَلْتُمْ عَنْهُمْ قَاتَلُوكُمْ
وَإِلَيْكُمْ السَّلَامُ ۗ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۞

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن
يَأْمَنُوا بِكُمْ وَيَآمِنُوا قَوْمَهُمْ ۗ كُلَّمَا رُزِّقُوا
لِىَ الْفِتْنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا ۗ فَإِن لَّمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلَاقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ ۖ وَ
يَكْفُرُوا أَيَّدِيهِمْ فَخَذُوا مِنْهُمْ ۗ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ ۗ وَإِلَيْكُمْ جَعَلْنَا

on els trobeu. Contra aquests us donem autoritat absoluta.

R. 13

93. No és propi d'un creient que mati a un altre creient, tret que sigui per error. I aquells que mata un creient per error haurà d'alliberar un esclau creient, i pagar una indemnització perquè es lliuri als seus hereus, tret que aquests el perdonin per caritat. però si *la víctima* fos d'un poble enemic, i és creient, *el culpable* haurà d'alliberar un esclau creient, i si fos d'un poble amb el qual teniu un pacte, llavors *el culpable haurà de pagar* una indemnització que es lliurarà als seus hereus i alliberarà un esclau creient. però aquell que no en trobi cap, haurà de dejunar durant dos mesos consecutius -com a penitència imposada per Al·là. I Al·là és Omniscient, Savi.

94. I qui mata intencionadament un creient, tindrà l'Infern com a recompensa i allí hi viurà. I Al·là li mostrarà la Seva ira, el maleirà i li prepararà un sever càstig.

95. Oh vosaltres, els que creieu! Quan avanceu per la causa d'Al·là, informeu-vos-en amb detall i no digueu a qui us rep amb la salutació de la pau: "Tu no ets creient". Busqueu les coses bones d'aquest món, però amb Al·là les coses bones abunden. Així éreu abans, però Al·là us atorgà el Seu favor *especial*; informeu-vos-en, doncs, amb detall. En veritat, Al·là és prou conscient del que feu.

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٣﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّ قُودًا فَإِنْ كَانَ مِنْ قُودِهِ عَدُوٌّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قُودِهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَرِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٤﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿١٥﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ لَكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتَّغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَجِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمَ كَثِيرَةً كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٦﴾

96. No són iguals els creients que es *queden* asseguts, tret dels incapacitats, que aquells que se sacrifiquen per la causa d'Al·là amb els seus béns i les seves persones. Al·là ha elevat en categoria aquells que se sacrifiquen amb els seus béns i persones per damunt d'aquells que es *queden* asseguts. Encara que Al·là ha promès el millor a tots, ha exaltat aquells que se sacrifiquen per damunt dels que s'estan asseguts, amb una gran recompensa,

97. És a dir, amb diferents graus d'excel·lència que Ell *ha atorgat*, i amb un perdó i misericòrdia especials. I Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

R.14.

98. En veritat, aquells que els àngels provoquen la mort mentre malmeten les seves pròpies ànimes, ells (els àngels) *els* diran: "Què cercàveu?". I respondran: "Ens van tractar com a dèbils en la terra". I ells diran: "No era la terra d'Al·là prou ampla perquè hi poguéssiu emigrar?" Aquests són els que viuran a l'Infern, quin cruel destí!

99. Tret dels homes, dones i nens veritablement dèbils, que són incapaçs de preparar un pla o trobar algun camí.

100. Potser Al·là esborri els seus pecats, atès que Al·là és Qui esborra els pecats, *i és* el Màxim indulgent.

101. I aquell que emigri del seu país per la causa d'Al·là, trobarà en la terra força espai de refugi i abundància. I qui abandoni casa seva i emigri per la

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ قُضِلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً، وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَى، وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٦﴾

دَرَجَاتٍ تَنْهَى وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً، وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّعَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ، قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ، قَالُوا آلَئِمَّ
تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا
فِيهَا، فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ، وَ
سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧٨﴾

إِنَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالِ
النِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ
حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٧٩﴾

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ عَنْهُمْ، وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٨٠﴾

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً،
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى

causa d'Al·là i el Seu Missatger, i la mort li sobrevingui, tindrà la seva recompensa en Al·là, perquè Al·là és el Màxim indulgent, Misericordiós.

R.15.

102. I quan viatgeu per la terra, no serà cap pecat si escurceu la pregària per por que us causin problemes els incrèduls. En veritat, els incrèduls són els vostres enemics clars.

103. I quan estiguis entre ells i els dirigeixis la Pregària, que una part d'ells s'estigui dempeus amb tu i que prenguin les armes. I quan s'hagin prostrat, que es retirin darrere teu i que un altre grup, que encara no hagi pregat, s'avanci i pregui amb tu. I fes que agafin els seus mitjans de defensa i les seves armes. Els incrèduls volen que descuideu les vostres armes i bagatges per poder-vos enxampar de seguida. I no cometeu pecat si deixeu les vostres armes perquè us fan nosa per la pluja o esteu malalts. Però dueu sempre els vostres mitjans de defensa. En veritat, Al·là ha preparat un ignominiós càstig per als incrèduls.

104. I quan hàgiu acabat la Pregària, recordeu Al·là, ja sigui dempeus, asseguts o *ajaguts* sobre els vostres costats. I quan sigueu *fora de perill*, compliu la Pregària de la forma prescrita: certament, als creients se us mana la Pregària perquè es realitzi a les hores prescrites.

اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥﴾

۱۵

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا لَكُمْ
عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٦﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ
الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ فِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ
طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِحَدْرِهِمْ وَ
أَسْلِحَتِهِمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً
وَإِحْدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ
بِكُمْ آدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى
أَنْ تَضَعُوا بِأَسْلِحَتِكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

عَدَا بًا مُّبِينًا ﴿١٦﴾

فَإِذَا أَقَضْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ
قِيَامًا وَتَعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ
فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا
مَوْقُوتًا ﴿١٧﴾

105. I no defalliu quan cerqueu aquesta gent. Si patiu, ells pateixen tant com vosaltres. Però vosaltres espereu d'Al·là el que ells no esperen. I Al·là es Omniscient, Savi.

R.16.

106. Certament, t'hem revelat el Llibre que conté la veritat, perquè jutgis entre els homes amb el que Al·là t'ha ensenyat. I no defensis la causa dels que traeixen la confiança.

107. I demana perdó a Al·là. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

108. I no et posis a favor d'aquells que són deshonestos amb ells mateixos. De ben segur, Al·là no estima aquell que és pèrfid i un gran pecador.

109. Miren d'amagar-se dels homes, però no es poden amagar d'Al·là. I Ell és amb ells quan passen la nit conspirant sobre assumptes que Ell no aprova. I Al·là abraça tot el que fan.

110. Mireu! Sous vosaltres els que vau defensar-los en aquesta vida. Però Qui és posarà a favor d'ells davant Al·là en el Dia de la Resurrecció, o qui serà el seu defensor?

111. I aquell qui fa el mal o perjudica la seva pròpia ànima i demana després perdó a Al·là, comprovarà, *de ben segur*, que Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٩﴾

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآَاءٌ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٢٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢١﴾

١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١

112. Però aquell qui comet un pecat només peca contra la seva ànima. I Al·là és Omniscient, Savi.

113. I aquell qui comet una falta o un pecat, i l'imputa a un innocent, certament suporta *la càrrega* d'una calúmnia i un pecat manifest.

R.17.

114. I si no fos per la gràcia d'Al·là amb tu i per la Seva Misericòrdia, un grup d'ells s'hauria decidit a extraviar-te, però Ell va frustrar els seus propòsits. De fet, només s'extravien ells mateixos i a tu no et poden fer cap mal. Al·là t'ha revelat el Llibre i la Saviesa, i t'ha ensenyat el que desconexies, perquè la gràcia de Déu amb tu és gran.

115. Res bo no en surt de les seves reunions, tret quan decideixen donar pels pobres, fer obres caritatives, o aconseguir que entre els homes hi hagi reconciliació o reformació.

116. I qui s'oposa al Missatger després que se l'ha guiat clarament, i segueix un camí diferent del dels creients, el deixarem continuar pel camí que ha triat i el llançarem a l'Infern; Quin destí més cruel!

R.18

117. Al·là no perdonarà que se Li associï cap altre igual, però perdonarà qualsevol falta inferior a aquesta a qui vulgui. Perquè aquell que posi qualsevol cosa a la mateixa alçada que Al·là s'ha extraviat ben lluny.

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ
يَزِرْهُ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ اِخْتَمَلَ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ ۗ
وَمَا يَضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ ۗ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ ۗ وَأَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا
لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۗ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ
عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
النَّاسِ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ
جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۗ وَ
يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. I no invoquen, a part d'Ell, ningú tret de falses deïtats femenines, quan *en realitat* només invoquen Satanàs, el rebel,

إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثَاءً وَإِنَّ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾

119. A qui Al·là ha maleït. I ell va dir: "Amb tota seguretat, prendré una part determinada dels Teus servents".

لَعَنَهُ اللَّهُ ۖ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ
عِبَادِي ذِكَّ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

120. "I amb tota seguretat, els manaré que tallin les orelles dels camells i d'altre bestiar, i amb tota seguretat els incitaré i modificaran la creació de Déu. I aquell qui prengui Satanàs com amic, en comptes d'Al·là, certament patirà una greu pèrdua.

وَلَا ضَلَّئْتَهُمْ وَلَا مَرَّيْتَهُمْ وَلَا مَرَّتَهُمْ
فَلْيَبْتِكُنَّ أَذَانِ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَّتَهُمْ
فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ
خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١٢٠﴾

121. Els fa promeses i desperta en ells desitjos vans, però Satanàs només els promet coses vanes.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. Aquests són els que viuran a l'Infern i no hi trobaran cap mitjà per sortir-ne.

أُولَئِكَ مَا أَوْهَمُ جَهَنَّمَ ۖ وَلَا يَجِدُونَ
عَنْهَا مَخْرَجًا ﴿١٢٢﴾

123. En canvi, aquells que creuen i fan bones obres els admetrem als Jardins per on passen rierols, i allà hi viuran per sempre. *Aquesta* és la promesa indefectible d'Al·là, i Qui és més sincer que Al·là en la Seva paraula?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ
حَقًّا ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

124. No serà segons els vostres desitjos, ni segons els desitjos del poble del Llibre. Qui faci el mal tindrà el que es mereix. I fora d'Al·là, no trobarà cap amic ni defensor.

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ ۖ
لَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. Però aquell que faci bones obres, sigui home o dona, i sigui creient, entrarà al Cel i no serà perjudicat ni

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ قَدْ أُولِيَكَ يَدْخُلُونَ

tan sols en el que ocupa el petit buit d'un pinyol de dàtil.

126. I qui és millor en la fe que aquell que se sotmet a Al·là, fa el bé i segueix la religió d'Abraham, el que és manté recte? I Al·là va prendre Abraham com a un amic especial.

127. I a Al·là pertany tot el que és als cels i a la terra; i Al·là abraça totes les coses.

R.19.

128. I et demanen la decisió *de la Llei* referent a les dones. Digueu-los: "Al·là us dona la Seva decisió sobre elles. I així fa el que se us explica en el Llibre sobre les orfes a les quals no doneu el que els és prescrit i amb qui desitgeu casarvos, i sobre els nens que són dèbils. I *Ell us mana* que tracteu amb equitat els orfes. I tot el bé que feu, Al·là el coneix.

129. I si una dona tem els mals tractaments o la indiferència del marit, no és res dolent que es reconciliïn convenientment. Perquè la reconciliació és el millor. La gent és propensa a la cobdícia. Però si feu el bé i sou pietosos, de ben segur que Al·là sap bé el que feu.

130. Però no podeu mantenir una equitat *perfecta* entre les vostres mullers, malgrat les vostres bones intencions. Però no us inclineu completament a una, perquè l'altra no es quedi a banda, desatessa o descuidada. I si us esmeneu i us

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿٢٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ
وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلًا ﴿٢٦﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَ
كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿٢٧﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ، قُلِ اللَّهُ
يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ، وَمَا يُثَلِّ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُونَ لَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ
أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ، وَإِنْ تَقُومُوا إِلَيْهِمْ
بِالْقِسْطِ، وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَرَأَى
اللَّهُ كَانٍ بِهِ عَلِيمًا ﴿٢٨﴾

وَرَأَى امْرَأَةً سَاقَتْ مِنْ بَغْلِهَا ثُجُورًا أَوْ
إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ، وَ
أُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ، وَإِنْ
تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢٩﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ
وَلَوْ حَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا حُلَّ الْمَيْلِ
فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ، وَإِنْ تُصْلِحُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

١٨
١٥

reconcilieu, en veritat Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

131. Però si se separen, Al·là els farà independents a tots dos amb la Seva abundància. I Al·là és Magnànim, Savi.

132. I a Al·là pertany tot els que hi ha als cels i a la terra. I tant a aquells que se'ls va lliurar el Llibre abans de vosaltres, com a vosaltres mateixos, us hem manat témer Al·là. Però si deixeu de creure, *recordeu que* a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra, i Al·là és Autosuficient, Lloable.

133. I a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra, i amb Al·là n'hi ha prou com a Protector.

134. Si Ell vol, se us pot endur, Oh humans!, i posar d'altres *en el vostre lloc*; i Al·là té prou poder per a fer-ho.

135. Qui vulgui la recompensa d'aquest món, *que recordi que* en Al·là hi és la recompensa d'aquest món i la del proper; i Al·là és Qui tot ho Sent, i Qui tot ho veu.

R.20.

136. Oh vosaltres, que creieu! Manteniu-vos fermes a l'hora de complir la justícia, actuant com a testimonis en nom d'Al·là, encara que sigui en contra vostra, *contra* els vostres pares i familiars. Sigui ric o pobre, Al·là els vigila més a tots dos *que vosaltres*. No seguïu, doncs, els baixos desitjos perquè *pugueu* actuar amb equitat. I si amagueu *la veritat* o

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ، وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ، وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣٢﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣٣﴾

إِن يَشَاءِ يُدْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ، وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكِ قَدِيرًا ﴿٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

١٩
ع
١٤

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُونًا قَوًّا مِّمَّنْ بِالْأَيْدِي شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِدَيْكُمْ وَالْأَقْرَبِينَ، إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِرِهْمَاتِكُمْ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا، وَإِن تَلَوْا أَوْ نَعَرْتُمْ فَاِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

l'eludiu, *recordeu que* Al·là sap molt bé tot el que feu.

137. Oh vosaltres, que creieu! Creieu en Al·là i en el seu Missatger, en el Llibre que Ell ha revelat al Seu Missatger, i en el que va revelat abans d'aquest. Qui no creu en Al·là, els Seus àngels, els Seus Llibres, els Seus Missatgers i l'Últim Dia, certament s'ha extraviat ben lluny.

138. Aquells que creuen, deixen de creure, després *tornen* a creure, llavors descreuen i després creix la seva incredulitat, Al·là mai no els perdonarà ni els guiarà pel camí recte.

139. Doneu als hipòcrites la notícia que patiran un greu càstig.

140. I aquells que accepten com a amics incrèduls en comptes de creients, És que potser busquen d'ells la dignitat? *Que recordin que* tota la dignitat pertany a Al·là.

141. Ell ja us ha revelat en el Llibre que, quan els Senyals d'Al·là siguin regals i burlats, no us assegueu amb ells, mentre no inicien una altra conversa, ja que si ho feu sereu com ells. En veritat, Al·là aplegarà els hipòcrites i els incrèduls tots junts a l'Infern.

142. Aquells que esperen *notícies* de vosaltres. Si obteniu una victòria d'Al·là, diuen: "És que no estàvem amb vosaltres?" I si els incrèduls *hi* han participat, *els* diuen: "No vam

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٣٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَدَّأُوا الْكُفْرَ أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿٣٨﴾

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

يَا الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتَعُونَ عِنْدَهُمْ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿٣٩﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِن كُنْتُمْ لَادَّاءٍ مِثْلَهُمْ، إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا إِنَّمَا نَكُن مَعَكُمْ وَوَلَّوْنَاكَ الْكُفْرَ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالُوا لَوْ

agafar el millor de vosaltres i us vam protegir dels creients?" Al·là jutjarà entre vosaltres en el Dia de la Resurrecció; i Al·là no concedirà als incrèduls cap mitjà per a prevaler sobre els creients.

R.21.

143. Els hipòcrites volen enganyar Déu, però Ell farà que s'enganyin només a ells mateixos. I quan s'aixequen per pregar, ho fan amb indolència i perquè els homes els vegin, i invoquen Déu, però no molt,

144. Dubtant entre *això i allò*, sense pertànyer ni a això ni a allò. I si Al·là fa algú es perdi, no trobareu cap camí per a ell.

145. Oh vosaltres, els que creieu! No agafeu com a amics els incrèduls, preferint-los als creients. Voleu donar a Al·là una clara prova contra vosaltres?

146. Els hipòcrites seran, de ben segur, al més profund del Foc, i no podràs trobar per a ells cap defensor,

147. Excepte per a aquells que es penedeixen, s'esmenen, s'aferren a Al·là i són sincers en la seva obediència a Al·là. Aquests es troben entre els creients. I Al·là aviat concedirà una gran recompensa als creients.

148. Per què us hauria de castigar Al·là si sou agraïts i creieu? Al·là és Agraït, Omniscient.

PART 6

نَسْتَحُوذُ عَلَيْكُمْ وَ نَمْنَعُكُمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ، قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ، وَ لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَ هُوَ
خَادِعُهُمْ قَدَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا
كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَ لَا يَذْكُرُونَ
اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٣﴾

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَ
لَا إِلَى هَؤُلَاءِ، وَ مَنْ يَضِلِلِ اللَّهُ فَ لَنْ تَجِدَ
لَهُ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ،
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٣٥﴾

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٣٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَ أَصْلَحُوا وَ اعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَ أَخْلَصُوا، يَنْهَهُمُ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَ سَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ
أَمَّنْتُمْ، وَ كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٣٨﴾

149. A Al·là no li agrada que es diguin paraules impròpies en públic, tret que siguin *per part de* qui és perjudicat. En veritat, Al·là és Qui Tot ho Sent, l'Omniscient.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ، وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٣١﴾

150. Tant si feu pública una bona obra com si l'amagueu, o si perdoneu el mal, Al·là és Qui esborra els pecats i és Omnipotent.

إِنْ تَبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿٣٢﴾

151. En veritat, aquells que no creuen ni en Al·là ni en els Seus Missatgers i volen fer una distinció entre Al·là i els Seus missatgers, diuen: "Creiem en alguns, però no creiem en altres", i volen anar per un camí intermedi,

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ، وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

152. Aquests són, en efecte, veritables incrèduls, i per als incrèduls hem preparat un humiliant càstig.

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا، وَاعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٤﴾

153. I quant a aquells que creuen en Al·là i en els Seus Missatgers i no en fan cap distinció, aquests són que rebran la Seva recompensa. I Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

R.22.

154. El poble del Llibre et demana que facis baixar del cel un Llibre per a ells. ja van demanar a Moisès una cosa encara més gran que això, quan van dir: "Mostra'ns Al·là cara a cara". I de seguida els sobrevingué un càstig demolidor pel seu pecat. Llavors, van agafar el vedell *per adorar-lo* després d'haver rebut Senyals evidents, però fins i tot els vam perdonar això. I vam donar a Moisès un clar argument.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ، وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿٣٥﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّوْقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا آلَ الْبَيْتِ لِبَنَاتِهِمْ لِبَيْتِنَا وَمَا جَاءَهُمْ مَوْسَى سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

155. I vam fer que la Muntanya s'enlairés per sobre d'ells, mentre fèiem l'aliança, i els vam dir: "Entreu per la porta amb submissió", i els vam dir: "No profaneu el Sabbath". I vam acceptar el seu ferm pacte.

وَرَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الطُّورَ رِيمِيثًا قَهُمُ
وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ
أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا [١٥٥]

156. Llavors, per haver trencat el pacte, negar els Senyals d'Al·là, intentar matar els Profetes injustament i per dir: "Els nostres cors estan coberts" - no és això, sinó que Al·là els ha segellat per no haver cregut, tret d'uns quants-

فِيمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ
حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ، بَلْ طَبَعَ
اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا
قَلِيلًا [١٥٦]

157. I a causa de la seva incredulitat i les seves greus calúmnies contra Maria,

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا [١٥٧]

158. I per dir: "Hem matat el Messies Jesús, fill de Maria, el Missatger d'Al·là; quan en realitat no el van assassinar ni *matar per* crucifixió,⁶

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ
وَمَا صَلَبُوهُ وَ لَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ، وَإِنْ

⁶ Es fa èmfasi sobre el seu fracàs en matar Jesús per qualsevol mitjà. Es recorda al lector que el començament del versicle fa referència a la jactància dels jueus que havien tingut èxit en matar Jesús. Aquesta afirmació jueva és rebutjada pel Sant Alcorà. Per això, al final del versicle, la declaració final especifica que passés el que hagués passat, certament van fracassar en el seu intent de matar-lo. Això implica que no és l'acte de la crucifixió allò que es nega. Es nega la mort per crucifixió.

"Wa la kin shubbiha lahum".

La paraula "shubbiha" del text ha de ser estudiada amb molta cura. El context del passatge anterior no permet aplicar aquesta referència a cap altre excepte Jesús o, de manera alternativa, podria referir-se a l'incident en general. D'acord amb les regles de la gramàtica, el pronom implícit en la paraula "Shubbiha" no pot referir-se a cap altre excepte Jesucrist. Això significa que fou ell qui va ser amagat i se'ls va fer aparèixer com a semblant a algú altre. Per tant, Jesús va ser clavat a la creu, de manera semblant a com va ser penjat qualsevol altre. Evidentment, la negació no es refereix a la crucifixió en si mateixa o a la mort aparent com a conseqüència d'aquesta, sinó que el que es nega és la mort per crucifixió. Certament va existir una gran confusió respecte al que va succeir realment en aquell moment. Per tant, el versicle continua creant aquest escenari existent de confusió i dubte. Tota la resta no és altra cosa que conjectura. Aquesta és la única conclusió.

Si la paraula "Subbiha" s'aplica a l'incident en conjunt, voldria assenyalar les pretensions divergents dels dos grups en disputa respecte al que va succeir. Cap dels dos grups estava segur de la validesa de les seves afirmacions. Per exemple, la creença cristiana de la mort de Jesús per crucifixió i la seva posterior resurrecció no es basa en proves tangibles sinó que és una simple conjectura. D'igual manera l'afirmació de la mort de Jesús a la creu no era menys suposada; per això, van sol·licitar a Pilat que els lliurés el cos de Jesús. De fet, van expressar clarament els seus dubtes respecte a tot l'episodi i la seva suposada mort i van advertir Pilat

sinó que va aparèixer davant d'ells com a *crucificat*; i aquells que discrepen d'això, en veritat es troben amb dubtes pel que fa a aquesta qüestió; no en tenen un coneixement *definit*, sinó que es basen en conjectures; però certament ells no el van matar.

الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَوْ لَوْ شِئْنَا مَا كُنَّا مَعَهُمْ وَلَا يَتَّبِعُ الظَّنُّ مَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٨﴾

159. Ans al contrari, Al·là el va exaltar cap a Ell. I Al·là és Poderós, Savi.

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ، وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٩﴾

que en cas que hagués sobreviscut, podria reaparèixer en públic declarant que havia ressorgit dels morts (Mateu 27:63-64).

És a això a què es refereix la darrera part del versicle, quan diu "Wa innal-lazina": certament aquells que difereixen sobre això (o sobre ell quant al que va succeir realment) es trobaven ells mateixos en el dubte.

"Bal Rafa'a hul-laho lleihi"

La majoria dels musulmans ortodoxos dedueixen d'aquesta part del versicle que la connotació "bal" es refereix a l'acte de la crucifixió; és a dir, que en comptes de deixar que morís sobre la creu, Déu el rescatà elevant-lo corporalment a algun lloc del cel. En conseqüència, deu estar vivint en algun lloc de l'espai amb la mateixa forma corporal que tenia en el moment previ de l'intent de la seva crucifixió. Aquesta interpretació origina moltes preguntes difícils de respondre, com:

a). Si Jesús no fou en absolut crucificat, tota la història de la crucifixió és completament rebutjable i tot l'episodi no és res més que una ficció o il·lusió òptica viscuda pels jueus, cristians i els romans per igual?

b) On existeix en el versicle l'afirmació que Jesús fou ascendit corporalment als cels? Tot el que s'esmenta és simplement que Al·là l'elevà fins a Ell mateix.

Respecte a la primera qüestió, els ortodoxes responen creant un escenari fantàstic segons el qual no es nega el fet mateix de la crucifixió, però s'al·lega que la persona que fou crucificada no era Jesús sinó algú a qui se li donà semblança de Jesús per obra d'uns àngels, sota manament diví. Per tant, els dubtes i les conjectures es refereixen a la identitat de la persona que fou crucificada. Evidentment, aquesta explicació genera més problemes que no pas en resol. A més a més, aquest relat no té cap fonament. No hi ha evidència a les Escriptures ni evidència basada en les tradicions del Sant Profeta (sas) que doni suport a aquesta estranya opinió, que l'única cosa que aconsegueix és crear més desconcert i incertesa.

És com si aquesta explicació del versicle s'hagués inspirat només per als "erudits" medievals sense que el Missatger de Déu (la pau sigui amb ell) n'hagués estat advertit.

Respecte a la segona qüestió, la debilitat de l'argument es fa palesa des de les paraules del Sant Alcorà. La paraula "Rafa'a" significa elevat. Quan Al·là eleva una persona, aquesta revelació es refereix sempre a l'estatus de l'individu, mai al seu cos. De fet, és impossible traduir aquest versicle de cap altra manera que aquesta, és a dir, a l'elevació de l'estat espiritual.

El versicle declara que Al·là elevà Jesús cap a Ell Mateix. Evidentment no s'esmenta en cap punt l'espai al qual el féu ascendir Al·là. Ell l'exaltà a Ell mateix mentre Ell es trobava present on Jesús es trobava. No hi ha lloc ni al cel ni a la terra que es trobi buit de la presència de Déu. Per tant, quan es diu que algú ha estat elevat a Ell, és impossible i inconcebible un moviment corporal. Segons l'enteniment Ahmadià d'aquest versicle, la connotació de "contrari" es refereix a la declaració jueva de la mort maleïda de Jesús. Òbviament, l'oposat a això és la proximitat a Déu.

160. I no hi ha ningú d'entre el Poble del Llibre que no cregui en ell abans de la seva mort; i en el Dia de la Resurrecció, ell (Jesús) serà un testimoni en contra d'ells-

كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَ بِهِ
قَبْلَ مَوْتِهِ ۗ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝۱۳۱

161. Així doncs, a causa de la transgressió dels jueus, els vam prohibir coses pures que els havien estat permeses i també perquè van allunyar molts homes del camí d'Al·là.

فَيُظْلِمُونَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أَجَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝۱۳۲

162. I per cobrar interessos, tot i estar prohibit, i per devorar injustament els béns de la gent. Però per als incrèduls hem preparat un dolorós càstig.

وَ أَخَذِهِمُ الرِّبَا وَ قَدْ نُهِيَ عَنْهُ وَ
أَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۗ وَ
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝۱۳۳

163. Però aquells d'entre ells que s'aferren ben fort al coneixement i els creients creuen en el que t'ha estat revelat i en el que va ser revelat abans de tu, i especialment aquells que compleixen la Pregària, els que paguen el Zakat i els que creuen en Al·là i en l'Últim Dia. En veritat, a aquests els donarem una gran recompensa.

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ
الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ الْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَ الْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۱۳۴

R.23.

164. En veritat, t'hem enviat la revelació, com vam revelar a Noè i als Profetes que el van seguir; i vam enviar la revelació a Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i els seus fills i a Jesús, Job, Jonàs, Aaron i Salomó, i a David li vam donar els Salms.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى
نُوحٍ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ ۗ وَ إسماعِيلَ وَ إسْحَاقَ وَ
يَعْقُوبَ وَ آلِ سَبْطِ دَاوُدَ ۗ وَ عِيسَى وَ
يُوشَعَ ۗ وَ هَارُونَ وَ سُلَيْمَانَ ۗ وَ آتَيْنَا
دَاوُدَ زَبُورًا ۝۱۳۵

165. I vam enviar alguns Missatgers que ja t'hem esmentat i d'altres que

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ

no t'hem esmentat - i Al·là va parlar a Moisès i li va transmetre els Manaments-⁷

وَكَلامَ اللَّهِ مُوسَى تَكْوِيمًا ﴿١٦٥﴾

166. Missatgers, portadors de bones noves i advertències, perquè la gent no tingués cap argument contra Al·là després de *l'adveniment* dels Missatgers. I Al·là és Poderós, Savi.

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ، وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

167. Però Al·là és testimoni, per mitjà de la *revelació* que Ell t'envià, *prenyada* de ciència, i els àngels també en són testimonis; però amb Al·là n'hi ha prou com a Testimoni.

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۗ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

168. Els incrèduls que aparten *altres* del camí d'Al·là, certament s'han esgarriat ben lluny.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْبَرُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٨﴾

169. En veritat, Al·là no perdonarà els incrèduls que han actuat injustament, ni tampoc no els guiarà per cap camí,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٩﴾

170. Excepte pel camí de l'Infern, on hi viuran durant un llarg temps. I això és ben fàcil per a Al·là.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا، وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧٠﴾

171. Oh, humans! El Missatger ha vingut a vosaltres amb la veritat de vostre Senyor; creieu, doncs, *serà* el millor per a vosaltres. Però si no creieu, *heu de saber que* en veritat a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. I Al·là és Omniscient, Savi.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ، وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ، وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧١﴾

⁷ Segons la gramàtica àrab, quan l'arrel d'una paraula es repeteix com en el cas d'aquest versicle, es fa amb la intenció d'indicar intensitat, repetició, altres qualitats, o per clarificar una ambigüitat. Totes aquestes connotacions poden aplicar-se de manera simultània.

172. Oh, Poble del Llibre! No depasseu els límits de la vostra religió i no digueu d'Al·là altra cosa que la veritat. Certament, el Messies, Jesús, fill de Maria, fou només un Missatger d'Al·là i *el compliment de la Seva* paraula que revelà a Maria, i una gràcia d'Ell. Creieu, *doncs*, en Al·là i els Seus Missatgers i no digueu: "Són tres". Desistiu; *serà* el millor per a vosaltres. En veritat, Al·là és l'únic Déu Únic. Lluny de la Seva Santedat està el fet que hagi de tenir un fill. A Ell pertoca tot el que hi ha als cels i a la terra. I amb Al·là n'hi ha prou com a Protector.

R.24.

173. En veritat, el Messies mai no menysprearà ser servent d'Al·là, com tampoc no ho faran els àngels propers *de Déu*; Però els que menyspreen adorar-lo i són orgullosos, *han de saber que* els aplegarà tots amb Ell.

174. En canvi, els que han cregut i han fet bones obres, els donarà tota la seva recompensa i rebran més de la Seva generositat, però aquells que van menysprear i van ser orgullosos, els castigarà amb un dolorós càstig. I tret d'Al·là no trobaran cap amic o defensor.

175. Oh, humans! Certament us ha arribat una prova manifesta del vostre Senyor i us hem revelat una Llum evident.

176. I per als que creuen en Al·là i s'aferren a Ell, de ben segur que Ell els admetrà a la Seva misericòrdia i

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا آلُ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ إِنْتَهُمْ خَيْرٌ لَّاكُمْ ۗ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧٢﴾

رَبَّنَا

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَن عِبَادَتِهِ وَ يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَ اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَكِيلًا ۚ وَلَا تَصِيرًا ﴿١٧٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ ۚ

gràcia, i els guiarà pel camí recte *que duu* fins a Ell mateix.

177. Et demanen instruccions. Digueu-los: "Al·là us dona les *Seves* instruccions referents al '*Kalalah*: Si un home mor sense fills i té una germana, ella rebrà la meitat del que deixi ell; i ell heretarà d'ella si aquesta no té fills. Però en cas d'haver dues germanes, rebran dos terços del que deixi. I si *els hereus* són germans - homes i dones-, llavors l'home rebrà la part de dues dones. Al·là us explica això perquè no us esgarrieu, perquè Al·là coneix perfectament totes les coses".

وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمًا ﴿١٤٦﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ
وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ
مِمَّا تَرَكَ ، وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً
رَجَاً لَا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
الْأُنثِيَيْنِ ، يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ
تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤٧﴾

١٤٧

CAPÍTOL 5 AL-MA'IDAH

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació

Segons els comentaristes de l'Alcorà, aquesta Surah pertany al període medinita. Hakim i Imam Ahmad van escriure que, en opinió de A'ishah, aquesta és la darrera Surah que fou revelada al Sant Profeta. Tenint en compte totes les dades pertinents, arribem inevitablement a la conclusió que la Surah fou revelada en els darrers anys del ministeri del Sant Profeta i alguns dels seus versicles van ser realment dels darrers a ser revelats. Encara que Imam Ahmad diu, basant-se en l'autoritat de "Asma", filla de Yadid, que la totalitat d'aquesta Surah fou revelada en bloc, sembla ser que, en ser revelada alhora una part important, es va considerar que la totalitat havia estat revelada al mateix temps. Per aquesta raó, Rodwell ha situat la Surah en l'últim lloc en l'ordre de la revelació.

Tema

Com els capítols Al-'Imran i Al-Nisa, aquesta Surah tracta sobretot de les doctrines cristianes i denuncia en especial la doctrina de la Llei com a maledicció. Comença amb l'ordre que s'han de complir tots els pactes i que calia establir lleis sobre el que és lícit i il·lícit. A més a més, afirma que l'Alcorà ha establert decrets relacionats amb el desenvolupament moral i espiritual complet de l'home, i per aquest aspecte l'Alcorà és la Llei Divina final i irrevocable de tota la humanitat. Aquesta afirmació de l'Alcorà s'inclou en el quart versicle de la Surah, que implica igualment que, com que la Llei és fonamental per a la guia espiritual de l'home i el seu desenvolupament moral, és incorrecte considerar-la com una maledicció. El versicle també diu que, quan estava prohibit que els cristians mengessin carn ofrenada als ídols i sang d'animals escanyats, i aquest manament era una disposició de la Llei (Fets 15:20, 29) no podien fer una excepció a la Llei i condemnar-la com a maledicció. La Surah continua presentant els manaments islàmics sobre els aliments i mana que siguin Halal, és a dir, permesos per la Llei i Tayyib (purs), en d'altres paraules, que el seu ús no contravingui ni ofengui de cap manera les normes mèdiques o higièniques. L'Islam és l'única religió que, alhora que estableix decrets sobre el que és lícit o il·lícit, fa una perfecta distinció entre el que només és lícit i el que alhora és lícit i pur. A continuació, s'afirma que els jueus i els cristians van trencar l'aliança amb Déu i van menysprear els manaments Divins, la qual cosa va provocar la seva ruïna moral i espiritual i els va dur desgràcia i humiliació. Però ara podran rehabilitar-se en el Favor Diví, si accepten el Sant Profeta. A més a més, s'avisa als cristians que primer van deïficar Jesús i van provocar la còlera de Déu sobre ells i que ara s'han tornat gelosos del Sant Profeta perquè l'ha clegit per donar-li nous favors. Aquesta actitud d'engelosiment respecte al Sant Profeta s'assembla a la de Caïn respecte a Abel. La Surah continua dient que mentre els jueus i cristians no han desapropiat cap oportunitat per posar-se en contra de l'Islam, han arribat a ser tan depravats que han deixat d'actuar seguint les seves pròpies Escripures religioses i cada vegada són més ignorants dels ensenyaments de la seva pròpia religió. Se'ls diu que si no troben el camí de l'acceptació de l'Islam, almenys han de seguir les seves pròpies

Esriptures i les seves pròpies Lleis. Però si, a causa de la supremacia de l'Islam, de vegades han de sol·licitar una sentència del govern islàmic, aquesta sentència haurà de dictar-se i, a més a més, segons la Llei alcorànica. Tot seguit, es crida l'atenció als musulmans sobre el gran canvi que ha tingut lloc respecte a la seva posició política, i se'ls diu que, atès que el poder dels infidels ha quedat per fi trencat i els cristians són ara els seus principals enemics, i els jueus, malgrat el seu odi contra el cristianisme, es troben al costat dels cristians, ells (els musulmans) han de mantenir-se en guàrdia contra els dos. A continuació, s'explica alguna cosa dels estratagemes que han fet servir els enemics de l'Islam per apartar als musulmans de la seva fe i reduir-la en la seva estimació. Tot seguit, es parla als musulmans de la importància de la predicació de l'Islam. Se'ls diu que un autèntic mètode per poder lluitar efectivament contra les activitats dels jueus i dels cristians és predicar el missatge de l'Islam i dur-los la veritat a partir de les seves pròpies Esriptures. També se'ls ha d'explicar que ara la seva salvació està en l'Islam i que les seves creences idòlatres són falses, en especial la doctrina que Jesús era fill de Déu. També s'esmenta als jueus, que van en contra dels dos grans Profetes (David i Jesús) i que, en perseguir-los, van incórrer en la còlera de Déu. Es fa especial atenció als vells defectes i faltes i, com que els cristians són reticents a acceptar la veritat que els jueus, es presenten uns manaments que els afecten especialment, per exemple, els manaments sobre el que és lícit o il·lícit, els manaments dels juraments l'ús del vi, els jocs d'atzar i la caça, i també la crítica de la religió i els decrets sobre els ritus i cerimònies religioses i sobre l'evidència. Per últim, s'esmenta amb cert detall les circumstàncies particulars del ministeri de Jesús i es demostra que s'assemblen molt a les d'altres Profetes de Déu i que, per tant, no tenia res de Diví, i que tot el progrés material del poble cristià va ser a causa d'una pregària seva. Però han fet un ús poc adient del seu progrés i prosperitat material i han sucumbit a creences i pràctiques politeïstes. En el Dia del Judici, Déu establirà la culpa i els avergonyirà per boca del mateix Jesús. La Surah acaba declarant que a Déu pertany el regne dels Cels i la terra i que Ell té poder sobre totes les coses, la qual cosa implica assenyalar que la creença que el Regne de Déu només es troba al Cel, com diuen els cristians, no té fonament.

AL-MA'IDAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Mísericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh vosaltres, els que creieu! Compliu els *vostres* pactes. Us són lícits els quadrúpedes de *la classe* del bestiar, excepte els que us han estat anunciats; però no heu de considerar lícita la cacera mentre esteu en estat de peregrinació; en veritat, Al·là mana el que vol.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۗ أُحْلَلَتْ لَكُمْ بِهَيْمَةِ اللَّهِ الْحَيَاةُ مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ غَيْرَ مُحْتَضِرٍ وَالصَّيْدُ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿٢﴾

3. Oh vosaltres, els que creieu! No profaneu el que Al·là ha santificat¹, ni el Mes Sagrat, ni els animals ofrenats, ni *els animals per al sacrifici que duguin* collars, ni aquells que es dirigeixen a la Casa Sagrada i busquen la gràcia del Seu Senyor i *el Seu* grat. Però quan us despulleu de les vestidures de pelegrins i *esteu fora del Territori Sagrat*, podeu caçar. I no deixeu que l'enemistat d'un poble, que us va posar traves per entrar a la Mesquita Sagrada, us inciti a transgredir. Més aviat ajudeu-vos mútuament en justícia i pietat, però no en pecat i transgressió. I temeu Al·là; en veritat, Al·là és sever en el càstig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَاتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضلاً مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَاناً ۗ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣﴾

4. Us és prohibit *la carn d'un animal* que mori per si mateix, i la sang i la carn de porc; la dels *sacrificats*

حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَاللَّحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ

¹ Allò santificat inclou determinats períodes de temps, llocs o éssers vius.

invocats amb un nom diferent del d'Al·là; la d'allò que ha estat escanyat; la d'allò que ha estat colpejat fins a la mort; la d'allò que ha mort a causa d'una caiguda i allò que ha estat banyegat fins a la mort; la d'allò que parcialment ha estat devorat per una fera, tret que ho hàgiu sacrificat adequadament; i els animals sacrificats en un altar. *I també us és prohibit que intenteu conèixer la vostra sort per fletxes endevinatòries. Això és un acte de desobediència. Avui els incrèduls es desesperen per poder perjudicar la vostra religió. No els temeu, doncs, sinó que temeu-me a Mi. Avui us he perfeccionat la vostra religió i he completat la Meva gràcia amb vosaltres i us he triat l'Islam com a religió. Però aquell que es vegi obligat per la gana, sense tenir intenció de pecar, ha de saber que, en veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.*

5. Et demanen què és lícit. Digueu-los: "Totes les coses bones us són lícites i el que heu ensenyat als animals i ocells de presa *perquè us portessin a vosaltres*, ensinistrant-los per caçar i ensenyant-los el que Al·là us ha ensenyat. Meneu, doncs, del que ells cacin per a vosaltres, però invoqueu sobre ells el nom d'Al·là. I temeu Al·là, en veritat, Al·là s'afanya en els comptes".

6. Avui us són lícites totes les coses bones. I els aliments del Poble del Llibre són lícits per a vosaltres, i els vostres aliments ho són per a ells. I us són *permeses* les dones creients i castes, i les dones castes dels que van

الْمُنْحَنِقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ
وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا
ذَكَيْتُمْ وَمَا ذِيحَ عَلَى النَّصْبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقٌ
الْيَوْمَ يَرِيئُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ
رِزْقِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
إِلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ
لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ
الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ وَمَا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَاكُلُوا مِنْهَا أَمْسَكْنَ
عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَ
طَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ

rebre el Llibre abans que vosaltres, quan els lliureu els seus dots, contraureu un matrimoni vàlid i no cometreu fornicació ni acceptareu amants secrets. I qui rebutgi la fe, de ben segur les seves obres quedaran reduïdes al no-res i en el Més Enllà estarà entre els perdedors.

R.2.

7. Oh vosaltres, els que creieu! Quan us aixequieu per a la Pregària, renteu-vos la cara i les mans fins als colzes, i fregueu-vos el cap amb les mans *molles* i renteu-vos els peus fins als turmells. I si esteu impurs, purifiqueu-vos amb el bany. I si esteu malalts o de viatge en estat *d'impuresa*, o un de vosaltres surt de la bescambra o heu tocat a les mullers i no trobeu aigua, aneu a cercar sorra pura i fregueu-vos amb ella la cara i les mans. Al·là no vol posar-vos en dificultats, sinó que desitja purificar-vos i completar la Seva gràcia en vosaltres, perquè sigueu agraïts.

8. I recordeu el favor d'Al·là amb vosaltres i el pacte que va establir amb vosaltres, quan va dir: "Sentim i obeïm". I temeu Al·là. En veritat, Al·là coneix bé tot el que teniu en ment.

9. Oh vosaltres, els que creieu! Sigueu constants en la causa d'Al·là com a testimonis justos, i que l'enemistat d'un poble no us porti a actuar amb injustícia. Sigueu sempre justos perquè això s'apropa més a la

أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ جُنُبٍ فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِلَى السَّاعِدَيْنِ، وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ، مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ بِنِعْمَتِهِ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي بَرَأْتُمْ بِهَا، إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، وَاتَّقُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ، وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْرٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا، إِنْ كُنْتُمْ لَوَانِ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ، وَاتَّقُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ

pietat. I temeu Al·là. En veritat, Al·là és conscient del que feu.

10. Al·là ha promès a aquells que creuen i fan bones obres que tindran el perdó i una magnífica recompensa.

11. *Quant als* qui no creuen i rebutgen els nostres Senyals, ells són el poble de l'Infern.

12. Oh vosaltres, els que creieu! recordeu el favor d'Al·là envers vosaltres quan un poble intentà posar-vos les mans al damunt, però Ell les apartà de vosaltres; i temeu Al·là. Perquè en Al·là han de confiar els creients.

R.3.

13. En veritat, Al·là va establir un pacte amb els fills d'Israel; i entre ells vam suscitar a dotze portaveus. Al·là va dir: "Certament estic amb vosaltres. Si compliu la Pregària, pagueu el *Zakat*, creieu en els Meus Missatgers, els doneu suport i feu a Al·là una ofrena generosa, us esborraré les faltes i us admetré en els Jardins per on corren rius. Però si algun de vosaltres deixa de creure després d'això, s'aparta així certament del camí recte".

14. Així, en trencar el seu pacte, els hem maleït i endurit els seus cors. Ells canvien les paraules del lloc *adequat* i s'han oblidat d'una *bona part* del que els va encoratjar. I tu no deixaràs de descobrir les seves traïcions, excepte *d'uns* quants d'ells. Perdona'ls, doncs, i tingues paciència

اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ لِأَنَّهُمْ قَوْمٌ أُنْفُسُكُمُ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلُوا أَنَّهُ قَلِيلٌ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٤﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ

amb ells. En veritat, Al·là estima aquells que fan el bé.

15. I també aquells que diuen: "Som cristians", els vam restablir l'aliança, però han oblidat de la mateixa manera bona part del que se'ls va encoratjar. Així doncs, vam fomentar l'enemistat i l'odi entre ells fins al Dia de la Resurrecció. I Al·là els farà conèixer ben aviat el que han estat fent.

16. Oh poble del Llibre! Fins a vosaltres ha arribat el Nostre Missatger que us explica gran part del que havíeu amagat del Llibre i un perdona en gran mesura. Certament, d'Al·là us ha arribat una Llum i un Llibre clar.

17. A través del qual Al·là guia els que volen agradar-Lo pels camins de la pau, els treu de tota classe de tenebres fins a la llum amb la Seva voluntat, i els guia pel camí recte.

18. Certament han caigut en la incredulitat aquells que diuen: "En veritat, Al·là no és sinó el Messies, fill de Maria". Digueu-los: Qui tindria cap poder contra Al·là, si Aquest volgués anihilar el Messies, fill de Maria, la seva mare i tot els que estan a la terra? Perquè a Al·là pertany tot el que hi ha als cels, a la terra i tot el que hi ha entre ells. Ell crea el que Li plau, perquè Al·là té poder de fer totes les coses.

19. Els jueus i els cristians diuen: "Som fills d'Al·là i som els Seus predilectes". Digueu-los: "Per què,

وَاصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْ
بَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ
يُنْتِقُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۗ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

يَهْدِي بِوَاللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ ۗ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُنَزِّلَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ مَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَرَبُّهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَى نَحْنُ أَبْنَاءُ
اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ

doncs, us castiga Ell pels vostres pecats? No, *només* sou éssers humans entre els que Ell ha creat". I Ell perdona qui Li plau i castiga qui vol, perquè a Al·là pertany el regne dels cels, la terra i tot el que hi ha entre ells, i a Ell hauran de retornar.

يَذُوقِبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ
خَلَقَ، يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ، وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا رَوٰى
اِلَيْهِ
الْمَصِيْرُ ﴿١٩﴾

20. Oh Poble del Llibre! A vosaltres ha arribat el Nostre Missatger, després d'una interrupció en *la sèrie de Missatgers*, per aclarir-nos les coses no fos cas que digueu: "No ens ha arribat cap portador de bones noves ni cap amonestador". Quan en veritat us ha arribat un portador de bones noves i un amonestador. Doncs, Al·là té poder de fer totes les coses.

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى قِيْرَةٍ مِّنَ الرَّسُوْلِ
اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ
وَ لَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ
وَ نَذِيْرٌ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾

R.4.

21. I *recordeu-vos de* quan Moisès va dir al seu poble: "Oh poble meu, recordeu-vos del favor d'Al·là envers vosaltres quan nomenà Profetes d'entre vosaltres, us féu reis i us donà el que no havia donat a cap altre poble del món conegut".²

وَ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِىْكُمْ
اَنْبِيَآءَ وَ جَعَلَ لَكُمْ مُلُوْكَآءَ وَ اٰتٰكُمْ
مَا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢١﴾

22. "Oh poble meu, entreu a la Terra Santa que Al·là us ha preparat i no us gireu perquè llavors us convertiríeu en perdedors".

يَقُوْمِ اَدْخُلُوْا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَ لَا تَتَذٰوَعُوْا
اَدْبَارَكُمْ فَتَتَّقِلُوْا اُخْسِرٰىنَ ﴿٢٢﴾

23. Ells van dir: "Oh Moisès, *en aquesta terra* hi ha un poble cruel i poderós i no hi entrarem fins que no n'hagin marxat. Si se'n van, nosaltres hi entrarem".

قَالُوْا يٰمُوسٰى اِنَّ فِىْهَا قَوْمًا
جَبّٰرِيْنَ ؕ وَ اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى
يَخْرُجُوْا مِنْهَا ؕ فَاِن يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا
دٰخِلُوْنَ ﴿٢٣﴾

² L'expressió "tot el món" es refereix als pobles d'aquella època.

24. En aquest moment dos homes dels que temien el *Seu Senyor*, i a qui Al·là havia concedit el Seu favor, van dir: "Entreu per la porta, *avançant* contra ells; *un cop* hagueu entrat, sereu sense dubte victoriosos. I confieu en Al·là, si sou creients".

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُم غَالِبُونَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فِتْنَةٌ لَّكُمُ الْإِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. Ells van dir: "Oh Moisès, mai no entrarem mentre encara hi siguin ells. Per tant, aneu tu i el teu Senyor a lluitar i nosaltres ens estarem aquí asseguts".

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

26. *Moisès* va dir: "Senyor meu, només tinc poder sobre mi mateix i sobre el meu germà; separa'ns, doncs, d'aquest poble rebel".

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. *Déu* va dir: "En veritat, els serà prohibida durant quaranta anys, vagarejant perduts per la terra. No et turmentis, doncs, per aquest poble rebel".

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

R.5.

28. I explica'ls de veritat la història dels dos fills d'Adam, quan *cadascun d'ells* va fer una ofrena, i només fou acceptada la d'un d'ells i no pas la de l'altre. Aquest va dir: "Et mataré segur". *El primer* va respondre: "Al·là només accepta *l'ofrena* dels pietosos".

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَ لَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۗ قَالَ لَا أَقْبَلُكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

29. "Si aixequés la teva mà per matar-me, jo no aixecaré la meua per matarte. Jo temo de debò Al·là, el Senyor de l'Univers".

لَئِن بَسَطْتُ الْيَدَ لَأَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِسِطِّ يَدَيْكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. "Més aviat voldria que carreguessis amb el meu pecat a més de carregar amb el teu, perquè siguis un dels habitants del Foc, perquè

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْؤءَ آيَاتِي وَلَئِن كُنْتُ فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ ۗ وَذَلِكَ

aquesta és la recompensa dels que transgredeixen".

جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

31. Però la seva consciència va fer possible que matés el seu germà, i així el matà i esdevingué *un* dels malaurats.

قَطَّوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

32. Llavors Al·là va enviar un corb que començà a furgar en la terra per ensenyar-li com amagar el cadàver del seu germà. Va dir: "Ai de mi, és que no seré capaç de ser ni com aquest corb per amagar el cos del meu germà?". Llavors se'n penedí.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْآتَةَ أَخِيهِ
قَالَ يُوَيْلَتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ
هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْآتَةَ أَخِي
فَأَصْبَحَ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٣٢﴾

33. Per això, vam prescriure als fills d'Israel que aquell qui matés algú - tret que fos per *assassinar* una altra persona o per sembrar la discòrdia en el país- seria com si hagués matat tota la humanitat; però aquell que donés a un altre la vida seria com si hagués donat la vida a tota la humanitat. I els Nostres Missatgers van arribar a ells amb Senyals clars, i malgrat això molts cometen excessos a la terra.

مِنَ آجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ
نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ كَثُرُوا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُمُ سُرُوفٌ ﴿٣٣﴾

34. La recompensa d'aquells que fan la guerra contra Al·là i el seu Missatger i proven de sembrar la discòrdia a la terra *només* podrà ser *la següent*: que siguin ajusticiats o crucificats, o que els tallin les mans i els peus alternativament o siguin foragitats del país. Per a ells serà una dissort en aquest món, i en el Futur patiran un gran càstig:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ
يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ
الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Fora d'aquells que se'n penedeixin abans de caure a les vostres mans. Heu de saber, doncs, que Al·là és el Màxim indulgent, Misericordiós.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا
عَلَيْهِمْ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

R.6.

36. Oh vosaltres, els que creieu! Temeu Al·là i cerqueu la manera d'apropar-vos-Hi i lluiteu per la Seva causa perquè pugueu prosperar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Certament, si els incrèduls tinguessin tot el que hi ha a la terra, i fins i tot el doble, per pagar amb això el seu rescat del càstig del Dia de la Resurrecció, no se'ls acceptaria; I rebran un dolorós càstig.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن لَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ ۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Voldran sortir del Foc, però no podran, i patiran un perdurable càstig.

يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا ۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

39. I *quant a* aquell i aquella que són lladres, talleu-los les mans en senyal de pagament del seu delictes, com a càstig exemplar d'Al·là. I Al·là és Poderós, Savi.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا ۗ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. Però qui se'n penedeix després de la seva transgressió i s'esmena, de ben segur que Al·là es dirigirà cap a ell amb misericòrdia; certament, Al·là és el Màxim indulgent, Misericordiós.

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. És que ignoreu que Al·là és Aquell a Qui pertany el regne dels cels i la terra? Ell castiga qui vol i perdona qui Li plau, perquè Al·là té poder de fer totes les coses.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

42. Oh Missatger! Que no t'affligeixin aquells que cauen ben ràpid en la incredulitat: les seves boques diuen: "Creiem", però els seus cors no creuen pas. I entre els jueus n'hi ha *també* aquells que estan impacients per escoltar mentides -i t'escoltem a

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۗ سَمِعُوا لَكَ كَذِبًا سَمِعُوا لِقَوْلِهِمْ

tu simplement per fer-ho saber a aquells que no han acudit a tu. Tergiversen les paraules després d'haver-les posat al lloc *adequat* i diuen: "Si us donen això, accepteu-ho, però si no, compte!". Quant a qui Al·là vol provar, tu no podràs fer res per ell en contra d'Al·là. Són aquells els cors dels quals Al·là no vol purificar; tindran la vergonya en aquest món, i en el Més Enllà, un terrible càstig.

43. Són els que solen escoltar les mentides i gaudeixen de les coses il·lícites. Si van cap a tu *perquè sentenciïs*, jutja entre ells o allunya-te'n. Si te n'apartes, no et poden perjudicar en res. Però si els jutges, fes-ho amb justícia. En veritat, Al·là estima els justos.

44. Però Com és que et prenen per jutge si amb ells tenen la Torà, on és el decret de Déu? Tanmateix, malgrat això, giren l'esquena i certament no creuran.

R.7.

45. En veritat, vam revelar la Torà, que contenia la guia i la llum. Els Profetes que *Ens* obeeïen van jutjar amb ella els jueus, així com els homes pietosos i els doctes *en la Llei*, perquè se'ls havia encarregat preservar el Llibre d'Al·là i *perquè* eren els seus guardians. No temeu, doncs, els homes, sinó a Mi; i no malvencu els meus Senyals a un baix preu. I aquells que no jutgin d'acord amb el que Al·là ha revelat estaran entre els incrèduls.

46. I en ella els prescrivim: una vida per una vida, un ull per un ull, un nas

أَخْرَيْنَ، لَمْ يَأْتُوكَ، يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ، يَقُولُونَ
إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُدُوهُ وَإِنْ لَمْ
تُؤْتُوهُ فَأَخَذُوا، وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ
قُلُوبَهُمْ، لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۗ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٧﴾

سَمِعُونَ لِكُذِبٍ أَكْثُونَ لِلشَّعْبِ ۗ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ
أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۗ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٣٨﴾

وَكَيفَ يُحْكِمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ، وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَ
نُورٌ، يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَ
الْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۗ فَلَا تَحْشَوْا
النَّاسَ وَاحْشَوْا اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
ثَمَنًا قَلِيلًا، وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٠﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ
بِالنَّفْسِ، وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ

per un nas, una orella per una orella i una dent per una dent, i per a *altres* ferides una retribució justa, però qui renunciï al dret a això, li servirà com a expiació dels seus pecats; però aquells que no jutgin d'acord amb el que Al·là ha revelat estaran entre els transgressors.

47. I vam fer que Jesús, fill de Maria, seguís els seus passos, i complís el que abans que ell havia estat *revelat* en la Torà; i li vam donar l'Evangeli que contenia la guia i la llum i així es va complir el que, abans d'ell, havia estat *revelat* en la Torà, i com a guia i exhortació per als que temen Déu.

48. I deixeu que el Poble de l'Evangeli jutgi segons el que Al·là hi ha revelat, i aquells que no jutgin d'acord amb el que Al·là ha revelat, aquests es trobaran entre els rebels.

49. I t'hem revelat el Llibre que conté la veritat i compleix el que fou *revelat* abans d'ell en el Llibre, i com a guardià seu. Jutja, doncs, entre ells d'acord amb el que Al·là ha revelat i no segueixis pas les seves males inclinacions i et *desencaminis* de la veritat que t'ha estat lliurada. A cadascun de vosaltres us prescrivim una Llei espiritual clara i un camí evident *en qüestions seculares*. I si Al·là hagués *aplicat* la seva voluntat, us hauria aplegat a tots en una sola nació, però *Ell vol* provar-vos d'acord amb el que se us ha lliurat. Competiu, doncs, a fer bones obres. Tots tornareu a Al·là i Ell us farà saber en què discrepàveu.

بِالْأَنفِ وَالْأُذُنِ وَالْأُذُنِ وَالسِّنِّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحِ قِصَاصٌ، فَمَنْ
تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ لَمْ
يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ
مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرَةِ، وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورًا، وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَ هُدًى وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

وَأُولَئِكَ أَهْلِ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فِيهِ، وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَنْزَلْنَا لَئِكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
الْكِتَابِ وَ مَهَيَّمْنَا عَلَيْهِ قَاحِكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَ لَا تَتَّبِعِهِ
أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ،
لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَ
مِنْهَا جَاءَ، وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي
مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ، إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٣٩﴾

55. Oh vosaltres, els que creieu! Aquells de vosaltres que reneguin la seva religió, *han de saber que, al seu lloc*, Al·là durà aviat un poble que Ell estimarà i que l'estimarà a Ell, i *que serà amable i humil amb els creients, però sever i ferm amb els incrèduls*. Se sacrificaran en la causa d'Al·là i no temeran el retret d'aquell que es dedica a trobar faltes. Aquesta és la gràcia d'Al·là. Ell l'atorga a qui li plau; i Al·là és Magnànim, Omniscient.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ
بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ
لَوْمَةً لَآئِمَةً ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. Els vostres amics són només Al·là i el Seu Missatger i els creients que compleixen la Pregària, paguen el *Zakat* i s'inclinen davant Al·là amb tota sinceritat.

إِنَّمَا أَوْلِيَاؤُكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

57. I aquells que prenen Al·là, el Seu Missatger i els creients com a amics *poden estar ben segurs que és el partit d'Al·là el que ha de triomfar*.

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
فَأِنَّ جِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

R.9.

58. Oh vosaltres, els que creieu! No preneu com a amics aquells que fan de la vostra religió un motiu de mofa i burla d'entre els que van rebre el Llibre abans que vosaltres, ni els incrèduls. Temeu Al·là si sou creients.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا أَوْ لَعِبًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Ni *aquell qui*, quan crideu *la gent* a la Pregària, la consideren objecte de mofa i burla. Això és perquè són gent que no entenen.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَذَا
هُزُؤًا أَوْ لَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! Ens censureu perquè creiem en Al·là, en el que ens ha estat revelat i en el que fou revelat abans? O és potser

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنِّي
إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ، وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ

perquè la majoria de vosaltres no obeïu Déu?".

فَسُقُونَا ۝۲۰

61. Digueu-los: "Voleu que us parli d'aquells que tenen un recompensa amb Al·là pitjor que aquesta?". Són els que Al·là ha maleït i sobre els que ha recaigut la Seva còlera, els que Ell ha convertit en simis i porcs i els que veneren el Maligne. En efecte, estan en una situació pitjor i més lluny encara del camí recte.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ
مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ، مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَ
غَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ
وَ الْخَنَازِيرَ وَ عَبَدَ الطَّاغُوتَ ۝
أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَ أَضَلُّ عَن سَوَاءِ
السَّبِيلِ ۝۲۱

62. I quan recorren a tu, diuen: "Creiem", encara que van entrar amb incredulitat i van sortir amb ella; i Al·là és qui millor coneix el que amaguen.

وَ إِذْ أَجَاءوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوْنَا
بِالْكَفْرِ وَ هُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ، وَ اللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَعْتَمُونَ ۝۲۲

63. I veuràs molts d'ells que s'afanyen cap al pecat, la transgressió i a menjar coses prohibides. Dolent és ben bé el que practiquen.

وَ تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي
الْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَ آكُلُوا مِمَّا سُحِّتَ
لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۳

64. Per què els sacerdots i els doctes en la Llei no els prohibeixen dir falsedats i menjar aliments prohibits? Dolent és ben bé el que fan.

لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَ الْأَحْبَابُ
عَن قَوْلِهِمُ الْآثِمَ وَ آكُلِهِمُ السُّحْتَ ۝
لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۲۴

65. I els jueus diuen: "Al·là té la mà lligada". Però són *ells* qui tenen les mans ben lligades i seran maleïts pel que diuen. No, les Seves dues mans seran esteses i Ell dispensa com vol. I el que t'ha estat revelat pel teu Senyor augmentarà de ben segur la rebel·lia i la incredulitat de molts d'ells. I els hem infós l'enemistat i l'odi fins al Dia de la Resurrecció. Sempre que han d'encendre un foc de guerra, Al·là l'apaga. I lluiten per crear el desordre

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ ۝
عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَ لَعْنُوا بِمَا قَالُوا، بَلْ
يَدُهُ مَبْسُوتَتَيْنِ، يَتَفَقَّحُ كَيْفَ يَشَاءُ ۝
وَ لَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَ كُفْرًا ۝ وَ
الْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَاةَ وَ الْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، كُلَّمَا أَذَقُوا نَارًا
لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ، وَ يَسْعَوْنَ فِي

تَقْوَاهُمْ

a la terra, però Al·là no estima els que creen desordre.

الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٥٦﴾

66. Però si el Poble del Llibre hagués cregut i hagués estat pietós, de ben segur que els hauríem deslliurat dels seus mals i els hauríem introduït en Jardins de Felicitat.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَا لَهُمْ
جَنَّةَ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾

67. I si haguessin complert la Torà i l'Evangelí i el que ara els ha estat revelat pel seu Senyor, en veritat, haurien menjat de les *coses bones* que es troben per sobre d'ells o al dessota del seus peus. Entre ells n'hi ha un grup que són moderats, però la majoria d'ells, el que fan és ben bé dolent!

وَلَوْ أَنَّهُمْ آقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ مِنْ تَحْتِ آرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ
أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۚ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءٌ
مَّا يَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

R.10

68. Oh Missatger! Transmet al *poble* el que t'ha estat revelat pel teu Senyor, perquè si no ho fessis no proclamaries *pas* el Seu Missatger. I Al·là et protegirà dels homes. En veritat, Al·là no guia els incrèduls.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَاتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَخَصُمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

69. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! En res us baseu mentre no compliu la Torà, l'Evangelí i els que ara us ha estat revelat pel vostre Senyor". I certament el que t'ha estat revelat pel teu Senyor augmentarà la rebel·lia i la incredulitat de molts d'ells; no sentis pena, doncs, pels incrèduls.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُعْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

70. En veritat, els que han cregut i els jueus, els sabeus i els cristians -tots els que creuen en Al·là i en l'Últim Dia i fan bones obres-, no els *esfereirà* la por, ni seran afligits.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

71. Certament vam acceptar un pacte amb els fills d'Israel i els vam enviar Missatgers. Però sempre que els arribava un Missatger amb allò que no desitjaven els seus cors, a alguns els van tractar de mentiders i a d'altres els van intentar matar.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا، كُلَّمَا جَاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَزَيَّنَّا
كَذِبًا لَهُمْ فَرَيْقًا بَيَّضْنَا لِقَوْمِهِمْ

72. I van pensar-se que no rebrien cap càstig per això, i per això van tornar-se cecs i sords. Però Al·là s'adreçà a ells amb misericòrdia i, malgrat això, molts d'ells de pròpia voluntat van seguir cecs i sords; i Al·là vigila el que fan.

وَحَسِبُوا أَنَّهُمْ لَن يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ
وَصَمُّوا كَثِيرًا وَوَدَّ اللَّهُ بَصِيرَتَهُمْ
فَصَمُّوا كَثِيرًا وَوَدَّ اللَّهُ بَصِيرَتَهُمْ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

73. Són veritablement incrèduls aquells que diuen: "En veritat, Al·là només és el Messies, fill de Maria", tot i que el mateix Messies va dir: "Oh fills d'Israel, adoreu Al·là, que és el meu i el vostre Senyor. De ben segur que aquell qui associï altres déus a Al·là, Ell li prohibirà l'entrada al Cel i tindrà com a recer el Foc. Perquè els malvats no tindran defensors.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَبْنِي إِسْرَائِيلَ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنصَارٍ ﴿٤٣﴾

74. Veritablement no són justos aquells que diuen: "Al·là forma part de la trinitat, però no hi cap altre Déu, sinó el Déu Únic". I no desisteixen del que diuen, recaurà un greu càstig damunt d'aquells d'entre ells que no creguin.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ
وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

75. No es dirigiran a Al·là i Li demanaran el Seu perdó, ja que Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós?

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٥﴾

76. El Messies, fill de Maria, només va ser un Missatger; en veritat, altres

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ

Missatgers *com ell* el van precedir. I la seva mare va ser una dona pietosa. Tots dos prenien aliments. Observa com expliquem els Senyals per al seu bé i observa com es desencaminen.

صِدِّيقَةً، كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ، أَنْظُرْ
كَيْفَ نُبِّئُ لَهُمَ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظُرْ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٤٧﴾

77. Digueu-los: "Adorareu en comptes d'Al·là allò que no té poder per fer-vos ni mal ni bé?" I Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٤٨﴾

78. Digueu-los: "Oh Poble del Llibre! No depasseu els límits *pel que fa* a la vostra religió, ni seguïu les perverses inclinacions d'un poble que es van desencaminar abans, va fer que d'altres es desencaminessin i *ell mateix* s'apartà del camí recte".

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ
قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَ
ضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٤٩﴾

R.11.

79. Els incrèduls d'entre els fills d'Israel van ser maleïts per boca de David i de Jesús, fill de Maria. Això va ser perquè van desobeir i van ser transgressors.

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

80. No es van prohibir mútuament les ofenses que practicaven. Dolent és ben bé el que feien.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥١﴾

81. Veuràs molts d'ells que trien com a amics els incrèduls. Certament és dolent per a ells el que ells mateixos es van enviar abans, amb *el resultat que* Al·là està descontent amb ells, i en *aquest* càstig s'hi quedaran a viure.

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا، لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٥٢﴾

82. I si haguessin cregut en Al·là, en aquest Profeta i *en* el que li fou revelat a ell, no els haurien triat com a amics, però molts d'ells són desobedients.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ وَ
مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مَا اتَّخَذُوا هُمَ
أَوْلِيَاءَ وَ لَئِن كَثُرُوا مِّنْهُمْ فَسَقُونَ ﴿٥٣﴾

83. Certament, comprovareu que els jueus i els que associen altres déus a Al·là són els més vehements dels homes amb la seva enemistat amb els creients. I de ben segur que trobaràs que aquells que diuen: "Som cristians" són els que més s'apropen a ells en l'amor als creients. Això és perquè entre ells hi ha sacerdots i monjos, i perquè no són orgullosos.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ
يَأْتِ مِنْهُمْ فَسَيُصِيبُونَ وَرُحْبَانًا وَأَتَاهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

PART 7

84. I quan senten el que ha estat revelat a aquest Missatger, veuràs com els brollen llàgrimes dels ulls, perquè han reconegut la veritat. I diuen: "Senyor, creiem. Apunta'ns entre els que donen testimoni".

وَأِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
الرَّسُولِ تَرَىٰ أُعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

85. I per què no hauríem de creure en Al·là i en la veritat que hem rebut, si desitgem vehementment que el Senyor ens inclogui entre els justos?

وَمَا كُنَّا لَا نُؤْمِنُ بِإِلَهِهِ وَمَا جَاءَنَا
مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا
مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. Així Al·là els recompensà pel que van dir amb Jardins per on corren rius. En ells, hi viuran eternament, i aquesta és la recompensa per als qui fan el bé.

فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. Però aquells que han deixat de creure i han rebutjat els nostres Senyals, aquests seran els habitants de l'Infern.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوَكَدَّبُونَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

R.12.

88. Oh vosaltres, els que creieu! No feu il·lícites les coses bones que Al·là us ha fet lícites i no cometeu pecats, perquè Al·là no estima els transgressors.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ
مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

89. I mengeu del que Al·là us ha donat del que és lícit i bo. I temeu Al·là en Qui creieu.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

90. Al·là no us demanarà compte dels vostres juraments vans, però sí dels juraments importants que hagueu fet. La seva expiació consistirà a donar de menjar deu pobres *amb menjar de qualitat mitjana* amb la qual doneu de menjar les vostres famílies, o bé serà vestir-los o deslliurar un esclau. Però qui no trobi *els mitjans* haurà de dejunar durant tres dies. Aquesta és la expiació pels vostres juraments si heu jurat complir-los. Compliu els vostres juraments. Així us explica Al·là els Seus Senyals perquè sigueu agraïts.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ۖ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكْفَارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ ۚ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَارَةُ الْأَيْمَانِ كَمَا إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۹۰﴾

91. Oh vosaltres, els que creieu! Les begudes embriagadores, els jocs d'atzar, els ídols i les fletxes de la sort no són altra cosa que obres abominables de Satanàs. Abstenu-vos, doncs, de *cadascuna* d'elles perquè pugueu prosperar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۱﴾

92. Satanàs només vol crear enemistat i odi entre vosaltres per mitjà de begudes embriagadores i els jocs d'atzar, i allunyar-vos del record d'Al·là i de la Pregària. Però és que us abstindreu?

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۗ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۹۲﴾

93. I Obeïu Al·là i el Missatger i manteniu-vos a l'aguait. Però si us allunyeu, heu de saber que al Nostre Missatger només correspon la transmissió clara del Missatge.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ وَاحذُرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۹۳﴾

94. Quant als que creuen i fan bones obres no cometran pecat pel que

كَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا

mengin, sempre que temin Déu, creguin i facin bones obres, i de nou temin Déu i creguin, i tornin a témer Deu i practiquin el bé. I Al·là estima els qui fan el bé.

R.13.

95. Oh vosaltres, els que creieu! Al·là certament us posarà a prova en una qüestió *insignificant*: el botí de caça que poden obtenir les vostres mans i les vostres llances per tal de descobrir aquells que El temen en secret. Per tant, aquell que cometi una transgressió després d'això, patirà un càstig penós.

96. Oh vosaltres, els que creieu! No mateu el botí de caça mentre peregrineu. Aquell de vosaltres que el mati intencionadament, la seva compensació serà un quadrúpede semblant al que ha donat mort, segons el que determinin dos homes justos entre vosaltres, que serà dut a la Ka'bah com a ofrena; o bé oferirà com a expiació donar de menjar a un nombre de pobres, o dejunar un nombre equivalent de dies, perquè tasti la sanció de la seva obra. *Quant al passat*, Al·là el perdonarà, però si algú torna a caure-hi, Al·là el castigarà per la seva ofensa. I Al·là és Poderós, Senyor de la Retribució.

97. Us és permesa la pesca i també que la mengeu com a provisió per a vosaltres i els viatgers; però se us prohibeix la cacera a la terra mentre esteu en estat de peregrinació. I temeu Al·là amb qui sereu reunits.

اتَّقُوا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقُوا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقُوا وَآمَنُوا وَأَحْسِنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

١٣
٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ شَيْئًا مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكُمْ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿١٥﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۗ وَحُرْمَةٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾

98. Al·là ha fet la Ka'bah, la Casa inviolable, com a mitjà de suport i elevació de la humanitat, així com també el Mes sagrat, les ofrenes i els animals amb collars. I és així perquè sapigueu que Al·là coneix tot el que hi ha als cels i a la terra, atès que Al·là coneix perfectament bé totes les coses.

جَعَلَ اللهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَ
الْقُلُوبِ، ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨٨﴾

99. Heu de saber que Al·là és sever en el càstig i que és també el Màxim Indulgent, Misericordiós.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ
اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

100. Al Missatger pertoca només la transmissió del Missatge. I Al·là coneix el que reveleu i el que amagueu.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ، وَاللهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٠﴾

101. Digueu-los: "el dolent i el bo no són equiparables", encara que l'abundància del dolent et sorprengui. Temeu, doncs, Al·là, homes de seny, perquè pugueu prosperar.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ، فَاتَّقُوا اللهَ
يَأْتِي الْأَبْوَابَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

R.14.

102. Oh vosaltres, els que creieu! No demaneu per les coses que, si us fossin revelades, us resultarien desagradables; encara que si pregunteu per elles quan l'Alcorà és revelat, us seran revelades. Al·là les ha deixat fora per bondat. I Al·là és el Màxim Indulgent, Tolerant.³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
أَشْيَاءٍ إِن تُبَدَّلْ لَكُمْ تَسْؤُهُمْ، وَإِن
تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلْ لَكُمْ، عَفَا اللهُ عَنْهَا، وَاللهُ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

103. El poble que us va precedir va demanar per aquestes coses però després no hi van creure.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ
أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

³ Cap actuació prescrita per Déu per als creients pretén causar-los dificultats. Tanmateix, per la seva pura misericòrdia, Déu no vol donar instruccions minucioses que poguessin ser difícils de complir per a alguns i causar-los una molestia innecessària.

104. Al·là no ha manat res pel que fa a alguna "Bahira", "Sa'iba", "Wasila" o "Hami", però els incrèduls inventen una mentida contra Al·là, ja que la majoria no fan servir el seny.⁴

105. I quan se'ls diu: "Veniu al que Al·là ha revelat, i al Missatger", diuen: "Tenim prou amb el que vam trobar d'això en els nostres pares". Com! tot i que els pares no tenien coneixement ni guia?

106. Oh vosaltres, els que creieu! Heu de respondre de vosaltres mateixos. Aquell que s'esgarria no pot perjudicar si esteu ben guiats. Tots tornareu cap a Al·là i llavors Ell us descobrirà el que estàveu avesats a fer.

107. Oh vosaltres, els que creieu! Quan a algun de vosaltres sobrevingui la mort, en el moment d'atorgar un llegat, el testimoni *adequat* serà el de dos homes justos d'entre vosaltres; o de dos altres que

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ
وَلَا وَصِيَّةٍ وَلَا حَاِمَةٍ لَكِنَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَ
كَثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَأِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا أَحْسَبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ، إِلَىٰ
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ
الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
أَخْرَجَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

⁴ "Bahirah" és el nom donat pels àrabs pagans a una camella que va donar a llum a set cries i que fou deixada vagant lliurement després de tallar-li les orelles. Estava dedicada a un déu determinat i no es feia servir ni la seva llet ni la seva muntura. "Saibah" és una camella a la qual es deixà solta perquè pasturés i begués després de donar a llum a cinc cries. "Wasilah" és una camella (o cabra o ovella). Deixada lliure en el nom d'un déu després de donar a llum a set cries femelles consecutivament. Si després del setè part duia bessons, mascle i femella, també se'ls deixava en llibertat. "Hami" és un camell que havia estat pare de set cries. Se'l deixà lliure i no s'emprava per muntar o per a la càrrega. Tenia llibertat per pasturar i beure. Després d'haver-se establert que els detalls i assumptes menors s'han deixat a l'home perquè legisli com consideri oportú, el versicle crida l'atenció davant el fet que aquesta llibertat i discreció no és permissibile en els temes més fonamentals, perquè en les coses substancials és essencial la unanimitat, i la divergència d'opinió pot resultar enormement perjudicial. El versicle dona un exemple per mostrar com no pot confiar-se en l'intel·lecte humà a l'hora de crear lleis sobre els temes essencials. Els àrabs solien deixar solts els animals esmentats en el versicle en qüestió en honor als seus ídols. A banda de basar-se en la incredulitat i la superstició, la pràctica era estúpida. Els animals eren abandonats d'aquesta manera en llibertat i causaven estralls allà on dirigien. L'Alcorà es refereix a aquesta mala pràctica com a exemple de les lleis creades per l'home i adverteix als cristians que qüestionen la saviesa d'una Llei revelada, perquè aprenguin la lliçó de les pràctiques moralment degradants a les quals havien acudit els àrabs pagans perquè no tenien una Llei revelada que els guiés.

no siguin dels vostres, si esteu de viatge pel país i us arriba la desgràcia de la mort. A tots dos els retindreu després de la Pregària, perquè en *donin testimoni*; i si en dubteu, tot dos hauran de jurar per Al·là, *tot dient*: "No hem cobrat res a canvi d'això, tot i que ell sigui parent proper nostre, ni amaguem el testimoni *manat* per Al·là, perquè en aquest cas, en veritat, seriem entre els pecadors.

صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ، تَخَيَسُّوهُمَا مِنْ بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمِينَ بِاللَّهِ إِنْ تَبْتُمْ لَا
نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَ
لَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّهَا إِذَا لَمِنَ
الْأَثْمِينَ ﴿٣٤﴾

108. Si els dos primers testimonis són declarats culpables d'haver comès perjuri, llavors uns altres dos d'entre els que han estat privats del seu dret ocuparan el seu lloc i després d'haver jurat per Al·là testificarà en contra, tot dient: "El Nostre testimoni és més cert a ulls d'Al·là que el dels dos *primers*, i no hem estat injustos de *cap manera*. En cas de mentir, seriem entre els transgressors *davant* Al·là".⁵

فَإِنْ عُرِّزَ عَلَىٰ آثِمًا اشْتَحَقَّا إِثْمًا
فَأُخْرَيْنِ يَقُولُنَّ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اشْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَايُنَّ فَيُقْسِمِينَ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ
شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا لِآثِمًا إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

109. És més probable que se'ls pressioni més perquè diguin la veritat en el seu testimoni, per por que cridin altres testimonis després del seu. Temeu Al·là i escolteu, ja que Al·là no guia els desobedients.

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ
وَجْهِهَا أَوْ يَحْكُمُوا أَنْ تَرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ
أَيْمَانِهِمْ، وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٤١﴾

R.15.

110. *Pensa en* el dia en què Al·là aplegarà els Missatgers i dirà: "Què us han contestat?", i ells diran: "a nosaltres ens manca el coneixement, només Tu coneixes millor les coses amagades".

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا
أُجِبْتُمْ، قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٣﴾

⁵ Aquest versicle descriu l'escenari en el que tots els testimonis estan presents. Es dona preferència a l'hora de donar testimoni als dos més pròximament relacionats. Això es fa palès a través del versicle anterior núm. 107.

111. Quan Al·là dirà: "Oh Jesús, fill de Maria!, recorda el Meu Favor per a tu i la teva mare; quan et vaig enfortir amb l'Esperit de santedat *perquè* parlessis a la gent durant la infantesa i l'edat madurà; i quan et vaig ensenyar el Llibre i la Saviesa, la Torà i l'Evangeli, i recorda't de quan tu modelaves amb fang un criatura amb forma d'ocell i seguies així el meu manament. Llavors li insuflaves un nou esperit i es convertia en un ésser que s'enlairava pel Meu manament⁶; i tu guaries el cec i el leprós pel Meu manament; i quan ressuscitaves els morts pel Meu manament, i quan vaig impedir que els fills d'Israel et *donessin mort* quan vas arribar a ells amb Senyals evidents; i els incrèduls d'entre ells van dir: "és ben clar que només és pur engany".

112. I de quan vaig inspirar els deixebles *de Jesús* perquè creguessin en Mi i en el Meu Missatge, i van dir: "Creiem; sigues tu testimoni que ens hem sotmès".

113. I de quan van dir els deixebles: "Oh Jesús, fill de Maria pot el teu Senyor enviar-nos des del cel una taula ben parada amb menjar? Ell va dir: "Temeu Al·là, si sou creients".

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَاعلىٰ وَالِدَتِكَ ۗ اِذْ اٰتٰتُكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ كَلِمًا تَلٰسًا فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۗ وَاِذْ عَلَّمْتَكَ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ۗ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِي ۗ وَ تُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۗ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِي ۗ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۱۱﴾

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوٰرِيْنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَ بِرَسُوْلِيْ ۗ قَالُوْا اٰمَنَّا وَ اَشْهَدُ بِاَنَّكَ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

إِذْ قَالَ الْحَوٰرِيُّوْنَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

⁶ Aquesta expressió indica que Jesús deia paraules de saviesa i pietat des de la seva primera infantesa, i va continuar fent-ho fins als seus anys de vellesa. La paraula "kahlan" indica l'etapa en la que els cabells d'una persona comencen a fer-se canosos i des d'aquest moment fins a la seva edat avançada. Aquest versicle és una expressió metafòrica de la revolució espiritual duta a terme pels profetes de Déu. És un tribut especial a les qualitats de Jesús, el qual, d'entre tots els profetes de Déu, fou escollit per dur a terme aquestes transformacions miraculoses

114. Van dir: "Volem menjar-ne perquè els nostres cors s'asserenin, sapiguem que ens has dit la veritat i en siguem testimonis".

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَتَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

115. Jesús, fill de Maria, va dir: "Oh Al·là, Senyor nostre, envia'ns des del cel una taula ben parada amb menjar que per a nosaltres sigui com una festa, des del primer fins al darrer de nosaltres, i un Senyal de Tu; i dóna'ns aliment, perquè Tu ets Qui Millor ens pot proveir".

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۖ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

116. Al·là va dir: "En veritat us la enviaré, però si algun de vosaltres deixa de creure després d'això li imposaré un càstig com el que no donaré a cap altre poble".

قَالَ اللَّهُ لِي مَنْزِلَهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

R.16.

117. I quan Al·là digui: "Oh Jesús, fill de Maria, has dit als homes: Preneu-me a Mi i a la meva mare com a déus, a part d'Al·là?, ell respondrà: "Santificat siguis! Mai no podràs dir res al que no tingues dret. Si ho hagués dit, de ben segur que tu ho hauries sabut. Tu saps el que tinc en ment, però jo no sé el que tens tu. Només Tu coneixes les coses amagades".

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوا مِنِّي وَآلِئِي لِهَيْبَةٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ حَقٌّ ۖ وَأَنْتَ كُنْتَ قُلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

118. "No els he dit altra cosa que el que tu em vas manar: adoreu Al·là, el meu Senyor i el vostre Senyor. I vaig ser testimoni davant ells mentre vaig estar entre ells, però des que em vas fer morir, Tu has estat el seu Guardià; i Tu ets Testimoni davant totes les coses";

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

119. "Si Tu els castigues, són els teus servents; i si tu els perdones, certament ets el Poderós, el Savi".
120. Al·là dirà: "Aquest és el dia en què *només* els veritables es beneficiaran de la seva veracitat. Per a ells hi haurà Jardins pels que corren rius; en ells hi viuran per sempre. Al·là es complaurà amb ells i ells amb Ell; en veritat, aquest és el gran triomf".
121. A Al·là pertoca el regne dels cels i la terra i tot el que hi ha entre ells; i Ell té poder sobre totes les coses.

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ ۚ وَإِنْ
تَغْفِرَ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

CAPÍTOL VI

AL AN'AM

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah pertany al període mequí. Segons la majoria dels estudiosos, va ser revelada en la seva totalitat d'un sol cop; i segons informen alguns tradicionaris, mentre la revelaven feien guàrdia 70.000 àngels, la qual cosa és un exemple de l'especial protecció que es va concedir al tema. La Surah deu el seu títol probablement als versicles 137-139, on An'am ha estat condemnat com una de les causes de la idolatria.

Tema

En aquesta Surah hi ha un canvi de tractament del tema respecte al que es va adoptar en els anteriors. Inclou una refutació de les religions no israelites i comença amb la de la religió de Zoroastre, la qual es basa en la dualitat de la divinitat: en dos déus separats, del mal i del bé. L'Alcorà exposa aquesta doctrina declarant que els dos poders de fer el bé i el mal són, en realitat, dos esglaons de la mateixa cadena, i l'un sense l'altre queda incomplet. Per tant, no es pot dir que han estat creat per dos déus diferents. La llum i les tenebres són, en efecte, creació divina del mateix Déu, i en comptes d'apuntar la dualitat de l'essència divina, són en realitat un fort argument a favor de la Unicitat de Déu, i tenen una afinitat peculiar amb la creació de l'home i els seus poders i facultats naturals. La Surah continua exposant l'important tema que el mal neix de l'ús equivocat de les facultats donades per Déu, i del fet que sempre que l'home deixa d'emprar-les correctament, Déu suscita un Profeta per ensenyar l'ús adequat. A continuació, s'afirma que l'endarreriment en el càstig diví als incrèduls sovint endureix més els seus cors, encara que la triga es deu sempre a la misericòrdia de Déu. Persegueixen els seus Profetes i els seus seguidors, amb la falsa esperança que d'aquesta manera aconseguiran afeblir la fe dels creients, però aquesta segueix sent ferma i decidida fins i tot en les proves i tribulacions més severes, mentre que els incrèduls abandonen les seves pròpies creences idòlatres quan la desgràcia els afligeix. A més a més, s'aclareix més el tema que la irreligiositat neix de la manca de fe en la Vida després de la mort o en la incapacitat dels incrèduls per establir una autèntica relació amb Déu. Aquesta doble manca de fe els fa temeraris en el rebuig de la veritat. Es comprova que l'oposició als Profetes per part dels incrèduls és molt natural, ja que només busquen Déu els pobles que tenen una certa inclinació natural als assumptes espirituals, perquè qui és espiritualment sord no pot sentir la Veu de Déu. Veuen Senyal rere Senyal i, tanmateix, continuen repetint com a lloros que no se'ls ha mostrat cap Senyal. Els que es van oposar al Sant Profeta van veure molts senyals, però no se'n van aprofitar. Per tant, se'ls avisa que ara només veuran el Senyal del càstig. Però Déu no s'afanya a castigar. Només quan els incrèduls tanquen de manera voluntària i persistent la porta del penediment sobre ells mateixos i rebutgen tossuts el Missatge Diví, llavors són castigats. A continuació, s'afirma que només els que temen Déu en els seus cors accepten la veritat, i es diu al Sant Profeta que dirigeixi la seva crida només als que temen Déu. Per als altres, cal que primer es creï als seus cors la por a Déu i després, els

arguments i raons podran beneficiar-los. A més a més, s'afirma que per al progrés de l'Islam és fonamental que faci una especial atenció a la formació espiritual dels creients, perquè el Profeta és mortal i ha de morir un dia i només quedarà la comunitat de creients per predicar i difondre el Missatge Diví. Tot seguit, s'indica als incrèduls que són insensats perquè troben defectes al Sant Profeta, només perquè el càstig promès no els ha flagel·lat encara. Se'ls diu que el càstig dels que rebutgen de manera orgullosa i jactanciosa la veritat correspon totalment a Déu, que els castiga segons creu oportú. Pot passar que una persona que avui és enemiga de la veritat i sembla merèixer el càstig diví, aconsegueixi l'endemà una autèntica reforma de la seva vida i mereixi la misericòrdia divina. Per tant, la imposició del càstig o el seu ajornament és obra pròpia de Déu. La Surah segueix després exposant la falsedat de les doctrines politeistes per mitja d'una discussió que va sostenir el Patriarca Abraham amb el seu poble; i s'esmenten els favors i benediccions que Déu els atorgà a ell i als seus descendents, perquè van lluitar de valent per establir la veritat al món. La Surah continua afirmant que la missió dels Missatgers de Déu mai no fracassa. Com l'aigua de pluja, dona fertilitat i frescor a un terra espiritualment sec i àrid. De la mateixa manera que no és possible atènyer el veritable coneixement de Déu, tret que es reveli Ell mateix als homes, cal que sorgeixin una vegada darrere l'altra Missatgers divins, ja que és a través d'ells com Déu es revela al món. A continuació, es presenta el contrast entre l'ensenyament islàmic que respon i satisfà les exigències de la raó, la justícia, les doctrines i pràctiques dels idòlatres que no es basen ni en la raó ni en l'argumentació. Cap al final de la Surah se'ns diu que l'Alcorà ha estat revelat per elevar i honrar fins i tot les nacions a les quals, fins a aquell moment, no havien rebut cap revelació perquè així no patissin d'un sentiment d'inferioritat davant el Poble del Llibre. El missatge de l'Alcorà, per contra del que va passar amb les Escripures anteriors revelades, és per a tota la humanitat, i intenta establir la pau real i permanent entre diferents grups de la humanitat, i també entre l'home i el seu Creador.

AL-AN'AM

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Tota lloança pertoca a Al-là, que creà els cels i la terra i originà tota classe de tenebres i llum; tanmateix, els incrèduls posen d'altres a la mateixa alçada que el seu Senyor.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝۲

3. Qui us creà de l'argila i us fixà després un termini. I hi ha un altre termini fixat juntament amb aquell. I malgrat això, encara en dubteu!

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَكَ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝۳

4. Perquè Ell és Al-là, Déu, tant als cels com a la terra. Ell coneix els vostres secrets i també el que reveleu, i sap el que guanyeu.

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ مَا يَكْتُمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝۴

5. I no els arriba cap dels Senyals del seu Senyor sense que ells se n'apartin.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝۵

6. Van rebutjar, doncs, la veritat quan la van rebre; però aviat els arribarà la nova d'allò del que van fer burla.

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۶

7. És que no veuen tots els pobles d'èpoques diferents que hem derrocat abans d'ells? Els vam establir a la terra com no us hem establert a vosaltres, i vam enviar-los núvols que van descarregar pluges abundants, i vam fer que sota els seus peus s'escolessin rius; però els vam derrocar pels seus pecats i vam fer sorgir després d'ells un altre poble.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا زَالِيًّا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝۷

8. Encara que t'haguéssim revelat un escrit en pergami i ells el toquessin amb les mans, fins i tot llavors els incrèduls haurien dit certament: "Això només és pura màgia".

وَكَلَّمَ سَوْءَهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

9. I diuen: "Per què no se li ha enviat un àngel?". Però si haguéssim enviat un àngel, s'hauria enllestit la qüestió i no se'ls hauria concedit un respir.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَكَلَّمَ
أَنْزَلْنَا مَلَكًَا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا
يُنظَرُونَ ﴿٩﴾

10. I si haguéssim nomenat com a *Missatger* un àngel, l'hauriem fet *aparèixer com a home*; i per tant hauriem fet confús per a ells el que ja estan confonent ells mateixos.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًَا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا ۖ
لَلْبَشَاءِ عَلَيْهِمْ مَا يُلْبِسُونَ ﴿١٠﴾

11. En veritat, han fet burla dels altres Missatgers abans de tu, però allò del que van fer burla va enxampar aquells que en feien befa.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُوا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

R.2.

12. Digueu-los: "Recorreu la terra i vegeu quina fou la sort dels que van tractar de mentiders *els Profetes*".

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٢﴾

13. Digueu-los: "A qui pertany el que hi ha als cels i a la terra?" Digueu-los: "A Al·là". Ell es va imposar a Si mateix *mostrar misericòrdia*. Certament, Ell *seguirà* aplegant-vos fins al dia de la Resurrecció. D'això, no n'hi ha cap dubte. Però els que han arruïnat les seves vides no creuran.

قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
قُلْ لِلّٰهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ
لِيَجْمَعَ عَنكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيْهِ ۗ وَالَّذِينَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٣﴾

14. A Ell pertany tot el que viu al dia i a la nit. Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْاَيْلِ وَالتَّهَارِ ۗ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٤﴾

15. Digueu-los: "Acceptaré algun protector que no sigui Al·là, Creador dels cels i de la terra, que alimenta i

قُلْ اَعْبُدِ اللّٰهَ اَتَّخِذُ وِلِيًّا قَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا

no és alimentat?". Digueu-los: "M'han ordenat ser el primer que se sotmeti". I no siguis dels que associen companys *amb Déu*.

يُطْعَمُهُ قُلِّدْ لِي أَمْرًا أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

16. Diques: "Si desobeeixo el meu Senyor, temo un dia de càstig terrible".

قُلِّدْ لِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

17. Aquell que es lliuri d'aquest dia serà perquè *Déu* veritablement ha tingut misericòrdia d'ell. Aquest serà un triomf evident.

مَنْ يُضْرَفْ عَنْهُ يَوْمَ مِمِّذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. Si Al·là et toca amb un mal, ningú no te'n podrà deslliurar tret d'Ell. Però si et beneeix amb la bona sort serà perquè Ell té poder de fer tot el que vol.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Ell és absolutament Poderós sobre les Seves Criatures -la humanitat; i és el Savi, el que tot ho sap.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

20. Demana'ls: "Què té més pes com a testimoni?" Digueu-los: "Al·là és Testimoni entre vosaltres i jo. Aquest Alcorà m'ha estat revelat perquè amb ell pugui advertir-vos a vosaltres i aquells als quals arribi. Com! Preteneu testimoniar que hi ha altres déus a part d'Al·là?". Diques: "No dono testimoni *d'això*" i afegeix: "Ell és el Déu Únic, i jo no tinc cap culpa que associeu altres participants a *Al·là*".

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ سَ
شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ
هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ
بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ
إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

21. Aquells a qui vam donar el Llibre el reconeixen talment reconeixen els seus fills. Però aquells que malmetin les seves ànimes no creuran.

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَالَّذِينَ
حَسَرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

R.3.

22. Hi ha algú més injust que qui s'empesca una mentida contra Al·là o titlla de mentides els Seus Senyals? En veritat, els injustos no prosperaran.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. I recorda el dia en què aplegarem a tots; llavors direm a aquells que associen altres iguals a Déu: "On són aquests altres de qui parlàveu, aquells en els que creïeu?"

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيَاتِنَا شُرَكَاءُ كُفْرًا
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Llavors *la fi* de la seva maldat serà el no-res, tret que diran: "Per Al·là, Senyor Nostre, no érem idòlatres".

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَتْنَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا
وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

25. Mira com menteixen contra si mateixos. I el que van inventar no els va servir de res.

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. I entre ells n'hi ha que t'escolten; però en els seus cors hem posat vels perquè no entenguin i els hem fet els sords l'oïda a ells. I encara que vegin tots els Senyals no creuran en ells fins al punt que, quan vénen a tu, discutint amb tu, els incrèduls diuen: "no són altra cosa que faules dels antics".

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
يُؤْمِنُوهَا بِهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. Prohibeixen als *altres* que hi creguin i ells mateixos se n'aparten també. No fan altra cosa que perdre's, tot i que no se n'adonen.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعُونَ عَنْهُ ۗ وَ
إِنَّ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَ مَا
يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Tant de bo poguessis veure quan se'ls posi davant del Foc! Diran: "Ai, tant de bo tornéssim! Llavors no tractariem de mentides els Senyals de Nostre Senyor i estariem entre els creients".

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَ
نَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

29. No, el que solien amagar abans, ara és evident. I si els tornessin, de ben segur que tornarien al que els fou prohibit. Són certament mentiders.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ
قَبْلُ، وَكَانَ أُولَئِكَ عَادًا لِّمَا نُهَوِّأَعْنَهُ
وَلَا تَهُمَ لَكُذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Diuen: "No existeix res tret d'aquesta vida present i no serem ressuscitats".

وَقَالُوا لَآ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾

31. Tant de bo poguessis veure quan se'ls faci comparèixer davant el seu Senyor! Ell els dirà: "No és aquesta segona vida una realitat?". Respondran: "Sí, Senyor Nostre". Però Ell els dirà: "Tasteu, doncs, el càstig per no haver cregut".

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ، قَالَ
الَّذِي هَذَا بِالْحَقِّ، قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

R.4.

32. Certament es trobaran entre els perdedors aquells que neguin la trobada amb Al·là, fins al punt que, quan els arribi l'hora per sorpresa, diran: "Malaurats nosaltres per haver descuidat aquesta Hora!". Però duran una gran càrrega a l'esquena. En veritat, serà dolent el que carregaran.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يَحْسِرَتْنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا، وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ، أَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣٢﴾

33. La vida mundana només és joc i diversions, però certament la llar del Més Enllà és millor per als justos. No ho entendreu?

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ،
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Sabem *prou bé* que passes pena pel que et diuen; i, certament, no és a tu qui acusen de falsedat, sinó que són els Senyals d'Al·là els que rebutgen els dolents.

قَدْ تَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

35. I, en veritat, abans de tu van ser rebutjats *altres Missatgers*, però malgrat ser *rebutjats i perseguits*, van seguir tenint paciència fins que els va arribar la nostra ajuda. No hi ha res

وَلَقَدْ كَرَّبْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا
عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُذُوا حَتَّىٰ أَنهَمُ
نَصْرُنَا، وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ، وَ

que pugui canviar les paraules d'Al·là. I t'han arribat ja notícies dels Missatgers *anteriors*.

لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ تَبَائِئِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

36. I si passes pena pel seu allunyament, llavors, encara que provis de trobar un túnel a la terra o una escala que pugui al cel per dur-los un Senyal, *no ho podràs fer pas*. Si Al·là hagués *executat* la seva voluntat, en veritat els hauria reunit en el camí recte. No siguis, doncs, ignorant.

وَلَوْ أَنَّ كَانِ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ
اِسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ
سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ، وَكَو
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
يَكْفُرُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

37. Només poden respondre aquells qui escolten amb sinceritat. Quant als morts, Al·là els retornarà la vida i a Ell seran tornats.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَأُو
الْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

38. Però ells diuen: "Per que no li fou enviat un Senyal pel seu Senyor?". Digueu-los: "En veritat, Al·là té poder per enviar un Senyal, però la majoria d'ells no ho saben".

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً
لَكِنِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. No hi ha cap animal *que s'arrossegui* per terra, ni un ocell que voli amb les seves dues ales que no tingui comunitats com les vostres. Res no hem omès en el Llibre. Després seran reunits amb el Senyor.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ
يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ
مَا قَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Aquells que han rebutjat els nostres Senyals són sords i muts en les tenebres més pregones. Al·là fa que es perdi aquell que Ell vol i aquell que vol el posa en el camí correcte.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوا وَبُهِمُ
الْأُصْلُغَاتِ، مَنْ يَشَأْ اللَّهُ يُضِلَّهُ، وَمَنْ
يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. Digueu-los: "Com! Si us flagel·la el càstig d'Al·là o si us arriba l'Hora

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ
آتَاكُمْ السَّاعَةَ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ، إِنْ

fixada, Invocareu algú que no sigui Al·là, si sou sincers?"

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

42. No, només l'invocareu a Ell. Llavors, Ell us lliurarà del que li heu demanat *que us alliberi*, si així ho vol, i oblidareu tot el que vau associar a Ell.

بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِمْ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

R.5.

43. En veritat, abans de tu vam enviar d'altres Missatgers als homes; després els vam afeixugar amb l'afflicció i l'adversitat, perquè fossin més humils.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٣٣﴾

44. Per què, doncs, quan els va arribar el nostre càstig no es van fer més humils? Sinó que els seus cors van endurir-se i Satanàs va fer que *els semblés* correcte tot el que van fer.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن
قَسَبَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

45. Llavors, quan van oblidar allò amb què se'ls amonestà, els vam obrir totes les portes de totes les coses fins que van envanir-se pel que se'ls havia donat; llavors, vam caure ràpidament sobre ells i guaiteu, eren ensorrats en la desesperació.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا
فَرَحُوا بِمَآ أُوْتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا
هُم مُّبْسُوتُونَ ﴿٣٥﴾

46. Així es van tallar les mateixes arrels dels que van obrar malament; i tota lloança pertoca a Al·là, el Senyor de tots els mons.

فَقِطْعَةً دَارِ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا. وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

47. Digueu-los: "Què us sembla? Si Al·là us arrabassés l'oïda i la vista, i segellés els vostres cors, Quin altre déu us ho podria tornar? Mira com canviem els Senyals i, tanmateix, giren l'esquena.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ
أَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ
غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصِدُّونَ ﴿٣٧﴾

48. Digueu-los: "Què us sembla? Si el càstig d'Al·là us arribés de cop o directament, qui serien destruïts, sinó els malvats?"

49. Vam enviar els Missatgers només com a portadors de la bona nova i amonestadors. Per tant, aquells qui creguin i es reformin no els esfareirà la por i s'affligiran.

50. Però aquells que rebutgin els nostres Senyals, el Nostre càstig els afligirà per haver desobeït.

51. Digueu-los: "No us dic: Posseeixo els tresors d'Al·là", ni tampoc no conec el desconegut; ni us dic: "Sóc un àngel", "només segueixo el que m'ha estat revelat". Digueu-los: "Poden ser iguals el cec i el que hi veu?" No hi pensareu llavors?

R.6.

52. Fes-ho servir d'advertència per a aquells que temen, que seran reunits amb el seu Senyor, i que no tindran cap amic ni intercessor a part d'Ell, perquè esdevinguin justos.

53. No rebutgis aquells que invoquen el seu Senyor matí i tarda, buscant el seu rostre. Tu no ets en absolut responsable d'ells ni ells ho són de tu, perquè si els rebutges estaràs entre els injustos.

54. I igualment vam provar alguns d'ells amb d'altres perquè poguessin dir: "Són aquests els que Déu ha afavorit d'entre nosaltres?" És que Al·là no coneix millor als agraïts?

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ
بِثَمَّةٍ أَوْ جَهَنَّمَ هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ
مُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ
إِنْ آتَيْتُمُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَ الْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٤١﴾

هـ
١١

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِلايٌ وَلَا
شَفِيعَةٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
بِالْعَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا
عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَمَا مِنْ
حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ
فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهُؤُلَاءِ مِمَّنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٤٤﴾

55. Quan es dirigeixin a Tu aquells que creuen en els nostres Senyals, digues-los: "Que la pau sigui amb vosaltres!". El Vostre Senyor s'ha imposat a Ell mateix *mostrar* la misericòrdia per ser, amb aquells de vosaltres que facin el mal per ignorància i després se'n penedeixin i s'esmenin, el Màxim Indulgent i Misericordiós".

وَأَذِجَاءِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ يَا أَيَّتَنَاقُلْ
سَلَّمَ عَلَيكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِثْلَكُمْ سُوءًا
يَجْهَلُ لَيْتُمْ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ
عَفُوٌّ ذَرَّ حِسْمًا ٥٥

56. Així exposem els Senyals perquè puguis buscar el perdó i sigui evident el camí dels pecadors.

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِرَبِّتَشْتَبِينَ سَيِّئِلِ
الْمُجْرِمِينَ ٥٦

R.7.

57. Digueu-los: "M'ha estat prohibit adorar aquells que invoqueu en comptes d'Al·là", digueu-los: "No seguiré les vostres desitjos vans perquè, si ho fes, em desencaminaria i no estaria entre els guiats".

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّيْسَ أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ
قَدْ صَلَّيْتُ رَادًّا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ٥٧

58. Digueu-los: "Em baso en una prova clara del meu Senyor i vosaltres la rebutgeu. El que preteneu precipitar no és *al meu abast*. La decisió només pertoca a Al·là. Ell explica la veritat i és el Millor dels Jutges".

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَشْتَعِلُونَ بِهِ إِذِ الْكُفْرُ إِلَّا
بَشِيرٌ يَفْقَهُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ٥٨

59. Digueu-los: "Si fos al meu abast el que desitgeu que s'apressi, en veritat la qüestió es decidiria entre vosaltres i jo. Però Al·là coneix millor els injustos".

قُلْ لَوْ أَن عِنْدِي مَا تَشْتَعِلُونَ بِهِ لَفُضِّي
الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِالظَّالِمِينَ ٥٩

60. I Ell posseeix les claus del desconegut, ningú no les coneix tret d'Ell. I Ell sap tot el que hi ha a la terra i *en* el mar. I no cau una fulla sense que Ell no ho sàpiga; ni hi ha cap gra en les tenebres de la terra, ni

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
مِن دَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي
ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَأْسٍ

res humit o sec que no sigui *registrat* en un Llibre Evidentment clar.

لَا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

61. I Ell és Qui recull les vostres ànimes a la nit i sap tot el que feu durant el dia, i més tard us encoratja de nou perquè es compleixi el termini establert. Després tornareu a Ell i us informarà de tot el que feïeu.

R.8.

62. Ell és Sobirà sobre els seus servents i envia protectors *per vigilar-vos*, fins que quan us arriba la mort a un del vosaltres, els Nostres Missatgers s'enduen la seva ànima, i no s'equivoquen.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

٤٤
١٤

63. Després són tornats a Al·là, el seu veritable Senyor. En veritat, el judici és Seu. I Ell és el Més Expert en la retribució.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّاكُم ۗ رُسُلْنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۗ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٤﴾

64. Digueu-los: "Qui us deslliura de les calamitats de la terra i el mar, *quan* l'invoqueu amb humilitat i en secret, *tot dient*: "Si Ell ens allibera d'això, Serem en veritat agraïts?"

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنَ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَّيْسَ أَنْجِسًا ۗ مِنَ هَذِهِ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿٦٥﴾

65. Digueu-los: "Al·là us allibera d'això i de tota aflicció; i tanmateix, associeu altres *amb Ell*".

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

66. Digueu-los: "Ell té poder per enviar-vos un càstig des de dalt o des de sota els vostres peus, per fer que el vostre destí sigui dividir-vos en sectes mútuament hostils, o fer-vos patir la tirania dels altres. Mira com exposem els Senyals de diferents maneres perquè entenguin!"

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ يَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٧﴾

67. Però el teu poble ho ha rebutjat malgrat ser la veritat. Digueu-los: "No sóc el vostre guardià!".

68. Per a cada profecia hi ha termini establert; i aviat arribareu a saber-ho.

69. Quan vegis els que fan burla dels Nostres Senyals, allunya't d'ells fins que no comencin a tractar un altre tema. I si Satanàs et fa oblidar, no t'asseguis, després d'adonar-te'n, amb els injustos.

70. Els justos no són en absolut responsables d'ells, però *el seu deure* és amonestar-los, perquè temin Déu.

71. Abandona aquells que prenguin la seva religió com un joc i entreteniment i aquells que han estat seduïts per la vida mundana. Però anima d'aquesta manera *els homes* no sigui cas que llencin una ànima a la perdició pel que ha comès. No tindrà advocat ni intercessor tret d'Al·là; encara que no ofereixi cap rescate, se l'acceptarà. Aquests són els que han estat lliurats a la destrucció pels seus propis actes. Com a beguda tindran l'aigua bullent i un dolorós càstig, per no haver cregut.

R.9.

72. Digueu-los: "Invocarem, en comptes d'Al·là, allò que no ens pot beneficiar ni perjudicar, i tornarem sobre els nostres passos després que Al·là ens ha guiat, com aquell que els malvats sedueixen i el *deixen* perdut a la terra, *tot i* tenir companys que el criden al bon camí, dient-li: "Vine amb nosaltres"?". Digueu-los: "En veritat, la guia d'Al·là és l'única guia i ens han manat que ens sotmetem al Senyor de tots els mons".

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٧٢﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ، وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧٤﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٥﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرُوا بِهِمْ أَنْ يُبَسِّلَ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ؕ أَلَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَكِيٌّ وَلَا شَفِيعَةٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا، أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٦﴾

قُلْ أَنْذَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ؕ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَاهُ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى، وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

73. "Se'ns ha donat l'ordre: Compliu la Pregària i temeu-Lo, ja que amb Ell us reunireu".

وَأَن آتَيْمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا مَا وَهُوَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٧﴾

74. Ell és Qui va crear els cels i la terra com calia; i el dia que Ell digui: "Sigui!", serà.¹ La Seva Paraula és la veritat, i Seu és el regne el dia en què sonarà la trompeta. Ell és qui coneix l'invisible i el visible. i Ell és savi, l'Omniscient.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ
قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ ۚ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٨﴾

75. I recorda quan Abraham va dir al seu pare Azar: "Prens els ídols com a déus?. En veritat, us veig a tu i al teu poble en un clar error".

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزْرَأُ اتَّخَذُوا
أَصْنَامًا مَّا إِلَهَةٌ ۚ إِنِّي أَزْرَأُكُمْ وَقَوْمَكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٩﴾

76. I així vam mostrar Abraham el regne dels cels i la terra *perquè fos guiat amb rectitud* i estigués entre els que tenen certesa de fe.

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٥٠﴾

77. Quan es va fer fosc, sotjà una estrella. Va dir: "Aquest és el meu Senyor!". Però quan va desaparèixer, va dir: "No m'agraden els que desapareixen".

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۚ قَالَ
هَذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأُوْحِبُّ
الْأَرْفَلِينَ ﴿٥١﴾

78. Quan va veure alçar-se la lluna amb la seva llum clara, va dir: "Aquest és el meu Senyor". Però quan es va amagar, va dir: "Si el meu Senyor no em guia, estaré entre els homes esgarriats".

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۚ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي
لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٥٢﴾

79. I quan va veure sortir el sol amb la seva llum resplendent, va dir: "Aquest és el meu Senyor, aquest és el més

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي

¹ L'expressió "Sigues i és!" "Kun Fayaqun" no indica una transformació espontània des del no-res fins a l'existència. Significa que, en el moment en què Déu ho vol, la Seva Voluntat comença a prendre forma i finalment es fa com Ell vol".

gran". Però quan es va pondre, va dir: "Oh, poble meu! No sóc de debò responsable del que associeu a Déu".

هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِ لِئِي
بِرِّي ءُومًا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

80. "He dirigit el meu rostre cap a Ell, Creador dels cels i la terra, per estar sempre inclinat davant Déu i no estar entre els associen altres divinitats a Déu"

لِئِي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤٠﴾

81. I el seu poble va discutir amb ell. I va dir: "Discutiu amb mi sobre Al·là, quan Ell m'ha guiat pel camí recte? Però jo no temo el que associeu a Ell, tret que el meu Senyor vulgui alguna cosa. El meu Senyor abasta totes les coses en el seu coneixement no estareu, doncs, previnguts?".

وَكَانَ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَا جُوتِي فِي
اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا
تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا
وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

82. I per què he de témer el que associeu a Déu, si vosaltres no temeu associar a Al·là allò pel que no us ha donat Ell cap autoritat? Quina de les dues parts té més dret a la seguretat, si és que realment ho sabeu?

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَتَكْفُرُونَ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَآيُ الْقَرِيبِينَ أَحَقُّ
بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

83. Aquells que creuen i no disfressen la seva fe amb la injustícia són els que tindran la pau i seran guiats amb rectitud.

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٤٤﴾

R.10.

84. Aquest és l'argument que vam donar a Abraham enfront el seu poble. Vam exaltar en diferents graus de dignitat qui ens plau. El teu Senyor és certament Savi, Omniscient.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ تَشَاءُ إِنَّ
رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٥﴾

85. I vam donar a Isaac i a Jacob: vam guiar a cadascun d'ells com vam guiar abans Noè i, de la seva descendència, David i Salomó, Job i Josep,

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا
هَدَيْنَاهُ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَ
مِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ

Moisès i Aaron. Així recompensem els qui fan el bé.

وَيُؤَسِّفُ وَمُوسَى وَهَارُونَ، وَكَذَلِكَ
تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. I vam guiar Zacaries i Joan, Jesús i Elies, cadascun d'ells estava entre els virtuosos.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. I vam guiar també Ismael i Eli-seu, Jonàs i Lot; a cadascun d'ells l'exalçàvem per sobre els homes.

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَ
كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. I vam exalçar alguns dels seus pares, els seus fills i els seus germans; els vam escollir i els vam guiar pel camí recte.

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُم إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

89. Aquesta és la guia d'Al·là. A través d'ella guia aquells dels seus servents que Li plau. Però si haguessin adorat qualsevol cosa tret d'Ell, en veritat tot el que van fer no els hauria servit de res.

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Aquests són a qui lliurem el Llibre, la capacitat de jutjar i profetitzar. Però si aquests *homes* són ingrats amb ells, tant és, ja que els hem confiat a un poble que no és desagratit amb ells.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَ
الْحُكْمَ وَالتَّوْبَةَ، فَإِن يَكْفُرْ بِهَا
هُوَ لَاءَ فَقَدَ وَكُنَّا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكُفْرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Aquests són aquells a qui Al·là va guiar amb rectitud, seguiu, doncs, les instruccions. Digueu-los: "No us demano a canvi cap recompensa. Això només és un avís per a tota la humanitat".

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِيمُدَّهُمْ
اِقْتِدَاهُ، قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

R.11.

92. I no van respectar Al·là com calia respectar-lo quan van dir: "Al·là no ha revelat res a cap home". Digues-los: "¿Qui va revelar el Llibre que va dur Moisès, llum i guia dels homes -

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا
مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ، قُلْ مَن
أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا

tot i que el tracteu com a estrips de paper que mostreu, alhora que n'amagueu bona part; i se us ha ensenyat el que no sabieu ni vosaltres ni els vostres pares". Digues-los: "Al·là" I deixa'ls que després s'esbargeixin amb el seu discurs *va*.

93. Perquè aquest és un Llibre que hem revelat Nosaltres, ple de benediccions, per complir el que el va precedir i per poder avisar la Mare de les ciutats, i a tots els que l'envolten. I aquells que creuen en el Més Enllà creuen en ell, i vigilan amb cura la seva Pregària.

94. I qui és més injust que aquell que inventa una mentida contra Al·là o diu: "M'ha estat revelat", quan no li ha estat revelat res; o aquell que diu: "Faré descendir quelcom semblant al que ha fet descendir Al·là". Tant de bo poguessis veure quan els malfactors es trobin en l'agonia de la mort i els àngels allarguin les seves mans, *tot dient*: "Lliureu les vostres ànimes!. Aquest dia us pagaran amb el càstig de la desgràcia, pel que vau dir falsament contra Al·là i per haver-vos apartat amb menyspreu dels Seus Senyals".

95. I ara veniu cap a Nosaltres un per un, com us vam crear al començament; heu deixat enrere el que us vam atorgar i no veiem amb vosaltres aquells intercessors vostres que asseguràveu que estaven associats a Déu en els vostres *afers*. Ara heu estat separats els uns dels altres i us ha fallat allò que donàveu per fet.

وَهْدَىٰ لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تُبَدُّوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا ۗ وَعَلَّمْتُمْ مَا
لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۗ قَلِيلٌ
اللَّهُ ۗ ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٣١﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلِتُنذِرَ أُمَّ
الْقُرَىٰ وَ مَن حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ
يُوْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَ
هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٢﴾

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوٓآءِ أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۗ الْيَوْمَ تُجْرَدُونَ
عَذَابُ الْهُونِ ۗ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ وَ تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ رَعِمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۗ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٣٤﴾

R.12.

96. En veritat, Al-là és Qui fa que creixi el gra i el pinyol de dàtil. Ell fa sorgir allò viu del que és mort i *Ell* és Qui treu el que és mort d'allò viu. Així és Al-là; Per què, doncs, us n'allunyeu?

إِنَّ اللَّهَ فَلْيُحْيِي الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَلَيْ تَتَوَفَّكُونَ ﴿١٢﴾

97. Ell és qui provoca l'aurora i Ell és qui féu la nit per al repòs, i el sol i la lluna per comptar *el temps*. Aquest és el decret del Poderós, el Savi.

فَالرُّبُوعَ وَالْأَضْيَانَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

98. Ell és Qui féu les estrelles perquè poguéssiu seguir, amb el seu ajut, la direcció adequada entre les pregones tenebres de la terra i del mar. Hem explicat els Senyals amb detall per a la gent que té coneixement.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

99. Ell és Qui us va crear a partir d'una sola persona i *us* va preparar una llar i un recer. Hem explicat els Senyals amb detall per a la gent que entén.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾

100. Ell és Qui fa davallar l'aigua del núvol; així, fem que creixin tota mena de plantes; en elles fem brollar fulles verdes on produïm grans apinyats. I de les palmeres, de les seves beines, *en surten* raïms que pengen al dessota. I així *fem brollar* horts de vinyes, oliveres i magraners -semblants i diferents. Observeu-ne el fruit quan el tenen i com maduren. En veritat, en tots ells hi ha senyals per als que creuen.

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِبُ مِنْهُ حَبًّا مَاتَرَ كَبَابًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْحِهَا قَنَوَانٌ دَارِيَّةٌ وَجَنَّتِ مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

101. Però sostenen que els yinn estan associats a Al-là, tot i que fou Ell qui els creà, i Li adjudiquen falsament fills i filles sense coneixement. Sant és Ell i lloat sigui *per damunt* del que Li atribueixen!

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٧﴾

R. 13.

102. Originador dels cels i de la terra!
Com podria tenir un fill si no té una
companya, *si* ho ha creat tot i té co-
neixement de totes les coses?

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ
وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

103. Així és Al·là, el vostre Senyor.
No hi ha cap altre Déu sinó Ell, el
Creador de totes les coses. Adoreu-lo,
doncs, ja que és el Guardià de tot.

ذُرِّيَّةَ اللَّهِ رِبُّكُمْ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٣٣﴾

104. Les mirades no poden arribar-
hi però Ell pot arribar fins a les mi-
rades. Ell és l'Incommensurable,
l'Omniscient.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ۚ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۚ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٣٤﴾

105. De ben segur, us han arribat
proves del vostre senyor; per tant,
aquell que hi veu ho fa pel seu propi
bé; però aquell que esdevé cec, ho fa
pel seu propi perjudici. I jo no sóc el
vostre Guardià.

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَ
مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٣٥﴾

106. Així variem els Senyals perquè
arribi a establir-se la veritat, però *el*
resultat és que ells diuen: "Tu has
aprens força"; i *Canviem els Senyals*
per explicar-los als homes que tenen
coneixement.

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لِيَتَّقُوا
دَرَسَتْ وَلِيُنَبِّتَنَّهُ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

107. Segueix el que t'ha estat revelat
pel teu Senyor; no hi ha altre Déu tret
d'Ell i allunya't dels idòlatres.

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۚ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٧﴾

108. I si Al·là hagués fet la Seva vo-
luntat, no haurien associat altres déus
amb Ell. Però no t'hem fet el seu
protector ni el seu guardià.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٣٨﴾

109. No insulteu aquells que ells
invocuen en comptes d'Al·là, no fos
cas que ells, per despit, insultin Al·là

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

per la seva ignorància. Així vam fer que cada poble *considerés* justes les seves accions. Però després tornaran al seu Senyor i Ell els informarà de tot el que hàgiu fet.

كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٠﴾

110. I juren per Al·là amb els seus juraments més solemnes que si els hagués arribat un Senyal, de ben segur que hi haurien cregut. Digueu-los: "En veritat, els Senyals corresponen a Al·là. Però, què us faria entendre que, en arribar els Senyals, ells no creurien?"

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

111. Però farem que els seus cors i les seves facultats de la vista tornin a l'estat en què eren tan bon punt van rebutjar els Nostres Senyals, i els abandonarem en la seva transgressió, perquè vagaregin atordits.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٢﴾

R.14.- PART 8

112. I fins i tot si els enviéssim els àngels, els parlessin els morts i apleguéssim al seu davant totes les coses, no creurien pas tret que Al·là fes la Seva voluntat. Però la majoria d'ells actua amb ignorància.

وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

113. I de la mateixa manera vam oposar cada Profeta amb un enemic, éssers malvats entre els homes i els yinn. Entre ells es dirigeixen paraules cobertes d'oripell per enganyar -i si el teu Senyor hagués fet la Seva voluntat, no ho haurien fet pas. Deixa'ls, doncs, sols amb el que maquinen!

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْأَدْنَىٰ وَالْأَعْيُنِ يُؤْوِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

114. I perquè els cors dels qui no creuen en el Més Enllà s'inclinin cap a això, els agradi i puguin *seguir* guanyant-se el que es mereixen.

وَلِيَتَضَخَّىٰ إِلَيْهِمْ أَفْعَادُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَبْزُضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾

115. És que hauré de buscar un jutge diferent d'Al·là, si és Ell Qui us ha revelat el Llibre, clarament explicat? Però aquells a qui vam lliurar el Llibre saben que ha estat revelat pel teu Senyor amb la veritat; no siguis, doncs, dels que dubten.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ
الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ
مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ أَتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُضْتَرِّينَ ﴿١١٥﴾

116. I la paraula del teu Senyor s'ha perfeccionat en veritat i justícia. Ningú no pot canviar les Seves paraules: i Ell és qui Tot ho Sent, l'Omniscient.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا
لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

117. Però si obeeixes la majoria dels de la terra, t'extraviaran del camí d'Al·là. Només segueixen *simples* conjectures i només menteixen.²

وَأِنْ تَطِعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

118. En veritat, el teu Senyor coneix bé els que s'extravien del Seu camí; i coneix bé els que estan correctament guiats.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

119. Mengeu, doncs, d'allò sobre el que ha estat invocat el nom d'Al·là, si creieu en els Seus Senyals.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ إِنْ
كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Quin motiu teniu per no menjar d'allò sobre el que ha estat invocat el nom d'Al·là, si Ell us ha explicat ja el que us ha prohibit, tret que hi esteu obligats? I certament, molts desvien *d'altres* amb els seus desitjos dolents mitjançant la manca de coneixement. En veritat, el teu Senyor coneix *molt* bé els transgressors.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنْ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

² La paraula "mentir" no fa justícia plena al significat més ampli de la paraula "Yajrosun" que té connotacions més àmplies com la invenció o la pretensió de ser capaç de predir el futur quan només són suposicions.

121. Eviteu els pecats, tant els aparents com els amagats. Cert és que aquells que guanyin el pecat seran retribuïts pel que han guanyat.

122. I no mengeu d'allò sobre el que no ha estat invocat el nombre d'Al·là, perquè en veritat és una desobediència. I certament els malvats inspiren els seus amics perquè discuteixin amb vosaltres. Però si en veritat els obeïu, esteu posant altres déus a l'alçada de Déu.

R.15.

123. Aquell que estava mort i li vam tornar la vida, donant-li una llum amb la qual camina entre els homes, és que pot ser com qui està en les més profundes tenebres de les quals no pot sortir? Així es féu que les accions dels incrèduls *semblessin* justes per a ells.

124. I d'aquesta manera vam permetre als pitjors pecadors de cada ciutat³ que poguessin conspirar *contra la veritat*; però no maquinen més que contra les seves pròpies ànimes, però no se n'adonen.

125. I quan els arriba un Senyal diuen: "No creurem fins que no se'ns doni quelcom semblant al que se'ls ha donat als Missatgers d'Al·là". Al·là és qui millor sap on posar el Seu Missatge. En veritat, la humiliació davant Al·là i un sever càstig afligiran els pecadors pel que van ordir.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَالَهُمْ لِيَذَرَ
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
لِئُوهُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ لِيُجَادِلُكُمْ
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأُحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَكْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
أَكْبَرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ
نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا
أُوتِيَ رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رَسُولُهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
أَجْرَمُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ
وَعَذَابٌ شَدِيدًا بِمَا
كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

³ L'expressió "Akabera Mullremiha" significa literalment "els grans d'entre els pecadors d'aquella ciutat". La paraula "gran" vol significar aquí aquells que tenen la participació més gran en el pecat i en conseqüència, destaquen com a líders; o també poden al·ludir als membres distingits o influents d'una societat pecadora.

126. Així doncs, aquell que Al·là vol guiar li obre el cor perquè *accepti* l'Islam; *i aquell que vol deixar* que s'esgarrii, li estreny el pit i li posa difícil com si pugés muntanya amunt. Així imposa Al·là el càstig a aquells que no creuen.

127. I aquest és el camí del teu Senyor, *que dnu* de dret *cap a Ell*. En veritat, hem explicat amb detall els Senyals per a un Poble que ha estat avisat.

128. Per a ells és la llar de pau amb el seu Senyor, i Ell és el seu Amic pel que van fer.

129. Però el dia en què us aplegui a tots *dirà*: "Oh assemblea dels yinn! Heu intentat *sotmetre-vos* a un gran nombre d'homes!" I els seus amic d'entre els homes diran: "Senyor Nostre! Ens vam aprofitar els uns dels altres, però *ara* hem arribat al terme que Tu ens vas fixar". Ell dirà: "El Foc és la vostra llar, on hi viureu, tret que Al·là vulgui una *altra cosa*". En veritat, el teu Senyor és Savi, Omniscient".

130. I d'igual manera vam donar poder a alguns injustos sobre els altres, pel que van guanyar.

R.16.

131. Oh assemblea de yinns i homes! És que no us van arribar Missatgers d'entre vosaltres mateixos que us van parlar dels Meus Senyals i que us van avisar de la trobada d'aquest dia vostre? Diran: "Som testimonis contra nosaltres mateixos". I la vida mundana els seduï. I donaran testimoni contra ells mateixos, que foren incrèduls.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ
صَدْرَهُ لِلدِّينِ سَلَامٍ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذِبُكَ يُجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾
وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ
فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَكْفُرُونَ ﴿٢٧﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ
وَاللَّهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعُشَرَ
الْجِنِّ قَدْ أَشْتَكْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ
وَ قَالَ أَوْلِيُّهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا
اشْتَمْتُمْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَ بَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْت لَنَا قَالَ النَّارُ
مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا
شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

وَ كَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٣٠﴾

يَمَعُشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَ
يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَ غَرَّ ثَمَّ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَ شَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣١﴾

132. Això és perquè el teu Senyor no destruiria injustament les ciutats sense avisar abans els seus habitants.

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَىٰ يَظْلِمُونَ ۚ أَهْلَهَا عُفْلُونَ ﴿٣٦﴾

133. I per a tots ells hi haurà graduació *de classe* d'acord amb el que hagin fet i el teu Senyor no ignora el que fan.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا ۖ وَ مَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

134. Però el teu Senyor és Autosuficient, ple de misericòrdia. Si ell ho vol, pot fer que desaparegueu i que us passi el que a Ell li plagui, de la mateixa manera que us féu néixer de la progènie d'altres pobles.

وَرَبُّكَ الْعَزِيزُ ذُو الرِّحْمَةِ ۖ إِنَّ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَبْخِلْ مِنْ بَعْدِكُمْ
مَا يَشَاءُ ۚ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ
قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿٣٨﴾

135. En veritat, el que us ha promès succeirà i no podreu impedir-ho.

إِنَّ مَا توعَدُونَ لَأْتِي ۖ وَ مَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٩﴾

136. Digueu-los: "Oh, Poble meu! Obreu de la millor manera que pugueu. Jo també actuo. Aviat sabreu a qui correspon la recompensa final de la llar". Certament, els injustos no prosperaran.

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۖ إِنَّ
عَامِلًا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٠﴾

137. Ells han assignat Al-là una part dels conreus i del bestiar que Ell ha produït, i diuen: "Això és per a Al-là", segons pensen ells, "i això és per als nostres ídols". Però el que és per als seus ídols no arriba a Al-là, mentre que el que és per a Al-là arriba als ídols. Qué dolent és el que decideixen!

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَ
الْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ
يَزْعَمُهُمْ وَ هَذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ
لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَ مَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ ۖ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٤١﴾

138. De la mateixa manera els seus déus associats van fer que l'assassinat del seus fills *fos considerat* just per molts dels idòlatres per arruinar-los i confondre'ls en la seva religió. Però si Al-là hagués *fet* la seva Voluntat,

وَ كَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُ هُمْ لِيُذْذُوا هُمْ
وَلِيُلبِسُوا عَلَيْهِمْ ۖ يَنْهَهُمْ ۖ وَ لَوْ شَاءَ

no haurien fet això. Deixeu-los, doncs, sols amb el que inventen.

139. Però diuen: "Aquests i aquells bestiar i conreus estan prohibits. Ningú no els menjarà tret d'aquell que vulguem -així ho al·leguen- i hi ha bestiar els lloms del qual són prohibits i bestiar sobre el qual no invoquen el nom d'Al·là, i amb la qual cosa forgen una mentida contra Al·là. Aviat els donarà el que mereixen pel que han ordit.

140. I diuen: "El que hi ha al ventre d'aquest o aquell bestiar està *reservat* exclusivament per als nostres homes i és prohibit per a les nostres esposes; però si nasqués mort, llavors *tots* poden participar d'ell. Ell els donarà el que és mereixen per la seva afirmació *sense fonament*. En veritat, Ell és Savi, Omniscient.

141. Són certament perdedors aquells que nèciament maten els seus fills per manca de coneixement, i declaren il·lícit el que Al·là els ha donat, i amb la qual cosa forgen una mentida contra Al·là. En veritat s'han extraviat i no són correctament guiats.

R.17.

142. Ell és Qui crea jardins amb emparrats i sense ells, així com palmeres i bladars, amb fruits de diversa mena, oliveres i magraners, semblants i diferents. Mengeu dels fruits de cadascun quan estiguin madurs, però pagueu el que li deveu a Ell, el dia de la collita i no depasseu els límits. En veritat Al·là no estima el que s'excedeixen.

اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَعَلُوهُ قَدْ زَهُمُ وَمَا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرِّثُ حِجْرٌ لَا
يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَ
أَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا
يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً
عَلَيْهِمْ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ
فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ
اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا
كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ
وَّغَيْرِ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٢﴾

143. I del bestiar, *uns els creà* per a la càrrega i *d'altres* per al sacrifici. Mengeu del que Al·là us ha donat, i no seguïu els passos de Satanàs. En veritat, ell és el vostre enemic declarat.

144. Afirmen que *Al·là ha creat en total vuit parelles*: dos d'ovins i dos de cabrums. Digueu-los: són els dos mascles els que Ell ha prohibit o les dues femelles, o bé el que aquestes duen al ventre? Digueu-m'ho amb coneixement, si sou veritables.

145. I dels camells, un parell i dels bovins, un altre. Digueu-los: "Són els dos mascles els que Ell ha prohibit, o les dues femelles o el que aquestes duen al ventre? Éreu presents quan Al·là va imposar-vos això? Qui és més injust que aquell que forja una mentida contra Al·là per fer que els homes esgarriïn sense coneixement?" Certament, Al·là no guia els injustos.

R. 18

146. Digueu-los: "En el que m'ha estat revelat no trobo res prohibit per a aquell *que vulgui* menjar-ne, tret d'allò que ha mort sol, la sang vessada, la carn de porc - perquè *tot* ell és impur- o allò profà, sobre el que ha estat invocat un nom diferent del d'Al·là. Però aquell que es vegi esperonat per la desesperació, sense ser desobedient ni sense depassar *el límit*, llavors ha de saber que certament el teu Senyor és el Màxim Indulgent, Misericordiós".⁴

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشَاءَ كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٣﴾

تَمْزِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمْ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ آسْتَمَلْتُ
عَلَيْهِ أَزْوَاجُ الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي
بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ
اثْنَيْنِ قُلْ أَلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ
الْأُنثِيَيْنِ أَمْ آسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَزْوَاجُ
الْأُنثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ
اللَّهُ فِي هَذِهِ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الأنثيين

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى
طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً
أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

⁴ Aquí la paraula "Izturra" significa obligat per la fam extrema i incapaç de suportar la privació.

147. Quant als jueus, els prohibim tots els animals amb urpes; i dels bovins, ovins i cabrums, els prohibim el greix, tret que les tenen al llom, els intestins o el que està barrejat amb l'os. Aquesta és la recompensa que els vam donar per la seva rebel·lió. Perquè en veritat som veritables.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِذَا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٣٧﴾

148. Però si t'acusen de falsedat, digueu-los: "El Vostre Senyor té la misericòrdia més gran, però la seva ira no s'allunyarà dels homes culpables".

إِن كَذَّبْتُمْ فَسَقَلْ رَبُّكُمْ ذُورَ حِمَىٰ وَاسِعَةٍ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

149. Aquells que associen iguals a Al·là diran: "Si Al·là ho hagués volgut, no hauríem pogut associar-li altres déus, ni ho haguessin fet els nostres pares, ni hauríem pogut fer res il·lícit". De la mateixa manera, aquells que els van precedir van acusar de falsedat *els Missatgers de Déu*, fins que van tastar la nostra ira. Digueu-los: "Teniu algun coneixement? Mostra'ns-el. Només seguïu *simples* conjectures, i només especuleu.

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَوْ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تُخْرِصُونَ ﴿٣٩﴾

150. Digueu-los: "L'argument decisiu el té Al·là. Si hagués fet la seva Voluntat, certament us hagués guiat a tots".

قُلْ فِی اللَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۗ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

151. Digueu-los: "Presenteu els vostres testimonis, els que testifiquen que Al·là ha prohibit això". Si donen testimoni, no testifiquis tu contra ells ni segueixis les malvades inclinacions dels qui tracten els nostres Senyals de mentides o d'aquells que no creguin en el Més Enllà i posen d'altres a l'alçada del seu Senyor".

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۗ فَإِن شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۗ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ

R.19.

152. Digueu-los: "Veniú, us recitaré el que Al·là us ha fet inviolable: no associeu res cap igual a Ell, feu el bé als vostres pares, no mateu els vostres fills *per por* de la pobresa - Nosaltres som els que proveïm per a vosaltres i per a ells-, no us apropau a les accions dolentes, ni manifestes ni amagades; i no destruïu la vida que Al·là ha fet sagrada, tret que sigui per justícia. Això és el que us ha manat, perquè entengueu.

قُلْ تَعَالَوْا آثُلْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَلَا بِالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَنْزِرُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَلِكُمْ وَضَعَتْكُمْ بِهِ لَعْنَتُهُ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٢﴾

153. No us apropau als béns de l'orfe, tret que sigui de la millor *manera*, fins que no arribi a la maduresa. I doneu la mesura completa i el pes amb equitat. No obliguem ningú, excepte segons la seva capacitat. I quan parreu, observeu la justícia, tot i que *la persona interessada* sigui un parent, i compliu el pacte d'Al·là. Això és el que Ell us mana, perquè recordeu.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا لَوْ أَنَّ لَكُمْ كِفَالَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ وَيَعْتَدِ اللَّهُ أَوْفَاءَ ذَلِكُمْ وَضَعَتْكُمْ بِهِ لَعْنَتُهُ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٣﴾

154. I digueu-los: "Aquest és el meu camí que *duu* rectament. Seguiu-lo, doncs, i no en seguïu *d'altres*, no fos cas que us allunyïn del Seu camí. Això és el que Ell us mana, perquè pugueu protegir-vos *contra els mals*.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَلِكُمْ وَضَعَتْكُمْ بِهِ لَعْنَتُهُ تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

155. De nou, vam donar a Moisès el Llibre, que recull àmpliament els requisits que ha de complir algú d'excel·lent conducta i explica to fins al darrer detall, i és una guia i una benedicció perquè puguin creure en la trobada amb el seu Senyor.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

R.20.

156. I aquest és un Llibre que hem revelat: *és ple de benediccions. Seguiu-lo, doncs, i guardeu-vos contra el pecat* perquè se us atorgui misericòrdia;

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكًا
فَاتَّبِعُوهُ وَ اتَّقُوا عِلَّالَكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

157. Perquè no digueu: "El Llibre només fou revelat a dos pobles abans que a nosaltres, però nosaltres desconeixíem en realitat la seva lectura".

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا عَنْ دَرَأْسِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٧﴾

158. O perquè no digueu: "Si se'ns hagués revelat el Llibre, certament ens haurien guiat millor que a ells". Ara us ha arribat una prova clara del vostre Senyor, una guia i una sort. Qui és, doncs, més injust que qui rebutja els Senyals d'Al·là i s'aparta d'ells? Donarem aquells que s'aparten dels nostres Senyals un càstig sever per allunyar-se'n.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۖ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ صَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْرِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْرِفُونَ ﴿١٥٨﴾

159. És que esperen que els àngels vinguin cap a ells o que vinguin el teu Senyor o que vinguin alguns dels Senyals del teu Senyor? El dia que arribin alguns dels seus Senyals del teu Senyor, creure en ells no servirà a una ànima que no hagi cregut abans, ni hagi guanyat res de bo amb la seva fe. Digueu-los: "Espereu. Nosaltres també esperem".

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانًا نُهًا لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلْ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. *Quant a* aquells que van escindir-se de la seva religió i van quedar dividits en sectes, no cal que te'n preocupis pas. En veritat, a Al·là pertoca decidir sobre la seva causa, i després els informarà del que van fer.

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَ كَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۗ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Qui faci una bona acció rebrà deu vegades el seu valor, però qui faci una mala acció tindrà només una recompensa semblant, i no se'ls a-greujarà.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣١﴾

162. Digueu-los: "Quant a mi, el meu Senyor m'ha guiat pel camí recte - una religió recta, la religió d'Abraham, el qual sempre va inclinar-se cap al camí recte. Que no fou d'aquells que associen déus amb Déu".

قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

163. Digueu-los: "La meva pregària, el meu sacrifici, la meua vida i la meua mort són tots per a Al·là, el Senyor dels mons".

قُلْ لَئِنْ صَلَّيْتُ وَنُسَيْتُ وَنَحَيْتُ
وَمَا تَيَّبْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

164. "Ell no té ningú associat. Així m'ha estat manat i sóc el primer dels que se sotmeten".

لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

165. Digueu-los: "És que buscaré un Senyor diferent d'Al·là, quan Ell és el Senyor de totes les coses? Cap ànima no mereix *res de dolent*, sinó que ha de donar compte dels seus actes; i cap ànima no haurà de dur la càrrega de l'altre. Després tornareu al vostre Senyor i Ell us informarà sobre el que discrepàveu".

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ ابْنِعُوا رَبِّمَا ۖ هُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۗ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٣٥﴾

166. I Ell és qui us féu virreis a la terra i va elevar algú de vosaltres per sobre dels altres en graus de *classe*, per provar-vos amb el que us va lliurar. En veritat, el teu Senyor és ràpid en el càstig; i Ell és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ ۗ وَإِنَّهُ لَكَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

CAPÍTOL 7

AL-A'RAF

(Revelat després de la Hillrah)

Títol i data de la revelació

Segons Ibn 'Abbas, Ibn Zubair, Hasan, Muyahid, 'Ikrimah, 'Ata i Yasir bin Zaid, aquesta Surah pertany al període mequí, tret dels versicles 165-172. Tanmateix, Qatadah opina que el versicle 165 va ser revelat a Medina. La Surah pren el seu títol del v.47. Els comentaristes no han pogut trobar un relació real entre la paraula *A'raf* i el tema de la Surah. Això es deu al fet que han donat un significat equivocat a la paraula. Pensen que *A'raf* és el nom d'una etapa espiritual intermèdia entre el Paradís i l'Infern, i que els seguidors de *A'raf* apareguin diferents dels habitants de l'Infern, però encara no hauran entrat en el Paradís. L'Alcorà rebutja aquest significat de la paraula, perquè només ha esmentat dos grups de persones: els habitants del Paradís i els habitants de l'Infern. No s'esmenta cap tercer grup o classe de persones. Tampoc no es dona suport a la interpretació de la paraula *A'raf* com a lloc de persones d'un nivell espiritual mediocre, ni es pot aportar cap prova interna en suport d'aquesta interpretació. L'Alcorà mostra als seguidors de *A'raf* adreçant-se en un moment determinat als habitants del Paradís i parlant, en un altre moment, als habitants de l'Infern; i s'ha declarat que el seu coneixement espiritual és tan gran que poden reconèixer als habitants del Paradís per les seves marques especials i també als habitants de l'Infern i pregunten pels habitants del Paradís (7:47, 49, 50). Pot algú que es troba, per dir-ho d'alguna manera, en suspensió en un estat d'incertesa entre el Paradís i l'Infern ser tan presumptuós com per assumir un aire de superioritat com s'ha demostrat que fan els seguidors de *Al-A'raf*? El fet és que els seguidors de *Al-A'raf* són els Profetes de Déu que gaudiran d'un estatut espiritual especial en el Dia del Judici i pregaran pels habitants del Paradís, renyaran i faran retrets als habitants de l'Infern. I com que la Surah és el primer capítol alcorànic on es tracta amb certa extensió de les històries de les vides de diversos Profetes se li ha posat el nom encertat de *Al-A'raf*. A més a més, la mateixa interpretació de la paraula recolza aquesta deducció. *A'raf* és el plural de '*Urf* que vol dir alt i elevat i també es refereix a la realització espiritual que adquireix un home amb l'ajuda de l'intel·lecte que ha rebut de Déu i el testimoni del seu propi jo. Així doncs, *A'raf* podria significar els ensenyaments la veritat dels quals es demostra mitjançant arguments racionals i el testimoni de la natura humana; i, com que només tenen aquestes qualitats els ensenyaments dels Profetes, només ells mereixen aquesta posició espiritualment exaltada i se'ls pot anomenar amb legitimitat Seguidors de *Al-A'raf* (Llocs elevats). En resum, la Surah *Al-raf* rep aquest nom, perquè s'hi presenten exemples de les vides dels homes eminentes de posició espiritual molt elevada que en el passat van ensenyar a la humanitat veritats eternes d'acord amb la natura i raó humanes, i també a aquells que van resistir els homes d'aquest món i van intentar baixar del seu nivell, i a aquells a qui Déu Gelós va elevar a una posició exaltada.

Tema i context

Parlant des del punt de vista espiritual, la Surah serveix d'una espècie de *Barzaj* (esglaó intermedi) entre les Surahs que el precedeixen i les que la segueixen, la qual cosa significa que el tema de les Surahs anteriors ha estat desenvolupada en un nou tema en aquesta Surah. En les anteriors, el tema principal era la refutació del judaisme, el cristianisme i d'altres religions que asseguren derivar la seva autoritat sobretot de la filosofia i la raó. En aquesta Surah, els dos temes han estat tractats conjuntament i s'ha demostrat la falsedat de les posicions de les dues sèries de credos, així com s'ha establert la veritat de l'Islam. En primer lloc, afirma que, atès que l'Alcorà és la Paraula de Déu revelada, no hi ha possibilitat que trobi mai la destrucció ni deixi d'assolir el seu objectiu. Tot seguit, s'avisava als musulmans que, en un moment de desànim, no han d'arribar a un compromís a corre-cuita amb els seguidors d'altres religions, perquè els que s'oposen a una veritable religió han patit sempre la desgràcia i la humiliació al final. A continuació, s'afirma que Déu ha creat l'home per assolir l'objectiu més sublim, però la majoria dels homes obliden aquesta noble finalitat de les seves vides. La vida paradisiàca d'Adam i la seva expulsió del paradís s'esmenten com a exemples d'aquest tema, i s'afegeix que, al començament, després d'haver creat l'home, Déu li donà els mitjans per arribar a un elevat estat espiritual. Però l'home no va parar atenció als plans de Déu per a ell i va seguir Satanàs. A continuació, s'esmenta que, al contrari amb el que passa a les religions anteriors que tendien al desenvolupament individual, l'Islam intenta produir la reforma de comunitats completes. Mentre que els antics Profetes intentaven aconseguir que les persones entressin al Paradís, la finalitat de l'Islam consisteix en què comunitats i nacions senceres arribin a la beatitud. Però, atès que qualsevol esforç de reforma es topa amb obstacles i vicissituds abans de culminar, de la mateixa manera, sempre que la comunitat musulmans es desviï dels principis i ensenyaments islàmics, Déu suscitarà per a la seva conversió Reformadors inspirats per Déu d'entre els seguidors del sant Profeta per tal que l'home no perdi el seu paradís guanyat i es desviï del camí del progrés i desenvolupament nacional. La Surah continua llavors establint normes i criteris per reconèixer aquests Reformadors promesos i també aclareix una mica més la sort final dels seus opositors. A continuació, s'afirma que tots els plans de Déu es desenvolupen gradualment. Com en el món material, en el domini de l'esperit, tot el progrés també està sotmès a la llei de l'evolució i és per un procés d'evolució progressiva que s'ha produït el desenvolupament espiritual de l'home des de l'època d'Adam fins a la del Sant Profeta, i en els seus ensenyaments s'ha dedicat una gran atenció a la millora i organització de tota la comunitat. Els creients han de tenir, doncs, sempre present que de petites llavors neixen grans arbres i que fins i tot els objectius més grans al començament semblen insignificants i queden ocults. Avisa, doncs, als creients que mantinguin oberts els ulls i no deixin que el gran objecte de la seva creació quedi amagat a la vista perquè, si se'l deixa un cop estigui ocult, seguirà així per sempre.

Amb el v.60 comença una breu narració de la vida d'alguns profetes de l'Antiguitat, els quals tenien com a missió tornar l'home a l'existència celestial feliç de la qual fou expulsat. Després, s'afirma que el bé és dins de la natura humana de la qual és part íntegra, i que el mal només ve després i com a resultat d'influències exteriors; i que, malgrat la seva bondat instintiva, l'home no pot atènyer la perfecció sense l'ajuda de la revelació divina. Rebutjant la guia de Déu es queda sense la seva bondat instintiva i

queda espiritualment arruïnat. Una altra vegada es fa referència a la missió del Sant Profeta, i s'avisava als seus enemics que no ignorin el fet evident que el seu intel·lecte és sa i els seus motius purs, que els seus ensenyaments estan en plena harmonia amb la naturalesa humana i la llei natural, i que el testimoni del temps també està al seu favor. A continuació, es resolen algunes idees falses i dubtes dels incrèduls i s'afirma que s'oposaran enèrgicament al Sant Profeta, però que Déu el protegirà de tot mal. Tanmateix, s'adverteix als musulmans no només perquè resistixin amb paciència l'oposició dels incrèduls, sinó també perquè preguin per ells. A més a més, la Surah observa que, com va passar amb els enemics dels primers profetes, els adversaris del Sant Profeta continuaran demanant Senyals, però a qui correspon del tot mostrar-los és a Déu. Ell els presentà quan la seva saviesa infal·lible ho creu convenient. Però es demana als incrèduls: no és Senyal suficient l'Alcorà, el qual compleix l'objecte i finalitat real del profetatge? Per tant, s'exhorta als musulmans a donar al miracle de l'Alcorà la gran mesura de l'autèntica consideració que tant es mereix, perquè com més gran sigui la llum celestial atorgada a l'home, més autèntica en serà la consideració.

AL-A'RAF

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim Sad.¹

الْمَصَّ ﴿٢﴾

3. *Aquest* és un Llibre revelat a tu - que en el teu pit no hi hagi estretesa per ell- perquè puguis advertir amb ell i *sigui* una exhortació per als creients.

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي
صَدْرِكَ حَزَجٌ مِنْهُ لَتُنذِرْ بِهِ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Seguiu el que us ha estat revelat pel vostre Senyor, i no seguiu altres protectors fora d'ell. Què poc recordeu!

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا
مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾

5. Quantes ciutats hem destruït! El nostre càstig els va arribar de nit o mentre reposaven al migdia.

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا
بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٥﴾

6. Així, quan els va arribar el Nostre càstig, el seu clam només va dir: "Vam ser malvats de debò!"

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٦﴾

7. Però certament preguntarem a aquells que foren enviats *els Missatgers* i preguntarem certament als Missatgers.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

8. Llavors de ben segur que els enumerarem *les seves accions* amb coneixement, ja que mai no vam ser absents.

فَلَنَقْصِّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَ مَا كُنَّا
غَائِبِينَ ﴿٨﴾

9. I la pesada en aquest dia serà justa. I aquells amb les balances més pesades seran els que prosperaran.

وَالْوِزْنَ بِيَوْمِئِذٍ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

¹ Sóc Al·là, Conec i Explico.

10. Però aquells amb les balances lleugeres seran els que hauran mal·mes les seves ànimes per haver estat injustos amb els nostres Senyals.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا
كَانُوا آبَائِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Us vam establir a la terra i en ella us vam proporcionar els mitjans de subsistència. Què poc agraïts sou!

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

R.2.

12. Us vam crear i us vam donar forma. Llavors, vam dir als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam"; i tots ells s'hi van sotmetre, tret d'Iblis, que *no ho va fer*; no va voler ser dels qui se sotmeten.

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُن مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

13. Déu digué: "Què et va impedir sotmetre't quan t'ho vaig manar?". Ell digué: "Sóc millor que ell. Tu em vas crear del Foc, mentre que a ell el vas crear de fang".

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۚ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ
خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. Déu digué: "Llavors baixa d'aquí. No et correspon ser arrogant aquí. Surt. Certament ets dels que han estat humiliats".

قَالَ نَاهَيْتُ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الضَّالِّينَ ﴿١٤﴾

15. Ell digué: "Dóna'm un respir fins al dia en què ells siguin ressuscitats".

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

16. Déu va dir: "Seràs d'aquells a qui els atorgui un respir".

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Digué: "Ara, com que Tu m'has jutjat com a perdut, em quedaré segur a la seva espera en el Teu camí recte".

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. "Llavors cauré de ben segur sobre d'ells, per davant i al darrere seu, i a la seva dreta i a la seva esquerra, i

ثُمَّ لَا تَبِيبُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ
مِنْ خَلْفِهِمْ وَأَعَنَ آيْمَانِهِمْ وَعَنَ

trobaràs que la majoria d'ells no són agraïts".

شَمَاءُ لَهُمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Déu va dir: "Surt d'aquí! Menysprea i bandeja! Si algun d'ells et segueix, ha de saber que en veritat omplirà l'Infern amb tots vosaltres!"

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. "I, oh Adam, viviu tu i la teva muller en el Jardí i mengeu d'allà on vulgueu però no us apropieu a aquest arbre, no fos cas que us trobéssiu entre els malvats".

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Però Satanàs els va suggerir *mals pensaments* per revelar-los els seus defectes que havia estat amagat de la seva vergonya, i va dir: "Al·là no us hauria prohibit aquest arbre, tret que *Ell volgués* que no us convertíssiu en àngels, o fóssiu dels immortals".

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وَّرِيتَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. I ell els va jurar, *tot dient-los*: "En veritat, sóc un conseller sincer per a vosaltres".

وَقَاَسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ الصَّٰحِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. D'aquesta manera els féu caure en la *desobediència* per l'engany. I quan van tastar de l'arbre, la vergonya se'ls féu manifesta i tots dos es van cobrir amb les fulles del jardí. I el seu Senyor els cridà dient-los: "No us vaig prohibir aquest arbre i us vaig dir: en veritat, Satanàs és el vostre enemic declarat?".

فَدَلَّسَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

24. Ells van dir: "Senyor nostre, ens hem fet mal a nosaltres mateixos, i si Tu no ens perdones i no tens misericòrdia de nosaltres, estarem certament entre els perduts".

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Ell digué: "Aneu-vos-en. Alguns de vosaltres sereu enemics els uns dels altres. I per a vosaltres hi ha una llar a la terra i provisions per a un temps".

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ
لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى
حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Digué: "En ella viureu, en ella morireu i d'ella sereu retornats".

R.3.

27. Oh, fills d'Adam! En veritat us hem enviat vestidures per tapar la vostra vergonya i com a vestit elegant; però la vestidura de la justícia - aquesta és la millor. Aquest és *un* dels Senyors d'Al·là, perquè recordin.

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَ
مِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَ
لِبَاسِ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ
مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Oh, fills d'Adam! Que no us sedueixi Satanàs, com va expulsar els vostres pares del jardí, despullant-los de les seves vestidures per mostrar-los la seva vergonya. En veritat ell us veu, ell i la seva tribu, des d'on vosaltres no el veieu. Certament, hem fet als dimonis amics dels qui no creuen.

يَبْنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
أَخْرَجَ آبَايَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يُنَزِّلُ
عَنْهُمْ لِبَاسًا لَهُمْ لِيُرِيَ سَاءَ أَرْبَابِهِمْ
إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

29. I quan cometen una acció il·lícita, diuen: "Hem vist com els nostres pares les cometien i Al·là ens les imposa". Digueu-los: "Al·là mai no imposa accions il·lícites. És que dieu d'Al·là allò que no sabeu?".

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنْ
اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Digueu-los: "El Meu Senyor ha manat la justícia. Pareu la vostra atenció cap *al moment* i lloc d'adoració, crideu-Lo, i sigueu sincers davant d'Ell en la religió. Perquè Ell us va donar l'existència, i cap a Ell tornareu".

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَهُ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣٠﴾

31. Ell ha guiat alguns i, *quant als* altres l'error ha esdevingut el seu desert. Han acceptat com a amics als malvats, excloent-ne Al·là, i pensen que estan ben guiats.

قَرِيبًا هَدَىٰ وَ قَرِيبًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ ، لَاتَهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانِ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ يَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. Oh, fills d'Adam! Tingues cura dels vostres arreus a cada *moment* i lloc d'adoració, i mengeu i beveu, però no depasseu els límits. En veritat, Ell no estima aquells que depassen els límits.

يَبْنَئِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَ كُلُوا وَ اشْرَبُوا وَ لَا تُسْرِفُوا ۗ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

R.4.

33. Digueu-los: "Qui ha prohibit els adornaments d'Al·là que Ell va produir per als Seus servents, i les coses bones que Ell proveeix?". Digueu-los: "Són per als creients d'aquesta vida i exclusivament per a *ells* el Dia de la Resurrecció. Així expliquem els Senyals als homes que tenen coneixement".

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ
لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ، قُلْ هِيَ
لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، كَذَلِكَ نَقُصُّهُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. Digueu-los: "El meu Senyor només ha prohibit les accions il·lícites, públiques o secretes, el pecat i rebel·lar-se sense justificació, que associeu a Al·là allò al que Ell no ha atorgat poder, i que digueu d'Al·là el que no sabeu".

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ الْأَرْثَمَ وَ الْبَغْيَ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَ أَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Perquè per a cada poble hi ha un termini, i quan arriba el seu termini, no poden quedar-se enrere ni un sol moment, ni poden avançar-lo.

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ، فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَفْتِدُونَ ﴿٣٥﴾

36. Oh, fills d'Adam! Si us vénen Missatgers d'entre vosaltres mateixos explicant-vos els meus Senyals, llavors heu de saber que aquells qui temen Déu i facin bones obres *no* els esfereirà la por ni seran afligits.

يَبْنَئِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ، فَمَنْ اتَّقَى وَ
أَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Però aquells que rebutgin els Nostres Senyals i se n'apartin amb menyspreu seran els habitants del Foc; allà viuran.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Qui és, doncs, més injust que aquell que trama una mentida contra Al·là o titlla de mentides els seus Senyals? Aquests són el qui tindran la sort que se'ls va ordenar fins que els Nostres Missatgers els visitin per endur-se les seves ànimes, i diguin: "On és el que invocàveu a més d'Al·là?". I respondran: "Per a nosaltres estan del tot perduts"; i seran testimonis contra ells mateixos d'haver estat incrèduls.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كُذُوبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ، أُولَئِكَ يَتَنَاوَعُ
نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا
جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ، قَالُوا
آيِينَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ، قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا وَشْهِدُوا عَلَيَّ
أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Ell dirà: "Entreu en el Foc entre les nacions de yinn i homes que van morir abans que vosaltres". Sempre que hi entri una nació maleirà la seva nació germana fins que, quan una darrere l'altra hagin arribat totes, la darrera digui de la primera: "Senyor nostre, aquests ens van allunyar, imposa'ls, doncs, un doble càstig de Foc!". I Ell dirà: "Per a cada grup anterior hi haurà un doble càstig, però vosaltres no ho sabeu".

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِكُمْ مِنَ الْإِنْسِ فِي النَّارِ
كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا، قَالَتْ أُخْرَبُهُمْ
لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأْتِبْهُمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ؛ قَالَ لِكُلِّ
ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Però els primers diran als darrers: "No sou superiors a nosaltres. Tas-teu, doncs, els càstig per tot el que va fer".

وَقَالَتْ أُولُهُمْ لِأَخْرَبُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

R.5.

41. A aquells que rebutgen els Nostres Senyals i se n'aparten amb menyspreu no se'ls obriran les portes del cel, ni hi entraran mentre un camell no passi per l'ull d'una agulla. I així premiarem els pecadors.

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْخِيَاطِ، وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Tindran l'Infern com a jaç i al damunt tindran cobertes *del mateix*. Així recompensem l'injust.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَ مِنْ فَوْقِهِمْ
عَوَاشٍ ، وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

43. I *pel que fa als* que creuen i fan bones obres -i no imposem a ningú cap tasca que superi la seva capacitat- aquests són els habitants del Cel, en ell viuran.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٣﴾

44. Retirarem qualsevol rancor que pugui haver-hi als seus cors. Al des-sota hi correran rius. I diran: "Tota lloança pertoca a Al·là, el qual ens ha guiat fins aquí. I no haguéssim trobat guia si Al·là no ens hagués guiat. Els Missatgers del Nostre Senyor van dur de debò la veritat". I se'ls proclamarà: Aquest és el Cel que us han donat d'herència *com a recompensa* pel que fèieu".

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لهذا وَ
مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدانا اللَّهُ
لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَ
نُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
رَبُّكُمْ وَعَدَّكُمْ وَ قَالُوا
بِمَا كُنَّا نَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

45. I els habitants del cel cridaran als de l'Infern: "En veritat hem comprovat que el que ens va prometre el Nostre Senyor és cert. Heu comprovat si també és certa la promesa del vostre Senyor?". Ells diran: "Sí". Després, un pregoner proclamarà entre ells, *tot dient*: "La maledicció d'Al·là cau sobre els injustos,

وَ تَأَذَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ
أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا
فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مَوْدِئَكُمْ بَيْنَهُمْ
أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

46. Els que aparten *els homes* del camí d'Al·là i proven de convertir-lo en tortuós, i no creuen en el Més Enllà".

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
يَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ
خَفِيرُونَ ﴿٣٦﴾

47. Entre els dos hi haurà un mur, i en els llocs elevats hi haurà homes que coneixeran tothom per les seves marques. I cridaran als homes del Cel:

وَ بَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَ عَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَتَعَرَّفُونَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا وَ تَأَذَى أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَنْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ تَلَمَّ

"La pau sigui amb vosaltres". Aquests *encara* no hi hauran entrat, tot i que tindran l'esperança de *fer-ho*.

يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٣٤﴾

48. Però quan les seves mirades es dirigeixin cap als homes del Foc, diran: "Senyor Nostre, no ens posis amb els injustos".

R.6.

49. I els ocupants dels llocs elevats cridaran als homes que reconeixeran per les seves marques, i diran: "La vostra munió no us ha servit de res, ni tampoc la vostra arrogància".

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ، قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

50. "Són aquests els homes de qui vau jurar que Al·là no els concediria la Seva misericòrdia?". A ells els han dit: "Entreu al Paradís. Cap por no us *esfereirà*, ni sereu afligits".

أَهْوَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ، أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

51. I els habitants del Foc cridaran als habitants del Cel: "Vesseeu sobre nosaltres una mica d'aigua o allò del que Al·là us hagi proporcionat". Respondran: "En veritat, Al·là ha prohibit ambdues coses als incrèduls".

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ آفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ، قَالُوا لَئِن لَّا لَهِ حَرَمٌ مَّهْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

52. "Aquell qui va prendre la seva religió com un passatemps i un joc, essent seduïts per la vida mundana". Aquest dia, doncs, els oblidarem com ells van oblidar l'encontre d'aquest dia seu, i per negar els Nostres Senyals".

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَ لَعِبًا وَ غَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا، قَالَ لِيَوْمَ نُنسِفُكُم مِّمَّا كَانْتُمْ تَسْؤُلُونَ، يَوْمَهُمْ هَذَا، وَ مَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٩﴾

53. Certament els vam dur un Llibre que els vam exposar amb coneixement, una guia i una misericòrdia per a les gents que creuen.

وَلَقَدْ جِئْتَهُم بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

54. És que només esperen el compliment de les seves *advertències*? El

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ، يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ، يَقُولُ الَّذِينَ تَسْؤَلُهُ

dia en què arribi el seu compliment, els que ho havien oblidat abans diran: "En veritat els Missatgers de Nostre Senyor van dur la veritat. Tindrem algun mitjancer que intercedeixi per nosaltres? O bé, no podríem ser retornats per poder dur a terme accions diferents de les que vam fer?. En veritat, han malmès les seves ànimes i el que van maquirar els ha fallat".

R.7.

55. En veritat, el vostre Senyor és Al·là, que va crear els cels i la terra en sis períodes; llavors es va instal·lar en el Tron. Ell fa que la nit cobreixi el dia, que tot seguit la segueix. *I Ell creà el sol, la lluna i les estrelles, tots ells sotmesos al seu manament. Beneït sigui Al·là, el Senyor dels mons!*

56. Invoqueu el vostre Senyor amb humilitat i en secret. En veritat, Ell no estima els transgressors.

57. I no creu el desordre a la terra després d'haver estat posada en ordre. Sinó que invoqueu-Lo en la por i en la esperança. En veritat, la misericòrdia d'Al·là és propera a aquells que fan el bé.

58. Perquè Ell és Qui envia els vents com a bona nova abans de la seva misericòrdia, fins que, quan porten un núvol carregat, el duem cap a una terra eixuta. Després, fem que descarregui l'aigua i hi produïm tota mena de fruits. De la mateixa manera retornem la vida als morts perquè recordeu.

مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ
فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ
نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۚ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْغَالِبِينَ ﴿٥٥﴾
أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ حَوْفًا وَقَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٤﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ حَتَّى إِذَا أَكَلَتْ سَحَابًا
ثِقَالًا سَفَقْنَا لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. I *pel que fa a* la bona terra, la seva vegetació creix en *abundància* per manament del seu Senyor; però si és dolenta, *la seva vegetació* amb prou feines dona fruit. De la mateixa manera variem els Senyals per a la gent que és agraïda.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبِثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا تَكْدًا ۚ كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

R.8.

60. Vam enviar Noè al seu poble i digué: "Oh, Poble meu! Adoreu Al·là, no teniu altre Déu tret d'Ell. En veritat, temo per a vosaltres el càstig del gran dia".

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

61. Els caps del seu poble van respondre: "Certament et veiem en un error evident".

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

62. Ell digué: "Oh, Poble meu! No hi ha error en mi, perquè sóc Missatger del Senyor dels mons".

قَالَ يِقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَا كِرْهِي رَسُولٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

63. Us transmeto els missatges del meu Senyor i us dono el meu consell més sincer, ja que sé per Al·là els que vosaltres no sabeu.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. "Us és estrany que us hagi arribat una exhortació del vostre Senyor a través d'un home dels vostres, que pugui avisar-vos perquè sigueu pietosos i se us mostri misericòrdia?"

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّثْلِكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Però ells el van acusar de falsedat, per la qual cosa el vam salvar a ell i a qui es trobava amb ell en l'Arca i vam ofegar aquells que van rebutjar els nostres Senyals. Era, en veritat, un poble cec.

كَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

R.9.

66. I als 'Ad *vam enviar-los* el seu germà Hud. Ell digué: "Oh, Poble

وَالِإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يِقَوْمِ

meu, adoreu Al·là, no teniu cap altre Déu tret d'Ell. No tindreu, doncs, por de Déu?".

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾

67. Els caps incrèduls del seu poble van respondre: "Certament et veiem perdut en la ximpleria, i en veritat pensem que ets un dels mentiders".

قَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَقَاهٍ وَإِنَّا لَنَنظُنُّكَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧٢﴾

68. Ell respongué: "Oh Poble meu, en mi no hi ha ximpleria, ja que sóc Missatge del senyor dels mons!

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَقَاهَةٌ وَ لَكِنِّي
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٣﴾

69. "Us transmeto els missatges del meu Senyor i sóc el vostre sincer i fidel conseller".

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ
أَمِينٌ ﴿٧٤﴾

70. Us admireu que us hagi arribat una exhortació del vostre senyor a través d'un dels vostres homes que pot avisar-vos? I *recordeu-vos* de quan Ell us féu hereus dels Seus favors després del Poble de Noè, i us augmentà amb generositat en constitució física. Recordeu-vos, doncs, dels favors d'Al·là, perquè prospereu.

أَوْعَيْبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى
رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ، وَأَذْكَرُوا إِذْ
جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَ
زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۗ فَادْكُرُوا
إِلَّاهَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٥﴾

71. Ell van respondre: "Has vingut a nosaltres perquè adorem només Al·là i abandonem el que adoraven els nostres pares? Porta'ns, doncs, allò amb què ens amenaça, si ets veritable".

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ
مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۗ فَأَمِنَّا بِمَا
تَعِدُ نَا ۗ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٦﴾

72. Respongué: "En veritat, sobre vosaltres ja ha recaigut el càstig i la ira del vostre Senyor. És que disputeu amb mi sobre noms que heu esmentat - vosaltres i els vostres pares- i per als quals Al·là no ha donat cap autoritat? Espereu, doncs, estic amb vosaltres entre els que esperen".

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ
وَ غَضَبٌ ۗ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧٧﴾

73. I els vam salvar a ell i els que estaven amb ell, per la Nostra misericòrdia, i vam destruir els darrers vestigis dels que van rebutjar els Nostres Senyals. Perquè no eren creients.

R.10.

74. I als Zamud *vam enviar-los* el seu germà Salih. Va dir: "Oh, Poble meu, adoreu Al·là. No teniu cap altre déu tret d'Ell. En veritat, us ha arribat una prova clara del Vostre Senyor - aquesta camella d'Al·là, un Senyal per a vosaltres. Deixeu, doncs, que es nodreixi de la terra d'Al·là i no li feu cap mal, no fos cas que us arribés un càstig dolorós".

75. "I recordeu-vos *de l'època* en què Ell us féu hereus *dels Seus Favors* després dels d'Ad, i us va atorgar una llar a la terra; construïu palaus en les planes i ciselleu cases a les muntanyes. Recordeu-vos, doncs, dels favors d'Al·là i no cometeu cap maldat a la terra, mentre provoqueu el desordre.

76. Els caps del seu poble, que eren arrogants, van dir ais que consideraven dèbils - a aquells que creien entre ells- : "Sabeu *del cert* que Salih és un enviat del seu Senyor?". I ells van respondre: "Certament, creiem en allò amb què ha estat enviat".

77. Els arrogants van dir: "En veritat, no creiem en el que creieu vosaltres".

78. Llavors, van tallar els braons a la camella i es van rebel·lar contra el manament del seu Senyor, tot dient: "Oh Salih, porta'ns això amb què ens amenaçes, si ets *en realitat un dels Missatgers*".

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابَّاتِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِرَحْمَةِ رَبِّهِمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ
نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ قَدْ رُؤِيَ تَأْكُلُ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ
فِيأُخَذَ كُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٧﴾

وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ أَجْرًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
عَادُوا بَنِي آدَمَ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِتُونَ الْجِبَالَ
بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي
تَعْبُدُونَ فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٤٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن
قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ
مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلِحًا مَُّرْسَلٌ
مِّن رَّبِّهِ قَالَوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٥٠﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ
رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ آيَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِن كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥١﴾

79. Llavors els arribà el terratrèmol i van esdevenir cossos inerts jaient de bocaterrosa .

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٨١﴾

80. Llavors Salih s'apartà d'ells i digué: "Oh Poble meu, us vaig donar el Missatger del meu Senyor i us vaig aconsellar amb sinceritat, però no estimeu els consellers sincers".

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ الصَّٰحِحِينَ ﴿٨٢﴾

81. I *vam enviar* Lot, quan va dir al seu poble: "Cometeu una abominació com cap altre en el món la va cometre abans de vosaltres?".

وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٣﴾

82. "Us apropau als homes amb luxúria i no a les dones. No, sou un poble que ha depassat *tots* els límits".

لَا تَكُمُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٤﴾

83. Però la resposta del seu poble només va consistir a dir: "Foragiteu-los de la vostra ciutat, ja que són homes que volen conservar-se purs".

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٥﴾

84. Llavors el vam salvar a ell i a la seva família, tret de la seva muller: fou una de les que es van quedar al darrere.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٦﴾

85. Vam fer caure sobre ells una pluja. Mireu ara quin fou el final dels pecadors!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۚ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٧﴾

R.11.

86. I a Madian vam enviar el seu germà Shu'aib. Va dir: "Oh Poble meu, adoreu Al·là; no teniu cap altre Déu, sinó Ell. En veritat us ha arribat un Senyal clar del vostre Senyor. Lliureu, doncs, la mesura completa i tot el pes, i no doneu a la gent menys del que els pertoca amb justícia, ni creu el desordre a la terra després d'haver estat pacificada. Això és el millor per a vosaltres, si sou creients.

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

87. "No us quedeu palplantats en qualsevol camí amenaçant i apartant del camí d'Al·là aquells que creuen en Ell, maldant per fer-lo tortuós. recordeu-vos de quan éreu pocs i Ell us multiplicà. Mireu quin fou el final dels que van crear el desordre!"

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَ
تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَإِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

88. "Però si hi ha un grup entre vosaltres que creu en allò amb què he estat enviat, i un grup que no hi creu, tingueu paciència fins que Al·là jutgi entre vosaltres. Ell és el Millor dels jutges".

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ
يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

PART 9

89. Els caps del poble, que eren arrogants, van dir: "Certament, a tu et foragitarem de la nostra ciutat, oh Sh'aib, i els creients *que són* amb tu, tret que torneu a la nostra religió". Ell va respondre: "Encara que no estiguéssim disposats?".

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ
لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا
كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾

90. "De ben segur que hauríem estat empescant-nos una mentida contra Al·là si *ara* tornéssim a la vostra religió, després que Al·là ens salvés d'ella. I no ens correspon a nosaltres tornar a ella, tret que Al·là, el nostre Senyor, *així* ho volgués. El nostre Senyor entén totes les coses en el Seu Coneixement. En Al·là posem la nostra confiança. *Així doncs*, oh Senyor nostre, decideix Tu entre nosaltres i entre el nostre poble amb la veritat, perquè Tu ets el Millor dels que decideixen".

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لَّانْ مُّذْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا ۗ وَ
مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۗ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا ۗ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۗ رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

91. I els caps del seu poble, que no creien, van dir: "Si seguïu Shu'aib, certament sereu dels perdadors".

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا
لَخَسِرُونَ ﴿٩١﴾

92. Així, els fulminà el terratrèmol i van quedar prostrats a casa seva sobre la terra.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٦٦﴾

93. Aquells que van acusar Shu'aib de mentir van quedar com si mai no hi haguessin viscut. Aquells que van acusar Shu'aib de mentir van ser, *en realitat*, els perdedors.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَكُنُوا
فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٧﴾

94. Llavors ell s'apartà d'ells i va dir: "Oh poble meu, en veritat us vaig lliurar els missatges del meu senyor i us vaig donar un consell sincer. Per què he de passar pena per un poble incrèdul?"

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ فَكَيْفَ أَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

R.12

95. I mai no vam enviar un Profeta a una ciutat sense afligir abans la seva gent amb l'adversitat i el patiment, perquè esdevinguessin humils.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٦٩﴾

96. Després vam canviar *la seva condició*, de dolenta a bona, fins que van créixer en *riquesa i nombre*, i van dir: "El patiment i la felicitat van tocar *també* els nostres pares". Llavors els vam sorprendre de cop i volta, sense que se n'adonessin".

ثُمَّ بَدَّلْنَا لَنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

97. Però si el poble *d'aquestes* ciutats hagués cregut i hagués estat pietós, certament haguéssim obert les benediccions del cel i de la terra: però no van creure, per la qual cosa els vam enxampar a causa del que van guanyar.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٧١﴾

98. Es troben, doncs, la gent *d'aquestes* ciutats segures davant l'arribada del Nostre càstig sobre ells per la nit, mentre dormen?

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ
بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٧٢﴾

99. I està segura la gent *d'aquestes* ciutats davant l'arribada del Nostre càstig sobre ells a primera hora de la tarda, mentre s'entretenen en el joc?

أَوَامِنَ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
ضُحًىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٣١﴾

100. Estan, doncs, segurs davant el disegni d'Al·là? Ningú no se sent segur del disegni d'Al·là, tret la gent *que mor*.

أَقَامِنُوا مَكَرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٢﴾

R.13.

101. No serveix de guia a aquells que han heretat la terra després de succeir els seus *anterior*s habitants, saber que, si volem, podem castigar-los pels seus pecats i segellar els seus cors perquè no hi sentin?

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُدُّونَ أَلَادُصَ مِن
بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

102. Així eren les ciutats de les quals t'hem explicat algunes de les seves notícies. I en veritat, els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals clars. Però no van voler creure en el que no havien cregut abans. D'aquesta manera segella Al·là els cors dels incrèduls.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ
أَنْبَاءِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾

103. Vam trobar que la majoria no tenia cap mirament en *complir* el pacte i, en veritat, vam adonar-nos que la majoria feia el mal.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِن عَهْدٍ ۚ وَإِن
وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ﴿٣٥﴾

104. Més endavant, després d'ells, vam enviar Moisès amb els Nostres Senyals al Faraó i als seus caps, però ells els van *rebutjar* injustament. Mireu, doncs, quin fou el final dels que van crear el desordre!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَرَأْسِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

105. Moisès va dir: "Oh Faraó, *en veritat*, sóc un Missatger del Senyor dels mons.

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ رَأْيِي رَسُولٌ مِّن
رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾

106. "No és correcte que digui d'Al·là res que no sigui la veritat. He vingut a tu amb un Senyal clar del teu Senyor; per tant, deixa que els fills d'Israel vinguin amb mi".

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَىٰ اللّٰهِ شَيْئًا
الْحَقُّ ۖ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣١﴾

107. El Faraó va respondre: "Si has vingut en efecte amb un Senyal, mostra'l, si ets dels veritables".

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا
إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٣٢﴾

108. Llavors, va llençar la seva vara i vet aquí que es transformà en una serp ben visible".

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

109. Llavors va mostrar la mà i vet aquí que semblava blanca davant d'aquells que l'esguardaven.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
لِلنّٰظِرِیْنَ ﴿٣٤﴾

R.14.

110. Els caps del poble del Faraó van dir: "Certament és un mag ben hàbil".

قَالَ الْمَلَائِكَةُ لِمَنْ قَوْمُ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا
لَسَجِدٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

111. "Vol expulsar-vos de la vostra terra. Ara què és el que recomaneu?".

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

112. Van respondre: "Expulsa'l a Ell i el seu germà durant *algun temps* i envia reclutades cap a les ciutats.

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٧﴾

113. "Que et portin tots els mags eminents".

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَجِرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

114. I els mags van arribar al Faraó i van dir: "És clar que tindrem una recompensa si guanyem".

وَجَاءَ السّٰحِرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْا إِنَّ لَنَا
لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِیْنَ ﴿٣٩﴾

115. Ell els digué: "Sí, i *també* sereu d'entre els que sereu prop *meu*".

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ ﴿٤٠﴾

116. Van dir: "Oh Moisès, llença tu *primer* o bé ho farem nosaltres".

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تُلْقِیْ وَإِنَّمَا أَن
تَكُوْنُ نَحْنُ الْمُتَلَقِیْنَ ﴿٤١﴾

117. Ell va respondre: " Llenceu vosaltres i quan ho van fer, van encantar els ulls dels presents, esfereint-los de por i mostrant una màgia extraordinària".

قَالَ الْقَوَائِمُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

118. I vam inspirar Moisés, *tot dient-li*: "Llença la teva vara" i vet aquí que s'empassà tot el que ells havien fingit.

وَإِذْ هَبْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

119. Així va prevaler la Veritat i les seves obres van resultar vanes.

فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Així van ser vençuts allà i foren humiliats.

فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاحِبِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Els mags es van sentir empesos a caure prostrats.

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢١﴾

122. I van dir: "Creiem en el Senyor dels mons,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

123. El Senyor de Moisés i Aaron".

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾

124. El Faraó digué: "Heu cregut en ell abans que us donés el meu permís. En veritat, això és un estratagema que heu maquinat a ciutat per poder foragitar-ne els seus habitants, però ben aviat en coneixereu les *consequències*".

قَالَ فِرْعَوْنُ أَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
لَكُمْ ۗ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي
الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

125. "En veritat, us tallaré les mans i els peus de costats oposats. A continuació, és cert que us crucificaré a tots junts".

لَا قِطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَارْجُلِكُمْ مِنْ
خِلَافٍ ثُمَّ لَا صَلْبَتِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾

126. Ells van respondre: "Llavors tornarem al nostre Senyor".

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Però tu només et revenges de nosaltres perquè hem cregut en els Senyals del nostre Senyor, quan ens han arribat. Senyor nostre, atorga'ns la paciència i fes que morim resignats a Tu".

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا
لَمَّا جَاءَتْ ۗ إِنَّا كُنَّا آفِرًا عَلَيْهِنَا صَبْرًا
وَ تَوَقَّعْنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٧﴾

R.15.

128. I els caps del poble del faraó van dir: "Deixaràs que Moisès i el seu poble creïn desordre a la terra i reneuguin de tu i els teus déus?" Va respondre: "Donarem mort sense pietat els seus fills i deixarem amb vida les seves mullers. En veritat els dominem".

وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ
مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيَذَرُكَ وَآلِهَتِكَ قَالَ سَتَقْتُلُونَ
أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا
فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿٣٨﴾

129. Moisès digué al seu poble: "Demaneu ajuda a Al·là i sigueu perseverants. En veritat, la terra és d'Al·là. Ell la dóna com a herència a aquell que vol d'entre els seus servents, i al final *prevaldran* els que temen Déu".

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَ
اصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

130. Van respondre: "Vam ser perseguits abans que tu arribessis a nosaltres i *fins i tot* després de la teva arribada". Ell digué: "El Vostre Senyor és a punt de destruir els vostres enemics i convertir-vos en governants al país, *per veure com us comporteu*".

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَ
مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

R.16.

131. I vam castigar el poble del Faraó amb la sequera i escassetat de fruits, perquè quedessin advertits.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالشَّيْبَانِ وَ
نَقِصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٤١﴾

132. Però quan els va arribar la prosperitat, van dir: "Això és per a nosaltres". I si els visitava la desgràcia, donaven *la culpa* de la seva dissort a Moisès i aquells que l'acompanyaven. En veritat, *la causa de* la seva dissort és amb Al·là. Però la majoria d'ells no ho saben.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا
هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا
بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّهُمْ لَطَائِفُ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

133. I van dir: "Qualsevol Senyal que puguis dur-nos per embriuar-nos, no creurem en ell".

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

134. Llavors vam enviar-los la tempesta i la llagosta, els pòlls, les grantes i la sang -Senyals clars, però ells van actuar amb supèrbia i van ser un poble pecador.

قَاذَرْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

135. Però quan damunt d'ells va caure el càstig van dir: "Oh Moisès, implora per nosaltres el teu Senyor segons el que Ell t'ha promès. Si ens retires el càstig, de ben segur que creurem en tu i enviarem amb tu els fills d'Israel".

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَى اذْءُرْنَا رَبِّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ ۗ لَكِن كَشَفَتْ عَنَّا الرِّجْزُ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٨﴾

136. Però quan els vam retirar el càstig durant un temps que havien d'assolir, vet aquí que van trencar la seva promesa.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ آجَلٍ هُم بَايِعُوا ۗ إِذَآ هُمْ يَنذِرُون ﴿٣٩﴾

137. Llavors ens vam venjar d'ells i vam ofegar al mar, perquè van tractar els nostres Senyals de mentides i no en van fer cap cas.

فَاذْتَمَنَّا مِنْهُمْ فَآعَرَفْنَهُمْ فِي الْيَمِّ بِآيَاتِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٤٠﴾

138. I vam fer que el poble considerat débil heretés les parts orientals del país i les seves parts occidentals, que vam beneir. I es va complir la paraula misericordiosa del teu Senyor per als fills d'Israel, perquè van ser perseverants; i vam destruir tot el que havia edificat i tot el que havien erigit el Faraó i el seu poble.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۗ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَبْنَعُهُمْ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿٤١﴾

139. I vam dur els fills d'Israel a través del mar i van arribar a un poble que adoraven els seus ídols. Ells van dir: "Oh Moisès, fes un déu per a nosaltres de forma semblant a com ells els tenen". I respongué: "En veritat, sou un poble ignorant".

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَتَّبِعُونَ عَلَىٰ آصْنَانِهِمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهًا كَمَا لَهُم آلِهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٤٢﴾

140. "Quant a aquests, de ben segur que serà destruït tot allò al que estan dedicats i en va serà tot el que facin".

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرِّءٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبِطُلٍ
مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

141. Digué: "És que haig de buscar-vos un déu diferent del d'Al·là, si Ell és Qui us ha exaltat per sobre de tots els pobles?"

قَالَ آغْيِرْ آلِهَةَ آبَائِكُمْ إِنَّمَا هُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

142. *Recordeu-vos de* quan us vam alliberar del poble del Faraó que us afligia amb un dolorós turment, matant-vos els fills i deixant amb vida les vostres mullers. Per a vosaltres era una gran prova del vostre Senyor.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسْؤُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
وَإِنَّ ذِكْرًا لَكُمْ بَلَاءِ مَنْ رَبُّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٣٨﴾

R.17.

143. I vam fer a Moisès una promesa de trenta nits que vam completar amb deu més. Així va quedar complet el temps assenyalat pel seu Senyor - quaranta nits. I Moisès digué al seu germà Aaron: "Actua en el meu lloc davant el meu poble durant la meva absència, tracta'ls bé i no segueixis el camí dels que causen el desordre".

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
أَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ قَدَمٍ وَمِيقَاتٍ رَبِّهِ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ
هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا
تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٩﴾

144. I quan Moisès va arribar al temps que li havíem fixat i el seu Senyor li parlà, digué: "Senyor meu, mostra't *Tu mateix* davant meu perquè pugui mirar-Te". Ell respongué: "No em veuràs pas, però mira cap a la muntanya: si segueix al seu lloc, llavors Em veuràs". I quan el seu Senyor es manifestà a la muntanya, la va fer miques, i Moisès va caure estabornit. Quan es recuperà, digué: "Sant ets Tu, torno a Tu i sóc el primer dels creients".

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ ارْنِنِّي أَنْظُرَ إِلَيْكَ ۗ
قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ
فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۗ
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَخَرَّ مُوسَى صَوْحَقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحٰنَكَ تُبٰتُ إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

145. Déu digué: "Oh Moisès, t'he triat per sobre dels homes *del teu temps* amb els Meus Missatges i amb les Meves Paraules. Agafa, doncs, el que t'he donat i sigues dels desagraïts.

قَالَ يَمْؤَسَىٰ اِىَّ اِصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ
بِرَّسُلْتِي وَرَبِّكَ اِمْرِي ۗ فَخُذْ مَا اٰتَيْتَكَ
وَكنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

146. Llavors vam escriure per a ell en les Taules sobre tot: una exhortació i una explicació de totes les coses. "Manteniu-les, doncs, fermament i encomana al teu poble que segueixi el millor d'elles. Aviat us mostraré la llar dels transgressors".

وَكَتَبْنَا لَهُ فِى الْاَلْوَامِ مِنْ حُلٰى شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۗ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَ اٰمُرْ قَوْمَكَ يٰ اٰخِذُوْا
بِاَحْسَنِهَا ۗ سَاُوْرِيْكُمْ اٰرَافِ الْمَسْكُوْنِ ﴿٣٦﴾

147. Aviat allunyaré dels Meus Senyals aquells que es van comportar amb orgull en el país i de manera injusta, ja que encara que vegin tots els Senyals, no creuran en ells, i si veuen el camí de la justícia, no l'adoptaran com el seu camí. Però si veuen el camí de l'error, el seguiran com a *seu*. Això és perquè van tractar els Nostres Senyals com a mentides i no en van fer cap cas.

سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِي الْاٰذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ
اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۗ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۗ وَاِنْ يَّرَوْا
سَبِيْلَ الْغٰى يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۗ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۗ كَانُوْا
عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿٣٧﴾

148. Però els que no creuen en els Nostres Senyals i en la trobada en el Més Enllà, les seves obres són vanes. És que poden esperar ser recompensats per *alguna cosa* que no sigui el que van fer?

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ لِقَاءِ
الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۗ هٰذٰلِكَ
يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٨﴾

R.18.

149. El poble de Moisès, en la seva absència, van fer dels seus adornaments un vedell - un cos *inert* que bramulava baixet. És que no veien que no els parlava ni els guiava per cap camí? Ells el van utilitzar *per adorar-lo* i van ser transgressors.

وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا اَلَّهُ حُورًا ۗ اَلَمْ
يَرَوْا اَنَّهُ لَا يَكْلِمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا ۗ وَاَتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾

150. Però quan van ser castigats amb el remordiment i van veure que, en efecte, s'havien esgarriat, van dir: "Si el nostre Senyor no es compadeix de nosaltres i no ens perdona, estarem certament entre els perdedors".

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا ۗ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. I quan Moisès va tornar al seu poble, indignat i entristit, va dir: "És abominable el que vas fer en el meu lloc i en la meua absència. Us va afanyar a cercar un camí per a vosaltres sense esperar l'ordre del vostre Senyor?". Llavors va deixar a terra les Taules i va agafar el cap del seu germà, apropant-lo cap a ell. Ell (Aaron) va dir: "Fill de la meua mare, el poble em va considerar feble i van estar a punt de matar-me. No facis, doncs, que els enemics frueixin de la meua desgràcia ni em posis entre la gent injusta".

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا ۗ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن
بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۗ وَاللَّيْلِ
الْأَلْوَامَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ
إِلَيْهِ ۖ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ
اسْتَضَعُّونِي ۖ وَكَادُوا يَفْتُلُونِي ۖ
فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Moisès digué: "Senyor meu, perdona'ns a mi i al meu germà, i admet-nos en la teua misericòrdia, ja que Tu ets el més Misericordiós de tots que els que mostren misericòrdia".

R.19.

153. *Quant a* aquells que van prendre el vedell *per adorar-lo*, la còlera del seu Senyor caurà sobre ells, així com la humiliació en la vida present. D'aquesta manera recompensem aquells que s'empesquen mentides.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَادْخُلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَّهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Però per a aquells que van cometre accions dolentes i després se'n van penedir i van creure, han de saber que en veritat el teu Senyor és després el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

155. Quan s'apaivagà la ira de Moïses, va agafar les Taules, i en la seva lletra hi havia la guia i la misericòrdia per als que temen el seu Senyor.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ
الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِربِّهِمْ يَزْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾

156. I Moïses va escollir del seu poble setanta homes per a la Nostra trobada. Però quan els flagel·là el terratrèmol, digué: "Senyor meu, si ho haguessis volgut, podries haver-los destruït abans d'això, i també a mi. Ens destruiràs per allò que han fet els ximplers d'entre nosaltres? Això només una prova Teva. En ella Tu fas que hi morin aquells que estimes i guies aquells que vols. Tu ets el Nostre Protector; perdona'ns i tingues misericòrdia de nosaltres, perquè Tu ets el Millor dels que perdonen".

وَاخْتَارَ مَوْسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
رِّمِيْقًا رِّنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ
وَإِيَّايَ مَا أَتَاهُ لِحُنَا بِمَا فَعَلَّ الشُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ
إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَرَبِّنَا
فَاعْفُزْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ أَنْتَ خَيْرُ
الْعَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. "I mana'ns per a nosaltres el bé en aquest món i en el proper; hem tornat a Tu penedits". Déu va respondre: "Flagel·lo amb el Meu càstig aquell que vull, però la Meva misericòrdia abraça totes les coses, per això la imposaré per a aquells que actuen amb justícia, paguen el Zakat i per als que creuen en els Nostres Senyals.

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَّفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أَيْكُ ۖ قَالَ
عَذَابِي أَصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۖ مَن قَسَا عُنُقُهُ
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

158. "Aquells que segueixen el Missatger, el Profeta, l'letrat, el qual troben esmentat en la Torà i en l'Evangeli que estan amb ells. Ell els mana el bé i els prohibeix el mal, i converteix en lícites les coses bones i en il·lícites les dolentes, retirant d'ells la càrrega pesada i les manilles que els subjectaven. Per tant, aquells que creguin en ell, l'honorin i li donin suport, l'ajudin i segueixin la llum que amb ell ha estat revelada, aquests seran els que prosperin".

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ
الْأَرْمِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ۖ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ
إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ ۖ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ
وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ
مَعَهُ ۖ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

R.20.

159. Digueu-los: "Oh, humanitat! En veritat, sóc un Missatger enviat a tots vosaltres per Al·là a Qui pertany el regne dels cels i la terra. No existeix cap altre déu tret d'Ell. Ell dona la vida i causa la mort. Creieu, doncs, en Al·là i en el Seu Missatger, el Profeta Il·letrat, que creu en Al·là i en les Seves Paraules; i seguïu-lo perquè sigueu ben guiats".

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

160. I entre el poble de Moisès hi ha un grup que guia amb la veritat i amb això fa justícia.

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٦٠﴾

161. I els vam dividir en dotze tribus de pobles *diferents*. I vam revelar a Moisès quan el seu poble li demanà el beure, *tot dient-li*: "Colpeja la roca amb la teva vara", i d'ella van brollar dotze dolls d'aigua; cada tribu sabia el seu lloc per beure i vam fer que els núvols els cobrissin, enviant-los Mannà i guatlles: "Mengeu de les coses bones que us he donat". Però no va ser a nosaltres a qui van perjudicar, sinó que ells mateixos es perjudicaven".

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۗ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمَهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۗ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۗ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰۤءَ وَالسَّلْوٰى ۗ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۗ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

162. I quan se'ls digué: "Habiteu en aquesta ciutat i mengeu d'on vulgueu", i digueu: "Déu! Alleuja *la nostra* càrrega", i entreu per la porta amb humilitat, ja que us perdonarem els vostres pecats i farem que prosperin aquells que facin el bé".

وَرَادُ قَيْلٍ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةً وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Però els transgressors d'entre ells *la* van canviar per una paraula diferent de les que se'ls van dir. Per això els vam enviar un càstig des del cel, a causa de les seves males accions.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾

R.21.

164. Demana'ls per la ciutat que s'alçava vora la mar. Quan van profanar el Sabbath, quan els peixos els arribaven en el seu dia del Sabbath, surant a la superfície de l'aigua, però no els arribaven si no guardaven el Sabbath. Així els vam posar a prova, perquè eren rebels.

165. I quan un grup d'ells va dir: "Per què prediqueu a un poble que Al·là destruirà o castigarà amb un sever càstig?". I van respondre: "Per ser absolts davant el vostre Senyor, i perquè temin Al·là".

166. Però quan van oblidar tot allò amb el que se'ls va exhortar, vam salvar aquells que prohibien el mal i vam imposar un sever càstig als transgressors, pels pecats que acostumaven a cometre.

167. I quan es van rebel·lar insolentment contra allò que se'ls havia prohibit, els vam dir: "Sigueu simis, menyspreables!"

168. Recordat de quan el teu Senyor va proclamar que suscitaria certament contra ells, fins al Dia de la Resurrecció, aquells que els imposaria un dolorós turment. En veritat, el teu senyor s'afanya en la retribució i és també el Màxim Indulgent, Misericordiós.

169. I en la terra els vam dividir en pobles separats. Entre ells n'hi ha que són justos i n'hi ha que no ho són. Però els vam posar a prova amb coses bones i coses dolentes perquè tornessin.

وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيْثَا كَانُوا يَوْمَ سَبْتِهِمْ
شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ
قَوْمًا بِاللَّهِ مَهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَى
رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا
الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الشُّؤْرِ وَأَخَذْنَا
الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَلِيِّسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّا عَنْهُ قُلْنَا
لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ
سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَكَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا ۖ وَهُمْ
الصَّالِحُونَ وَ مِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ زَوْ
بَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Després d'ells va venir una generació *malvada* que va heretar el Llibre. Agafen els béns menyspreables d'aquest *món* i diuen: "Ens perdonaran". Però si els tornessin a arribar béns semblants, els agafarien. És que no van establir amb ells el pacte del Llibre perquè no diguessin d'Al·là *res* que no fos la veritat? I han estudiat el que hi conté. Però la llar del Més Enllà és millor per als justos. És que no ho podeu entendre?

171. *Quant a* aquells que s'agafen ben fort al Llibre i compleixen la Pregària, en veritat no permetrem que es perdi la recompensa d'aquests homes justos.

172. I quan vam fer que la muntanya pengés sobre ells com si fos una ombra i van creure que cauria damunt d'ells, *vam dir*: "Aferreu-vos al que us hem lliurat i recordeu que conté, perquè us salveu".

R.22.

173. I quan el teu Senyor crea del fills d'Adam - de la seva carn- la seva descendència i els converteix en testimonis contra ells mateixos *tot dient*: "És que no sóc el vostre Senyor?" Ells responen: "Sí, en som testimonis". Això *ho fa Ell* no fos que cas que digueu en el Dia de la resurrecció: "En veritat ho desconeixíem".

174. O *no fos cas que* digueu: "només els nostres pares van ser els que van atribuir iguals. *a Déu* en el passat, i nosaltres vam ser *simplement* la seva descendència. No destruiràs pas pel que van fer els mentiders?"

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى
وَيَقُولُونَ سَيُعَذِّبُنَا وَإِنَّا يَا رَبِّهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُهُ أَلَمْ يَأْخُذْ
عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ
وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

وَالَّذِينَ يَمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُنْصِيهِمْ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ
ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّأَذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ
مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٣﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا
مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ
أَفْتَهْرِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Però així vam deixar ben clars els Senyals, per *poder avisar-los*, i perquè poguessin tornar a *Nosaltres*.

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾

176. Explica'ls la història d'aquell a qui vam donar els nostres Senyals, però que se'n va apartar; per això, Satanàs el perseguí i esdevingué *un* dels que s'esgarrien.

وَإِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا
فَأَنْسَاهُمْ مِمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ فَتَبِعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ
مِنَ الْغَافِقِينَ ﴿٤٦﴾

177. Si ho haguéssim volgut, l'haguéssim exaltat entre ells; però s'inclinà a la terra i va seguir les seves inclinacions malvades. Aquest cas s'assembla al d'un gos: si l'ataques, treu cansat la llengua, mentre et borda, sense parar atenció si fas el gest de llençar-li una pedra, i si el deixes en pau, també la treu. Així passa amb la gent que no creu en els Nostres Senyals. Explica'ls, doncs, passatges de la història, perquè els *al·liçonin*.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
لِلْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلْنَاهُ
مِثْلَ الْقَلْبِ أَنْ يُحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ
أَوْ تَتَرَكُّهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

178. Abominable és l'exemple de la gent que tracta els Nostres Senyals com a mentides. Va ser a ells mateixos que es van perjudicar.

سَاءَ مَثَلًا لِقَوْمٍ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٤٨﴾

179. Aquell que Al·là guia està en el camí recte. I aquells que considera extraviats, ells seran els perdedors.

مَنْ يَهْدِ إِلَيْهِ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ
يُضِلْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٤٩﴾

180. En veritat, hem creat molts yinn i homes amb l'Infern com a fi! Tenen cor, però no entenen amb ell; tenen ulls, però no hi veuen amb ells; tenen orelles, però no hi senten amb elles. Són com el bestiar; no! Estan encara més desencaminats. En veritat, són *totalment* despreocupats.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ
الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا
يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَا يَسْمَعُونَ بِهَا
أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَهْلٌ
أَوْلَىٰ لَكَ مِنَ الْغَافِقِينَ ﴿٥٠﴾

181. *Només* a Al·là pertanyen *tots* els atributs perfectes. Invoqueu-Lo, doncs, amb ells. I deixeu sols a aquells que es desvien del camí recte quant als seus atributs. Se'ls pagarà pel que fan.

وَاللّٰهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا
وَذُرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمَائِهِمْ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨١﴾

182. Entre els que hem creat hi ha gent que guia *els homes* amb la veritat i fan justícia amb ella.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ
رَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨٢﴾

R.23.

183. Però aquells que rebutgen els Nostres Senyals, els menarem a *la destrucció* pas per pas, de manera que no se n'adonin.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٣﴾

184. Els deixaré anar: en veritat, el Meu pla és poderós.

وَاُمِرْ لَّهُمْ نَارًا كٰذِبِيْ مَتِيْنٌ ﴿١٨٤﴾

185. No s'adonen que no hi ha cap bogeria en el seu company? Ell només és un sincer Amonestador.

اَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْ مَا يَصٰحِبُهُمْ مِّنْ
جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨٥﴾

186. És que no s'han mirat el regne dels cels i la terra, i totes les coses que Al·là ha creat? I és que *no veuen* que el seu propi termini està ja a prop del seu final? Llavors, en què creuran després?

اَوْ لَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلٰكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَّاَنْ
عَسٰى اَنْ يَّكُوْنَ قَدْرًا قَلِيْلًا مِّنْ اَجَلِهِمْ
فِيْآيٰتِيْ حٰدِيْثٍ بَعْدَ مَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٦﴾

187. Aquell que Al·là declara esgarriat no pot tenir cap guia. I Ell el deixa en la seva transgressió, vagarejant sense rumb.

مِّنْ يُضِلِّ اللّٰهُ فَلَا هٰدِيْ لَهٗ وَا
يَذُرُوْهُمْ فِيْ طٰغْيٰتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٧﴾

188. Et demanen per l'Hora: "Quan succeirà?" Digueu-los: "El seu coneixement només correspon al meu Senyor. Ningú no pot revelar-la tret d'Ell, i quan escaigui. Plana com un pes sobre els cels i la terra. No us arribarà d'altra manera sinó de cop i volta". Et demanen com si tu la coneguessis bé. Digueu-los: "el seu coneixement no-

يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اٰيٰتًا
مُّرْسَلًا ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ
لَا يُجَلِّيْهَا لِيَوْقِيْتَهَا اِلَّا هُوَ ؕ ثَقُلْتْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً
يَسْئَلُوْنَكَ كَمَا تَاْتِكَ حَفِيْٓنٌ عَنْهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِن اَعْتَرَا النَّاسِ

més pertoca a Al·là, encara que la majoria dels homes el desconeixen".

لَا يَخْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

189. Digueu-los: "No tinc poder per beneficiar-me o perjudicar-me a mi mateix, tret que Al·là ho vulgui. I si conegués l'invisible, hauria aconseguit abundància de béns, i el mal no m'hauria tocat. No sóc sinó un Amonestador i un portador de la bona nova per a la gent que creu".

R.24.

190. Ell és qui us creà d'un sol ésser i d'ell va fer una companya perquè hi trobés consol. I quan la va cobrir, ella va concebre i dur una lleugera càrrega amb la qual va caminar. I quan aquesta es féu més feixuga, tots dos van pregar a Al·là, el seu Senyor, *tot dient*. "Si ens dones *un fill* sa i just, en veritat serem dels agrairts".

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِمْ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ وَنَ الشُّكْرِيِّنَ ﴿٤٠﴾

191. Però quan Ell els dona un fill bo, Li atribueixen companys pel que fa al que Ell els ha donat. Però Al·là està molt per sobre de tot el que ells Li associen.

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

192. És que Li associen a Ell com a companys els que no creen res sinó que ells mateixos són creats?

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٤٢﴾

193. No poden donar-los cap ajuda, ni tan sols ajudar-se a ells mateixos.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَ لَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٤٣﴾

194. Si els crides per guiar-los, no et seguiran. Tant se val si els crides o si calles.

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَائِمُونَ ﴿٤٤﴾

195. En veritat, aquells que invoqueu en comptes d'Al·là són *simples* ser-

لِذَٰلِكَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا

vents com vosaltres. Invoqueu-los, doncs, i que us responguin, si sou veritables.

أَمْثَالِكُمْ قَادَعُوهُمْ فَلَيْسَتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

196. És que tenen peus per caminar, mans per sostenir, ulls per veure-hi o orelles per sentir-hi? Digueu-los: "Invoqueu aquells que associeu a Déu, conspireu després tots vosaltres en contra meva i no em doneu temps".

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا زَأْمَ لَهُمْ
أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا زَأْمَ لَهُمْ أَعْيُنٌ
يُبْصِرُونَ بِهَا زَأْمَ لَهُمْ إِذَاكَ
يَسْمَعُونَ بِهَا قَلِيلٌ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ كِيدُوا فِي فَلَا تُنظَرُونَ ﴿٣٦﴾

197. "En veritat, el meu protector és Al·là, Que revelà el Llibre. Ell protegeix el just".

إِنَّ وَلِيَّيَ اللّٰهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ
هُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٧﴾

198. "Però aquells que invoqueu em comptes d'Ell no tenen poder per ajudar-vos, ni poden ajudar-se a ells mateixos".

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يَنْصُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

199. Si els convideu a la guia, no us escolten. I veus que et miren, però no et veuen".

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

200. Practica el perdó, ordena el bé i aparta't dels ignorants.

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِيْنَ ﴿٤٠﴾

201. I si et tempta un malvat suggeriment de Satanàs, busca refugi en Al·là. Ell és qui tot jo sent, l'Omniscient.

وَلَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نِزْجٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤١﴾

202. *Quant a* aquells que són justos quan els assalta un malvat suggeriment de Satanàs, es recorden *de Déu*; i vigileu! Comencen a veure *les coses amb rectitud*.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ
طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا
هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٤٢﴾

203. Però els seus germans els fan continuar en l'error, i no cedeixen.

وَارْحٰوْا لَهُمْ يَمْدُوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

204. I quan no els mostres un Senyal, diuen: "Per què no l'inventes?". Di-gueu-los: "Jo segueixo només el que m'ha revelat el Meu Senyor. Aquests són Senyals aclaridors del vostre Senyor, guia i misericòrdia per als creients".

وَإِذَا لَمْ تَأْتِيَهُمْ بآيَةٌ فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
لَا اجْتَبَيْتُمَهَا قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ بِمَا يُوحَىٰ
إِلَيَّ مِنَ رَبِّي هَذَا بَصَافِيرُ مِمَّن رَّبُّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾

205. I quan recitin l'Alcorà, pareu l'orella i gardeu silenci, perquè us mostrin la misericòrdia.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٧﴾

206. Recordat del teu senyor amb humilitat i por, sense alçar la veu, als matins i als vespres; i no siguis dels descurats.

وَإِذْ كُنَّا فِي نَفْسِكَ نَتَضَّرَّعًا
خِيفَةً وَدُؤَانًا مِنَ الْقَوْلِ بِآلِحُدُودٍ
وَالْأَصْحَابِ وَلَا تَكُن مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨﴾

207. En veritat, aquells que són prop del Senyor no s'aparten amb orgull de la Seva adoració, sinó que El glorifiquen i s'agenollen davant d'Ell.

إِنَّ الْغَافِلِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنِ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَحْسِنُونَ وَ لَهُ
يَسْجُدُونَ ﴿٣٩﴾

السُّجُودُ
الْبَيْتِ
الْمَقْدِسِ
الْمَكَّةِ

CAPÍTOLS 8 I 9

AL-ANFAL I AL-TAUBAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Títol, data de la revelació i relació entre les dues Surahs

Encara que, com se sap, només el primer d'aquests dos Capítols és conegut amb el nom de "Anfal", en realitat aquest capítol inclou dues parts: la que es coneix com "Anfal" i una altra anomenada "Taubah". Això significa que Taubah o Bara'at no és en realitat una Surah diferent, sinó que és només una part de "Anfal". Es tracta de l'únic cas de l'Alcorà en què una Surah ha estat dividida en dues parts, ja que els altres són compactes. La prova del fet que Taubah no és una Surah diferent, sinó que forma part de "Anfal", està en el fet que, per contra del que passa amb els altres capítols, "Taubah" no porta *Bismil·lah* com a prefix, col·locat seguint les instruccions divines al començament de cada Surah i formant-ne part, i també perquè hi ha una gran semblança entre el tema d'aquests dos capítols fins al punt que formen tots dos una única Surah. Tant "Anfal" com "Taubah" van ser revelats a Medina: "Anfal" cap a l'època de la Batalla de Badr, en el primer o segon any després de la Hillrah, i "Taubah" o Bara'at, segons Bujari, va ser una de les darreres parts que van ser revelades de l'Alcorà, a l'any novè després de la Hillrah.

Nota conjunta de les dues Surahs

A Anfal es profetitza que Déu donarà als musulmans una gran victòria i que els béns i possessions dels seus enemics cauran en les seves mans. Aquesta profecia va continuar essent per als incrèduls una font constant de burla a costa dels fidels, perquè Déu, amb la seva infal·lible saviesa i d'acord amb el Seu decret etern, va endarrerir el seu compliment juntament amb la revelació d'aquesta part del Capítol Anfal que contenia la seva menció. Quan va caure la Meca i es complí aquesta profecia, es va revelar la part que quedava de la Surah. Va començar amb una declaració de completa absolució per part d'Al·là i el Seu Missatger de tota obligació per als idòlatres als quals havien fet promeses que l'Islam triomfaria a tota Aràbia. Viatgeu, doncs, pel país durant quatre mesos i sapigüeu que no podeu frustrar el pla d'Al·là, i que Al·là humiliarà els incrèduls. Per cert, podríem assenyalar aquí que alguns comentaristes han vist aquesta declaració en el sentit que es va concedir un període de quatre mesos als idòlatres que tenien alguns tractats amb els musulmans i aquest període pretenia ser un avís, després del qual es considerarien acabats aquests tractats i acords amb ells. Aquesta interpretació de la Declaració és evidentment equivocada: perquè si pretenia ser només un avís de la denúncia dels tractats no tenia sentit combinar la Declaració del manament que anessin pel país i veiessin per ells mateixos que el disegni de Déu havia prevalgut. A aquell que se li concedeix un respir limitat fa naturalment ràpids preparatius per buscar un lloc segur i no es dedica a mirar el paisatge. D'altra banda, si el versicle s'ha d'entendre com un avís de resolució dels tractats existents i de la concessió d'un respir limitat a les tribus idòlatres que tenien tractats d'aliança amb els musulmans, com podria explicar-se el versicle següent que diu que la gent que ha establert tractats amb els musulmans no ha de ser expulsada fins que aquests no s'acabin? És, doncs, evident que les paraules de

l'Alcorà, *Al-ladhina*, *'Ahdum*, emprades en el primer versicle del Capítol Taubah, no al·ludeixen a cap tractat o acord polític, sinó a les declaracions que s'havien fet mútuament els musulmans i els incrèduls sobre el triomf final de les seves causes respectives. Per part de l'Islam, es va declarar en el Capítol Anfal que els béns i propietats dels incrèduls caurien en mans dels musulmans i els incrèduls, per la seva part, havien declarat que l'islam seria exterminat i que prendrien els béns dels musulmans. Aquestes són declaracions contradictòries, anomenades metafòricament *'Ahd* o acord en el versicle en el versicle als qual s'ha fet abans referència, i es diu als idòlatres que viatgin pel país i vegin ells mateixos si va ser o no certa la Declaració del Capítol Anfal sobre la seva eventual destrucció. Per tant, parlant amb propietat, la Surah Bara'at és només una declaració del compliment de la gran Profecia feta a la Surah Anfal, i per tant no és cap Surah separada. En resum, hi ha una autèntica connexió entre aquests dos capítols que és en realitat un de sol ja que, com s'ha dit abans, la Surah Anfal fou revelada a l'època de la Batalla de Badr i s'hi va profetitzar la destrucció final dels incrèduls. Més endavant, després del darrer enfrontament amb els idòlatres de la Meca, es revelà la Surah Bara'at per anunciar el compliment d'aquesta profecia i el naixement d'una nova era.

Tema de les dues Surahs

El Capítol Anfal comença amb una descripció de la batalla de Badr i al començament es diu als musulmans que aconseguiran una gran victòria sobre els incrèduls, els béns i propietats dels quals cauran a les seves mans. Aquestes guerres són els Senyals de Déu i no han de convertir-se en mitjans per cercar avantatges mundans. A continuació, se'ls diu que han de lluitar amb valentia per la causa de Déu i no vanagloriar-se de la seva força o la seva organització, ni témer el nombre o habilitat militar dels seus enemics. A més a més, se subratlla l'obediència a l'autoritat i s'afirma que l'obediència als manaments de Déu obrirà als musulmans el camí de l'èxit i la prosperitat i els protegirà contra les maquinacions i intrigues dels seus enemics, tal i com Déu protegí el Sant Profeta contra els estrategemes ocults dels mequins. La Surah continua dient que l'enemic se sent orgullós del seu nombre i capacitat militar, i es creu amb la raó, i fins i tot invoca la còlera de Déu sobre els mentiders. Un enemic tan decidit no admetria tan fàcilment la derrota. La Surah exposa les seves falses pretensions. Continua dient que la discrepància entre les paraules i les obres dels incrèduls demostra que la seva fe és una simple escalava del seu intel·lecte i no té arrels fermes als seus cors. S'encoratja als musulmans amb la promesa divina que la guerra que està entaulant acabarà amb la seva victòria i que l'èxit continuarà acompanyant les seves empreses futures. Per aconseguir-ho, se'ls imposa l'obediència a l'autoritat, la perseverança durant els moments difícils i la unitat d'acció.

La Surah tracta després de la santedat de les obligacions dels tractats i es diu als musulmans que els incrèduls infringiran repetidament els contractes, però que això no ha de fer-los incomplir les seves pròpies obligacions. Han d'esborrar de la ment la idea falsa que la seva causa patirà d'alguna manera, si no es revengen d'una violació dels tractats per parts dels incrèduls violant ells mateixos una obligació. Al contrari, han de continuar respectant escrupolosament els acords, però els tractats que han estat formalitzats no han de fer-los oblidar els preparatius corresponents per a la guerra. No

obstant això, se'ls mana que si, mentre duren les hostilitats, els incrèduls demanen la pau, no han de rebutjar aquesta oferta, perquè si ells violen les condicions de pau i reinicien les hostilitats, els musulmans no patiran per aquesta nova violació de confiança per part d'ells. Aquest manament implicava una referència al tractat de Hudaibiyah, ja que la violació d'una de les obligacions per part dels incrèduls va provocar la caiguda de la Meca. A més a més, es diu als musulmans que els captius cauran en les seves mans i han de tractar-los amb bondat.

La promesa de la victòria donada als musulmans a Anfal es diu que ha estat completa en els versicles inicials de Bara'ah, on s'afirma que els musulmans s'han fet amos de tota Aràbia, per la qual cosa els idòlatres han d'anar-hi i veure per ells mateixos si tot el país ha quedat o no dominat pels musulmans. En els versicles següents es reprèn als incrèduls per violar repetidament els tractats i pactes solemnes, i s'avisava als musulmans que no han d'establir nous acords amb ells, ni témer que la desaparició dels vincles amb ells puguin afectar de manera negativa o d'una altra la prosperitat de la Meca, perquè Déu mateix proveirà per ells. A continuació, se'ls diu que no han de pensar que, després d'haver conquerit Aràbia, s'acabarà la guerra i hi haurà pau. A causa de les intrigues i maquinacions secretes dels cristians començarà una nova sèrie de guerres i, com que són idòlatres, no suportaran veure que s'estableixi a la terra la Unicitat perfecta de Déu. A més a més, han quedat depravats moralment mentre que l'Islam intenta establir l'autèntica igualtat i llibertat. Com podria acceptar amb equanimitat un govern cristià que al seu costat hi hagués un altre govern basat en la igualtat i en la llibertat, la proximitat del qual faria revoltar els seus súbdits? Per tant, tenint en compte les coses que Déu ha declarat sagrades, es diu als musulmans que facin els preparatius adients per a la imminent guerra.

Com que va haver un interval entre la revelació dels 37 primers versicles de la Surah Bara'ah i els que segueixen, en aquests últims s'esmenta el compliment de la profecia feta als primers. Respecte a això, es dona una breu descripció de l'expedició a Tabuk i de les circumstàncies en què es complí la profecia esmentada. Es renya als hipòcrites i als de fe dèbil, a aquells que va esfereir la por del potent regne del Kaiser. S'exposa la seva debilitat moral i s'indica als creients que no acceptin la seva ajuda, ja que fins i tot sense la seva ajuda Déu els donarà la victòria sobre el Kaiser (aquest tema ha estat tractat amb detall als capítols Rum i Fath). En aquest punt, s'esmenten les intrigues dels hipòcrites per perjudicar la causa de l'Islam. Cap al final de la Surah Taubah, es destaca que, malgrat les intrigues i maquinacions dels hipòcrites i del gran poder i recursos materials dels incrèduls, el Sant Profeta tindrà èxit en la seva missió amb ajuda de Déu. "el Senyor del Tron Poderós".

AL-ANFAL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Et demanen pel botí *de la guerra*. Digues-los: "El botí pertany a Al·là i al Missatger. Temeu, doncs, Al·là, arrangeu bé les coses entre vosaltres, i obeïu Al·là i el Seu Missatger, si sou creients". يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مَا قَاتَبْتُمُو اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾
3. Només són *veritables* creients aquells a qui se'ls encongeix el cor quan se'ls esmenta *el nom d'Al·là*, que augmenten la seva fe quan se'ls reciten els Seus Senyals i confien en el seu Senyor. إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣﴾
4. Aquells que compleixen la Pregària i gasten d'allò que els hem donat. الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَرَأَىٰ مِنْهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٤﴾
5. Aquests són els veritables creients. Tenen graus *elevats* davant el seu Senyor, així com el perdó i una generosa provisió. أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥﴾
6. Ja que *fou* el seu Senyor que amb justícia et féu sortir de casa teva, tot i que una part dels creients es mostrava contrària, *així et van ajudar Ell contra el teu enemic*. كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٦﴾
7. Ells es discuteixen amb tu sobre la veritat després que s'ha fet evident, com si fossin arrossegats cap a la mort mentre realment *la veuen*. يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَكُمَا يُسَاقُتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٧﴾
8. I *recordeu-vos* de quan Al·là us va وَإِذْ يُعَذِّبُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ

prometre que un dels dos grups¹ seria vostre, i va voler que el que no tenia armes fos vostre, però Al·là va voler demostrar la veritat amb les seves paraules i acabar de soca-rel amb els incrèduls.

9. Per establir la veritat i reduir al no-res allò que és fals, encara que no els agradi als culpables.

10. Quan vau implorar l'ajuda del vostre Senyor, i Ell us va respondre, *tot dient*: "Us ajudaré amb mil àngels, un darrere l'altre"

11. I Al·là no va fer això com una bona nova perquè els vostres cors s'apaivaguessin amb ella. Però l'ajuda només prové d'Al·là; en veritat, Al·là és Poderós, Savi.

R.2.

12. Quan va fer que us arribés la son com a *senyal de seguretat* de part seva, i us envià aigua de dels núvols per purificar-vos i eliminar de vosaltres la immundícia de Satanàs, fer més forts els vostres cors i convertir els *vostres* passos en fermes amb tot això.

13. Quan el teu senyor va revelar als àngels el següent: "Sóc amb vosaltres. Doneu força a aquells que creuen. Jo infondre el terror en els cors dels incrèduls. Colpegeu-los, doncs, a la part superior del coll i arranqueu-los les puntes dels dits".

أَتَاهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٨﴾

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِدِّينَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِذْ يُغَشِّبِكُمُ السُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رَجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقِينَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

¹ És a dir, l'exèrcit de la Meca, ben proveït, i la caravana que, escassament defensada, es dirigia des de la Meca cap al nord.

14. Això és per haver-se oposat a Al·là i al Seu Missatger. Perquè per a aquell que s'oposa a Al·là i al Seu Missatger, Al·là és certament sever en el Seu càstig.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقَّوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥ ۗ وَ
مَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَدِيْدُ الْحَقٰبِ ﴿١٤﴾

15. Aquest és el vostre càstig, tasteu-lo, doncs; i sapigueu que els incrèduls rebran el càstig del Foc.

ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنْتَ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذٰبُ النَّارِ ﴿١٥﴾

16. Oh vosaltres, els que creieu! Quan trobeu els incrèduls que avancen amb força, no els gireu l'esquena.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَحْمًا فَلَا تُؤْتُوْهُمُ
الْاَدْبَارَ ﴿١٦﴾

17. Perquè aquell que els giri l'esquena en aquest dia, tret que estigui maniobrant per a la batalla o torni per unir-se a un altre grup, atraurà cap a ell la ira d'Al·là i l'Infern serà la seva llar. Quin horrible lloc de descans és!

وَمَنْ يُؤْتِهِمْ يَوْمَئِذٍ بُرَّةً اِلَّا مَتَحَرِّفًا
لِّيُقْتَالَ اَوْ مَتَحَرِّفًا اِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضِبِ اللّٰهِ وَمَا وُجْهُ جَهَنَّمَ وَا
يَسُ الْمَصِيْرُ ﴿١٧﴾

18. Així doncs, vosaltres no els vau matar, sinó que va ser Al·là qui els matà. I no vas ser tu el que llençaves, quan vas llençar quelcom, sinó que va ser Al·là qui llençà, per vèncer els incrèduls i donar als creients una prova bondadosa d'Ell mateix. En veritat, Al·là és qui tot ho sent, l'Omniscient.

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۗ وَ
مَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَاَلَيْسَ اللّٰهُ
رَءِيْ ۙ وَ اَلَيْسَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ
بِلَآءٍ حَسَنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾

19. Això és el que va succeir; i heu de saber que Al·là és qui fa afeblir l'estratègia dels incrèduls.

ذٰلِكُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ مُؤِيْنٌ خَيْرُ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

20. Si cercàveu una victòria, la victòria us ha arribat certament. I si desistiu, serà millor per a vosaltres; però si torneu a la lluita, nosaltres hi tornarem també, i de res no us servirà el vostre exèrcit, per molt nombrós que sigui, perquè heu de saber que Al·là és amb els creients.

اِنَّ تَشْتَفِيْهُمْ فَلَمْ وَاقِدْ جَاۤءِكُمُ الْفَتْحُ
وَاِنْ تَنْتَهُمُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاِنْ
تَعُوْذُوْا تَعُوْذُوْا وَ لَنْ نُغْنِيْ عَنْكُمْ
فِيْئَتِكُمْ شَيْئًا وَّلَوْ كَثُرْتُمْ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٠﴾

R.3.

21. Oh vosaltres, els que creieu! Obeïu Al·là i el seu Missatger, i us n'aparteu mentre *el* sentiu parlar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

22. I no sigueu com aquells que diuen: "escoltem", però no escolten.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. En veritat, als ulls d'Al·là, les pitjors bèsties són els sords i els muts, que no poden entendre.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُورُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. I si Al·là hagués reconegut res bo en ells, en veritat els hauria fet sentir. Però si Ell els fa sentir *ara*, se n'apartaran amb aversió.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Oh vosaltres, els que creieu! Responeu a Al·là i al Missatger quan us crida per donar-vos la vida, i sapigueu que Al·là està més a prop de l'home que el seu propi cor, i que al costat d'Ell us aplegareu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ وَ أَنَّهُ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Però esteu alerta per l'aflicció que no flagel·larà només aquells de vosaltres que han obrat malament. I sapigueu que Al·là és sever en el càstig.

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

27. I recordeu-vos de quan éreu molt pocs i éreu considerats febles al país, i temíeu que la gent us exterminés, però Ell us protegí o us va donar força amb el Seu ajut, i us donà coses bones perquè fóssiu agraïts.

وَ اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَ أَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَ دَرَأَكُمْ مِنَ الطَّاغُوتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Oh vosaltres, els que creieu! No traïu Al·là i del Missatger, tot i que sovint traïu els vostres compromisos i ho sabeu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. I heu de saber que les vostres riqueses i els vostres fills només són una prova i que en Al·là és on teniu la vostra recompensa.

R.4.

30. Oh vosaltres, els que creieu! Si temeu Al·là, Ell us concedirà una distinció i us lliurarà dels vostres mals i us perdonarà; i Al·là és *Senyor* de gran generositat.

31. I *recordeu-vos de* quan els incrèduls van intrigar en contra teu per fer-te presoner, matar-te o expulsar-te. I ells van fer plans i Al·là *també* en va fer un, i Al·là és el Millor dels que fan plans.

32. Quan se'ls reciten els nostres versicles diuen: "Ho hem sentit. Si ho volguéssim, podríem certament dir coses semblants. Això només són històries dels antics".

33. I *recordeu-vos de* quan van dir: "Oh Al·là, si aquesta és realment la veritat que prové de Tu, fes que ploquin sobre nosaltres pedres des del cel o envia'ns un dolorós càstig".

34. Però Al·là no els castigaria mentre tu fossis amb ells, ni Al·là no els castigaria mentre imploressin perdó.

35. Però, quina excusa tenen *ara* perquè Al·là no els castigui, si impedeixen *als homes* l'entrada a la Mesquita Sagrada i no són els seus *veritables* guardians? Els seus *veritables* guardians són únicament els justos, però la majoria d'ells no ho sap.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَاكُمُ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٢﴾

وَأَذِيْمُكَ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرٌ لِّمَا يَكْرِهُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَذَا تُشَلِّ عَلَيْهِمُ الْيْتْنَا قَالُوا
قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ
هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٤﴾

وَأَذَا قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٥﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَعْفِفُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ
يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ
مَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ لَهُ إِنْ أَوْلِيَاءُ لَهُ إِلَّا
الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

36. I la seva pregària en la Casa Sagrada només consisteix a xiular i picar de mans. "Tasteu el càstig per haver estat incrèduls".

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا
مُكَاءً وَتَضْرِيَةً، فَذُقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. En veritat, els incrèduls fan servir la seva riquesa per apartar *la gent* del camí d'Al·là. certament, continuaran gasant-la, però després només serà per a ells lament i dol pel seu fracàs evident, i llavors seran del tot vençuts. I els incrèduls seran reunits a l'Infern.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
لِيَصُدَّوْا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا
ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ
يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Perquè Al·là triï els dolents dels bons, i posi els dolents uns sobre els altres, apinyant-los a tots i abocant-los després a l'Infern. Aquests són en veritat els perdedors.

R. 5.

لِيُمَيِّزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُ عَلَىٰ بَعْضٍ
فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي
جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Digues als incrèduls, si desisteixen, que se'ls perdonarà el passat, però si *hi* tornen, llavors en veritat tenen *al seu davant* l'exemple dels pobles que els van precedir.

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا
يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. I lluiteu-hi fins que s'acabi la persecució i la religió sigui del tot per a Al·là. Però si desisteixen, en veritat Al·là vigila tot el que fan.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَةً
وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Si giren l'esquena, heu de saber que Al·là és el vostre Protector. Quin magnífic Protector i quin magnífic Defensor!

وَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا أَنَّ اللَّهَ
مَوْلٰىكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَ نِعْمَ
النَّصِيْرُ ﴿٤١﴾

PART 10

42. I sapigheu que qualsevol cosa que agafeu com a botí *de la guerra*, la cinquena part pertanyerà a Al·là, al Missatger, als parents i als orfes, als necessitats i als viatgers, si creieu en Al·là i en el que vam revelar al Nos-

وَأَعْلَمُوْا أَنَّ مَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ لِلَّهِ خُمْسَهُ وَلِلرَّسُوْلِ وَ لِذِي
الْقُرْبٰى وَ الْيَتٰمٰى وَ الْمَسْكِيْنِ وَ

tre servent el Dia de la Distinció -el dia en què es van enfrontar els dos exèrcits-, perquè Al·là té el poder de fer totes les coses.

43. I si vosaltres, els dos grups bel·ligerants, haguéssiu de decidir el moment de la trobada, hauríeu discrepat en l'hora convenient als vostres interessos. Però Al·là estava destinat a decidir *el moment* per complir allò que havia estat decretat, perquè poguessin morir aquells destinats a morir per clara justificació, i poguessin sobreviure aquells que mereixen sobreviure confiant en una clara justificació.

44. Quan Al·là, en el teu somni, te'ls féu veure com poc nombrosos, perquè si te'ls hagués mostrat en gran nombre, de ben segur que hauríeu vacil·lat i hauríeu estat en desacord sobre la qüestió; però Al·là us salvà. En veritat, Ell coneix perfectament el que hi ha al vostre cor.

45. I recordeu el moment del vostre enfrontament, quan Ell va fer que semblessin pocs davant els vostres ulls i vosaltres fóssiu pocs davant els ulls d'ells; perquè Al·là complís el que estava decretat. I a Al·là se sotmeten tots els afers per a la seva *decisió final*.

R.6.

46. Oh vosaltres, els que creieu! Quan trobeu un exèrcit, continueu fermes i recordeu-vos molt d'Al·là perquè pugueu triomfar.

ابن السَّيِّلِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ اَمْنُكُمْ
 يَا لِلّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ
 الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقٰى الْجَمْعِيْنَ ۗ
 اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٣﴾

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدّٰثِيَةِ وَهُمْ
 بِالْعُدُوِّ الْعَصُوِّ وَالرّٰكِبِ اَسْقَلْ
 مِنْكُمْ ۗ وَكُوْتُوْا عَدُوًّا لَّخَتَلَفْتُمْ فِي
 الْمِيْعَدِ ۗ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ
 مَفْعُوْلًا ۗ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ
 وَ يُحْيٰى مَنْ حَيّٰى عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ
 لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٣﴾

اِذْ يَرِيْكَهٗمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَا مَكَ قَلِيْلًا
 وَ كُوْا اَرْكَهٗمُ كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَ
 لَتَنَادَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ
 لٰنَّهُ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ﴿٣٣﴾

وَ اِذْ يَرِيْكُمْوَهُمْ اِذِ التَّقِيْتُمْ فِيْ
 اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ
 لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ وَاِلٰى اللّٰهِ
 تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٣٤﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ فِرَّةً
 فَاقْبَلُوْهَا وَاِذْ كُرِدَ اللّٰهُ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾

47. I obeïu Al·là i el seu Missatger i no us disputeu els uns amb els altres, no fos cas que defalliu i perdeu el poder. Sigueu perseverants; en veritat, Al·là és al costat dels perseverants.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

48. No sigueu com els que van sortir de casa seva per presumir *de les seves accions* i per fer ostentació davant la gent, i impedeixen que arribin al camí d'Al·là, i Al·là abraça tot el que fan.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٤٨﴾

49. I de quan Satanàs va fer que les seves obres *els semblessin* justes davant els seus ulls, i els digué: "Ningú d'entre els homes no us vencerà en aquest dia, ja que jo sóc el vostre protector". Però quan els dos exèrcits es van veure, va tornar sobre els seus passos i digué: En veritat, no tinc res a veure amb vosaltres; jo veig el que vosaltres no veieu. Certament temo Al·là; i Al·là és sever en el càstig".

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَ لَهُمْ وَ
قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَ
إِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آتِ الْفِتْنَةِ تَكَصَّ
عَلَى عَقْبِيهِ وَ قَالَ إِنِّي بِرِئِيٍّ مِنْكُمْ رِئِيٍّ
أَزَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

R.7.

50. Quan els hipòcrites i els de cor malalt van dir: "La seva religió ha ofuscat *aquests homes*". Però aquell que confia en Al·là veurà que en veritat Al·là és Poderós, Savi.

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. Tant de bo poguessis veure quan els àngels s'emporten les ànimes dels incrèduls, colpejant-los els rostres i l'esquena, *tot dient*: "Tasteu el càstig del foc!"

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ
أَذْبَانَهُمْ وَذُقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾

52. "Això és pel que les vostres mans van fer anteriorment, perquè *heu de saber que* Al·là no és gens injust amb els Seus servents".

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

53. El seu *exemple* s'assembla al del poble del Faraó i aquells que el van precedir: no van creure en els Senyals d'Al·là. Així doncs, Al·là els castigà pels seus pecats. En veritat, Al·là és Poderós i Sever en el càstig.

كَذٰبٍ اِلٰ فِرْعَوْنَ ۗ وَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ
بِذُنُوْبِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ
الْعَقَابِ ﴿٥٣﴾

54. Això és perquè Al·là mai no canviaria un favor atorgat a un poble mentre no es canviés la pròpia condició, perquè *heu de saber* que Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا
بِاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

55. El seu *exemple* s'assembla al del poble del Faraó i aquells que el van precedir: van rebutjar els Senyals del seu senyor, per la qual cosa els vam destruir pels seus pecats. I vam ofegar la gent del Faraó, perquè tots eren transgressors.

كَذٰبٍ اِلٰ فِرْعَوْنَ ۗ وَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ
فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاَعْرَفْنٰ
اِلٰ فِرْعَوْنَ ۗ وَ هَلْ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. En veritat, davant d'Al·là, les pitjors de les bèsties són els ingrats, i no creuran,

اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Aquells amb qui vas fer un pacte; llavors, cada vegada trenquen el pacte; i no temen Déu.

الَّذِيْنَ عٰمَدُوْا مَعَكُمْ وَاٰتٰوْكُمْ
عَهْدًا ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ
عَهْدَهُمْ فِى كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Per això, si els empresones a la guerra, amb la seva desfeta infon la por en aquells que vagin després d'ells, per advertir-los.

فَاِذَا تَشَقَّقْتَهُمْ فِى الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. I si tems la traïció d'un poble, retorna'ls el pacte amb equitat. En veritat, Al·là no estima els traïdors.

وَ اِذَا تَخٰفَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيٰنَةً فَاٰتِ
لِيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْخٰٓئِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

R.8.

60. I que els incrèduls no es pensin que *Ens* han vençut. En veritat, no poden vèncer el *disegni* de Déu.

وَلَا يَخْسِبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبْقُوْا
رَبَّهُمْ لَا يُغْجِرُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Però prepareu contra ells tota la força *armada* que pugueu i piquets de cavalleria a la frontera, perquè espan-teu l'enemic d'Al·là i enemic vostre, i els que estan després d'ells i que des-coneixeu, *però* que són coneguts d'Al·là. Perquè tot el que gasteu en la causa d'Al·là us serà reemborsat del tot i no sereu perjudicats.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ
مِنْ رِبَاطِ الْغَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ
اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ آخِرِينَ مِنْ
دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوهُمْ ۗ اللَّهُ
يَعْلَمُهُمْ ۗ وَ مَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ لَا
تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Però si s'inclinen cap a la pau, inclina't tu també cap a ella, i confia en Al·là. En veritat, Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَ إِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Però si pretenen enganyar-te, en veritat amb Al·là tens prou. Ell és Qui t'ha enfortit amb el seu ajut i amb els creients;

وَ إِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ ۗ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

64. I Ell ha posat afecte en els seus cors. Si haguessis gastat tot el que hi ha a la terra, no haguessis pogut posar afecte entre els seus cors, però Al·là l'ha posat entre ells. En veritat, Ell és Poderós, Savi.

وَ أَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ ۗ لَوْ أَتَقَفْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ ۗ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Oh Profeta! Al·là és suficient per a tu i per a aquells que et segueixen d'entre els creients.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ مَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

R.9.

66. Oh Profeta! Encoratja els creients per a la lluita. Si de vosaltres, n'hi hagués vint de perseverants, podrien vèncer dos-cents; si de vosaltres, n'hi haguessin cent, podrien vèncer un miler d'incrèduls, perquè són gent que no entenen.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
الْقِتَالِ ۗ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ
صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۚ وَ إِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Ara Al·là ha alleugerat la vostra

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ أَنَّ

càrrega, perquè sap que hi ha debilitat en vosaltres. Així, si entre vosaltres hi hagués un centenar de perseverants, vencerien dos centenars; i si haguessin un miler de vosaltres, vencerien dos mil per manament d'Al·là. I Al·là és amb els que són perseverants.

68. No correspon a un Profeta tenir presoners mentre no hagi entaulat una batalla regular al país. Vosaltres cobegeu els béns del món, mentre que Al·là vol *per a vosaltres* el Més Enllà. Perquè Al·là és Poderós, Savi.

69. Si no hi hagués hagut un decret d'Al·là dictat prèviament, en veritat us hauria passat una gran desgràcia relacionada amb el que vau agafar.

70. Mengeu, doncs, del que heu guanyat a la guerra com a lícit i bo, i temeu Al·là. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

R.10.

71. Oh Profeta! Digues als presoners que teniu en el vostre poder: "Si Al·là trobés bondat als vostres cors, us donaria quelcom millor del que us ha agafat, i us perdonaria. Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós".

72. I si proven de traïr la teva confiança, ja han traït la confiança d'Al·là abans. Ell llavors els va deixar sense poder. Perquè Al·là és Omniscient, Savi.

73. En veritat, aquells que han cregut i han deixat casa seva, lluitant amb els seus béns i la seva persona per la causa d'Al·là, i aquells que *els* han donat aixopluc i ajuda - aquests són mútua-

فِيكُمْ ضَعْفًا، فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةً يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ، وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
بِإِذْنِ اللَّهِ، وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٧٤﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَى
حَتَّى يُنْجِحَ فِي الْأَرْضِ مُخْرِيْدُونَ
عَرَضَ الدُّنْيَا، وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ،
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٥﴾

لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

فَكُلُوا مِنْهَا غَنِمَتُمْ حَلَالًا طَيِّبَاتٍ، وَاتَّقُوا
اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٧﴾

4
6
5

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ
مِنَ الْأَشْرَى، إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِيَكُمُ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٨﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ، وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَآذَوْا آلَهُمْ وَأَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آذَوْا وَأَتَصَّرُوا أَوْلِيَّكَ بَعْضُهُمْ

ment amics. Però d'aquells que han cregut, però no han deixat casa seva, no n'ets pas el responsable de la seva protecció, mentre no abandonin la seva llar. Però si busquen el teu ajut *en qüestió de religió*, és el teu deure ajudar-los, tret que sigui contra un poble amb el qual tingueu una aliança; Al·là veu el que feu.

74. I aquells que no creuen - són *també* mútuament amics. Si no ho feu, hi haurà aldarulls al país i un gran desordre.

75. Quant a aquells que han cregut i han deixat casa seva, lluitant per la causa d'Al·là, i aquells que *els* han donat protecció i ajuda, aquests són realment els veritables creients. Per a ells serà el perdó i una generosa provisió.

76. Però aquells que han cregut des de llavors ençà, i han abandonat casa seva, lluitant per *la causa d'Al·là* juntament amb vosaltres; i quant als parents de sang s'acosten més entre ells en el Llibre d'Al·là. En veritat, Al·là, coneix perfectament totes les coses.

أُولَئِكَ بَعْضُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ
شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنَّ
اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ
تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَثِيرٌ ﴿٤٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَ
جَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ ۗ
أُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَى
بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

﴿٥٠﴾

AL-TAUBA

1. *Aquesta és una declaració de completa absolució per part d'Al·là i el Seu Missatger de tota obligació per als idòlatres a qui heu fet promeses.*

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

2. *Viatgeu, doncs, pel país durant quatre mesos i sapigheu que no podeu frustrar el pla d'Al·là i que Al·là humiliarà els incrèduls.*

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ
اللَّهَ مُخْزِي الْكٰفِرِينَ ﴿٢﴾

3. *Aquesta és una declaració d'Al·là i el Seu Missatger per al poble, en el dia de la Gran Peregrinació, de la qual Al·là no és responsable dels idòlatres, com tampoc no ho és el Seu Missatger. Així, si us en penediu, serà millor per a vosaltres; però si us n'aparteu, heu de saber que no podeu frustrar els plans d'Al·là. I doneu la notícia d'un dolorós càstig per als incrèduls.*

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۖ وَرَسُولُهُ ۚ إِن كَانَ تُبْتُمْ
فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ الْيَوْمِ ﴿٣﴾

4. *Sent excepció aquells dels idòlatres amb qui hàgiu subscrit una aliança i que després no us hagin fallat a complir les seves obligacions ni ajudat ningú contra vosaltres. Compliu, doncs, aquests tractats que heu establert amb ells fins al final. En veritat, Al·là estima els justos.*

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
شَيْئًا ۗ لَمْ يظَلُوا هِرُؤًا عَلَيْكُمْ أَحَدًا
فَاتِّمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

5. *I quan hagin passat els mesos sagrats, mateu els idòlatres allà on els trobeu, agafeu-los com a presoners, assetgeu-los i manteniu-vos a l'espera emboscats a qualsevol indret. Però si se'n penedeixen, compleixen la Preghària i paguen el Zakat, deixeu-los*

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ
فَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ أَلْقُوا السَّلَاطِينَ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذْتُمُوهُمْ وَ
أَخْصَرْتُمُوهُمْ ۗ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ
مَرْصِدٍ ۗ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

que segueixin lliurement el seu camí. Al·là, en veritat, és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

6. Però si algun dels idòlatres et demana protecció, concedeix-l'hi perquè senti la paraula d'Al·là. Després, emporta-te'l a un lloc segur. Això és perquè són gent que no sap.

R.2

7. Com hi pot haver un tractat entre aquests idòlatres i Al·là i el Seu Misatger, excepte amb aquells amb qui has arribat a un pacte en la Mesquita Sagrada? Per això, mentre continuïn essent sincers amb vosaltres, sigueu vosaltres sincers amb ells. En veritat, Al·là estima els justos.

8. Com *pot ser així* si, en cas de vèncer nosaltres, no respectarien cap lligam de parentiu o pacte amb vosaltres? Us plaurien amb les seves paraules, mentre ho rebutgen els seus cors, perquè la majoria d'ells són cruels.

9. Canvien per un preu mínim els Senyals d'Al·là i aparten *els homes* del Seu camí. Què dolent és realment el que fan!

10. No respecten cap lligam de parentiu o pacte amb qualsevol que confien en ells. Ells són els transgressors.

11. Però si se'n penedeixen, compleixen la Pregària i paguen el Zakat, llavors són els vostres germans de fe. I Nosaltres expliquem els Senyals a un poble que té coneixement.

وَاتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

وَأَنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَاجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فَيْكُمُ إِلَّا وَاذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ
يَأْفُوا هَيْهَمُ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ
وَكَثُرُهُمْ فَنَسِقُونَ ﴿٨﴾

اسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَاذِمَّةً
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

فَإِنْ تَابُوا وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
آتَوُا الزَّكَاةَ فَآخُوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ
نُقِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

12. Però si infringeixen els juraments, després del seu pacte, i ultratgen la vostra religió, lluiteu llavors amb aquests caps de la incredulitat -en veritat, no respecten els seus juraments- perquè desisteixin.

وَإِنْ تَكْفَرُوا أَيَّمَا تَكْفُرٍ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَتَمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا آمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

13. No lluitaríeu amb aquells que han trencat els seus juraments i han intrigat per expulsar el Missatger, i van ser els primers que van iniciar *les hostilitats* contra vosaltres? Els teniu por? No, Al·là és més digne que El temeu, si sou creients.

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُكُمْ وَأُولَئِكَ مَرَءَةٌ أَتَّخِشُونَكُمْ قَالَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Lluiteu amb ells, perquè Al·là els castigui per mitjà de les vostres mans, els humiliï i us ajudi a aconseguir *la victòria* sobre ells i alleugi la ment dels homes que creuen:

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. I perquè expulsi la ira dels seus cors. I Al·là es dirigeix amb misericòrdia a qui Li plau. I Al·là és Omniscient, Savi.

وَيَذِيبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Creieu que us deixarà sols, quan Al·là encara no ha sabut qui d'entre vosaltres lluita per la causa d'Al·là i no accepteu *ningú* per amic íntim fora d'Al·là i el seu Missatger i els creients? Al·là coneix perfectament el que feu.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

R.3.

17. No correspon als idòlatres fer justícia dels propòsits de construir mesquites per a Al·là ni, per tant, tampoc mantenir-les mentre siguin testimonis de la seva pròpia incredulitat. Les seves obres seran en va i viuran al Foc.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. En veritat, només és digne de mantenir les Mesquites d'Al·là aquell que creu en Al·là, i en l'Últim Dia, i observa la Pregària, paga el Zakat, i només tem Al·là. Així doncs, aquests són els que més probablement se'ls comptarà entre els guiats.

إِنَّمَا يَحْتَمِرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ
إِلَّا اللَّهَ تَفَعَّيْ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

19. És que penseu que donar de beure els pelegrins i mantenir la Mesquita Sagrada és igual a les obres de qui creu en Al·là i en l'Últim Dia, i s'esforça en el camí d'Al·là? No, tots ells són iguals davant d'Al·là. Perquè Al·là no guia els injustos.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Aquells que creuen i emigren de casa seva per Déu i s'esforcen en la causa d'Al·là amb els seu patrimoni i la seva persona són els que ocupen el lloc més alt davant d'Al·là. Són ells els qui triomfaran.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. El Seu Senyor els dona la bona nova de la Seva misericòrdia i del Seu grat, i dels jardins on hi haurà una eterna felicitat per a ells.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
مُعْتَمِدٌ ﴿٢١﴾

22. Allà hi viuran per sempre. En veritat, al costat d'Al·là està la recompensa més gran.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Oh vosaltres, els que creieu! No preneu per amics vostres els pares o els germans si prefereixen la incredulitat en comptes de la fe. Perquè aquells de vosaltres que es facin amics d'ells seran dels malvats.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
أَبَاءَكُمْ وَرِجَالَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِن
اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ
يَتَّوَلَّهُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Digueu-los: "Si els vostres pares, els vostres fills i els vostres germans,

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ

les vostres mullers i la vostra gent, i la riquesa que heu adquirit, i el negoci del qual temeu l'esmoreïment, i les cases que estimeu les preferiu a Al·là i el seu Missatger i els esforços per la Seva causa, llavors espereu que Al·là arribi amb el Seu judici; perquè Al·là no guia els desobedients".

R.4.

25. En veritat, Al·là us ajudà en molts camps de batalla i en el Dia d'Hunain, quan el vostre gran nombre us féu orgullosos, però no us va servir de res; i la terra, amb *tota* la seva vastitud, se us va quedar estreta i llavors va girar l'esquena i vau recular.

26. Llavors Al·là va enviar la tranquil·litat d'Ell al Seu Missatger i als creients, i va enviar hostes que vosaltres no vau veure, i castigà els incrèduls. Perquè aquesta és la recompensa per als incrèduls.

27. Després d'això, Al·là es dirigirà amb compassió a qui Li plagui; perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

28. Oh vosaltres, els que creieu! En veritat, els idòlatres són impurs. Per això, no s'aproparan a la Mesquita Sagrada després d'aquest, el seu any. I si us fa por la pobresa, Al·là us enriquirà de la Seva magnanimitat, si Li plau. En veritat, Al·là és Omniscient, Savi.

29. Lluiteu contra aquells d'entre el Poble del Llibre que no creuen en Al·là ni en l'Últim Dia ni consideren il·lícit el que Al·là i el Seu Missatger han declarat il·lícit, ni segueixen la veritable

وَأَمْوَالٌ يَأْتَرَفْتُمُوهَا وَ تِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَ
نَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ
ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٢﴾

لَقَدْ تَصَرَّكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ
وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
قَلِمَتْ نَفْسٌ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ
عَلَيْكُمْ الْأَرْضَ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ
وَلَّيْتُمْ مُذَبِّرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى
رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْزَلَ
جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ
كَفَرُوا، وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الْغَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ، وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَ إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَتَكُمْ
فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَ لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ لَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ لَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

religió fins que paguin submisament el tribut *amb la seva pròpia* mà i reconeixin el seu estat de subjugació.

R.5.

30. Però els jueus diuen: "Esdras és el fill d'Al·là" i els cristians diuen: "El Messies és el fill d'Al·là"; només són paraules de les seves boques. Imiten l'afirmació dels qui no van creure abans que ells. Que Al·là els maleeixi! S'ha desviat ben lluny!

31. Han acceptat els seus savis i monjos com a senyors a més a més d'Al·là. I *d'igual manera han acceptat* el Messies, fill de Maria. Però només se'ls va ordenar adorar l'Únic Déu. No hi ha cap altre Déu tret d'Ell. Ell és Sant per sobre del que *Li* associen!

32. Volen apagar la llum d'Al·là amb les seves boques, però Al·là no permetrà res tret del perfeccionament de la Seva llum, malgrat que no els agradi als incrèduls.

33. Ell és Qui va enviar el Seu Missatger amb la guia i la religió veritable, per fer-la prevaler sobre qualsevol *altra* religió, malgrat que no els agradi als idòlatres.

34. Oh vosaltres, els que creieu! En veritat, molts dels sacerdots i monjos devoren les riqueses dels homes amb mitjans falsos i aparten *els homes* del camí d'Al·là. Però a aquells que guarden l'or i la plata i no el fan servir en el camí d'Al·là: dona'ls la notícia d'un dolorós càstig.

الْكِتَابِ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن
يَدِهِمْ صَاعًا غَرُوبًا ﴿٣٠﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ
وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
فَاتْلُهُمُ اللَّهُ بِرَأْسِ يَوْمٍ فَكُونُوا ﴿٣١﴾

لَاتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمُ وَرَحِبًا لَهُمْ أَرْبَابًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن
يُزَكِّيَهُمْ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٣﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَ
دِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْوَكْرَةُ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا
مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٥﴾

35. En el dia en què s'escalfarà el foc de l'Infern, i el seu davant, els seus fronts, els costats i les esquenes siguin marcats amb això, *dient-los*: "Això és que guardareu per a vosaltres; tasteu ara el que heu acumulat".

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَ
ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَلْمِزُونَ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. El compte dels mesos amb Al-là ha estat de dotze mesos per ordre d'Al-là des del dia en què creà els cels i la terra. D'ells quatre són sagrats. Aquesta és la religió permanent. No us perjudiqueu, doncs, en això. Combatiu els idòlatres tots junts com ells lluiten contra vosaltres units; i heu de saber que Al-là és amb el just.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَائِمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَ
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. En veritat, l'ajornament d'un mes sagrat és una addició per a la incredulitat. Els que no creuen s'extravien amb això. El permeten un any i el prohibeixen un altre any per posar-se d'acord en el nombre de mesos que Al-là ha fet sagrats, i per poder fer així lícit el que Déu ha prohibit. La maldat de les seves accions els fa semblar justa davant els seus ulls. I Al-là no guia els incrèduls.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاظِمُوا عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
رُبُّنَ لَهُمْ سَوْءٌ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

R. 6

38. Oh vosaltres, els que creieu! Què us passa quan us diuen "sortiu per la causa d'Al-là", que us quedeu clavats a terra? Us acontentareu amb la vida present, i la preferiu al Més Enllà? Però el guany de la vida actual és petita i insignificant en comparació amb el Més Enllà.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ
لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَالْتُمْ
إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِينَا بِأَحْيَاةِ الدُّنْيَا
مِنَ الْآخِرَةِ قَمَا مَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

39. Si no marxeu a la lluita, Ell us castigarà amb un càstig dolorós, i triarà en el vostre lloc un poble diferent de

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

vosaltres, i no podreu perjudicar-Lo de cap manera. Perquè Al·là té tot el poder sobre totes les coses.

شَيْئًا، وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

40. Si no l'ajudeu, *heu de saber que* Al·là el va ajudar *fins i tot* quan els incrèduls el van desterrar essent un dels dos que estaven a la caverna quan digué al seu company: "No passis pena, perquè Al·là està amb nosaltres". Llavors Al·là li va enviar la Seva pau, i el va enfortir amb hostes que vosaltres no vau veure i va humiliar la paraula dels incrèduls, perquè només la paraula d'Al·là és la que és suprema. I Al·là és Poderós, Savi.

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۚ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٢﴾

41. Sortiu, lleugers i pesants, i esforceu-vos amb els vostres béns i la vostra persona per la causa d'Al·là. Això és el millor per a vosaltres. Tant de bo ho sabéssiu!

إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَالْوَجَاهُ هَذَا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

42. Si hagués hagut un guany immediat i un curt viatge, certament t'haurien seguit, però el viatge difícil els semblà massa llarg. Tanmateix, juraran per Al·là tot dient: "Si haguéssim pogut, en veritat hauriem avançat amb tu". Malmetran les seves ànimes, i Al·là sap que són mentiders.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّفْلَىٰ ۗ وَسَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٤﴾

R.7.

43. Al·là fa desaparèixer les teves preocupacions. Per què els vas permetre que es quedessin *enrere* fins que els que deien la veritat van ser coneguts per tu i *fins que* vas identificar els mentiders?

عَقَابَ اللَّهِ ۗ إِنَّكَ مِن لَّدُنِّي لَذَائِقٌ لَّهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٥﴾

44. Aquells que creuen en Al·là i en l'Últim Dia no et demanaran permís per quedar exempts d'esforçar-se amb els seus béns i la seva persona. Perquè Al·là coneix perfectament el just.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٢٣﴾

45. Només et demanaran permís per quedar exempts aquells que no creuen en Al·là i en l'Últim Dia i que tenen el cor ple de dubtes, i en el seu dubte vacil·len.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ
قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ
يَتَرَدَّدُونَ ﴿٢٤﴾

46. I si haguessin pensat d'anar certament haguessin fet alguns preparatius per a això, però Al·là era contrari a la seva partida. Per això el va mantenir enrere i els van dir: "Seieu a casa amb els que s'asseuen".

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ
عُدَّةً وَلَكِن كَرَاهَى اللَّهُ أَنْ يُعَاثِمَهُمْ
فَتَبَطَّوهُمْ وَقِيلَ لِأَعْدَائِهِمْ
الْقُعُودِينَ ﴿٢٥﴾

47. Si haguessin avançat amb tu, només t'haurien donat problemes, haurien avançat i reculat en mig dels altres, i haurien intentat crear la discòrdia entre tots. I entre vosaltres n'hi ha alguns que estan avesats a escoltar-los. Però Al·là coneix perfectament els malvats.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا
خَبَالًا وَلَا أَوْصَعُوا خِلَافَكُمْ
يَبْغُونَكُمْ الْفِئْتَنَةَ ۖ وَفِيكُمْ
سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

48. Van intentar crear el desordre fins i tot abans d'això, i van intrigar contra tu fins que va arribar la veritat i va prevaler el disseny d'Al·là, tot i que a ells no els va agradar.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِئْتَنَةَ مِنْ قَبْلُ
وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ
وَوَضَعُوا أَعْيُنَهُمْ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ
وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٢٧﴾

49. I entre ells n'hi ha qui et diu: "Deixa'm quedar-me enrere i no em posis a prova". En veritat, han caigut ja a la prova. I veritablement l'Infern encerclarà els incrèduls".

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَدْعُنِي لِئَلَّا
تَكْفُرَ بِي ۖ أَلَا فِي الْفِئْتَنِ سَقَطُوا ۖ وَرَأَى
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةً بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

50. Si et passa res bo, això els entristeix, però si et passa alguna desgràcia,

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ

diuen: "Ja havíem pres per endavant les nostres precaucions". I giren l'esquena, satisfets.

تُصِبْكَ مُصِيبَةً يَفْقَهُوا قَدْ أَخَذْنَا
أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَ يَتَوَلَّوْا وَ هُمْ
قَرِحُونَ ﴿٥١﴾

51. Digueu-los: "No ens passarà res tret que Al·là ho hagi ordenat per a nosaltres. Ell és el nostre protector i per tant, en Al·là han de confiar les creients".

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا
هُوَ مَوْلَانَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52. Digueu-los: "No espereu res per a nosaltres tret d'una de les dues coses bones, mentre que per a vosaltres esperem que Al·là us afligeixi amb un càstig Seu o per les nostres mans. Espereu, doncs, nosaltres *també* esperem amb vosaltres".

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى
الْحُسْنَيْنِ ۚ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ
أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ
عِنْدِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا بِقِتْرٍ رَبَّصُوا إِنَّا
مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٣﴾

53. Digueu-los: "Encara que gasteu, de manera voluntària o involuntària, no us ho acceptaran. Sou, en realitat, un poble desobedient.

قُلْ أَنْفَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ
يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۚ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٤﴾

54. I res no els ha privat de l'acceptació de les seves contribucions tret del fet de no creure en Al·là i en el seu Missatger. I només van a la Pregària amb mandra i només fan les seves contribucions a desgrat.

وَ مَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ لَا
يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَ هُمْ كَسَالَى وَ لَا
يُنْفِقُونَ إِلَّا وَ هُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٥﴾

55. Per tant, que no t'admirin les seves riqueses ni els seus fills. Al·là només vol castigar-los amb això a la vida present i que les seves ànimes se'n vagin mentre segueixin sent in-crèduls.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ تَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٦﴾

56. Juren per Al·là que realment són dels vostres, quan no ho són pas, ja que són uns temorosos.

وَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ
وَ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ لَعِنْتُهُمْ قَوْمٌ
يُفْرَقُونَ ﴿٥٧﴾

57. Si poguessin trobar algun lloc per arrecerar-se, o caveres, o fins i tot un forat per on entrar, certament correrien en cap a ell, afanyant-se.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَخْلًا
لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٤﴾

58. I entre ells estan aquells que troben falta en tu per la qüestió de les almoines. Si se'ls dona d'elles, se'n senten satisfets; però si no se'ls dona res, vigileu! es mostren descontents.

وَمِنْهُمْ مَّن يَّيْمِرُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۚ
فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ
يُعْطُوا مِنْهَا لَادًا هُمْ يَشْخَطُونَ ﴿٥٥﴾

59. Si haguessin estat satisfets amb el que Al·là i el Seu Missatger els van donar i diguessin: "Nosaltres tenim prou amb Al·là i el Seu Missatger; Ell ens donarà de la Seva magnanimitat, i també el Seu Missatger; a Al·là ens dirigim suplicant", hauria estat millor per a ells.

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ
رَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٦﴾

R.8.

60. Les almoines només són per als pobres i necessitats, per als treballadors relacionats amb ells, per a aquells els cors dels quals han de reconciliar-se, per a l'alliberació dels esclaus, per als que tenen deutes, per a la causa d'Al·là i per al viatger -una ordre d'Al·là. I Al·là és l'Omniscient, Savi.

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَ
الْمَسْكِينِ وَ الْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَ
الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَ فِي الرِّقَابِ وَ
الْعَارِمِينَ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ ابْنِ
السَّبِيلِ ۚ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. I entre ells estan els que perjudicarien el Profeta, tot dient: "Ell és tot orelles". Digueu-los: "La Seva disposició per escoltar a tots és bo per a vosaltres, creu en Al·là, confia en els creients i és una misericòrdia per a aquells de vosaltres que creieu". Però aquells que destorbin el Missatger d'Al·là tindran un dolorós càstig.

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَ
يَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ قُلٍّ أذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
مِنْكُمْ ۚ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

62. Us juren per Al·là per complaure-us; però Al·là i el Seu Missatger són més dignes de què els agradin a ell i a Déu, si són creients.
- يَخْلِقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْا بِهِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾
63. És que no saben que per a aquell que s'oposa a Al·là i al Seu Missatger està el Foc de l'Infern on viurà? Aquesta és la humiliació més gran.
- أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾
64. Els hipòcrites mostren por davant la revelació d'una Surah sobre ells, que els comuniqui el que hi ha als seus cors. Digueu-los: "Feu-ne burla! En veritat, Al·là traurà a la llum el que temeu".
- يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۗ قُلِ اسْتَهْزِئُوا بِهِ إِنْ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَخْذَرُونَ ﴿٦٤﴾
65. Però si els interrogues, segurament diran: "Parlàvem de coses frívols i fèiem broma". Digues-los: "Fèieu burla d'Al·là, dels Seus Senyals i del Seu Missatger?".
- وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۗ قُلْ يَا آلِهَةَ وَآيَاتِهِ ۗ رَسُولِهِ كُنْتُمْ تُسْتَهْزَءُونَ ﴿٦٥﴾
66. "No us excuseu. Certament, vau deixar de creure després d'haver cregut. Si perdonéssim un grup de vosaltres, castigarem un altre grup, perquè han estat culpables".
- لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۗ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾
- R.9.
67. Els hipòcrites, homes i dones, estan tots relacionats entre ells. Ordenen el mal i prohibeixen el bé i mantenen la mà tancada. Van oblidar Al·là, per això Ell els ha oblidat a ells. En veritat, són els hipòcrites els desobedients.
- الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ مِّمَّا مِرُّونَ بِالْمُنْكَرِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَ يَقْبِضُونَ أَيِّدِيَهُمْ ۗ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾
68. Al·là promet als hipòcrites, homes i dones, i als incrèduls, el Foc de l'Infern, on hi viuran. Amb això tin-
- وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكٰفِرَاتُ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا ۗ

dran prou. Perquè Al·là els ha maleït i tindran un càstig durador.

69. De la mateixa manera que els que us van precedir -Eren superiors a vosaltres en poder i més rics en possessions i fills. Van gaudir de la seva sort durant breu temps i vosaltres vau gaudir de la vostra sort com els que us van precedir van gaudir de la seva. I us vau dedicar a converses fútils de la mateixa manera que ells es van dedicar a la mateixa mena de converses. Són aquells les obres dels quals no serviran de res en aquest món ni en el Més Enllà. Ells són els perdedors.

70. No els ha arribat notícia dels que els van precedir -el poble de Noè, Ad i Zamud, i el poble d'Abraham, els habitants de Madian i les ciutats que van ser derrocades? Els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals clars. Així doncs, no fou Al·là qui els perjudicà sinó que es van perjudicar ells mateixos.

71. I els creients, homes i dones, són amics els uns dels altres. Ordenen el bé i prohibeixen el mal, compleixen la Pregària, paguen el Zakat, i obeeixen Al·là i el Seu Missatger. Amb ells és amb qui Al·là tindrà misericòrdia. En veritat, Al·là és Poderós, Savi.

72. Al·là ha promès als creients, homes i dones, Jardins per on corren rius, en els quals habitaran, i llars delicioses en els Jardins de l'Eternitat.

هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا
أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا ۖ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَ
خُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا ۗ أُولَٰئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ ۚ وَ
الْمُؤْتَفِكَةَ ۗ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَآتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي

Però agradar Al·là és el més gran de tot. És el triomf suprem.

R.10.

73. Oh profeta! Esforça't contra els incrèduls i els hipòcrites. Sigues sever amb ells. La seva llar és l'Infern. Quin destí més horrible!

74. Juren per Al·là que no van dir res. Però en veritat van fer servir un llenguatge blasfem, i no van creure després d'haver abraçat l'Islam. Van cercar el que no van poder trobar. I van fomentar el seu odi només perquè Al·là i el Seu Missatger els havien fet rics per la seva magnanimitat. Per tant, si se'n penedeixen, millor seria per a ells; però si se n'aparten, Al·là els infligirà un càstig dolorós en aquest món i en el Més Enllà, i no tindran cap amic ni cap defensor a la terra.

75. Entre ells es troben aquells que van concloure un pacte amb Al·là, *tot dient*: "si Ell ens dóna de la Seva magnanimitat, nosaltres donarem almoines i serem virtuosos".

76. Però quan Ell els va donar de la Seva magnanimitat, es van tornar garrepes amb ella, i van allunyar-se amb aversió.

77. Per això, Ell els va castigar amb la hipocresia *que durarà* en els seus cors fins al dia en què es reuneixin amb Ell, perquè van trencar la seva promesa a Al·là i perquè van mentir.

78. És que no saben que Al·là coneix els seus secrets i els seus designis ocults, i que Al·là és Qui millor coneix tot l'invisible?

جَنَّتْ عَذِيبٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ
الْمُنَافِقِينَ وَاعْلِظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَ
مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَايُسُّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

يَخْلِفُونَ بِإِذْنِ اللَّهِ مَا قَالُوا ۗ وَكَذَلِكَ
قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ مَأْمُورٌ بِمَا كَانُوا
رَسُولُهُ مِنْ قَبْلِهِ ۗ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنَ دَرِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٤٩﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا
مِن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ
مِن الصّٰلِحِيْنَ ﴿٥٠﴾

فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوْا
بِهٖ وَتَوَلَّوْا ۗ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٥١﴾

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا قٰنِيْنَ فُلُوْا بِهِمْ اِلٰى
يَوْمٍ يَلْقَوْنَہٗ بِمَا اٰخَلَقُوْا اللّٰهَ مَا
وَعَدُوْهُ ۗ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٥٢﴾

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَ نَجْوَاهُمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ
الْغَيْۤوِبِ ﴿٥٣﴾

﴿٤٧﴾

79. Aquells que troben faltes als creients que donen almoines per la seva pròpia voluntat i en els que no tenen res *per donar* tret del *que guanyen* amb el seu propi esforç. Fan befa d'ells. Al·là els castigarà per la seva burla i per a ells hi haurà un dolorós càstig.

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
كَانُوا لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

80. Demanis o no el perdó per a ells, malgrat que demanis el perdó per a ells setanta vegades, Al·là mai no els perdonarà. Això és perquè no van creure en Al·là ni en el Seu Missatger. Perquè Al·là no guia les persones malvades.

اسْتَغْفِرُوا لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ
إِنَّ تَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾

R.11.

81. Els que van inventar per quedar-se enrere es van alegrar per endarrerir-se en contradir el Missatger d'Al·là, i es van negar a esforçar-se amb els seus béns i la seva persona per la causa d'Al·là. Van dir: "No *sortiu* durant la calor". Digueu-los: "El Foc de l'Infern té una calor més intensa". Tant de bo ho poguessin entendre!

قَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ
يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا
فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٥١﴾

82. Hauran de riure poc i plorar molt com a recompensa pel que van guanyar.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

83. I si Al·là et retorna a un grup d'ells, i aquests et demanen permís per anar-se'n *a lluitar*, digueu-los: "Mai no marxareu amb mi i mai no lluitareu contra un enemic amb mi. La primera vegada va decidir quedar-vos asseguts *a casa*, per tant, quedeu-vos ara amb els que es queden enrere".

فَإِنْ رَجَعَلَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَأَسْتَأْذِنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٥٣﴾

84. Mai no diguis la Pregària per cap d'ells que mori, ni *preguis* a les seves tombes, perquè no van creure en Al·là ni en el Seu Missatger i van morir en estat de desobediència.

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِي
أَبْدَانَهُمْ وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِمْ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَ
هُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٧﴾

85. No et deixis seduir pels seus béns ni pels seus fills. Al·là només pretén castigar-los amb ells en aquest món i que les seves ànimes se separin d'ells mentre són incrèduls.

وَلَا تُغْنِ بِكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا ذُرِّيَّتُهُمْ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي
الذُّنُوبِ وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. I quan es revela una Surah que *mana*: "Creieu en Al·là i *esforceu-vos en la causa d'Al·là* en companyia del Seu Missatger" els més benestants d'entre ells et demanen permís i diuen: "Deixa'ns estar amb els que es queden *a casa*".

وَلَاذَاتُ الْأُنثَىٰ سُوْرَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللهِ
وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ﴿٨٦﴾

87. Estan contents d'estar amb les dones que van quedar al darrere, i els seus cors estan segellats perquè no comprenquin.

رَضُوا بِأَنْ يَّكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ قُلُوبٌ لَا
يُنْفِقُونَ ﴿٨٤﴾

88. Però el Missatger i aquells que creuen amb ell s'esforcen *en la causa d'Al·là* amb els seus béns i la seva persona, i són ells els que tindran coses bones i prosperaran.

لِيَكُنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Al·là els ha preparat Jardins per on corren rius; en ells viuran. Aquest és el triomf suprem.

أَعَدَّ اللهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

R.12.

90. Aquells que s'excusen d'entre els àrabs del desert, van venir perquè se'ls concedís l'exempció. Però els falsos per a Al·là i el Seu Missatger es van quedar *a casa*. Un dolorós càstig caurà sobre els incrèduls.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا اللهُ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. No s'ha de retreure res als febles, els malalts, ni als que no tenen res per gastar, si són sincers amb Al·là i el seu Missatger. No hi ha motiu de retret contra els que fan bones obres; perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا
يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انصَحُوا لِلَّهِ وَ
رَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ
سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

92. Tampoc cap a aquells que, quan van arribar a tu perquè els donessis una muntura, els vas dir: "No puc trobar res on pugueu muntar"; es van girar, amb els ulls amarats de llàgrimes, per la pena de no poder trobar res per fer servir".

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا
لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتُمْ لَا آجِدُ مَا
أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
مَا يُنْفِقُونَ ﴿٤٢﴾

93. Només hi ha motius de retret contra aquells que et demanen el teu permís, malgrat ser rics. Se senten contents de quedar-se amb les dones. Però Al·là ha posat un segell als seus cors perquè no ho sàpiguen.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا
بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

PART 11

94. Us presentaran excuses quan torneu a ells. Digueu-los: "No us excuseu, no us creurem. Al·là ens ha informat ja del tot sobre vosaltres. I Al·là observarà la vostra conducta, com també el Seu Missatger; més endavant, sereu retornats a Ell, Que coneix l'invisible i el visible, i Ell us dirà tot el que solíeu fer".

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

95. Us juraran per Al·là, quan torneu a ells, que podeu deixar-los sols. Deixeu-los, doncs, sols. En veritat, són impurs i la seva llar és l'Infern - una recompensa adequada pel que estaven avesats a guanyar.

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَعْنًا إِذْ
أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجْسٌ وَمَا
وَالَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٤٥﴾

96. Us juraran perquè esteu contents amb ells. Però *fins i tot* si esteu contents amb ells, Al·là no ho estarà pas amb els rebels.

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

97. Els àrabs del desert són els pitjors en incredulitat i hipocresia, i la majoria no són aptes per conèixer els decrets de la *Revelació* que Al·là ha fet al Seu Missatger. I Al·là és l'Omniscient, Savi.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. I entre els beduïns n'hi ha alguns que consideren el que gasten *en la causa d'Al·là* una càrrega i esperen delerosos que les desgràcies caiguin sobre vosaltres. A ells els sobrevindrà una desgràcia terrible. Perquè Al·là és Qui tot ho sent, Omniscient.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. I entre els àrabs del desert es troben els que creuen en Al·là i en l'últim Dia i consideren que el que gasten és un mitjà per apropar-se a Al·là i *rebre* les benediccions del Profeta. Ai! És per a ells un mitjà per apropar-se a Déu. Al·là ben aviat els rebrà en la seva misericòrdia. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ سَإِذْ خَلَّيْنَاهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

R.13.

100. Quant als més destacats *d'entre els creients*, els primers Emigrants i Defensors i, els que els van seguir excel·lentment, Al·là se sent content amb ells i ells contents amb Ell. I Ell els ha preparat Jardins pel que corren rius. En ells viuran per sempre. Aquest és el triomf suprem.

وَالشَّيْقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ ۗ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ ذَلِكَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

101. I d'entre els àrabs del desert que us envolten, *alguns* són hipòcrites, i *també* n'hi ha en la gent de Medina. Persisteixen en la hipocresia. Tu no els coneixes; Nosaltres els coneixem. Els castigarem dues vegades; i després se'ls infligirà un gran càstig.

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ذُو مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ نَلَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنَعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

102. Però *n'hi ha d'altres* que han reconegut les seves faltes. Van barrejar una bona obra amb una altra de dolenta. Potser Al·là torni a ells amb compassió. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾

103. Accepta almoines de la seva riquesa per netejar-los i purificar-los amb elles. I prega per ells; la teva pregària és en veritat *una font de tranquil·litat* per a ells. Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

104. No saben que Al·là accepta el penediment del Seus servents i reconeix les almoines, i que Al·là és el Màxim Remissori *amb compassió*, i és Misericordiós?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٤﴾

105. Digueu-los: "Obreu i de ben segur que Al·là vigilarà les vostres obres, com *també* el Seu Missatger i els creients. I sereu retornats a Ell. Que coneix el visible i l'invisible; llavors Ell us dirà que acostumàveu a fer".

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

106. Però *n'hi ha d'altres* a l'espera de la decisió d'Al·là, per si decideix castigar-los o perdonar-los. Perquè Al·là és l'Omniscient, Savi.

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

107. I *entre els hipòcrites* n'hi ha que construeixen una mesquita per perjudicar l'Islam, estendre la incredulitat i crear la dissensió entre els creients, oferir un amagatall per als que van declarar la guerra a Al·là i al Seu Missatger abans *d'això*. En veritat, juraran: "Només volíem el bé", però Al·là és testimoni que en veritat són mentiders.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْآدًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ، وَكَيْفَ لَنْ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا الْحُسْطَىٰ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ لَهُمْ لَكُذِبُونَ ﴿٣٧﴾

108. Mai no t'hi quedis *per pregar*. Una mesquita fundada en la pietat des del primer dia és més digna que t'hi quedis *per pregar*. Allà hi ha homes que volen ser purificats i Al·là estima aquells que es purifiquen ells mateixos.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ، فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا، وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٣٨﴾

109. És millor aquell que establí els seus fonaments sobre la por d'Al·là i el Seu grat o aquell que l'edificà vora una riba trontollant desgastada per l'aigua, que s'enfonsà amb ell en el foc de l'Infern?. I Al·là no guia un poble que transgredeix.

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شِقَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

110. Aquest edifici, que han construït, serà sempre una font de desconfiança i incertesa en els seus cors, fins que els seus cors es trenquin a trosos. I Al·là és Omniscient, Savi.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّ قُلُوبُهُمْ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

R.14.

111. En veritat, Al·là ha adquirit dels creients les seves persones i els seus béns a canvi del Jardí que tindran; lluiten per la causa d'Al·là, maten i són morts -una promesa que *Ell ha fet* seva en la Torà, l'Evangeli i l'Alcorà. Però qui és més fidel a la seva promesa que Al·là? Alegreu-vos, doncs, del tracte que heu conclòs amb Ell; en ell es troba el triomf suprem.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةِ، يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ، وَعَدَّ أَعْلِيَهُ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤١﴾

112. *Són aquells que es dirigeixen a Déu amb penediment. L'adoren, El lloen, dejunen, s'inclinen davant Déu, s'agenollen en la Pregària, ordenen el bé i prohibeixen el mal i respecten el límit establert per Al·là i dona bones noves als creients.*

التَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحَامِدُونَ
السَّائِحُونَ الرَّكَعُونَ السَّاجِدُونَ
الْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. No pertoca al Profeta i a aquells que creuen demanar a Déu perdó pels idòlatres, encara que siguin els seus parents, després de veure clarament que són els habitants de l'Infern.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

114. I si Abraham va demanar el perdó per al seu pare va ser únicament per una promesa que ell li havia fet, però quan va veure amb claredat que era enemic d'Al·là, se separà d'ell. En veritat, Abraham era molt compassiu i tolerant.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ
إِنِ ابْنُ زُرَيْمٍ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. I no pertoca a Al·là fer que un poble es perdi després que Ell els hagi guiat, mentre no els hagi explicat clarament del que han de guardar-se. En veritat, Al·là coneix perfectament totes les coses.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّ شَيْئًا عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Certament, és a Al·là a qui pertany el regne dels cels i de la terra. Ell dona la vida i causa la mort. No teniu ni amic ni defensor fora d'Al·là.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُخَيَّرُ وَيُمِيتُ، وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Al·là s'ha tornat, en veritat, amb misericòrdia cap al Profeta i als Emigrants i als Socorredors que el van seguir en l'hora de l'angoixa després que els cors d'un grup d'ells fos a punt de defallir. I de nou es dirigí cap a ells amb misericòrdia. En veritat, és per a ells Compassiu, Misericordiós.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ
بِهِمْ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. I *Ell* s'ha dirigit amb misericòrdia als tres que es van quedar enrere, fins que la terra esdevingué per a ells un lloc massa estret malgrat la seva vastitud, i a les seves ànimes també les va estrènyer, i així van quedar convençuts que no hi havia refugi davant Al·là tret d'en *Ell* mateix. Llavors va tornar a ells amb misericòrdia perquè poguessin tornar a *Ell*. En veritat, Al·là és Remissor i amb compassió i és Misericordiós.

R.15.

119. Oh vosaltres, els que creieu! Temeu Al·là i seguieu entre els veritables.

120. No hi havia cap motiu perquè la gent de Medina i del voltant d'entre els habitants del desert seguissin al darrere del Missatger d'Al·là, o que haguessin preferit les seves pròpies vides a la d'ell. Això és perquè en el camí d'Al·là, no els afligeix ni la set, el cansament o la fam, ni prenen un camí que molesti els incrèduls, ni avantatgen l'enemic, sense que se'ls comptés com una bona obra a causa de tot això. En veritat, Al·là no permet que es perdi la recompensa dels qui fan el bé.

121. No gasten cap quantitat, gran o petita, ni travessen una vall, sense que quedi escrit per a ells, perquè Al·là pugui donar-los la millor de les recompenses pel que van fer.

122. No és possible per als creients marxar tots plegats. Per què, doncs, no marxa un grup de cada secció d'ells per aconseguir un millor conei-

وَعَلَّ الثَّلَاثَةَ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ
إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ
وَوَظَنُوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ
ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمُ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ
اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِن عَدُوِّ ثَبَلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم
بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَقْطَعُونَ دَائِيًا إِلَّا كُنْتَبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً
فَلَوْلَا نَفَرْنَا مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ

xement de la religió i puguin avisar el poble quan tornin a ells, per poder-se guardar del mal?

R.16.

123. Oh vosaltres, els que creieu! Combatiu els incrèduls que siguin prop de vosaltres i feu que trobin una intransigent fermesa en vosaltres; i sapiguen que Al·là es troba amb els justos.

لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ
إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ
يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ
عِلْطَةً ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

124. Perquè sempre que es revela una Sura, hi ha algun d'ells que diu: "Qui de vosaltres ha augmentat la seva fe amb aquesta Sura?" Però quant als que creuen, augmenta la seva fe i s'alegren d'això.

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ
يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا؟
فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٧﴾

125. Però aquells que tenen el cor malalt, afegeix una nova immundícia a la ja present, i moren com incrèduls.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٨﴾

126. És que no veuen que són posats a prova una o dues vegades a l'any? I tanmateix no se'n penedeixen ni volen que se'ls avisi.

أَوْ لَا يَذَرُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

127. Quan es revela una Sura, es miren entre ells, *tot dient-se*: "Us veu algú?" Després s'allunyen. Al·là ha allunyat els seus cors perquè són un poble que no vol entendre.

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً تَوَلَّى بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ ، هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
انصَرَفُوا ، صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
يَا أَيُّهَا قَوْمُ لَمَّا يَفْقَهُونَ ﴿٢٠﴾

128. En veritat, us ha arribat un Missatger d'entre vosaltres: per a ell és penós que caiguen en la dissort; vol fermament el vostre *benestar* i és compassiu i misericordiós amb els creients.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

129. Però si s'allunyen, digueu-los:
 "Amb Al·là en tinc prou. No hi ha
 Déu tret d'Ell. En Ell hi poso la meva
 confiança, i Ell és el Senyor del Tron
 poderós".

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

129

CAPÍTOL 10

YUNUS

(Revelat abans de la Hillrah)

Data i lloc de la revelació

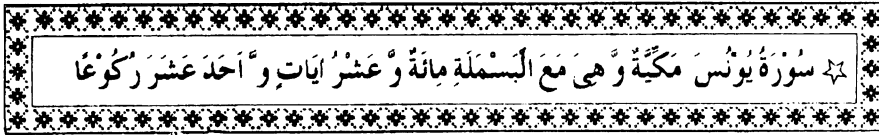
Aquesta Surah fou revelada a la Meca en l'últim període mequí, és a dir, en els darrers quatre o cinc anys de l'estada allà del Profeta. Alguns comentaristes han adscrit part dels seus versicles al període medinita, però la seva opinió no es basa en dades històriques. Han deduït això simplement a partir del tema d'aquests versicles. La Surah deu el seu nom al versicle 99.

Tema

En ponderar el contingut de l'Alcorà, observem que només els seus versicles estan estretament lligats, sinó que cada Surah té una subtil connexió amb l'anterior i amb la següent. A més a més, alguns grups de capítols alcorànics estan relacionats amb d'altres. D'aquesta manera, hi ha un ordre perfecte que és present a tot l'Alcorà. Els capítols estan relacionats entre ells de més d'una manera i quan n'estudiem l'ordre i la disposició, no queda cap dubte que l'Alcorà és un gran miracle de dicció. La present Surah té una triple connexió amb el capítol anterior. En primer lloc, n'és una continuació. Al final, es van esmentar dos temes: a) La revelació del Llibre i el seu rebuig (9:127); b) l'arribada d'un Missatger de Déu i els beneficis derivats de seguir els ensenyaments (9:128). Aquest mateix tema continua en la present Surah. Esmenta la importància del Llibre (10:2) i fa referència al Missatger Diví (10:3). En segon lloc, la Surah completa el tema anterior. En aquest Capítol (que, en realitat, no és un capítol separat, sinó que és part del capítol 8 es feu referència al fet que no havia arribat el moment de la prosperitat i el predomini de l'Islam i que les promeses de Déu es complirien en tota la seva glòria i grandesa. Per això, s'exhortava als creients a tenir cura de la purificació dels seus cors, perquè es pogués acceptar el seu penediment. Com que podrien haver sorgit dubtes en els cors d'algunes persones que, atesa l'enormitat dels seus pecats, no se'ls acceptés el seu penediment, el present Capítol elimina aquest dubte i destaca el fet que la misericòrdia de Déu abraça i trascendeix totes les coses, tot i que exigeix la forma més gran de penediment per atreure-la. En tercer lloc, tots els Capítols de l'Alcorà, del 2 al 9 (en realitat, són set ja que, com hem dit abans, el Capítol 9 no és un capítol separat, sinó que forma part del capítol 8 i només va escriure per separat per la importància especial del tema) tracten d'un seguit de temes, mentre que amb aquest Capítol comença una nova sèrie de Surahs que acaba en el 18. Aquest segon grup tracta un tema diferent i separat però, no obstant això, el seu tema està molt lligat amb el primer grup. En el primer grup, s'estableix la veritat de l'Islam per referència al Sant Profeta i a la seva obra, i es fa una crida per a l'acceptació de l'Islam atesa la superioritat dels seus principis, l'excel·lència dels seus ensenyaments, l'abast del coneixement espiritual que guarda per als que busquen la veritat, la saviesa que hi ha al darrere dels seus ensenyaments i la seva influència extraordinària. El segon grup, el qual inclou els capítols 10-18, insisteix especialment en la necessitat del Profetatge, la importància de la religió i l'objecte de l'adveniment del Sant Profeta, alhora que fa referència als criteris i caracte-

ristiques del Profetatge, les afirmacions i la història dels Profetes anteriors i els arguments basats i sostinguts per la raó i el sentit comú humans.

Per tant, el tema dels dos grups els relaciona estretament, però amb la diferència que, mentre que en el primer grup es parla de les profecies en l'adveniment de Sant Profeta o que havien fet els Profetes anteriors es van complir al seu temps, i d'aquesta manera donaven fe de la veritat del Sant Profeta, en el segon grup, s'explica la veritat de l'Islam pels seus propis mèrits i basant-se en els cànons del Profetatge.

YUNUS

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

2. Alif Lam Ra¹. Aquests són els versicles del Llibre que es ple de Saviesa.

الرَّحْمٰنِ تِلْكَ آيٰتِ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۞

3. És que sorprèn a la humanitat que haguem inspirat un home d'ells, *tot dient*: "Avisa la humanitat i dona als que creuen la bona notícia que tindran una elevada dignitat *de veritat* davant el seu Senyor?" Els incrèduls diuen: "En veritat, és un bruixot evident".

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صٰدِقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۞

4. En veritat, el vostre Senyor és Al·là. Que creà els cels i la terra en sis períodes i després es va asseure en el Tron; Ell ho disposa tot. No hi ha intercessió *davant d'Ell* excepte amb el seu permís. Així és Al·là, el vostre Senyor, adoreu-Lo, doncs. No voleu que us avisin?

اِنَّ رَبَّكُمْ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيّٰمٍ ثُمَّ اَسْتَوٰى عَلَ الْعَرْشِ يَدْبُرُ الْاَمْرَ ۗ مَا مِنْ شٰفِعٍ اِلّٰلٰهٍ مِنْۢ بَعْدِ اِذْ يَهْدِيْكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ ۗ اَقْلًا تَذَكَّرُوْنَ ۞

5. A Ell hi tornareu tots. La promesa d'Al·là és certa. En veritat, Ell origina la creació: després Ell la reproduceix, per poder recompensar aquells que creuen i fan bones obres amb equitat; i *quant a* aquells que no creuen, beuran aigua bullent i rebran un dolorós càstig per no haver cregut.

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا ۗ اِنَّهٗ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۞

6. Ell és Qui va fer el sol radiant i la lluna brillant i va ordenar les seves fases perquè coneguèssiu el nombre d'anys i el còmput *del temps*. Al·là

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيْآءً وَ الْقَمَرَ نُوْرًا وَّ اَوْقَدَ رَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِّيْنَ وَ الْاَحْسَابِ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ

¹ Sóc Al·là, qui tot ho veu.

només va crear això amb la veritat. Ell explica els Senyals als homes que tenen coneixement.

ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّخْلَمُوْنَ ﴿٦﴾

7. En veritat, en la successió de la nit i el dia, i en tot el que Al·là ha creat en els cels i la terra hi ha Senyals per a la gent temerosa de Déu.

اِنَّ فِيْ اٰخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ﴿٧﴾

8. Aquells que no busquen la trobada amb Nosaltres i estan contents amb la vida d'aquest món, sentint-se tranquils amb ella i aquells que no fan cas dels Nostres Senyals.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا وَرَضُوْا
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطمَٔنُوْا بِهَا وَ
الَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ﴿٨﴾

9. Són aquells la llar dels quals és el Foc pel que han guanyat.

اُولٰٓئِكَ مَا اُوْلَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا
يَكْسِبُوْنَ ﴿٩﴾

10. Però *quant* als que creuen, i fan bones obres, el seu Senyor els guiarà gràcies a la seva fe. Correran rius pel seu dessota en els Jardins de la Felicitat.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ ۗ تَجْرِيْ
وَنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنَّٰتِ
التَّحِيْمِ ﴿١٠﴾

11. La seva Pregària en ells serà: "Glòria a Tu, oh Al·là!", i la seva salutació serà: "Pau!". I la conclusió de la seva pregària serà: "Tota lloança sigui per a Al·là, el Senyor dels mons".

دَعْوَاهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَ
تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۗ وَّاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ
اِنَّ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١﴾

R.2.

12. Però si Al·là hagués d'apressar per als homes el mal *que s'han guanyat* com ells s'afanyen a *adquirir* la riquesa, ja els hauria arribat el *final* del termini *de vida*. Però deixem que aquells que no esperen la trobada amb Nosaltres vagaregin distretament en la seva transgressió.

وَلَوْ يَّعِجَّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
اشْتَعَجَلُوْا لَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ
اَجَلُهُمْ ۗ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ
لِقَاءَنَا فِي طٰغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٢﴾

13. I quan la desgràcia cau sobre un home, Ens invoca, repenjat de costat, assegut o dempeus; però quan el des-

وَ اِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا نَا
لِحٰثِيَّتِهٖ ۗ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَائِمًا ۗ فَلَمَّا

lliurem de la seva desgràcia, s'allunya com si mai no ens hagués implorat el Nostre ajut per *lliurar-lo* de la seva aflicció. D'aquesta manera és com les accions dels extravagants se'ls fa semblar justes davant els seus ulls.

كَشَفْنَا عَنْهُ صُرَّتَهُ مَرَّكَانَ لَمْ
يَدْعُنَا إِلَىٰ صُرَّتَمَّسَهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْمُشْرِكِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

14. I vam destruir moltes de les generacions que us van precedir quan van fer el mal; tot i que els van arribar *abans d'això* els Missatgers amb Senyals clars, però ells no van voler creure-hi. Així vam castigar els culpables.

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا ۖ وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم
بِالْبَيِّنَاتِ وَ مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۗ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Més endavant us vam convertir en successors a la terra després d'ells, per poder observar com us comportàveu.

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. I quan se'ls reciten els nostres Senyals clars, els que no esperen la trobada amb nosaltres, diuen: "Porta un Alcorà diferent d'aquest o canvia'l". Diguen-los: "No em toca a mi canviar-lo per la meua pròpia voluntat. Jo només segueixo el que m'ha estat revelat. En veritat, si desobeeixo el meu Senyor, temo el càstig del dia desgraciat".

وإذ أتت عليهم آياتنا بينت ۖ قال
الذين لا يرجون لقاءنا أتت بقرآن
غير هذا أو بآية ۖ قل ما يكون لي
أن أبدي له من تلقاى نفسي ۖ إن
أتبع إلا ما يوحى إلي ۖ إني أخاف
إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم ﴿١٦﴾

17. Diguen-los: "Si Al·là ho hagués volgut, no us l'hauria recitat ni l'hauria donat a conèixer. En veritat, he viscut entre vosaltres una vida abans d'això. No voleu entendre-ho?"

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا
أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا
مِّن قَبْلِهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

18. Qui infringeix, doncs, més descaradament la justícia que aquell que s'empesca una mentida contra Al·là o aquell que tracta els Seus Senyals de mentides? En veritat, el culpable mai no prosperarà.

فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٨﴾

19. Però en comptes d'Al·là, pregunen a aquells que ni els perjudiquen ni els beneficien; i diuen: "Aquests són els nostres intercessors davant Al·là". Digues-los: "És que donaries a Al·là notícia d'alguna cosa que Ell desconegui als cels i la terra? Glorios és Ell, exaltat molt per sobre del que Li associen.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ يَقُولُونَ هُوَ لَا
شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ هَلْ أُنْتَبِئُونَ
اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَ تَعْلَى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

20. La humanitat només era una comunitat, però més tard no van posar-se d'acord *entre ells*, i si no hagués estat per una paraula que havia estat enviada abans pel teu Senyor, s'haurien jutjat *ja* entre ells les seves diferències.

وَ مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن
رَّبِّكَ لَفُضِّي بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

21. I diuen: "Per què no se li ha enviat un Senyal del seu Senyor?" Digueu-los: "A Al·là pertany l'invisible. Espereu, doncs, estic amb vosaltres entre els que esperen".

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن
رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾

R.3.

22. Tan bon punt donem a la nostra gent un tast de la Nostra misericòrdia després que els ha afligit l'adversitat, vet aquí que planegen desbaratar la finalitat dels Nostres Senyals. Digueu-los: "Al·là és més ràpid a planificar contra vosaltres". En veritat, els Nostres Missatgers prenen nota dels que planegeu.

وَإِذَا آذَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ
ضُرِّهِمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي
آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَشْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Ell és Qui us permet viatjar per terra i per mar fins que, quan esteu a bord dels vaixells i naveguen amb una agradable brisa i llavors s'alegren amb ella, arriba una forta ventada i les onades cauen sobre ells per totes bandes i pensen que han estat encerclats, llavors invoquen Al·là, afirmant la sinceritat de la seva fe en

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَينَ بِهِمْ
بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن
كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ
دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَهُ لَئِن

Ell, *tot dient*: "Si ens lliures d'això, certament serem dels agraïts".

أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞

24. Però quan Ell els ha lliurat, vet aquí que comencen a cometre excessos injustos a la terra. Oh humans! Els vostres excessos són només contra vosaltres mateixos -un simple entreteniment d'aquesta vida. Després tornareu a Nosaltres; i us informarem del que acostumàveu a fer.

فَلَمَّا أَنْجَيْتَهُمْ إِذْ هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

25. L'exemple de la vida terrenal és només com l'aigua que enviem des dels núvols, que després es barregen amb ella els productes de la terra, dels quals mengen els homes i el bestiar. I això segueix així fins que la terra floreix i madura la seva bellesa, i els seus habitants pensen que poden recollir-ne els fruits, però llavors arriba el Nostres disegni, de nit o de dia, i el convertim en un camp segat, com si res no hagués existit el dia d'abans. Així exposem els Senyals per a un poble que reflexiona.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا، أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ، كَذَلِكَ نَفْضِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞

26. I Al·là crida a la llar de la pau i guia aquell qui vol pel camí recte.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ، وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

27. Per a aquells que fan bones obres, hi haurà la millor *recompensa* i encara més *benediccions*. I ni el seu rostre quedarà cobert per les ombres ni seran humiliats. Són aquests els habitants del Cel; en ell viuran.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ، وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

28. *Quant* a aquells que cometin males accions, el càstig de la maldat serà semblant a ella, i quedaran coberts per la humiliació. No tindran

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا، وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ، مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا

Ningú que els protegeixi contra Al·là. I semblarà com si els seus rostres haguessin estat coberts amb estrips llòbrecs de la nit. Aquests són els habitants del Foc; en ell viuran.

أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ
مُظْلِمًا، أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٨﴾

29. I vigileu del dia en què els aplegarem a tots, quan direm els que associen iguals a Déu: "Quedeu-vos en els vostres llocs. Vosaltres i els vostres déus associats". Llavors els separarem del tot i els seus associats diran: "No era a nosaltres a qui adoràveu".

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَ
شُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَ قَالَ
شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٩﴾

30. "Així, Al·là és ara suficient com a Testimoni entre vosaltres i nosaltres. Certament, desconeixiem la vostra devoció".

كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ إِنْ
كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفُولِينَ ﴿٤٠﴾

31. Allà cada ànima s'adonarà del que va tenir abans. Seran retornades a Al·là, el seu veritable Mestre, i perdran tot el que maquinaven.

هَذَا لِكِ تَبَلُّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا آسَلَفَتْ
وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَ ضَلُّ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤١﴾

R.4.

32. Digueu-los: "Qui us nodreix des del cel i la terra? O qui té el poder sobre les vostres orelles i els vostres ulls? I qui fa sorgir d'allò que ha mort la vida i treu la mort d'allò viu? I qui regeix tots els assumptes?" Ells respondran: "Al·là". Llavors digueu-los: "No desistireu dels vostres equívocats propòsits?"

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ
أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ مَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَ مَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۖ فَسَيَقُولُونَ
اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

33. Així és Al·là, el vostre veritable Senyor. Per això, què queda després de la veritat tret de l'error manifest? com és, doncs, que us aparteu de la veritat?

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ
الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٤٣﴾

34. Així es va demostrar que era certa la paraula del teu Senyor contra els que es rebel·len, perquè no creguin.

كَذَلِكَ حَقَّقْتُ كَلِمَتِكَ رَبِّكَ عَلَی
الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

35. Digues-los: "Hi ha cap dels vostres déus associats que originin la creació i després la repeteixi?" Digues-los: "Només Al·là és Qui origina la creació i després la repeteix. Com us podeu allunyar?"

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Digues-los: "Hi ha cap dels vostres déus associats que menin a la veritat?" Digues-los: "Al·là és qui mena a la veritat. És que no és més digne de ser seguir Aquell que mena a la veritat que no pas que el no troba el camí *per ell mateix* tret que no se'l guii? Què us passa, doncs? Com jutgeu?"

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ ۚ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۚ أَفَمَنْ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ
لَا يَهْدِي إِلَّا الْآلَاءَ أَنْ يَهْدِي ۚ فَمَا لَكُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. I la majoria d'ells no segueixen sinó conjectures. En veritat, les conjectures mai no poden substituir la veritat. En veritat, Al·là coneix perfectament el que fan.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثُرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ
لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. I aquest Alcorà no ha pogut ser inventat per ningú tret d'Al·là. Ans al contrari, compleix el que va haver abans d'Ell i és una exposició de la Llei de Déu. No hi ha cap dubte sobre ell. *Prové* del Senyor dels mons.

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Diuen: "Ell l'ha inventat?". Digueu-los: "Porteu una Surah semblant a aquesta i demaneu ajuda a tots els que pugueu a més d'Al·là, si sou sincers".

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَسَهُ قُلْ فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. No, però han rebutjat allò que el seu coneixement no abraça i allò a què no arriben en el seu *veritable* coneixement. De la mateixa manera van rebutjar la veritat els que els van precedir. Però, vegeu quin va ser el final dels que van fer el mal!

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا
يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Però entre ells n'hi ha *alguns* que creuen en ella i *d'altres* que no hi creuen pas, i el teu Senyor coneix perfectament els que creen la discòrdia.

R.5.

42. Però si t'acusen de mentir, digueu-los: "Jo haig de retre compte de les meves accions i vosaltres de les vostres; no sou responsables del que faig, i jo no sóc responsable del que feu".

43. I entre ells n'hi ha *alguns* que t'escolten. Però pots fer que els sords hi sentin encara que no entenguin?

44. I entre ells n'hi ha *alguns* que et miren. Però pots guiar els cecs, encara que no hi vegin?

45. En veritat, Al·là no perjudica gens els homes, sinó que són ells qui perjudiquen les seves pròpies ànimes.

46. Però en el dia en què els aplegarà a tots, *els semblarà* com si només haguessin estat en el món una hora d'un dia. Es reconeixeran els uns als altres. En veritat, són perdedors aquells que neguen la trobada amb Al·là, perquè no seran dels guiats.

47. Però si fem el teu Testimoni una part del que els hem promès o et caussem la mort abans d'això, llavors tornaran a nosaltres, i llavors Al·là serà testimoni de tot el que fan.

48. Hi ha un Missatger per a cada poble. Per això, quan arribi el seu Missatger, es jutja entre ells amb equitat, i no són perjudicats.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ مِمَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ، وَ رَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَمَلِي وَ
لَكُمْ عَمَلُكُمْ ، أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا
أَعْمَلُ وَ أَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ لِآيَاتِكَ ، أَفَأَنْتَ
تَسْمِعُ الصُّمَّ وَ لَوْ كَانُوا لَا يَتَعْقَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ، أَفَأَنْتَ
تَهْدِي الْعُمْيَ وَ لَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَ لَكِنَّ
النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا
إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْ ، قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَ مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٦﴾

وَإِنَّمَا نُرِيَّتكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَقَّيْتُكَ ، فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٧﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ، فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ
قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

49. Però diuen: "Quan *es complirà* la promesa, si sou sincers?"
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾
50. Digueu-los: "No tinc poder per mi mateix ni per perjudicar ni per beneficiar, tret del que Al·là vulgui. Per a cada poble *incrèdul* hi ha un termini fixat, no poden endarrerir-lo un sol moment ni avançar-lo".
 قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٠﴾
51. Digueu-los: "Digueu-me si el Seu càstig us arriba de nit o de dia, com podran els culpables escapar per molt que s'afanyin?"
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَّاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾
52. "I quan hagi caigut damunt de vosaltres, creureu llavors en ell? Com! Ara! *Abans d'això* sempre demanàveu que vinguéssis ràpidament?"
 أَلَمْ تَرَ إِذَا مَا وَقَعْنَا مِنْكُمْ بِهِ، الْكُنُودَ قَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾
53. Llavors diran als injustos: "Tasteu el càstig permanent. Només rebeu recompensa pel que heu guanyat".
 ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾
54. I et demanen: "És cert això?" Digueu-los: "Sí, pel meu Senyor, és de debò veritat, i no podeu frustrar-lo".
 وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ، قُلْ إِيَّايَ ذَرَيْتُ إِنَّهُ لَأَحَقُّ بِدِينِ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾
- R.6.
55. I si cada ànima que fa el mal tinguéssis tot el que hi ha a la terra, segur que ho oferiria per rescatar-se amb això. Amagaran *el seu* remordiment quan vegin el càstig. I la sentència es dictarà contra ells amb equitat. perquè no seran perjudicats.
 وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ، وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ، وَوُضِي بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾
56. Vigileu! a Al·là, en veritat, pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Vigileu! En veritat, la promesa d'Al·là és del tot certa! Però la majoria d'ells no comprenen.
 الْآيَاتِ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، الْآيَاتِ وَعَدَا اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

وقد اتفقوا على
 قول النبي
 صلى الله عليه
 وآله وسلم
 في قوله
 "وَأَسْرَأُ
 النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَأُوا
 الْعَذَابَ"
 أي: وأسرأ
 الندامة
 أي: أسرع
 الندامة
 أي: أسرع
 الندامة
 أي: أسرع
 الندامة

57. Ell és qui dona la vida i causa la mort, i a Ell sereu retornats.

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. Oh humanitat! En veritat us ha arribat una exhortació del vostre Senyor i un remei per a qualsevol *malaltia* que hi hagi en els cors, així com una guia i misericòrdia per als creients.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ ثَكْمُ مَوْعِظَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Digueu-los: "Tot això és per la gràcia d'Al·là i per la seva misericòrdia; que s'alegrin per ella. Això és millor que el que guarden com un tresor".

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

60. Digueu-los: Us heu adonat que Al·là va enviar provisions, i després va fer que *algunes* d'elles fossin il·lícites i *d'altres* lícites?" Digueu-los: "Us ha permès això Al·là o inventeu mentides contra Al·là?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ أَلَيْسَ أَدْنَىٰ لَّكُمْ أَمْرٌ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Què pensen els que inventen mentides contra Al·là sobre el Dia de la Resurrecció? En veritat, Al·là és Clement per a la humanitat, però la majoria d'ells no són agraïts.

R.7.

62. I no endegues cap obra, ni recites d'Ell cap part de l'Alcorà, ni treballes sense que nosaltres siguem els teus Testimonis quan estàs enfeinat en això. I no hi ha res ocult del teu Senyor, ni tan sols el pes d'una partícula a la terra o al cel. I no hi ha res més petit o més gran que això que no estigui *registrat* en un Llibre explícit.

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِن قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

63. Vet aquí que els amics d'Al·là no tindran en realitat por, ni seran agreujats.

الْأَلَمَانَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ
لَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

64. Aquells que van creure i van seguir actuar sent justos.

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٣٧﴾

65. Per a ells hi ha bones noves en la vida present i també en el Més Enllà - perquè la paraula d'Al·là no canvia; aquest és en veritat el triomf suprem.

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
فِي الْآخِرَةِ وَلَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ
اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣٨﴾

66. Que les seves paraules no t'entristeixin. En veritat, tot honor correspon a Al·là. Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْجِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٩﴾

67. Vet aquí que a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Aquells que invoquen altres diferents d'Al·là no segueixen *realment a aquests* "companys"; només segueixen una conjectura, i només fan suposicions.

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
شُرَكَاءَ إِيَّاهُ يَتَّبِعُونَ مَا لَا
غِنَىٰ لَهُمْ وَلَا يَخْشَوْنَ
الْعَذَابَ ﴿٤٠﴾

68. Ell és Qui féu la nit perquè hi poguéssiu reposar, i el dia que il·lumina. En veritat, tot això són Senyals per a la gent que escolta.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٤١﴾

69. Diuen: "Al·là ha pres per a Ell un fill. Sant és Ell! Ell és Autosuficient. A Ell pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. No teniu autoritat per a això. És que dieu contra Al·là el que desconeixeu?"

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ
الْغَنِيُّ إِنَّهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ
بِهٰذَا أَوْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

70. Digueu-los: "Aquells que inventen mentides contra Al·là no prosperaran".

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٤٣﴾

71. *Tindran algun* guany fugaç en aquest món. Després tornaran a nosaltres. Llavors els farem tastar un sever càstig, perquè no van creure.

R.8.

72. Recita'ls la història de Noè quan va dir al teu poble: "Oh, poble meu, si us ofèn la meva permanència *amb Déu* i que us hagi recordat la *vostra obligació* per mitjà dels Senyals d'Al·là - i en Al·là poso la meva confiança- aplegueu *tots* els vostres designis, *vosaltres* i els vostres "companys"; que la vostra manera d'actuar no sigui obscura per a vosaltres; i després dueu a terme els *vostres designis* contra mi i no em doneu cap respir".

73. "Però si us gireu, *recordeu* que no us he demanat cap recompensa. La meva recompensa només està en Al·là i m'ha estat manat ser d'aquells que se sotmeten a *Ell*.

74. Però ei van rebutjar, per la qual cosa el vam salvar a ells i als que estaven amb ell en l'Arca. I els vam fer successors *del país*, mentre ofegàvem els que van rebutjar els Nostres Senyals. Vegeu, doncs, com va ser el final de qui van ser avisats!

75. Després vam enviar al seu darrere *altres* Missatgers als seus pobles *respectius*, que els van dur a proves clares. Però no *hi* van creure, perquè a-bans els havien rebutjat. D'aquesta manera vam segellar els cors dels transgressors.

76. Aleshores vam enviar, darrere d'ells, Moisès i Aaron al Faraó i als

مَتَاعٍ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٨﴾

الَّذِينَ
كَانُوا

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ تَبَاتُؤُهُمْ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقُولُونَ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَ
تَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ حُمَةً مِّنْهُ
اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٩﴾

تَذَكِيرِي

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٠﴾

فَكَذَّبُوهُ فَنَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي
الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَعْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَذَكِّرِينَ ﴿١١﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ

seus caps amb els Nostres Senyals, però es van comportar amb arrogància. Era un poble pecador.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٤٧﴾

77. I quan els va arribar la Nostra veritat van dir: "És bruixeria manifesta".

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٨﴾

78. Moisès digué: "Dieu això de la veritat quan us ha arribat? És això bruixeria? Perquè els bruixots mai no prosperen".

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّاجِدُونَ ﴿٤٩﴾

79. Van dir: "Has vingut a nosaltres per apartar-nos del que vam comprovar que seguien els nostres pares i perquè la grandesa del país us pertanyi als dos? Però no creurem en cap de vosaltres".

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْلَمَ بِكِنَانَا وَعَدْتَنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَكُنُومُنَا أَكُفْرًا
فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

80. Llavors el Faraó digué: "Porteu-me els mags més hàbils".

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتُواذِنِي بِكُلِّ سَاحِرٍ
عَلِيمٍ ﴿٥١﴾

81. I quan van arribar els mags, Moisès els va dir: "Llenceu el que heu de llençar".

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ
أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٥٢﴾

82. I quan ho van llençar, Moisès digué: "El que heu portat és simple bruixeria". En veritat, Al·là la farà vana. Certament Al·là no permet que prosperin les obres dels malvats".

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ
السَّحْرُ، إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ، إِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٥٣﴾

83. I Al·là estableix la veritat amb les Seves paraules, encara que els culpables es mostrin contraris a elles".

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٤﴾

R.9.

84. Però ningú no va obeir Moisès tret d'un grup del seu poble, per por del Faraó i els seus caps, no fos cas que els anessin al encaç. I veritablement, el Faraó era un dèspota en

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ
قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ، وَإِنَّ فِرْعَوْنَ

el país i era certament un dels transgressors.

لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الْمُشْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

85. Moisès digué: "Oh poble meu, si heu cregut en Al·là, poseu en Ell tota la vostra confiança, si en efecte us sotmeteu a *la Seva voluntat*".

وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِإِلَهِكُمْ فَاعْلَمُوا أَن تَتَّخِذُوا
مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Ells van dir: "En Al·là posem la nostra confiança. Senyor Nostre, no ens converteixis en prova de la gent injusta".

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

87. "Sinó que lliura'ns per la Teva misericòrdia dels incrèduls".

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Llavors vam parlar a Moisès i al seu germà, *tot dient-los*: "Edifiqueu cases per a la vostra gent a la ciutat de manera que es mirin una a l'altra, i compliu la Pregària. I doneu la bona nova als creients".

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّأْ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. Moisès digué: "Senyor Nostre, Tu has concedit al Faraó i als seus caps guarniments i riqueses en aquesta vida amb el resultat. Senyor Nostre, que estan allunyant els homes del Teu camí. Senyor Nostre! Destruïx les seves riqueses i tracta amb severitat els seus cors - perquè no creuran fins que no vegin el dolorós càstig".

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكَتَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَنِ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا وَأَسْرِ بِهِنَّ
وَأَشْرُدْ آلَهُمَا جَاوِزِينَ الْيَمِّ
الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٨٩﴾

90. Digué: "La teva Pregària ha estat escoltada, sigueu perseverants i no seguïu el camí dels que no coneixen".

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ
فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَتَّبِعُوا سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

91. Llavors vam fer que els fills d'Israel travessessin el Mar, el faraó i els seus hostes els van perseguir amb

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا

mala intenció i enemistat fins que, quan li arribà *la desgràcia* d'estar a punt d'ofegar-se va dir: "Crec que no hi ha cap altre déu sinó Aquell en Qui creuen els fills d'Israel, i jo sóc dels que se sotmeten a *Ell*".

وَعَدُوا، حَتَّىٰ إِذَا ذَرَكَهُ الْغَرَقُ، قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ
بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَ أَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٥﴾

92. *Com! Ara!* Quan has estat desobedient abans i vas ser dels que feies el mal.

أَلَمْ تَكُن مِّنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٦﴾

93. Per tant, en aquest dia salvarem *només* el teu cos perquè esdevinguis un Senyal per als que vinguin després de tu. En veritat, molts dels homes no fan cas dels Nosaltres Senyals.

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِّكَ لِتَكُونَ لِمَن
خَلَقْنَا آيَةً، وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
عَن آيَاتِنَا لَخٰفِلُونَ ﴿٦٧﴾

R.10.

94. I vam disposar per als fills d'Israel una llar excel·lent, els vam donar coses bones i no van discutir fins que van rebre el coneixement. En veritat, el teu Senyor jutjarà entre ells en el Dia de la Resurrecció pel que van dissentir.

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبْوَأًا
صَدِيقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ، فَمَا
اِخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ، إِنَّ
رَبَّكَ يَفْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦٨﴾

95. Però si tens cap dubte del que t'hem revelat, demana a aquells que han estat llegint el Llibre abans que tu. En efecte, la veritat t'ha arribat a tu des del teu Senyor; no siguis, doncs, dels que dubten.

فَإِن كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْرءُونَ الْكِتَابَ مِن
قَبْلِكَ، لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٩﴾

96. No siguis tampoc dels que rebutgen els Senyals d'Al·là, perquè et trobaries entre els perdedors.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٧٠﴾

97. En veritat, aquells contra qui s'ha complert la paraula del teu Senyor no creuran.

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧١﴾

98. Encara que els arribin tots els Senyals, mentre no vegin el terrible càstig.

وَلَوْ جَاءَ ثَمُّهُمُ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

99. Per què no va haver *un altre* poble que cregués, tret del poble de Jonàs, perquè els hagués beneficiat la seva fe? Quan van creure, els vam retirar el càstig de la humiliació en aquesta vida i els vam donar provisions per algun temps.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَنَعَهَا
إِنَّمَا نَهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا أَمَّنُوا
كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخَزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٩﴾

100. Però si el teu Senyor hagués fet la Seva voluntat, en veritat, tots els que estan a la terra haurien cregut plegats. Obligaràs, per tant, els homes a fer-se creients?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا إِذْ أَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

101. Cap ànima no pot creure tret que sigui amb permís d'Al·là. I Ell fa que la Seva còlera *descendeixi* sobre aquell que no fa servir el seny.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَدَيَّعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٤١﴾

102. Digueu-los: "Considereu el que *està passant* en els cels i a la terra". Però els Senyals i els Amonestadors no serveixen de res als incrèduls".

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ
عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

103. Què esperen d'ells tret quelcom semblant als dies *de càstig que van patir* els que van morir abans que ells? Digueu-los: "Espereu, doncs, joestic amb vosaltres entre els que esperen".

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٤٣﴾

104. Llavors salvarem els Nostres Missatger i els creients. Així *passa sempre*; ens correspon a Nosaltres salvar els creients.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

R.11.

105. Digueu-los: "Oh vosaltres, homes, si teniu dubtes sobre la meva religió, llavors *heu de saber que no*

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

venero aquell que adoreu a part d'Al·là, sinó que només adoro Al·là, Que us fa morir, i he estat manat que sigui dels creients".

مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ آعْبُدُ اللَّهَ
الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

106. "I m'ha estat manat també que digui: "Dirigeix fermament la teva fita cap a la fe com el que sempre s'inclina davant Déu, i no siguis dels que associen altres iguals amb Ell".

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٦﴾

107. "I a part d'Al·là, no invoquis cap altre que no pugui ni beneficiar-te ni perjudicar-te. Si ho fas, seràs certament dels injustos".

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

108. Si Al·là et toca amb el mal, no hi ha ningú que pugui retirar-lo tret d'Ell; i si Ell vol alguna cosa bona per a tu, ningú no podrà allunyar de tu la Seva gràcia. Ell fa que arribi a aquell que vol d'entre els Seus servents. Perquè Ell és el màxim Indulgent, el Misericordiós.

وَأِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

109. Digueu-los: "Oh vosaltres, homes, ara us ha arribat la veritat del vostre Senyor. Així, aquell que segueix la guia només pel bé de la pròpia ànima, i aquell que s'equivoca, s'equivoca només contra ella. Perquè jo no sóc el vostre guardià".

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
مِن رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٣٩﴾

110. I segueix el que t'ha estat revelat i persevera fins que Al·là dicti la Seva sentència. Perquè Ell és el Millor dels jugtes.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ
يُخْرَجَ اللَّهُ بِكَ وَهُوَ خَيْرُ الْخَائِمِينَ ﴿٤٠﴾

CAPÍTOL 11

HUD

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació

Segons Ibn Abbas, Al-Hasan, 'Ikrimah, Muyahid, Qatadah i Yadir bin Zaid, aquesta Surah fou revelada a la Meca i, segons Muqatil, en la seva totalitat pertany al període mequí, amb l'excepció dels versicles 13, 18 i 115, els quals es consideren revelats a Medina.

Tema

La Surah anterior havia classificat als enemics dels Missatgers de Déu en tres categories: a) els que van ser destruïts del tot; b) els que van quedar intactes i c) els que van quedar en part destruïts i en part es van salvar. En aquest Capítol, l'Alcorà parla de la primera categoria i afirmà que Déu destruï el poble de Hud de tal manera que no en quedà res, i que al seu lloc va elevar un nou poble amb el qual va iniciar una nova era en les activitats humanes. La Surah també indica que Déu veu els homes i hi té tracte depenent de les seves accions i pren mesures per a la seva guia segons exigeixen les circumstàncies. Atès que aquesta provisió es fa pel seu bé, els que no se'n beneficien pateixen la mort moral. D'aquesta manera continua el procés. I de la mateixa manera que passa una generació d'home i li succeeix una altra, també quan mor un moviment religiós, el seu lloc l'ocupa un altre. La Surah continua explicant-nos que, encara que durant un temps és possible el progrés mundà sense que es respectin els manaments divins, l'èxit permanent només es concedeix als pobles la memòria del qual queda perpetuada i el seu nom escrit indeleblement en la història del món- que són honestos i sincers amb Déu i amb l'home. Després d'això, es donen les raons per les quals els creients triomfen davant els incrèduls i aquests últims perden en la seva lluita contra la Veritat. La Surah il·lustra aquesta pràctica divina citant exemples de pobles que van ser una vegada poderosos i nombrosos, però que van patir la destrucció quan es van alçar contra els seguidors aparentment humils dels Missatgers de Déu. Els pobles de Noè, Hud, Salih, Lot i Shu'aib. També s'esmenta al Gran Patriarca Abraham, però només incidentalment quan s'explica la història de Lot. La referència a Abraham va seguida per una breu exposició sobre Moisès, no relativa als israelites, sinó al Faraó, el qual fou destruït juntament amb el seu poble orgullós per haver rebutjat el Missatge Diví.

Tot seguit, s'avisava als creients que no han d'associar-se amb pobles que tenen decretat el càstig diví; perquè l'associació amb aquesta gent suposa que naturalment es vegin implicats en el càstig destinat a ells. A continuació, s'indica al Sant Profeta que no es preocupi per la destrucció imminent d'aquells del seu poble que no creuen, ja que els pobles de molts Profetes anteriors a ell van trobar una sort semblant quan es van oposar i van rebutjar la veritat. Així doncs, en aquesta Surah s'esmenten molts casos de càstigs divins i s'insisteix tant en les grans responsabilitats del Sant Profeta, del qual es diu que comentà: "la Surah Hud m'ha envellit prematurament" (Manzur), amb la qual cosa es referia al fet que el seu contingut pesava tant en el seu esperit que sentia l'impacte d'un

envelliment prematur. Tanmateix, al final, el Sant Profeta s'alegra i es conforta amb la profecia que als seus seguidors els espera el progrés i prosperitat més grans.

HUD

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Alif Lam Ra.¹ Aquest un Llibre els versicles del qual són fermes i perfectes i a continuació, han estat exposats amb detall. *Prové de l'Únic Savi i Coneixedor de tot.* الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ فَذُكِرُوا بِهِ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لِيَذَكِّرُوا بِهِ فَأُولَٰئِكَ سَاءَ لَدُنَّ حَكِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢﴾
3. *Ensenya* que no heu d'adorar ningú fora d'Al·là. Només sóc per a vosaltres un Amonestador i portador de bones noves d'Ell. أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٣﴾
4. Perquè demaneu el perdó del vostre Senyor i després torneu a Ell. Ell us donarà una provisió generosa fins al termini fixat. I concedirà la Seva gràcia a qui la mereixi. Però si us n'aparteu, temo per vosaltres el càstig d'un dia grandios. وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۗ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٤﴾
5. Cap a Al·là tornareu; i Ell té poder sobre totes les coses. إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥﴾
6. Ara, en veritat, dobleguen els seus pits per amagar-se d'Ell. *Però encara que es cobreixin amb les seves vestidures, Ell sap el que amaguen i el que revelen. En veritat, Ell coneix perfectament el que hi ha als seus cors.* أَلَا إِنَّهُمْ يَشْتُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَكْفِيوْنَ مِنْهُ ۗ وَلَا جِنَّةٌ يَسْتَعْشُونَ ۖ ثَمِيمًا ۗ بَهُمْ يَخْلَعُ مَا يُسْرُونَ ۗ وَمَا يُغْلِنُونَ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾
7. Perquè no existeix criatura que es mogui a la terra sense que sigui Al·là Qui li proporcioni aliment. Ell coneix el lloc on s'està temporalment i la seva وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا ۚ وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ

¹ Sóc Al·là, qui tot ho veu.

llar permanent. Tot això està registrat en un Llibre clar.

8. Ell és Qui creà els cels i la terra en sis períodes i el seu Tron es recolza en l'aigua per posar-vos a prova i *demonstrar* quin de vosaltres observa una millor conducta. I si dius: "Sereu ressuscitats després de la mort", els incrèduls diran certament: "Això només és un engany manifest".

9. Però si l'endarrerim el càstig fins al temps calculat, certament dirien: "Què és el que el reté?" Doncs bé, en el dia en què els arribi, en veritat no els serà apartat, allò del que solien burlar-se, els encerclarà.

R. 2.

10. Però si fem que l'home tasti la Nostra misericòrdia, i després la hi retirem, en veritat se sent desesperat, desagraït.

11. I si després d'haver patit la desgràcia li fem tastar la prosperitat, dirà certament: "Els mals s'han apartat de mi! Mira'l, exultant, ple de jactància.

12. Tret dels perseverants i els que fan bones obres, són ells qui tindran el perdó i una gran recompensa.

13. *S'imaginen* que potser abandonaràs ara part del que t'ha estat revelat; i que el teu pit s'estrenyerà per això, perquè diuen: "Per què no se li ha enviat un tresor des de dalt o ha vingut amb ell un àngel?" En veritat, tu només ets un Amonestador i Al·là és el Guardià de totes les coses.

مُسْتَوْدَعَهَا، كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا، وَلَئِن قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَرْبُوعُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

وَلَئِن أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ، إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

وَلَئِن آذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ﴿٧﴾

وَلَئِن آذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسَّئِهِ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي، إِنَّهُ لَكَفْرٌ فَخُورٌ ﴿٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٩﴾

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَارِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ، إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ، وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠﴾

14. És que per casualitat et diuen: ell ho ha inventat? Digueu-los: "Presenteu llavors deu Sures com aquesta, inventades, i acudiu a aquells que pugueu a part d'Al·là, si sou veritables".

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾

15. I si ells no et responen, heu de saber llavors que ha estat revelat *ple* del coneixement d'Al·là i que no hi ha cap altre Déu fora d'Ell. Us sotmetreu llavors?

فَاَلَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنْتُمْ اَنْزَلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

16. A aquells que vulguin la vida present i el seu guarniment, els retribuïrem del tot per les seves obres en aquesta *vida* i no seran perjudicats.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيِّنَتْهَا نُوْرًا لِّبٰٓئِهِمْ اَعْمٰلًا لَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٦﴾

17. Són aquells que no tindran res en el Més Enllà, tret del Foc, i el que van forjar en aquesta vida es reduirà al no-res, i va serà el que solien fer.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۗ وَحَبِيْطٌ مَّا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبَطْلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Pot ser un impostor aquell que té un Senyal clar del seu Senyor, i a qui un testimoni de *la seva veritat* el segueix enviat pel seu Senyor, i abans d'ell està el Llibre de Moisès, que dona ajuda i és font de misericòrdia? Ells creuen en ell², i qualsevol dels grups que deixi de creure tindrà el Foc com a llar. No dubtis, doncs, d'això. Certament és la veritat del Senyor, encara que la majoria dels homes no creuen.

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتْلُوْهُ شٰٓهِدًا مِّنْهُ وَرَمٰنْ قَبْلِهِ كِتٰبٌ مُّوسٰى اِمَّا مَا وَرَحْمَةً ۗ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۗ وَرَمٰنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَكْهٰدِ ۗ قَالَتَا ۗ مُوعِدَةٌ ۗ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ اِنَّهُ الْحَقُّ ۗ مِنْ رَّبِّكَ ۗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّٰسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨﴾

² És important determinar a qui es refereix el pronom "ells". Les úniques dues persones esmentades en aquest versicle són el Sant Profeta (la pau i benediccions d'Al·là siguin amb ell) i el testimoni diví que hauria de seguir-lo. Quant a Moisès, no se l'esmenta a ell sino al seu Llibre, perquè els llibres no "creuen". Això només ens deixa amb l'única opció que es descriu un grup de persones. El pronom no només es referiria al Profeta, sinó també al seu testimoni subordinat i a d'altres. El versicle anterior, doncs, ha d'entendre's en el mateix sentit que no només el Profeta i el seu testimoni creuen en la veritat del Profeta i en donen testimoni, sinó que a més a més, un gran nombre de seguidors fan el mateix.

Cal recordar que, de vegades, s'esmenten grans Profetes en singular com si fossin una sola persona, però amb la capacitat de multiplicar-se i estendre's. Se'ls anomena llavors "Ummah", és a dir, un gran nombre de gent continguda en ells mateixos. Per exemple, vegeu el capítol 16, versicle 121. Finalment, alguns interpreten el pronom "ells" com si es referís a Moisès i el seu poble.

19. Però qui és més injust que qui maquina una mentida contra Al·là? Els que actuen així seran presentats davant del seu Senyor i els testimonis diran: "Aquests són els que van mentir contra el seu Senyor". En veritat, la maledicció d'Al·là cau sobre l'injust.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Aquells que aparten *els homes* del camí d'Al·là i intenten fer-lo tortuós. Són aquests els que no creuen en el Més Enllà.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Aquestes persones mai no podran frustrar els *plans de Déu* a la terra, ni tindran cap amic prescindint d'Al·là. A ells se'ls duplicarà el càstig. No poden sentir-hi ni veure-hi.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءٍ
يُضَعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَآ كَانُوا
يَسْتَعْطِفُونَ السَّمْعَ وَ مَآ كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Són aquests els que han malmès les seves ànimes i el que van inventar els fallarà.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَصَلَٰهُ عَنْهُمْ مَآ كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Certament ells seran els perdedors més grans en el Més Enllà.

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْآخِسِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. En veritat, aquells que creuen i fan bones obres, humiliant-se davant del seu Senyor seran els habitants del Cel; en ell viuran.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٢٤﴾

25. L'exemple dels dos grups és com *el del cec* i el sord, i el que hi veu i hi sent. Són tots dos iguals? No ho comprendreu llavors?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
الْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

R.3.

26. Però vam enviar Noè al seu poble i *digué*: "En veritat, per a vosaltres sóc un clar Amonestador".

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
نَذِيرًا مُّبِينًا ﴿٢٦﴾

27. "Perquè no adoreu sinó Al·là. En veritat, temo per a vosaltres el càstig d'un dia dolorós".

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَِّّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٧﴾

28. Els caps del poble, que no creien, van dir: "Només veiem en tu un home com nosaltres mateixos, i és ben segur, pel que sembla, que ningú no t'ha seguit tret dels nostres inferiors. No veiem que tingueu cap superioritat sobre nosaltres; no, pensem que sou mentiders".

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَ مَا نَرَاكَ
اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِكُلِّ بَدِي
الرَّأْيِ ۚ وَ مَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَنظَرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Digué: "Oh poble meu, digues-me: si em baso en una prova clara del meu Senyor i Ell m'ha concedit d'Ell mateix una gran mercè que ha estat feta obscura per a vosaltres, hem de forçar-vos a admetre-la, si hi sou contraris?"

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَ أَتَيْتَنِي بِرَحْمَةٍ مِّن عِنْدِهِ
فَعَمَيْتُ عَلَيْكُمْ ۚ أَنْ لَّنْزِ مَكْمُوهَا وَ
أَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٩﴾

30. "Oh poble meu, no et demano cap riquesa a canvi d'ella. La Meva recompensa només l'espero d'Al·là. Perquè no extraviaré aquells que creuen. Ells certament es reuniran amb el seu Senyor. Però us considero un poble que actua amb ignorància".

وَ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَمْ آءِ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَ مَا أَنَا بِطَارِدٍ
الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّهُمْ مُّلتَقُوا رَبَّهُمْ
وَ لَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. "Oh poble meu, qui m'ajudaria contra Al·là si volgués extraviar-los? No us n'adonàveu?"

وَ يَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
طَرَدْتُهُمْ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

32. "No us dic: tinc els tresors d'Al·là, ni conec l'invisible, ni dic: sóc un àngel. Ni dic sobre aquells que són menyspreats pels vostres ulls: Al·là no els concedirà cap bé - Al·là sap millor el que hi ha a les seves ments- En veritat, seria llavors dels injustos".

وَ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَ
لَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لَا أَقُولُ إِيَّايَ مَلَكٌ وَ
لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۚ إِيَّايَ إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Van respondre: "Oh Noè, en veritat has disputat amb nosaltres durant *molt de temps* i has discutit amb nosaltres moltes vegades; porta'ns ara allò amb què ens amenaçes, si ets dels que diuen la veritat".

قَالُوا يَنْوُحُ فَذَجَادَ لَتَنَا فَكَثُرَتْ
جِدَانَا فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Ell digué: "Només Al·là us la durà, si Li plau, i no podeu frustrar l'objectiu de Déu".

قَالَ إِنَّمَا يَا تَيْبِكُمْ بِوَاللَّهِ إِنْ شَاءَ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾

35. "La meva advertència no us aprofitarà malgrat que us vulgui avisar, si Al·là decideix destruir-vos. Ell és el vostre Senyor i a Ell se us haurà de retornar".

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ
أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَرَأَيْتُمْ
كُرْجُونَ ﴿٣٥﴾

36. És que diuen: ell l'ha inventada? Digueu-los: "Si jo l'he inventada, meva serà la culpa, però sóc innocent dels pecats que vosaltres cometeu".

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ
افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيْ إِجْرَائِي وَأَنَا بِرَبِّي
مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٦﴾

R.4.

37. I es revelà a Noè: ningú del teu poble creurà, tret d'aquells que *ja* han cregut; no passis pena, per tant, pel que han estat fent".

وَأَوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. "Construeix l'Arca davant dels nostres ulls, i segons *et va ordenar* la Nostra revelació. I no em demanis pels pecadors. Certament, seran ofegats".

وَأَصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَ
لَا تُخَا طِبِنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾

39. Ell va començar a fabricar l'Arca; i cada vegada que els caps del seu poble passaven pel seu costat, es burlaven d'ell. Ell digué: "Si ara us burleu de nosaltres, arribarà *el moment en què* nosaltres ens burlarem de vosaltres de la mateixa manera que us en burleu *ara*."

وَيَضَعُ الْفُلْكَ تَدْوِكَ مَا مَرَّ عَلَيْهِ
مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ
تَسَخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسَخَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. "Llavors sabreu qui és aquell sobre el qual recaurà el càstig que el cobrirà d'ignomínia, i sobre qui caurà el càstig durador".

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣١﴾

41. Fins que va arribar la Nostra ordre i les fonts *de la terra* van començar a brollar, i vam dir: "Embarca-hi dos de cada espècie, mascle i femella, i la teva família, tret contra aquells que ha estat ja proferida la paraula, i els creients". Però no van creure no *van viure* amb ell excepte d'uns quants.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۗ قُلْنَا
أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ
أَمِنَ ۖ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٢﴾

42. Ell digué: "Embarqueu-hi. En nom d'Al·là sigui el seu curs i el seu ancoratge. el Meu Senyor és certament el Màxim Indulgent, Misericordiós".

وَقَالَ اذْكُبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا
وَمُرْسَاهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

43. Llavors va començar a moure's amb ells sobre onades com muntanyes. Noè cridà al seu fill, que es mantenia apartat: "Fill meu, embarca-hi amb nosaltres i no segueixis amb els incrèduls".

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَ
نَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ ۖ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يُبَيِّنُ لِرَأْسِهِ ۖ اذْكُبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

44. Ell va respondre: "Pujaré aviat a una muntanya que em protegirà de l'aigua". Ell digué: "No hi ha protecció per *ningú* en aquest dia, contra el decret d'Al·là, excepte aquells a qui Ell mostri misericòrdia". I una onada els separà: per la qual cosa va estar entre els ofegats".

قَالَ سَأُوْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ
الْمَاءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِن أَمْرِ
اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا
الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُهْرَقِينَ ﴿٣٥﴾

45. Es digué: "Oh terra, empassa't la teva aigua i, oh cel, que pari *la pluja*. L'aigua va començar a davallar i va acabar finalment. I l'*Arca* va quedar recolzada en Al-Yudi. I es digué: "Maleïts siguin els homes malvats".

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأُ
أَقْلَبِي ۚ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۚ
اَشْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ ۖ وَقِيلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

46. Noè va cridar al seu Senyor i digué: "Senyor meu, en veritat el meu fill és de la meva família i certament la teva promesa és certa, i Tu és el Més Just dels jutges".

وَتَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
الْحَكَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. Ell digué: "Oh Noè, en veritat no és de la teva família; ell és en realitat un *home de* conducta injusta. No em demanis, doncs, allò del que no tens coneixement. T'aconsello per a que no siguis *un* dels ignorants".

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ج إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٧﴾

48. Ell digué: "Senyor meu, et prego que em protegeixis perquè no et demani sobre allò del que no tinc coneixement. Perquè si no em perdones i tens misericòrdia de mi, estaré entre els perdedors".

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَ
تَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٨﴾

49. Es va dir: "Oh Noè, baixa, *doncs*, amb la Nostra pau i amb benediccions sobre tu i sobre les nacions que *naixen* dels que estan amb tu. I hi hauran *altres* pobles a qui concedirem provisions durant *un temps*, i després els arribarà un dolorós càstig provinent de Nosaltres".

قِيلَ يَنْوُحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأَوْ
أُمَّ سَنُؤْتُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

50. Això correspon a les notícies de l'invisible que et revelem. Tu no les sabies, ni tampoc el teu poble abans d'això. Sigues, doncs, pacient, ja que la fi és per als que temen Déu".

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ج
مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ
قَبْلِ هَذَا إِذْ قَاسِمُ بْنُ إِثْرَةَ الْعَاقِبَةَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

R.5.

51. I *vam* enviar a 'Ad el seu germà Hud. Ell digué: "Oh, poble meu, adoreu només Al·là. No teniu cap altre Déu tret d'Ell. No sou més que forjadors de mentides.

وَرَأَىٰ عَادٌ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقُومِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ
أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

سورة هود

52. "Oh, poble meu! No demano de tu cap recompensa. La Meva recompensa només correspon a Qui m'ha modelat. No ho volem entendre?"

يَقُولُ وَلَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي
إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي، أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. "Oh, poble meu! Demana perdó al teu Senyor i després torna a Ell; Ell us enviarà núvols que deixaran anar força pluges i afegirà força a les vostres forces. No us aparteu com pecadors".

وَيَقُولُوا اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَ
لَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Van respondre: "Oh Hud, tu no has portat cap prova clara i no prescindirem dels nostres déus *només* pel que dius, ni creurem en tu".

قَالُوا يَا هُدُومَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا
نَحْنُ بِنَتَّكِرُ بِرَبِّنَا إِلَهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
مَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. "Només podem dir que alguns dels nostres déus t'han afligit per humiliar-te". Ell va respondre: "En veritat, poso Al·là per testimoni, i vosaltres sou també testimonis que no tinc cap culpa que associeu altres iguals a Déu".

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ قَالِ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ
وَأَيُّ بَرِيءٍ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

56. "A més d'Ell, maquineu, doncs, plans contra mi, tots vosaltres, i no em doneu respir".

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُهُمْ فِيَّ جَمِيعًا ثُمَّ لَا
تُنظَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. "En veritat, he posat la meva confiança en Al·là, Senyor meu, i Senyor vostre. No hi ha cap criatura que es mogui a la terra que Ell no subjecti pel ble damunt del front. En veritat, el meu Senyor segueix en el camí recte".

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ، مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذَةٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنْ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

58. "Però si us n'allunyeu, us he transmès ja allò amb el que vaig ser enviat a vosaltres, i el meu Senyor farà que un altre poble ocupi el vostre lloc. No podeu perjudicar-lo de cap manera. En veritat, el meu Senyor és Guardià de totes les coses".

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ، وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا،
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿٥٨﴾

59. Quan va arribar la Nostra ordre, vam salvar Hud i els amb ell van creure, per la Nostra misericòrdia especial. I els vam salvar d'un sever turment.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ
مِّنْ عَذَابٍ عَلِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. I així van ser els Ad. Van negar els Senyals dels seu Senyor i van desobeir els Seus Missatgers i van seguir les ordres dels orgullosos enemics de la veritat.

وَتِلْكَ عَادٌ جَعَدُوا رَبَّهُمْ
وَاصْوَارُسُلَّهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾

61. I es va fer que es perseguís una maledicció en aquest món i en el Dia de la Resurrecció. Vet aquí que la tribu dels Ad no va creure en el seu Senyor. Mireu! Maleïts siguin els Ad, el poble de Hud!

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدٌ لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦١﴾

R.6.

62. I a la tribu de Zamud vam enviar el seu germà Salih. Ell digué: "Oh, poble meu, adoreu Al·là; no teniu altre déu tret d'Ell. Ell us va enaltir a la terra i us hi va establir. Demaneu-Li, doncs, perdó i torneu a Ell de tot cor. En veritat, el meu Senyor està a prop i respon les pregarries".

وَأِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ
هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيهَا فَأَسْتَغْفِرُ لَهُ ۗ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ
إِن رَّبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦٢﴾

63. Van respondre: "Oh, Salih, entre nosaltres vas ser aquell en qui vam posar les nostres esperances. Ens prohibeixes adorar el que van adorar els nostres pares? Estem, en veritat, en gran deute pel que ens proposes".

قَالُوا يٰصَلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَذَا ۗ أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَأَنَا لَفِي شَكِّ وَمَا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٣﴾

64. Ell digué: "Oh, poble meu, digueu-me: si em baso en una prova evident del meu Senyor, i Ell m'ha concedit la Seva misericòrdia, qui m'ajudarà, doncs, contra Al·là si el desobeeixo? Vosaltres només faríeu augmentar la meva destrucció".

قَالَ يٰقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَأَسْخِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ
يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا
تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٤﴾

65. "Oh, poble meu, aquesta és la camella d'Al·là com a Senyal per a vosaltres. deixeu-la sola perquè pugui pasturar en la terra d'Al·là, i no la toqueu, fent-li mal, no fos cas que us arribi aviat un càstig".

وَيَقَوْمٍ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرضِ اللَّهِ وَلَا
تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٥﴾

66. Però ells la van desbraonar. Llavors digué: "Gaudiu a casa vostra durant tres dies. Aquesta promesa, no és una mentida".

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، ذَلِكُمْ وَعْدٌ غَيْرُ
مَكْذُوبٍ ﴿٦٦﴾

67. Així, quan va arribar la Nostra ordre, vam salvar Salih i aquells que amb ell van creure per la Nostra Misericòrdia especial i els vam salvar de la ignominia d'aquell dia. En veritat, el teu Senyor és Omnipotent, Poderós.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا ضَلِحًا وَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن
خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ
الْعَزِيزُ ﴿٦٧﴾

68. I el terrible cop va abatre els que havien fet el mal, i mentre es feia de dia van caure prostrats a casa seva.

وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثْمِينَ ﴿٦٨﴾

69. Com si mai no haguessin viscut en elles. Vet aquí que els Zamud es van comportar amb desagraïment envers el seu Senyor: vigileu! maleïda sigui la tribu de Zamud!

كَانَ لَمْ يَخْتَوُوا فِيهَا ، إِلَّا أَنْ تَمُودًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ، أَلَا بُعْدًا لِّلْمُودِ ﴿٦٩﴾

R.7.

70. En veritat, els Nostres Missatgers van arribar a Abraham amb bones notícies. Van dir: "T'oferim la pau". Ell va respondre: "La pau sigui amb vosaltres" i no va trigar gaire a dur un vedell rostit.

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا ، قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِوَجْلٍ حَنِينٍ ﴿٧٠﴾

71. Però quan va veure que les seves mans no s'acostaven a ell, les va prendre per estranyes i va sentir por d'ells. Van dir: "No tinguis por, perquè hem estat enviats a la gent de Lot".

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ
نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ، قَالُوا
لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧١﴾

72. Però la seva esposa que s'estava dempeus *al costat*, va riure-se'n i li vam donar les bones notícies del naixement d'Isaac, i després del d'Isaac, el de Jacob.

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٤٣﴾

73. Ella digué: "Pobre de mi! Com tindrè un fill si sóc una dona vella i el meu marit és un home vell? En veritat, quina cosa més estranya és aquesta!"

قَالَتْ يَوَيْلَ لِي ۖ أَلَيْدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا
بِعَلِي شَيْخًا ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٤٣﴾

74. Ells van dir: "Et sorprèn el disegni d'Al·là? La misericòrdia d'Al·là i les Seves benediccions estan amb vosaltres, oh Gent de la casa. En veritat, Ell es mereix totes les lloances i tota la glòria".

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ
اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٤٣﴾

75. I quan la por va deixar anar Abraham i li va arribar la bona nova, va començar a intercedir a favor de Nosaltres pel poble de Lot.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَ
جَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ
لُوطٍ ﴿٤٤﴾

76. En efecte, Abraham era clement, compassiu i tornava sempre cap a Déu.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٤٤﴾

77. "Oh, Abraham, apartat d'això. En veritat, el manament del teu Senyor ha estat ja fet i certament vindrà sobre ells un càstig que no es pot evitar".

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَأَتَتْهُمْ آيَاتُنَا بِعَذَابٍ
غَيْرِ مَرْدُودٍ ﴿٤٤﴾

78. I quan els Nostres Missatgers van anar cap a Lot, ell s'afligí per ells i se sentí impotent per ajudar-los i digué: "Aquest és un dia terrible".

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
يَوْمٌ عَسِيبٌ ﴿٤٥﴾

79. La seva gent va arribar corrents cap a ell i tremolant *de ràbia*; i abans d'això també havien comès el mal. Ell digué: "Oh, la meva gent, aquí teniu les meves filles: Són pures per a vosaltres. Per tant, temeu Al·là i no

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ۖ وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۚ قَالَ
يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ

m'insulteu *comportant-vos amb desagraïment* davant els meus convidats. No hi ha entre vosaltres un home recte?"³

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۗ
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٨٧﴾

80. Ells van respondre: "Saps prou bé que no tenim cap dret sobre les teves filles i saps que en veritat el que desitgem".

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ
حَقِّ ۖ وَلَا تَكُ لَتَعْلَمُنَّ مَا نُرِيدُ ﴿٨٨﴾

81. Ell digué: "Tant de bo tingué poder per *enfrontar-me* amb vosaltres, o pogués recórrer a algun suport potent *buscant refugi*".

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ
رُكُنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٩﴾

82. Els *missatgers* van dir: "Oh Lot, som els missatgers del teu Senyor. De cap manera podran atrapar-te. Marxa, doncs, amb la teva família durant la nit, i no deixis que ningú de vosaltres miri cap enrere, tret de la teva dona. En veritat, el que els passarà a ells li passarà *també* a ella. Certament, el moment fixat és el matí. I el matí no s'acosta?"⁴

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوَا
إِلَيْكَ فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۗ
إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ۗ إِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۗ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ ﴿٩٠﴾

83. Així, quan va arribar la Nostra ordre, vam posar la ciutat de cap per avall i vam fer ploure sobre ella pedres d'argila, capa sobre capa.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا
سَافِلَهَا ۖ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا رَهًا ۖ
سَجِيلٍ ۗ مَثْضُودٍ ﴿٩١﴾

³ Es tractava de la resposta més adient per a una gent que no estava interessada en els encants del sexe oposat. A la pràctica, les dones eren castes per a tots ells. A això es refereix l'expressió "absolutament castes". Tanmateix, els malvats van donar a aquesta resposta un gir pervers i van pretendre entendre que Lot els oferia les seves filles per protegir l'honor dels hostes a la seva costa. Com si se'ls convidés a abusar de la seva innocència. Evidentment aquesta resposta era reflex de la seva natura perversa.

⁴ Aquesta advertència dels missatgers visitants indica que el diàleg entre Lot i la seva gent va tenir lloc a porta tancada i que, fins aquell moment, no van tenir accés directe a ell ni a cap altre membre de la casa. Havent fracassat en el seu intent inicial, intentarien tornar a visitar Lot millor preparats per forçar l'entrada de l'habitatge. Això s'evità gràcies al consell dels missatgers que abandonessin la casa amb tota la seva família, tret de la seva muller, durant l'última part de la nit.

84. Senyalades *per a ells* en el decret del teu Senyor. I un càstig semblant no és lluny dels injustos d'aquesta època.

R.8.

85. A Madian *vam enviar* el seu germà Shu'aib. Ell digué: "Oh, poble meu, adoreu Al·là. No teniu cap altre déu fora d'Ell. No disminuïu ni la mesura ni el pes. Us veig en un *estat de prosperitat* i temo per a vosaltres el càstig d'un dia destructor":

مُسَوِّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ، وَ مَا هِيَ مِنَ
الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٤﴾ هـ

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقُومُ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ
وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

86. Oh, poble meu, satisfeu la mesura i el pes amb equitat i no priveu la gent del que els correspon per dret, ni cometeu iniquitat a la terra, causant el desordre.

وَيَقُومُوا أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. "El que Al·là *us* ha deixat és millor per a vosaltres, si sou creients. Perquè jo no sóc el vostre guardià".

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

88. Van respondre: "Oh Shu'aib, et mana per ventura la teva Pregària que abandonem el que van adorar els nostres pares, o que deixem de fer amb els nostres béns el que ens plagui? En veritat, *ets* molt intel·ligent i recte".

قَالُوا يَشْعَبُ أَصَلَوْتَكَ تَأْمُرُكَ
أَنْ تَشْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ
تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٨﴾

89. Va dir: "Oh, poble meu, digues-me: si em baso en proves clares del meu Senyor i Ell m'ha proporcionat d'Ell mateix una abundant provisió, *quina resposta Li donareu?* No vull fer contra vosaltres *la mateixa* cosa que us demano que no feu. Només pretenc reformar-vos en la mesura de les meves possibilitats. No hi ha poder en mi tret a través d'Al·là. En Ell confio i a Ell retornaré!".

قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتَ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَدَّ قِنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا، وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ، إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ، وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٩﴾

90. "Oh, poble meu, que *la vostra* hostilitat contra mi no us condueixi *fins a un punt que* passi alguna cosa semblant al que va passar al poble de Noè o al poble de Hud, o al de Salih; i la gent de Lot no estan lluny de vosaltres"

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمُكُمْ شِقَاقِي أَن
يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ
أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ، وَمَا قَوْمُ
لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٤٠﴾

91. "Demaneu perdó als vostre Senyor; després torneu a Ell de *tot cor*. En veritat, el meu Senyor és Misericordiós, el Que més estima".

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٤١﴾

92. Van respondre: "Oh, Shu'aib, no entenem massa del que dius i en veritat, veiem que ets dèbil entre nosaltres. Si no fos per la teva tribu, certament et lapidariem. I tu no tens poder contra nosaltres".

قَالُوا يَشْعَبُ مَا تَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا
تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْ
لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ ، وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٤٢﴾

93. Digué: "Oh, poble meu, és que la meva tribu és més poderosa per a vosaltres que Al·là?" Però vosaltres Li heu donat l'esquena i L'heu oblidat". En veritat, el meu Senyor abraça tot el que feu.

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وِرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا ، إِنَّ رَبِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٣﴾

94. "Oh poble meu, actueu de la millor manera possible, perquè jo *també* actuo. Aviat sabreu sobre qui caurà un càstig que l'afrontarà, i qui és el mentider. Espereu; en veritat, jo espero amb vosaltres".

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ لِإِنِّي
عَامِلٌ ، سَوْفَ تَعْلَمُونَ ، مَن يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ ، وَمَن هُوَ كَاذِبٌ ،
وَأَنْتَقِبُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٤٤﴾

95. Però quan va venir la Nostra ordre, vam salvar Shu'aib i aquells havien cregut amb ell per la Nostra misericòrdia *especial*; i el càstig es va abatre sobre els que havien fet el mal, per la qual cosa van quedar prostrats a casa seva.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ
أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْحَوْا فِي دِيَارِهِمْ جُنُودًا ﴿٤٥﴾

96. Com si mai no haguessin viscut en elles. Mireu com van ser maleïts els de Madian com ho van ser els Zamud *abans d'ells*.

R.9.

97. En veritat, vam enviar Moisès amb els Nostres Senyals i una autoritat manifesta,

98. Al Faraó i als seus caps; però van seguir l'ordre del Faraó, i l'ordre del Faraó no era justa.

99. Encapçalarà el seu poble en el Dia de la Resurrecció i els guiarà al caire del Foc, *de la mateixa manera que porta el bestiar als abeuradors*. Dolent és el destí al que arribaran!

100. Els persegueix una maledicció en *aquesta vida* i en el Dia de la Resurrecció. Què detestable és el regal presentat!

101. Aquestes són les històries de les ciutats *derruïdes* que t'expliquem. Algunes d'elles seguiran en peu i altres han estat segades, *com la collita*.

102. Nosaltres no els vam perjudicar, sinó que s'ho van fer a ell mateixos, ja que els seus déus, a qui invocaven en comptes d'Al·là, no els van servir de res quan va arribar l'ordre del seu Senyor; i no van fer altra cosa que afegir-se a la seva perdició.

103. Així castiga el teu Senyor quan s'apodera de les ciutats mentre estan fent el mal. En veritat, la Seva presa és dolorosa i severa.

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا
لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتِ ثَمُودُ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِكِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ ۖ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيُسَّ الْوِزْدُ
الْمُؤْرَدُ ﴿٩٩﴾

وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يُسَّ الزِّفْدِ الْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقِصَةٌ
عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠١﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْسِيْبٍ ﴿١٠٢﴾

وَكَذٰلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَ
هِيَ ظَالِمَةٌ ۖ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٣﴾

104. En això hi ha certament un Senyal per a qui tem el càstig del Més Enllà. és un dia en que *tota* la humanitat serà aplegada i un dia en què els seus *esdeveniments* seran presenciats *per tothom*.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْآخِرَةِ ۚ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ
النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿٣٣﴾

105. I no ho endarrerirem tret durant el termini calculat.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ وَذِئذِ

106. El dia en què arribi no hi haurà cap ànima que parli tret de la que gaudeixi del seu permís. Liavors *algunes* d'elles resultaran ser desgraciades i *d'altres*, afortunades.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذِئْبِهِ
فَمِنْهُمْ شَقِيحٌ وَسَعِيدٌ ﴿٣٤﴾

107. Quant als que resultin desafortunats, estaran en el Foc, allà hi haurà per a ells plors i sospirs.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿٣٥﴾

108. I allà viuran mentre subsisteixin els cels i la terra, tret que el teu Senyor vulgui *una altra cosa*. En veritat, el teu Senyor fa tot el vol.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ
الْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ
فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿٣٦﴾

109. Però quant als afortunats, estaran al Cel, i hi viuran mentre durin els Cels i la Terra, tret que el teu senyor vulgui *una altra cosa* -una gràcia que no se'ls traurà.

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ
خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ
الْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ عَطَاءٌ غَيْرَ
مَجْدُودٍ ﴿٣٧﴾

110. No dubtis, doncs, respecte als que adoren aquests *pobles*. Només adoren allò que van adorar abans els seus pares, i Nosaltres els pagarem certament el que els pertoca, sense cap disminució.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هُؤُلَاءُ
مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ
قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمَوْقُوهُمُ لِنُصِيبَهُمْ غَيْرَ
مُنْقُوصٍ ﴿٣٨﴾

R.10.

111. Certament, vam lliurar el Llibre a Moisès; però sobre ell van sorgir diferències; i si no hagués estat per una paraula pronunciada ja pel teu Senyor, la qüestió hauria estat en veritat decidit entre ells *molt abans*;

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَكُنِي شَرِكٌ مِنْهُ

i ara aquesta gent estan en un dubte inquietant respecte a ell.

مُرِيْبٍ ۝

112. Perquè en veritat, les obres de tots aquests encara no han estat recompensades, però el teu Senyor les pagarà del tot, segons les seves obres. En veritat, Ell coneix perfectament el que fan.

وَاِنَّ كُلَّ لَمَمًا لَّيُوقَفِيْنَهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝

113. Segueix, doncs, recte, com se t'ha manat, de la mateixa manera que aquells han tornat cap a Déu amb tu; i no depasseu els límits, oh creients; certament, Ell veu el que feu.

فَاَسْتَقِمَّ كَمَا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝

114. I no us inclineu cap a qui actua iniquament, no fos cas que us arribés el Foc. I no tindreu amics fora d'Al·là, ni sereu ajudats.

وَلَا تَزْكُنُوْا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ۝

115. Compleix la Pregària en els dos límits del dia i en la part de la nit més propera al dia. En veritat, les bones accions serveixen per allunyar les dolentes. Això és una advertència per als que volen recordar.

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفِيْ النَّهَارِ وَرُكُوعًا مِّنَ اللَّيْلِ ۗ وَاِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبَنَّ السَّيِّاٰتِ ۗ وَاذٰلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِيْنَ ۝

116. Sigues perseverant: en veritat, Al·là no permet que es perdi la recompensa dels justos.

وَاَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

117. Per què, doncs, no va haver entre les generacions que us van precedir persones posseïdes de coneixement que prohibissin la corrupció en la terra, tret d'uns quants d'aquells a qui vam salvar d'entre ells? Però els malvats van seguir allò que els donava facilitat i comoditat, i es van fer culpables.

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اَوْلٰٓءًا بِقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاَتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَاَكٰنُوْا مُجْرِمِيْنَ ۝

118. Però el teu Senyor no destruiria injustament les ciutats si els seus habitants fossin justos.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْرِحُونَ ﴿١١٨﴾

119. I si el teu Senyor hagués fet la Seva voluntat, certament hauria convertit la humanitat en una sola nació, però no deixarien de discrepar.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

120. Tret d'aquells amb qui el teu Senyor ha tingut misericòrdia, i per a això els creà. Però la paraula del teu Senyor es complirà: "En veritat, ompliré l'Infern amb els Yinn i homes *desobedients*, tots plegats".

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ، وَإِنَّكَ خَلَقَهُمْ،
وَتَمَّتْ كَلِمَةَ رَبِّكَ لَا مَلَأْتُ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

121. I t'expliquem totes les notícies dels Missatgers amb les quals vam confortar el teu cor. I vet aquí, t'ha arribat la veritat i una exhortació i advertència per als creients.

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ، وَجَاءَكَ فِي
هَذِهِ الْحَقِّ وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Digues a aquells que no creuen: "Actueu el millor que podeu, ja que nosaltres *també* actuem".

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا
عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ، إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢٢﴾

123. "I espereu, que nosaltres *també* esperem".

وَانتَظِرُوا، إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Però a Al·là pertanyen les coses ocultes dels cels i la terra i a Ell se sotmetrà tota la qüestió. Adoreu-lo, doncs, i posa la teva confiança en Ell *només* perquè el teu Senyor vigi-la el que feu.

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا فَاعْبُدْهُ وَ
تَوَكَّلْ عَلَيْهِ، وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

CAPÍTOL 12

YUSUF

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i tema

Segons la majoria dels Companys del sant Profeta, tota aquesta Surah fou revelada a la Meca. Però, segons Abbas i Qatadah, els versicles 2-4 van ser revelats després de la Hillrah. Com ja s'ha indicat, el Capítol 10 (Surah Yunus) tracta dels dos aspectes de les relacions de Déu amb l'home: el seu càstig i la Seva misericòrdia. Però mentre que el Capítol 11 (Surah Hud) tracta del càstig diví, aquest (el 12) tracta de la Seva misericòrdia. La Surah que exposa el càstig de Déu (Hud) s'ha situat abans de la present Surah, la qual es refereix a la Seva misericòrdia, ja que als enemics del Sant Profeta se'ls mostraria la misericòrdia després d'haver estat castigats per les seves males accions. tanmateix, la Surah té una peculiaritat. En la seva totalitat tracta de la història d'un sol profeta: Josep. En això es distingeix de totes les altres Surahs. La raó d'aquesta peculiaritat és que la vida del Profeta Josep s'assembla molt a la del Sant Profeta, fins i tot en els petits detalls. Tota la Surah està dedicada a una exposició més aviat detallada de la vida del Profeta Josep per tal que pugui servir com a advertència dels incidents que li passarien al Sant Profeta en el decurs de la seva vida. En el Capítol 10 es va elegir la vida del Profeta Jonàs com a exemple de la misericòrdia divina, mentre que en el present Capítol s'exposa amb detall l'exemple de Josep per il·lustrar aquesta finalitat. Per això, es podrien donar dues raons: 1) les vides de Jonàs i la del Sant Profeta s'assemblaven només en les etapes finals, però la de Josep s'assembla a la del Sant Profeta fins i tot en els petits detalls. 2) Encara que el cas de Jonàs és semblant al del sant Profeta pel fet que els pobles tant de l'un com de l'altre van ser perdonats en última instància per la misericòrdia divina, la semblança entre els dos només és parcial, però la semblança entre Josep i el Sant Profeta, sobretot en la manera en què Déu tractà als germans de Josep i la gent del sant Profeta, és gairebé perfecte i completa. La misericòrdia mostrada al poble de Jonàs fou resultat directe de la gràcia de Déu, ja que Jonàs no intervingué en res, però en la declaració de perdó dels germans de Josep la féu el mateix Josep i així doncs, en el cas dels Quraish de la Meca, l'anunci del seu perdó complet i sense condicions va procedir directament de la pròpia veu del Sant Profeta.

YUSUF

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Ra¹. Aquests són els versicles del Llibre diàfan.

الرَّاسِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

3. El que hem revelat com un Llibre que sovint es recita en llenguatge clar i inequívoc, perquè entengueu.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾

4. T'expliquem la narració més bella en revelar-te aquest Alcorà, ja que, abans d'ell, estaves entre els que no coneixien.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۚ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤﴾

5. Recorda quan Josep digué al seu pare: "Oh, pare meu, vaig veure en un somni onze estrelles, el sol i la lluna, i els vaig veure prostrats davant de mi".

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٥﴾

6. Ell digué: "Oh, estimat fill, no expliquis els teus somnis als teus germans, no fos que ordeixin una intriga contra tu; i Satanàs és enemic declarat de l'home;

قَالَ يُبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

7. "I així serà com tu has vist el teu Senyor et triarà i t'ensenyarà la interpretació de la narració divina i et concedirà la Seva gràcia, a tu i a la família de Jacob com se la va concedir a dos dels teus avantpassats: Abraham i Isaac. En veritat, el teu Senyor és Omniscient, Savi".

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۗ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧﴾

¹ Jo sóc Al·là, qui tot ho veu.

R.2.

8. En veritat, en Josep i els seus germans hi ha Senyals per als que els busquen.

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ
لِّلسَّائِلِينَ ﴿٨﴾

9. Quan ells van dir: "En veritat, Josep i el seu germà són més estimats pel nostre pare que nosaltres, malgrat que som un grup fort. En veritat, el nostre pare està en un error manifest.

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

10. "Mateu Josep o desterreu-lo a algun país llunyà perquè el favor del vostre pare sigui exclusivament vostre i pugueu ser després una gent pietosa".

يَا قَتْلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخُلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Un d'ells digué: "No mateu Josep, però si heu de fer alguna cosa, llenceu-lo al fons d'un pou profund; algun dels viatgers el traurà".

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ
فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١١﴾

12. Van dir: "Oh, pare nostre, per què no confies en nosaltres pel que fa a Josep, si certament li que desitgem bé?"

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ
وَأَنَّا لَهُ لَنَا صِحُونَ ﴿١٢﴾

13. "Envia'l demà amb nosaltres perquè gaudeixi i jugui, i nosaltres certament tindrem cura d'ell".

أَرْسَلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعِ وَ يَلْعَبْ
وَأَنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٣﴾

14. Ell digué: "M'entristeix que us l'emporteu, perquè temo que el llop el devori mentre esteu descuidats".

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ
وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ
عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Van respondre: "De ben segur que si el llop el devora, encara que som un grup fort, seríem llavors els perdedors més grans".

قَالُوا لَئِن آكَلَهُ الذِّئْبُ وَ نَحْنُ
عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا الْخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Així, mentre se l'emportaven, i acordaven llençar-lo al fons d'un pou profund, Nosaltres el vam revelar el

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَ آجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ

següent: "Un dia certament els parlaràs d'aquest assumpte seu, encara que ells no coneguin *la teva identitat*".

بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

17. I van tornar al seu pare al capvespre, plorant.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٤﴾

18. Van dir: "Oh, pare nostre, competiem en curses uns contra els altres i vam deixar Josep amb les nostres coses i el llop el devorà, però no ens creuràs, encara que diguem la veritat".

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّنَا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَ
مَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

19. I van arribar amb sang falsa en la seva túnica, va dir: "No, però les vostres ments us han fet aquest engany atractiu pera vosaltres. Ara la generosa paciència és bona *per a mi*. I només a Al·là ha de demanar-se ajuda contra el que afirmeu".

وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۚ فَصَبِرْ
جَمِيلًا ۚ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ ﴿١٦﴾

20. I va passar que va arribar una caravana de viatgers i van enviar el seu aiguader. Ell va llençar el seu cubell *al pou*. "Bones notícies!" va exclamar, "Aquí hi ha un jove!". I el van amagar com a mercaderia. Encara que Al·là sabia perfectament el que van fer.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَادُلِيَ دُلُوكَ ۚ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا عَلَامَةٌ
وَأَسْرُودُهُ بَضَاعَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

21. I el van vendre a un preu ínfim, uns quants dirhams, perquè no estaven interessats en treure gran profit d'ell.

وَشَرُّوهٖ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۚ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿١٨﴾

R.3.

22. I l'home d'Egipte que el va comprar va dir a la seva muller: "Fes la seva estada agradable. Potser ens sigui beneficiós o l'adoptem com a fill". I així vam establir Josep en el país i *ho vam fer* per poder ensenyar-li també la interpretació *de les narracions*. I Al·là té poder absolut sobre

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ
لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَن
يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَكَدًّا وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَلِنُعَلِّمَهُ
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ

els Seus dissenys, però la majoria dels homes no *ho* saben.

عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

23. Però quan va arribar a l'edat de la maduresa, li vam concedir discerniment i coneixement. Així recompensem aquells que fan el bé.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. La dona a la casa on s'hi estava, va intentar seduir-lo contra la seva voluntat. Va tancar les portes i va dir: "Vine aquí". Ell va respondre: "Busco refugi en Allà, Ell és el meu Senyor. Ell va fer que la meva estada *amb vosaltres* fos digna. En veritat, els malvats mai no prosperen".

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۗ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. Però ella certament el desitjava i ell també *l'hauria* desitjat si no hagués vist el Senyal clar del seu Senyor. Així va passar perquè apartéssim d'ell el mal i l'obscenitat. En veritat, ell era *un* dels Nostres servents elegits.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۗ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۗ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۗ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

26. Tots dos van córrer llavors cap a la porta, i ella li esquinçà la túnica pel darrere, i van trobar tots dos al seu senyor al costat de la porta. Ella digué: "Quina pena mereix aquell que ha provat de deshonrar la teva muller, tret de la presó o un terrible càstig?"

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ ۗ وَأَلْفَيْتَا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ ۗ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

27. Ell digué: "Fou ella qui va intentar seduir-me contra la meua voluntat". I un testimoni de la casa d'ella testificà, *tot dient*: "Si la seva túnica està esquinçada pel davant ella ha dit la veritat i ell és el mentider".

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا ۗ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ ۚ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28. "Però si la túnica està esquinçada pel darrere, ella ha mentit i ell és sincer".

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Així, quan ell va veure la túnica esquinçada pel darrere, digué: "En veritat, aquest és un estratagema vostre, les dones. Els vostres ardits són certament grans".

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٣١﴾

30. "Oh Josep, allunya't d'això, i tu, *oh donu*, demana perdó pel teu pecat. En veritat, ets de les culpables".

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَ
اشْتَعَفَرَنِي لِذُنُوبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ

R.4.

31. I les dones de la ciutat van dir: "L'esposa d'Aziz intenta seduir el seu esclau contra la seva voluntat. Ell l'ha fet embogir d'amor. En veritat, la veiem en un error manifest".

الْخَطِيئِينَ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْسَهَا عَنْ نَفْسِهِ ۗ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٣٣﴾

32. Però quan ella s'assabentà de l'hàbil propòsit, va enviar a buscar-les i els preparà un àpat, i els va donar a cadascuna un ganivet, i va dir *llavors a Josep*: "Presenta't davant d'elles". I en veure'l, van pensar molt en ell i es tallaren les mans, i van dir: "Que Al·là el protegeixi *de tot mal!* No és sinó un àngel noble".²

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ
إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَتَاعًا وَآتَتْ
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَوَالَّتِ
أَخْرَجَ عَلَيْهِنَّ ۗ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَأَقْلَنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا
هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٤﴾

33. Ella digué: "Vet aquí aquell pel que em censuràveu. Vaig provar de seduir-lo contra la seva voluntat, però ell es guardà *del pecat*. Però si

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۗ وَ
لَقَدْ رَاودْتَهُ عَنْ نَفْسِهِ فَأَسْتَعْصَمَ ۗ وَ

² Les paraules "Qatt'ana aidiyahunna" (tallar-se les mans) poden interpretar-se de manera literal o metafòrica. Com esmenta Hadhrat Imam Raghīb els dos sentits són possibles amb referència a aquesta paraula del Sant Alcorà. Aquí, l'ús literal de "Qatt'ana aidiyahunna" significaria tallar-se la pròpia mà amb un instrument esmolat. Això, òbviament, no és el que vol dir el Sant Alcorà i no té sentit en el context. Com a alternativa, alguns erudits pretenen atribuir a aquesta paraula el sentit d'una mínima acció de tall, amb la qual cosa es vol indicar que es van fer petites ferides. No obstant això, l'ús de l'àrab no ho autentifica perquè la idea de força i intensitat està en l'arrel de la paraula i no permet extreure'n aquesta connotació. L'única alternativa, per tant, és decidir si pretén un significat literal o un significat metafòric. Creiem que, en aquest context, l'únic significat possible és el metafòric, el qual permet una comprensió correcta del que va succeir, és a dir: que van acceptar la derrota en considerar-ho inaccessible i fora de l'abast de les seves mans.

no fa ara el que li mano, certament serà empresonat i es convertirà en un dels humiliats".

كَيْنَ لَمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرَ لِيُسْجَنَنَّ وَ
لِيَكُونَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Ell digué: "Oh, Senyor meu, prefereixo la presó a allò a què em conviden; però si no apartes de mi els seus enganys, m'inclinaré davant d'elles i seré entre els ignorants".

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونََنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

35. Així doncs, el seu Senyor escoltà la seva Pregària, i el salvà dels seus desgnis. En veritat, Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

36. Llavors, se'ls va acudir (als homes) després d'haver vist els senyals de la seva innocència que, per mantenir el seu bon nom, calia empresonar-lo durant algun temps.

ثُمَّ بَدَأَ الِهُمَمِينَ بَعْدَ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ
لِيُسْجَنُوهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

R.5.

37. I amb ell van entrar a la presó dos joves. Un d'ells digué: "M'he vist en un somni trepitjant vi". L'altre digué: "M'he vist en un somni portant pa en el meu cap del qual menjaven els ocells". Informa'ns de la seva interpretació, ja que veiem que et trobes entre els justos".

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ، قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِيتُ نَفْسِي
أَعَصِدُ خَمْرًا، وَ
قَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِيتُ نَفْسِي
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي
خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ، نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ، إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ell respongué: "No us arribarà el menjar que se us dona, però us informaré de la seva interpretació abans que us arribi. Vet aquí el que m'ha ensenyat el meu Senyor. He renunciat a la religió dels homes que no creuen en Al·là, i que no creuen en el Més Enllà".

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ
إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ
يَأْتِيَكُمَا، ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي،
إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. "He seguit la religió dels meus pares, Abraham, Isaac i Jacob. En efecte, no podem associar ningú

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، مَا كَانَ لَنَا أَنْ

amb Al·là. Aquesta és la gràcia d'Al·là amb nosaltres i amb la humanitat, però la majoria dels homes són desagrats".

40. "Oh, els meus dos companys de presó, què és preferible, diversos senyors o Al·là, l'Únic, el Suprem?"

41. "No adoreu res en comptes d'Al·là, sinó *simples* noms que heu inventat vosaltres i els vostres pares; Al·là no ha revelat cap autoritat per a això. La decisió correspon només a Al·là. Ell us ha manat que no adoreu res tret d'Ell, aquesta és la fe de la veritat eterna, però la majoria dels homes no *la* coneixen.³

42. "Oh, els meus dos companys de presó, un de vosaltres servirà vi perquè begui el seu senyor; i pel que fa l'altre, serà crucificat i els ocells li picotejaran el cap. Ja està enllestida la qüestió sobre la qual em preguntàveu".

43. I dels dos, li va dir a aquell que en la seva opinió se salvaria: "Recorda'm davant del teu senyor". Però Satanàs li féu oblidar esmentar-lo al seu senyor, per la qual cosa va romandre a la presó durant uns quants anys".

R.6.

44. El rei digué: "He vist *en un somni* set vaques grasses. Set vaques magres les devoraven, i set espigues verdes i set de seques. Oh, vosaltres, caps, expliqueu-me el significat del meu somni, si és que podeu interpretar-lo".

تُشْرِكُ بِإِلَهِهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ
إِلَهِهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٠﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَرْبَابًا مُتَفَرِّقُونَ
خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤١﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
إِلَهُهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا الْكُفْرُ بِاللَّهِ
أَمْرًا إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْفَقِهُمُ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي
رَبَّهُ خَمْرًا وَ أَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ وَ قُضِيَ
الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٤٣﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا
اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ وَ فَانْسَهُ الشَّيْطَانُ
ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ
سِنِينَ ﴿٤٤﴾

٥
٤٤
١٥

وَقَالَ الْمَلِكُ لِيَا أَرَى لَبَدًا فَأَرْسَلْ
سَفَرًا يَأْكُلُهَا سَبْعَ عَجَافٍ وَ سَبْعَ
سُنْبُلَاتٍ خَضْرَاءَ وَ أَحْرَأَ لِيَسْتَدِيهَا
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ
لِلرُّءْيَا تَعْبِرُونَ ﴿٤٥﴾

³ La paraula "Qayyim" segons l'ús del Sant Alcorà, té la connotació de ser fort, poderós, recte i posseïdor de la prerrogativa de permanència i domini. També significa la capacitat d'enfortir i esmenar. D'aquesta manera, els constituents fonamentals i permanents de la fe, comuns a totes les religions, s'esmenten en el Sant Alcorà com "Deenul-Qayyimah". Vegeu 98:6 (Al- Bayyinah)

45. Ells van respondre: "Són somnis confusos i desconexem la interpretació d'aquesta mena de somnis confusos".

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعُلَمَاءِنَا ۗ

46. I aquell dels dos que s'havia escapat, i que cel recordà després d'algun temps, va dir: "us donaré a conèixer la seva interpretació, envieu-m'hi, doncs".

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ
أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِي ۚ

47. "Josep!" Oh tu, home veritable, explica'ns el significat de set vaques grasses que en devoren set de magres i de set espigues verdes i set altres de seques; perquè pugui tornar a aquella gent i ho coneguim".

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُوتُ ۗ
لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَعْلَمُونَ ۚ

48. Respongué: "Sembrareu durant set anys, treballant de valent i de continu, però deixeu el que segueu en l'espiga, tret del poc que mengeu".

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا
فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۚ

49. "Després vindran a continuació set anys difícils que consumiran tot el que haguen reservat amb anticipació per a ells, tret del poc que pugueu guardar".

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَحْصِنُونَ ۚ

50. "Després seguirà un any de pluja abundant per al poble en els que premsaran *per aconseguir vi i oli*".

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ
يَغَارُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۗ

R.7.

51. El Rei digué: "Porteu-me'l". Però quan el missatger va arribar fins a ell, li digué: "Torna al teu senyor i pregunta-li quina fou la sort de les dones que es tallaren les mans, ja que el meu Senyor coneix perfectament el seu enginyós propòsit".⁴

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا
جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۗ

⁴ Vegeu la nota del versicle 32.

52. Ell (el Rei) digué a les dones: "Què us va passar quan vau intentar seduir Josep contra la seva voluntat?" Elles van respondre: "Que Al·là sigui glorificat per haver creat un home així, no coneixem res de dolent contra ell". La muller del Aziz digué: "Ara la veritat ha quedat palesa. Vaig ser jo qui va intentar seduir-lo contra la seva voluntat, i en veritat ell és el veritable".

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ فُلْتُنَّ كَأَشَدُّ لَوْمَةً مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ وَقَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ إِنَّا حَصَّصَ الْحَقُّ زَانَا
رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الضَّالِّينَ ﴿٥٢﴾

53. Josep digué: "He fet una pregunta perquè ell (el meu amo) sabés que no el vaig traïr la seva confiança en la seva absència i que Al·là no permet que els traïdor s'ensurtin amb els seus estratagemes".

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٣﴾

PART 13

54. "I no m'absolc de debilitat, ja que l'ànima està certament avesada a instigar el mal, tret del que el meu Senyor té misericòrdia. En veritat, el meu Senyor és el Màxim Indulgent, Misericordiós".

وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. El Rei digué: "Porteu-me'l, que vull dedicar-lo exclusivament al meu servei". Però un cop va haver parlat amb ell, digué: "avui ets un home de posició respectada i tens la nostra confiança".

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

56. Ell respongué: "Posa'm al càrrec dels tresors del país, ja que sóc un bon custodi, i tinc coneixements".

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي
حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

57. I així vam establir Josep en el país. Va viure allà on volgué. Nosaltres vam atorgar la Nostra Misericòrdia a qui Ens plau i no permetem que es perdi la recompensa dels justos.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ وَأُنصَبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. Perquè, en veritat, la recompensa del Més Enllà és millor per als qui creuen i temen Déu.

R.8.

59. Van arribar els germans de Josep, i es van presentar davant seu. Ell els reconegué, però ells el van prendre per un estrany.

60. Però quan els hagué proveït provisions, digué: "Porteu-me el vostre germà de la part del vostre pare. No veieu que us lliura tota una mesura i que sóc el millor dels amfitrions?"

61. "Però si no me'l porteu, no hi haurà cap mesura *de gra* per a vosaltres ni us apropareu a mi".

62. Ells van respondre: "Intentarem convèncer el seu pare perquè renunciï a ell i *ho* farem de debò".

63. Va dir als seus servents: "Poseu *també* els seus diners a les seves alforges perquè el puguin reconèixer quan tornin a la seva família; potser tornaran".

64. I quan van tornar davant el seu pare, van dir: "Oh, pare nostre, se'ns ha estat negat una mesura *addicional de gra*, envia'ns, doncs, els nostre germà perquè tinguem una mesura, ja que sense dubte tindrem cura d'ell".

65. Ell respongué: "No us el puc confiar, com abans us vaig confiar el seu germà. Però Al·là és el millor Protector, i Ell és el Més Misericordiós d'entre els que mostren misericòrdia".

وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ
كَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَتُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَاذِهِمْ قَالَ
اِئْتُونِي بِإَخٍ لَّكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا
تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَ أَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْدَ لَكُمْ
عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِي ﴿٦١﴾

قَالُوا سَرَّادُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا
لَفَاعِلُونَ ﴿٦٢﴾

وَقَالَ لِفَتَاتِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ
فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا
انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا بَانَا
مِنْهُ مِثْلُ الْكَيْلِ فَأَرْسَلْ مَعَنَا أَخَانَا
نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ هَلْ أَمْنَكُمُ عَلَيَّ إِلَّا كَمَا أَمْنَكُمُ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ، قَالَ لَهُ خَيْرٌ حَافِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Però quan van obrir les mercaderies, hi van trobar els seus diners tornats. Van dir: "Oh, pare nostre, què més podem desitjar? Veç aquí que els diners tornats. Durem provisions per a la nostra família, tindrem cura del nostre germà i rebrem a més a més la mesura d'una càrrega de camell. Aquesta és una mesura fàcil d'aconseguir".

67. Respongué: "No l'enviaré amb vosaltres, tret que rebi de vosaltres la solemne promesa, en el nom d'Al·là, de tornar-me'l amb seguretat, excepte que us trobeu impedits". I quan li van fer la seva promesa, ell digué: "Al·là vigila el que diem".

68. I digué: "Oh, fills meus, no entreu per una sola porta, sinó per portes diferents, ja que no us puc ajudar en res contra Al·là. La decisió pertoca només a Al·là. En Ell poso certament la meua confiança i que en Ell posin la seva confiança tots els que confien".

69. Quan van entrar de la manera en què el seu pare els havia manat, no els va servir de res contra Al·là, tret que en la ment de Jacob hi havia un desig que va satisfer així, ja que ell tenia en veritat un *gran* coneixement, perquè Nosaltsres l'hi havíem ensenyat, malgrat que la majoria d'homes ho ignoren.

R.9.

70. Però quan es van presentar davant de Josep, aquest va allotjar amb ell el seu germà. I digué: "Sóc el teu germà; no passis pena, doncs, ara pel que hagin estat fent".

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ، قَالُوا يَا بَنَا آدَمَ نَبِغِي
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ
أَهْلِنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدَادُ كَيْلِ
بَعِيرٍ، ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿٦٦﴾

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ
يُحَاطَ بِكُمْ، فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ
وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ
وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ، إِنْ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ
مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهُ، وَإِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْى إِلَيْهِ
أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Quan els va donar les seves provisions, va posar la copa en l'alforja del seu germà. Aleshores un pregoner cridà: "Oh vosaltres, homes de la caravana, sou culpables de robatori".

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ
فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا
الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٤٦﴾

72. Van respondre, tot girant-se cap a ells: "Què trobeu a faltar?"

قَالُوا وَإِنَّا لَنَجِدُ مَاذَا تَنفَقُدُونَ ﴿٤٧﴾

73. Van respondre: "Trobem a faltar la copa de mesurar del rei, però qui la porti tindrà una càrrega de camell, ja que jo en sóc el garant".

قَالُوا نَنفَقُدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَ لِمَنْ
جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٤٨﴾

74. Ells van contestar: "Per Al·là, sabeu molt bé que no hem vingut per actuar amb malícia en el país, ni som uns lladres".

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا
لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٤٩﴾

75. Van dir: "Quin serà, doncs, el càstig si *es demostra que* heu dit una mentida?"

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ
كَذِبِينَ ﴿٥٠﴾

76. Van respondre: "El càstig per això - aquell a l'alforja del qual es trobi- serà ell mateix la sanció. D'aquesta manera castiguem els injustos".

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

77. Llavors ell començà a buscar entre les seves bosses abans de la bossa del seu germà; després, la va treure de la bossa del seu germà. Així fou el Nostre pla per a Josep. No podria haver detingut el seu germà segons la llei del rei tret que Al·là *així* ho hagués volgut. Perquè Nosaltres vam elevar en graus de *dignitat* aquell que Ens plau; i sobre qualsevol posseïdor de coneixement està l'Únic, el Màxim Savi.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ رِجَالِهِمْ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ رِجَالِهِمْ كَذَلِكَ
كَذُنَا لِيُؤَسِّفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِذْ لَمْ يَشَاءَ اللَّهُ
نَزَعَهُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي
عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

78. Ells van dir: "Si ell ha robat, un germà seu va cometre també abans un

قَالُوا إِنْ يَشْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ

robatori". Però Josep ho va mantenir en secret en el seu cor i no els ho va revelar. *Tan sols* els digué: "Sembla que estiguen en la pitjor situació, ja que Al·là sap millor el que al·legueu".

79. Van dir: "Excel·lència, té un pare molt vell, per tant, agafa un de nosaltres en el seu lloc, perquè veiem que estàs entre els que fan el bé".

80. Ell respongué: "Al·là prohibeix que acceptem *algú* tret d'aquell en qui vam trobar la nostra propietat, perquè llavors seriem certament injustos".

R.10.

81. I quan van desesperar d'ell, es van retirar, parlant entre ells en privat. El seu germà gran digué: "Es que ignoreu que el vostre pare havia rebut de vosaltres una solemne promesa en nom d'Al·là? Recordeu la injustícia que vau cometre amb Josep. Per tant, no deixaré el país mentre el meu no m'ho permeti o Al·là decideixi per mi. Perquè Ell és el Millor dels Judges;

82. "Torneu al vostre pare i digueu-li: Oh, pare nostre, el teu fill ha robat i només hem afirmat el que sabem, ja que no podem ser custodis de l'invisible".

83. "I indaga *entre les persones* de la ciutat on érem, i entre la caravana amb què vam venir, certament diem la veritat".

84. Ell respongué: "No, les vostres ments t'han enganyat presentant-te alguna cosa com a bona. Per tant, la paciència excel·lent és el millor per a

قَبْلُ ۖ فَاسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ ۖ
لَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۖ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ
مَكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا
شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٩﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
مَتَاعَنَا عِنْدَهُ ۖ إِنَّا إِذًا ظَالِمُونَ ﴿٥٠﴾

فَلَمَّا اسْتَأْذِنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ۖ
مِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ
فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي
أَبِي أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْحَكَمِينَ ﴿٥١﴾

إِذْ جَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ فَنَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ
ابْنَكَ سَرَقَ ۖ وَ مَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا
عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٥٢﴾

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ
الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ ۖ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ

mi. Tal vegada Al·là me'ls porti a tots, perquè Ell és l'Omniscient, el Savi".

يَا تَبِينِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴿٨٧﴾

85. I s'apartà d'ells dient: "Quina pena passo per Josep! i els seus ulls vessaven llàgrimes per la pena que patia, ja que reprimia *el seu dolor*".

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَى عَلَى
يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ
فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٨﴾

86. Ell van dir: "Per Al·là, no deixaràs de parlar de Josep fins que caiguis malalt o moris".

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذَكَّرِ يُّوسُفَ
حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
الْمَارِكِينَ ﴿٨٩﴾

87. Va respondre: "Només em lamento davant d'Al·là per la meua pena i el meu dolor, i sé d'Al·là el que vosaltres ignoreu".

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

88. "Oh, fills meus, aneu i busqueu Josep i el seu germà i no desespereu de la misericòrdia d'Al·là; perquè ningú no desespere de la misericòrdia d'Al·là tret dels incrèduls".

يَبْنَئِي إِذْ هَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ
يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِئُسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا
الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٩١﴾

89. I quan van arribar davant d'ell (Josep) van dir: "Excel·lència, la pobresa ens ha afligit a nosaltres i les nostres famílies, i portem una quantitat petita de diners; dona'ns, doncs, la mesura completa i sigues caritatiu amb nosaltres. En veritat, Al·là recompensa el caritatiu".

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الصُّرُّ وَجِئْنَا
بِبِضَاعَةٍ مُزْجَمَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٩٢﴾

90. Ell digué: "Sabeu el que vau fer a Josep i al seu germà, quan éreu ignorants?"

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَ
أَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٩٣﴾

91. Ells van respondre: "De debò que ets tu Josep?" Ell digué: "Sí, sóc Josep i aquest és el meu germà. Al·là en veritat ha estat clement *amb*

قَالُوا ءَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفَ قَالَ أَنَا
يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي رَقَدَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا

tots dos. En veritat, aquell que és just i perseverant -Al·là no permetrà mai que es perdi la recompensa dels que fan bones obres".

رَأْتَهُ مَنِ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيئُهُمْ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥١﴾

92. Ells van contestar: "Per Al·là! En veritat, Al·là t'ha preferit sobre nosaltres i hem estat, en efecte, pecadors".

قَالُوا تَأْتَانَا اللَّهُ لَقَدْ اشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿٥٢﴾

93. Ell digué: "Cap culpa recaurà en vosaltres aquest dia; que Al·là us perdoni! Perquè Ell és el Màxim Misericordiós entre els que mostren misericòrdia";

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ، يَعْفُورُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٥٣﴾

94. "Aneu amb aquesta túnica meva i llenceu-la davant el meu pare; ell ho entendreà tot. I després porteu-me tota la vostra família".

إذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بِصِيْرًا وَآتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٤﴾

R.11.

95. I un cop la caravana va haver marxat, el seu pare digué: "En veritat, sento el perfum de Josep, encara que penseu que repapiejo".

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتَدُونِ ﴿٥٥﴾

96. Ells van respondre: "Per Al·là, que continues certament en el teu vell error".

قَالُوا تَأْتَانَا اللَّهُ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٥٦﴾

97. I quan va arribar el portador de la bona nova, la va llençar davant seu i quedà il·luminat. Aleshores digué: "És que no us vaig dir que sé d'Al·là el que vosaltres ignoreu?"

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنَّ رَبِّيَ أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

98. Van dir: "Oh, pare nostre, demana a Déu perdó de la nostra part pels nostres pecats; en veritat, hem estat pecadors".

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خٰطِئِينَ ﴿٥٨﴾

99. Va respondre: "Certament demanaré el vostre perdó al meu Senyor. En

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي، إِنَّهُ هُوَ

veritat, Ell és el Màxim Indulgent, Misericordiós".

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣١﴾

100. I quan van arribar a Josep, va allotjar amb ell els seus pares, i digué: "Entreu a Egipte i viviu en pau, si així ho vol Al·là".

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْىٰ إِلَيْهِ
أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرًا إِن شَاءَ
اللَّهُ أَمِينٌ ﴿٣١﴾

101. I elevà els seus pares fins al tron i tots ells van caure prostrats *davant de Déu* per ell. I ell digué: "Oh, pare meu, aquest és el compliment d'un antic somni. El meu senyor l'ha fet realitat. Ell m'ha atorgat la Seva gràcia quan em va treure de la presó i us va dur del desert després que Satanàs hagués sembrat la discòrdia entre els meus germans i jo. En veritat, el meu Senyor és Benigne amb qui li plau, perquè Ell és l'Omniscient, el Savi".

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهُ
سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّي
حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ
أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ
إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

102. "Oh, Senyor meu, m'has beneït amb la sobirania i m'has ensenyat la interpretació de les coses. Oh, Creador dels cels i la terra, Tu ets el meu Protector en aquest món i en el Més Enllà. Fes que la mort em sorprengui en estat de submissió a *la teva voluntat* i reuneix-me als justos".

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ تَدَّانَتْ وَرَبِّي فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ تَوَقَّنِي مُسْلِمًا
وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٣٣﴾

103. Aquestes són les notícies del desconegut, *que* et revelem. Perquè tu no estaves amb ells quan van tramar el seu pla mentre maquinaaven.

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ وَ
مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَ
هُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿٣٣﴾

104. I la majoria dels homes no creuran encara que tu *ho* vulguis ferventment.

وَمَا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٤﴾

105. I tu no els demanes cap recompensa a canvi. *Ans al contrari*, això no

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنَّ هُوَ لَآ

és altra cosa que una exhortació per a tota la humanitat.

R.12.

106. Quants senyals hi ha en els cels i a la terra, que menyspreen, allunyant-se d'ells.

107. I la majoria d'ells no creuen en Al·là sense també atribuir-Li iguals.

108. Se senten, doncs, segurs que no vindrà sobre ells un terrible càstig d'Al·là, o l'arribada sobtada de l'Hora sense que se n'adonin?

109. Digueu-los: "Aquest és el meu camí: invoco a Al·là. Jo tinc el coneixement manifest i aquells que em segueixen també. I Al·là és Sant; i jo no sóc d'aquells que associen altres déus amb Déu".

110. Perquè davant de tu no vam enviar com a missatger sinó homes, a qui vam inspirar d'entre els habitants de les ciutats. És que no han recorregut la terra i han vist quin va ser el final dels que els van precedir? En veritat, la llar del Més Enllà és millor per als que temen Déu. És que no compreneu?

111. Fins i tot quan els Missatgers quedaven desesperats del seu poble i pensaven que havien estat considerats mentiders, els va arribar la Nostra ajuda, i llavors se salvà aquell que vam voler. Perquè el Nostre càstig no pot ser apartat dels pecadors.

112. En veritat, en la seva història hi ha una lliçó per als homes d'enteniment. No és una cosa que hagi estat

ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

وَكَايِنَ مِّنَ آيَاتِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنَ
عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا ۖ فَنُجِّيَ مَن
نَّشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ۖ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ

inventada, sinó el compliment del que existia abans d'ell i una exposició detallada de totes les coses, així com una guia i misericòrdia per als homes que creuen.

وَلَكِنَّ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

CAPÍTOL 13

AL-RA'D

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

L'opinió dels estudiosos es mostra en la seva majoria a favor de la opinió que aquesta Surah fou revelada a la Meca. El seu tema confirma també aquesta opinió. Tanmateix, alguns versicles van ser revelats a Medina. Aquests són el 44 (segons 'Ata), el 32 (segons Qatadah) i del 13 al 15 (segons altres autoritats). En el Capítol 10 (la Surah Yunus) s'afirmava que, sempre que sorgeix un Profeta al món, es fa que la gent accepti el Missatger diví, bé perquè reben la visita del càstig diví o bé perquè reben la misericòrdia de Déu, si la mereixen. En el Capítol 11 (la Surah Hud) es va destacar el càstig diví i en el 12 (la Surah Yusuf) la seva misericòrdia. Aquesta Surah, tanmateix, explica com es compliran les promeses i profecies sobre l'elevació i prosperitat del Sant Profeta, fetes en els tres capítols precedents, i com l'Islam prevaldrà a la llarga davant les altres religions.

Tema

La Surah comença amb el tema que Déu treballa de manera inescrutable. Els mitjans amb què els Seus Missatgers i Profetes arriben al poder segueixen ocults als ulls dels humans fins que s'evidencien els resultats per als quals treballen. Continua cridant l'atenció sobre una llei coneguda de la natura: diferents tipus de fruits i plantes creixen a la terra regada amb la mateixa aigua. De la mateixa manera, el Sant Profeta, nascut i criat al mateix ambient que els pagans mequins, es convertí en el Gran Missatger de Déu. També es diu que els incrèduls no han de jutjar el Sant Profeta per la seva dèbil situació actual i per l'escassetat dels seus mitjans i recursos, ni sorprendre's per les promeses del seu darrer èxit. No és l'èxit promès el que ha de ser motiu d'admiració; més aviat, hauria estat estrany que no aparegués en una època en què la humanitat el necessitava tan urgentment. El Sant Profeta tindrà èxit i els seus enemics fracassaran. Triomfarà la causa de l'Islam i els mateixos fills dels caps de la incredulitat esdevindran membres de la seva cleda. Déu retirarà la seva ajuda als incrèduls i perdran el seu poder i la seva glòria. Totes les lleis i elements de la natura estan sota el control de Déu. Per això, Ell els posarà a disposició del Sant Profeta. Els déus falsos dels idòlatres es veuran impotents per impedir o aturar el progrés de la nova Fe. La Surah continua dient que són tan elevats els poders espirituals del Sant Profeta que hauria pogut superar els seus enemics amb una sola mà, de la mateixa manera que un home amb visió pot vèncer un exèrcit de cecs. El politeisme no pot resistir contra la doctrina de la Unicitat de Déu, ni els defensors de déus falsos contra els devots del veritable Déu. Els enemics de la veritat desapareixeran com l'escuma. Els homes d'enteniment dèbil només veuen la pujada de l'escuma i no es preocupen ni tenen capacitat per veure l'aigua pura que hi ha al dessota. L'escuma desapareix, però queden l'aigua pura i l'or. De la mateixa manera, hauran de morir les creences superficials i frívols dels politeistes o hauran de resistir els ideals grans i nobles predicats per l'Alcorà, i els seus ensenyaments que, com que

estan en harmonia amb la natura humana, s'introduiran als cors dels homes, que poc a poc s'adonaran de quina banda està la veritat quan comparin l'alçada moral dels creients amb la dels incrèduls. S'ensenyaran Senyals poderosos i es faran grans miracles a través de l'Alcorà i cauran els cors humans, que són els més forts de totes les fortaleses terrenals. Un d'aquests Senyals serà que el seu poble expulsarà el Sant Profeta de la Meca i traurà l'espasa contra ell. Però l'Islam continuarà el seu camí fins que la Meca, el centre de la incredulitat i l'oposició, caigui davant els exèrcits victoriosos del Sant Profeta. La idolatria desapareixerà per sempre d'Aràbia i l'Islam quedarà allà ben establert. El món serà testimoni de tots aquests senyals produïts no per intervenció humana, sinó per la mà del Mateix Déu Totpoderós. La Surah inclou moltes profecies sobre la derrota i destrucció dels caps de la incredulitat i preveu un futur brillant per a l'Islam.

Títol

L'anterior constitueix el tema principal de la Surah i està d'acord amb aquest tema, i ha rebut el nom de Ra'd o Tro. La pluja porta llamps i trons, per la qual cosa, en el bon ordre de les coses, el xàfec fort (la revelació alcorànica) ha d'anar també acompanyada per llamps i trons. L'Islam ha portat amb ell llamps. Els que aixequin l'espasa contra l'Islam moriran per l'espasa i els que s'hi sotmetin, ocuparan els trons del poder i la glòria.

AL-RA'D

1. En el Nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Alif Lam Mim Ra.¹ Aquests són els versicles del llibre. I el que t'ha estat revelat pel teu Senyor és la veritat, però la majoria dels homes no ho creuen.

الْمُرَاتِنَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲

3. Al-là és Qui va elevar els cels sense pilars visibles per a vosaltres. Després s'assegué Ell mateix al Tron i va sotmetre el sol i la lluna: cadascun d'ells segueix el seu curs fins al termini fixat. Ell regeix les lleis de la *natura*. Explica ben clar els Senyals, perquè cregueu fermament en la trobada amb el vostre Senyor.

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُهَا لِمَا يَفْضِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝۳

4. Ell és Qui dilatà la terra i hi establí muntanyes i rius. Els fruits els va fer a parells, mascle i femella. Fa que la nit cobreixi el dia. Aquí hi ha, en veritat, Senyals per als qui reflexionen.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۴

5. I a la terra hi ha parcel·les *diverses* limítrofes les unes amb les altres, camps de vinyes, gra i palmeres, que creixen plegats a partir d'una arrel i *d'altres* que no creixen així: se'ls rega amb la mateixa aigua, i tanmateix, fem que alguns d'ells excel·leixin altres en els seus fruits. Aquí hi ha Senyals per als que entenen.

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرُوعٌ وَنَخِيلٌ صُفْوَانٌ وَغَيْرُ صُفْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدَةٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۵

¹ Sóc Al-là, l'Omni-scient. Qui tot ho veu.

6. I si quedes astorat, el més sorprenent és en veritat el que diuen: "Com! Quan ens convertim en pols, estarem llavors en *estat de nova Creació*?" Són aquests els que no creuen en el seu Senyor i són aquests els que tindran argolles al voltant dels seus colls i els habitants del Foc, on viuran.

وَرَأَى تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ كُنَّا
تُرَابًا رِثًا لَيْفِي خَلْقٍ جَدِيدِهِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
الْأَعْمَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦﴾

7. I et fan córrer perquè portis el mal sobre el qual els has avisat abans que el bé que els has promès, encara que han passat ja càstigs exemplars abans d'ells. I en veritat, el teu Senyor està ple de perdó envers la humanitat malgrat les seves iniquitats i certament el teu Senyor és també estricte en el càstig merescut.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمِثْلُ وَرَأَى رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

8. I els incrèduls diuen: "Per què el teu Senyor no li ha enviat un Senyal?" En veritat, ets un Amonestador. I hi ha una guia per a cadaoble.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ وَإِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ
قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾

R.2.

9. Al·là sap el que duu cada femella, què disminueix els seus ventres, i el que els fa créixer. Perquè amb Ell tot té la mesura *adequada*.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا
تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ، وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٩﴾

10. *El és el Coneixedor de l'invisible i del visible, l'Incomparablement Gran, l'Altíssim.*

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ
الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾

11. *Davant la Seva vista* són iguals aquell de vosaltres que amaga la seva paraula i aquell que l'expressa obertament; com també aquell que s'amaga de nit i surt obertament durant el dia.

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ
جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَحْفٍ بِاللَّيْلِ وَمَنْ
سَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾

12. Per a ell (el Missatger) hi ha una successió d'àngels al seu davant i al seu darrere, que el guarden per manament d'Al·là. En veritat, Al·là no canvia l'estat d'un poble mentre ells no canviïn el que hi ha als seus cors. Quan Al·là vol castigar un poble, ningú no pot impedir-ho, ni tenen cap socorredor tret d'Ell.

لَهُ مَعْقِبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ دَالٍ ۝۱۲

13. Ell és Qui us mostra el llampec per infondre por i esperança, Qui fa sorgir els núvols carregats.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝۱۳

14. El tro El glorifica amb la Seva lloança i *el mateix fan* els àngels per por d'Ell; i Ell envia els llamps, i estaborneix amb ells aquell qui vol, i no obstant això, disputen sobre Al·là, malgrat que és sever en el càstig.

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِسَابِ ۝۱۴

15. La veritable pregària és l'adreçada a Ell. Aquells als quals invoquen en comptes d'Ell no els responen en absolut, tret com aquell que *rep resposta* qui estén les seves mans cap a l'aigua perquè pugui arribar-li a la boca, però mai no li arriba. Perquè la Pregària dels incrèduls no és res més que una pèrdua de temps.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَهُ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝۱۵

16. Però a Al·là se sotmeten els que estan als cels i a la terra, de bon grat o a desgrat, i *de la mateixa manera ho fan* les seves ombres, al matí i al capvespre.

وَرَبُّكَ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝۱۶

17. Pregunta: "Qui és el Senyor dels cels i la terra?" Respon: "Al·là". Digueu-los: "Heu pres, doncs, en el seu lloc defensors que no tenen poder de fer cap bé ni cap mal ni *tan sols* a ells

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، قُلِ اللَّهُ، قُلْ أَفَاتَعَدْتُمْ مِنَ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا

mateixos?". Diques-los: "Poden equiparar-se el cec i el vident? o poden ser les tenebres iguals a la llum? o assignen a Al·là iguals que han creat quelcom semblant a la Seva Creació fins al punt que davant seu apareixen semblants les *dues* creacions?" Diques-los: "Només Al·là és el Creador de totes les coses, Ell és l'Unic, el Suprem".

18. El que fa davallar l'aigua del cel, perquè els rius recorren les valls segons la seva mida, i la corrent dugui en la seva superfície una escuma flotant. I del que escalfen al foc, amb intenció de fabricar guarniments o estris, prové una escuma semblant a ella. Així il·lustra Al·là la veritat i la falsedat. Ara bé, quant a l'escuma, s'esvaeix com la brossa, però allò que beneficia els homes roman a la terra. així explica Al·là les paràboles.

19. Per als qui responen al seu Senyor existeix el bé *etern*; i *quant a* aquells que no Li responen si tinguessin tot el que hi ha a la terra i el mateix afegit, ho donarien *fàcilment* com rescat d'ells mateixos. Són aquests qui tindran un pessim compte i la seva llar és l'Infern. Quin lloc tan dolent de descans!

R.3.

20. És que qui sap que el que t'ha estat revelat pel teu Senyor és la veritat, és comparable a aquell que està cec? Però només reflexionaran els dotats d'enteniment.

وَلَا ضَرَّاءَ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى
وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿١٤﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ
أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ جَلِيلٍ أَوْ مَتَاعٍ
زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ
وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ ﴿١٥﴾

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ
وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ
مَكَانٌ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَأَفْتَدُوا بِهٖ أَوْلِيَّائِكَ لَهُمْ سُوءُ
الْحِسَابِ ۗ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿١٦﴾

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى ۗ إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٧﴾

21. Els que compleixen el pacte d'Al·là i no incompleixen la promesa:

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾

22. I els que uneixen el que Al·là ha manat que sigui unit, temen el seu senyor, i tenen por per la mala hora de passar comptes.

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

23. I els que perseveren buscant el favor del seu Senyor i observen la Pregària, gasten del que els hem proveït, de manera secreta i oberta, i rebutgen el mal amb el bé. Són ells els que tindran la millor recompensa de la Llar final.

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٣﴾

24. Jardins d'Eternitat. Hi entraran, com també els justos d'entre els seus pares, les seves esposes i els seus fills. I els àngels s'hi endinsaran per totes les portes, *tot dient*:

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

25. "La pau sigui amb vosaltres, perquè vau ser perseverants, mireu la recompensa tan excel·lent de la Llar final!"

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Però per als qui trenquen el pacte amb Al·là, després d'establir-lo i tallen així el que Al·là ha manat que sigui unit, actuant amb corrupció a la terra, sobre ells caurà la maledicció i tindran una llar deplorable.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

27. Al·là estén la *Seva* provisió a qui Li plau i la restringeix a *aquells que vol*. Ell frueixen en la vida present, malgrat que aquesta vida només és un goig *temporal* comparada amb la que ha de venir.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ، وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٧﴾

R.4.

28. I els incrèduls diuen: "Per què no se li ha revelat un Senyal del seu Senyor?" Digues-los: "Al·là deixa que s'extraviïn aquell que Ell vol i guia cap a Ell mateix els que van a Ell".

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ۗ

29. "Aquells que creuen i els cors dels quals troben repòs en el record d'Al·là. Ai! En el record d'Al·là és on els cors poden trobar repòs":

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۗ

30. "Per als qui creuen i fan bones obres -seva serà la felicitat i un excel·lent lloc de retorn".

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

31. Així t'enviem un poble abans del qual altres pobles van precedir, perquè li expliquis el que t'hem revelat, i tanmateix, no creuen en el *Déu Clement*. Digues-los: "Ell és el meu Senyor, no n'hi cap d'altre sinó Ell. En Ell poso la meua confiança i cap a Ell serà el meu retorn".

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ ۗ

32. Perquè encara que hi hagués un Alcorà pel qual es moguessin les muntanyes, pel qual la terra s'esmicolés, o pogués parlar-se als morts, *no hi creurien pas*. No, la qüestió està del tot en mans d'Al·là. *Encara* no s'han adonat els creients que si Al·là hagués executat la Seva voluntat hauria guiat certament tota la humanitat? Quant als incrèduls, les calamitats no deixaran de flagel·lar-los pel que han forjat, ni deixarà de caure prop de les seves llars, fins que es compleixi la promesa d'Al·là. En veritat, Al·là no falla *en la Seva* promesa.

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتُ لَا يَلْتَمِثُ إِلَّا مَنْ جَمَعَهُمْ اللَّهُ كَلِمَةً يُبَيِّنُ لَهَا إِلَهِهُمْ فَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ

الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَةَ ۗ

R.5.

33. En veritat, els Missatgers anteriors a tu van ser objecte de burla; però Jo vaig concedir un respir als incrèduls. Després vaig agafar-los i com va ser llavors el meu càstig!

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِنَا مِن قَبْلِكَ
فَأَمَلَيْتُمُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ
أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

34. És que Qui està sobre cada ànima *per prendre nota del* que es mereix, *els deixarà sense càstig?* I tanmateix, adscriuen iguals a Al·là. Digues-los: "Anomeneu-los!" Podeu informar-lo d'allò que desconeix la terra? Es tracta simplement d'una manera de parlar sense sentit? No, però s'ha fet que la intriga dels incrèduls *aparegués* favorable davant dels seus ulls i han estat apartats del camí *recte*. Perquè aquell que Al·là deixa que s'esgarriï no tindrà cap guia.

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ ج وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُ
سَمُّهُمْ ءَأَمَّنُّونَهُ بِمَا لَا يَخْلُمُ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْطَأُونَ مِنَ الْقَوْلِ ءَبَلُ
رَبِّينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا
عَنِ السَّبِيلِ ءَوَمَّنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

35. Per a ells *és reservat* un càstig en la vida present; però en veritat el càstig del Més Enllà és més dur, i no tindran defensor contra Al·là.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ج وَمَا لَهُمْ
مِّنَ اللَّهِ مِن دَافِعٍ ﴿٣٥﴾

36. La definició del Cel promès als que temen Déu és que per ell corren rius; els seus fruits són permanents, com *també* la seva ombra. Aquesta és la recompensa dels justos; però la recompensa dels incrèduls és el Foc.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ج
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ءَأُكْلُهَا
دَائِمًا وَظِلُّهَا ءَتِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ
اتَّقَوْا ءَوَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

37. Però aquells a qui vam atorgar el Llibre gaudeixen del que t'ha estat revelat. I entre els diferents grups n'hi ha *alguns* que neguen una part d'ell. Digues-los: "Només m'ha estat ordenat adorar Al·là i no erigir iguals a Ell. A Ell invoco i cap a Ell serà el meu retorn".

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ ج وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن
يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَن
أَعْبُدَ اللَّهَ ج وَلَا أُشْرِكُ بِهِ ءَلَيْسَ
أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبٍ ﴿٣٧﴾

38. D'aquesta manera ho vam revelar com a judici evident. Si segueixes els seus malvats desitjos després d'haver-te arribat el coneixement, no tindràs amic ni defensor contra Al·là.

R.6.

39. En veritat vam enviar Missatgers abans de tu, i els vam donar esposes i fills. I no és possible que un Missatger porti un Senyal, excepte per nomenament d'Al·là. Per a cada termini hi ha un decret *diví*.

40. Al·là esborra el que vol i confirma *el que vol*, perquè en ell es troba la font de *tots* els decrets.

41. Tant si et fem veure el *compliment* d'algunes de les coses amb què els vam amenaçar, com si et fem morir, *poca importància té*, ja que a tu et correspon únicament el lliurament del Missatge i a Nosaltres el compte.

42. És que no veuen que visitem la seva terra i que la reduïm per les fronteres? Però Al·là jutja: ningú no pot revocar la Seva sentència. Perquè Ell és ràpid en els comptes.

43. Els que van existir abans d'ells van idear *també* plans, però tota preparació *efectiva* de plans pertany a Al·là. Ell sap el que es mereix cada ànima, i els incrèduls sabran aviat de qui serà la recompensa final d'aquesta llar.

44. Però els incrèduls diuen: "Tu no ets el Missatger". Digues-los: "Amb Al·là en tinc prou com a Testimoni entre vosaltres i jo, *així com* qui posseeix el coneixement del Llibre".

وَكذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَكَذَلِكَ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ دَرَجَةٍ وَلَا
دَاقِقَةٍ ﴿٣٨﴾

٣٨

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ
جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ بِمَنْ
عِنْدَهُ أَمْرَ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ
لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبَلَغَهُ
الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ وَوَسِعَ الْعُقُورُ لِمَنْ
عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿٤٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا
قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٤﴾

٤٤

CAPÍTOL 14 IBRAHIM

(Revelat abans de la Hillrah)

Introducció

El tema de la Surah anterior continua i s'explica més a fons i amb més claredat en aquesta. S'intenta que la veritat de l'ensenyament alcorànic es demostrï amb l'observació, a partir de deduccions de fets històrics. S'assenyala que, en circumstàncies semblants a les del Sant Profeta, els Missatgers de Déu van complir satisfactòriament la seva tasca contra una oposició molt poderosa. Per això, el sant Profeta tindrà també èxit en la seva missió, malgrat la escassetat de mitjans. La Surah continua dient que la finalitat autèntica de la revelació alcorànica és guiar la humanitat que es debat entre les tenebres i el Sant profeta ha estat exaltat per treure el seu poble d'aquestes tenebres cimberianes i dur-lo a la llum. Abans d'ells van aparèixer també altres profetes, d'entre els quals va destacar Moisès. La Surah explica la raó principal del triomf dels Missatgers divins contra els seus oponents i consisteix en què adoren Déu i prediquen la Veritat. després de tractar aquest tema, la Surah estableix alguns dels trets i característiques més destacades de la Paraula de Déu revelada i els criteris pels quals es pot demostrar la veritat. Jutjat per aquests criteris, l'Alcorà demostra clarament que és la Paraula de Déu. A continuació, s'avisava als musulmans de la manera d'aprofitar millor els seus nobles ideals i ensenyaments. Tot seguit, la Surah assenyala que el canvi que estava a punt de succeir a Aràbia a través del missatge de l'Alcorà havia estat decretat molts segles enre-re pel Déu Totpoderós. El pla i l'objectiu de Déu des que Abraham es dirigí al desert de Paran i hi establí el seu fill Ismael i la seva dona Agar, havia estat que aquell país àrid i erm esdevingués algun dia el centre del moviment religiós més gran que el món mai no hagués vist. La Meca va ser fundada per complir aquest pla diví. Per això, malgrat l'esterilitat i sequera de la terra, Déu sempre ha donat als seus habitants els mitjans per viure en la mesura més que suficient. Mentre Abraham reconstruïa la casa de Déu amb l'ajuda del seu fill, Ismael, pregava demanant que Déu suscités d'entre els mequins un Missatger que els donés els Seus Senyals i els ensenyés el Llibre i la saviesa, purificant-los (2:130). Aquesta pregària va tenir resposta en la Persona del Sant Profeta. La Surah recorda als fidels que les seves obligacions i responsabilitats els havien estat ja explicades pel Profeta Abraham i que mai no les havien de perdre de vista. Per últim, acaba amb una advertència als incrèduls dient que, ja que a la Meca havia estat fundada per esdevenir el centre i la ciutatella de la pregària i per difondre la doctrina de la Unicitat Divina, havien d'abandonar la idolatria. Tots els esforços per seguir oposant-se a la finalitat divina estaven destinats a culminar en el fracàs i frustració total.

IBRAHIM

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Alif Lam Ra.¹ *Aquest és un Llibre que t'hem revelat perquè treguis la humanitat de tota mena de tenebres vers la llum per manament del Seu Senyor, al camí del Poderós, el Que mereix lloança.* الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ وَلَمْ يَقْرَأُواهُ لِيَكُونُوا فِي السُّعْيَةِ ﴿٢﴾
3. A Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. I ai dels incrèduls pel terrible càstig! اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٣﴾
4. Aquells que s'estimen més la vida present que el Més Enllà, desvien *els homes* del camí d'Al·là i intenten fer-lo tortuosos. Són aquests els han anat massa lluny en l'error. الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۗ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿٤﴾
5. Però no hem enviat cap Missatger tret d'amb la llengua del seu poble, perquè els aclaris *totes les coses*. Al·là deixa, doncs, que s'extravii aquell que Ell vol, i guia qui vol. I Ell és el Poderós, el Savi. وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾
6. Vam enviar Moisès amb els Nostres Senyals, tot dient: "Treu el teu poble de tota mena de tenebres vers la llum, i recorda'ls els dies d'Al·là. En veritat, en això hi ha Senyals per a tota persona pacient i agraïda". وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَذَكِّرْهُمْ بِآيٰتِ اللَّهِ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٦﴾
7. I recordeu-vos de quan Moisès di- وَاذْكُرُوا

¹ Sóc Al·là, qui Tot ho veu.

gué al seu poble: "Recordeu les gràcies d'Al·là amb vosaltres quan us alliberà dels pobles del Faraó que us afligien amb un turment dolorós, i mataven els vostres fills i deixaven amb vida les vostres mullers; en això hi havia una gran prova del vostre Senyor per a vosaltres".

R.2.

8. I recordeu-vos també de quan el vostre Senyor va declarar: "Si sou agraïts, en veritat us concediré més favors, però si sou desagraïts, llavors heu de saber que el Meu càstig serà realment sever".

9. I Moisés digué: "Si no creieu, vosaltres i els que són a la terra, tots plegats, no podeu perjudicar Déu; en veritat Al·là és Autosuficient, Digne de Lloança.

10. No us han arribat notícies dels que us van precedir, la gent de Noè, i les tribus d'Ad i Zamud i dels que els van succeir? Ningú no els coneix ara tret d'Al·là. Els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals evidents, però ells van mossegar-se els dits amb la boca, tot dient: "No creiem en el que t'ha estat revelat i en veritat estem molt en deute per allò per què ens convoqueu".²

نِعْمَةً اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَ يُدْرِكُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَاءَكُمْ وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَظِيمٌ ﴿٤﴾

١
ع
١٣

وَ إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

وَ قَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿٥﴾

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ ثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ
فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦﴾

١
ع
١٣

١
ع
١٣

² L'expressió alcorànica "Faraddu aidiyahum li afwahihim" (es posaren les mans a la boca) dibuixa el retrat d'algué que es duu les mans a la boca indicant l'acció de bloquejar-la. Abans d'explicar aquesta expressió especial, cal determinar a qui es refereix aquest versicle. Evidentment aquest acte s'atribueix als no creients, per la qual cosa hi ha dues possibles interpretacions. Pot traduir-se com si els no creients s'introduïssin les mans a la boca, amb el significat que van rebutjar qualsevol diàleg amb els Missatgers i els seus seguidors. A aquest estat s'arribaria quan una persona quedés estupefacta i sense arguments i adquirís aquesta postura de bloqueig, que vol dir que no tenia res més a dir

11. "Els seus Missatgers van dir: "És que teniu cap dubte sobre Al·là, Creador dels cels i de la terra? Ell us convoca per perdonar-vos els pecats i concedir-vos un respir fins a un termini fixat". Van respondre: "Només sou homes com nosaltres; volem que ens allunyem del que els nostres pares solien adorar. Presenteu-nos, doncs, una prova clara".

قَالَتْ دُسْلُهُمْ أَلِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ يَدْعُوْكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ
اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ قَالُوْا اِلٰنْ اَنْتُمْ اِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُنَا ؕ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا
عَمَّا كَانَتْ يٰعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاتُّوْنَا
بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١١﴾

12. Els Missatgers els van dir: "En veritat, només som homes com vosaltres, però Al·là concedeix les Seves gràcies a qui vol d'entre els seus servents. I no ens correspon presentar-vos una prova tret de per ordre d'Al·là. I només en Al·là han de confiar els creients".

قَالَتْ لَهُمْ دُسْلُهُمْ اِلٰنْ تَحْنُ اِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلَكُمْ ؕ وَلِيْنَ اللّٰهِ يَمُنُّ عَلٰى
مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ؕ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ
تَاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَ
عَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾

13. "Però per què no hem de confiar en Al·là si Ell ens ha ensenyat el camí? En veritat suportarem qualsevol persecució de les vostres mans. Que confiïn en Al·là, doncs, aquells que hi confien!"

R.3.

14. Però els incrèduls van dir als seus Missatgers: "Certament us expulsarem del nostre país tret que torneu a la nostra religió". Llavors el seu Senyor els envià la revelació: "En veritat destruïrem els injustos".

وَمَا لَنَا اِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلٰى اللّٰهِ وَ قَدْ
هَدٰنَا سُبُلَنَا ؕ وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَا
اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَ عَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٣﴾

الْبَرِيَّةِ

وَ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُوْدَنَّ فِيْ
مِلَّتِنَا ؕ فَاُوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾

15. "I certament us farem viure en el país després d'ells. Això és per al qui

وَلَنُكَفِّرَنَّكُمْ الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

En una segona lectura es referiria a les boques dels missatges. També fa referència a la mateixa interrupció en el diàleg tot i que de manera diferent. Així doncs, el missatge consisteix en què els no creients impedeixen els Missatgers a seguir exigint-los que tanquin la boca. Aquest significat alternatiu es veu recolzat per la part restant del versicle en què els incrèduls continuen amb el tema, afirmant: "No creiem en el que t'ha estat revelat i en veritat, estem en un gran deute respecte a allò a què ens convoqueu".

sigui conscient del Meu rang i temi les Meves advertències".

16. Van implorar la victòria i, *com a resultat*, els arrogants enemics *de la veritat* van quedar reduïts al no-res.

17. Davant d'ell és l'Infern; i se li farà beure aigua bullent.

18. De la qual beurà glop a glop, a desgrat, difícils d'empassar. I la mort li sobrevindrà des de tots racons, *però* sense arribar a morir. I a més a més patirà un sever càstig.

19. L'exemple d'aquells que no creuen en el seu Senyor és que les seves obres s'assemblen a les cendres sobre les quals bufa el vent amb força en un dia de tempesta. No tindran poder sobre el que han guanyat. Aquesta és, en veritat, una total destrucció.

20. No veus que Al·là va crear els cels i la terra d'acord amb la veritat? Si li ho vol, pot fer-vos desaparèixer i crear de bell nou.

21. I això no és *gens* difícil per a Al·là.

22. Compareixeran tots davant d'Al·là; llavors els dèbils diran als que es van comportar amb orgull: "En veritat érem els vostres seguidors; no podeu, doncs, servir-nos d'alguna cosa contra el càstig d'Al·là?" Respondran: "Si Al·là ens hagués guiat, de ben segur que us hauriem guiat a vosaltres. *Però ara* és ben igual que mostrem impaciència o siguem pacients; no tenim escapatòria".

ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَ خَافَ وَعَيْدِي ﴿١٥﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

مِنْ ذَرَائِهِ جَهَنَّمَ وَ يُسْقَى مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٧﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَ مَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَ مِنْ ذَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٩﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَ يُأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٢٠﴾

وَ مَا ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢١﴾

وَ بَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰوٰٓءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوْا إِنْآ كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰنَا اللَّهُ لَهَدٰيْنٰكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْنَا أَجْرٌ عَلٰنًا أَمْ صَيْرَْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢٢﴾

R.4.

23. I quan s'enllesteixi l'assumpte, Satanàs dirà: "Al·là us féu una promesa de veritat, però jo us vaig prometre i vaig faltar a la meua promesa. No tenia cap poder sobre vosaltres tret que us vaig convocar i em vau obeir. No m'acuseu, doncs, sinó que acuseu-vos vosaltres mateixos. Ni puc ajudar-vos ni vosaltres em podeu ajudar. He rebutjat ja que m'hagueu associat a Déu. I per als injustos hi haurà en veritat un dolorós càstig".

24. Aquells que creuen i fan bones obres seran admesos en Jardins per on corren rius, on viuran per manament del seu Senyor. Allà la seva salutació serà la "Pau".

25. No veus amb què compara Al·là una bona paraula? És com un bon arbre, l'arrel del qual és ferma i les branques del qual arriben fins al cel?

26. Dóna els seus fruits en totes les estacions per manament del seu Senyor. I Al·là presenta paràboles per als homes, perquè hi reflexionin.

27. Però una paraula dolenta s'assembla a un arbre dolent, amb les arrels arrencades de terra i sense estabilitat.

28. Al·là enforteix els creients amb la paraula fermament establerta, tant en la vida present, com en el Més Enllà; i Al·là permet que els injustos s'extraviïn. Al·là fa el que vol.

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ
اللَّهَ وَعَدَّكُمْ وَعَدَّ الْحَقِّيَّ وَعَدَّ تُكْمُ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ
لِي ۚ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ
مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ
قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٣٤﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٥﴾

تُؤْتِي أكلهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ رِجْتَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ
مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٣٧﴾

يُغَيِّبُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَوَيْفَعَلُ اللَّهُ
مَا يَشَاءُ ﴿٣٨﴾

R.5.

29. No veus aquells que van canviar la gràcia d'Al·là per la ingratitude i van arrossegar la seva gent cap a la llar de la perdició,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

30. *que és l'Infern?* En ell s'abusaran. Quin lloc més dolent per al descans és!

جَهَنَّمَ ج. يَصَلُّونَهَا وَرِئْسَ الْقَرَارِ ﴿٣٠﴾

31. Van erigir rivals a Al·là per allunyar *la gent* del Seu camí. Digues-los: "Gaudiu-ne ara durant un temps, perquè després, en veritat, el vostre destí és el Foc".

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ
إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

32. Digues als meus servents creients que han de complir la Pregària i gastar del que els hem donat, de manera secreta i oberta, abans que no arribi un dia en què no hi haurà tractes ni amistat.

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا
بِئْعَ فِيهِ وَلَا خِلْفَ ﴿٣٢﴾

33. Al·là és Qui va crear els cels i la terra, féu que l'aigua caigués dels núvols, i així produí fruits per al vostre aliment. Ell us ha sotmès els vaixells perquè naveguin pel mar, tot seguint el seu manament, i *també* va sotmetre els rius.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ النَّمْرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ج. وَ
سَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٣﴾

34. Ell ha posat al vostre servei el sol i la lluna, que sempre es mouen. Ell també ha fet que us serveixin la nit i el dia.

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ج.
وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

35. I Ell us donà tot el que li heu demanat; i si *proveu de* comptar els favors d'Al·là, no podreu enumerar-los pas. En veritat, l'home és molt injust, i desagraït.

وَأْتَاكُمْ مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ج. وَإِن
تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ج. إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

ع
١٤

R.6.

36. I recorda't de quan Abraham digué: "Senyor meu, fes d'aquesta ciutat una ciutat de pau, i guarda'm a mi del mal i als meus fills, de l'adoració dels ídols".

وَأَذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

37. "Senyor meu, en veritat han extraviat molts de la humanitat. Per això, aquell que em segueixi serà certament dels meus; i aquells que em desobeeixi...Tu ets, en veritat, el Màxim Indulgent, Misericordiós".

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ
فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ
عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. "Senyor nostre, he establert alguns dels meus fills en una vall erma prop de la Teva Casa Sagrada -Senyor Nostre- perquè compleixin la Pregària. Fes, doncs, que els cors dels homes s'inclinin cap a ell i doni'ls fruits, perquè siguin agraïts".

رَبَّنَا إِنِّي أَصْبَحْتُ بِبُيُوتِ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ
رَبَّنَا لِيقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً
مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

39. "Senyor nostre, en veritat, Tu saps el que amaguem i el que manifestem. I no hi ha res ocult per a Al·là, ni a la terra ni al cel".

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ
وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Tota lloança correspon a Al·là, Que m'ha donat, malgrat la meva edat avançada, Ismael i Isaac. Certament, el meu Senyor és el que escolta la Pregària.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى
الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

41. "Senyor meu, fes-me complir la Pregària i també als meus fills. Senyor nostre! Accepta la meva Pregària".

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَرَبِّ
ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

42. "Senyor nostre, perdona'ns a mi i als meus pares i als creients el dia en què es retin els comptes".

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

٤٢

R.7.

43. I no pensis que Al·là desconeix el que fan els injustos. Ell només els dóna un respir fins al dia en què els ulls clavin la seva mirada.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيُؤْمَرُوا
تَشْخِصَ فِيهِ إِلَّا بَصَارُ ۙ ﴿٣٣﴾

44. Corrent esparverats, aixecant el cap, sense que la mirada els torni i amb la ment terriblement buida.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ
رَأْيُهُمْ طَرْفَهُمْ ۗ وَأَفِئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۙ ﴿٣٤﴾

45. Avisa els homes del dia en què els arribarà el càstig *promès* quan els injustos diran: "Senyor nostre, concedeix-nos un respir durant un termini curt. Respondrem la Teva crida i seguirem els Missatgers". "No vau jurar abans d'això *que* no caurieu?".

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ نُجِيبُ دَعْوَتَكَ وَ
نَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِن قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ ذُرِّيٰٓئِكُمْ ۙ ﴿٣٥﴾

46. "Però viviu a les llars de qui es van perjudicar a ells mateixos, i heu entès clarament com els tractem; perquè us hem presentat paràboles *clares*".

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۙ ﴿٣٦﴾

47. Ells recórrer a qualsevol engany però Al·là sap com reduir-les al no-res, malgrat que el seu engany fos capaç de moure muntanyes.

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ ۙ ﴿٣٧﴾

48. No penseu llavors que Al·là deixarà de complir la Seva promesa als Seus Missatgers. En veritat, Al·là és Totpoderós, Senyor de la retribució.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفًا وَعْدِهِ
رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۙ ﴿٣٨﴾

49. El dia en què aquesta terra canviï per una altra terra, *com també* els cels; i *tots* compareixeran davant d'Al·là, l'Únic, el Suprem.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَ
السَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ۙ ﴿٣٩﴾

50. En aquest dia veuràs els culpables lligats amb cadenes.

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ
فِي الْأَصْفَادِ ۙ ﴿٤٠﴾

51. Els seus vestits seran de quitrà i el foc els embolcallarà el rostre.

سَرَابِيْلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَ تَغْشَى
وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥١﴾

52. Això serà així perquè Al·là castigui cada ànima pel que ha fet. En veritat, Al·là és ràpid en els comptes.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

53. Aquest és un Missatge clarament destinat al benefici de a la humanitat, perquè siguin així exhortats, perquè sàpiguen que Ell és l'Únic Déu, i perquè puguin reflexionar els que tenen coneixement

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَ
لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَ
لِيَذْكُرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا لِلَّهِ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

CAPÍTOL 15

AL-HILLR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons l'opinió més autoritzada, aquesta Surah fou revelada a la Meca. A la Surah anterior es va dir que, encara que els Profetes anteriors no tenien mitjans materials, la seva missió progressava i prosperava perquè tenien la Paraula de Déu que els guiava i ajudava. Per això, el Sant Profeta se'n sortiria en la seva missió. La Paraula de Déu, declara amb èmfasi aquesta Surah, és una gran força davant la qual no pot resistir cap poder mundanal. Inventar mentides contra Déu és molt greu i els impostors i els que s'inventen mentides contra Déu ben aviat trobaran la seva fi merescuda, i s'afirma que l'Alcorà és la Paraula de Déu revelada i posseeix proves irrefutables per demostrar el seu origen diví.

Tema

El tema bàsic de la Surah és que cap Escripura revelada pot apropar-se a l'Alcorà en la bellesa de la seva expressió, estil i grandesa del seu contingut. És l'Escripura revelada per excel·lència. És inigualable i no té cap rival en cap aspecte. La seva bellesa i les seves qualitats són tantes i variades que fins i tot els incrèduls es veuen de vegades obligats a admetre que no tenen res d'igual i els agradaria haver tingut una Escripura semblant. Malgrat aquesta confessió per part seva, no troben la manera d'acceptar-lo ni entenen que, amb la seva negativa a no acceptar l'Alcorà, quedaran privats de la veritat i s'atrauran ells mateixos el desgrat i el càstig de Déu. El Missatge alcorànic tindrà èxit i res no podrà destorbar el seu camí. Aquells que en dubtin o es neguin a acceptar-lo seran els que patiran. La Surah afirma tot seguit que, si la revelació alcorànica és ridiculitzada i tractada amb menyspreu, no ens hem de sorprendre, ja que les revelacions dels Profetes anteriors també van ser objecte de burla. Però aquells que se'n burlen no entenen el fet evident que no és fàcil inventar-se mentides contra Déu, perquè fer-ho és convidar a una destrucció segura. El Déu Omnipotent vigila que no s'inventin amb èxit mentides contra Ell i que la falsificació es distingeixi fàcilment de la Seva Paraula revelada. Ell li concedeix una distinció i excel·lència especials i crea un ambient favorable perquè els homes de pensament recte l'acceptin, elevant aquells que l'accepten a un nivell baix a les alçades més eminents de l'excel·lència moral.

AL-HILLR

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Alif Lam Ra¹. Aquests són els versicles del Llibre i de l'il·luminador Alcorà.

الرَّحْمَةِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ۝۲

PART 14

3. Sovint els incrèduls desitjaren haver estat musulmans.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۳

4. Deixeu-los sols perquè mengin i frueixin, i l'esperança vana els enganyi; però ben aviat sabran.

ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْأَمْلَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۴

5. Perquè mai no hem destruït cap ciutat sense que existís per a ella un decret conegut.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۵

6. Cap poble no pot avançar el temps que li ha estat fixat, ni endarrerir-lo.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝۶

7. I van dir: "Oh tu, a qui ha estat revelada aquesta Exhortació, ets sense dubte un boig".

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۷

8. Per què no ens envies un àngel, si ets dels veritables?

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۸

9. Nosaltres no enviem àngels sinó amb la veritat, i llavors no se'ls atorga cap respir.

مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ ۝۹

10. En veritat, Nosaltres mateixos hem revelat aquesta Exhortació, i certament serem el seu Guardià.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۱۰

¹ Sóc Al-là, qui tot ho veu.

11. Perquè vam enviar *Missatgers* abans de tu provinents de diverses faccions de pobles anteriors.
12. Però mai no els va arribar cap *Missatger* sense que es burlessin d'ell.
13. Així vam fer que aquest *costum de burlar-se'n* penetrés en els cors dels pecadors:
14. No creuen pas en ell, encara que l'exemple dels pobles anteriors els va *precedir*.
15. I tot i que els obríssim una porta del Cel, i comencessin a pujar-hi,
16. Dirien certament: "És que els nostres ulls estan enlluernats, més aviat som un poble embuixat".
R.2.
17. Però en veritat hem creat constel·lacions *d'estrelles* en el firmament i les hem guarnit per als que l'esguarden.
18. I l'hem protegit contra tot Satanàs rebutjat.
19. Però si algú escolta d'amagat, el persegueix una flama brillant.
20. Perquè hem estès la terra, posant-hi muntanyes fermes, i hem fet que tot hi germinés en la mida adequada.
21. I en ella vam disposar mitjans de subsistència per a vosaltres, i *també* per a *tots* aquells a qui nodriu.
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝
- كَذَلِكَ نَسُكُّهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝
- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝
- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝
- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝
- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
- إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُسِينٌ ۝
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝
- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝

22. I no existeix cap cosa els tresors de la qual no siguin amb Nosaltres, i només els enviem en la mesura coneguda.

وَأَنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. I enviem els vents fecundants, i després fem que caigui l'aigua dels núvols, i us la lliurem perquè en beveu; però no sou dels que en reserveu.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. I en veritat, som Nosaltres els qui donem la vida i causem la mort; i només Nosaltres som l'*únic* Hereu.

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

25. Coneixem aquells que van davant de vosaltres i coneixem els qui vénen darrere.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. I en veritat és el teu senyor qui els aplegarà a tots. En veritat, Ell és Savi, Omniscient.

وَأَنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ دِرَاتَهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

R.3.

27. En veritat, vam crear l'home d'argila seca i sonant, modelat de fang estancat.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

28. I abans havíem creat els yim de l'explosió del foc dels vents.

وَالجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. I *recorda't* de quan el teu Senyor digué als àngels: "Sóc a punt de crear l'home d'argila seca i sonant, de fang negre modelat en la seva forma".

وَأذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

30. "Així, quan l'hagi modelat *amb perfecció* i li hagi pogut infondre el Meu Esperit, inclineu-vos en senyal de submissió a Ell".

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

31. Els àngels es van sotmetre, doncs, tots plegats.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Tret d'Iblis: es negà a ser dels que se sotmeten.
 لَا إِلَيْسَ ، أَبِي أَنْ يَكُونَ مَعَهُ السَّجِدِينَ ﴿٣٢﴾
33. Déu digué: "Oh, Iblis, què et passa que no estàs entre els que se sotmeten?"
 قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّجِدِينَ ﴿٣٣﴾
34. Ell respongué: "No em sotmetré a l'home a qui has creat d'argila seca i sonant, de fang negre modelat en la seva forma".
 قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٤﴾
35. Déu digué: "Marxa d'aquí, perquè en veritat has estat rebutjat".
 قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾
36. "Perquè, en veritat, sobre tu caurà la maledicció fins al Dia del Judici".
 وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾
37. Ell digué: "Senyor meu, concedeix-me un respir fins al dia en què siguin ressuscitats".
 قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾
38. Déu digué: "Ets d'aquells a qui se'ls concedeix un respir,
 قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٨﴾
39. fins que arribi el dia del temps fixat".
 رَبِّي يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾
40. Ell respongué: "Senyor meu, ja que m'has jutjat com perdut, faré certament que *el mal* els *sembli* bell a la terra, i els extraviaré a tots".
 قَالَ رَبِّ بِمَا آغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾
41. "Tret dels Teus servents triats d'entre ells".
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾
42. Déu digué: "Aquest és un camí *que porta* recte fins a Mi".
 قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾
43. "En veritat, no tindràs poder sobre els Meus servents, tret d'aquells dels perversos *elegits* perquè et segueixin".
 إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٣﴾

44. I en veritat l'Infern és el lloc promès per a tots ells. وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٢﴾
45. Té set portes: i a cada porta se li assigna un grup d'ells. لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٢٥﴾
- ٢٤
46. Certament el just estarà *situat* entre jardins i fonts. إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾
47. "Entreu-hi en pau i seguretat". أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٢٧﴾
48. Farem desaparèixer qualsevol rancúnia que pugui haver-hi en el seu pit, *de manera que es tornin com a germans asseguts* en divans, uns enfront dels altres. وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٢٨﴾
49. La fatiga no els arribarà, ni mai no *en* seran expulsats. لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٣١﴾
50. Digues als Meus servents que Jo sóc certament el Màxim Perdonador, el Misericordiós; نَبِيِّ عَبَادِي الَّذِينَ أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ ﴿٥١﴾
51. I *també* que el Meu càstig és el càstig dolorós. وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٢﴾
52. I informa'ls dels hostes d'Abraham. وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَیْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾
53. Quan es van presentar al seu davant, tot dient-li: "Pau", ell va respondre: "En veritat, tenim por de vosaltres". إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٥٣﴾
54. Van respondre: "No tingueu por, perquè venim a donar-te la bona nova d'un fill *que* estarà dotat de coneixement". قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾
55. Ell digué: "Em doneu aquesta bona nova malgrat que m'ha arribat la قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ

vellesa? Sobre què em doneu, dones, la bona nova?"

فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Van respondre: "l'hem donat una bona nova veritable; no siguis, dones, dels que desesperen".

قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَارِظِينَ ﴿٥٦﴾

57. Digué: "Però qui pot desesperar de la misericòrdia del seu Senyor tret dels extraviat?"

قَالَ وَمَنْ يَفْتِنُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

58. I afegí: "Quina és ara la vostra missió, oh missatgers?"

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

59. Van respondre: "Hem estat enviats a un poble culpable,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. exceptuant-ne la família de Lot. Els salvarem a tots ells,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

61. tret de la seva muller. Suposem que serà entre els que es quedin enrere"

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦١﴾

R.5.

62. Però quan els Missatgers es van presentar davant de la família de Lot,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ بِالْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Ell digué: "En veritat, sou un grup de desconeguts".

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مِّنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Van respondre: "No, sinó que hem vingut a tu amb allò en què van dubtar".

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. "I hem vingut cap a tu amb la veritat, ja que certament som veritables".

وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. "Marxa, doncs, amb la teva família en la última part de la nit, i segueix tu darrere d'ells. Que cap de vosaltres no miri enrere, i dirigiu-vos ara allà on us manin".

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. I li vam fer saber aquest decret que diu que l'últim d'ells seria exterminat al matí.

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمَرَ أَنَّ
دَايِرَهُ هُوَ لَاءَ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿١٤﴾

68. Però la gent de la ciutat van acudir joiosos.

وَ جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾

69. Ell digué: "Aquests són els meus convidats, no m'averگویu".

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءَ صَافِيَةٌ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿١٦﴾

70. "I temeu Al·là i no em cobriu de vergonya".

وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تُخْزُونِ ﴿١٧﴾

71. Van respondre: "És que no et vam prohibir *rebre* tota mena de gent?"

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

72. Digué: "Teniu en compte la presència de les meves filles, si us sentiu inclinats a fer el mal".

قَالَ هَؤُلَاءَ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَالِينَ ﴿١٩﴾

73. Per la teva vida, aquests *també* en la seva *eshojarrada* embriaguesa vagaregen distrets".

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٢٠﴾

74. Però llavors el càstig es va abatre sobre ells a l'alba.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٢١﴾

75. Li vam donar *del tot* la volta i vam fer ploure sobre ells pedres argiloses.

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٢٢﴾

76. En veritat, en tot això hi ha senyals per a aquell que sàpiga llegir-ne *els senyals*.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٢٣﴾

77. I es troba en un camí que *encara* existeix.

وَ إِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٢٤﴾

78. En veritat, en això hi ha un Senyal per als creients.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٥﴾

79. I el Poble del Bosc va ser també malvat.

وَلَا إِنَّ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
لَظَالِمِينَ ﴿٨١﴾

80. Per això, els vam castigar. I totes dues són enterrades en un camí principal.

فَأَنتَقَمْنَا مِنْهُم بِوَادِيهَا
مُتْبِعِينَ ﴿٨٢﴾

R.6.

81. La Gent del Hillr van tractar *també* els Missatgers de mentiders.

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٣﴾

82. Els vam donar els nostres Senyals, però se'n van apartar.

وَآتَيْنَهُم آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٨٤﴾

83. Ells solien excavar les seves cases a les muntanyes, per més seguretat.

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
أَمْنِينَ ﴿٨٥﴾

84. Però el càstig va caure damunt d'ells al matí.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضِحِينَ ﴿٨٦﴾

85. I no els va servir de res tot el que havien guanyat.

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٧﴾

86. Perquè només hem creat els cels i la terra i tot el que hi ha entre ells amb els requisits de la veritat; i és ben segur que arribarà l'Hora. Apartat't, doncs, d'ells amb generositat.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ
لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٨﴾

87. En veritat, el teu Senyor és el Gran Creador, l'Omniscient.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٩﴾

88. I, en efecte, t'hem donat els set *versicles*, que sovint es repeteixen i el Gran Alcorà.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي
وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٩٠﴾

89. No dirigeixis amb cobdícia la mirada cap a les provisions temporals que hem atorgat a alguns d'ells, ni passis pena per ells; més aviat cobreix amb la teva ala de *misericòrdia* els creients.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

90. Digues-los: "En veritat, sóc un simple Amonestador".
 وَقُلْ إِنِّي أَنَا التَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾
91. Com vam enviar *el càstig* a aquells que es van dividir; aquells que van trencar l'Alcorà en parts.
 كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٣١﴾
92. I aquells que van fragmentar l'Alcorà.²
 الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٣٢﴾
93. Així doncs, pel teu Senyor, en veritat els interrogarem a tots ells
 فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٣﴾
94. sobre el que solien fer.
 عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾
95. Declara, doncs, obertament el que se t'ha ordenat i allunya't de qui adsciu iguals a Déu.
 فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٥﴾
96. En veritat, serem suficients contra els que se'n burlen;
 إِنَّا كَفِينَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٣٦﴾
97. Aquells que posen un altre déu a l'alçada d'Al·là, però aviat ho sabran.
 الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾
98. Perquè, en veritat, sabem que el teu pit s'estreny pel que diuen.
 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٣٨﴾

² Preferim traduir aquests versicles en temps futur en comptes de passat, perquè considerem que inclouen una advertència seriosa per als musulmans. No és sorprenent que es faci servir el passat per indicar el temps futur, perquè la majoria d'aquestes profecies que estan destinades a complir-se s'expressen en l'Alcorà en passat. Així la traducció hauria de ser: "I, en efecte, t'hem donat els set versicles que es repeteixen sovint i el Gran Alcorà. No dirigeixis la teva mirada amb cobdícia al plaer temporal que hem proporcionat a alguns grups d'ells, ni t'afligeixis per ells; sinó que cobreix amb la teva ala de misericòrdia els creients. Digues-los: "Sóc certament un simple Amonestador". Igual que sempre, enviarem el càstig a aquells que es van dividir en sectes, i a aquells que dividiran l'Alcorà en fragments". Es palès que aquesta traducció és l'adient quan observem el context d'aquests versicles i descobrim que els versicles precedents comencen amb una introducció dramàtica del sagrat Alcorà com un gran Llibre. Després, molts d'aquells que es declaren seguidors de l'Alcorà, menyspreen el seu missatge fonamental d'unitat i es divideixen en sectes, per demostrar que la seva pròpia interpretació és la correcta acaben dividint l'Alcorà en fragments (cada grup partidari de determinats versicles que interpreten segons la seva conveniència davant d'altres que fan el mateix). La divisió és tan clara i definitiva que, al final no hi ha possibilitat de compromís entre els diferents grups. Això fa que la gent de la "Ummah" es divideixin en sectes i, en aquest procés, divideixin l'Alcorà en fragments.

99. Però glorifica el teu senyor llo-
ant-Lo, i sigues dels que s'inclinen
davant d'Ell.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ
السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. I segueix adorant el teu Senyor
fins que t'arribi la mort.

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

CAPÍTOL 16

AL-NAHL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

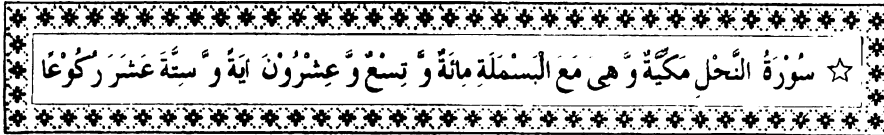
Aquesta Surah fou revelada a la Meca. Ibn 'Abbas exceptua els versicles 96, 97 i 98 que, en la seva opinió, van ser revelats a Medina. No obstant això, el Professor Noldeke pensa que la Surah fou revelada a la Meca amb l'excepció dels versicles 44, 112, 120, 121 i 126. No comença amb lletres abreujades. Com que la matèria d'una Surah és una ampliació de les lletres abreujades posades al començament, i les regeix per elles, el tema de la Surah mancada de lletres abreujades és, de fet, la continuació del tema de la Surah anterior que té aquestes lletres al començament; i queda també sotmès i es regeix per aquestes lletres abreujades. Per tant, el tema d'aquesta Surah ha de considerar-se una continuació de la Surah anterior, Al-Hillr, i considerar-se que la regeixen les lletres *Alif Lam Ra*, situades al començament d'aquesta Surah. Només és diferent el mètode del plantejament i el tractament del tema.

Tema

S'ha donat a aquesta Surah l'encertat títol de Al-Nahl (literalment, l'Abella), perquè, referint-se a l'instint natural de l'abella, anomenada Wahy a l'Alcorà (16:69), es crida l'atenció sobre el fet que tot l'univers, per al seu desenvolupament harmoniós i suau, depèn del Wahy, manifest o ocult, directe o indirecte. Aquest és el tema bàsic fonamental de la Surah. A més a més, la Yihad s'introdueix aquí com a tema important. Com que la Yihad anava a convertir-se en objecte d'atac des de totes bandes, s'apunta que, com la mel és protegida per l'abella d'interferències indègudes gràcies al fibló que li ha donat Déu, de la mateixa manera l'Alcorà, que és un magatzem de mel espiritual, serà protegit amb l'ús de la força que hauran de fer servir els musulmans per protegir-lo. Es diu als creients que si volen que els seus parents i amics acceptin l'Alcorà, han d'intentar que els seus propis cors estiguin nets, perquè sense puresa al cor és impossible conèixer Déu. Déu no obliga ningú a acceptar la veritat, perquè amb l'ús de la força s'anul·la el mateix objecte de la religió.

A continuació, la Surah comença una discussió sobre la Vida després de la mort i s'afirma que, fins i tot en aquest món, es ressusciten algunes nacions i se'ls dona nova vida, i amb la seva "Hillrah" (Emigració) comença la seva resurrecció. Per tant, el Sant Profeta va haver també d'abandonar la seva terra i emigrar a Medina, perquè era bàsic per al desenvolupament espiritual dels seus seguidors que se separen dels incrèduls, i van ser educats i formats en els ensenyaments de la seva religió en ambients convenients. D'aquí es conclou que, si és necessari patir una Hillrah en aquest món per al progrés espiritual dels creients, què més caldrà fer per l'avenç espiritual permanent de l'home que pateixi una Hillrah espiritual, un altre nom que rep la mort? Després d'aquesta Hillrah, els Fidels i els incrèduls comencen a seguir camins separats. Els incrèduls van a l'Infern i els Fidels gaudeixen de la Gràcia Divina i ascendeixen a les alçades de la proximitat a Déu. Es continua amb el tema dels resultats importants i bells que es

derivaràn de la Hillrah (Emigració) del Sant Profeta. La Surah continua tractant breument la qüestió de per què es concedeix un respir als incrèduls i per què no se'ls obliga a acceptar la veritat. Això porta a refutar l'objecció de si el Sant Profeta és un veritable Missatger de Déu, per què varien els seus ensenyaments respecte als dels Profetes anteriors? En resposta a aquesta objecció, s'afirma que l'autèntic ensenyament que van donar els profetes anteriors als seus pobles va diferir notablement dels ensenyaments reals, adulterats i corruptes atribuïts a ells. En efecte, un nou Profeta només apareix quan s'han corromput els ensenyaments anteriors i han perdut el seu dret a la protecció divina. Citant l'exemple de l'abella, la Surah se centra en el fet que de la mateixa manera que, guiada per la inspiració divina, l'abella agafa el seu aliment dels fruits i les flors i el converteix en mel deliciosa, de la mateixa manera l'home, per a la seva regeneració moral i desenvolupament espiritual, ha de ser guiat per la revelació i continua dient que així com la mel varia de qualitat, els homes tampoc no tenen el mateix desenvolupament espiritual. Com els colors diferents i aromes de la mel, les revelacions dels diversos Profetes són diferents. Tot seguit, presenta un argument més per demostrar la necessitat de la revelació divina. Quan, amb el pas del temps, els pobles queden separats de l'era d'un Profeta, augmenten i arrelen els interessos creats i els privilegis passen de pares a fills i es tanquen a l'home comú les vies naturals de progrés i avenç, Déu suscita un nou Profeta que comença una guerra contra aquesta tirania de l'home contra l'home, i els anomenats cabdills que van gaudir en d'altres temps el monopoli del poder i el benefici, queden destronats de les seves posicions d'autoritat i ocupen el seu lloc homes normals que segueixen el nou Profeta. Es desfàn les cadenes de l'esclavatge dels homes, que comencen a respirar en ambient de veritable llibertat. Tot seguit, s'avisava als incrèduls que ben aviat tindran lloc canvis importants que s'ha estat decretat que els durà l'Alcorà. L'època exigeix un canvi i el nou Missatge té totes les qualitats i ingredients essencials d'un Ensenyament perfecte. Els seguidors d'aquest nou ensenyament tindran èxit, i tot el poder i domini passaran a les seves mans. S'entaularà una veritable guerra contra la incredulitat i els seus caps seran destruïts. Cap al final de la Surah, es diu al Sant Profeta que el camp i l'àmbit de l'ensenyament haurà d'ampliar-se ara i haurà d'abraçar els cristians i els jueus. Això provocarà una nova oposició i els musulmans patiran la persecució des de totes bandes, però la causa divina de l'Islam continuarà creixent i prosperar entre l'oposició i la persecució, i els seus enemics trobaran la sort que es mereixen.

AL-NAHL

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
2. El decret d'Al-là és a prop; no sigueu impacients. Sant és Ell, i exaltat per sobre de tot el que li associen a Ell. اَنْۢیۡۤ اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۚ سُبْحٰنَهُ وَتَعْلٰی عَمَّا یُشْرٰکُوْنَ ۝۲
3. Ell envia els àngels amb la revelació pel Seu manament, a aquell que li plau dels Seus servents, *tot dient*: "Aviseu *tothom* que no hi ha cap altre déu que Jo, per la qual cosa m'heu de témer només a mi". یُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ أَمْرِہٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِہٖ اَنْ اَنْذِرُوْا اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوْنَ ۝۳
4. Ell creà els cels i la terra d'acord amb els requisits de la veritat. Exaltat sigui Ell per damunt de tot el que Li associen. خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعْلٰی عَمَّا یُشْرٰکُوْنَ ۝۴
5. Ell ha creat l'home d'una gota de líquid, però vet aquí que esdevé un oponent declarat. خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ۝۵
6. Ell també ha creat el bestiar; en ell trobeu l'escalfor i *d'altres* beneficis; i d'alguns d'ells mengeu. وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَمَنْٰفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ۝۶
7. I en ells trobeu la bellesa per a vosaltres quan *els* porteu a casa als capvespres; i quan *els* traieu a pasturar al matí. وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرْجَعُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ۝۷
8. I ells transporten les vostres càrregues fins a una terra on no podríeu arribar, si no fos a costa del vostre gran esforç. En veritat, el vostre Senyor és Compassiu, Misericordiós. وَتَحْمِيْلُ اَثْقَالِكُمْ اِلٰی بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا اِلَيْهِۤہِۦۙ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ۚ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۸

9. Ell ha creat cavalls, eugues i ases perquè pugueu muntar-los, i com a font de bellesa. I Ell crearà el que encara desconeixeu.

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

10. A Al·là correspon *mostrar el camí* recte, perquè hi ha camins que es desvien de *la rectitud*. Però si Ell hagués fet la Seva Voluntat, us hauria guiat a tots.

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَ مِنْهَا جَائِرٌ، وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

R.2.

11. Ell és qui us envia l'aigua dels núvols; d'ella teniu la vostra beguda i a partir d'ella *creixen* les plantes on feu pasturar *el vostre bestiar*.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

12. Amb això fa créixer *conreus de tota mena* per a vosaltres, l'olivera i la datilera, les vinyes i tota mena de fruits. En veritat, aquí hi ha un senyal per a la gent que hi reflexiona.

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالتَّخَيْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

13. I va sotmetre al vostre servei la nit i el dia, el sol i la lluna; les estrelles *també* van ser posades al vostre servei per la Seva ordre. En veritat, aquí hi ha Senyals per a la gent que fa servir el seny

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

14. I ell va sotmetre al vostre servei les coses que va crear per a vosaltres a la terra, de colors variats. En veritat, aquí hi ha un Senyal per a la gent que hi para atenció.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Ell és qui us va sotmetre el mar perquè en mengéssiu carn fresca, i en poguéssiu treure alguns guarniments amb què us engalaneu. Veieu com els vaixells el solquen, *perquè així pugueu viatjar*, i perquè procureu la Seva Magnanimitat i sigueu agraïts.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَرَلْتَبَتَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

16. Ell ha posat a la terra muntanyes fermes per sostenir-vos, i rius i camins perquè pugueu seguir el camí adequat.¹

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَ
أَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

17. I també va posar altres senyals: amb elles i amb les estrelles segueixen la direcció correcta.

وَعَلَّمْتَهُنَّ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

18. És que Aquell que crea és, doncs, com el que no crea? No hi parareu atenció?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

19. Però si proveu de comptar els favors d'Al·là, no podreu enumerar-los. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تَحْصُوهَا إِنْ تَعَدُّوا لَعَفُوهُ ذُرِّيَّتُ الْمَعْنَى ﴿١٩﴾

20. Al·là sap el que amagueu i el que manifesteu.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Però aquells qui invoquen en comptes d'Al·là no creen res, sinó que ells mateixos són creats.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

22. Són morts, no vius; i ignoren quan seran ressuscitats.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ ۖ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

¹ Alguns especialistes han traduït la paraula "an tamida bikum" com a "tremolor", que, si s'acceptés, significaria que Déu esmenta les seves bondats sobre la humanitat, recordant que Hem creat muntanyes que provoquen grans terratrèmols que porten la destrucció a tot arreu. Per desgràcia, s'oblida que la paraula "tamida" deriva de "maada", que significa proporcionar manteniment. La paraula "maaidah" emprada en el Sant Alcorà procedeix del mateix infinitiu. Tenint en compte aquest sentit, el significat d'aquest versicle queda transformat completament. Recorda a la humanitat que Déu ha creat a les muntanyes, les quals són essencials per al manteniment de totes les espècies vives. L'aigua s'evapora constantment dels llacs, mars i oceans i es condensa a les altures en partícules més denses. L'existència de les muntanyes és essencial per convertir de nou el vapor en aigua, en produir-se pluges extenses que fan possible la perpetuació de la cadena vital. Aquesta traducció és l'única possible que s'ajusta perfectament a la resta del versicle. Per tant, el sentit correcte seria: "Ell ha posat a la terra muntanyes fermes per sostenir-vos, i rius i rutes perquè pugueu seguir el camí adequat". La relació entre aigua i menar és obvia. A la història de la civilització, els rius van jugar el paper més important perquè van fer possible l'existència de terreny muntanyosos i la creació de camins al llarg del curs d'aquests.

R.3.

23. El Vostre Déu és el Déu Únic. I quant a aquells que no creuen en el Mes Enllà, els seus cors són contraris a la veritat, i són plens d'orgull.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Sense dubte, Al·là sap el que amaguen i el que manifesten. En veritat, no estima els orgullosos.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُخْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Però quan se'ls diu: "Què *penseu vosaltres* del que el vostre Senyor ha revelat?" Responen: "Històries dels antics".

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. Perquè duguin les seves càrregues completes el Dia de la Resurrecció, i també una part de les càrregues d'aquells a qui van extraviar sense coneixement. Que dolenta és la càrrega que suporten!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بَغِيرٍ عِلْمِهِمُ الْآسَاءِ مَا يَزِيدُونَ ﴿٢٦﴾

R.4.

27. Aquells que els van precedir van confabular-se *també*, però Al·là va ensorrar les seves edificacions fins als seus fonaments, de manera que la teulada va esfondrar-se damunt d'ells; i el càstig els va arribar d'on menys s'ho pensaven.

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Després, en el Dia de la Resurrecció, els afrontarà, dient: "On són els meus "iguals" en el nom dels quals acostumàveu a oposar-vos als *Profetes*?" Els dotats de coneixement diran: "Aquest dia la desgràcia i l'aflicció *cauran* certament sobre els incrèduls".

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ ۖ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنَ الْخُرْزِيِّ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

29. Aquells a qui els àngels causen la mort mentre estan fent mal a les seves pròpies ànimes. Llavors oferiran la

الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلَامَ ۖ مَا كُنَّا نَعْمَلُ

seva submissió, *tot dient*: "No fèiem cap mal". No, en veritat Al·là sap molt bé que acostumàveu a fer".

مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

30. Així doncs, entreu a les portes de l'Infern, per viure-hi. Dolenta és, en veritat, la llar de l'orgullós!

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَلَيْئَسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٢﴾

31. I *de quan* es diu als justos: "Què penseu vosaltres del que ha revelat el vostre Senyor?" ells responen: "El millor". Per als qui fan el bé hi ha un bé en aquest món, però la llar del Més Enllà és encara millor. Què bona és, en veritat, la llar dels justos!

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَل
رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَلِلَّذِينَ كَانُوا الْأَخْرَافَ خَيْرٌ
وَلِنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

32. Jardins d'Eternitat, en els quals entraran, pels que corren rius. Hi tindran el que vulguin. Així recompensa Al·là els justos,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

33. Aquells a qui els àngels causaran la mort mentre són purs. Diran: "La pau sigui amb vosaltres! Entreu al Cel pel que acostumàveu a fer".

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُم الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

34. És que esperen una altra cosa tret que els àngels vinguin sobre ells o que els arribi el disseny del teu Senyor? Van fer el mateix els que els van precedir. Al·là no els ha perjudicat, sinó que es perjudicaven ells mateixos.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٣٦﴾

35. Així va caure sobre ells el malvat resultat del que van fer, i els va envoltar allò del que solien burlar-se.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا
وَاحْقَاقٌ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٧﴾

R.5.

36. Aquells que erigeixen *altres* iguals a Déu diuen: "Si Al·là ho hagués volgut, no haguessim adorat res

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَاللَّهِ

en comptes d'Ell, ni nosaltres ni els nostres pares, ni hauriem prohibit res sense una *ordre* Seva". Així vam fer aquells que els van precedir. Però són responsables els Missatgers d'alguna cosa tret del simple lliurament del Missatge?"

أَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

37. Però vam suscitar d'entre cada poble un Missatger, *que va predicar*: "Adoreu Al·là i rebutgeu el Maligne". Però entre ells va haver-hi *alguns* que van merèixer la perdició. Recorreu, doncs, la terra i comproveu quin va ser el final dels que van titllar de mentiders *els Profetes!*

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
حَقَّقْنَا عَلَيْهِ الضَّلَالَةَ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Si desitges ferventment guiar-los, *has de saber llavors* que Al·là no guia certament aquells que esgarrien *els altres*. Per a ells no hi haurà defensors.

إِنْ تَحَرَّضَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Però juren per Al·là amb els seus juraments més solemnes que Al·là no ressuscitarà els qui moren. No, *Ell certament els ressuscitarà* -una promesa que *Ell ha fet* obligant-se Ell Mateix, però la majoria dels homes ho ignoren.

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا
يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. *Ell els ressuscitarà* per explicar-los allò en què van discrepar, i perquè els incrèduls sàpiguen que van ser mentiders.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا
كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Quan volem que quelcom existeixi, la Nostra paraula és només dir-li: "Sigues!", i és.

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ
نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

R.6.

42. *Quant als* que van deixar les seves llars per la causa d'Al·là després

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ

d'haver estat perjudicats, certament els donarem una llar digna en aquest món; però en veritat la recompensa del Més Enllà és més gran, tant de bo ho sabessin...

مَا ظَلِمُوا لِنُبِّئَتْهُمْ فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً ۗ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرَ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

43. Aquells que són perseverants i confien en el seu Senyor.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٣﴾

44. Només vam enviar *com Missatgers* abans de tu homes a qui vam enviar la revelació; pregunteu, doncs, quins són els custodis de les divines Escripures, si ho desconeixeu.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ
إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

45. *Vam enviar els Nostres Missatgers* amb Senyals evidents i Escripures. I et vam revelar el recordatori, perquè expliquessis a la humanitat el que se'ls havia revelat, i perquè hi reflexionessin.

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ
ۚ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٥﴾

46. Se sentiran, doncs, segurs aquells que van inventar plans malvats del fet que Al·là no farà que la terra se'ls empassi, o que el càstig no els sobrevindrà d'on no ho esperen?

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٦﴾

47. O que *Ell* no els sorprendrà pas en els seus desplaçaments de manera que no puguin frustrar *els plans de Déu*?

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُيبِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٧﴾

48. O que *Ell* no els atraparà amb *un procés d'anihilament gradual*? El Vostre Senyor és en veritat Compassiu, Misericordiós.

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٣٨﴾

49. És que no han vist que les ombres de tot el que Al·là ha creat es mouen des de la dreta i des de l'esquerra, inclinant-se davant d'Al·là alhora que s'humilien?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَقَّهُوْا ظِلُّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَ
الشَّمَالِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿٣٩﴾

50. I tot el que hi ha a la terra i cada criatura que hi ha a la terra se sotmet *amb humilitat* a Al·là, i *també* els àngels, que no es comporten *amb orgull*.

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Temen el seu Senyor que està per sobre d'ells i fan el que se'ls ordena.

R.7.

52. Al·là ha dit: "No accepteu dos déus *per adorar-los*. Només hi ha un Déu Únic. Així doncs, Temeu-me a Mi només".

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُوَّتِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥١﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِثْنَيْنِ
إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ قَائِي
فَارْهَبُونِ ﴿٥٢﴾

53. A Ell pertany tot el que hi ha als cels i a la terra, i a Ell pertany per sempre *el dret de determinar* el camí. Tindreu por, llavors, d'algué que no sigui Al·là?

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ
الْدِّينُ وَإِصْبَادًا فَغَيْرِ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. I totes les benediccions que teniu provenen d'Al·là. I quan us afligeix la desgràcia, és a Ell a qui clameu *demanant ajuda*.

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا
مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَأَلَيْهِ تَجَاءَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. Llavors, quan us aparta la desgràcia, vet aquí que un grup d'entre vosaltres *comença* a atribuir iguals al seu Senyor,

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا
فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

56. Fins al punt que neguen tot el que els hem concedit. Doncs bé, gaudiu una mica, però aviat ho sabreu.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. I aparten per als *fulsos déus* dels que no saben res una part del que els hem atorgat. Per Al·là, certament us demanarà explicacions de tot el que heu forjat.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾

58. I atribueixen filles a Al·là -Sant és Ell- mentre *ells mateixos* tenen el que volen.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ
وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

59. Però quan s'anuncia a un d'ells la bona nova del *naixement* d'una femella, el seu rostre s'entenebra mentre esborra la seva angoixa *interior*.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ
وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. S'amaga de la gent per la mala notícia que ha rebut: "La conservarà malgrat la deshonra o l'enterrarà en la pols?" En veritat, què dolent és el que jutgen!

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا
بُشِّرَ بِهِ، أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ
يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ، أَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Aquells que no creuen en el Més Enllà, per a ells és la pitjor semblança, mentre que Al·là pertany el que és més elevat i Ell és el Poderós, el Savi.

R.8

62. I si Al·là hagués de castigar els homes per les seves maldats, no deixaria cap criatura amb vida, però Ell els concedeix un respir fins a un termini fixat, i quan els arriba el termini, no poden endarrerir-se ni una sola hora, ni avançar-lo.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
مَثَلُ السَّوْءِ، وَرَبِّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ،
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ
مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، فَإِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾

63. I atribueixen a Al·là el que no els agrada *per a ells mateixos* i les seves llengües profereixen la mentida que tindran el millor *de tot*. Sense dubte, seu serà el Foc, i *en ell* seran abandonats.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكِذْبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ،
لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ
مُفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

64. Per Al·là, vam enviar *Missatgers* als pobles abans que tu; però Satanàs féu que les seves obres els *semblessin* belles als seus ulls. Així doncs, ell és el seu patró en aquest dia, i patiran un dolorós càstig.

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَرِيثُهُمُ الْيَوْمَ وَرَأْسُ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٤﴾

65. I només t'hem revelat el Llibre perquè els expliquis el que té a veure amb les seves discòrdies i com a guia, i com a misericòrdia, per a un poble que creu.

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا
لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَ
هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

66. I Al·là ha enviat aigua des del cel i ha ressuscitat amb ella la terra després de la seva mort. En veritat, aquí hi ha un Senyal per als que volen sentir.

R.9

67. I certament en el bestiar hi ha també una lliçó per a vosaltres. Us hem donat de beure el que hi ha a les seves entranyes, d'entre els fems i la sang, llet pura i agradable per als que *la* beuen.

وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ
نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ
فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا
لِّلشَّارِبِينَ ﴿٦٧﴾

68. I dels fruits de les palmeres i les vinyes, d'on obteniu una beguda embriagadora i aliments nutritius. En veritat, en això hi ha un Senyal per a la gent que fa servir el seny.

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَ الْأَعْنَابِ
تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. I el teu Senyor va inspirar l'abella, *tot dient-li*: "Fes cases en els turons, en els arbres i en els filats que ells construeixen".

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي
مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ۗ وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

70. "Menja després de *tota mena* de fruita, i segueix humilment els camins prescrits pel teu Senyor". Dels seus ventres surt una beguda de diverses tonalitats. En ella hi ha una cura per a l'home. En veritat, en això hi ha un Senyal per a la gent que reflexiona".

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي
سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۗ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

71. I Al·là us crea i després us fa morir, però n'hi ha *alguns* d'entre vosaltres que arriben a l'edat senil havent perdut tot el coneixement que havien guanyat.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَقَّعُكُمْ تَارَةً ۗ
وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكُنِّي

En veritat, Al·là és l'Omniscient, el Poderós.

R.10.

72. I Al·là ha afavorit alguns de vosaltres sobre la resta en provisions. Però els més afavorits no tornaran cap part de les seves provisions als que posseeixen a la seva dreta perquè *comparteixin* a parts iguals. És que negaran el favor d'Al·là?

73. Al·là us ha creat companys d'entre vosaltres mateixos, i us ha donat, dels vostres companys, fills i nés i us ha proporcionat coses bones. És que creuran, doncs, en coses fútils i negaran el favor d'Al·là?

74. I en comptes d'Al·là, adoren aquells que no tenen poder per concedir-los cap de dels cels o de la terra, ni mai no tindran aquest poder.

75. No compareu, doncs, ningú amb Al·là. En veritat, Al·là sap i vosaltres ignoreu.

76. Al·là proposa la paràbola d'un esclau, propietat d'altri, que no té poder sobre res; i la d'un *home lliure* al qual hem donat una provisió adequada provinent de Nosaltres mateixos, i que ell fa servir d'amagat i de forma manifesta. És que són iguals? Lloat sigui Al·là! Però la majoria d'ells no ho saben.

77. I Al·là proposa *una altra* paràbola de dos homes: un d'ells és mut, no té poder sobre res, i resulta una càrrega

لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۗ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْسِي رَزَقْتَهُمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿١١﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٣﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ وَرَقْنَةً مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَتْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۗ هَلْ يَسْتَوُونَ ۗ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ

per al seu amo; allà on l'envia no li duu res de bo. Pot comparar-se amb qui ordena la justícia i es troba ell mateix en el camí recte?

مَوْلَاهُ أَيَّنَمَا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ
هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

R.11.

78. A Al·là pertany l'invisible dels cels i la terra; i la qüestió de l'Hora és a un obrir i tancar d'ulls, o encara més a prop. En veritat, Al·là té poder sobre totes les coses.

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ
هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

79. Al·là us va treure dels ventres de les vostres mares mentre no sabíeu res, i us donà orelles, ulls i cors perquè fóssiu agraïts.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

80. És que no veuen els ocells que planen dalt dels cels? Ningú no els sosté tret d'Al·là. En veritat, en això hi ha Senyals per als que hi creuen.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ
السَّمَاءِ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
رِقَاعَتِكُمْ ۚ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا
وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٨﴾

81. Al·là ha fet les vostres cases un lloc de repòs per a vosaltres, i de les pells del bestiar us ha donat llars que trobeu lleugeres quan viatgeu i en el moment quan us detureu; i de la seva llana, de les seves pells i del seu pèl, us ha donat estris i objectes de la llar per emprar-los durant un temps.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا ۚ وَجَعَلَ
لَكُمْ سَرَائِجَ لَيْلٍ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَائِجَ
نَهَارٍ ۚ تَقِيكُمُ الْبَرْدَ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

82. I Al·là ha fet per a vosaltres, del que ha creat, *coses que fan ombra*; i a la muntanya us ha creat llocs de refugi; ha fet per a vosaltres peces de roba que us protegeixen de la calor i cotes de malla que us protegeixen en les vostres guerres. Així completa el seu favor envers vosaltres, perquè us sotmeteu a Ell.

83. Però si se'n aparten, només tu ets responsable de transmetre simplement el Missatge.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

84. Ells reconeixen la gràcia d'Al·là tan bon punt la veuen, encara que la neguin, perquè la majoria d'ells són desagraïts.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَآكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

R.12.

85. Recordeu-vos del dia en què susciteu un testimoni de cada poble, quan no es permetrà als incrèduls *suplicar*, ni s'acceptarà cap súplica.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ
لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Però quan els que van actuar malament vegin *en realitat* el càstig, no se'ls farà lleuger, ni se'ls concedirà respir.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. I quan els que associen iguals a Déu vegin les seves divinitats associades diran: "Senyor Nostre, aquestes són les nostres divinitats associades a les quals solíem invocar en comptes de Tu". I ells els respondran amb les paraules: "En veritat, sou mentiders".

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ
كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ جَ فَأَلْقُوا
إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

88. Aquest dia oferiran la seva submissió a Al·là, i tot el que acostumaven a inventar els fallarà.

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بِالسَّلَامِ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. *Quant als* incrèduls que aparten *els homes* del camí d'Al·là, afegirem un càstig al seu càstig per haver actuat amb corrupció.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ
بِمَا كَانُوا يَفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

90. I *recordeu-vos* del dia en què suscitarem en cada poble un testimoni contra ells d'entre ells mateixos, i et presentarem com a testimoni contra ells. Perquè t'hem revelat el Llibre

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
عَلَيْهِمْ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

per explicar-ho tot, i com a guia, misericòrdia i bona nova per als que se sotmeten a Déu.

R.13.

91. En veritat, Al·là us mana complir la justícia i tractar bé als altres i donar com es dona al parent, i prohibeix l'obscenitat, la maldat manifesta i la transgressió. Ell us exhorta perquè us n'adoneu.

92. Compliu el pacte amb Al·là quan ho hàgiu fet i no trenqueu els juraments després d'haver-los fet solemnement, si preneu Al·là com al vostre fiador. En veritat, Al·là sap el que feu.

93. No sigueu com aquella que, després d'haver-lo fet fort, desfà el seu filat en bocins. Vosaltres feu dels vostres juraments un mitjà d'engany entre vosaltres, *per por que* un poble es faci més poderós que un altre. En veritat, Al·là us posa a prova amb això, i en el Dia de la Resurrecció us manifestarà en què discrepàveu.

94. Però si Al·là hagués *executat* la Seva Voluntat, certament us hauria convertit *a tots* en un sol poble: però Ell deixa que s'extravii aquell que *ho* vulgui, i guia aquells que *ho* vulguin; i en veritat sereu interrogats sobre tot el que hàgiu fet.

95. No convertiu els vostres juraments en un mitjà d'engany entre vosaltres; el *vostre* peu rrelliscarà després de trepitjar fermament i tastareu el mal perquè heu apartat *la gent* del camí d'Al·là i tindreu un sever càstig.

الْكِتَابَ تَبِيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾

١٣

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۗ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٥﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۗ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا الشُّوَاءَ ۗ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ لَٰكُمُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

96. I no vengueu el pacte d'Al·là a un preu ridícul. En veritat, el que està amb Al·là és millor per a vosaltres, tant de bo ho sabéssiu!

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
لَإِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

97. El que teniu es convertirà en res, però el que està al costat d'Al·là és etern. En veritat, donarem als perseverants la seva recompensa segons el millor de les seves obres.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَّهُنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

98. A qui actua amb justícia, sigui home o dona, i sigui creient, li concedirem en veritat una vida pura; i certament li donarem la seva recompensa segons el millor de les seves obres.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَ
هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

99. I quan recitis l'Alcorà busca refugi en Al·là contra Satanàs, el rebutjat.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿١٩﴾

100. En veritat, ell no té poder sobre els que creuen i posen la seva confiança en el Senyor.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢٠﴾

101. El Seu poder s'estén només sobre els que es fan amics seus i associen altres déus a Ell.

لَإِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

R.14.

102. Quan portem un Senyal en comptes d'un altre -i Al·là és Qui millor sap el que revela- diuen: "Ets tan sols un impostor". No, però la majoria d'ells no ho saben.

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا آتٰتُ
مُفْتَرٍ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

103. Digues-los: "L'Esperit de santedat l'ha portat del teu Senyor amb la veritat, perquè Ell enforteixi els creients, i com guia i bona nova per als musulmans".

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ
بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾

١٦
ع
١٩

104. I en veritat sabem que diuen que només és un home que li ensenya. Però la llengua d'aquest davant el qual s'inclinen *injustament en fer aquesta insinuació* és estrangera, mentre que aquesta és la llengua àrab, planera i clara.

وَلَقَدْ نَعَلِمَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾

105. *Quant a* aquells que no creuen en els Senyals d'Al·là, en veritat Al·là no els guiarà i tindran un càstig dolorós.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

106. Només aquells que no creuen en els Senyals d'Al·là són els que inventen falsedats, i ells són els mentiders.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿٣٦﴾

107. Aquell que deixa de creure en Al·là després d'haver cregut -tret de qui es vegi obligat *a això més enllà del límit de la seva tolerància*, mentre el seu cor segueix en la fe. Però aquells que s'acontentin amb el rebuig, sobre ells caurà la colera d'Al·là; i patiran un sever càstig.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٧﴾

108. Això és perquè han preferit la vida present a la del Més Enllà, i perquè Al·là no guia la gent incrèdula.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اشْتَحَبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٨﴾

109. Són aquells als quals Al·là els ha posat un segell al cor, les orelles i els ulls. I són descurats.

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿٣٩﴾

110. Sense dubte, seran els perdedors en el Més Enllà.

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۗ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٤٠﴾

111. Després, en veritat, el teu Senyor -per a aquells que van abandonar *les seves llars* després d'haver estat perseguits i després de sacrificar-se amb

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن

duresa per la causa d'Al·là i van seguir essent perseverants- ai, certament, després d'això, el teu Senyor és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

R.15.

112. En el dia en què cada ànima es defensarà a ella mateixa, i cada ànima serà del tot recompensada pel que va fer, i no seran defraudades.

113. Perquè Al·là us proposa la paràbola d'una ciutat que gaudia de seguretat i pau; les seves provisions arribaven abundants de tot arreu; però va rebutjar els favors d'Al·là, per la qual cosa Al·là els va fer provar la fam i la por, pel que acostumaven a fer.

114. I en veritat els ha arribat un Misatger d'entre ells mateixos, però el van tractar de mentider, per la qual cosa el càstig va recaure sobre ells mentre eren malvats.

115. Mengeu, doncs, de les coses lícites i bones que Al·là us ha proporcionat; i sigueu agraïts per la magnanimitat d'Al·là, si és Ell a Qui adoreu.

116. Ell us ha fet il·lícit només el que mor per ell mateix, la sang i la carn de porc i allò sobre el que ha estat invocat el nom d'algú diferent d'Al·là. Però per a aquell que es veu impulsat per la necessitat, sense fer-ho de gust o sense intenció de transgredir, ha de saber que en veritat, Al·là és el Màxim indulgent, Misericordiós.

بَعْدَ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاءَهُمْ هُدًى وَاصْبِرُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٢﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ
نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٣﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ
أَمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا
رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ
فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
ظَالِمُونَ ﴿١١٥﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
رَآيَاءَ تَعْبُدُونَ ﴿١١٦﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ بِغَيْرِ اللَّهِ
بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

117. No digueu -per la falsedat que profereixen les vostres llengües: "Això és lícit i allò altre, il·lícit", forjant una mentida contra Al·là. En veritat, aquells que forgen mentides contra Al·là no prosperaran.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. Després d'un petit guany. Per a ells hi haurà un dolorós càstig.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

119. I també als que són jueus, els prohibim abans d'això tot el que t'hem dit. I no els perjudiquem, sinó que es perjudiquen ells mateixos.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

120. Però en veritat, el teu Senyor - a aquells que fan el mal per ignorància i després se'n penedeixen i s'esmenenhan de saber que, certament, després d'això el teu Senyor és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا
السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

١٢٠

R.16.

121. Abraham fou certament una nació en ell mateix, obedient a Al·là, sempre inclinat davant d'Ell, i no fou de ben segur dels idòlatres.²

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا
لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَكَانَ مِنْ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

122. Sempre agraït pels seus favors; Ell el va triar i el va guiar fins al camí recte.

شَاكِرًا لِآيَاتِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

123. Nosaltres li vam concedir el bé en aquest món, i en el Més Enllà estarà certament entre els justos.

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

² Que Abraham fos una nació en ell mateix significa que tenia la llavor i el potencial per crear una gran nació tal com se li va prometre.

124. Ara T'hem revelat tot dient: "Segueix el camí d'Abraham, que va estar sempre inclinat davant Déu i no va ser d'aquells que posen altres a l'alçada d'Ell".

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا، وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٧﴾

125. El Sabbath fou imposat a aquells que havien discrepat respecte a Abraham i la seva religió, però el teu Senyor jutjarà certament entre ells en el Dia de la Resurrecció sobre allò en el que van discrepar.³

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
اِخْتَلَفُوا فِيهِ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٨﴾

126. Crida el camí del teu Senyor amb saviesa i una bella exhortació, i discuteix amb ells de la millor manera possible. En veritat, el teu Senyor sap millor qui s'ha desviat del Seu camí; i Ell coneix els que estan recatament guiats.

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٣٩﴾

127. Si vols castigar els opressors, castiga'ls en la mesura en què hagi estat perjudicat; però si mostres paciència, llavors, serà en veritat millor per als pacients.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ، وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿٤٠﴾

128. I resisteix amb paciència; certament la teva paciència només és possible amb l'ajuda d'Al·là. I no t'entristeixis per ells, ni sentis angoixa per les seves maquinacions.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٤١﴾

³ El context queda clar. Només es comenta la dedicació d'Abraham a la Unitat de Déu i la seva devoció incommovible. Per tant, aquesta referència es refereix a Abraham i a les diferències que mantenien els israelites entre ells quant a la seva fe veritable i la seva conducta. Molts d'ells havien caigut presa de les diferents formes de idolatria i probablement, per justificar les seves pràctiques, intentaríen atribuir-les a Abraham. En aquest context, el Sabbath no s'esmenta com un dia de descans, sinó també com un dia de purificació i penitència.

129. En veritat, Al·là està amb els
justos i amb qui fa el bé.

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

CAPÍTOL 17 BANI ISRA'IL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquest Capítol es coneix com Bani Isra'il, perquè tracta d'alguns incidents importants de la història dels israelites i de les experiències per les que van haver de passar. Duu també el títol de Isra', perquè comença amb la gran Visió del Sant Profeta sobre el viatge nocturn i espiritual a Jerusalem, que és un dels temes principals d'aquest Capítol. Segons Ibn Mas'ud, un dels primers Companys del Sant Profeta, la revelació d'aquesta Surah es va completar entre els anys quart i onzè de la crida. alguns escriptors cristians citen aquest període entre els anys sisè i dotzè. Cap al final de l'anterior Surah, s'avisà als musulmans que ben aviat trobarien l'oposició del "Poble del Llibre" tan forta com la que havien experimentat a mans dels idòlatres mequins, però que haurien de suportar amb paciència i fortalesa fins que Déu els donés la victòria sobre els seus adversaris. En aquesta Surah es crida l'atenció sobre el fet que aquesta oposició comencés a Medina i acabés amb la derrota i la confusió total del "poble del Llibre", perquè els seus llocs sagrats caurien en mans dels musulmans.

Tema

La Surah, com indica el seu títol, tracta de la història del poble jueu, amb una referència puntual en dues ocasions especials en què van desobeir i desafiar obertament els dos grans Profetes de Déu: David i Jesús. Com a resultat d'això, van patir la destrucció de la seva vida nacional, primer a mans del babilònic Nabucodonosor i a continuació de l'emperador romà Titus. Aquesta referència especial a la doble destrucció dels jueus, duia implícita l'advertència als musulmans que les seves transgressions i males accions provocarien un doble eclipsi a la vida nacional. Tanmateix, l'advertència anava acompanyada també d'una paraula d'esperança i bons presagis per a ells. Es dirigien en el sentit que, com que el Sant Profeta fou el darrer Legislador, el seu disseny no patiria, com va passar amb el jueu l'extinció total, sinó que, després de problemes inicials, emergiria triomfant amb més força i brillantor. A més a més, es tracten amb certa extensió altres temes als quals només es féu referència implícita a la Surah anterior. La Surah comença amb el tema d'Isra' (Viatge Nocturn Espiritual del Sant Profeta) per mostrar així que, com successor i homòleg de Moisès, els seus seguidors conqueriran la terra promesa a Moisès i que, de la mateixa manera que Moisès, hauria de deixar la terra on nasqué. Però la seva Emigració durà a un ràpid progrés i avenç de la noble causa. A continuació, s'explica breument que el poble de Moisès va adquirir un gran poder i prestigi a través del seu Profeta, encara que després va patir l'aflicció per desafiar i ignorar l'advertència divina. Però l'Alcorà, com és un codi de lleis molt més complet, pot produir un canvi més gran i més complet a les vides dels seus seguidors que el Llibre de Moisès. Aquesta breu referència a l'avenç i decadència dels jueus va acompanyada d'una advertència als musulmans del fet que Déu els concediria els Seus favors i, com els jueus, pujarien també a les més grans alçades de la grandesa i glòria materials però, després d'haver conquerit les riqueses, poder i influència, no han d'oblidar Déu. A continuació, s'esmenten algunes normes de conducta, les quals si són seguides un poble

podria elevar-se fins a una alçada espiritual molt gran. Però, en comptes de beneficiar-se d'aquestes normes, els incrèduls se n'aparten amb arrogància i no pensen en la terrible fi a la qual duen les seves idees falses i l'orgull. Se'ls avisa que el rebuig de la veritat mai no produeix resultats favorables i seran visitats amb un gran càstig diví, sobretot en els Últims Dies, quan el món sigui testimoni de la lluita a mort entre les forces de la Llum i les de les Tenebres, en què seran del tot derrotades les forces de Satanàs. La Surah avisa seriosament als incrèduls perquè intenten anihilar el Sant Profeta, però Déu ha decretat per a ell una finalitat gran i noble i li espera un destí poderós. Es coneixerà el seu nom fins als racons més remots de la terra i se l'honorarà fins al final dels temps. El món el reconeixerà com el Guia més gran i líder de la humanitat i l'Alcorà serà considerat una reserva de coneixements espirituals il·limitats. La Surah acaba amb una breu descripció dels senyals dels Últims Dies i dels mals que s'estendran pel món, i declara que és amb la pregària i amb una autèntica relació amb Déu que l'home podrà salvar-se del pecat.

BANI ISRA'IL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

PART 15

2. Glorificat sigui Aquell que s'emportà el Seu servent durant la nit, des de la Mesquita Sagrada fins a la Mesquita Llunyana, els voltants de les quals hem beneït, per mostrar-li *alguns* dels Nostres Senyals. En veritat, només Ell és l'Oient, el Vident.

3. Vam donar el Llibre a Moisès, i el vam fer una guia per als fills d'Israel, *tot dient-los*: "No preneu cap guardià tret de Mi".

4. "Oh vosaltres, descendents d'aquells que vam dur a l'Arca amb Noè". En veritat, fou servent agraït".

5. I vam revelar als fills d'Israel en el Llibre, *tot dient-los*: "En veritat, cometreu dues vegades una gran perversitat a la terra, i certament us fareu orgullosos en extrem".

6. Així, quan va arribar el moment de la primera de les dues advertències, vam enviar contra vosaltres *alguns* servents Nostres que tenien una gran força per a la guerra, i que van penetrar en *els racons de les vostres* cases, i fou una advertència que estava destinada a complir-se.

7. Aleshores, us vam tornar el poder contra ells, i us vam ajudar amb riquesa i fills, augmentant-vos en nombre.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ
مِنَ السَّمَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي
وَكَيْلًا

ذُرِّيَّةً مِّن حَمَلِنَا مَن نُّؤْتِيهِمُ إِنَّا كَانُوا عِبْدًا
شُكُورًا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا

فَإِذَا جَاء وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلَالَ الرِّيَازِ وَهَاجَرُوا وَهَاجَرُوا

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ
أَمَدْنَا نَكْمًا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَبْنَيْنِكُمْ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرًا نُّفُورًا

8. Ara bé, si us comporteu bé, ho fareu en benefici de les vostres pròpies ànimes; i si feu el mal, serà *només* contra elles. Per això, quan arribi l'hora promesa dels últims dies, us portaran vers la desgràcia i entrareu a la Mesquita com van entrar-hi la primera vegada, i destruiran completament tot el que havien conquerit.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَذَرُوا فِيهَا مَكْرُورًا

9. Potser el vostre Senyor tingui ara misericòrdia de vosaltres; però si torneu al *vostre estat anterior*, Nosaltres hi tornarem *també*, i hem fet de l'Infern una presó per als incrèduls.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُم بِهِ وَإِنْ عُثِرْتُمْ مِنْهُ لِيَذَّبَنَّهُ لِكُفْرِكُمْ وَلِيُصَيِّرَهُ كَالَّذِينَ لَمْ يَأْمُرُوا بِالْإِيمَانِ فَكَانُوا عَلَىٰ عُنُقِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُهُ ۗ

10. En veritat, aquest Alcorà guia cap el que és més recte; i comunica als creients que fan bones obres la bona nova que tindran una gran recompensa.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا

11. Per a aquells que no creuen el que vindrà més endavant, hem preparat un dolorós càstig.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آخِذُوا بِآيَاتِنَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

R.2.

12. Però l'home prega pel mal com si estigués demanant pel bé; perquè l'home és impacient.

وَيَذُمُّ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

13. Però hem fet que la nit i el dia siguin dos Senyals, i hem extingit el Senyal de la nit, substituint-lo pel dia, i hem fet visible el Senyal del dia perquè cerqueu la magnanimitat del vostre Senyor, i conegui el càlcul dels anys i la *ciència del còmput*. Perquè tot ho hem explicat amb detall.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَنْ مَنَعَنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

14. I hem ajustat al coll de cada home el recompte de les seves accions; i el

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ

Dia de la Resurrecció traurem per a ell un llibre que trobarà obert de ple.

وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَتْلُقُهُ
مَشْهُورًا ۞

15. "Llegeix el teu Llibre. Avui en tindràs prou amb la teva ànima per jutjar-te tu mateix".

إِنَّمَا عَلَيْكَ الْيَوْمَ
عَلَيْكَ حَسِيبًا ۞

16. Qui segueix el camí recte ho fa únicament pel bé de la seva pròpia ànima; i qui es perd, es perd únicament per a la seva pròpia pèrdua. I ningú que suporti una càrrega no durà la càrrega d'altri. Nosaltres mai no castiguem mentre no haguem enviat un Missatger.

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ
حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا ۞

17. Però quan pensem a destruir una ciutat, deixem que els més benestants facin el que vulguin. Així doncs, cometem tants pecats com volen, fins que la sentència del càstig és justificada i els destruïm amb la més absoluta destrucció.

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۞

18. Quantes generacions hem destruït després de Noè! Però el teu Senyor és suficient com a Coneixedor i Observador dels pecats dels Seus servents!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ۞

19. A aquell que vol la vida present, ens afanyarem a donar-li en ella el que volem per a aquell d'ells que ens plagui; llavors, assignem per a ell l'Infern; en ell es cremarà condemnat i rebutjat.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاقِبَةَ جَعَلْنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
لَهُ جَهَنَّمَ ۗ يَصْلُهَا مَذْمُومًا
مَذْحُورًا ۞

20. Però qui vol el Més Enllà i se sacrifica per ell, com s'ha de fer, i és creient -aquests són aquells el sacrifici dels quals trobarà el favor davant de Déu.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَوَّاهَا سَوَّاهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَتَبْنَا لَهُمْ
مَشْهُورًا ۞

21. Ajudem a tots - tant a aquests com a aquells- com mercè del teu Senyor. I el do del teu Senyor no està restringit.

كُلًّا تَمِذُّهُ هُوَ لَاءٌ وَهُوَ لَاءٌ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ
وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝

22. Observa com hem exaltat alguns d'ells sobre d'altres *en la vida present*; però en veritat, el Més Enllà serà més gran en graus *elevats* i més gran en excel·lència.

أَنْظُرْ كَيْفَ فَصَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۖ
وَلَا خَيْرَ لَكَ الْكِبَرُ دَرَجَةٍ وَالْأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝

23. No erigeixis un altre déu al costat d'Al·là perquè no quedis assegut, menyspreat i abandonat.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَعْبُدَهُ
مَذْمُومًا مَخْذُومًا ۝

R.3.

24. El Teu Senyor ha ordenat: "No adoreu ningú sinó a Ell, *i mostreu* bondat als vostres pares. Si un o tots dos arriben a la vellesa amb tu, no els diguis mai cap paraula que expressi disgust ni els facis cap retret, sinó que més aviat dirigeix-te a ells amb paraules amables.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْبَغَنَّ
عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَا
تَقُلْ لَهُمَا آيَاتٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ۝

25. "I fes baixar sobre ells l'ala de la humilitat i de la tendresa. Digues: "Senyor meu, tingues misericòrdia d'ells, de la mateixa manera que ells em van criar *durant la meva* infantesa".

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ ۖ
قُلْ رَبِّ ارْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ۝

26. El Vostre Senyor coneix millor que ningú el que hi ha en la vostra ment: si sou justos, Ell és en veritat el Màxim Indulgent per als que recorren a Ell, una vegada i una altra.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۖ إِنْ
تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
عَفْورًا ۝

27. I dona al parent el que se li deu, així com al necessitat i al viatger, i no malgastis els teus béns amb extravagància.

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ ثَمَرًا ۝

28. En veritat, els extravagants són germans dels satans, i Satanàs és desagraït amb el seu Senyor.

إِنَّ الْمُبْذَرِّينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

29. Però si has d'apartar-te d'ells buscant la misericòrdia del teu Senyor que esperes, *fins i tot llavors* parla'ls amb paraules amables.

وَلَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَتِي
رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مَّيْسُورًا ﴿٢٩﴾

30. I no mantinguis la mà encadenada al coll *per ser garrepa*, ni l'obris completament amb extravagància, perquè acabaràs totalment condemnat i no servirà de res.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَّخْسُورًا ﴿٣٠﴾

31. En veritat, el teu Senyor augmenta les Seves provisions a qui Li plau, i les estalvia *a qui vol*. Certament, Ell coneix i veu perfectament bé als Seus servents.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَ يَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ﴿٣١﴾

R.4.

32. No mateu els vostres fills per por de la pobresa. Som nosaltres Qui proveïm per a ells i per a vosaltres. En veritat, la seva mort és un greu pecat.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

33. No us acosteu a l'adulteri; en veritat, és una obscenitat i un mal camí.

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

34. No mateu l'ésser que Al·là us ha prohibit tret que sigui per una causa justa. I qui és mort injustament, de ben segur que hem donat al seu hereu autoritat *per exigir represàlies*, però que no depassi els límits *prescrits* a l'hora de matar; perquè *per a això* té l'ajuda *de la llei*.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ
كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٤﴾

35. I no us apropieu als béns de l'orfe, tret que sigui de la millor manera possible, fins que arribi a la maduresa; i

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُمْ وَأَوْفُوا

compliu el pacte, perquè el pacte es posarà en dubte.

بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَشْهُورًا ﴿٣٥﴾

36. Quan mesureu doneu la mida completa i peseu amb una balança justa; això és el millor i el més recomanable al capdavant.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

37. No segueixis el que no coneguis. En veritat, l'orella, l'ull i el cor seran tots cridats per retre comptes.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

38. No caminis per la terra amb jactància, perquè *així* no pots fendre la terra ni igualar les muntanyes en alçada.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

39. La maldat de tot això és detestable a ulls del teu Senyor.

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

40. Això és *part* d'aquella saviesa que el teu Senyor t'ha revelat. No erigeixis, doncs, cap altre déu a l'alçada d'Al·là, perquè no et llencin a l'Infern, condemnat i rebutjat.

ذَلِكَ وَمِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ، وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٤٠﴾

41. Us ha distingit, doncs, el vostre Senyor amb fills i ha agafat per a Ell femelles d'entre els àngels? En veritat, dieu una cosa terrible.

أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

R.5.

42. Hem explicat *la veritat* en aquest Alcorà de diverses maneres perquè estiguin avisats, però això només fa créixer la seva aversió.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

43. Diguen-los: "Si haguessin existit altres déus amb Ell, com diuen, ells (els idòlatres) haurien certament buscat un camí per arribar al Sobirà del Tron".

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآبْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Sant és Ell i Exaltat molt per sobre del que diuen!

سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا
كَبِيْرًا ﴿٣٣﴾

45. Els set cels, la terra i els que estan en ella, ensalcen la Seva glòria; i no hi ha ni una sola cosa que no El glori-fiqui amb la Seva lloança; però vosaltres no compreneu la Seva glorificació. En veritat, Ell és Tolerant, el Màxim Indulgent.

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَاَلْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ؕ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَشْبِيْحَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٣٤﴾

46. Quan recites l'Alcorà, interpossem un vel ocult entre tu i aquells que no creuen en el Més Enllà.

وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْجُوْرًا ﴿٣٥﴾

47. I vam posar cobertes sobre els seus cors, de manera que no ho comprenen, i vam a provocar-los sordesa en les seves oïdes. I quan esmentes a l'Alcorà el teu Senyor, l'Únic, giren l'esquena amb menyspreu.

وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكْتٰتًا اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَاِذْ اٰذٰنِهِمْ وَقَرًا ؕ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدًا وَلَوَّاعِلٰى اٰذْبٰرِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٣٦﴾

48. Sabem prou bé el que escolten, quan et senten, i quan parlen en privat, quan diuen els malvats: "Només seguiu un home víctima de l'engany".

تَخُنُّ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ تَجْوٰى اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْجُوْرًا ﴿٣٧﴾

49. Mira com inventen semblances per a tu, però d'aquesta manera s'han esgarriat, per la qual cosa no podran trobar el camí.

اُنظُرْ كَيْفَ صَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٣٨﴾

50. I diuen: "Quan ens convertim en ossos i partícules trencades, serem ressuscitats en realitat com una *nova* criatura?"

وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظًا مَّا وَرُقَاتًا ؕ اِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٣٩﴾

51. Digues-los: "Encara que fóssiu pedres o ferro,

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ﴿٤٠﴾

52. O matèria creada *de qualsevol mena* del que semblí més difícil per a les vostres ments, *fins i tot llavors sereu ressuscitats*". Llavors preguntaran: "Qui ens tornarà la vida?" Digueu-los: "Qui us va crear per primera vegada?". Llavors mouran el cap i et diran: "Quan serà això?" Digueu-los: "Potser és a prop".

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْزِلُونَ عَلَيْكَ
رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ ۖ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

53. "Serà en el dia en què Ell us cridi; llavors respondreu, glorificant-Lo i pensareu que només us heu deturat per poc temps".

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ
وَتَنْظُنُونَ أَنَّ لَكُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

R.6.

54. Digues als meus servents que han de parlar el que és millor. En veritat, Satanàs sembla la discòrdia entre ells. Certament, Satanàs és un enemic declarat de l'home.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ
إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلنَّاسِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٤﴾

55. El Vostre Senyor us coneix molt bé. Si Li plau, tindrà misericòrdia de vosaltres, o si vol, us castigarà. Però no t'hem enviat com a guardià d'ells.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۚ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُم
أَوْ إِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿٥٥﴾

56. I el teu Senyor coneix prou bé els que estan als cels i a la terra. Hem exaltat alguns dels Profetes sobre els altres, i vam lliurar a David els Zaboor¹ (els pergamins).

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
وَأَنبَأْنَا دَاوُدَ رَبُّورًا ﴿٥٦﴾

57. Digueu-los: "Invoqueu aquells que penseu *que són déus* en comptes d'Ell; llavors *sabreu que* no tenen poder per lliurar-vos de l'adversitat no allunyar-la de vosaltres".

قُلْ اذْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَخْوِيلًا ﴿٥٧﴾

58. Aquells a qui invoquen busquen *ells mateixos* la proximitat al seu Se-

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى

¹ "Zaboor" significa pergamins.

nyor *-fins i tot* els que estan més a prop- i esperen la Seva misericòrdia i temen el Seu càstig. En veritat, el càstig del teu Senyor és una cosa terrible.

59. No existeix cap ciutat que no destruïm abans del Dia de la Resurrecció, o que no castiguem amb un sever càstig. Això està escrit en el Llibre.

60. I res no va poder impedir-nos enviar els Senyals, tret del rebuig dels antics, *encara que això no és cap impediment*. I vam donar la camella als Zamud com a Senyal clar, però ells la van tractar injustament. I només vam enviar els Senyals per amonestar-los.

61. I *recorda* quan et vam dir: "En veritat, el teu Senyor ha envoltat tota la gent". La visió que et vam mostrar només va ser una prova per als homes, com també l'arbre maleït en l'Alcorà. I els vam exhortar, però això només fa créixer en ells la seva gran rebel·lia".

R.7.

62. I *recorda* quan vam dir als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam", i *tots ells* s'hi van sotmetre, tret d'Iblis. Digué: "És que m'haig de sotmetre al que vas crear del fang?"

63. I digué: "Tu, què en penses? Aquest és aquell que vas preferir en comptes mi. Si em concedeixes un respir fins al Dia de la Resurrecció, certament posaré els meus descendents, tret d'uns quants, sota el meu domini".

رَبِّهِمْ أَلَوْ سَيَلْتَهُمْ آخِرُكُمْ وَيَبْرُجُونَ
رَحْمَتَهُ وَرَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ﴿٥٨﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْرِكُوهَا
قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا
شَدِيدًا إِنَّكَ فِي الْكِتَابِ مَشْهُورًا ﴿٥٩﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَآتَيْنَا مُوسَى
الْبَقَاعَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا
نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحْسَطُ بِالنَّاسِ
وَمَا جَعَلْنَا الرَّهْمَ وَاللِّجْنَ آيَاتِكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنَحْوَهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ يَا أَسْجُدُ
لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ
أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَخْتِنِكَ
دُرَيْتَةً إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

64. Digué: "Marxa! Tu i aquells que et segueixin d'entre ells, l'Infern serà en veritat la recompensa de tots vosaltres: una àmplia recompensa".

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٣١﴾

65. "I sedueix aquells que puguis d'ells, amb la teva veu, i llença contra ells els teus cavalls i els teus homes, i uneix-te a ells en la riquesa i en els fills, i fes-los promeses. Però Satanàs no promet res sinó l'engany".

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ مَا يُعِدُّهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٣٢﴾

66. *Quant als Meus servents*, certament no tindràs poder sobre ells, perquè en tens prou amb el teu Senyor com a Guardià.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٣٣﴾

67. El Vostre Senyor és Qui us condueix els vaixells per la mar, perquè cerqueu de la Seva magnanimitat. En veritat, Ell és Misericordiós amb vosaltres.

رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٤﴾

68. I quan us flagel·la l'adversitat al mar, *tots* aquells que invoqueu, tret d'Ell, desapareixen *per a vosaltres*. Però quan Ell us duu segurs a terra, us n'aparteu: perquè l'home és molt desagraït.

وَلَا إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٣٥﴾

69. Esteu segurs que Ell *no* farà que us enfonseu prop de la terra o enviarà contra vosaltres una violenta tempesta de sorra, sense que llavors pugueu trobar protector?

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُغْشَىٰ بِكُمُ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٣٦﴾

70. O esteu segurs que no us tornarà allà una segona vegada, i s'enviarà llavors contra vosaltres un huracà que us faci naufragar per la vostra incredulitat? Allà no trobareu llavors qui us socorri contra Nosaltres.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٣٧﴾

71. En veritat, hem honrat els fills d'Adam, portant-los per terra i per mar, els vam donar coses bones i els vam exaltar molt per sobre d'aquells hem creat.

R.8.

72. Recorda't del dia en que convoquem cada home amb el seu cap. Llavors, aquells que rebin el llibre a la seva dreta, aquests llegiran el seu llibre i no se'ls defraudarà pas.

73. Però qui sigui cec en aquest món, serà cec en el Més Enllà, i fins i tot més esgarriat en el camí.

74. Però ells van estar a punt de causar-te *la més greu* aflicció pel que Et vam revelar, perquè inventessis contra Nosaltres alguna cosa diferent d'això; i certament, llavors t'haurien pres per un amic *especial*.

75. Però si no t'haguéssim fet més fort amb *l'Alcorà* t'hauries inclinat una mica cap a ells.

76. En aquest cas, t'hauriem doblat el càstig, tant en vida com *després* de la mort, i no hauries trobat per a tu cap defensor contra Nosaltres.

77. En veritat, són a punt de moure't de la terra per poder foragitar-te'n; però en aquest cas, *ells mateixos* no haurien seguit amb tu, tret de per poc temps.

78. *Aquesta ha estat la Nostra* actitud amb els Nostres Missatgers, que vam enviar abans que de tu, i no trobaràs cap canvi en la Nostra actitud.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا ﴿٨﴾

يَوْمَ تَدْعُوا كُلَّ أُنثَىٰ بِمَا مِمْهَر
فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ
يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٩﴾

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً
وَإِذَا لَا تَتَّخِذُكَ حَسِبًا ﴿١١﴾

وَلَوْ لَا أَنْ تَكْفُرْنَا لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿١٢﴾

إِذَا كَادَ قَتْلُكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ
لَيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ
خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤﴾

سُنَّةً مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
لَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿١٥﴾

R.9.

79. Compleix la pregària en declinar el sol i fins a la foscor de la nit, i recita l'Alcorà a l'alba. En veritat, la recitació de l'Alcorà a l'alba és especialment acceptable per a Déu.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسْفِ
الْأَيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ، إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٨١﴾

80. I desperta't per recitar-lo (l'Alcorà) durant la darrera pregària de la nit com a servei supererogatori teu. Podria ser que el teu Senyor t'elevés a un lloc lloable.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۗ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّخْمُودًا ﴿٨٢﴾

81. I digues: "Oh, Senyor meu, fes que la meva entrada sigui en veritat una bona entrada, i la meva sortida en veritat una bona sortida. I atorga'm, de Tu mateix, un poder indestructible".

وَقُلْ رَبِّ آذْ خَلْفِي مَدْخَلَ صِدْقِي ۖ
أَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقِي ۖ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٣﴾

82. Digues també: "Ha arribat la Veritat i s'ha esvanit la falsedat. En veritat, la falsedat s'esvaeix de seguida".

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٤﴾

83. I estem revelant de mica en mica l'Alcorà, que és curació i misericòrdia per als creients, però només fa créixer la pèrdua dels malvats.

وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
ۖ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَلَا يَزِيدُ
الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٥﴾

84. Quan concedim favors a l'home, se n'aparta i ens deixa de banda; però quan el flagel·la l'advertència, es lliura a la desesperació.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْعِبَادِ فَأَعْرَضُوا
ۖ وَمَا يَنْبَغِيهِمْ ۚ وَإِذَا أَمَرْتَهُم لَلْعَدْلِ
يَسْتَوْسِرُونَ ﴿٨٦﴾

85. Digues-los: "Cadascú actua segons la seva pròpia forma, i el teu Senyor sap molt bé qui està rectament guiat".

قُلْ كُلٌّ يَتَعَمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَفَرِّقْ بَيْنَهُمْ
أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٧﴾

R.10.

86. Et demanen per l'ànima. Digues-los: "L'ànima és per manament del meu Senyor; i del *Seu* coneixement se us ha donat una petita part".

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٨٨﴾

87. Si ho haguéssim volgut, certament haguéssim pogut retirar-te el que t'hem revelat i no trobaries *per això* cap guardià que et protegís contra Nosaltres,

وَلَكِنْ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّهُ بِالَّذِينَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ
عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٤﴾

88. Tret de la misericòrdia del teu Senyor. En veritat, la Seva gràcia envers teu és gran.

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ ، إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ
عَلَيْكَ كَظِيمًا ﴿٨٨﴾

89. Digueu-los: "Si la humanitat i els Yinn s'apleguessin per produir alguna cosa semblant a aquest Alcorà, mai no farien res de semblant, encara que s'ajudessin els uns als altres".

قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ
عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

90. En veritat, hem presentat a la humanitat de diverses maneres tota classe d'exemples en aquest Alcorà, però la majoria dels homes rebutgen tot, excepte la incredulitat.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّقَاتِي أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفْرًا ﴿٩٠﴾

91. Diuen: "Mai no creurem en tu fins que no ens facis brollar una font d'aigua de la terra";

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ
لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩١﴾

92. "O almenys que tinguis un jardí de palmeres i vinyes i facis que en brollin corrents abundants d'aigua al bell mig".

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن تَحْتِهَا
نُفُورًا لَّا تُهْرَجُ خِلَافًا تَفْجِيرًا ﴿٩٢﴾

93. "O almenys que facis que el cel caigui damunt de nosaltres en bocins, tal com ho has afirmat, o que duguis Al·là i els àngels cara a cara davant nostre".

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا
كَسْفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
قُبُلًا ﴿٩٣﴾

94. "O tinguis una casa d'or o pugis als cels; i no creurem en la teva ascensió fins que no ens enviïs un llibre que puguem llegir". Digueu-los: "Sant és el meu Senyor! No sóc sinó un home *enviat com a Missatger*".

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّن ذَهَبٍ
أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ ، وَلَنْ نُؤْمِنَ
لِرُفُوعِكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا
نَقْرُؤُهُ ، قُلْ سَمِعَٰنَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ
إِلَّا بَشَرًا مَّرْسُومًا ﴿٩٤﴾

R.11.

95. I res no ha impedit als homes de creure quan els ha arribat la guia excepte que van dir: "Ha enviat Al·là un home *com a* Missatger?"

وَمَا مَنَّ النَّاسُ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
هُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا لَوْ آتَيْتَنَا
بَشَرًا مِّثْلَ سُلَيْمَانَ ﴿٥٥﴾

96. Digueu-los: "Si hi hagués a la terra àngels que caminessin en pau i tranquils, certament els hauriem enviat un àngel del cel *com* Missatger".

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ
مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكَاتٌ سُلَيْمًا ﴿٥٦﴾

97. Digueu-los: "En tinc prou amb Al·là com testimoni entre vosaltres i jo; en veritat, Ell hi veu i coneix perfectament els Seus servents".

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٥٧﴾

98. I aquell que Al·là guia és l'únic correctament guiat; en canvi, *per a* aquells que segueixen perduts a ulls d'Al·là, no trobaràs socorredor per a ells tret d'Ell. I en el Dia de la Resurrecció, els aplegarem sobre els seus rostres, cecs, muts i sords, la seva llar serà l'Infern; sempre que s'extingeixi, n'atiarem per a ells la flama.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ
يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ عُمَمًا ۖ وَكُفًّا ۖ صُمًّا
مَا أُولَهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا خَبَتْ زُدُنُهُمْ
سَعِيرًا ﴿٥٨﴾

99. Aquesta és la seva recompensa, per haver rebutjat els Nostres Senyals i haver dit: "Com! Quan quedem reduïts a ossos i partícules trencades, serem realment ressuscitats com a nova criatura?"

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمُ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَا وَقَالُوا ۖ إِذَا كُنَّا عِظَامًا
رُفَاتًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿٥٩﴾

100. És que no veuen que Al·là, que creà els cels i la terra, té poder per crear semblants a ells? Ell els ha fixat un termini; sobre això no n'hi ha cap dubte. Però els malvats rebutgen tot excepte la incredulitat.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۖ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا
لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَبِئْسَ الظَّالِمُونَ
كُفُورًا ﴿٦٠﴾

101. Digueu-los: "Encara que tinguéssiu els tresors de la misericòrdia, certament guardaríeu per por de gastar-los, ja que l'home és avar".

R.12.

102. En veritat, vam donar a Moisès nou Senyals evidents. Pregunteu, *doncs*, als fills d'Israel. Quan va anar a ells, el Faraó li digué: "Crec, oh Moisès, que ets víctima de l'engany".

103. Ell respongué: "Tu saps bé *que* ningú no ha revelat aquests *Senyals* tret del Senyor dels cels i la terra per fer-te veure la llum; i en veritat penso que tu, oh Faraó, ets un home perdut".

104. Així doncs, decidí expulsar-los del país, però *Nosaltres* el vam ofegar, tant a ell com els que estaven amb ell, tots plegats.

105. I després d'ell vam dir als fills d'Israel: "Habiteu la terra; i quan arribi *l'hora* de la promesa dels últims dies, us aplegarem de nou".

106. Perquè amb la veritat ho hem revelat i va descendir amb la veritat. I només t'hem enviat com portador de la bona nova i com amonestador.

107. I l'Alcorà el vam dividir en parts perquè poguéssiu llegir-lo a la humanitat en intervals, i el vam revelar gradualment.

108. Digueu-los: "Cregueu o no en ell, aquells que han rebut el coneixement abans d'ell, cauen prostrats sobre els seus rostres quan se'ls recita".

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٣﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَرَائِي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُونَ مَثْبُورًا ﴿١٤﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٥﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٦﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٧﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْتَبٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٨﴾

قُلْ أُمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذَانِ سُجَّدًا ﴿١٩﴾

109. I diuen: "Sant és el nostre Senyor, En veritat, la promesa del nostre Senyor ha de complir-se".

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٩﴾

110. I cauen plorant i això fa créixer la seva humilitat.

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١١٠﴾

111. Digueu-los: "Invoqueu Al·là o invoqueu *Rahman*. Tant se val amb quin nom preguis, Seus són els més sublims noms. I no diguis la teva pregària en veu alta, ni la xiuxiuegis *massa* baix, sinó que prova un to intermedi".

قُلْ إِذْعُوا اللَّهَ أَوْ إِذْعُوا الرَّحْمَنَ أَيُّمَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَهَافُثُوا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١١﴾

112. I digues: "Tota la lloança correspon a Al·là, que no ha agafat cap fill per a Ell, que no té cap igual en el *Seu* Regne, ni té ningú que L'ajudi per debilitat". I lloa la Seva Glòria amb tota gloriificació".

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا لَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُن لَّهُ وِليٌّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَثِيرُهُ تَكْثِيرًا ﴿١١٢﴾

CAPÍTOL 18

AL-KAHF

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons Abbas i Ibn Zubair, la totalitat d'aquesta Surah fou revelada a la Meca (Manzur). Gairebé tots els Comentaristes de l'Alcorà semblen estar d'acord en aquest punt. Els estudiosos occidentals han situat la Surah en el sisè any de la Crida, però probablement fou revelada en l'any quart o cinquè. Anas informa que fou revelada en bloc i guardada per 70.000 àngels (Manzur, vol. 4, p.210). En Capítol Al-Nahl s'ha tractat amb prou extensió la profecia que el Sant Profeta trobaria una gran oposició de jueus i cristians. El tema es va desenvolupar al Capítol Bani Isra'il, on s'afirmava que arribaria a regions on viuria entre jueus i establiria nous contactes amb ells, i més endavant trobaria l'oposició tant de jueus com de cristians, i acabaria per conquerir-los. La Surah Bani Isra'il esmentava una Visió del Sant Profeta, que inclou també la profecia que conqueriria la Terra Santa dels jueus, i feia al·lusió a dues revoltes dels jueus que s'havien predit al Llibre del Deuteronomi. La primera va tenir lloc després de l'època de David i a conseqüència d'ella, els jueus van ser bandejats de la seva pròpia terra. Es van penedir dels seus pecats i se'ls va tornar al seu país. Però van tornar a recaure en pràctiques malvades, van desafiar els manaments de Déu i es van rebel·lar per segona vegada a l'època de Jesús. Aquest segon desafiament els va atreure un càstig més greu. Els llocs sants van ser destruïts i van ser exiliats a la seva estimada Terra Promesa. Aquestes profecies havien esmentat també les condicions i circumstàncies per les que havien de passar la primera part dels israelites: els jueus. No obstant això, una descripció del seu estat va plantejar dues qüestions evidents: a) Si els cristians, que formen la segona part de la Llei Mosaica, no han patit el càstig que es va abatre sobre els jueus, que era la primera part, no es pot deduir que els cristians són hereus de les benediccions i favors promesos als jueus? b) Per què s'avisava als musulmans que han de mantenir-se en guàrdia perquè no incorrin en el desgrat Diví seguint les passes dels jueus, i què vol dir aquesta advertència i què els reserva el futur?

Tema

Aquestes preguntes, que sorgeixen de manera totalment natural, han estat respostes en el present Capítol, i s'han aclarit també les vicissituds per les que va travessar el cristianisme: la segona branca de la llei Mosaica. També s'ha esmentat com es comportarien els musulmans i serien objecte de la còlera divina per imitar la conducta iniqua dels jueus. De la mateixa manera, es respon a una altra pregunta: quina relació hi ha entre aquestes qüestions i la història dels Habitants de la caverna, i de Dhu'l Qarnain, Gog i Magog i la Paràbola dels "Dos jardins" i el Isra' (Viatge Espiritual) de Moisès? La resposta que dona la Surah a aquesta pregunta és que aquestes paraules descriuen en llenguatge metafòric l'ascens i descens de les nacions cristianes i també les dificultats i tribulacions que havien de patir en mans dels musulmans a causa de les seves maldats.

Per ampliar el tema i fer-lo més clar, El Viatge Espiritual de Moisès, Isra', s'ha esmentat després de la paràbola dels "dos Jardins". Aquest Viatge Espiritual de Moisès descriu en llenguatge metafòric el gran progrés material i moral que devien aconseguir

els seus seguidors, de la mateixa manera que el gran progrés dels seguidors del Sant Profeta va ser descrit en el seu propi Isra', esmentat en el capítol Bani Isra'il. L'Isra' de Moisès descriu amb detalls quan i com començarà aquest progrés i on s'aturarà i quan els israelites perdran els favors divins, que seran traslladats a la Casa d'Ismael. Després d'això, se'ns diu que els ismaelites, després d'haver heretat els favors de Déu, incorrerien, alhora, en el Seu desgrat per haver desafiat els Seus manaments i seran castigats per Gog i Magog, que en un determinat moment s'escamparan arreu el món. Cap al final de la Surah s'esmenta Dhu'l Qarnain, que s'alçarà davant el domini del món per part de Gog i Magog. Així es deixen clares les condicions materials i espirituals dels cristians tant a les primeres èpoques de la seva fe com en els Últims Dies. Els habitants de la Caverna simbolitzen els primers cristians en el període de la seva feblesa, i Gog i Magog els representen en la seva màxima glòria dels Últims Dies. La Surah acaba assegurant als seguidors de l'Islam que Déu vencerà i farà miques les forces de la irreligiositat desencadenades per Gog i Magog i provocarà l'alliberament dels musulmans per mitjà d'un segon Dhu'l Qarnain. Aquest és el sant fundador del Moviment Ahmadiyya, seguidor del Sant Profeta.

Atesa la importància d'aquesta Surah, cal esmentar alguns detalls addicionals del seu tema. Afirma que Déu ha revelat l'Alcorà per eliminar els errors que s'havien introduït a les anteriors Escripcions divines. Avisa a aquells que adscriuen a Déu un fill que, fent això, incorren en el desgrat diví. Aquests homes odien l'Islam i el seu començament no és com la seva fi. Al principi, eren dèbils i eren objecte d'una amarga persecució. Déu va tenir misericòrdia d'ells i els lliurà de proves i tribulacions, posant-los al camí del progrés i la prosperitat. Però quan van augmentar la seva riquesa i prosperitat, van tornar a les pràctiques idòlatres o, en comptes d'acudir a Déu, es van dirigir al món i s'hi van perdre del tot. S'avisava als musulmans que aprenguin de la lliçó de la seva sort i que, en el dia del seu propi poder i glòria, estiguin en guàrdia, especialment per si s'obliden de l'adoració divina, contra l'amor excessiu als diners o a les possessions mundanes i contra una vida de confort i luxes. La glòria i el poder de les nacions cristianes comparades amb la degradació i pobresa dels musulmans són descrites aleshores ben gràficament a "la paràbola dels dos homes", un ric i l'altre pobre. El ric (les nacions cristianes) està orgullós de les seves riqueses, mentre que el pobre torna a Déu. L'orgull i la presumpció es convertiran en aflicció a la llarga i circumstàncies que escapen del control humà provocaran la decadència i caiguda de l'home ric. La Surah continua donant alguns detalls dels canvis importants que van ser revelats a Moisès en la seva Visió, on se li va dir que el desenvolupament i el progrés del seu Designi no arribarien a les grans alçades a què arribaria un altre Designi posterior. Aquest Designi posterior - l'Islam - duria a la perfecció els ensenyaments que la Llei Mosaica havia deixat inacabades i sorgiria triomfant de les cendres d'una cristiandat en declivi i decadent. Després de tractar la decadència i caiguda de les nacions cristianes i l'avenç de l'Islam, la Surah descriu les condicions que seguirien el triomf de l'Islam. Afirma que arribarà una època en què els musulmans també donaran l'esquena a la religió i quedaran totalment captivats en la cerca de la riquesa material i el poder. Per castigar-los pels seus pecats, Déu tornarà a concedir l'èxit i la prosperitat a les nacions cristianes que, durant un temps, havien quedat endarrerides en el seu progrés en les regions del Sud i a l'Orient. Després hi haurà una gran destrucció al món i les nacions es dividiran en dos camps enemics, basats en ideologies oposades. Prevaldran al món el pecat i la iniquitat i s'escamparà la

injustícia i la tirania. Quan s'arribi a aquest punt, Déu crearà circumstàncies que finalment aturaran la marea aparentment irresistible que amenaçava amb empassar-se el món sencer. Quant tracta aquest tema, la Surah apunta clarament que, en aturar aquesta inundació, tindran un paper important la mateixa gent que havien destrossat abans el poder polític de Gog i Magog: els veritables seguidors del Sant Profeta.

AL-KAHF

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Tota lloança pertoca a Al·là, Que ha revelat el Llibre al Seu servent, i no ha fet servir cap falsedat en ell ni en fer-lo. الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَكَفَّ یَجْعَلُ لَهٗ فِیْ جَاۗنِحِیْهِ
3. Ell l'ha convertit en guardià per avisar d'un dolorós càstig seu, i per agrair als creients que fan bones obres, la bona notícia que tindran una meravellosa recompensa. قَتِیْمًا لِّیُنذِرَ بَآسَآءِ یَدَاۤیْمِنَ لَدُنْهُ وَیُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
4. En la qual viuran per sempre. مَّا كَثَبْنَ فِیْهِۗۤ اَبَدًا ﴿٣﴾
5. I per avisar aquells que diuen: "Al·là ha pres un fill per a Ell". وَّیُنذِرَ الَّذِیْنَ قَالُوْا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾
6. No saben ni un borrall d'això, com tampoc no ho van saber els seus pares. És una maldat la paraula que surt de les seves boques. Només diuen mentides. مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا یَاۡتٰهُمُۭا كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمُۭا اِنْ یَقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾
7. És possible que et mortifiquis fins a la mort per la pena que sents per ells si no creuen en aquest missatge. فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ مُّتَّفٰسِكٌ عَلٰۤیۤ اٰثَارِهِمُۭا لَمْ یُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِیْثِ اَسَفًا ﴿٦﴾
8. En veritat, hem fet tot el que hi ha a la terra com a guarniment seu, per provar-los i comprovar quins d'ells es comporten millor. اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَی الْاَرْضِ زِیْنَةً لِّہَا لِنَبْلُوْهُمُۭا اَیُّہُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾
9. Però convertirem tot el que existeix en ella en terreny erm. وَ اِنَّا لَجَاعِلُوْنَ مَا عَلَیْہَا صَوِیْدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

10. Creus que el Poble de la Caverna i la Inscripció eren una meravella entre els Nostres Senyals?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾

11. Quan els joves van buscar en la Caverna, dient: "Senyor Nostre, concedeix-nos la Teva misericòrdia, i guia'ns amb rectitud en el nostre assumpte".

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحِمَةً وَهِيَئُ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

12. Així els vam privar de *les notícies del món exterior* durant uns quants anys.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾

13. Més endavant els vam despertar per saber quin dels dos grups conservava un millor càlcul del temps durant el qual havien estat allà.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٣﴾

R.2.

14. "T'explicarem la seva història amb veracitat: eren joves que creien en el Seu Senyor per la qual cosa els vam augmentar la seva guia".

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۗ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُم هُدًى ﴿١٤﴾

15. I vam enfortir els seus cors, quan es van aixecar i van dir: "El Nostre Senyor és el Senyor dels cels i la terra. Mai no invocarem cap déu en comptes d'Ell; *si ho fèssim*, hauriem proferit, en veritat, una atrocitat".

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوًا مِن دُونِهِ ۗ إِنَّمَا لَقَد قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٥﴾

16. "Aquests, la nostra gent, han acceptat *per adorar altres déus* en comptes d'Ell. Per què no agafen aleshores una prova evident d'ells? Qui és més injust que aquell que inventa una mentida sobre Al·là?"

هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۗ لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۗ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

17. "I ara, quan us heu retirat d'ells i d'allò que adoren en comptes d'Al·là, busqueu refugi en la Caverna; el vostre Senyor estendrà sobre vosaltres la

وَلِإِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَ مَا يَغْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَهْفِ يَنشُرْكُمْ رَبُّكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِّن أَمْرِكُمْ

seva misericòrdia i us donarà consol en *aquest* assumpte vostre".

مَرْفَقًا ﴿١٤﴾

18. Vas poder veure el sol, quan va sortir, i retirar-te de la seva Caverna cap a la dreta, i quan es va pondre, anar cap a l'esquerra; i ells es trobaven en l'ampli espai intermedi. Aquest és un dels Senyals d'Al·là. Aquell que Al·là guia està guiat correctament; però aquell que Ell declara extraviat, no trobarà qui el socorri o el guiï.

R.3.

19. Podries considerar-los desperts, mentre estan adormits; però Nosaltres farem que es moguin a dreta i esquerra; amb el seu gos estirant les potes del davant al llindar. Si els haguessis vist, de ben segur que te n'hauries allunyat, esporuguit, i en veritat t'haguessis sentit ple de por davant d'ells.

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَوَارًا وَعَن
كُهُفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ
تَقَرَّبُ إِلَيْهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي
فَجْوَةٍ مِّنْهُ مِن آيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّ
يَهْتَدُوا ۗ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۗ وَمَن يُضِلِلْ فَلَن
تَجِدَ لَهُ وَاوِيًا مَّشِيدًا ﴿١٥﴾

وَيَخَسِبُهُمْ آيِقًا ظَا وَهُمْ رُقُودٌ ۗ وَ
نُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ
الشِّمَالِ ۗ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ
بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّاعْتَعَلَيْهِمْ لَوْ لَيْتَ
مِنْهُمْ فِرَارًا وَ لَأَكْمَلْتَعَلَيْهِمْ رُعبًا ﴿١٦﴾

20. I així els vam despertar perquè poguessin interrogar-se els uns als altres. Un d'ells digué: "Quan de temps us hi heu estat?" Van respondre: "Vam estar un dia o part d'un dia". D'altres van dir: "El vostre Senyor sap molt bé *el temps* que us hi heu estat". Envieu ara un de vosaltres a la ciutat amb aquestes monedes vostres d'argent; i que vegi quin dels seus *habitants* té el menjar més pur i que us porti provisions. I que sigui amable i no informi ningú sobre vosaltres".

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَاءَلُوْا بَيْنَهُمْ
قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ؕ قَالُوْا
لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالُوْا
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ؕ فَابْعَثُوْا
اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهِ اِلَى الْمَدِيْنَةِ
فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ
بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ ۗ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٧﴾

21. "Perquè si us poguessin vèncer, us lapidarien i us farien tornar a la seva religió, i llavors mai no prosperaríeu".

اِنَّهُمْ لَان يَظْهَرُوْا عَلَيْنَا مِزْجُكُمْ ؕ
اَوْ يُعْبِدُوْكُمْ فِىْ مِلَّتِهِمْ وَلٰن تُفْلِحُوْا
اِذَا اَبَدًا ﴿١٨﴾

22. I així vam descobrir *la gent* perquè coneguessin que la promesa d'Al·là era veritable i que, quant a l'Hora, no n'hi hauria cap dubte. I *recordeu-vos de* quan la gent es discutia entre ells i per això deien: "Construïu un lloc de pregària sobre ells". El seu Senyor els coneixia molt bé. Aquells l'opinió dels quals va prevaler van dir: "En veritat, construïrem un lloc de pregària sobre ells".¹

23. *Alguns* diuen: "Eren tres, el quart era el seu gos", i *d'altres* diuen: "Eren cinc, el sisè era el seu gos", fent-hi conjectures a l'atzar. *I alguns d'altres diuen*: "Eren set, el vuitè era el seu gos". Digues-los: "El Meu Senyor coneix molt bé el seu número. Ningú no els coneix tret d'uns quants". No discutiu, doncs, per ells tret en les converses sense importància, ni busqueu informació de qualsevol d'ells".

R.4.

24. No diguis mai de cap cosa: "La faré demà",

25. Tret que Al·là ho vulgui. Recorda el teu Senyor quan l'oblidis, i digues: "Espero que el meu Senyor em guiï cap el que *encara* és més a prop que això del camí recte".

26. Però van estar-se a la Caverna tres-cents anys, i *a això* van afegir nou més.

وَكذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن
وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَ أَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ
فِيهَا ۖ إِذْ يَتَنَكَّرُ عُنْوَنَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ
فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا ۖ رَّبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ۝۲۲

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ
وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ
وَتَأْمِنُهُم كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا
تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۚ وَلَا
تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۲۳

۳
ع
۱۵

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ
عَدَا ۝۲۴

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا
تَسَنَّيْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي
لَأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا سَبِيلًا ۝۲۵

وَلَيَسْئَلُنَّ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدَادُوا تِسْعًا ۝۲۶

¹ "Erigir un edifici sobre ells" vol dir la creació d'un monument en el lloc on es trobaven les seves tombes.

27. Digues-los: "Al·là sap molt bé quan de temps van estar-s'hi". A Ell pertany l'invisible dels cels i la terra. Quina vista i oïda té Ell! No tenen cap amic fora d'Ell, i Ell no permet que ningú comparteixi la Seva autoritat.

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيَتُوٰجِرَ لَهٗ غَيْبِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَا يُبْصِرُهٗ وَاَسْمِعُهٗ
مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ زُوًّا لَا يُشْرِكُ
فِيْ حُكْمِهٖ اَحَدًا ﴿١٤﴾

28. "I recita el que t'ha estat revelat del Llibre del teu Senyor. No hi ha ningú que pugui canviar les Seves paraules, i no trobaràs recer fora d'Ell.

وَاقْرَأْ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتٰبِ
رَبِّكَ ۙ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۗ وَ لٰكِنْ
تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحِدًا ﴿١٥﴾

29. Segueix unit a aquells que invoquen el seu Senyor, matí i tarda, buscant agradar-Lo; no permetis que els teus ulls s'apartin d'ells, buscant els adorns de la vida mundana; i no obeixis aquells el cor dels quals l'hem fet distreure del Nostre record, ni aquells que segueixen les seves inclinacions perverses, que depassen en la seva conducta tots els límits".

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْعَدُوَّةِ وَالْعَشِيِّ يَرِئِدُوْنَ
وَجْهَهٗ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ ۗ
تُرِيْدُ زِينَةَ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِغْ
مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا ۗ وَ اتَّبَعَتْ
هُوَ ۗ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرْطًا ﴿١٦﴾

30. Digues-los: "És la veritat del vostre Senyor; per tant, qui vulgui creure, que cregui, i qui no vulgui creure, que no cregui". En veritat, per als malvats hem preparat un foc el dosser del qual, flamejant, els envoltarà. I si criden demanant ajuda, rebran aigua que serà com plom fos que els cremarà la cara. Quin terrible beuratge i que horrorós és el *Foc com a lloc* de repòs!

وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ
قَلْبُهٗ مِنْ وَ مَنِ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۗ اِنَّا
اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۗ اَحَاطَ بِهٖمْ
سَرَادِقُهٗمَا ۗ وَاِنْ يَسْتَعْجِلُوْا يُعٰجِلُوْا
بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۗ
يُسَّ الشَّرَابِ ۗ وَاَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿١٧﴾

31. En veritat, per als qui creuen i fan bones obres, certament heu de saber que no permetrem que es perdi la recompensa dels qui fan bones obres.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا
لَا نُضِيْعُهٗمْ اَجْرًا مِّنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿١٨﴾

32. Són ells qui tindran Jardins d'Eternitat per on correran rius. Seran guarnits allà amb braçalets d'or i duran vestits verds de fina seda i brocat gruixut, i s'hi ajauran en divans elevats. Quina bona recompensa i quin lloc excel·lent per al repòs!

R.5.

33. Presenta'ls la paràbola dels homes: a un d'ells li vam donar dos horts de vinyes i, envoltant-los, palmeres, i entre ells vam posar camps de cereals.

34. Els dos horts van donar el seu fruit *en abundància*, sense fallar res en ells. I entre ells vam fer que passés un riu fluent.

35. I va donar fruits *en abundància*. I va dir al seu company, quan hi parlava orgullós: "Sóc més ric que tu en riqueses i més fort en seguidors".

36. I entrà en l'hort mentre perjudicava la seva ànima. Digué: "No crec que això desaparegui mai".

37. "I no crec que arribi mai l'Hora. I encara que mai fos retornat al meu Senyor, de ben segur que trobaré un lloc millor que aquest".

38. Mentre hi parlava, el seu company li digué: "És que no creus en Aquell que et va crear de la pols, a partir d'una gota d'esperma, i al final et modelà en un home *perfecte*?"

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا
خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَجَعِّجِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ، وَحَمْرٌ
الْثَّوَابِ، وَحَسَنَتْ مُزْتَفَقًا ﴿٣٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَ
حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
زُرْعًا ﴿٣٣﴾

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم
مِنْهُ شَيْئًا، وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٤﴾

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ
مُحَادِرٌ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ
نَفَرًا ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٦﴾

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً، وَ لَئِن
رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا
مُنْقَلَبًا ﴿٣٧﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَادِرُهَا أَكَفَرْتَ
بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ﴿٣٨﴾

39. "Quant a mi, crec que Al·là sols és el meu Senyor, i no associaré ningú amb el meu Senyor".

لِكُنَّا هُوَ اللهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي
أَحَدًا ۞

40. "I per què no vas dir en entrar al teu hort: "Que es faci la voluntat d'Al·là, no hi ha poder excepte en Al·là?" Si em veus inferior a tu en riquesa i descendència".

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللهُ إِلَّا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۞

41. "És probable que el meu Senyor em doni quelcom millor que el teu hort, i hi envïi (a l'hort) un llamp del cel que el converteixi en un terreny estèril i relliscós"

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُّؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۞

42. "O que la seva aigua s'enfonsi a la terra fins al punt que no puguis trobar-la"

أَوْ يُصْبِحَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهَا طَلِبًا ۞

43. Però els seus fruits van quedar *realment* devastats, i va començar a retorçar-se les mans pel que s'havia gastat, perquè *tot* s'havia fet miques sobre els seus filats. I digué: "Tant de bo no hagués associat ningú al meu Senyor!"

وَ أُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي كَمْ أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۞

44. I no hi va haver ningú que l'ajudés contra Al·là ni va poder defensar-se ell mateix.

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۞

45. En aquests moments el suport *només prové* d'Al·là, el Veritable. Ell és el Millor com a recompensa i el Millor quant a les conseqüències.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ شَرَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞

R.6.

46. Presenta'ls l'exemple de la vida mundana: és com l'aigua que enviem del cel, la vegetació de la terra s'hi barreja i després esdevé terra seca

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ

esmicolada que escampa el vent. Però Al·là té poder sobre totes les coses.

الرِّيحُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٦﴾

47. La riquesa i els fills són guarniments de la vida mundana. Però la perseverança en les bones obres és millor a ulls del teu Senyor quant a la recompensa *immediata* i millor quant a l'esperança *futura*.

الْعَمَلِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا ﴿٣٧﴾

48. I *reflexiona* en el dia en què ensorrarem les muntanyes i veuràs les nacions de la terra avançar *unes contra les altres*, quan les aplegarem a totes sense deixar cap d'elles enrere.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ۗ وَحَشْرًا لَهُمْ فَلَمَّ نَعَادًا مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٣٨﴾

49. Seran presentades al teu Senyor, *en filera*: "Ara compareixeu davant de Nosaltres com us vam crear al començament, però us vau pensar que no fixariem un termini per al compliment de la *Nostra* promesa a vosaltres".

وَعَرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفَاءً لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٣٩﴾

50. I es posarà el Llibre davant d'ells, i veuràs els culpables esporuguits pel seu contingut, i diran: "Ai de nosaltres! Quina classe de Llibre és aquest! No omet res, ni gran ni petit, sinó que tot ho conté". I trobaran al seu davant tot el que van fer, perquè el teu Senyor no perjudica ningú".

وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ ۖ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوزِنْتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَخِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أُخْضِعَهَا ۖ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٠﴾

R.7.

51. I *recorda't* de quan vam dir als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam", i tots ells s'hi van sotmetre, tret d'Iblis. Era un dels Yinn; i va desobeir l'ordre del seu Senyor. És que l'acceptareu a ell i a la seva progènie com a amics en comptes de Mi,

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِنَا ۚ وَهُمَ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ

malgrat que són els vostres enemics? Dolent és l'intercanvi per als inicis.

لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

52. No els vaig fer testimonis de la creació dels cels i de la terra, ni de la seva pròpia creació; ni podria acceptar com a socorredors aquells que extravien *la gent*.

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذِينَ
الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

53. I recorda't del dia en què Ell dirà: "Crideu aquells que considereu els Meus iguals". Llavors ells els invocaran, però no en rebran resposta; i posarem una barreira contra ells".

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
رَعِمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَ
جَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾

54. Els culpables veuran el Foc i s'adonaran que hi cauran; i no trobaran cap manera d'escapar-ne.

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مُوقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾

R.8.

55. En veritat, hem explicat de diverses maneres en aquest Alcorà, per *al bé de la humanitat, tota mena d'exemples*, però de totes les coses, l'home n'és el més contenciós.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا ﴿٥٥﴾

56. Però res no va impedir a la gent de creure i de buscar el perdó del seu Senyor, quan els arribà la guia, però van decidir *seguir* el precedent dels pobles anteriors *amb les mateixes conseqüències* o van esperar que els arribés de ple el càstig d'Al·là.

وَمَا مَنَعَهُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ
جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ
إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِيْنَ أَوْ
يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

57. Però només vam enviar els Misatgers com a portadors de la bona nova i com a Avisadors. I aquells que no creuen argumenten amb la falsedat per refutar amb ella la veritat. I prenen els Meus Senyals i el que són avisats *únicament* com una broma.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ ۚ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُبْدِ حُضُورَ الْإِسْحَاقِ وَاتَّخَذُوا
آيَاتِنَا وَمَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا هُزُوءًا ﴿٥٧﴾

58. Hi haurà algú més injust que aquells a qui se li recorden els Senyals del seu Senyor, i se n'aparta, oblidant el que les seves mans han comès abans? En veritat, hem posat uns vels sobre els seus cors perquè no ho entenguin, i sordesa, en les seves orelles. I si els convides a la guia, mai no l'acceptaran.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى
قُلُوبِهِمُ الْكِنَّةَ ۚ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقُرْءَاءَ ۚ وَإِنْ تَذَعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ
يَهْتَدُوا ۚ إِذًا أَبَدًا ﴿٥٨﴾

59. Però el teu Senyor és el Màxim Indulgent, ple de Misericòrdia. Si tingués que atrapar-los pel que van cometre, certament hauria afanyat el Seu càstig. Però tenen un termini fixat contra el que no trobaran cap refugi.

وَرَبُّكَ الْعَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ
مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
مَوْئِلًا ﴿٥٩﴾

60. Quant a aquestes ciutats: les vam destruir quan van cometre iniquitats. I vam fixar un termini per a la seva destrucció.

وَرَبُّكَ الْقَرِيُّ أَهْلَكْتَهُمُ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
جَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦٠﴾

R.9.

61. I recorda't de quan Moisès digué al seu jove company: "No m'aturaré fins que no arribi a la confluència dels dos mars, encara que em calgui caminar anys i anys".

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لَا آتِيكُمْ هُنَا حَتَّىٰ آتِيَكُمُ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

62. Però quan van arribar a la confluència dels dos mars, van oblidar el seu peix, i aquest va emprendre ràpidament el seu camí cap a la mar, *allunyant-se'n*.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

63. I quan van haver avançat encara més, digué al seu jove company: "Porta'ns el nostre dinar. En veritat, hem patit moltes fatigues a conseqüència del nostre viatge".

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِتَيْنَاكُمْ غَدَاءَ تَار
لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

64. Va respondre: "No has vist quan ens vam refugiar vora la roca *per reposar*, i vaig oblidar el peix, i ningú, tret de Satanàs, em va fer oblidar esmentar-t'ho, va emprendre el rumb cap al mar de forma estranya?"

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ زَوْجَ مَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَيِّئَةً فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٣٦﴾

65. Digué: "Això és el que hem estat buscant". I els dos van tornar sobre els seus passos".

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَازْتَدَا عَلَىٰ أَقَارِيمَا قَصَصًا ﴿٣٧﴾

66. Aleshores van trobar un dels Nostres servents al qual havíem concedit la Nostra misericòrdia, i al qual havíem ensenyat el Nostre coneixement.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا اتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٣٨﴾

67. Moisès li digué: "Puc seguir-te amb la condició que m'ensenyis la guia que t'ha estat ensenyada?"

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ آتَيْتُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي مَعًا عَلِّمْتَهُ رُشْدًا ﴿٣٩﴾

68. Va respondre: "No pots fer-me companyia amb paciència".

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٠﴾

69. "I com podries ser pacient sobre coses el coneixement de les quals no entens?"

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٤١﴾

70. Digué: "Em trobaràs, si és la voluntat d'Al·là, pacient, i no et desobeiré en res".

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٤٢﴾

71. Digué: "Bé, si m'has de seguir, no em preguntis per res fins que jo mateix te'n parli".

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٤٣﴾

R. 10.

72. Així doncs, els dos van partir fins que, després de pujar a una barca, ell la va esventrar. *Moisès* digué: "L'has esventrada per ofegar aquells que estan dins? En veritat, has comès una mala acció".

فَانْطَلَقَا وَهُوَ خَشْيٌ إِذَا رَاكَ فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا مَّرْمُورًا ﴿٤٤﴾

73. Ell respongué: "No et vaig dir no podries fer-me companyia amb paciència?"

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٣﴾

74. *Moisès* digué: "No em renyis per haver-me'n oblidat i no siguis massa dur per aquesta *errada* meva"

قَالَ لَا تُؤَاجِدُنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُزْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٤٤﴾

75. I els dos van prosseguir el viatge fins que, després d'haver trobat un jove, ell el matà. *Moisès* digué: "Has mort un innocent sense que *ell hagués mort ningú*? En veritat, has comès una acció malvada!

فَانْطَلَقَا وَنَدَحْتَنِي إِذِ الْقَيْلَانِ لَمَّا قَتَلَهُ قَالَ
أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ
جِئْتُ شَيْئًا نَهَرًا ﴿٤٥﴾

PART 16

76. Ell respongué: "No et vaig dir que no podries fer-me companyia amb paciència?"

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٦﴾

77. *Moisès* digué: "Si et pregunto per alguna cosa després d'això, no permetis que segueixi en la teva companyia, perquè *llavors* hauràs rebut excuses meves suficients".

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصْرِبْنِي بِهِ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٤٧﴾

78. Van continuar, doncs, fins que, després d'arribar a la gent d'una ciutat, van demanar menjar als seus habitants, però es van negar a considerar-los els seus hostes. Tanmateix, hi van trobar un mur que era a punt d'ensorrar-se i ell el va reparar. *Moisès* digué: "Si ho haguessis volgut, hauries pogut demanar una retribució per això".

فَانْطَلَقَا وَنَدَحْتَنِي إِذَا آتَيْتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ
إِشْتَبَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأَا أَنْ يُضَيَّفُوهُمَا
فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ
فَأَقَامَهُ ، قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
أَجْرًا ﴿٤٨﴾

79. Digué: "Aquí se separen *els camins*, el teu i el meu. Et diré ara el significat del que no has pogut suportar amb paciència".

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ، سَأُنَبِّئُكَ
بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٤٩﴾

80. "Quant a la barca, pertanyia a una pobra gent que feinejava al mar; i vaig voler danyar-la perquè al darre-re hi havia un rei que apropiant-se per la força totes les naus".

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ
فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ
مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

81. "Quant al jove, els seus pares eren creients, i temíem que els causés greus problemes per la seva rebel·lia i la seva incredulitat".

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ آبَاؤُهُ مُؤْمِنِينَ
فَخَشِينَا أَنْ يُزْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨١﴾

82. "Volem, doncs, que el seu Senyor els donés a canvi un fill millor que ell en puresa i amb més afecte *filial*".

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ
زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

83. "I quant al mur, pertanyia a dos orfes de la ciutat i al dessota hi havia un tresor que els pertanyia, i el seu pare havia estat un *home* just, per la qual cosa el teu Senyor va voler que arribessin a l'edat adulta i trobessin el seu tresor, com a favor del teu Senyor; i no ho vaig fer de pròpia voluntat. Aquesta és l'explicació del que no has pogut suportar amb paciència".

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَ
كَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ
يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا
فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ
تَسْطُرْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

R.11.

84. Et pregunten per Dhu'l Qarnain. Digues-los: "En veritat, us explicaré alguna cosa de la seva història".

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ
سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

85. El vam establir a la terra i li vam donar els mitjans *per dur a terme* qualsevol cosa.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

86. Llavors ell seguí un camí *deter-minat*.

فَاتَّبَعَهُ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

87. Fins que, quan va arribar en pon-dre's el sol, el trobà que es ponia en un basal d'aigües tèrboles, i a prop va trobar un poble. Vam dir: "Oh

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا

Dhu'l Qarnain, castiga'ls o tracta'ls amb bondat".

88. Va respondre: "Quant a aquell que faci el mal, certament el castigaré. Després serà tornat al seu Senyor, Que el castigarà amb un càstig terrible".

89. "Però quant a aquell que cregui i actui amb justícia, li donarem una bona recompensa i li dirigirem *les paraules* més suaus dels Nostres manaments".

90. Llavors *en veritat* va seguir un altre camí.

91. Fins que, quan va arribar a la sortida del sol, va trobar que sortia sobre un poble al qual no havíem donat protecció contra ell".

92. Així *fou en veritat*. Certament vam abraçar amb el Nostre coneixement *tot* el que tenia.

93. Llavors va seguir un altre camí.

94. Fins que, quan va arribar a l'indret situat entre les dues muntanyes, va trobar al seu dessota un poble que amb prou feines podia entendre'n un borrall.

95. Van dir: "Oh Dhu'l Qarnain, en veritat Gog i Magog estan creant el desordre en la terra: podem pagar-te un tribut amb la condició que aixequis una barrera entre ells i nosaltres?"

96. Respongué: "El poder amb què m'ha dotat el Meu Senyor respecte a això és millor, però podeu ajudar-me

قَوْمَاهُ قُلْنَا يَا الْقَارِئِينَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُعَذِّبُونَ
وَأَمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٤﴾

قَالَ آمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٥﴾

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ
جَزَاءً يَرْجَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
يُسْرًا ﴿٨٦﴾

ثُمَّ آتَبَهُ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَظْلُمُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

كَذَلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴿٩٢﴾

ثُمَّ آتَبَهُ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا ﴿٩٤﴾

قَالُوا يَا الْقَارِئِينَ إِنَّا يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ
خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا ﴿٩٥﴾

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي

amb la vostra força física; entre vosaltres i ell aixecaré una muralla".

بِقُوَّةٍ أَجَعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٣١﴾

97. "Porteu-me blocs de ferro. Així ho van fer fins que, un cop anivellat l'espai entre els dos vessants de la muntanya, digué: "Bufeu ara amb les vostres manxes". Van bufar fins que, tan bon punt que va ser vermell com el foc, digué: "Porteu-me coure fos per estender l al damunt".

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اتُّونِي أَفْرَعٌ عَلَيْكَ قَطْرًا ﴿٣٢﴾

98. D'aquesta manera ells (Gog i Magog) no van poder enfilar-s'hi ni soscar-la".

فَمَا اسطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٣٣﴾

99. *Després d'això*, digué: "Aquest és un favor del meu Senyor. Però quan es compleixi la promesa del meu Senyor, ell l'esmicolarà. I la promesa del meu Senyor és *certament* veritable".

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٣٤﴾

100. I en aquest dia deixarem que alguns d'ells s'aixequin contra els altres, i sonarà la trompeta. Llavors els aplegarem a tots.

وَ تَرَكْنَا بَعْضَهُم يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَغْيٍ وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٣٥﴾

101. I en aquest dia mostrarem l'Infern, cara a cara, als incrèduls.

وَ عَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿٣٦﴾

102. Els ulls dels quals es trobaven coberts per un vel *perquè no escoltesin* la meva advertència ni tampoc sentissin.

إِلَّا الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٣٧﴾

R.12.

103. Creuen els incrèduls que poden prendre els Meus servents com a protectors en comptes de Mi? En veritat, hem preparat l'Infern com a llar per als incrèduls.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٣٨﴾

104. Digues-los: "Vols que us informi d'aquells que son els pitjors perdors quant a les seves obres?"¹⁰⁰

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٠﴾

105. "Aquells el treball dels quals es perd *tot cercant les coses de la vida d'aquest món*, malgrat que pensin que estan fent bones obres".

الَّذِينَ صَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

106. Són ells qui no creuen en els Senyals del seu Senyor ni en la seva trobada amb Ell. Les seves obres són, doncs, vanes i en el Dia de la Resurrecció no els donarem cap mèrit.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَآيَاتِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٦﴾

107. Aquesta és la seva recompensa: l'Infern. Per no haver cregut i haver-se burlat dels Meus Senyals i dels Meus Missatgers.

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

108. En veritat, els que creuen i fan bones obres tindran com a llar els Jardins del Paradís.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

109. En ell hi viuran; no voldran que la seva sort canviï de cap manera.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوًّا ﴿١٠٩﴾

110. Digues-los: "Si l'Oceà esdevingués tinta per a les paraules del meu Senyor, de ben segur que l'Oceà s'exhauriria abans que s'acabessin les paraules del meu Senyor, tot i que portéssim el mateix com a ajuda *suplementària*".

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

111. Digues-los: "Només sóc un home com vosaltres; però he rebut la revelació que el vostre Déu és només un Únic Déu. Així doncs, aquell que esperi trobar-se amb el Seu Senyor, que faci bones obres i no associï ningú en el culte del seu Senyor".

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَ لَا يُشْرِكْ بِوَعْدِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

CAPÍTOL 19

MARYAM

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Els Companys del Sant Profeta es mostren d'acord amb l'opinió que la Surah fou revelada molt aviat a la Meca, probablement cap al final del quart any de la Crida, abans de l'emigració a Abissínia que va tenir lloc al mes de Rayab al cinquè any. La seva relació amb els Capítols Bani Isra'il i Al-Kahf està en el fet que, en aquests dos capítols, hi ha algunes dades sobre l'avenç i progrés dels jueus i cristians. A Bani Isra'il s'afirmava en especial que els jueus patirien dues vegades un eclipsi nacional i pujarien dues vegades al poder i a la glòria, i que els seguidors de l'Islam, com els jueus, pujarien també dues vegades al poder i dues vegades, com ells, patirien la decadència. A la Surah Al-Kahf aquest mateix tema es va tractar amb més extensió, sobretot la part dels cristians. Després d'explicar que els musulmans patirien un desastre nacional a mans dels seguidors de la Llei Mosaica i que recuperarien la glòria perduda dirigits i guiats pel Messies de la llei Islàmica, en aquesta Surah es presenta una breu història de la fe cristiana. La Surah és, doncs, un tercer esglaó de la cadena en què el capítols Bani Isra'il i Al-Kahf formen el primer i segon esglaó. En efecte, els tres capítols tracten del mateix tema i segueixen el mateix model en l'exposició.

Tema

A les lletres abreujades del començament de la Surah s'ha fet una comparació entre els doctrines cristiana i islàmica, i s'ha fet atenció al fet que, encara que el cristianisme fou en el seu origen una Llei Divina, després es van introduir en els seus ensenyaments algunes doctrines i dogmes falsos. Com que aquestes doctrines van en contra dels atributs divins, es presenta una breu narració del naixement de Jesús per refutar-les. Aquesta narració va precedida per una breu menció del Profeta Zacaries, perquè segons les profecies bíbliques, el Profeta Elies havia de baixar del cel "abans que arribi el dia gran i terrible del Senyor" (Malaquies, 4:5); i Jesús, quan els jueus li van preguntar per Elies, el qual havia d'aparèixer abans d'ell, va respondre que era Joan qui havia vingut en el seu poder i esperit (Mateu 11:14, 15; 17:12; Marc 9:13). Va dir també que Elies no vindria del cel sinó que, com tots els mortals, havia de néixer d'una mare terrenal en forma d'un altre home, i que aquest seria Joan (Mateu 11:11; Lluc 7:28).

Mentre parla de Jesús, la Surah fa referència a la manera excepcional del seu naixement, sense intervenció d'un pare humà. El procediment adoptat per fer aquesta extraordinària consumació implicava que la Profecia es traslladaria ara de la Casa d'Isaac a la d'Ismael, ja que entre els israelites no quedava cap home del que pogués néixer cap profeta de Déu. Després d'això, la Surah reforça l'argument contra la divinitat de Jesús afirmant que, si tots els Profetes des d'Adam fins al darrer Profeta israelita anterior a Jesús, a qui es fa una breu referència a la Surah, eren només éssers humans, per què Jesús, que va ser Profeta de Déu, havia de ser investit d'atributs divins i ser considerat Déu o el fill de Déu? Com que la Resurrecció i la Vida després de la mort han de ser negades en els Últims Dies pels cristians, dels quals tracta especialment la Surah, s'in-

sisteix també molt especialment en el Més Enllà, exposant-se i refutant-se els arguments comuns i estereotipats dels incrèduls contra ell. Els incrèduls, diu la Surah, semblen tenir un benestar fals de la seva riquesa, els seus recursos materials i el seu elevat nombre, i esmenten això com a argument per a la seva negativa de la Vida després de la mort, i de la seva creença que el que importa realment és la vida present. Se'ls avisa que no han de deixar-se enganyar per l'aparent debilitat material dels creients i del seu propi poder, riquesa i grans recursos, ja que la Veritat progressa sempre gradualment i per etapes, però amb tota seguretat acaba triomfant al final. La Surah acaba amb una resposta a una pregunta implícita: per què s'ha adoptat l'àrab com a vehicle per a la revelació de l'ensenyament alcorànic? La resposta que es dona és: Com que els àrabs són els primers destinataris de l'Alcorà, és natural i plausible que el Missatge s'adrexi a un poble en la seva mateixa llengua perquè l'entenguin més fàcilment, i un cop estès, el transmetin als altres. Per això, l'Alcorà va ser revelat en àrab.

☆ سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٌ

MARYAM

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
2. Ka Ha Ya Ain Sad.¹ كَاهِيَعَص ۝۲
3. *Vet aquí* el relat de la misericòrdia del teu Senyor mostrada amb el Seu Servent, Zacaries. ذٰلِكَ رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝۳
4. Quan va invocar el seu Senyor amb una invocació secreta. اِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدًا خَفِيًّا ۝۴
5. Va dir: "Senyor meu, els meus ossos s'han debilitat i el cap se'm blanqueja, però mai, Senyor meu, no he deixat de ser beneït en la meva súplica a Tu". قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَ اَسْتَعَلَّ الرَّاسُ شَيْبًا وَّ لَمْ اَكُنْ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝۵
6. "Desconfio dels meus parents que em segueixen, i la meva dona és estèril. Atorga'm, doncs, un successor de Tu mateix". وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَ كَاٰتٍ اَمْرًاۤیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَّرِیْسًا ۝۶
7. "Que sigui el meu hereu i hereu de la Casa de Jacob. I fes-lo, Senyor meu, agradable a Tu". یٰرَبِّ ثَنِّیْ وَ یَرِّثْ مِنْ اٰلِ یَعْقُوْبَ ۝۷ وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِیًّا ۝۸
8. "Oh Zacaries, et donem la bona nova d'un fill que es dirà Yahya.² No hem donat aquest nom a ningú abans d'ell". یٰزَكَرِیَّا اِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِسْمُهُ یَحٰیی ۝۹ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِیًّا ۝۱۰
9. Digué: "Senyor meu, com podré tenir un fill si la meva dona és estèril i jo he arribat al *limit* extrem de la vellesa?" قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِّیْ غُلَامٌ وَّ كَاٰتٍ اَمْرًاۤیْ عَاقِرًا وَّ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتٰیًّا ۝۱۱

¹ Tu ets suficient per a tots i Tu ets la veritable Guia. Oh. Omniscient, Déu Veritable!

² Joan.

10. Ell digué: "Així és". Però el teu Senyor diu: "És fàcil per a Mi, perquè en efecte et vaig crear abans a tu, quan no eres res".

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝۱۰

11. Digué: "Senyor meu, dona'm un Senyal". Déu digué: "El teu Senyal és que no parlaràs amb ningú durant tres dies i nits senceres".

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً. قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۱

12. Després d'això, es presentà a la seva gent sortint del santuari i els indicà fent-los senyals que glorifiquessin Déu dia i nit.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى
إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۱۲

13. "Oh Yahya, agafa ben fort el Llibre". I li vam donar la saviesa quan encara era un nen",

يَيِّخِيْ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَّ اٰتَيْنَاهُ
الْحِكْمَ صَبِيًّا ۝۱۳

14. I la tendresa *de cor*, de Nosaltres mateixos, i la puresa. Perquè era pietós,

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَرَكُوعًا. وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۴

15. I respectuós amb els seus pares. I no era arrogant *ni* rebel.

وَبَدِئًا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۵

16. La pau va ser amb ell des del dia en què va néixer i el dia en què va morir, i la pau serà amb ell el dia en que *de nou* sigui ressuscitat.

وَسَلَّمَ عَلَيْنَا يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَ
يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۶

R.2.

17. I explica *la història de Maria de la mateixa manera com s'esmenta en el Llibre*. Quan es retirà de la seva gent a un lloc situat a l'est".

وَإِذْ كَرَّمْنَا مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝۱۷

18. I s'amagà d'ells amb un vel, llavors el vam enviar al Nostre àngel i se li aparegué en forma d'home perfecte".

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا وَ
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۸

19. Li digué: "Busco refugiar-me de tu *en el Déu* Misericordiós si és que en veritat *El tems*".

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

20. Ell respongué: "Només sóc un Missatger del teu Senyor, per concedir-te un fill just".

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ بِإِذْنِ رَبِّكَ لِتُلَمِّئِي لَكَ وَلَدًا رَافِعًا ۝

21. Ella digué: "Com podria tenir un fill si cap home m'ha tocat, ni he perdut mai la castedat?"

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسُّنِي أَحَدٌ وَكُنْتُ مَتَّحَةً ۝

22. Ell respongué: "Així és". Però diu el teu Senyor: "És fàcil per a Mi"; *i ho farem així* perquè el convertim en un Senyal per als homes, i en una misericòrdia Nostra, perquè és una cosa decidida.

قَالَ كَذَلِكَ ۝ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلِيمٌ هَدِيدٌ ۝
وَلِيَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۝
كَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝

23. Així doncs, ella el va concebre, i es retirà amb ell a un lloc apartat.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝

24. Els dolors del part la van dur fins al tronc d'una palmera. Ella digué: "Oh! Tant de bo hagués mort abans d'això i m'hagués convertit en una cosa del tot oblidada".

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جَنْبِ النَّخْلَةِ ۝
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ۝

25. Llavors ell (l'àngel) la va cridar des de sota, *tot dient-li*: "No t'afligeixis. El teu Senyor ha posat un rierol als teus peus".

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝

26. "Sacseja cap a tu el tronc de la palmera; això farà que caiguin sobre tu dàtils frescos i madurs".

وَهَرَّبِي إِلَيْكَ بِجَنْبِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ۝

27. "Menja i beu, doncs, i refrescat els ulls. I si veus cap humà, digues-li: "He fet vot de dejú al *Déu* Misericordiós; per tant, avui no parlaré a cap humà".

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَرَافِعِي عَيْنًا ۝ فَإِذَا تَرَدَدْتِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۝ فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۝

28. Llavors el va dur a la seva gent, portant-lo. Ells van dir: "Oh Maria, ens has portat una cosa estranya"

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا ۖ قَالُوا
يَمْرَأَتُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾

29. "Oh germana d'Aaron, el teu pare no fou un home dolent ni la teva mare una dona impura!"

يَا أُخْتُ هَرُودَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾

30. Llavors ella el va assenyalar a ell. Van dir: "Com parlarem a qui només és un nen de bressol?"

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٠﴾

31. Ell digué: "Sóc servent d'Al·là. Ell m'ha donat el Llibre i m'ha fet Profeta".

قَالَ رَبِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ اللَّهُ اتَّبَنِي الْكِتَابَ وَ
جَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣١﴾

32. "Ell m'ha fet beneït allà on vulgui que em trobi, i m'ha prescrit la Pregària i l'almoïna mentre visqui".

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَ
أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ﴿٣٢﴾

33. "M'ha fet pietós amb la meva mare, i no m'ha fet altiu ni desafortunat".

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ﴿٣٣﴾

34. "I la pau va ser amb mi el dia en què vaig néixer, i la pau seguirà amb mi el dia en què mori, i el dia en què sigui de nou tornat a la vida".

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ ۖ وَيَوْمَ أَمُوتُ ۖ وَ
يَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾

35. Així era Jesús, el fill de Maria. Aquesta és una declaració de la veritat de la qual dubten.

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٥﴾

36. No correspon a la Majestat d'Al·là que prengui per a Ell un fill. Sant és Ell. Quan decreta alguna cosa, li diu: "Sigues!", i és.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحٰنَهُ ۚ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

37. Jesús va dir: "En veritat, Al·là és el meu Senyor i el vostre Senyor. Adoreu-Lo, doncs, només a Ell. Aquest és el camí recte".

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي ۖ وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Però els grups van discutir entre ells; ai d'aquells que no creguin a causa de la trobada del gran dia!"

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Que meravellosa serà la seva audi-
ció i visió el dia en què compareguin
davant de Nosaltres! Però avui els
malvats es troben en error manifest.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ ۗ يَوْمَ يَأْتُوَنَنَا
الظُّلُمُوتِ ۖ الْيَوْمِ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Avisa'ls del dia del lament, quan
s'enllesteixi la qüestió. Però ara
estan *en estat d'indiferència*, i per
això no hi creuen.

وَأَنذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَشْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ ۖ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Som nosaltres els que heretarem
la terra i *tots* els que estiguin en ella. I
a Nosaltres seran *tots* ells retornats.

إِنَّا نَحْنُ تَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

R.3.

42. Explica'ls *la història d'Abraham*
com s'esmenta en el Llibre. Fou un
home veraç i un Profeta.

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكُتُبِ إِبْرَاهِيمَ ۗ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Quan digué al seu pare: "Oh,
pare meu, per què adorareu el que
no hi veu, ni hi sent, ni pot servir-te
de res?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ
شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. "Oh, pare meu, en veritat m'ha
arribat un coneixement que tu no has
rebut pas; segueix-me i et guiaré a un
camí recte".

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا
لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. "Oh, pare meu, no serveixis Sata-
nàs; en veritat, Satanàs és rebel contra
el Déu Clement".

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. "Oh, pare meu, en veritat temo
que caigui sobre tu un càstig del Déu
Clement, i que et converteixis en
company de Satanàs".

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ
الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Respongué: "T'allunyes dels meus déus, oh Abraham? Si no desistes, en veritat trencaré totes les relacions amb tu. Ara deixa'm sol durant temps".

قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ إِلَهَاتِي يَا بَرَاهِيمُ
لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ كَأَرْجَمَتَكَ وَاهْجُرْنِي
مَلِيًّا ٢٤

48. *Abraham* va dir: "La pau sigui amb tu. Demanaré per a tu el perdó del meu Senyor. En veritat, Ell és Clement amb mi.

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي
إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٢٥

49. "I em mantindré allunyat de tu i del que tu invoques en comptes d'Al·là; i pregaré al meu Senyor; és possible que, pregant al meu Senyor, no em senti decepcionat".

وَاعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَادْعُوا رَبِّي بِرَحْمَةِ اللَّهِ الْكُونِ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا ٢٦

50. Així doncs, quan s'hagué separat d'ells i del que adoraven en comptes d'Al·là, li vam atorgar Isaac i Jacob, i a cadascun *d'ells* el vam fer Profeta.

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٥٠

51. I els vam atorgar de la Nostra misericòrdia, i els vam concedir un autèntic renom.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ
لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ٥١

R.4.

52. Explica també *la història de Moïses com s'esmenta* en el Llibre. En efecte, ell fou un dels elegits; i fou Missatger, Profeta.

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ
مُخْلِصًا وَقَدْ كَانَتْ رُسُلًا نَبِيًّا ٥٢

53. El vam cridar des del vessant dret de la Muntanya, i el vam apropar a *Nosaltres* per a una comunió especial.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْنَاهُ نَجْوًا ٥٣

54. I li vam concedir, de la Nostra misericòrdia, el seu germà Aaron com a Profeta.

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
نَبِيًّا ٥٤

55. Explica també *la història d'Ismael, com s'esmenta* en el Llibre. En veritat fou estricte en *mantenir la*

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٥

seva promesa. I fou Missatger, Profeta.

56. Solia encomanar la Pregària i l'almoïna als seus, i fou molt grat per al seu Senyor.

57. Explica també *la història d'Idris, com s'esmenta* en el llibre. Fou un home veridic i un Profeta.

58. Nosaltres el vam exaltar a un lloc elevat.

59. Aquestes són les persones a qui Al·là va concedir les Seves benediccions d'entre els Profetes, del llinatge d'Adam, i del llinatge d'aquells a qui vam dur en l'arca amb Noè, i del llinatge d'Abraham i Israel; i ells són d'aquells a qui vam guiar i triar. Quan els van ser recitats els senyals del Déu Clement, van ensopegar, i es van prostrar davant Déu plorant.

60. Després d'ells van aparèixer alguns descendents que van oblidar la Pregària, i van seguir desitjos malvats. Per això, trobaran la destrucció.

61. Excepte aquells que se'n penedeixen, creuen i fan bones obres. Aquests entraran en el Cel, i no seran gens perjudicats.

62. Jardins d'Eternitat, que el Déu Clement ha promès als Seus servents en l'invisible. En veritat, la Seva promesa es complirà.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٦

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ لِإِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ
صِدْقًا نَبِيًّا ٥٧

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ٥٨

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ نَوْجًا مِّن ذُرِّيَّتِهِ لِمُزْهِيمٍ وَ
إِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تَثَلَىٰ عَلَيْهِمْ أَيُّهُمُ الرَّحْمَنُ
خَرُّوا سُجَّدًا بُكِيًّا ٥٩

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا
الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ
يَلْقَوْنَ عَذَابًا ٦٠

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ شَيْئًا ٦١

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ
مَأْتِيًّا ٦٢

63. No escoltaran en ell res va, sinó només *salutacions de Pau*; i hi tindran aliment, matí i tarda.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَ
لَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٣٦﴾

64. Així és el Cel que deixem en herència a aquells dels Nostres servents que siguin justos.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٣٧﴾

65. "I nosaltres (els àngels) només vam baixar per ordre del teu Senyor. A Ell pertany tot el que hi ha davant de nosaltres i enmig. Perquè el teu Senyor no oblida.

وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٣٨﴾

66. *Ell és el Senyor dels cels i la terra i de tot el que hi ha entre els dos.* Serviu-Lo, doncs, i sigueu perseverants en el Seu servei. Coneixes algú que sigui el Seu igual?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ
تَكْفُرُ لَهُ شَيْئًا ﴿٣٩﴾

R.5

67. Però diu l'home: "Com! És que després de mort seré ressuscitat?"

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٤٠﴾

68. "No recorda l'home que Nosaltres el vam crear abans, quan no era res?"

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٤١﴾

69. I, pel teu Senyor, en veritat els aplegarem a tots, *i també* als dimonis; llavors els durem de genolls al voltant de l'Infern.

فَوَرَبِّكَ لَنَخْشُرَنَّهِنَّ وَالشَّيَاطِينِ ثُمَّ
لَنُخَضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٤٢﴾

70. Després certament arrossegant-los traurem de cada grup aquells que van ser més obstinats en la rebel·lió contra el *Déu* Clement.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ
أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٤٣﴾

71. Perquè en veritat coneixem molt bé aquells que més es mereixen ser cremats allà.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
صِلِيًّا ﴿٤٤﴾

72. Però no hi ha cap de vosaltres que no arribi a ell. És un decret irrevocable del teu Senyor.

وَأَنَّ مِّنكُمْ رَّجُلًا وَارِدُهُ هَاجَرَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَشَمًا مَّقْضِيًّا ﴿٤٢﴾

73. Després alliberarem els justos i hi deixarem els malvats, agenollats.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٤٣﴾

74. Però quan els Nostres Senyals evidents se'ls reciten, els incrèduls diuen als creients: "Quin dels dos grups és millor *respecte a la* posició i *forma* una assemblea més impressionant?"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِحُجَّتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا إِنَّا آيَةُ الْفِرَاقِينَ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٤٤﴾

75. I quantes generacions hem destruït abans que a ells, que eren superiors en riquesa i en aspecte exterior!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءْيَا ﴿٤٥﴾

76. Digues-los: "El Déu Clement concedeix certament a aquells que estan en l'error un llarg respir fins que, quan vegin allò amb què són amenaçats -ja sigui el càstig o l'Horacomprendran qui és pitjor *respecte a* la posició, i qui és més dèbil en força.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِذَا الْعَذَابُ وَرَامَا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٤٦﴾

77. "Al·là augmenta la guia dels qui segueixen la guia. I les bones obres que perduren són millors a la vista del teu Senyor com a recompensa i millors com a recurs".

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَإِنَّ الْبَقِيَّةَ الصَّالِحَاتِ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٤٧﴾

78. No has vist aquell que no creu en els Nostres Senyals i diu: "Certament rebré riquesa i fills?"

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٤٨﴾

79. Ha arribat a conèixer l'invisible o ha rebut una promesa del Déu Clement?

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٤٩﴾

80. No! prendrem nota del que diu i li prolongarem molt el càstig.

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٥٠﴾

81. I heretarem d'ell tot el que diu i compareixerà davant de Nosaltres tot sol.

وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨١﴾

82. I han abraçat *altres* déus en comptes d'Al·là perquè siguin *una font de poder* per a ells.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٢﴾

83. No! En absolut! Rebutjaran el seu culte i esdevindran adversaris.

كَلَّا هُمْ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٣﴾

R.6.

84. No veus que hem enviat els satans contra els incrèduls perquè els incitin a actes de *desobediència*?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكٰفِرِينَ تَوْزِعُهُمْ أَزًّا ﴿٨٤﴾

85. No t'afanyis, doncs, per ells. Nosaltres mantenim un compte complet de les seves *accions*.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٥﴾

86. *Recorda't* del dia en què aplegarem els justos davant del Déu Clement com a convidats *honrats*.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٦﴾

87. Conduirem els culpables a l'Infern com qui duu un ramat cap a l'abeurador.

وَتَسْوِقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٧﴾

88. Cap no tindrà el poder d'intercessió, tret d'aquell que hagi rebut una promesa del Déu Clement.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٨﴾

89. I diuen: "El Déu Clement ha pres per a Ell un fill".

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾

90. Sense dubte, heu fet una cosa ben monstruosa!

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾

91. Poc queda perquè davant d'ells els cels esclatin, la terra s'obri i les muntanyes caiguin a trossos.

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

92. Perquè adscriuen un fill al Déu Clement.

أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Quan no correspon al Déu Clement prendre un fill per a Ell. وَمَا يُنْبِغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿١٣﴾
94. No hi ha ningú als cels i a la terra que no comparegui davant el Déu Clement com a servent. إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أُمَّةٌ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿١٤﴾
95. En veritat, Ell els abraça amb el seu coneixement i els té comptats del tot. لَقَدْ أَخَصَّكُمْ وَعَدَّكُمْ عَدًّا ﴿١٥﴾
96. I cadascun d'ells compareixerà davant d'Ell només en el Dia de la Resurrecció. وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿١٦﴾
97. A aquells que creuen i fan bones obres el Déu Clement els crearà amor en els seus cors. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٧﴾
98. Així doncs, el vam fer (l'Alcorà) fàcil en la teva llengua perquè poguessin donar amb ell la bona nova als justos i avisar amb ell un poble lliurat a la discòrdia. فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿١٨﴾
99. Quantes generacions vam destruir abans que a ells! És que pots veure'n només un o fins i tot sentir-ne un xiuxiueig? وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٩﴾

CAPÍTOL 20

TA HA

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada en els primers anys a la Meca. Aquesta és l'opinió defensada per 'Abd Al-lah bin Mas'ud, un dels primers Companys del Sant Profeta. La Surah continua tractant sobre les creences i doctrines cristianes que van constituir el tema principal del Capítol anterior. Una de les doctrines bàsiques de la Cristiandat és que la Llei és una maledicció. La Llei, diu, no només és una maledicció, sinó que és de ben segur un do i una mercè Divins. A més a més, en comptes de ser una càrrega i un destorb, el seu fi és reconfortar i alegrar espiritualment l'home. Aquest és un dels objectius principals de l'Alcorà, el qual compleix de manera encertada. El Sant Profeta és confortat amb el Missatge que Déu ha revelat l'Alcorà per alleujar les càrregues de l'home i per no augmentar-ne les dificultats. Satisfà les necessitats principals i requisits humans.

Tema

La Surah continua dient als cristians que, perquè entenguin i s'adonin de les veritats incloses en l'Alcorà, han de ponderar les circumstàncies i les condicions que va haver de travessar Moisès. Es diu que, un cop acabada la seva elevació espiritual i un cop considerat apte perquè se li confiessin les gran responsabilitats d'un Profeta, s'ordenà a Moisès que anés al Faraó i li transmetés el Missatge Diví. El Faraó es negà a acceptar-lo, actuà amb supèrbia i va provar de matar Moisès. Per això, Déu ordenà a Moisès que s'emportés els israelites d'Egipte i els portés fins a Canaan. El Faraó els va perseguir amb els seus poderosos exèrcits, però el càstig diví va caure sobre ell i s'ofegà en el Mar davant els mateixos ulls dels israelites. Moisès es dirigí llavors cap a la "muntanya", on li fou revelada la Llei. La Surah renya subtilment els cristians. Se'ls diu que, quan abans de l'adveniment de Jesús, els israelites creien en la doctrina que Déu era Un i més endavant s'insistia igualment en l'Alcorà en la Unitat Divina i en la importància de la Llei o *Shari'ah*, com va poder sorgir un ensenyament que considerava la Llei com una maledicció, i sostenia i predicava doctrines politeistes, entre aquests dos credos estrictament monoteistes?

A continuació, s'esmenta el càstig diví que cauria sobre les nacions cristianes pels seus pecats i iniquitats després que gaudissin de prosperitat material durant mil anys. En els darrers tres segles d'aquest període, estarien marcats per un progrés i posteritat uniformes de nivell molt elevat. Això els faria oblidar desdenyosament l'advertència divina que deia que els estava destinada una sort terrible. La Surah declara amb èmfasi que aquest esdeveniment tindrà lloc de ben segur, i que les nacions cristianes d'Occident patiran una prova terrible. Les muntanyes més altes s'esfondraran i s'escamparan com la pols (versicles 106, 107). Després, es repeteix el tema amb què es va iniciar la Surah: l'Alcorà duu fàcilment al coneixement i a la comprensió, perquè ha estat revelat en la llengua nacional de la gent a qui es dirigí per primera vegada. A diferència de les Escripures Sagrades, no acostuma a parlar amb paràboles i metàfores

confuses o amb manca de claredat, sinó que explica els seus ensenyaments fent servir una llengua entenedora. S'insisteix en la importància de la Llei amb arguments forts i ben fonamentats, i es demostra que no és una maledicció, sinó que és una gran benedicció. Tot seguit, s'esmenta l'expulsió d'Adam del Jardí. Aquest incident, que és el fonament de tot l'entramat de la doctrina cristiana de la Redempció, o és mal entès o deliberadament mal interpretat i presentat pels cristians. La veritat és que el naixement d'Adam va tenir lloc d'acord amb un pla diví establert, i els plans divins mai no fallen en el seu fi. Mentre que, segons la Bíblia, Déu creà Adam a imatge i semblança seva (Gen. 1:27) i després, enganyat per Eva, Adam va cometre un pecat. L'Alcorà sosté que, havent estat creat a imatge i semblança de Déu, Adam no podia haver estat culpable d'aquesta caiguda. El descriu com algú que cau només en una falta inadvertida (v.116). La Surah acaba amb una enèrgica advertència als incrèduls dient que els Senyals i miracles ideats per ells mai se'ls presentaran i que si, malgrat haver vist molts Senyals del cel, segueixen insistint a negar el Missatge Diví, seran castigats com ho van ser els incrèduls dels anteriors Missatgers de Déu.

☆ سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنْمَلَةِ مِائَةٌ وَسِتُّ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَ ثَمَانِيَةٌ رُكُوعَاتٍ

TA HA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ta Ha.¹

طه ﴿٢﴾

3. No t'hem revelat l'Alcorà perquè t'angoixis.

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٣﴾

4. Sinó com a exhortació per a aquell que tem Déu.

إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى ﴿٤﴾

5. I revelació d'Aquell que creà la terra i els cels alts.

تَنْزِيلًا لِمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٥﴾

6. Ell és el Déu Clement Que s'instal·là en el Tron.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٦﴾

7. A Ell pertany tot el que hi als cels i tot el que hi ha a la terra; tot el que hi ha entre els dos i tot el que hi ha sota la terra humida.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٧﴾

8. Tot i que parlis en veu alta, tant se val, perquè Ell coneix el pensament secret i el que hi ha encara més ocult.

وَأَنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٨﴾

9. Al·là: No hi ha altre Déu fora d'Ell. Seus són els més bells noms.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٩﴾

10. Has sentit la història de Moisés?

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٠﴾

11. Quan va veure un foc, digué a la seva família: "Esteu-vos aquí, veig un foc; potser us en porti una brasa o trobi guia en el foc".

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنستُ نَارًا الْعَلِيِّ أَوَّيَكُم مِّنْهَا يَقْبَسِينَ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١١﴾

¹ Oh home perfecte!

12. Però quan va arribar a ell, li van anunciar: "Oh Moisès.

فَلَمَّا آتَاهَا نُورٌ يَّيْمُوسَىٰ ﴿١٢﴾

13. En veritat sóc el teu Senyor. Treu-te, doncs, les sandàlies, perquè estàs a la Vall sagrada de Tuwa;

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَمْ تَعْلِيكَ ۖ إِنَّا بِأَلْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٣﴾

14. I t'he triat; escolta, doncs, el que se't revela".

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٤﴾

15. "Sóc en veritat Al·là; no hi ha cap déu fora de Mi. Per això, serveix-me i compleix la Pregària per recordar-Me".

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ۚ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾

16. Per cert, l'Hora arribarà: potsar la revelaré perquè cada ànima sigui recompensada pel seu comportament".

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا يُصْجَىٰ ۖ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٦﴾

17. "Que aquell que no hi cregui i segueixi les seves pròpies inclinacions malvades no te n'aparti, no sigui cas que moris"

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا ۖ وَاتَّبَعَهُ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٧﴾

18. "I que hi tens, a la teva destra, oh Moisès?"

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٨﴾

19. Respongué: "És el meu bastó, m'aguento amb ell i hi trenco les fulles per a les meves ovelles, i el faig servir *també* per a altres usos".

قَالَ هِيَ عَصَايَ ۖ أَنزَلْتُ عَلَيْهَا وَآهَشُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي ۖ وَإِلَىٰ فِيهَا مَأْرَبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾

20. Digué: "Llença'l, oh Moisès!"

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

21. I el llençà, i vet aquí que es convertí en una serp que començà a córrer!"

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢١﴾

22. Déu digué: "Atrapa-la i no temis. La tornarem al seu estat anterior".

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ وَرَدَّ سُنْعِيْدُهَا سَيْرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢٢﴾

23. "Posa't la mà al pit, en sortirà blanca, sense cap malaltia; un altre Senyal.
24. "Perquè t'ensenyem alguns dels Nostres Senyals més grans".
25. "Vés al Faraó; en veritat ell ha depassat *tots* els límits".
R.2.
26. Digué: "Senyor meu, obre'm el cor".
27. "Facilita la meva tasca"
28. "I deslliga el nus de la meva llengua,"
29. "Perquè entenguin el que els dic".
30. "I concedeix-me un ajudant de la meva pròpia família,"
31. "Aaron, el meu germà."
32. "Augmenta la meva força amb ell."
33. "I fes que comparteixi la meva tasca,"
34. "Perquè Et glorifiquem molt,"
35. "I Et recordem molt,"
36. "Tu poseeixes ple coneixement de nosaltres,"
37. *Déu* digué: "Concedida està la teva pregària, oh Moisès!"

وَاضْمُرْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٣﴾

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٤﴾

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٨﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾

هَارُونَ أَخِي ﴿٣١﴾

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾

وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٥﴾

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Perquè en veritat et vam tornar a concedir *també* un favor a tu,"

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٨﴾

39. "Quan vam revelar a la teva mare el que era una revelació *important*, *dient-li*:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

40. "Posa'l a l'arca i llença'l al riu, i després el riu el deixarà a la riba, *i algú que és enemic Meu i també enemic d'ell, el recollirà*". I et vaig embolcallar amb el Meu amor; *i ho faig fer perquè fossis criat davant dels meus ulls*";

إِن أُنزِلَ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَانزِلْ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَا حُذَافَةَ عَدُوِّي وَعَدُوِّكَ وَاللَّيثُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ۖ وَرَلُّصَعَمَ عَلَى عَيْنِي ﴿٤٠﴾

41. Quan la teva germana va passar i va dir: "Voleu que us guiï a qui s'en-carregarà d'ell?" Llavors et vam tornar a la teva mare perquè es consolés i no s'affligís. I vas matar un home, però et vam lliurar de la desgràcia. A continuació, et vam posar a prova de diferents maneres. I vas romandre alguns anys entre la gent de Madian. I llavors vas arribar al nivell, oh Moisés.

إِذْ تَمْشِي أُنْحَثَ نَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ هَمِيهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَكَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۗ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُّمُوسَىٰ ﴿٤١﴾

42. "Perquè t'he triat per a Mi mateix";

وَأَصْطَفَيْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤٢﴾

43. "Aneu, tu i el teu germà, amb els Meus Senyals, i no defalliu en el Meu record";

إِذْ هَبَّ آتَتْ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾

44. "Aneu tots dos al Faraó, perquè ell ha transgredit *tots* els límits".

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٤﴾

45. "Però adreceu-vos-hi els dos amb paraules amables perquè puguin parar atenció o sentir por".

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٥﴾

46. Ells van respondre: "Senyor Nostre, tenim por que cometi algun excés contra nosaltres, o depassi *tots* els límits en la seva transgressió".

قَالَ رَبَّنَا إِنَّكَ نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ
عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٣٦﴾

47. Déu digué: "No temeu, doncs. Joestic amb vosaltres dos. Jo hi sento i hi veig".

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَ
أَرَى ﴿٣٧﴾

48. Aneu, doncs, cap a ell i digueu-li: "Som els Missatgers del teu Senyor; deixa, doncs, que els fills d'Israel surtin amb nosaltres, i no els turmentis. En veritat, t'hem portat un Senyal del teu Senyor; i la pau serà amb qui segueixi la guia".

فَأْتِيهِمْ فِقُولًا نَارًا رَسُولًا لَا رَيْبَ لَكَ فَارْسَلْ
مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ
قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَهُ الْهُدَىٰ ﴿٣٨﴾

49. En veritat, se'ns ha revelat que caurà el càstig sobre aquell que ens rebutgi i s'aparti".

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ
كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٩﴾

50. El Faraó digué: "Qui és, doncs, el Senyor de vosaltres dos, oh Moisès?"

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

51. Ell digué: "El Nostre Senyor és Qui va donar tot la seva forma *adient* i després el guià a la seva funció *adient*".

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٤١﴾

52. El Faraó digué: "Quina serà, doncs, la sort de les generacions anteriors?"

قَالَ نَمَّا بَأَلِ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٤٢﴾

53. Respongué: "El seu coneixement està en el meu Senyor, *registrat* en un Llibre. El Meu Senyor no s'equivoca ni oblida".

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّكَ فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ
رَبُّكَ وَلَا يَنْسَىٰ ﴿٤٣﴾

54. "Ell és Qui va convertir la vostra terra en bressol, va traçar camins perquè la recorreguéssiu; és Qui envia la pluja del cel amb què fem germinar diverses espècies de plantes".

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَبَابِتِ
شَيْءٍ ﴿٤٤﴾

55. "Mengeu i pastureu els vostres bestiar. En veritat, aquí hi ha Senyals per als que estan dotats de Raó".

R.3.

56. D'ella us vam crear, a ella us farem tornar i d'ella us farem sorgir una altra vegada.

57. I li vam mostrar (al Faraó) els Nostres Senyals, tots ells, però ell *els* rebutjà i es negà a *creure*.

58. Ell digué: "Has vingut a nosaltres, oh Moisès, per bandejar-nos de la nostra terra amb la teva màgia?"

59. "Però en veritat et presentarem una màgia igual a la teva; fixem, doncs, una trobada entre tu i nosaltres, a la qual no deixarem d'acudir ni tu ni nosaltres, en un lloc convenient per a tots dos".

60. Moisès digué: "La teva cita serà per al dia de la Festa, i fem que el poble es trobi quan el sol sigui alt".

61. Llavors el Faraó es va girar d'esquena, va repassar tots els enganys i va tornar a la qüestió de *la trobada*.

62. Moisès els va dir: "Ai de vosaltres; no inventeu una mentida contra Al·là, no fos cas que destrueixi amb algun càstig; perquè, en veritat, aquell que inventa una mentida morirà".

63. Llavors van discutir la qüestió entre ells i van deliberar en secret.

كُلُوا وَارْزُقُوا أَنعَامَكُمْ ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿٥٥﴾

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَ
آبَى ﴿٥٧﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٨﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِم فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ
نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٩﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَآنَ
يُخَشِرُ النَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦١﴾

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَتِفَتُّوْا عَلَيَّ
إِنَّهُ كَذِبًا فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَ
قَدْ خَابَ مِن قِصَّتِي ﴿٦٢﴾

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرَوْا
النَّجْوَى ﴿٦٣﴾

64. Ells van dir: "Certament, aquests dos són mags que volen bandejar-vos de la vostra terra amb la seva màgia i destruir les vostres millors tradicions".

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ سِحْرَانِ يُرِيدَانِ
أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقِكُمُ الْمَثَلِ ﴿٣٣﴾

65. "Concerteu, doncs, el vostre pla i presenteu-vos després en filera. I, en veritat, prosperarà aquell que aconseguixi la victòria en aquest dia".

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًّا
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اشْتَغَلَ ﴿٣٤﴾

66. Ells van dir: "Oh Moisès, llença tu primer, o serem nosaltres els primers a llençar-lo".

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٣٥﴾

67. Va respondre: "No, llenceu-lo vosaltres". I llavors vet aquí que les seves cordes i els seus bastons van aparèixer davant d'ell per la seva màgia, com si anessin corrents!"

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابٌ لُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ
يَخْتَبِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنْهَا
تَسْنَى ﴿٣٦﴾

68. Moisès va sentir por a l'esperit.

فَأَوَّجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٣٧﴾

69. Nosaltres li vam dir: "No temis, perquè tu aconseguiràs la millor posició".

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٣٨﴾

70. "Llença el que hi ha a la teva dreta; engolirà el que ells han forjat; s'empassarà el que ells han forjat, atès que només són trucs de mags. I un mag no pot triomfar allà on sigui"

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا
إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاجِدٍ وَلَا يَفْلِحُ
السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٣٩﴾

71. Llavors es féu que els mags caiguessin prostrats. Van dir: "Creiem en el Senyor d'Aaron i Moisès".

فَالْقِيَّ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ
هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٤٠﴾

72. El Faraó els digué: "Creieu en ell abans que us doni permís? Ha de ser el vostre cap, qui us ensenyà la màgia. En

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِكَ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ﴿٤١﴾

veritat us tallaré les mans i els peus dels costats oposats, us crucificaré certament en els troncs de les palmeres; i sabreu qui de vosaltres és més sever i més persistent en el càstig".

73. Van respondre: "No et preferirem a tu per sobre dels Senyals manifestos que ens han arribat, ni *et preferirem* per sobre d'Aquell Que els ha creat. Mana, doncs, el que vulguis, perquè només tu pots decretar respecte a aquesta vida present".

74. "En veritat, hem cregut en el nostre Senyor perquè ens perdoni els pecats i ens perdoni la màgia que ens vas obligar a *utilitzar*. I Al·là és el Millor i el Màxim Sempitern".

75. En veritat, per a aquell que comparegui davant del seu Senyor com pecador, per a ell serà l'Infern, ni hi morirà ni hi viurà.

76. En canvi, aquell que comparegui al seu davant com a creient i hagi fet bones obres, per a ell seran les més altes posicions.

77. Jardins d'Eternitat per on corren rius; en ells viuran *per sempre*. Aquesta és la recompensa d'aquells que es conserven purs.

R.4.

78. Però vam enviar una revelació a Moisès, *dient-li*: "Emporta't els meus servents de nit, i obre'ls un camí sec a través del mar. No tinguis por que t'atrapin, ni tinguis *cap altra* por".

فَلَا قَطَعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَلَا وُصِّلَتْكُمْ فِي جُذُوعِ
النَّخْلِ زَوَّلْتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا
أَبْقَى ٤٢

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا
آتَيْتَ قَاضٍ ء إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٤٣

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَ
مَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهٍ مِنَ السِّحْرِ ء وَاللَّهِ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ٤٤

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ
جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ٤٥

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٤٦

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ء وَ ذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ
تَزَكَّى ٤٧

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى ء أَنْ أَسْرِ
بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي
الْبَحْرِ يَبَسًا ء لَا تَخَفْ دَرَكًا وَ
لَا تَحْشَى ٤٨

79. Llavors el Faraó els perseguí amb les seves hosts, i les aigües del mar van cobrir aquells que van negar-se.

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ
مِنَ الْيَمِّ مَاءٌ غَشِيَهُمْ ﴿٤١﴾

80. I el Faraó va extraviar el seu poble i no els guià amb rectitud.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٤٢﴾

81. "Oh, Fills d'Israel, us vam lliurar del vostre enemic, i vam fer un pacte amb vosaltres al vessant dret de la Muntanya, i us vam enviar el Mannà i les Salwa".

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ
عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٤٣﴾

82. "Mengeu de les coses bones que us hem donat, però no transgrediu, no fos cas que la meva ira recaigui sobre vosaltres, perquè sobre aquell que recau la Meva ira, morirà".

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحْبِلَ عَلَيْكُمْ عَصَابِي ۖ وَمَنْ يَحْبِلْ
عَلَيْهِ عَصَابِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٤٤﴾

83. "Però en veritat sóc el Màxim Perdonador dels que se'n penedeixen, creuen i fan bones obres, i tot seguit segueixen la guia".

وَالَّذِينَ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٤٥﴾

84. "Però, què et va apressà per allunyar-te del teu poble, oh Moisès?"

وَمَا أَغْوَيْتَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٦﴾

85. Respongué: "Segueixen de prop els meus passos, i m'he afanyat cap a tu, Senyor, per complaure't".

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
رَبِّ ارْتَضَىٰ ﴿٤٧﴾

86. Déu digué: "Hem posat a prova el teu poble durant la teva absència, i el Samiri els ha extraviat".

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٤٨﴾

87. Llavors Moisès va tornar al seu poble indignat i trist, i digué: "Oh, poble meu, és que el vostre Senyor no us va prometre una promesa digna? Heu considerat, doncs, que el termini fixat era massa llarg, o volíeu que la ira del vostre Senyor recaigués sobre

فَرَجَعَهُ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفَاهًا قَالَ يُقْوِرُ الْاَلْمَ يَحُدُّكُمْ
رَبُّكُمْ وَعَدَا حَسَنًا هَ أَفْطَالَ عَلَيْكُمْ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحْبِلَ عَلَيْكُمْ

vosaltres, i per això vas trencar la promesa que em vas fer?"

88. Van respondre: "No hem trencat la promesa que et vam fer de pròpia voluntat; sinó que ens van carregar amb les càrregues dels guarniments del poble, i les vam llençar, i el mateix féu el Samiri".

89. Després els va presentar un vedell -un simple cos que bramulava. Llavors *ell i els seus companys* van dir: "Aquest és el vostre Déu i el Déu de Moisès, però ell s'oblidà d'esmentar-vos-ho".

90. No podien veure que no els donava cap resposta ni tenia poder per perjudicar-los o beneficiar-los?

R.5.

91. Aaron, abans d'això, els havia dit: "Oh, poble meu, només heu estat posats a prova a través d'ell (el vedell). I en veritat el Déu Clement és el vostre Senyor; seguïu-me, doncs, i obeïu la meva ordre".

92. Ells van respondre: "No deixarem d'adorar-lo fins que Moisès torni a nosaltres".

93. *Moisès* digué: "Oh Aaron, què et va impedir, quan els vas veure extraviats,

94. Seguir-me? Has desobeït, doncs, la meva ordre?"

95. Ell respongué: "Oh fill de la meva mare, no m'agafis de la barba ni dels

غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٤﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْفَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى هٰ فَنَسِيَ ﴿٨٦﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُزِجُهُم إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۚ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٧﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونَ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٨٨﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عِكِفَاتٍ حَتَّى يُزِجَهُ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٨٩﴾

قَالَ يَهُودُومَ مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٠﴾

أَلَا تَتَّبِعِينَ مَا آفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩١﴾

قَالَ يَبْنَؤُمَرَّا تَأْخُذُ بِإِخِيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ

cabells.² Vaig tenir por que diguessis: "Has provocat la divisió entre els fills d'Israel i no vas esperar la meva paraula".

بِئْسَ إِسْرَاءَ يَلِّدُكُمْ تَرْقُبُ قَوْلِي ﴿٥٥﴾

96. *Moisès* va dir: "I què has de dir tu, oh Samiri?"

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٥٦﴾

97. Ell respongué: "Jo vaig entendre el que ells no van entendre. *Només* vaig rebre en part l'empremta del Missatger, però *també* la vaig llençar. Això és, doncs, el que la meva ment em suggerí".

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتِ لِي نَفْسِي ﴿٥٧﴾

98. *Moisès* digué: "Marxa. Et tocarà dir tota la vida: No em toqueu". Hi ha una promesa *de càstig* que no deixarà de complir-se. Mira ara el teu déu del qual t'has convertit en adorador devot. En veritat, el cremarem i després escamparem *les cendres* en el mar".

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ مِنِّي وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنُبْحَلِقَهُ ۗ وَانظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٥٨﴾

99. El Vostre Déu és només Al·là, i tret d'Ell no hi ha cap Déu. Ell abraça totes les coses en el *Seu* coneixement".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٥٩﴾

100. Així t'expliquem les notícies del que abans ha succeït. I t'he donat una Exhortació Nostra.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۗ وَوَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٦٠﴾

101. Aquell que se n'aparti de ben segur que durà una càrrega *pesada* en el Dia de la Resurrecció.

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٦١﴾

102. I viurà sota d'ella. I dolenta serà la càrrega per a ells el Dia de la Resurrecció.

خُلِدِينَ فِيهَا ۗ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٦٢﴾

² L'expressió "No m'agafis per la barba ni pel cabell" no s'ha de prendre en sentit literal. Simplement significa "No m'humilitis".

103. El dia en què sonarà la trompeta.
I en aquest dia aplegarem tots els
pecadors, els dels ulls blaus.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝

104. Parlaran entre ells en veu baixa,
tot dient: "Només us hi heu estat deu
dies".

يَتَخَا فَتَوَاتَرًا بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
عَشْرًا ۝

105. Nosaltres sabem prou bé el que
diran -quan aquell que té la millor
manera de viure d'entre ells digui:
"Només hi heu estat un dia".

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

R.6.

106. Et pregunten per les munta-
nyes. Digues-los: "El Meu Senyor
les farà miques i les escamparà com
la pols".

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا ۝

107. "I les deixarà com una plana
llisa i erma".

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

108. "On no veuràs cap depressió ni
elevació".

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَ أَلًا ۝

109. En aquest dia, seguiran al Con-
vocador que es manté *recte* sense
sinuositat en la seva conducta; *totes*
les veus callaran davant del Déu
Clement i no sentiràs res més que un
silenciós so de passos".

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَ
خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ
إِلَّا هَمْسًا ۝

110. En aquest dia res no valdrà la
intercessió de cap *persona*, tret de la
d'aquell a qui el déu Clement doni
permís i amb la *paraula de fe* del qual
estigui complagut.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝

111. Ell sap *tot* el que hi ha davant
d'ells i *tot* el que hi ha al seu darrere,
però ells no poden abraçar-lo amb el
seu coneixement.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا
يُحِيطُونَ بِهِ ۝

112. Tots els rostres s'humiliaran davant del Déu Viu, Autosuficient i que tot ho sosté. En veritat, morirà aquells que porti la càrrega de la iniquitat.

وَعَتَّتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١٢﴾

113. Però qui faci bones obres, i sigui creient, no tindrà por de la injustícia ni de la pèrdua.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾

114. I així ho vam revelar -l'Alcorà en àrab- i hem explicat en ell algunes advertències perquè temin Déu o perquè inspiri en ells el record d'allò diví.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
صَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٤﴾

115. Exaltat sigui, doncs, Al-là, el Veritable Rei! Ni siguis impacient per l'Alcorà fins que no sigui completa la seva revelació, més aviat digues només: "Oh, Senyor meu, augmenta en mi el coneixement".

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ
وَهَيْئَةُ رَوْقٍ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٥﴾

116. En veritat, vam fer prèviament un pacte amb Adam, però ell l'oblidà i no el vam trobar decidit a *desobeir*.

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَوَسَّىٰ
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٦﴾

R.7.

117. Quan vam dir als àngels: "Sotmeteu-vos a Adam", tots ells es van sotmetre, però Iblis *no ho va fer*. S'hi negà.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ ﴿١١٧﴾

118. Llavors vam dir: "Oh Adam, aquest és enemic teu i de la teva muller; no permetis, doncs, que us foragiti del Jardí, no sigui cas que siguis afligit".

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ
لِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْفَىٰ ﴿١١٨﴾

119. "Ha estat proveït per a tu, perquè no hi passis gana ni estiguis nu".

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

120. "En ell no tindràs set, ni estaràs de cara al sol".

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿٣١﴾

121. Però Satanàs li féu suggeriments malignes a cau d'orella, dient-li: "Oh Adam, vols que et meni a l'arbre de l'eternitat i a un regne que mai no mor?"

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْغُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلُ ﴿٣٢﴾

122. Llavors tots dos van menjar-ne i així, se'ls féu evident la vergonya, i van començar a cobrir-se amb fulles del Jardí. I Adam desobeí el seu Senyor, i es desvià del camí.³

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَاوَاهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرُقِ الْجَنَّةِ وَوَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿٣٣﴾

123. Però després el seu Senyor l'escolli per a la Seva gràcia i es dirigí a ell amb misericòrdia i el guià.

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿٣٤﴾

124. Ell digué: "Marxeu d'aquí, vosaltres dos, ja que alguns de vosaltres sous enemics dels altres. I si us arriba la Meva guia, aquell que la segueixi no s'extraviarà ni serà desgraciat".

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿٣٥﴾

125. I qui s'aparti del meu recordatori, la seva vida serà miserable i, en el dia de la resurrecció el ressuscitarem cec".

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿٣٦﴾

³ Molts traductors han agafat aquest escenari de manera excessivament literal, quan en realitat hi ha prou evidència en el propi text que suggereix allunyar-se d'aquesta interpretació literal. El pecat al qual es fa referència al·ludeix a una falta interna, com indica la part del versicle que declara que la seva "debilitat" va quedar palesa davant d'ells. Si es tractava de la nuesa dels seus cossos, per què van seguir sense adonar-se d'aquesta nuesa des del moment del seu naixement fins al de l'incident? Queda clar, per tant, que de vegades s'atribueix erròniament a l'Alcorà un significat literal. La paraula "Sau'aa" s'aplica en primer lloc a actes de vergonya i disposició al mal. En el moment de pecar, el culpable descobreix per al seu horror les seves debilitats internes. Aquesta feblesa és de tipus psicològic i intrínseca, i està relacionada amb la ment i el cor, i no ser amagada o encoberta amb l'aplicació de fulles en el cos. Per tant, en el context d'aquest error que, sigui quin sigui, van cometre Adam i Eva, que es cobriessin només pot significar la petició de perdó a Al·là (la cerca de protecció d'Al·là). En aquest sentit, les fulles del jardí han de ser interpretades metafòricament amb el significat d'una cerca de refugi sota el perdó d'Al·là, que és exactament el que féu Adam segons el Sant Alcorà; on s'esmenta clarament que el mateix Déu li ensenyà les paraules que li evitarien les conseqüències de la seva falta i, en resposta a aquestes paraules, Déu es tornaria a ell amb misericòrdia i indulgència.

126. Ell dirà: "Senyor meu, per què m'has ressuscitat cec, si *abans* tenia vista?"

قَالَ رَبِّ لِمَ حَسَّرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ
بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

127. Déu respondrà: "Així *havia de ser*; Els Nostres Senyals et van arribar i tu els vas menysprear, així doncs, de la mateixa manera seràs oblidat en aquest dia".

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا
وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿٣٧﴾

128. Així recompensem aquell que transgredeix i no creu en els Senyals del seu Senyor, però el càstig del Més Enllà és en veritat més sever i més perdurable.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَشَدُّ
أَبْقَى ﴿٣٨﴾

129. No els serveix de guia el nombre de generacions que hem destruït abans que ells, i les llars per les quals ara caminen? Aquí en veritat hi ha Senyals per als que tenen seny.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿٣٩﴾

R.8.

130. I si no hagués estat per una paraula dita ja pel teu Senyor i un termini *ja* establert, *el seu càstig* hauria estat permanent.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿٤٠﴾

131. Suporta amb paciència el que et diuen, i glorifica el teu Senyor amb *les Seves* lloances abans que surti el sol i abans que es pongui; i glorifica'l en les hores de la nit i al final del dia, perquè trobis la *veritable* felicitat.

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۚ وَ مِنْ آتَائِ النَّجْمِ فَسَبِّحْ
وَ اطَّرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿٤١﴾

132. I no forçis els teus ulls després d'haver atorgat a alguns d'ells que gaudeixin *durant un breu termini* de l'esplendor del món present. I la provisió del teu Senyor és millor i més perdurable.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَ رِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَ أَبْقَى ﴿٤٢﴾

133. I mana la Pregària a la teva gent i sigues constant en ella. No et demanem una provisió; som Nosaltres els que te l'atorguem. Perquè el final és per a la pietat.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿٣٣﴾

134. Diuen: "Per què no ens porta un Senyal del seu Senyor? És que no els ha arribat la prova clara en el que es contenia en les antigues Escripures?"

وَقَالُوا لَوْلَا يَا بَيْنَنَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ أَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٣٤﴾

135. Però si els haguéssim destruït amb un càstig abans d'això, de ben segur haurien dit: "Senyor nostre, per què no ens vas enviar un Missatger perquè seguíssim els Teus manaments abans de ser humiliats i afligits?"

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِمْ لَقَالُوا إِنَّا بَرَاءٌ لِرَبِّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزَلَ وَنُخَذَى ﴿٣٥﴾

136. Digues-los: "Tothom està a l'espera. Espereu, doncs, i sabreu quina és la gent el camí recte i els que segueixen la *veritable* guia".

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿٣٦﴾

CAPÍTOL 21

AL-ANBIYA'

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah, com les tres anteriors, fou revelada a la Meca als primers anys del ministeri del Profeta. Ibn Mas'ud diu que fou revelada abans del cinquè any de la Crida amb els capítols Ta Ha, Al-Kahf i Maryam. Els versicles inicials de la Surah Maryam van ser recitats per Ya'far davant el Negus durant l'Emigració a Abissínia aquell mateix any. La relació immediata d'aquesta Surah amb la de Ta Ha està en el fet que, cap al final d'aquesta Surah, s'afirmava que el càstig diví cauria contra els incrèduls en el moment establert i s'ordenaria al Sant Profeta que portés amb paciència i fortalesa la seva oposició i persecució. Aquesta Surah, Al-Anbiya', comença avisant als incrèduls que ha arribat ja el moment del seu càstig i que encara que hauran de retre comptes per les seves accions, continuaran vagarejant pel desert de la imprudència i de la incredulitat. Aquest és el vincle immediat. Però és el tema considerat globalment el que constitueix el vincle real entre aquesta Surah i alguns Capítols anteriors. A Maryam van rebutjades i refutades algunes de les doctrines cristianes falses com, per exemple, que Jesús tenia atributs divins, que havia abrogat la Llei i l'havia declarat una maledicció i que la salvació depenia no de les bones obres sinó de la Redempció. En la Surah Ta Ha es presentava una narració acurada de la vida de Moisès per rebutjar de nou aquestes falses doctrines. Es deia als cristians que el cristianisme només era només un esglaó en la Llei Mosaica, i que les circumstàncies de Moisès van ser un rebuig absolut de les seves doctrines. Tot el seu orgull residia en el fet de ser un Profeta Legislador. Si la Llei era una maledicció, llavors segons la creença cristiana, Moisès, en comptes de ser considerat com un objecte de respecte i orgull, hauria de ser condemnat i denunciat.

A continuació, la Surah Ta Ha explica breument la caiguda d'Adam, analitzant la teoria cristiana del pecat original fins a la mateix arrel, i tot seguit la refuta. En aquesta Surah va quedar del tot clar que el pecat no formava part de l'herència de l'home i que només és castigat pels seus propis pecats i ofenses. Després, s'afirmava que si l'home no tenia possibilitat de lliurar-se del pecat, quedaria anul·lat el mateix objecte del càstig diví, i els Profetes de Déu i els seus Missatgers, en comptes de presentar advertències als pecadors, els haurien de transmetre un missatge encoratjador: que, només per ser simples criatures de les circumstàncies, sense volició ni discreció, no estarien obligats a retre comptes de les seves accions. Aquest mateix tema ha estat ampliat en la present Surah, amb la lliçó que els enemics no només d'aquest o aquell Profeta, sinó de tots els Missatgers de Déu (des d'Adam a Jesús) fins al Sant Profeta Mohammad van ser castigats per les seves accions i els justos van ser recompensats per les seves bones obres. Si l'home hagués heretat el pecat i se'n pogués deslliurar, no tindria sentit ni estaria justificat castigar els pecadors i recompensar els justos. Per això, el dogma del pecat heretat és una invenció sense fonament.

Tema

La Surah s'inicia amb una advertència als incrèduls que diu que el càstig diví s'acosta de pressa, i que s'estan enganyant per un fals sentit de seguretat. Mai no va

aparèixer al món un Missatge diví que no fos objecte de burla i escarni. Però per simpatia amb el seu poble i sol·licitud pel seu benestar espiritual, els Profetes de Déu els convidaven a acceptar la veritat i a salvar-se. Si el pecat formés part de l'herència de l'home, de què serviria aquesta invitació?

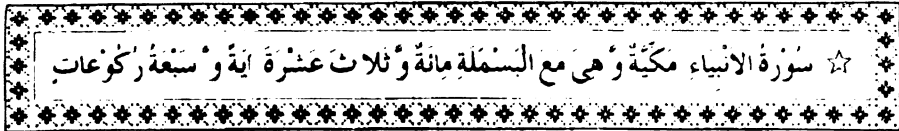
La Surah continua presentant algunes objeccions dels incrèduls que es responen eficaçment. A continuació, es demana als incrèduls que considerin quina nova càrrega els imposa l'Alcorà perquè s'entestin a rebutjar el seu Missatge. L'objectiu principal d'aquest Missatge és d'exaltar-los i elevar-los al més alt nivell moral. Atès que es tracta de la pròpia Paraula Revelada de Déu, els que la rebutgin no escaparan del càstig. Llavors, pregunta la Surah als incrèduls si han considerat alguna vegada la idea que un Déu Omniscient i Savi no hagués creat l'univers sense una finalitat bella i gran, i que aquells que s'estan oposant al seu compliment fracassaran.

Després, la Surah tracta de l'important tema de la Unicitat Divina que constitueix la creença bàsica i fonamental de totes les religions. Quan una llei uniforme envaeix i regeix tot l'univers, diu: com poden justificar els politeistes la *Shirk* (Fe en la pluralitat de déus)? La creença en la pluralitat de déus implica el desacord per part d'aquests déus respecte a l'administració i control de l'univers. I com és evident que hi ha un ordre perfecte en ell, deu haver un Únic Creador i un Únic Controlador de tot l'univers. I per què ha de tenir Déu un fill, si un fill només es necessita quan el pare pot caure víctima de la decadència o de la mort, o si no pot fer la feina per si sol o sense ajuda? Totes aquestes nocions sobre Déu són blasfemes i sense fonament.

A continuació, la Surah assenyala una altra llei divina: les tenebres encerclen la totalitat de la faç de la terra i el món pateix l'escassetat d'homes justos. Déu obre les portes de la Seva Misericòrdia sobre la humanitat, i l'aigua celestial, en forma de revelació divina, davalla sobre la terra i dona nova vida a un món amarat del pecat i la iniquitat. El fenomen de l'alternança de la llum i les tenebres en el món espiritual correspon a un fenomen similar en el món físic, en el qual el dia i la nit se succeeixen mútuament. Tot seguit, la Surah argumenta que és una insensatesa per part dels incrèduls rebutjar el Sant Profeta basant-se en què només és un simple mortal. No és ni el nivell ni la posició del portador del Missatge alcorànic el que importa, sinó Qui l'ha enviat. Per demostrar que prevaldrà la causa del Sant Profeta, la Surah cita els casos d'alguns profetes anteriors: Noè, Abraham, David, Salomó, Idris i d'altres que lluitant contra una oposició acarnissada, persistent i organitzada, se'n van sortir en les seves missions. Tots aquests servents elegits de Déu, com ho va ser Jesús, van ser models de conducta noble i recta, i amb ell van patir grans sofriments i privacions en el camí de Déu. Llavors, per què, de tots ells, només Jesús ha de ser considerat fill de Déu i altres no? Després de parlar d'aquests Profetes, es parla especialment de Jesús i la seva mare, les circumstàncies del qual no van ser totalment diferents de les d'ells. Ni tan sols el naixement tan especial de Jesús li dona dret a un nivell espiritual particular. El naixement de Yahya també va tenir lloc en circumstàncies realment excepcionals. Si Jesús va néixer sense intervenció de l'home, el naixement de Yahya va tenir lloc quan el seu pare havia arribat a una edat extrema i la seva mare era estèril, i per tant no podia donar a llum un fill. D'altra banda, els sofriments de Jesús per la causa de la Veritat no eren res de nou. Encara que fou crucificat, el van baixar viu, mentre que Yahya va patir la mort real per

la causa de Déu. Llavors, per què només redimeix la mort de Jesús els pecats de l'home i no la de Yahya?

Cap al final, la Surah fa referència a la gran embranzida i al gran poder material i increïble prosperitat, progrés i poder de Gog i Magog -les nacions cristianes d'Occident. Quan aquestes nacions, segueix afirmant la Surah, s'estenguin arreu del món i ocupin tots els llocs de poder i eminència, i quan altres nacions del món s'inclinin sotmeses davant elles i els retin tribut, llavors es complirà la promesa sobre la seva destrucció final. El càstig diví caurà sobre ells tan sobtadament i ràpidament que els agafaran per sorpresa. Totes les obres de les seves mans, la font i causa de la seva supèrbia, i tota la seva ostentació, glòria i grandesa, quedaran destruïdes i reduïdes a pols i cendres.

AL-ANBIYA'

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

PART 17

2. S'apropa el moment que els homes retin compte, i tanmateix s'allunyen, despreocupats.

3. No els arriba cap nova amonestació del seu Senyor, sense que l'escoltin alhora que se'n burlen.

4. *Perquè* els seus cors obliden. I mantenen secrets els seus designis - aquells que actuen amb injustícia, *diem*: "És que aquest home no és un ésser humà com vosaltres? Accepta-
reu la màgia si la veieu?".

5. *Déu* digué al *Profeta*: "*Digues-los*: "El Meu Senyor sap el que es parla al cel i a la terra, ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient".

6. No, ells diuen: "*Aquests només són* somnis confusos; no, ell els ha inventat; no, ell *només és* un poeta. Que ens porti un Senyal de la mateixa manera que els *Profetes* anteriors van ser enviats *amb Senyals*".

7. Cap ciutat anterior a ells, que vam destruir, va creure mai. Creuran, llavors, ells?

8. Però abans de tu, no vam enviar *com a Missatgers* ningú que no fos un home a qui li vam lliurar la revelació. Demaneu, doncs, als qui tenen *el co-*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَ هُمْ يَلْعَبُونَ

لَا هَيْبَةَ قُلُوبُهُمْ وَ أَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْثُونَ

مَا آتَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

وَ مَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ

neixement de l'Esriptura si és que no ho sabeu pas.

9. No els vam dotar de cossos que no mengessin aliments ni havien de viure per sempre.

10. Després vam complir amb ells *la Nostra* promesa; els vam salvar a ells i a aquells que vam voler; i vam destruir els transgressors.

11. Ara us hem enviat un Llibre on hi ha tot el que us cal per avisar-vos; no entendreu. llavors?

R.2.

12. Quantes ciutats que van actuar injustament hem ensorrat del tot, i quantes hem exaltat després d'elles d'altres pobles!

13. Però quan van adonar-se del nostre càstig, van començar a fugir-ne.

14. "No fugiu, torneu a les comoditats en les quals us delectàveu, i als vostres habitatges, perquè sigueu *convocats* i obligats a retre comptes *com abans*".

15. Van respondre: "Ai de nosaltres, vam ser, en veritat, injustos!

16. I aquest no va deixar de ser el seu lament fins que els vam segar, i vam reduir-los a cendres.

17. I no vam crear ni el cel ni la terra, ni tot el que hi ha entre tots dos com a passatemps.

18. Si haguéssim volgut trobar un passatemps, de ben segur que l'haurí-

كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا آلَا يَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٩﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ
نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ
ظَالِمَةً ۖ وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١٢﴾

فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَآئِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَهْرَبُونَ ﴿١٣﴾

لَا تَرْكَبُوا ذَارِجًا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ
فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٥﴾

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى
جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِرِينَ ﴿١٦﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لِعِبَادٍ ﴿١٧﴾

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آتَاةً نَهْ

em trobat en allò que està en Nosaltres, si es que féssim *una cosa així*.

مِنْ لَدُنَّا ۗ إِنَّ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٨﴾

19. No, amb la veritat vam refutar la falsedat, i vam trencar així el seu cap, i vet aquí que mor. Ai de nosaltres! pel que atribuïu a Déu.

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ، وَ لَكُمْ
الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. A Ell pertany tot el que hi ha al cel i a la terra. I aquells que es troben davant la Seva presència no menyspreen adorar-Lo, si se'n cansen.

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ، وَ
مَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ
عِبَادَتِهِ وَ لَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. El glorifiquen dia i nit; i no defalleixen.

يُسَبِّحُوْنَ اَيَّلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Han abraçat déus de la terra que ressuscitin els homes?

أَمْ اتَّخَذُوا اِلٰهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ
يُنشِرُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Si en ells (els cels i la terra) hagués hagut altres déus a més a més d'Al·là, de ben segur que tots dos haurien acabat en caos. Glorificat sigui, doncs, Al·là, Senyor del Tron, per sobre del que ells Li atribueixen.

لَوْ كَانَتْ فِيْهِمْ اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. A Ell no se li pot interrogar sobre el que fa, però ells sí seran interrogats.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Han acceptat déus a més a més d'Ell? Digueu-los: "Presenteu la vostra prova. aquí està el llibre dels que estan amb mi i el llibre dels que em van precedir. No, la majoria d'ells desconeixen la veritat, i per això s'extravien.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اِلٰهَةٍ دُخْلًا
هَآئِنًا بَرهانًا نَّكُمْ ، هٰذَا اِذْ كُرِمْنَا
مَعِيَ وَ ذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِيْ ، بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ، الْحَقُّ فَعْمٌ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. I no vam enviar cap Missatger abans de tu al qual no li reveléssim, *dient-li*: "No hi ha cap altre Déu tret de Mi; adoreu-me, doncs, *només* a Mi.

وَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
نُوحِيْ اِلَيْهِ ، اِنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا
فَاعْبُدُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Ells diuen: "El Déu Clement ha pres un fill". Sant és Ell, ells *només* són servents honrats".
 وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾
28. Ells no parlen abans que ho faci Ell, i *només* actuen seguint el Seu manament.
 لَا يَسْـَٔتُونَہٗ بِالْقَوْلِ وَھُمْ بِأَمْرِہٖ
 يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾
29. Ell sap el que hi ha davant d'ells i al seu darrere, i no intercedeixen tret de per aquells a qui Ell aprova, i actuen amb precaució per por d'Ell.
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيہُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُشْفَعُونَہٗ إِلَّا لِمَنْ أِذِنَ لَهُمْ
 وَنَحْشِيَّتِهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾
30. Però aquell d'ells que digui: "Sóc déu a més a més d'Ell", serà castigat amb l'Infern. Així recompensem els injustos.
 وَمَنْ يَّقُلْ مِنۢهُمُ إِنِّي إِلٰهٌ مِّمَّنۢ دُونِہٖ
 فَذٰلِكَ نَجْزِيہٗ جَهَنَّمَ ۚ كَذٰلِكَ
 نَجْزِي الظَّالِمِيْنَ ﴿٣٠﴾
- R.3.
31. No veuen els incrèduls que els cels i la terra eren una massa compacta, que posteriorment vam disgregar? Nosaltres vam crear de l'aigua tot ésser viu. És que no creuran?
 أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۚ وَجَعَلْنَا
 مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۚ أَفَلَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾
32. Vam posar a la terra muntanyes fermes per sostenir-los; i hi vam fer passadissos amples perquè fossin rectament guiats.
 وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوٰسِيًّۙ اَنْ
 تَمِيْدَ بِہُمْ ۚ وَجَعَلْنَا فِيْہَا رِجًا جَا
 سِبًا لِّعَلَّہُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣٢﴾
33. Hem fet el cel protector; i tanmateix, s'aparten dels seus Senyals.
 وَجَعَلْنَا السَّمٰءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۙ وَ
 هُمْ عَنْ آيٰتِہَا مُّعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾
34. Ell és qui creà la nit i el dia, el sol i la lluna, seguint cadascun suauement la seva òrbita.
 وَھُوَ الَّذِي خَلَقَ النَّوْلَ وَالنَّهَارَ
 وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
 يَّسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾
35. Abans de tu no hem concedit una vida eterna a cap mortal. I si després morissis, és que haurien de viure ells *aquí* per sempre?
 وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنۢ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۙ
 اَفَاٰمِنَ مِتَّ فَھُمْ الْخٰلِدُونَ ﴿٣٥﴾

36. Tota ànima provarà el tast de la mort; i Nosaltres us temptarem amb el mal i el bé com a prova. I a Nosaltres tornareu.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ، وَ
تَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ، وَ
إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

37. Però quan els incrèduls et veuen només és burlen de tu, i diuen: "És aquest aquell que parla *malament* dels vostres déus?" Quan són ells els que rebutgen *amb menyspreu* l'esment del Déu Clement.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ
يَتَّخِذُواكَ إِلَّا هُزُوءًا ، أَهَذَا الَّذِي
يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ، وَ هُمْ يَذْكُرُ
الرَّحْمَنَ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. L'home està fet d'impaciència. Us mostraré *certament* els Meus Senyals però no em demaneu que m'afanyi.

خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ ،
سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

39. I diuen: "Quan *es complirà* a aquesta promesa, si sou veritables?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Tant de bo els incrèduls sabessin el moment en què no podran allunyar el foc dels seus rostres ni de la seva esquena, i no rebran cap ajuda!

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا
يَكْفُؤُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا
عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. No, vindrà sobre ells de sobte, per la qual cosa els confondrà del tot, i no podran resistir-ho ni se'ls donarà respir.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبَهِتُوا فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدًّا هَآءِ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾

42. Abans de tu els Missatgers han rebut l'escarni; però allò de què es burlaven va encerclar aquells que en van fer befa.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلٍ مِنْ تَبَلِكَ
فَخَآقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا
كَانُوا بِهِمْ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٢﴾

R.4.

43. Digues-los: "Qui pot protegir-vos del dia i la nit del Déu Clement? I tanmateix, s'allunyen del record del seu Senyor.

قُلْ مَنْ يَكْفُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مِنَ الرَّحْمَنِ ، بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾

44. És que tenen déus que poden protegir-los a part de Nosaltres? No poden ajudar-se a ells mateixos ni seran protegits *per ningú* contra Nosaltres.

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ
مِتَّأَيُّضُونَ ﴿٤٤﴾

45. No! Nosaltres els proveïm a ells i als seus pares amb *coses bones d'aquest món* fins que se'ls allargà la vida. És que no veuen que estem visitant el país i el reduïm de les seves fronteres exteriors? És que poden ser ells els vencedors?

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ
حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

46. Digues-los: "Només us aviso d'acord amb la revelació *divina*". Però els sords no poden sentir la crida quan se'ls avisa.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا
يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا
يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. I encara que només un alè del càstig del teu Senyor els arribi, cridaran certament: "Ai de nosaltres! Vam ser certament injustos!

وَلَيْنَ مَسْتَهْمُهُمْ تَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ
رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوْمِئِذٍ إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Però Nosaltres prepararem balances *exactes* de justícia per al dia de la resurrecció, perquè cap ànima sigui perjudicada en el més mínim detall. Encara que es tractés del pes d'un gra de mostassa, ho tindriem en compte. Perquè som suficients com a comptables.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَ
كَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Vam donar a Moisès i a Aaron el Discerniment, una Llum i un Recordatori per als justos.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. Aquells que temen el seu Senyor en secret i tremolen davant l'Hora del Judici.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَ
هُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Això és un Recordatori beneït que hem revelat; el rebutjareu?

R. 5

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ
لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Abans d'això vam donar a Abraham la guia, ja que el coneixíem prou.

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن
قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. Quan va dir al seu pare i a la seva gent: "Què són aquestes imatges de les quals sou tan devots?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ
الْتَّمَاتِيْلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا
عَٰكِفُونَ ﴿٥٣﴾

54. Ells van respondre: "Trobem els nostres pares adorant-les".

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٤﴾

55. Ell digué: "En veritat, tant vosaltres com els vostres pares heu estat en error manifest".

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

56. Van dir: "És *realment* la veritat el que ens ha portat, o ets un dels que se'n burlen?"

قَالُوا إِنَّا كُنَّا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ
اللتَّعْبَثِينَ ﴿٥٦﴾

57. Ell respongué: "No, el vostre Senyor és el Senyor dels cels i la terra, que els va fer, i jo en sóc un dels testimonis".

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۗ وَ اَنَا عَلٰى
ذٰلِكُمْ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. "I, per Al·là, de ben segur que planejaré contra els vostres ídols després que hagueu marxat i hagueu donat mitja volta".

وَ تَابِلِلّٰهِ لَا كَيْدَ لَنَا ۗ اَصْنٰمُكُمْ
بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. I els va fer miques, a tots tret del seu cap, perquè tornessin a ell per *preguntar*.

فَجَعَلَهُمْ جُزَآءً اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ
لَعَلَّهُمْ رٰٓئِيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Van dir: "Qui ha fet això als nostres déus? En veritat deu haver estat algú injust.

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاِلٰهِنَا اِنَّهٗ
لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٠﴾

61. Van dir: "Hem sentit un jove parlar *malament* d'ells; es diu Abraham.

قَالُوا سَمِعْنَا قَتِيْبًا يُّذَكِّرُهُمْ يُقَالُ
لَهٗ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦١﴾

62. Van dir: "Porteu-lo davant la gent, perquè en siguin testimonis".

قَالُوا قَاتُوْا يٰٓهٗ عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Després van dir a *Abraham*: "Ets tu qui ha fet això als nostres déus, oh Abraham?"
- قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا
يَا اِبْرَاهِيمُ ﴿٣١﴾
64. Ell respongué: "En veritat, algú ho ha fet. Aquí està el seu cap. Demana'ls, doncs, si poden parlar".¹
- قَالَ بَلْ فَعَلَهُ بَعْضٌ مِنْهُمْ هَذَا
فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٣٢﴾
65. Llavors es van girar uns i altres i van dir: "Vosaltres esteu en veritat en l'error".
- فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِيَّاكُمْ
أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾
66. I es va fer que els seus caps s'inclinessin de vergonya i van dir: "Certament saps molt bé que aquests no parlen".
- ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا هُوَ لَأَنْ يَنْطِقُونَ ﴿٣٦﴾
67. Digué: "Adoreu, doncs, en comptes d'Al·là allò que no pot beneficiar-vos gens ni perjudicar-vos?"
- قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٣٧﴾
68. "Vergonya per a vosaltres i per a allò que adoreu en comptes d'Al·là, és que no entendreu?"
- أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾
69. Van dir: "Cremeu-lo i ajudeu els vostres déus si *preteneu fer alguna cosa*".
- قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٣٩﴾

¹ Alguns traductors eviten la traducció literal d'aquest versicle per presentar Abraham com a mentider. Òbviament, no van ser els ídols principals els que van destruir els menors, sinó que fou el mateix Abraham qui ho féu. Per tant, atribuir Abraham l'afirmació de "aquí està el vostre cap" equivaldria a adjudicar a Abraham una mentida òbvia. Tanmateix, és important assenyalar que no es tractava d'una afirmació falsa, sinó d'un argument contundent. De vegades, abans del que és obvi per a tots, una afirmació semblant no té el sentit d'enganyar ningú sinó que es considera que es posa en evidència l'absurd d'una situació determinada. Creiem que Abraham va fer aquesta declaració sense la més mínima intenció d'enganyar sinó oferint un argument poderós contra la falsedat de les seves creences. Així és exactament com ells ho van entendre. Després d'escoltar Abraham, ningú no va sentir l'impuls de dir-li mentider. Tanmateix, segons el Sant Alcorà, es van veure introspectivament forçats a adonar-se de l'absurd de la seva fe. Això queda clar en els versicles següents (65-68). Cal també recordar que abans d'aquest incident, el propi Abraham havia esmentat en públic la seva determinació a destruir els seus ídols. (v. 58)

70. Vam dir: "Oh foc, refreda't i sigues una font de pau per a Abraham!"

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ ﴿٤١﴾

71. I havien provat de perjudicar-lo, però Nosaltres els vam convertir en els pitjor perdedors.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَخْسَرِينَ ﴿٤٢﴾

72. I el vam salvar a ell i a Lot, *portant-los* cap al país que vam beneir per als pobles.

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

73. Li vam atorgar Isaac i com a nét, Jacob, i els vam fer *a tots ells* justos.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
نَافِلَةً، وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٤٤﴾

74. Els vam fer caps que van guiar *la gent* seguint el Nostre manament, i els vam enviar la revelació *que ordenava* l'execució de bones obres, el compliment de la Pregària i el lliurament d'almoines. I *només* Ens van adorar a nosaltres.

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا
وَآذَيْنَانَا إِلَيْهِمْ فَعَلَّ الْخَيْرَاتِ وَ
إِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَ
كَانُوا لَنَا عِبِيدِينَ ﴿٤٥﴾

75. A Lot li vam donar saviesa i coneixement. El vam salvar de la ciutat que practicava obscenitats. Eren de veritat un poble pervers i rebel.

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
الْخَبِيثَاتِ، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

76. I el vam admetre en la Nostra misericòrdia; en veritat ell era *un* dels justos.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٤٧﴾

R.6.

77. *Recordeu-vos* de Noè, quan va clamar a *nosaltres* fa temps, i vam sentir la seva Pregària i el vam lliurar a ell i la seva família de la gran catàstrofe.

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٤٨﴾

78. El vam ajudar contra el poble que va rebutjar els Nostres Senyals. Eren en veritat un poble pervers; per això, els vam ofegar a tots plegats.

وَنَصْرَانَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَنَاغَرْتَنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

79. I *recordeu-vos de* David i Salomó, quan van exercir els seus judicis *respectius* en relació amb el seu camp conreat, quan les ovelles d'*algunes* persones es van esgarriar allà, *durant la nit*; i vam ser testimonis del judici.

وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي
الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَنَّمُ الْقَوْمِ
وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

80. Vam donar Salomó un enteniment adient de l'assumpte i a cadascun d'ells els vam donar saviesa i coneixement. I vam sotmetre les muntanyes i els ocells perquè celebressin amb David les lloances *de déu*. Som Nosaltres els Que fem *totes aquestes coses*.

فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَ كُلًّا أَتَيْنَا
حُكْمًا وَ عَلَّمْنَا وَ سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحُونَ وَ الطَّيْرَ وَ كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. Li vam ensenyar com fabricar cotes de malla per a vosaltres, perquè us pugueu protegir de la violència dels altres. No sereu, doncs, agraïts?

وَ عَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤَيْسٍ لِّكُمْ
لِيُخَصِّنْكُمْ مِنَ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. *Vam sotmetre a* Salomó el vent huracanat. Va bufar, com a resposta de la seva ordre, cap al país que havíem beneït. Tenim coneixement de totes les coses.

وَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَا صِفَةً تَجْرِي
بِأَمْرٍ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَ كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨٢﴾

83. I vam *sotmetre a ell* bussejadors en aigües profundes que van capbussar-s'hi i van fer altres feines a part d'aquesta; i vam ser Nosaltres els que els vam protegir.

وَ مِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَّعْتَصُونَ لَهُ وَ
يَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَ كُنَّا لَهُمْ
حَافِظِينَ ﴿٨٣﴾

84. *Recordeu-vos de* Job quan va clamar al seu Senyor, *tot dient*: "L'adversitat m'ha flagel·lat i tu ets el Màxim Misericordiós entre tots els que mostren misericòrdia".

وَ أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ مَسَّنِي
الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Sentim, doncs, la seva Pregària, el vam lliurar del mal que patia, i li vam donar la seva família i un mateix grau de misericòrdia Nostra, i com a advertència per als adoradors.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ
ضُرِّهِ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٥﴾

86. I *recordeu-vos d'Ismael, Idris i Dhu'l-Kifl*. Tots eren dels perseverants.

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ
كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Els vam admetre a la Nostra Misericòrdia. En veritat, es trobaven entre els justos.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾

88. I *recorda* quan Dhu'l-Nun, quan es va allunyar enfurismat pensant que no cauríem sobre ell, i quan va cridar *des del més endins de les tenebres, tot dient*: "No hi ha Déu sinó tu, Sant ets Tu. He estat, en veritat, dels injustos.

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا أَنْظَرْتَهُ
أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Van sentir, doncs, la seva pregària i el vam deslliurar de l'angoixa. Així vam salvar els creients.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمَى
كَذَلِكَ نُشْفِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. I *recorda't de Zacaries*, quan va clamar al seu senyor, *tot dient*: "Senyor meu, no em deixis sense fill, perquè Tu ets el Millor dels hereus".

وَذَكَرَ يَحْيَىٰ إِذ نَادَى رَبَّهُ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٩٠﴾

91. Vam sentir, doncs, la seva pregària i li vam concedir Joan i vam guarir la seva muller per a ell. Solien emular-se mútuament en les bones accions i Ens van invocar amb esperança i por, humiliant-se davant de Nosaltres.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَاهُ فَرَزَجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا
رُغْبًا وَرُهْبَانًا وَكَانُوا الْتَاخِشِينَ ﴿٩١﴾

92. I *recorda't d'aquella* que va guardar la seva castedat; per això, la vam beneir amb la Nostra revelació i la vam fer a ella i al seu fill un Senyal per als pobles.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

93. En veritat, aquest és el vostre poble: un poble i Jo sóc el vostre Senyor; adreu-me, doncs, a Mi.

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٣٧﴾

94. Però ells s'han dividit els uns als altres en el seu assumpte, però tots tornaran a Nosaltres.

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلٌّ إِلَىٰ آلِيَّتَا رَاجِعُونَ ﴿٣٨﴾

R.7.

95. Per això aquell que faci bones obres i sigui creient, el seu esforç serà valorat, perquè Nosaltres en prendrem nota.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۗ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٣٩﴾

96. I és una llei inviolable la de que una ciutat que hem destruït no resorgeixi.

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَن تُمْ لَّا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

97. I així serà encara quan Gog i Magog quedin lliures i es precipitin des de totes les alçades.

حَتَّىٰ إِذَا نُفِخَ فِي سُرُورٍ ۗ وَمَا جُوبِرٌ وَهُم مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٤١﴾

98. Però la veritable promesa s'apropa; mireu, doncs, que els ulls d'aquells que no creuen clavarán la mirada i diran: "Ai de nosaltres! En veritat, no hi vam parar esment; no, vam ser malvats!

وَأَثَرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ يَوِيلْنَا كَذَّابُنَا فِي خُفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٢﴾

99. "En veritat, vosaltres i el que adreu en comptes d'Al·là sou el combustible de l'Infern. A ell anireu tots".

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۗ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٤٣﴾

100. Si haguessin estat déus, haurien arribat a ell, però tots hi viuran.

لَوْ كَانَ هُوَ آلَٰهَةً مَا وَّرَدُوهَا ۚ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٤﴾

101. Allà el gemec serà la seva sort i no sentiran res més.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ ۗ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٥﴾

102. Però quant a aquells que han rebut ja la promesa d'una bona recompensa Nostra, aquests seran allunyats d'ell.

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿٤٦﴾

103. No sentiran ni el més lleu so seu i viuran en el que les seves ànimes desitgen.

لَا يَسْمَعُونَ حَيْثُ سَهَا ج وَهُمْ فِي مَا
اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَلِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. La Gran Por no els afligirà, i els àngels els rebran, *tot dient*: "Aquest és el vostre dia, el qual se us va prometre".

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَ
تَتَلَقَّوْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ
الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. *Recorda't* del dia en què enrotllarem els cels com un escriba enrotlla els escrits, de la mateixa manera que vam començar la primera creació, la repetirem : una promesa que Ens *obliga*, en veritat *la* complirem.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ
لِلْكِتَابِ، كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ
وَوعَدًا عَلَيْنَا، إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. I hem escrit ja en els *Salms de David*, després de l'exhortació, que els Meus servents justos heretaran la terra.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ
الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Aquí hi ha en veritat un missatge important per a la gent que adora *Déu*.

إِنَّ فِي هَذَا الْبَلَاغِ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٧﴾

108. I no t'hem enviat sinó com a misericòrdia per a tots els pobles.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Digues-los: "En veritat, m'ha estat revelat que el vostre Déu no és sinó el déu Únic. No us sotmetreu?"

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّكُمْ آلِهَةٌ
وَاحِدَةٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Però si et giren l'esquena, digues-los: "Us he advertit, a tots per igual, i no sé si allò que us ha estat promès és proper o llunyà".

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
وَإِنْ أَدْرِيْٓ أَحَقُّرِيْبٌ أَمْ بَعِيْدٌ مَّا
تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

111. "En veritat, Ell sap el que es diu obertament i sap el que amagueu".

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

112. "Però només sé que pot ser una prova per a vosaltres i *només* un gaudi momentani".

وَإِنْ أَدْرِيْٓ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَ
مَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١٢﴾

113. Va dir *també*: "Senyor meu, jutja Tu amb la veritat. El Nostre senyor és el Déu Clement, i cal recórrer per al seu ajut contra el que afirmem".

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا
الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

CAPÍTOL 22

AL-HALL

(Revelat en part abans i
en part després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons l'opinió més autoritzada, una part de la Surah fou revelada abans de la Hillrah i una altra part després. No obstant això, Dahhak afirma que va ser revelada en la seva totalitat després de la Hillrah. A la Surah Al-Anbiya, s'afirma que el càstig diví continua seguint les passes dels incrèduls, perquè rebutgen la veritat. En el darrer versicle, es manava al Sant Profeta que invoqués el càstig diví sobre els incrèduls per la seva actitud sempre hostil. El versicle inicial de la present Surah és una resposta a la seva pregària. Aquesta és la relació immediata d'aquesta Surah amb Al-Anbiya, però hi ha una connexió més àmplia i una relació més estreta entre el tema d'alguns capítols anteriors i el d'aquesta Surah. El tema que va començar a la Surah Maryam i que més endavant, es va desenvolupar i elaborat a les Surahs Ta Ha o Al-Anbiya, es completa a la present Surah. A la Surah Maryam, es van explicar i refutar eficaçment els principis bàsics de la fe cristiana, ja que sense refutar-los no podria haver justificació per a un nou Missatge. El Sant Profeta havia afirmat que havia dut un nou Missatge i una nova llei per a tota la humanitat. Si pogués demostrar-se que el cristianisme havia existit al món en la seva puresa prístina i si encara existís al món una fe que fos veritable, pràctica i practicable, no hauria sorgit la necessitat d'una nova fe. Per això, s'havia de demostrar que els principis bàsics del cristianisme eren falsos i sense fonament. Això es féu a la Surah Maryam, on, alhora que s'aclarien els incidents relacionats amb el seu naixement, es demostrava que Jesús no va ser de cap manera diferent ni superior a d'altres Missatgers de Déu. En el Capítol Ta Ha va quedar refutada del tot la doctrina cristiana que deia que la llei és un maledicció, mentre que a la Surah Al-Anbiya el mateix tema es va tractar de manera diferent i es va demostrar que era insostenible la doctrina del pecat original. Va quedar clar que si l'home patia del llegat del pecat original i, com que no té voluntat lliure, no podia deslliurar-se'n, i llavors quedava anul·lat el mateix objecte de l'adveniment dels Missatgers divins i l'home no podia ser considerat responsable de les seves obres. Tanmateix, en aquesta Surah se'ns diu que si Jesús hagués arribat a l'etapa més alta de la perfecció espiritual, no hauria calgut una nova *Shari'ah* (Llei) ni un nou Missatger. Però el fet que el Sant Profeta hagués afirmat ser un Nou Missatger i hagués portat una nova Llei, és en ell mateix un desafiament a aquesta creença cristiana.

Tema

El tema de la Surah es divideix en cinc parts diferents: a) l'amenaça als incrèduls amb el càstig diví per haver rebutjat l'afirmació del Sant Profeta que es basa en la següent hipòtesi realment ben ferma: a) Els seus ensenyaments són indispensables per a la humanitat i es fonamenten en la veritat i en la saviesa, i tenen arguments sans i sòlids per establir la seva total utilitat i vacuïtat de les objeccions dels incrèduls. b) Els senyals del cel defensen la causa del Profeta; els seus seguidors prosperen tant materialment com espiritualment, i els seus enemics, com els dels profetes anteriors, pateixen la

derrota en mans d'ells. c) Serà beneït amb les gràcies i benediccions divines en excepcional mesura. d) Els seus ensenyaments estan destinats a produir pau, harmonia i bona voluntat entre les nacions del món. e) Totes les fes i sistemes religiosos falsos, el cristianisme inclòs, es retiraran davant l'ascens irresistible de l'Islam i quedaran pràcticament vençuts del tot. 2) Tots els Missatgers divins van patir l'oposició i gent malvada que va posar tota mena d'obstacles i dificultats en el seu camí. Però Déu els retirà i la causa de la veritat va prevaler al final. 3) L'adveniment del Sant Profeta ha complert l'objectiu diví pel qual el patriarca Abraham havia pregat a Déu en l'àrida i erma vall de la Meca quan va deixar allà el seu fill Ismael i la seva dona Agar. 4) El Sant Profeta va trobar l'oposició més llarga i difícil i suporta proves impossibles de dir amb gran paciència i fortalesa, i ha arribat ja l'hora en què se li atorgui permís per combatre els seus contraris per a la seva defensa. la guerra defensiva no és només permissible, sinó que és recomanable quan està en joc la causa de la Veritat; i el recolzament diví és per a aquells que lluiten per a la seva defensa. Si no s'hagués permès la lluita per a la defensa de la veritat, l'home quedaria privat de la llibertat de consciència, que és la seva més preciosa herència, i Déu hauria deixat de ser adorat, amb la qual cosa hauria regnat en el món el pecat i la iniquitat. 5) L'Ensenyament diví, com la pluja fresca, dóna nova vida i vigor a un món espiritualment mort i, per tant, ha de triomfar. Continua el cicle d'una nova Revelació que ocupa el lloc de l'antiga. Quan un antic ensenyament completa la seva durada assignada i compleix la seva finalitat, un nou ensenyament el substitueix i esdevé en el vehicle de la Voluntat i Objecte divins. La Surah acaba amb la promesa divina que l'ajuda del cel arribarà al Sant Profeta, perquè és el Mestre promès. Els seus seguidors han de ser plenament i incondicionalment lleials. Aquest és el camí per a la victòria i l'èxit.

☆ سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَعَشْرَةٌ وَرُكُوعَاتٌ

AL-HALL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh humans, temeu el vostre Senyor; en veritat, la violenta convulsió de l'Hora és d'allò més terrible.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾

3. El dia en què en sigueu testimonis, cada mare lactant oblidarà la seva lactància i cada dona embarassada avortarà la seva càrrega; i veureu els homes com ebris quan no ho estiguin, perquè el càstig d'Al·là serà en veritat sever.

يَوْمَ تَرَوْنها تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَاهُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٣﴾

4. Però entre els homes hi ha alguns que disputen sobre Al·là sense coneixement i segueixen qualsevol Satanàs rebel.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٤﴾

5. Per a aquell que ha estat decretat que faci amistança amb ell, l'extraviarà i guiarà cap al càstig del Foc.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ لَا فَاِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

6. Oh humans, si teniu algun dubte sobre la Resurrecció, *pareu esment en què* us hem creat en veritat de la pols, més tard d'una gota d'esperma, després de sang coagulada i per últim, d'un tros de carn, en part format i en part no format, per poder-vos manifestar el *Nostre poder*. I fem que continuï en el ventre durant el termini fixat allò que volem. Després us fem néixer com criatures perquè *més endavant* arribeu a l'edat madura. Però entre vosaltres n'hi ha que moren *prematurament*, i n'hi ha que són menats fins a la senec-

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ وَ مِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ

tut,¹ amb el resultat que no saben res després d'haver tingut coneixement. I veus la terra seca i sense vida, però quan hi enviem l'aigua, es trasbalsa i s'infla, i fa créixer tota mena de vegetació.

7. Això és perquè Al·là és la Veritat i perquè Ell és Qui torna la vida als morts i té poder sobre totes les coses.

8. I perquè l'hora vindrà *certament*, d'això no hi ha cap dubte, i perquè Al·là ressuscitarà aquells que són a les tombes.

9. I entre els homes n'hi ha qui disputa respecte a Al·là sense coneixement i guia i sense un Llibre il·lustrat.

10. Girant-se d'esquena amb menyspreu, per poder extraviar els homes del camí d'Al·là. Per a ell és la desgràcia en aquest món, i en el Dia de la Resurrecció li farem tastar el càstig del Foc.

11. Aquesta és la raó per la qual les teves mans han fet abans, perquè Al·là no és injust amb els Seus servents.

R.2.

12. I entre els homes n'hi ha aquell que adora Al·là, *mantenint-se vorejant la creença*. Després, si li passa res bo, se sent content, però si li sobrevé una prova, renega. I perd tant

لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ وَ
تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۖ وَ
أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّرُ
الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ۗ
أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٨﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
يَعْتِرِ عِلْمًا وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُنِيرٍ ﴿٩﴾

ثَانِيًا عَطْفُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ ۗ إِنَّ الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَ
نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَّ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ
لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّعِبُ اللَّهَ عَلَىٰ
حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ
بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ

¹ La paraula "retrocedeixen" es fa servir per indicar que, de la mateixa manera que al començament, el nen es troba indefens i és incapaç de tenir cura d'ell mateix, de la mateixa manera l'home que arriba a la senilitat avançada, torna a un estat similar de necessitat. Aquesta connotació troba suport al capítol 69.

en aquest món com en el Més Enllà. És una pèrdua evident.

13. Invoca en comptes d'Al·là allò que no pot ni perjudicar-lo ni beneficiar-lo. Això és realment extraviar-se lluny.

14. Invoca aquell que causa més mal que benefici. Dolent és en veritat el patró i dolent el company.

15. En veritat, Al·là farà que aquells que creuen i fan bones obres entrin en els jardins pels que corren rius: Al·là fa certament el que vol.

16. Aquell que pensi que Al·là no l'ajudarà (al profeta) en aquest món i en el Més Enllà, que trobi, *si és que pot*, un camí cap al cel, i que talli *l'ajuda divina*. I que vegi després si el seu estratagema pot evitar el que li irrita.

17. I així ho vam revelar (l'Alcorà) com Senyals evidents, perquè en veritat Al·là guia aquell que vol.

18. *Quant als creients, els jueus, els sabeus i els cristians, els mags i els idòlatres*, de ben segur que Déu jutjarà entre ells en el dia de la resurrecció. En veritat, Al·là és testimoni de totes les coses.

19. No has parat atenció en què tot el que hi ha als cels i a la terra se sotmet a Al·là, així com el sol, la lluna, les estrelles, les muntanyes i

عَلَىٰ وَجْهِهِ تَخْسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٣﴾

يَدْعُوا مِن دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٤﴾

يَدْعُوا لَمَن صَرُّهُ اَقْرَبُ مِن تَفْعِهٖ ۗ
لَيْسَ الْمَوْلٰى وَّلِيًّا الْعَشِيْرِ ﴿١٤﴾

اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَّ
عَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ، اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا
يُرِيْدُ ﴿١٥﴾

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ
فِي الدُّنْيَا وَّ الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ
بِسَبَبٍ اِلَى السَّمٰوٰتِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ
هَلْ يٰذْهَبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿١٦﴾

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ ۗ وَ
اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَن يُّرِيْدُ ﴿١٧﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَّ الَّذِيْنَ هَادُوْا
وَ الصّٰبِغِيْنَ وَّ النَّصْرٰى وَّ الْمَجُوسَ
وَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ صَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شٰهِيْدٌ ﴿١٨﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَن فِي
السَّمٰوٰتِ وَّ مَن فِي الْاَرْضِ وَّ الشَّمْسُ وَّ
القَمَرُ وَّ النُّجُوْمُ وَّ الْجِبَالُ وَّ الشَّجَرُ

els arbres, les bèsties i molts humans? Però hi ha molts que es fan mereixedors del càstig. Perquè aquell que Al·là humiliï, ningú no podrà honrar-lo. En veritat, Al·là fa el que Li plau.

20. Aquests dos són dos contendents seus que discuteixen sobre el Seu Senyor. Quant als incrèduls, se'ls vestirà amb peces de foc i es vessarà aigua bullent sobre els seus caps.

21. Amb la qual cosa es fondrà tot el que tenen a les entranyes.

22. Per a ells hi haurà maces de ferro.

23. Sempre que, angoixats, provin de fugir-ne seran retornats, i se'ls dirà: "Patiu el càstig del Foc!"

R. 3.

24. Però Al·là farà que aquells que creuen i fan bones obres entrin en Jardins pels quals corren rius. en ells seran guarnits amb braçalets d'or i amb perles; i els seus vestits seran allà de seda.

25. Seran guiats a una conversa virtuosa i seran guiats vers el camí del Déu mereixedor de tota lloança.

26. Però quant a aquells que no creuen i aparten els homes del camí d'Al·là i de la Sagrada Mesquita, la qual hem destinat d'igual manera per a tots els homes, ja siguin els que allà hi viuen, com els visitants procedents del desert, i aquells que

وَالَّذَابُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَ
كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَ
يُؤْمِنُ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ^ط ^{١١}

هَذَيْنِ خَصْمَيْنِ اِخْتَصِمُوا فِي رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِنْ نَّارٍ تَارِدٌ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
الْحَمِيمُ ^{١٢}

يُضْهِرُّ بِهِ مَافِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ^{١٣}

وَلَهُمْ مَقَامٌ مِنْ حَدِيدٍ ^{١٤}

كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أَعْيُنُهَا وَإِنَّهَا لَذُو قَوَاعِدَ
الْحَرِيقِ ^{١٥}

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا
لَبَّاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ^{١٦}

وَهُدًى إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ
وَهُدًى إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ^{١٧}

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ يُصَدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً لِيُتَّكَفَ
فِيهِ وَ الْبَادِيَةِ وَ مَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ

interpreten intencionadament desviar els altres *del cami recte*: els farem tastar un sever càstig.

R.4.

27. Però *recorda't* de quan vam indicar a Abraham el lloc de la Casa, *dient-li*: "No associeis ningú Amb Mi i conserva neta Casa Meva per als qui fan els circuits, per als que s'aixequen, els que s'inclinen i s'agenollen *en la pregària*".

28. "I proclama a la humanitat la Peregrinació. Acudiran a tu a peu i sobre camells magres, procedents de les regions més allunyades".

29. Perquè siguin testimonis dels *seus* nom d'Al·là durant els dies assenyalats sobre els quadrúpedes de *la classe* de bestiar que Ell els proporcionà. Mengeu, doncs, d'ella i alimenteu el desgraciat, el necessitat.

30. "Que es netegin després la brutícia, compleixin els vots i encerclin l'Antiga Casa".

31. Aquest és el *manament de Déu*. I qui honori les coses sagrades d'Al·là, serà bo per a ell davant el seu Senyor. El bestiar és lícit per a vosaltres, però no allò que us ha anunciat. Absteniu-vos, doncs, de l'abominació dels ídols i absteniu-vos de tota falsedat.

32. Estant sempre inclinats davant d'Al·là, sense associar ningú amb Ell. Perquè aquell que associa alguna cosa amb Al·là cau, per dir-ho d'alguna manera, des d'una alçada i les aus l'atrapen, o el vent el precipita a un lloc llunyà.

يُظَلِّمِ تَزْوِجَهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَاسِ الْقَوِيمَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤَفُّوا نَذْرَهُمْ وَيُحْتَفِظُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ هُوَ الْوَعْدُ الَّذِي بَعَثْنَا فِي نَفْسِكَ إِذْ يُبَيِّنُ لَكَ آيَاتِنَا أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

ذَلِكَ هُوَ الْوَعْدُ الَّذِي بَعَثْنَا فِي نَفْسِكَ إِذْ يُبَيِّنُ لَكَ آيَاتِنَا أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

حُنْفَاءً يَلْوِي عَلَيْهِمْ مَشْرِكِينَ بِهِ دَوْمَانَ يُّشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَظَفُهَا الطَّيْرُ أَذْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣٢﴾

33. Així és. Però qui respecta els Senyals sagrats d'Al·là, ha de saber que això prové, en veritat, de la pietat dels cors.

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

34. En elles (les ofrenes) hi ha beneficis per a vosaltres durant un termini fixat, i després el seu lloc de sacrifici està a l'Antiga Casa.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

R.5.

35. Hem fixat a cada poble rituals de sacrifici, perquè esmentin el nom d'Al·là sobre els de *la classe de bestiar* que els ha proporcionat. Així doncs, els vostre Déu és el Déu únic; sotmeteu-vos, doncs, *tots* a Ell. I doneu la bona nova als humils,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا
يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ ۗ قَالَهُمْ
إِلَهُهُ وَآجِدُ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

36. Els cors dels quals s'omplen de temor i respecte, quan s'esmenta Al·là, i pacientment resisteixen tot el que els passa, compleixen la pregària i gasten *en almoines* del que els hem donat.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا آصَابَهُمُ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ ۗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. I entre els Senyals Sagrats d'Al·là us hem destinat els camells del sacrifici. En ells hi ha *molt* de bé per a vosaltres. Esmenteu, doncs, el nom d'Al·là sobre ells quan estan dempeus alineats. I quan caiguin *morts* sobre els seu costat, mengeu d'ells i doneu de menjar *el necessari*, el qual està ressignat i aquell que us ho demani. Així els hem sotmès a vosaltres, perquè siguin agraïts.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ
اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۗ فَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۗ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا
وَاطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذَلِكَ
سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. No és la seva carn la que arriba a Al·là, com tampoc la seva sang, sinó que és la vostra pietat la que arriba a Ell. Així us els ha sotmès, perquè gloriifiqueu Al·là per guiar-nos. A-

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا
وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۗ
كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِشُكْرِ اللَّهِ

nuncia, doncs, la bona nova als que practiquen el bé.

عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. En veritat, Al·là defensa els creients. I Al·là no estima certament ningú que sigui pèrfid, ingrát.

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

R.6.

40. Es dona permís *per combatre* aquells que són combatuts, perquè han estat perjudicats -i Al·là té en veritat poder per ajudar-los.

إِذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ تَصْرِيهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Aquells que foren expulsats injustament de casa seva només per haver dit: "El Nostre Senyor és Al·là" - i si Al·là no hagués permès els homes defensar-se contra la actuació injusta dels altres, de ben segur que haurien destruït monestirs i esglésies, sinagogues i mesquites, on sovint es commemora el nom d'Al·là. Però Al·là ajudarà en veritat aquell que L'ajudi. Al·là és certament Fort, Poderós.

إِلَّا الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ
حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْ
لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتِ سَوَائِمُ وَرِيحٌ وَ
صَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ
اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن
يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. Aquells que, si els establim a la terra, compleixen la Pregària i paguen el Zakat, ordenen el bé i prohibeixen el mal. I en Al·là està el destí final de tots els assumptes.

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
آقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَ
أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

43. Però si t'acusen de falsedat, de la mateixa manera, abans que ells, el poble de Noè i les tribus de Ad i Zamud van acusar *també els seus Profetes* de falsedat.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَقَوْمُ عَادٍ وَثَمُودٌ ﴿٤٣﴾

44. Així ho van fer també el poble d'Abraham i el poble de Lot.

وَقَوْمَ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمَ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

45. I els habitants de Madian. I Moisès va ser *igualmente* acusat de falsedat. Però Jo vaig donar un respir als incrèduls. Tot seguit vaig caure sobre ells, *i quin canvi més terrible que vaig obrar sobre ells!*

وَأَضْحَبُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَى
فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۚ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٣٥﴾

46. Quantes ciutats hem ensorrat mentre estaven dedicades a la iniquitat, fins al punt de derruir-ne els sostres! Quants pous i places fortes abandonades!

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَارِبَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَ
بُيُوتٍ مُّعْتَلَةٍ وَتَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٣٦﴾

47. És que no van recórrer el país per poder tenir cors amb els quals entendre i orelles per sentir-hi? *Però el fet és que* no són els ulls els que són cecs sinó els cors que contenen els seus pits els que són cecs.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون
لَهُمْ قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ
يَّسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي
فِي الصُّدُورِ ﴿٣٧﴾

48. Et demanen que s'avanci el càstig, però Al·là mai no trencarà la Seva promesa. En veritat, un dia amb el teu Senyor són com mil anys vostres comptats.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ
يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٣٨﴾

49. A quantes ciutats vaig concedir un respir, mentre estaven dedicades a la iniquitat! Després vaig caure sobre elles, perquè a Mi és el retorn.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ آمَلَيْتُ لَهَا وَ
هِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۚ وَاللَّيْلِ
الْمَصِيرُ ﴿٣٩﴾

R.7.

50. Digues: "Oh humans, sóc només un clar Amonestador per a vosaltres!"

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُنُوزٌ
مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾

51. Per als que creuen i fan bones obres hi haurà el perdó i una provisió honorable.

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤١﴾

52. Però aquells que combaten els Nostres Senyals, i proven de frustrar *el*

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ

Nostre propòsit, aquests seran els habitants de l'Infern.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

53. Mai no vam enviar cap Missatger o Profeta abans que tu, sense que, *quan intentava assolir el seu objectiu*. Satanàs posés entrebancs en *el camí del que perseguia*. Però Al·là retira els *entrebancs* preparats per Satanàs. Tot seguit Al·là estableix amb fermesa els Seus Senyals. I Al·là és Omniscient, Savi.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ
وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَشَّى الْقَى الشَّيْطَانُ
فِي أُمْنِيَّتِهِ ۖ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي
الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتِهِ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٦﴾

54. Ell *permet això* per convertir *els entrebancs* que Satanàs posa en *el camí dels Profetes* com a prova per a aquells que tenen els seus cors malalts i aquells els cors dels quals estan endurits, perquè en veritat els injustos han anat ben lluny *en l'error*.

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَ
الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٧﴾

55. I perquè aquells als quals s'ha donat el coneixement sàpiguen que és la veritat del teu Senyor, perquè hi creguin i els seus cors esdevinguin humils davant d'Ell. Perquè en veritat Al·là guia cap al camí recte aquells que creuen.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْحِكْمَةَ أَنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ
الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. Però els incrèduls no deixaran de dubtar-ne fins que els arribi de cop i volta l'Hora o caigui sobre ells el càstig del dia destructor.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ
مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يُّؤْمَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. En aquest dia el regne serà d'Al·là. Ell jutjarà entre ells. Així, els que creguin i facin bones obres entraran als Jardins de les Delícies.

أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ يَلْقَىٰ إِلَهُهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۗ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٥﴾

58. Però els que no creguin i rebutgin els Nostres Senyals, tindran un càstig humiliant.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٨﴾

R.8.

59. I aquells que deixen casa seva per la causa d'Al·là i són assassinats o moren, Al·là els donarà una magnífica provisió. Perquè certament Al·là és el Millor dels proveïdors.

وَالَّذِينَ هَا جَرُّوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٩﴾

60. En veritat els farà entrar en un lloc on se sentiran complaguts. I Al·là és certament Omniscient, Indulgent.

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. I així *serà*. I aquells que es venjin amb el mateix amb què ha estat atacat i és de nou afligit, de ben segur que Al·là l'ajudarà. Al·là és en veritat l'Amagador dels pecats i és Perdonador.

ذَلِكَ وَمَنْ عَاثَبَ بِمِثْلِ مَا عُوذِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْتَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ ذَفُورٌ ﴿٦١﴾

62. Perquè Al·là fa que entri la nit en el dia i que el dia entri en la nit, i Al·là és el que Tot ho sent, tot ho veu.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُدْخِلُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

63. Això és perquè només Al·là és la Veritat, i allò que invoquen en comptes d'Ell és la falsedat, perquè Al·là és l'Altíssim, el Gran.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

64. No has vist que Al·là envia aigua des del cel i la terra es torna verda? Al·là és en veritat Exquisit, Aquell Que Tot ho coneix.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

65. A Ell pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. I en veritat Al·là és Autosuficient, Mereixedor de lloança.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾

R.9.

66. No has vist que Al·là us ha sotmès tot el que hi ha a la terra i les naus que solquen els mars per la Seva Voluntat? Al·là sosté els cossos ce-

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى

lestes per impedir que caiguin sobre la terra excepte per la Seva Voluntat.² En veritat, Al·là és Compassiu i Misericordiós amb els homes.

الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ بِالتَّائِبِينَ
لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

67. I Ell és Qui us donà la vida i més tard us farà morir, però llavors us tornarà *de nou* la vida. En veritat, l'home és el més desagraït.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٣٧﴾

68. A cada poble li hem fixat unes maneres d'adoració que ells observen: que disputin, doncs, amb tu sobre això, i convida'ls al teu Senyor ja que en veritat tu segueixes la guia correcta.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَمِيزُكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ
إِنَّكَ لَعَلَّ لَهْدَى مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٨﴾

69. I si discuteixen amb tu, digues-los: "Al·là sap millor el que feu".

وَأَنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

70. "Al·là jutjarà entre vosaltres en el dia de la Resurrecció sobre el que disputàveu".

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٠﴾

71. És que ignoreu que Al·là sap tot el que hi ha als cels i a la terra? En veritat, *tot* això està *conservat* en un Llibre, perquè això és fàcil per a Al·là.

أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٤١﴾

72. I en comptes d'Al·là, adoren allò a què Ell no ha concedit cap autoritat, i del que no tenen coneixement. I per a aquells que actuen injustament no hi haurà defensor.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ
بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَمَا يَلْظُمِينَ مِنْ تُبْحِيرٍ ﴿٤٢﴾

73. Però quan se'ls reciten els Nostres Senyals clars, observaràs la negativa en els rostres dels incrèduls. Semblen disposats a atacar aquells que els reciten els Nostres Senyals. Digues-los:

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَحْكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُفَرُوا

² Probablement, la paraula "Consentiment" s'apliqui a la caiguda de meteorits o altres cossos celestos que constantment bombardegen la terra.

"Puc dir-vos quelcom pitjor que això?"
És el Foc! Al·là l'ha promès als que no creuen. Quin destí més pèssim!

R.10.

74. Oh humans, us proposen un exemple. Escolteu-lo, doncs! En veritat, aquells que invoqueu en comptes d'Al·là no poden crear *ni tan sols* una mosca, malgrat que tots s'unissin per això. I si la mosca se'ls emportés alguna cosa, no podrien recuperar-ho. Perquè, en veritat, són dèbils, *tant* el que busca com el buscat.

75. No aprecien Al·là amb l'apreciació que Ell es mereix. En veritat, Al·là és Fort, Poderós.

76. Al·là tria Missatgers d'entre els àngels i d'entre els homes. En veritat, Al·là és Qui Tot ho sent, Tot ho veu.

77. Ell coneix el que hi ha al seu davant i al seu darrere, perquè a Al·là tornaran *tots* els assumptes.

78. Oh vosaltres, els que creieu! Inclineu-vos i agenol·leu-vos per a la Pregària, adoreu el vostre Senyor i feu bones obres perquè pugueu prosperar.

79. Sacrifiqueu-vos en la causa d'Al·là com us correspon sacrificar-vos. Ell us ha elegit, i no us ha imposat cap dificultat en la religió. *Seguiu, doncs*, la fe del vostre pare Abraham. Ell us denominà musulmans tant abans d'aquest *Llibre* com en ell, perquè el Missatger sigui testimoni

بَشِيرٍ مِّن ذٰلِكَ ۗ وَالنَّارُ ۗ وَعَدَهَا
اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَسُّ الْمٰصِيْرِيْنَ ﴿٤٦﴾

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوْا
لَهٗ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
لَنْ يَخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوْ اٰجْتَمَعُوْا لَهٗ ۗ
وَ اِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْعًا
لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ۗ ضَعُفَ
الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوْبُ ﴿٤٧﴾

مَا قَدَرُوْا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤٨﴾

اللّٰهُ يَضْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّ مِنَ
النَّاسِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٤٩﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَّ مَا خَلْفَهُمْ ۗ وَّ
اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٥٠﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰذْكُرُوْا وَّ
اسْجُدُوْا وَّ اعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَّ افْعَلُوْا
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٥١﴾

وَجَا هٰذَا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ۗ هُوَ
اٰجْتَبٰكُمْ وَّ مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ
مِنْ حَرِيْجٍ ۗ مِّلَّةَ اٰبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ۗ
هُوَ سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِيْنَ ۗ مِنْ قَبْلُ
وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا
عَلَيْكُمْ وَّ تَكُوْنُوْا شَهِدًا ۗ عَلَى

vostre i vosaltres sigueu testimonis de la humanitat. Compliu, doncs, la pregària i pagueu el Zakat, i sosteniu-vos fermes en Al·là. Ell és el vostre Mestre. Què excel·lent Mestre i quin meravellós Socorredor!

النَّاسِ بِمَا قَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ
 مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ
 النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

٤١

CAPÍTOL 23

AL-MUMINUN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Hi ha prou proves internes per demostrar que la Surah fou revelada cap a la darrereria de l'estada del sant Profeta a la Meca. Sayuti la considera l'última revelada a la Meca, just abans de marxar el profeta a Medina. Tot i que potser no fou la darrera, certament fou una de les últimes Surahs revelades a la Meca. Als versicles finals de la Surah anterior, es diu als creients que es dirigeixin a Déu i obeeixin els Seus manaments, ja que aquí es troba el secret del seu futur progrés i prosperitat. Se'ls ordena igualment que inicien la guerra amb l'espasa perquè aquells que han tret l'espasa contra l'Islam morin ells mateixos per l'espasa. Se'ls ordena que lluitin per la causa del seu Senyor amb l'Alcorà, i se'ls promet que si així ho fan, Déu els ajudarà i els assegurarà l'èxit i la prosperitat. La promesa era condicional. No obstant això, aquí trobem també una garantia segura del naixement d'una comunitat de creients que, per complir les condicions abans esmentades, assoliran l'èxit. Per tant, en aquesta Surah s'afirma que una cosa que en la Surah precedent se suposava que havia existit, comença ara a existir com a fet real.

Tema

La Surah comença amb la bona nova als veritables creients que ha arribat el moment de l'èxit i de la prosperitat, i continua presentant una breu descripció de les seves característiques i trets distintius, senyals del progrés i desenvolupament espirituals. Aquesta descripció va seguida per una narració, breu però bellíssima, del creixement del fetus humà, i defineix les diferents etapes a través de les quals passa l'infant: des de la gota d'esperma fins que arriba a ser un ésser humà totalment desenvolupat. Després, explica que de la mateixa manera que cada naixement físic va seguit de la mort i la resurrecció, així les nacions o comunitats on té lloc un renaixement espiritual en cert moment, també estan sotmeses en un altre moment a la decadència i, al seu temps, els succeiran altres pobles. En efecte, el desenvolupament espiritual i físic s'assemblen força. Tot dos han de passar per set etapes de desenvolupament. A continuació, la Surah tracta el tema relatiu al fet que totes les coses són enviades al món d'acord amb una mesura determinada, i cadascuna d'elles continua existint i se'ls concedeix protecció fins al moment fixat. No obstant això, un cop han complert la seva funció, es descomponen i moren. De la mateixa manera, els Ensenyaments divins enviats abans de l'Alcorà van perdre el seu valor quan ja havien complert la seva funció. Així doncs, el simple fet que un Ensenyament sigui diví no li atorga el dret a la immunitat contra la decadència. Només se li ha concedit la continuïtat a l'Alcorà i per tant, seguirà donant aliment espiritual a tota la humanitat de totes les èpoques. Tot seguit, la Surah recorda alguns dels favors que Déu ha atorgat a l'home i que són necessaris per al seu sosteniment físic, i n'extreu una lliçó moral: si Déu ha tingut tanta cura de les necessitats físiques de l'home, deu haver tingut cura de la mateixa manera, o fins i tot més, els seus requisits espirituals. Llavors, s'afirma que el prerrequisit més important per assegurar el progrés espiritual és la fe en la Unicitat de Déu que, des del començament del món, han ensenyat i

predicat els Profetes de Déu. Noè predicà i va donar a conèixer la Unicitat de Déu arreu. després d'ell, van aparèixer una galàxia de profetes, els quals van afirmar tots que Déu era Un, i els Mestres Divins que van arribar després d'ells, també van destacar això. Tanmateix, els devots de les tenebres s'han oposat sempre a aquests profetes i els han perseguit. El resultat de la lluita entre la Veritat i la falsedat ha estat invariablement que els creients van tenir èxit i que els incrèduls que van rebutjar els Missatgers divins van patir la derrota. Els servents justos de Déu temen els seu Senyor, creuen en els Seus Senyals i tenen una fe ferma en la seva Unitat, fan bones obres segons les seves possibilitats i, tanmateix, segueixen considerant que complert del tot les seves tasques i responsabilitats. Lluiten per rivalitzar entre ells en les bones obres. Després d'això, s'avisava als incrèduls que seran castigats si persisteixen en rebutjar el Missatge diví. Però no desisteixen del seu disseny malvat i continuen fent accions iniquies fins que, quan els arriba l'hora del càstig, demanen i supliquen que se'ls concedeixi una darrera oportunitat per reformar-se. Però llavors es massa tard, i se'ls fa entendre que el dolor i el càstig, fins i tot per un breu període de temps després d'una vida de comoditats i confort, són doblement mortificants. La Surah acaba afirmant la gran veritat espiritual que l'home no és creat sense una finalitat. La seva vida té un objectiu noble. Per tant, no ha de dubtar-se ni oposar-se a la veritat de la Llei Divina ni dels Missatgers de Déu, i entendre que ha de retre comptes de les seves obres davant el Seu Senyor.

AL-MUMINUN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱
2. En veritat arribarà l'èxit als creients. قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝۲
3. Que són humils en el compliment de les seves Pregàries; الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝۳
4. Que rebutgen tot el que és va; وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝۴
5. Que practiquen activament el Zakat. وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝۵
6. I que guarden la seva castedat. وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝۶
7. Excepte amb les seves mullers o amb el que posseeixen les seves destres, per la qual cosa no se'ls han de fer retrets. إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝۷
8. Però aquells que busquen *quels* més enllà, aquests són els transgressors. فَمَنْ ابْتغى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝۸
9. Que estan atents als seus acords i pactes. وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝۹
10. I compleixen amb diligència les seves pregàries. وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝۱۰
11. Aquests són els hereus. أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝۱۱
12. Que heretaran el Paradís. Allà viuran. الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۲
13. En veritat, vam crear l'home d'un fragment d'argila. وَكَلَّمْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلْطَانٍ مِّنْ طِينٍ ۝۱۳

14. Després, el vam posar en forma de gota d'esperma en un lloc segur. ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْقَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾
15. Tot seguit, vam convertir l'esperma en un coàgul; després, vam convertir el coàgul en un tros *informe*; aleshores, vam formar els ossos d'aquest munt *informe*; més endavant, vam recobrir els ossos amb carn i, per últim, el vam transformar en una altra creació. Beneït sigui Al·là, el Millor dels creadors. ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْقَةَ عَلَقَةً وَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً وَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَّوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾
16. Després d'això, certament morireu. ثُمَّ إِنَّا رَكَّبْنَا كُم بِغَدٍّ دَلِكَ لَمَعْتُونَ ﴿١٦﴾
17. Llavors, en el dia de la resurrecció, sereu ressuscitats. ثُمَّ إِنَّا رَكَّبْنَا كُم بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾
18. I per damunt de vosaltres, hem creat set *cel*s, un sobre de l'altre, ja que mai no hem descurat la creació. وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُم سَبْعَ طَرَائِقٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٨﴾
19. I vam enviar aigua des del cel, en una mida prudent, i la vam fer romandre a la terra - perquè, en veritat, som Nosaltres els Qui decidim la seva desaparició- وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْوَادِعِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ لَقَدِيرُونَ ﴿١٩﴾
20. I amb ella vam produir per a vosaltres jardins de datilers i vinyes; per a vosaltres hi ha abundants fruits, i d'ells us alimenteu. فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهٖ جَنَّاتٍ مِّن تَحْتِهَا مِن تَجْوِيلٍ ۖ وَأَعْتَابٍ ۖ لَّكُم فِيهَا فَوَاحِشٌ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾
21. I un arbre que creix en la Muntanya del Sinaí; creix produint oli, i molts condiments per als que en mengen. وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢١﴾
22. I en el bestiar hi ha *també* una lliçó per a vosaltres. Us donem de beure del وَإِنَّ لَكُم فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم

que hi ha a les seves entranyes, hi teniu molts beneficis i *també* us n'alimenteu.

وَمَا فِي بُطُونِهَا وَلكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كثيرةٌ ومنها تأكلون ﴿٢٢﴾

23. I sobre ells i sobre els vaixells sou transportats.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

R.2.

24. Vam enviar Noè al seu poble, i vam dir: "Oh poble meu, serviu a Al·là. No teniu altre Déu tret d'Ell. No sereu, doncs, justos?"

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ
غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

25.-Però els caps del seu poble que no creien, van dir: "Només és un home com vosaltres. prova de fer-se superior a vosaltres. Però si Al·là ho hagués volgut, en veritat hauria enviat àngels. Mai no vam sentir *una cosa així* entre els nostres avantpassats".

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ
أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. "Només és un home *afectat* per la bogeria; espereu un temps, doncs, pel que fa a ell".

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

27. Va dir: "Oh, Senyor, ajudeu-me, perquè m'han tractat de mentider".

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٧﴾

28. Per tant, li vam enviar una revelació, *tot dient-li*: "Construeix l'Arca sota la Nostra mirada i *d'acord amb* la Nostra revelació. I quan arribi la Nostra ordre i les fonts *de la terra* brollin, introduïu-hi dues parelles de cada sexe, mascle i femella, i la teva família. tret d'aquells contra els quals hagi estat ja pronunciada la paraula. I no et dirigeixis a Mi quant als malvats; ells seran ofegats".

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
فَأَسْلُكْ فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

29. "Però quan t'hagis instal·lat en l'Arca -tu i els que estan amb tu-, digues: Tota lloança pertoca a Al·là,

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتِ وَ مَن مَّعَكَ عَلَى
الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا

Que ens ha salvat dels homes injustos!"

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

30. "I digues: Senyor meu, fes-me desembarcar amb un desembarcament beneït, perquè Tu ets el Millor dels que escorten *els homes* vers el seu destí".

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. En veritat, aquí hi ha Senyals. Certament, sempre hem posat a prova *la gent*.

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Després, vam crear després d'ells una altra generació.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Els vam enviar un Missatger d'entre ells mateixos *que digué*: "Serviu Al·là. No teniu cap Déu diferent d'Ell. No tindreu, doncs, por de Déu?"

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

R.3.

34. Però els caps del seu poble, que no creien i negaven la trobada del Més enllà, i aquells als quals els havíem atorgat riquesa i benestar en aquesta vida, van dir: "Només hi ha un home com vosaltres". Menja del que menges i beu del que beves".

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتَّخَفْنَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. "Si obeïu un home com vosaltres, sereu certament perdedors".

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ لَأَنْتُمْ إِذَا الْخُسْرَاءُ ﴿٣٥﴾

36. "És que us promet que, quan si-gueu morts i us hàgiu tornat pols i ossos, sereu ressuscitats *de nou*?"

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. "Lluny, ben lluny de *la veritat* està el que se us promet".

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. "Només aquí vivim la nostra vida. Aquí morim i *aquí* vivim, però no serem ressuscitats".

إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. "Només és un home que ha inventat una mentida contra Al·là, i no el creurem pas".

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُفْتَرِي عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا تَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Ell digué: "Senyor meu, ajuda'm, perquè m'han tractat de mentider".

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٤٠﴾

41. Déu digué: "Ben aviat, de ben segur, se'n penediran".

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصِيحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Llavors el càstig va planar sobre ells amb tota la raó, i els vam reduir a brossa. Maleïts siguin, doncs, les persones que actuen amb injustícia!

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُثَاءً ۖ فَبَعْدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. Més endavant, vam crear després d'ells d'altres generacions.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا
آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Cap poble no pot avançar-se al seu temps establert, i seguir després d'ell.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Després vam enviar els Nostres missatgers un darrere l'altre. Sempre que un Missatger arribava al seu poble, el tractaven de mentider. Per això, vam fer que caigués un darrere l'altre en la destrucció i els vam convertir en simples contes. Maleïts siguin, doncs, aquells que no creuen!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَاءٍ كُلَّمَا جَاءَ
أُمَّةً رَسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا
بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ آخِذِينَ ۖ
فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَيُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

46. Després vam enviar Moisès i el seu germà Aaron amb els nostres Senyals i una autoritat evident,

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ
بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

47. Al Faraó i als seus caps; però es van comportar amb arrogància, perquè eren un poble altiu.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَوَلَّيْنَاهُ فَاسْتَكْبَرُوا وَ
كَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾

48. I van dir: "És que hem de creure en dos homes com nosaltres quan la seva gent són els nostres servents?"

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ﴿٤٨﴾

49. Així doncs, els van dir mentiders i van ser dels que van quedar destruïts.

فَكَذَّبُوهُمْ فَأَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

50. Vam lliurar a Moisès el Llibre, perquè fossin guiats.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. I vam convertir el fill de Maria i la seva mare en un Senyal, salvant-los i ajudant-los a arribar a una terra elevada, un indret tranquil amb deus d'aigua corrent.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

R.4.

52. Oh vosaltres, Missatgers, mengeu de les coses que són pures, i feu bones obres. En veritat, conec molt bé el que feu.

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. I heu de saber que aquesta comunitat vostra és una sola comunitat, i que Jo sóc el vostre Senyor. Temeu-me només a Mi.

وَأِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

54. Però ells (el poble) han dividit la seva fe en trossos entre ells formant grups diferents, cadascun dels quals s'esbargaix amb el que té.

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا كَفَرُوا قِرْحُونٌ ﴿٥٤﴾

55. Deixeu-los, doncs, en la seva confusió durant algun temps.

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

56. És que pensen que amb la riquesa i els fills amb els quals els vam ajudar?

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Ens afanyem a fer-los el bé? No, però ells no ho entenen.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. En veritat, aquells que viuen en la por tement el seu Senyor sempre es guardaran dels pecats.

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٨﴾

٥١
٥٢
٥٣
٥٤
٥٥
٥٦
٥٧
٥٨

59. Aquells que creuen en els Senyals del seu Senyor, وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾
60. Aquells que no associen iguals al seu Senyor, وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾
61. I aquells que donen el que donen amb el cor ple de por perquè tornaran al seu Senyor, وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقَلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾
62. Són aquells que s'afanyen a fer bones obres i aquells que seran els primers de tots ells, أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٢﴾
63. Però no imposem a cap ànima una càrrega superior a la seva capacitat, perquè amb nosaltres hi ha un Llibre que diu la veritat, i no seran defraudats, وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾
64. No, els seus cors es mostren totalment despreocupats davant d'aquest Llibre, i a més a més tenen obres, a les quals estan dedicats; بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِن هَذَا وَ لَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٤﴾
65. Fins que quan caiguem amb el càstig sobre aquells que es lliuren a la luxúria, cridin demanant ajuda. حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُجْرُونَ ﴿٦٥﴾
66. "No demaneu ajuda en aquest dia, perquè de ben segur que no rebreu ajuda Nostra". لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ مِنَّا رَبًّا وَلَا تُنصِرُونَ ﴿٦٦﴾
67. "En veritat, els Meus Senyals us van ser recitats, però acostumàveu a girar l'esquena". قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنزلُ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تُنكِرُونَ ﴿٦٧﴾
68. "Inflats d'orgull, explicant històries, sobre ell (l'Alcorà) per la nit, dient bestieses". مُشْتَكِرِينَ بِهِ سِمَرًَا نَّهْجَرُونَ ﴿٦٨﴾

69. És que no han reflexionat sobre la Paraula Divina, o els ha arribat el que no els va arribar als seus antics pares?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا
كَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

70. O és que no reconeixen el seu Missatger, que així ho neguen?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٣٧﴾

71. O bé diuen que hi ha bogeria en ell? No, els ha dut la veritat, i la majoria d'ells odien la veritat.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ
بِالْحَقِّ وَأَعْتَرَهُمْ لِحَقِّهِمْ خِرٌ هُنَّ ﴿٣٨﴾

72. Però si la Veritat hagués de seguir els seus desitjos, en veritat els cels i la terra i tot el que encerclen, haurien caigut en el desordre. No, els hem portat la teva advertència, però ells s'aparten ara de la seva pròpia advertència.

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ
لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
فِيهِنَّ بَلْ آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٩﴾

73. O els demanes alguna retribució? Perquè la recompensa del Teu senyor és la millor; i Ell és el Millor dels proveïdors.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا وَخَرَجُكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٤٠﴾

74. I és del tot cert que tu els convides a un camí recte.

وَأِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

75. Però aquells que no creuen en el Més Enllà s'estan en veritat desviant d'aquest camí.

وَالَّذِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّا كِبُورٌ ﴿٤٢﴾

76. Però si tinguéssim misericòrdia d'ells i els alliberéssim de la seva angoixa, seguirien persistint en la seva transgressió, extraviats cegament.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ
ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤٣﴾

77. Nosaltres els vam aplicar el càstig, però no es van humiliar davant del seu Senyor, ni vam suplicar amb modèstia.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٤﴾

78. Fins que, quan sobre ells vam obrir la porta d'un sever càstig, vet aquí que estaven desesperats per ell.

R.5.

79. Ell és Qui ha creat per a vosaltres orelles, ulls i cors. *però* ben poc ho agraiu.

80. I Ell és Qui ha originat el vostre coneixement a la terra, i davant d'Ell sereu aplegats.

81. Ell és Qui dona la vida i causa la mort, i a les Seves mans està la successió de la nit i el dia. És que no ho entendreu?

82. Però ells diuen el que van dir els pobles anteriors.

83. Diuen: "Com! Quan siguem morts i ens hàgim tornat pols, serem, en veritat, ressuscitats de nou?"

84. "Això és el que se'ns va prometre abans, a nosaltres i als nostres pares. Només són faules dels antics".

85. Digues-los: "A qui pertany la terra i tot el que en ella existeix, si és que ho sabeu?"

86. "A Al·là", diran. Digues-los: "No sereu, doncs, avisats?"

87. Digues-los: "Qui és el Senyor dels set cels i el senyor del Gran Tron?"

88. Respondran: "Pertanyen a Al·là". Digues-los: "No viureu, doncs, en la por?"

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا
ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ
مُجِلِسُونَ ﴿٨٥﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿٨٦﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٨٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ لَهُ
الْخِلَافُ النَّهَارِ ۗ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٨٨﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٩﴾

قَالُوا إِذْ أَمْثَلْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٩٠﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤَنَا هَذَا مِن
قَبْلُ ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٩١﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَ مَن فِيهَا ۖ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٩٣﴾

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٩٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٩٥﴾

89. Digues-los: "En mans de Qui està el domini sobre totes les coses i Qui protegeix, però contra Qui no hi ha protecció, si és que ho sabeu?"

قُلْ مَنْ يَدِينُهُ مَلَائِكَةُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
يُحْيِيهِمْ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. Respondran: "Tot això pertany a Al·là". Digues-los: "Com, doncs, us heu enganyat?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُشْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Sí, els hem portat la veritat, i són certament mentiders.

بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

92. Al·là no ha agafat per a Ell mateix cap fill, ni hi ha cap *altre* Déu amb Ell; en aquest cas, cada déu s'hauria apropiat del que hagués creat, i alguns d'ells certament haurien dominat sobre d'altres. Glorificat sigui Al·là per sobre de tot el que *Li* atribueixen!

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ
مِنْ آلٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Coneixedor de l'invisible i el visible! Exaltat sigui Ell, doncs, per damunt de *tot* el que *Li* associen!

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٩٣﴾ هَاهَا

R.6.

94. Digues-los: "El Meu Senyor, si és que mostres allò amb què són amenaçats".

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

95. "Senyor Meu, no m'incloguis llavors entre la gent malvada".

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. En veritat, tenim el poder de mostrar-te allò amb què els vam amenaçar".

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ
لَقَدِيرُونَ ﴿٩٦﴾

97. Rebutja el mal amb allò que és millor. Coneixen prou bé *les coses* que al·leguen.

إِذْ نَعَىٰ بِالنَّبِيِّ هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيحَةِ
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

98. Digues: "Senyor Meu, en Tu busco refugi contra les incitacions dels Satans".

وَ قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ
الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

99. "I en Tu em refugio, senyor Meu, perquè no se m'apropin".

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۝۴۱

100. Fins que, quan la mort els arribi a algun d'ells, digui *encaridament*: "Senyor meu, retorna'm".

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝۴۲

101. "Perquè pugui fer *obres justes en la vida* que he deixat *enrere*. Mai! Només és la paraula que ell profereix. Perquè darrere d'ells hi ha una barrera dins al dia en què siguin ressuscitats.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ بِرَزْخٍ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝۴۳

102. Però quan soni la trompeta, no hi haurà vincles de parentiu entre ells en aquest dia, ni es consultaran entre ells.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۝۴۴

103. Llavors, aquells les balances dels quals siguin pesades *en obres*: aquests seran els que prosperin.

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۴۵

104. Però aquells les bones obres dels quals siguin lleugeres: aquests són els que perdin les seves ànimes: a l'Infern, hi viuran.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝۴۶

105. El Foc els cremarà el rostre i allà patiran l'agonia.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝۴۷

106. És que se us van recitar els Meus Senyals i els va tractar de mentides?

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنزلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ۝۴۸

107. Ells respondran: "Senyor Nostre, la nostra maldat ens va vèncer i vam ser un poble extraviat".

قَالُوا رَبَّنَا عَلَبَبْتَ عَلَيْنَا شِفْوَتَنَا وَ كُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝۴۹

108. "Senyor Nostre, treu-nos d'aquí i llavors, si tornem *a la desobediència*, serem de ben segur malvats".

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝۵۰

109. Déu els dirà: "Fora! Perdeu-vos i no Em parleu!"

قَالَ اخْسَعُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

110. "Hi va haver un grup d'entre els Meus servents que deia: Senyor nostre, nosaltres creiem; perdona'ns, doncs, *els nostres pecats*, i tingues misericòrdia de nosaltres, perquè Tu ets el Millor dels que mostren misericòrdia".

إِنَّهٗ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

111. "Però vosaltres els vau convertir en objecte de les vostres burles fins que es van convertir en la causa de l'oblit del Meu record mentre *continuàveu* rient-vos d'ells".

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١١١﴾

112. "A ells els he recompensat en aquest dia per la seva perseverança, per la qual cosa només ells han triomfat".

رَأَيْتُ جَزَايَتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا ۗ أَتَّهُمُ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

113. Déu dirà: "Quant anys vau romandre a la terra?"

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. Respondran: "Vam estar-nos un dia o part d'un dia, però demana-ho als que porten el compte".

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِيثِ ﴿١١٤﴾

115. Ell dirà: "Només us hi vau estar ben poc, si ho sabéssiu!"

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

116. "Vau pensar aleshores que us havíem creat sense cap finalitat, i que no seríeu retornats a Nosaltres?"

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٦﴾

117. Exaltat sigui, doncs, Al·là, el Veritable Sobirà. No hi ha altre tret d'Ell, el Senyor del Tron Gloriós.

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾

118. I aquell que invoca un altre déu juntament amb Al·là, per a la qual cosa no té cap prova, haurà de retre

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۗ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۗ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ

comptes al seu Senyor. En veritat,
els incrèduls no prosperaran.

رَبِّهِمْ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُونَ ﴿١١٨﴾

119. I digues: "Senyor meu, perdona i
tingues misericòrdia, perquè Tu ets el
Millor dels que mostren misericòrdia".

وَقُلْ رَبِّ اَغْفِرْ وَاِذْ حَمَّ وَاَنْتَ حَيْرُ
الرَّحْمٰنِ ﴿١١٩﴾

CAPÍTOL 24

AL-NUR

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

L'opinió més autoritzada situa aquest capítol en el període medinita. L'incident lamentable relacionat amb 'Aishah, la noble esposa del Sant Profeta, al qual es fa especial referència, va tenir lloc l'any 5 després de la Hillrah, després que el Sant Profeta tornés de l'expedició contra Bani Mustaliq en el mes del Ramadà d'aquell any. La relació amb el Capítol anterior, la Syrah Al-Mu'mininun, està en el fet que en la Surah anterior s'afirmà que l'Islam continuaria produint homes que, amb la seva santedat i conducta recta, obtindran el grat i l'ajuda de Déu. La present Surah tracta dels mitjans i mètodes que ajuden a aconseguir la gràcia i l'auxili divins, i estableix com a principi que l'adopció del camí de la virtut, la justícia, la protecció i la preservació de la moral nacional, així com el manteniment de la disciplina més elevada en la família i en la comunitat, són del tot bàsiques per a aquesta fi. Per això, la Surah, al començament, destaca insistentment la preservació de la moral de la nació, insistint en la regulació i reforma de les relacions entre els sexes. La Surah anterior havia afirmat que una de les característiques essencials dels creients que volien tenir el suport diví era la de protegir la seva castedat. Aquesta Surah és una ampliació del tema de l'anterior. Per assolir i mantenir l'èxit, diu, s'exigeix que l'intel·lecte, els ideals i la moral d'un poble siguin castos i que hi hagi una perfecta harmonia i un coneixement apreciatiu entre les relacions de la persona i les de la comunitat, i que ha de donar-se la més gran importància a la disciplina i a l'organització nacional, i s'ha de concedir preferència als requisits nacionals en comptes de a les necessitats de la persona.

Tema

La Surah tracta d'alguns temes especials i destaca en especial els problemes que constitueixen la base sobre la qual es fonamenta tota l'estructura social i moral de la societat, que no poden desafiar-se sense perjudicar greument el benestar d'un poble. Tenint en compte que la immoralitat sexual trenca la disciplina i l'organització d'una comunitat i que els mals associats poden afectar greument la seva moral, s'insisteix amb força en la Surah per tal d'evitar qualsevol sospita relativa al sexe. S'avisava als creients que no s'han d'espantar pel fet que unes poques persones s'hagin esgarriat del camí de la rectitud moral, ja que aquests casos de caiguda moral poden fer que tota la comunitat estigui a l'aguait. I això podria dur a la llarga bons resultats. El tema encara es desenvolupa una mica més i es reprèn seriosament la difamació. Perquè si, basant-se simplement en la sospita o en els testimonis d'integritat dubtosa, es poden aventurar calúmnies sobre la castedat dels altres, és probable que la immoralitat sexual s'escampi per la comunitat i que els joves creixin amb la noció que no hi ha cap perill en el fet de dedicar-se lliurement a l'activitat sexual. A continuació, s'ordena seriosament als creients que protegeixin i preservin la moral nacional, ja que es considera del tot essencial perquè els musulmans puguin desenvolupar una extrema consciència i vigilància en la qüestió de protegir i preservar. Si s'afluixa la vigilància, de ben segur que la deterioració de la moral nacional seguirà. Però tot i que és cert que la immoralitat sexual, si es per-

met que s'escampi sense control, provoca la degradació i desintegració de tota una comunitat, no s'han de perseguir ni esclafar les persones sospitoses de cometre actes d'immoralitat. Com que en qualsevol comunitat es trobaran algunes persones de moral laxa, aquestes persones han de tractar-se amb certa indulgència. Però alhora s'avisava a aquells que, amb les seves activitats perniciososes continuades, intenten crear la discòrdia entre els musulmans i es dediquen a un llenguatge abusiu i a la calúmnia, seran castigats en aquest món i en el futur. Déu posarà al descobert les seves maldats i pecats, i els condemnarà a la desgràcia i a la humiliació.

La Surah continua després observant que les seves accions descurades són les que sotmeten l'home a la sospita i a la calúmnia, i que el pitjor de tots aquests actes és el contacte promiscu entre els sexes. Per impedir els moments que susciten sospites i porten a la calúmnia, la Surah ordena als musulmans que no entrin en una casa sense haver-ne tingut abans permís. A més a més, ordena als homes i dones musulmans que si es veuen entre ells han de ser castos en les seves mirades i anar en compte amb tots els camins que porten al pecat i al vici. Com a salvaguarda addicional, s'ordena també a les musulmanes que no ensenyin la seva bellesa, tant la natural com l'artificial, als homes que es troben fora dels graus prohibir del matrimoni (v.32), exceptuant les parts del cos que no puguin cobrir; per exemple, la constitució del cos o l'estatura. Amb aquesta finalitat han de dur el cap cobert de manera que també quedïn coberts els pits. (Per a una nota detallada sobre el "Pardah", vegeu v.32). Una altra protecció que s'ordena per millorar i preservar la moral nacional és que no es permeti a les vídues que quedin sense casar. A més a més, es diu que s'han de prendre les mesures necessàries per alliberar els presoners de guerra al més aviat possible i que s'ha de permetre a un captiu, que no troba el mitjà d'aconseguir de seguida la llibertat, la possibilitat de pagar els diners del rescate en terminis adequats.

Cap al final, la Surah insta amb insistència als musulmans perquè s'encarreguin dels seus afers familiars i nacionals, i es protegeixin contra la promiscuitat dels sexes. Una norma especial que cal observar-se és que fins i tot els presoners de guerra que serveixin com a criats de la casa i també els fills menors no han d'entrar a les habitacions privades dels seus senyors o pares abans de l'alba, al migdia i després que es faci de nit. A d'altres hores, tots els membres de la casa tenen tota la llibertat per circular lliurement per la casa. No obstant això, quan els fills arriben a la pubertat, han de respectar les normes del "Pardah". Les dones grans que no vulguin o no tinguin la necessitat de casar-se poden si ho volen afluixar aquestes normes del "Pardah", però ni tan sols llavors poden ensenyar a estranys els seus guarniments. Després de l'organització familiar, i fins i tot gairebé més important, hi ha l'organització social de tot el poble, i la Surah no ha oblidat establir les normes que calen per al desenvolupament satisfactori i sense problemes dels afers nacionals. La Surah presenta després la promesa als musulmans que, si compleixen el programa de vida que Déu ha establert per a ells, es convertiran en els caps del món, tant en el camp espiritual com en el temporal, i la seva religió quedarà establerta amb fermesa en el món. Però quan quedi fixat el seu domini, triomfi i prevalgui la seva causa, hauran d'adorar Déu, ajudar el pobre i el necessitat, i obeir els manaments del Profeta.

☆ سُورَةُ النُّورِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً وَتِسْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

AL-NUR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Aquesta és una Surah que hem revelat i que hem fet obligatòria. Hi hem revelat Senyals clars, perquè hi pareu atenció.

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

3. Al adulterà i l'adúlter (o la fornicadora i el fornicador), flagel·leu-los a cadascú amb cent assots. I no deixeu que la compassió us commogui a l'hora d'executar els manaments d'Al·là, si creieu en Al·là i en l'Últim Dia. I que una part dels creients sigui testimoni del seu càstig.

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. L'adúlter (o fornicador) només podrà casar-se amb una adúltera (o fornicadora) o amb una dona idòlatra, i una adúltera (o fornicadora) només podrà casar-se amb un adúlter (o fornicador) o amb un home idòlatra. Això està, en veritat, prohibit als creients.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحَرَمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾

5. Però aquells que calumniïn les dones castes sense presentar quatre testimonis: castigueu-los amb vuitanta assots, i no admeteu mai el seu testimoni *després*, perquè són ells els transgressors.

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

6. Tret d'aquells que se'n penedeixin després, i s'esmenin, perquè en veritat Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَاصْلَحُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦﴾

7. I quant a aquells que calumniïn les seves mullers, i no tenen testimonis tret d'ells mateixos: amb la prova de qualsevol d'ells *n'hi haurà prou* si dóna testimoni quatre vegades en el Nom d'Al·là, dient que ell és certament dels que diuen la veritat:

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَاَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعٌ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٤﴾

8. I el *seu* cinquè jurament serà per dir que la maledicció d'Al·là caigui sobre ell si pertany als mentiders.

وَالْعَامِسَةُ اِنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٥﴾

9. Però s'apartarà el càstig d'ella si la muller dóna quatre vegades testimoni en el Nom d'Al·là *dient* que ell és dels mentiders.

وَيَذَرُوْا عَنْهَا الْعَذَابَ اِنْ تَشْهَدُ اَرْبَعٌ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦﴾

10. I el *seu* cinquè jurament serà per dir que la ira d'Al·là caigui sobre ella si ell diu la veritat.

وَالْعَامِسَةُ اِنَّ عَصَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧﴾

11. I si no fos per la gràcia d'Al·là i la Seva misericòrdia amb vosaltres, *i pel fet* que Al·là és Compassiu i Savi, *us hauríeu afligit*.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿٨﴾

R.2.

12. En veritat, aquells que van llençar la mentida són un grup d'entre vosaltres. No penseu que sigui un mal per a vosaltres; no, és un bé. Cadascun d'ells rebrà *la seva part* en el que ha aconseguit del pecat: i aquell que hagi agafat la part principal, en ell patirà un gran càstig.

اِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوْا بِالْحَدِيْثِ عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ لَا يَحْسِبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ اِمْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اَكْتَسَبَ مِنَ الْاَثْمِ وَاَلَّذِي تَوَلَّى كِبْرًا مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٩﴾

13. Per què els homes i dones creients, quan van sentir a parlar-ne, no van pensar bé de la seva pròpia gent, i van dir: "És una mentida evident"?

لَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا وَّ قَالُوْا هٰذَا اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٠﴾

14. Per què no van presentar quatre testimonis per *demonstrar-ho*? Atès

لَوْلَا جَاءُوْا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةٍ شَهَادَةٍ

que no han presentat els testimonis *exigits*, són en veritat uns mentiders a ulls d'Al·là!

15. Si no hagués estat per la gràcia d'Al·là i la seva misericòrdia amb vosaltres, en aquest món i en el Més Enllà, hauria caigut un gran càstig sobre vosaltres per *la calúnnia* en la que *vau caure*.

16. Quan *vau agafar* les paraules que les vostres llengües van emetre i les *vau proferir* amb la vostra boca, sense tenir-ne coneixement, i que *vau pensar* que eren insignificants mentre que, davant Al·là, es tractava d'*un assumpte greu*.

17. I per què no *vau dir*, quan ho *vau sentir*: "No ens correspon parlar d'això, sant ets Tu, *oh Déu*, aquesta és una greu calúnnia!"

18. Al·là us conhorta perquè no reincidiu mai en res de semblant, si sou creients.

19. I Al·là us explica els manaments: i Al·là és Omniscient, Savi.

20. Aquells que volen que la immoralitat s'estengui entre els creients, patiran un dolorós càstig en aquest món i en el Més Enllà. Perquè Al·là sap i vosaltres ignoreu.

21. I si no hagués estat per la gràcia d'Al·là, la Seva misericòrdia amb vosaltres i *pel fet que* Al·là és Compassiu, haurieu quedat perduts.

فَاذْكُمۡ لَمَّ يَأْتُوا۟ بِالشُّهَادَةِ فَأُولَٰئِكَ
عِنۡدَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِی
الدُّنْيَا وَآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِی مَا اَقْضٰتُمْ
فِیْهِ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿١٥﴾

اِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُوْنَ
بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَیْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّ
تَهْسِبُوْنَهُ هَبْتًا بَّهٖ هُوَ عِنۡدَ اللّٰهِ
عَظِیْمٌ ﴿١٦﴾

وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَا یَكُوْنُ لَنَا
اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا
بُهْتًا لَّكَ عَظِیْمٌ ﴿١٤﴾

یَعُوْذُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْذُوْا لِیۡمِثْلِهٖۤ اَبَدًا اِنَّ
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿١٨﴾

وَاٰیٰتِ اللّٰهِ لَكُمْ اٰیٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ
حَكِیْمٌ ﴿١١﴾

اِنَّ الَّذِیۡنَ یُحِبُّوْنَ اَنْ
الْفٰحِشَةَ فِی الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِیْمٌ ؕ فِی الدُّنْيَا وَآخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ
یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ
رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ ﴿٢١﴾

R.3.

22. Oh vosaltres, els que creieu! No seguïu les passes de Satanàs, perquè aquells que segueixen les passes de Satanàs, han *de saber que* ell recomana certament la immoralitat i la perversitat manifesta. Perquè si no hagués estat per la gràcia d'Al·là i la Seva Misericòrdia envers vosaltres, cap de vosaltres no hagués estat mai pur; però Al·là purifica aquell que Li plau. Al·là és qui Tot Ho Sent, Omniscent.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ، وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
فَأِنَّهُ يُأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا
فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحِمْتُهُ مَا زَكَّى
مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Que aquells d'entre vosaltres que tinguin mitjans i riquesa no decideixin retirar la seva ajuda als parents i als necessitats, així com a aquells que han abandonat casa seva per la causa d'Al·là. Que perdonin i s'abstinguin. No voleu que Al·là us perdoni? Perquè Al·là és el Màxim Indulgent.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيِ
أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَ
الْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا
وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذَ اللَّهُ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. En veritat, aquells que acusen les dones castes, innocents i creients, són maleïts en aquest món i en el Més Enllà. I per a ells hi haurà el càstig més sever.

إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. En el dia en què les seves llengües, mans i peus siguin testimonis contra ells del que acostumaven a fer.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. En aquest dia, Al·là els pagarà el que es mereixen, i sabran que només Al·là és la Veritat.

يَوْمَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَ
يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Les dones malvades mereixen homes malvats i els homes malvats mereixen dones malvades; i els homes bons mereixen dones bones i les dones bones, homes bons; aquests són innocents de tot el que ells (els calumnia-

الْحَمِيمُونَ لِلْحَمِيمِينَ وَ الْحَمِيمُونَ
لِلْحَمِيمَاتِ وَ الطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَ
الطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ

dors) al·leguen. Per a ells serà el perdó i una provisió honorable.

R.4.

28. Oh vosaltres, els que creieu! No entreu en altres cases que no siguin la vostra, mentre que no hàgiu demanat permís i salutad els seus habitants. Això és el millor per a vosaltres, que esteu atents.

29. I si no hi trobeu ningú, no entreu mentre no se us doni permís. I si us diuen: "Retireu-vos", retireu-vos; això és més pur per a vosaltres. Perquè Al·là sap perfectament el que feu.

30. No hi ha cap pecat per a vosaltres si entreu en cases deshabitades on es trobin els vostres béns. Perquè Al·là sap el que reveleu i el que amagueu.

31. Digues als homes creients que amaguin la seva mirada i guardin les seves parts íntimes. Això és més pur per a ells. En veritat, Al·là sap perfectament el que feu.

32. I digues a les dones creients que amaguin la seva mirada i protegeixen les seves parts íntimes, i no mostrin els seus adorns, tret del que sigui visible d'ells, i posin els seus vels sobre els seus pits, i que només mostrin la seva bellesa als seus marits, o als seus pares, o als pares dels seus marits o als seus fills, o als fills dels seus marits, o als seus germans, o als fills dels seus germans, o als fills de les seves germanes o a les seves mullers, o el que posseeixen les seves destres o aquells dels criats homes sense maldat, o als nens

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَرِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ائْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ الْقَائِمَاتِ غَيْرِ أُولِي الْأَرْزَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ

que no tenen coneixement de les parts privades de les dones. I que no caminin, de manera que pugui mostrar-se el que amaguen de la seva bellesa.. I dirigiu-vos tots plegats a Al·là, oh creients, perquè triomfeu.

33. I caseu les vídues d'entre vosaltres, i els vostres esclaus i esclaves que siguin apropiats *per al matrimoni*. Si són pobres, Al·là els concedirà mitjans de la seva Magnanimitat; perquè Al·là és Magnànim, Omniscient.

34. I aquells que no trobin *mitjans per al matrimoni*, han de conservar-se castos fins que Al·là els concedeixi mitjans de la Seva Magnanimitat. I aquells dels vostres esclaus que vulguin *una escriptura d'emancipació*, escriviu-la-hi si coneixeu alguna cosa bona en ells; i doneu-los de la riquesa d'Al·là que Ell us ha atorgat. No obligeu les vostres esclaves a una vida impura *mantenint-les sense casar-se* si volen conservar-se castes, per buscar guanys en la vida present. Però si algú les força, en veritat, Al·là, després d'haver estat obligades, serà Indulgent i Misericordiós *amb elles*.

35. Us hem revelat Senyals manifestos i l'exemple dels que van viure abans que vosaltres i una exhortació per als que temen Déu.

R.5.

36. Al·là és la Llum dels cels i la terra. La Seva llum s'assembla a un nínxol lluent, on hi ha una llàntia. La llàntia és en un got. El got és com una estrella brillant. S'encén com un arbre beneït - l'olivera- que no està ni a orient ni a

لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ الْإِنْسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ
زِينَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ
الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ
عِبَادِكُمْ ۖ وَإِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ
يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَيْسَتَخُوفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ زَوْجًا
حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ
يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ
وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ
وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَبْتُمْ عَلَى الْإِنْعَاءِ إِنْ
أَرَدْتُمْ تَحْصِنًا ۗ لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ يُكْرِهْتُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
بَعْدَ الْكُرَاهِيَةِ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا
مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ ۗ وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلٌ نُورِهِ
كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي
رُجَاةٍ ۗ الرُّجَاةُ كَأَنهَآ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ
يُوَقَّدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ ۗ زَيْتُونَةٍ

Occident, l'oli del qual podria donar llum encara que no el toqués el foc. Llum sobre llum! Al·là guia la Seva Llum a aquell qui vol. Perquè Al·là presenta paràboles als homes i Al·là sap perfectament totes les coses.

37. *Aquesta llàntia és ara encesa en cases que Al·là ha ordenat que siguin exaltades i en elles sigui recordat el seu nom. Glorifica'l al matí i a la tarda.*

38. *Per homes als quals ni el comerç ni els negocis no els aparten del record d'Al·là i del compliment de la Pregària i el lliurament del Zakat. Temen un dia en què els cors i ulls estaran trasbalsats.*

39. *Perquè Al·là els atorgui la millor recompensa per les seves accions i els doni augmentat de la Seva magnanimitat. Perquè Al·là dona sense mesura a aquell qui vol.*

40. *Quant als incrèduls els seus actes són com un miratge en el desert. L'asedegat pensa que hi ha aigua fins que, quan arriba a ella, troba que no és res. Però hi troba a Al·là, que el recompensa del tot per les seves accions, perquè Al·là és ràpid en la retribució.*

41. *O les seves accions són com una espessa foscor en un mar ample i profund, que cobreix una onada, sobre la qual n'hi ha una altra, i a sobre de els quals es troben els núvols: "capes de foscor, una sobre l'altra. Quan treu la mà, amb prou feines pot veure-la. Per-*

لَا شَرْفِيَّةٌ وَلَا عَزِيَّةٌ « يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ » وَلَوْ لَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

فِي بُيُوتِ الَّذِينَ تُرْفَعُ وَيُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُهُ « يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ » ﴿٣٧﴾

رِجَالٌ « لَا تُلْهِيمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَامِ الصَّلَاةِ وَآيْتَاءِ الزَّكَاةِ » يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ يَفِيئَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ وَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَقَّهٖ حِسَابَهُ ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْلٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظَلُمْتُ بِبَعْضِهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ وَإِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا ۚ وَمَنْ

què aquell que no rep llum d'Al·là, per a ell no hi ha cap llum.

R.6.

42. No has vist que és Al·là les lloances del qual celebren tot el que hi ha al cel i a la terra, *de la mateixa manera que els ocells amb les seves ales estes?* Tothom coneix la seva pròpia manera de pregar i lloar. I Al·là sap prou bé el que fan.

43. A Al·là pertany el Regne dels cels i la terra, i a Al·là serà el retorn.

44. No has vist que Al·là mou els núvols, després els agrupa, aleshores els amuntega perquè vegis com en cau la pluja? Ell envia des del cel *núvols com muntanyes* on hi ha calamar, i assota amb ell aquell que Li plau i en deslliura aquell qui vol. La resplendor del llampec és a punt de fer perdre la vista.

45. Al·là alterna la nit i el dia. Aquí hi ha certament una lliçó per als que tenen ulls.

46. I Al·là ha creat cada animal de l'aigua. Entre ells hi ha *alguns* que s'arrosseguen sobre el ventre, *d'altres* que caminen a dues potes i *d'altres* que caminen sobre quatre. Al·là crea el que Li agrada. En veritat, Al·là té poder de fer tot el que Li plau.

47. En veritat, hem revelat Senyals evidents. Perquè Al·là guia aquell que Li plau vers el camí recte.

لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفِيًّا كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْزِقُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلْمِهِ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنًا يَرْزُقَهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٤﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٥﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٧﴾

48. Ells diuen: "Creiem en Al·là i en el Missatger i obeïm". Després d'això, alguns d'ells s'aparten. Però aquests no són creients.

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
وَآطَعْنَا ثُمَّ يَقُولُ قَرِيبٌ مِّنْهُمْ
مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ، وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. I quan són convocats a Al·là i al Seu Missatger perquè jutgi entre ells, vet aquí que un grup d'ells s'allunya.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. Però si *consideren* que la raó està de la seva banda, recorren a ell corrents, amb *total* submissió.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُسْتَعِينِينَ ﴿٥٠﴾

51. És que tenen alguna malaltia al cor? O és que tenen dubtes, o temen que Al·là i el Seu Missatger siguin injustos amb ells? No, són ells mateixos els malvats.

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ
يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُولُهُ، بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

الْبَيْتِ

R.7.

52. La resposta dels creients, quan són convocats a Al·là i al Seu Missatger perquè ell pugui jutjar entre ells, només consisteix a dir: "Sentim i obeïm". I són ells els que prosperaran.

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

53. I aquell que obeeix a Al·là i al Seu Missatger i tem Al·là i el pren com escut *protector*, serà dels que tenen èxit.

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ
يَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٣﴾

54. Juren per Al·là amb els seus juraments més enèrgics que, si els manes això, de ben segur que marxaran. Digues-los: "No jureu; *el que cal* és l'obediència *real* en el que és recte. En veritat, Al·là és perfectament Conscient del que feu".

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن
أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ، قُلْ لَا تُقْسِمُوا
بِطَاعَةٍ، تَعْرُوفَةٌ، إِنْ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Digues-los: "Obeïu Al·là i obeïu el Missatger". Però si se'n aparten, llavors recorda que aquell que faci això serà responsable de complir el que se li ha encomanat, com també

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ

seràs tu responsable pel que se t'ha encomanat. I si l'obeïu, sereu rectament guiats. Doncs el Missatge només és l'encarregat del lliurament simple del Missatge.

56. Al·là ha promès a aquells de vosaltres que creuen i fan bones obres, que en veritat els farà Successors de la terra, com va fer Successors *d'entre* aquells que van existir abans d'ells: i que Ell en veritat establirà per a ells la seva religió que els ha elegit: i que certament els donarà a canvi la seguretat i la pau després de la seva por: Ells M'adoraran i no associaran ningú amb mi. Després, aquells que després d'això siguin desagraïts, seran els rebels.

57. Compliu la Pregària, doneu el Zakat i obeïu el Missatge, perquè us mostrin misericòrdia.

58. No penseu que els incrèduls puguin frustrar el *Nostre pla* a la terra: la seva llar és l'Infern: quin indret més terrible és en veritat!

R.8.

59. Vosaltres, els que creieu! Feu que aquells que posseeixen les vostres destres i aquells de vosaltres que no han arribat a la pubertat, us demanin permís tres vegades *abans d'estar davant la vostra presència*: abans de la Pregària del matí i quan us desvestiu al migdia a l'estiu, i després de la Pregària de la nit. *Aquests són tres moments d'intimitat per a vosaltres. En hores diferents d'aquestes no hi cap culpa per a vosaltres ni per a ells, perquè hauran de moure's esperant-vos, visitant al-*

عَلَيْكُمْ مَا حَمَلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا
وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ سَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٦﴾
وَلَيَسِّرَ اللَّهُ لِيُؤْتِيَنَّهُم مِّنْ غَيْرِهَا مِمَّا يَشَاءُونَ ﴿٥٧﴾
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٥٨﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٩﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَهُمُ النَّارُ ۖ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ لَهُمْ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا
الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّنْ قَبْلِ صَلَاةِ
الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ
الظَّهْرِ ۖ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۗ
ثَلَاثَ عَوَارَاتٍ لَّكُمْ ۖ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ مِّنْ بَعْدِ هُنَّ ۖ طَوَّافُونَ
عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ

guns de vosaltres als altres. Així us fa clars Déu els Senyals; perquè Al·là és Omniscient, Savi.

60. Quan els vostres fills arribin a la pubertat, hauran de demanar *també* permís, de la mateixa manera que han de demanar permís *els que abans hem esmentat*. Així Al·là us fa clars els Seus manaments; perquè Al·là és Omniscient, savi.

61. *Quant a* les dones grans, que ja no estan en l'edat del matrimoni, no hi ha cap culpa en elles si deixen de banda les seves vestidures *exteriors* sense mostrar els seus encants. Però si volen tenir més cura a *guardar la seva puresa*, això és millor per a elles. Perquè Al·là és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

62. No hi haurà culpa pel cec ni culpa pel coix, ni culpa per al malalt, ni per a vosaltres mateixos, si mengeu de casa vostra o de les cases dels vostres pares, o les cases de les vostres mares, o dels vostres germans, o les cases de les vostres germanes, o les dels germans o germanes dels vostres pares, o les cases dels germans i germanes de les vostres mares, o de les cases les claus de les claus tingueu vosaltres, o de la casa d'un amic vostre. Tampoc no sereu culpats si mengeu plegats o per separat. Però quan entreu a les cases, saludeu la vostra gent: una salutació del vostre senyor, ple de benediccions i puresa. així Al·là us fa clars els manaments, perquè entengueu.

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ، وَاللَّهُ عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ، وَكَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ، وَاللَّهُ عَلَيْكُمْ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ زَهَابًا فَالْيَسْ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ شَيْئًا بِهِنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ، وَأَنْ يَسْتَمْتِفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ أَيْمَانُهُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ ، لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ، فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِمَّنْ عِنْدَ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً ، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

R.9

63. *Veritablement* només són *veritables* creients aquells que creuen en Al·là i en el seu Missatger, i aquells que no l'abandonen fins que no li han demanat permís quan estan amb ell per un assumpte d'importància col·lectiva. En veritat, aquells que et demanen permís són els *únics* que creuen realment en Al·là i en el seu Missatger. Per això, quan et demanin permís per algun assumpte seu, dona'l a aquells que et plaguin i demana perdó per ells a Al·là. En veritat, Al·là és el màxim Indulgent, Misericordiós.

64. No tracteu la crida del Missatger com la crida d'un a un altre entre vosaltres. Al·là en veritat coneix aquells de vosaltres que es retiren furtivament. Que aquells que actuen contra el seu Manament es previnguin, no fos cas que els afligeixi una prova i caigui sobre ells un dolorós càstig.

65. Sentiu! A Al·là pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. En veritat, Ell sap qui sou. I en el dia en què siguin retornats a Ell, els informarà del que van fer. Perquè Al·là coneix tot perfectament bé.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَ
رَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ
لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللهِ وَرَسُولِهِ ۖ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ
لِغَضِّ شَأْنِهِمْ قَاذَنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللهُ ۗ إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۗ قَدْ يَعْلَمُ اللهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ ۗ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۗ وَيَوْمَ يُزْجَعُونَ
إِلَيْهِ فَيُنْتَبِهُمُ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللهُ
يَكِلُ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

CAPÍTOL 25

AL-FURQAN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

L'opinió més autoritzada assenjala l'origen mequí d'aquesta Surah i la situa en l'últim període de la Meca. Alguns escriptors occidentals opinen que fou revelat al començament del ministeri del Sant profeta. Atribueixen aquesta deducció a l'absència de qualsevol referència a la persecució dels musulmans per parts dels qurais que, afirmen, va començar alguns anys després. aquesta suposició és massa fràgil per merèixer una consideració seriosa. és com dir que, pel fet que alguns capítols estan gairebé sense cap referència als incrèduls, no havia tingut lloc cap lluita entre musulmans i incrèduls durant el període medinita.

La Surah Al-Nur va acabar amb una nota sobre l'enorme importància i utilitat de l'organització islàmica. Havia afirmat igualment que alguns musulmans desconeixien les seves grans possibilitats: temien l'organització dels incrèduls que estava podrida fins a l'arrel. Aquesta Surah presenta les raons per les quals la por del poble de fe dèbil només és una il·lusió i una invenció de la seva pròpia imaginació i de fet no existeix.

Tema

La Surah comença afirmant categòricament que el Missatge alcorànic s'adreça a tota la humanitat. Continua dient que el Déu Totpoderós que ha revelat l'Alcorà és l'únic i indiscutible Senyor dels cels i de la terra, i Creador únic de cada àtom de l'univers. La seva paraula està i ha de ser, doncs, en perfecta harmonia amb les lleis de la natura, per la qual cosa la seva acceptació o rebuig no signifiquen només l'acceptació o rebuig d'una llei revelada, sinó que equival a la submissió o a la violació de les mateixes lleis de la natura. A continuació, s'afirma que, com que els incrèduls troben dificultats per negar l'excel·lència i superioritat dels ensenyaments de l'Alcorà, es refugien rere el subterfugi que no és obra d'una sola persona, sinó el resultat dels esforços combinats de moltes. Al·leguen també que el seu ensenyament ha estat plagiat per les antigues Escripures. Però aquestes afirmacions són sense fonament, perquè si l'Alcorà hagués estat obra de l'esforç humà, no contindria un ensenyament que escapa al poder de producció de l'home. I si hagués estat una simple còpia de les antigues Escripures, aquestes també haurien posseït la mateixa excel·lència i bellesa, però aquest no és el cas. A continuació, respon unes determinades antigues objeccions dels incrèduls, com la de que el Sant Profeta era un simple mortal i està subjecte a les exigències de la carn. Aleshores, es fa una breu referència a la pujada, decadència i caiguda, així com a l'avenç, progrés i prosperitat dels musulmans. A més a més, es crida l'atenció als incrèduls sobre el fenomen que Déu ha fet dues aigües, una amarga i una de dolça, que flueixen una al costat de l'altra. Segueixen el seu recorregut paral·lel i no es barregen. De la mateixa manera, els ensenyaments de l'Alcorà i els d'altres escriptures continuaran existint una al costat de l'altra, per tal que, si les comparem, les persones puguin distingir la veritat de la falsedat i el dolc de l'amarg.

dels servents justos de Déu, que actuant seguint els ensenyaments de l'Alcorà, arriben als cims més alts de l'excel·lència espiritual i acaba amb una referència puntual a la gran veritat que Déu ha creat l'home amb una finalitat noble i sublim, i que aquell que no la compleixi, perdrà la misericòrdia i la gràcia de Déu.

AL-FURQAN

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Beneït sigui Aquell que ha revelat el Criteri (és a dir, el Sant Alcorà), al Seu servent, perquè sigui Amonestador per a *tots* els mons:

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿٢﴾

3. Aquell a qui pertany el regne dels cels i la terra. Ell no ha pres per a Ell cap fill, ni té cap igual en el regne, ho ha creat tot i li ha manat la seva mesura adequada.

يَا لَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٣﴾

4. No obstant això, han acceptat déus diferents d'ell, que no creen res sinó que ells mateixos han estat creats, ni tenen poder per perjudicar-se ni beneficiar-se, ni controlen la mort, la vida o la Resurrecció.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٤﴾

5. Els incrèduls diuen: "Només és una mentida inventada per ell, i altres homes el van ajudar en ella". En veritat, han proferit una injustícia i una falsedat.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ لِآلِ فِرْعٰوْنَ وَآعٰنَتِهٖ عَلَيْهِمْ قَوْمٌ اٰخَرُونَ ﴿٥﴾ فَقَدْ جَاءُوْا ظُلْمًا وَ زُورًا ﴿٦﴾

6. A més a més diuen: "Són faules dels antics; ell les ha escrit i li són dictades matí i tarda".

وَقَالُوْا اَسْاٰطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اَلْتَتَّبِعُهَآ فِهِيَ نَفْسٌ عَلَيْهِمْ بٰكْرَةٌ وَّ اٰصِيْلًا ﴿٧﴾

7. Digues-los: "Ho ha revelat Aquell que coneix *tots* els secrets *que existeixen* als cels i a la terra. En veritat, Ell és el Màxim indulgent, Misericordiós".

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَفُوًّا رَحِيْمًا ﴿٨﴾

8. I diuen: "Quina mena de Missatger és aquest que menja i camina pel carrer? Per què no li ha estat enviat un àngel perquè amb ell sigui amonestador?"

وَقَالُوا مَا لِيَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ مَا لَوْ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٨﴾

9. "O bé, se li hauria d'haver enviat un tresor, o haver tingut un jardí d'on menjar". I els malvats diuen: "Només seguïu un home embriuat".

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا مَا قَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْخُورًا ﴿٩﴾

10. "Mira amb què et comparen! D'aquesta manera, s'han esgarriat i no poden trobar el camí!"

أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

R.2.

11. Beneït sigui Aquell, que si Li plau, t'atorgarà una cosa millor que tot això: Jardins per on corren rius, i et concedirà també palaus.

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ
ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١١﴾

12. No, ells neguen l'Hora, però per a aquells que neguen l'Hora hem preparat un Foc ardent.

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

13. Quan els vegi des d'un lloc llunyà, sentiran la seva fúria i el seu espetec.

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾

14. I quan els llancin a un lloc estret d'aquest, encadenats entre ells, suplicaran allà la destrucció.

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا
مَقْرَبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٤﴾

15. "No supliqueu avui per una destrucció, sinó per moltes destruccions".

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٥﴾

16. Digues-los: "És millor això o el Jardí de l'Eternitat, que ha estat promès als justos? Ell serà la seva recompensa i el seu destí".

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
وُعِدَ الْمُتَّقُونَ مَا كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَرَ
مَصِيرًا ﴿١٦﴾

17. En ell tindran tot el que vulguin, i hi viuran *per sempre*. Aquesta és una promesa del teu Senyor, per la qual hauràs d'implorar *sempre*.

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ؕ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٧﴾

18. Però el dia en què Ell els aplegui a ells i a aquells que adoren a part d'Al·là, els demanà: "Vau ser vosaltres els que vau esgarriar els Meus Servents, o es van extraviar *ells mateixos del camí*?"

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَتَىٰ قَائِلًا ؕ أَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

19. Respondran: "Sant ets Tu! No ens corresponia abraçar protectors fora de Tu; però Tu els vas atorgar a ells i als seus pares les coses bones *d'aquesta vida* fins que van oblidar l'advertència i van esdevenir un poble de perduts".

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ بَيْنُنَا وَبَيْنَكَ لَبًّا ؕ أَنْ تَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

20. *Llavors direm als idòlatres*: "Ara ells us han desmentit pel que vau dir, i per això no podreu escapar *del càstig* ni rebre *cap ajuda*". Perquè aquell de vosaltres que cometi una injustícia, li farem tastar un penós càstig.

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ؕ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا تَنْصُرًا ؕ وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Mai no vam enviar cap Missatger abans de tu que no mengés aliments ni caminés pels carrers. I a alguns de vosaltres us vam convertir en una prova per als altres. Sereu, *doncs*, perseverants? Perquè el teu senyor és Qui tot ho veu.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ؕ وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ فِتْنَةٍ أَعْضُدُونَ ؕ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

R.3. - PART 19

22. Però aquells que no esperen la trobada amb Nosaltres, diuen: "Per què no se'ns envien àngels? O per què no veiem el nostre Senyor?" En veritat, són massa orgullosos d'ells mateixos i han depassat amb escreix els límits.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ؕ لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. En el dia en què vegin els àngels, aquest dia no hi haurà cap bona nova per als culpables; i diran: "Tant de bo hi hagués una gran barrera!"

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى
يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ يَقُولُونَ
حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

24. Llavors tornarem a tot el que van fer i els reduirem a pols escampada.

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٤﴾

25. Aquest dia, els habitants del Cel estaran millor quant a la seva llar, i millor quant al *seu* lloc de repòs.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَ أَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

26. I el dia en què el cel es faci miques amb els núvols i seran enviats els àngels en gran nombre.

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاوَاتُ بِالْغَمَامِ وَ
نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

27. El regne veritable pertanyerà aquest dia al *Déu* Clement; i serà un dia malaguanyat per als incréduls.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِالْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ، وَ
كَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

28. *I compte* amb el dia en què el malvat es rosegarà *amb total desesperació* les mans i dirà: "Oh! tant de bo hagués seguit el mateix camí amb el Missatger!".

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

29. "Oh, pobre de mi! Tant de bo no hagués acceptat algú així per amic!".

يَوَيْلَىٰ لِيَتَنِي لِمَ اتَّخَذْتُ لَنَا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

30. "Ell em desvià del Recordatori després que m'arribés". Perquè Satanàs és el traïdor més gran per a l'home".

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذٍ
جَاءَنِي، وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
حَدًّا وَلَا ﴿٣٠﴾

31. I el Missatger dirà: "Oh, Senyor meu, el meu poble va tractar en veritat aquest Alcorà com *una cosa rebutjada*".

وَ قَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

32. Així vam destinar a cada Profeta un enemic d'entre els pecadors: perquè amb el teu senyor n'hi ha prou com a Guia i Socorredor.

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ، وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَ
نَصِيرًا ﴿٣٢﴾

33. Els incrèduls diuen: "Per què no se'ls fou revelat l'Alcorà d'una sola tirada?" *Nosaltres el vam revelar així per enfortir amb ell el teu cor. I el vam organitzar de la millor manera possible.*

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

34. No et posen cap exemple, però Nosaltres et donem la veritat i una explicació excel·lent.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Aquells que seran aplegats de bocaterrosa i conduïts fins a l'Infern, seran els que es trobin en pitjor situació i els més extraviats del camí *recte*.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُرُّ مَكَّانًا وَ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

R.4.

36. Vam donar el Llibre a Moisès i amb ell vam nomenar el seu germà Aaron com ajudant *seu*.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

37. I vam dir: "Aneu tots dos al poble que ha rebutjat els Nostres Senyals", tot seguit, els vam destruir amb una destrucció total".

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدمَرْنَاهُمْ تدمِيرًا ﴿٣٧﴾

38. I *quant al* poble de Noè, quan van rebutjar els Missatgers, els vam ofegar i els van convertir en un Senyal per a la humanitat. Perquè hem preparat un dolorós càstig per als malvats.

وَقَوْمَ نُوحٍ تَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ آعْرَفْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِبَنِي آدَمَ وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا آليماً ﴿٣٨﴾

39. I *vam destruir* Ad i Zamud i el Poble del Pou, i moltes generacions entre ells.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

40. A cadascun d'ells els vam explicar l'exemple dels primers pobles; i vam els destruir un per un a tots.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ز وَ كَلَّا تَبَوَّأْنَا ثَمِيرًا ﴿٤٠﴾

41. Però aquests devien visitar la ciutat, sobre la qual va caure una pluja nefasta. És que no l'han vist? No, ells no esperen ser ressuscitats *després de la mort*.

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي آمُطِرَتْ
مَطَرًا سَوِيًّا ؕ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنها
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٣١﴾

42. I quan et veuen, només et fan burla. És aquest aquell que Al·là ha enviat *com a Missatger?*

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَتَخَذُونَكَ إِهْلاً
هُزُوءًا ؕ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٣٢﴾

43. "En veritat, ens hauria allunyat dels nostres déus, si no haguéssim estat fermament fidels a ells". I sabran, quan vegin el càstig, aquell que està més desviat del camí *recte*.

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ
صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۗ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

44. No has vist aquell que accepta com a déu el seu propi desig pervers? Podries ser el seu guardià?

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ
أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٣٤﴾

45. Creus que la majoria d'ells escolta o entén? Només són com el bestiar: no, són els més extraviats del camí.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ ۗ إِنْ هُمْ إِلَّا عَالَا تُعَارِبُ بِلْ
هُمُ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

R.5.

46. No has vist com el teu Senyor allarga l'ombra? Si ho hagués volgut, podria haver-la fet fixa. Llavors vam convertir el sol en la seva guia.

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۗ
وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكنًا ۗ ثُمَّ جَعَلْنَا
الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٣٦﴾

47. Després la vam portar cap a Nosaltres, ben fàcilment.

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٣٧﴾

48. Ell és Qui va fer la nit com un mantell per a vosaltres i *aquell que ha fet* el son per reposar; i el dia per llevar-se.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَ
النُّومَ سُبَاتًا ۗ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٣٨﴾

49. Ell és aquell que envia els vents com una bona nova abans de la Seva misericòrdia, i Nosaltres vam enviar l'aigua pura dels cels.

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا ﴿٣٩﴾

50. Perquè amb ella es pogués donar la vida a una terra estèril i lliurar-la com a beguda a totes les Nostres criatures: el bestiar i els homes en gran nombre.

لِنُحْيِيَ بِهَا يَوْمَئِذٍ مِّمَّنْ لَمْ يَلِدْ وَأَنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ
خَالِقِينَ إِنَّمَا وَجَّهْنَاهَا كِثْرًا وَلَكُمْ فِيهَا لَافِيَةٌ

51. I els ho hem explicat a ells de diverses maneres perquè prenguessin bona nota, però la majoria dels homes rebutja tot tret de la incredulitat.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِذَا كُفِّرُوا

52. Si ho haguéssim volgut, en veritat hauriem suscitat un Amonestador a cada ciutat.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
تَذِيرًا

53. No obeeixis, doncs, els incrèduls i esforçat contra ells amb això (l'Alcorà) fent un gran esforç.

فَلَا تُطِيعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ
بِحَقِّ مَا كُنْتُمْ عَلَيْهِ

54. Ell és Qui ha fet fluir els dos mars, aquest saborós i dolç, i aquell salat i amarg; i entre ells va col·locar una barrera i una divisió infranquejable.

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
عَذْبًا فُرَاتًا وَهَذَا مِلْحًا أُجَاجًا
وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا مَّحْجُورًا

55. Ell és Qui creà l'home de l'aigua i establí per a ell un llinatge per descendència i un altre per matrimoni; perquè el teu Senyor és Totpoderós.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ
تَدْبِيرًا

56. I adoren en comptes d'Al·là allò que no els pot fer ni bé ni mal. I l'incrèdul sempre dona suport als que estan contra el seu Senyor.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
ظَاهِرًا

57. T'hem enviat només com a portador de la bona nova i Amonestador.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

58. Digues-los: "No us demano cap recompensa a canvi, tret de qui ho decideixi s'encamini cap al seu Senyor".

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مَن
شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

59. Confia en el Vivent. Aquell que no mor, i glorifica'l amb la Seva lloança. Amb ell n'hi ha prou com Co-neixedor dels pecats dels Seus ser-vents.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَسَيَجْزِيكَ بِحَمْدِهِ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِذْ تُؤَيَّبُ
عِبَادَهُ خَيْرًا ﴿٥٩﴾

60. Aquell que va crear els cels i la terra i tot el que hi ha entre ells en sis períodes, i després s'instal·là en el Tron. El Més Clement! Pregunta, doncs, sobre Ell a aquell que sàpiga.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسْئَلُ بِهِ خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

61. Però quan se'ls diu: "Sotmeteu-vos al Déu Clement", responen: "I qui és el Déu Clement? És que ens hem de sotmetre a allò que tu ordenes?" I això els fa més extraviats.

وَلَاذًا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ
قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا نَسْجُدُ لِمَا
تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦١﴾

R.6.

62. Beneït sigui aquell que va posar constel·lacions al cel i hi col·locà el sol i la lluna, tots dos lluminosos.

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

63. I Aquell que féu la nit i el dia, una seguida de l'altre, per aquell que vulgui recordar o vulgui ser agraït.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

64. Però els servents del Déu Cle-ment són els qui caminen per la terra amb humilitat i quan es dirigeixen a ells els ignorants, responen: "Pau!"

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى
الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

65. I que passen la nit davant del seu Senyor, prostrats o dempeus.

وَالَّذِينَ يَسْتَقِيمُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا
وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

66. I diuen: "Senyor nostre, allunya de nosaltres el càstig de l'Infern, perquè el seu càstig és un turment dolorós".

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. "En veritat, és dolent com a lloc de repòs i com a llar".

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

68. I aquells que, quan gasten, no són ni extravagants i garrepes, sinó moderats entre totes dues coses;

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَ
لَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٣٨﴾

69. I aquells que no invoquen cap altre déu tret d'Al·là, ni maten algú que Al·là hagi prohibit, tret de per causa justa, ni cometen fornicació, perquè aquell que cometi aquestes accions pagarà la sanció del pecat.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَ
لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَ مَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٣٩﴾

70. En el Dia de la Resurrecció se li duplicarà el càstig, i allà viurà deshonrat.

يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ
يَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٤٠﴾

71. Tret d'aquells que se'n penedeixin, creguin i facin bones obres; perquè per a aquests, Al·là canviarà les seves males accions per bones obres, perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ ۚ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٤١﴾

72. Aquells que se'n penedeixen i fan bones obres, tornen en veritat a Al·là amb veritable penediment.

وَ مَنْ تَابَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى
اللَّهِ مَتَابًا ﴿٤٢﴾

73. Aquells no donen fals testimoni, i quan passen vora alguna cosa vana, passen amb dignitat.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۚ وَإِذَا مَرُّوا
بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٤٣﴾

74. Aquells que, quan se'ls recorda els Senyals del seu Senyor, no es fan els sords ni els cecs davant d'ells.

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخْرُجُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَ أَعْمِيًا تَأْتِي ﴿٤٤﴾

75. I aquells que diuen: "Senyor nostre, concedeix-nos de les nostres mullers i fills el consol dels nostres ulls, i fes de *cadascun de nosaltres* un cap dels justos".

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
أَزْوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٤٥﴾

76. Aquests seran els recompensats amb un lloc elevat *al Paradís*, perquè van ser perseverants i en ell seran rebuts amb salutacions i pau.

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ
يُلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٤٦﴾

77. Vivint allà eternament. Com a lloc d'estada i com a llar és del tot excel·lent!

خَالِدِينَ فِيهَا. حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَ
مُقَامًا ﴿٤٧﴾

78. Digues *als incrèduls*: "Si no hagués estat per la vostra pregària, el meu Senyor no es preocuparia de vosaltres. Ara que l'heu negat, *el càstig pel vostre rebuig* caurà sobre vosaltres".

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٤٨﴾

CAPÍTOL 26

AL-SHU'ARA

(Revelat abans de la Hillrah)

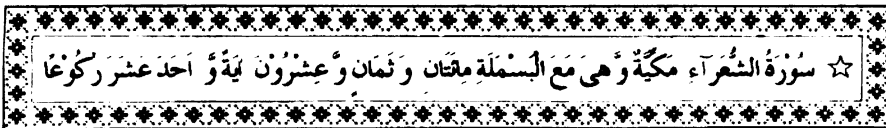
Data de la revelació i context

Una gran majoria d'estudiosos musulmans considera aquesta Surah d'origen mequí. Es titula Al-Shu'ara (poetes) per ensenyar als musulmans la suprema lliçó que l'èxit arriba al poble només quan teoria i pràctica van lligades i la xerrameca buida, com la dels poetes, no arriba enlloc. A partir d'aquesta Surah, es nota una desviació en el tema dels 16 capítols anteriors. Des de la Surah Yunus, l'Alcorà havia dirigit la seva atenció sobretot cap als jueus i cristians. Amb aquest capítol els creients ocupen el seu lloc; i es canvien la forma, natura i àmbit d'instrucció. Per tant, ha tingut lloc un canvi en el Muqatta't situat al començament de la Surah. L'anterior havia acabat dient que seria un greu error suposar que Déu permetria que es destruís un sistema honrat en èpoques anteriors, el qual havia aconseguit la seva existència a través de les grans religions del món. Per contra, havia creat l'home per demostrar amb la seva persona els Seus grans atributs i perquè respongués a la Crida Divina. Si l'home no compleix l'objecte de la creació, no hi necessitat ni justificació perquè existeixi, ni necessitat perquè Déu senti cap dubte per destruir-lo. En aquesta Surah se'ns diu que en el seu amor i sol·licitud envers la humanitat, el Sant Profeta se sentí afligit per aquesta possibilitat i va voler que l'home pogués salvar-se. La destrucció de l'home tampoc no sembla estar evidentment en harmonia amb el disseny diví que és que se li concedeixi l'oportunitat per descobrir amb la seva pròpia voluntat i accions el camí per acostar-se a Déu, i intentar després aconseguir-lo. Però si es nega a fer-ho, ha de patir les conseqüències de la seva negativa. La Surah continua dient que si no s'hagués dotat l'home de discreció i de la capacitat per escol·lar, s'hauria convertit en una simple màquina i en un autòmat, i no hauria estat la imatge del seu creador com es considera que és. Per tant, ha d'actuar i comportar-se amb harmonia amb el pla diví, sense el qual no pot aconseguir la veritable i autèntica salvació.

Tema

Al començament, la Surah afirma que l'Alcorà presenta les seves pròpies proves i arguments i no li cal ajuda ni suport estrany per recolzar i establir la veritat de les seves afirmacions i ensenyaments, i continua dient que quan, per al compliment dels requisits i necessitats de l'home, Déu ha creat parelles per a totes les coses del món físic, és raonable que, en el món espiritual, hagi creat també les seves contrapartides. A continuació, la Surah presenta encertadament la història d'alguns Missatgers Divins i comença amb la de Moisès, que, en compliment del seu manament diví, va aconseguir treure els israelites d'Egipte. Per il·lustrar encara més que la veritat sempre triomfa a la llarga, i que l'oposició a ella sempre acaba per sucumbir, la Surah presenta una breu narració dels Profetes Abraham, Noè, Hud, Salih, Lot i Shu'aih. Abraham va demostrar al seu poble la bogeria i futilitat de l'adoració dels seus ídols. La seva narració va seguir-la per la de Noè, el qual va ser rebutjat pel seu poble perquè intentava eliminar les diferències socials. Fou seguit per Hud i Salih. Els dos Profetes Divins van intentar amb totes les seves forces que el seu poble entengués que no eren la pompa ni el poder mate-

rial, sinó la força espiritual i la moral correcta, allò del que depenia realment la seva vida i prosperitat, però els seus pobles van deixar de banda la predicació i les seves advertències. Els poble de Lot i Shu'aib no es van comportar millor. El primer es dedicà a un vici antinatural i l'últim va ser deshonest en els seus tractes comercials. Cap al final, la Surah torna al tema amb què començà: l'Alcorà és la paraula de Déu revelada i presenta arguments bons i sòlids per demostrar aquesta afirmació. Afegeix que els profeta d'abans havien testificat la veritat i que els homes savis d'Israel estaven també convençuts en el fons dels seus cors que és la pròpia Paraula revelada de Déu, perquè compleix les profecies incloses a les Escripures. La Surah convida als incrèduls a considerar els ensenyaments de l'Alcorà i a comprovar si haguessin pogut ser l'obra de dimonis o del mateix Sant Profeta. Continua dient que els ensenyaments de l'Alcorà s'assemblen molt als de les Escripures anteriors, i que evidentment els homes satànics no podien accedir a la seva Font Divina. Satanàs descendeix sobre els mentiders, pecadors i aquells que inventen mentides, verifiquen i copien la falsedat. Els poetes deriven la seva inspiració d'aquests defensors de la falsedat i, alhora, van seguits per homes de poca moral i sense principis. Ells i els seus seguidors es recreen en converses en veu alta, sense sentit, però no actuen seguint el que professen i prediquen. La Surah acaba manant al Sant Profeta que continuï predicant la Unitat i la Unicitat de Déu al seu poble i els eduqui i formi en la defensa de la causa de l'Islam. Se'ls ordena també que confiï en Déu Omnipotent i Misericordiós, sota la protecció del qual i cura passa els seus dies, i Aquell que posarà fi a l'estat de dispersió dels musulmans i els aplegarà en un lloc on viuran en pau i prosperitat i adoraran l'únic Déu veritable en perfecta seguretat.

AL-SHU'ARA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
2. Ta Sin Mim.¹ طسّم ۝۲
3. Aquests són els versicles del Llibre clar. تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝۳
4. Possiblement t'entristeixis fins a la mort perquè no creuen. لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝۴
5. Si ho volguéssim, podríem revelar-los un Senyal del cel, perquè els seus colls s'inclinin davant seu. إِنْ نَشَاءُ نُنزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝۵
6. I no els arriba cap nou Recordatori del Déu Clement, sense que se n'apartin. وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَنْوَاغُهُمْ مُعْرِضِينَ ۝۶
7. En veritat, l'han tractat de mentida, però ben aviat els arribarà la nova d'allò del que van fer befa. فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَهِيمُونَ ۝۷
8. Per casualitat no han vist la terra, i quants de cada noble espècie hi hem fet créixer? أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝۸
9. En veritat, allà teniu un Senyal, però la majoria d'ells no estan disposats a creure-hi. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹
10. I certament el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós. وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۰

¹ Déu Bondados, que Tot ho Sent i Tot ho Sap!

R.2.

11. *Recorda't* de quan el teu Senyor va cridar Moisès, *tot dient*: "Vés-te'n al poble malvat"

وَأذِّنَا دِي رَبِّكَ مُوسَىٰ أَنْ آتَيْتِ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

12. "Al poble del Faraó. No tindran por de Déu?"

قَوْمَهُمْ فِرْعَوْنَهُ، أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

13. Ell respongué: "Senyor meu, tinc por que em tractin de mentider".

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

14. "I el meu pit s'estreny i se'm trava la llengua; envia, doncs, *la paraula a Aaron*".

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٤﴾

15. I ells em busquen per un *suposat* delicte, per la qual cosa temo que em matin".

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

16. *Déu* digué: "No serà així. Aneu, doncs, vosaltres dos, amb els Nostres Senyals, estem amb vosaltres i hi sentim".

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ
مُشْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

17. "Aneu, doncs, cap al Faraó i digueu-li: Som els Missatgers del Senyor dels mons".

فَأَنْبِئَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

18. "*I venim per dir-te que* enviïs amb nosaltres els fills d'Israel".

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

19. *El Faraó* digué: "És que no et vam criar entre nosaltres des de petit? I entre nosaltres vas romandre *molts* anys de la teva vida",

قَالَ أَلَمْ نُحْيِكُمْ فِينَا وَلَبِيدًا ۖ وَكَانَتْ
فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

20. "I vas cometre l'acció que vas cometre i vas ser dels desagrats".

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. *Moisès* respongué: "Ho vaig fer en una ocasió i vaig ser dels esgarriats".

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَوْأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

22. "Per això, vaig fugir de vosaltres quan us vaig tenir por; més endavant, el meu Senyor m'atorgà el Seny autoritat i saviesa i em va convertir en (un) Missatger".

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي
رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

23. "I aquest és el favor pel qual em retreu que has esclavitzat els fills d'Israel".

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

24. El Faraó digué: "I qui és el Senyor dels mons?"

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. *Moisés* digué: "Els Senyor dels cels i la terra i de tot el que hi ha entre els dos, si estiguéssiu convençuts".

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

26. *El Faraó* digué als que l'envoltaven: "No ho heu sentit?"

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٦﴾

27. *Moisés* digué: "El Teu Senyor i el Senyor dels teus antics pares".

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

28. *El Faraó* digué: "En veritat, aquest Missatger vostres que us ha estat enviat és un boig".

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

29. *Moisés* digué: "El Senyor d'Orient i d'Occident, i de tot el que hi ha entre els dos, si es que podeu raonar".

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

30. *El Faraó* respongué: Si acceptes un Déu diferent de mi, de ben segur que et tancaré en una presó".

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذتَ إِلهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ
مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

31. *Moisés* digué: "Malgrat que et presenti quelcom evident?"

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

32. *El Faraó* respongué: "Presenta'l, doncs, si dius la veritat".

قَالَ فَأْتِ بِدَلِيلٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Així doncs, ell llançà a terra el bastó i vet aquí que esdevingué en una serp visible!"
34. I va estendre la mà, i vet aquí que aparegué blanca per als que s'ho miraven!
- R.3.
35. *El Faraó* digué als caps que l'envoltaven: "En veritat és un mag hàbil".
36. "Prova de expulsar-vos de la vostra terra amb la seva màgia. Què m'aconselleu ara?"
37. Van respondre: "Deixa'ls de banda, a ell i al seu germà *durant algun temps* i envia pregoners a les ciutats".
38. "Perquè et portin els bruixots més hàbils".
39. Així doncs, els mags van reunir-se a l'hora i dia fixats",
40. I es va dir al poble: "Voleu reunir-vos vosaltres *també*?"
41. "Perquè seguim els mags si són ells els vencedors?"
42. I quan van arribar els mags, van dir al Faraó: "Tindrem una recompensa si som els guanyadors?"
43. Ell digué: "Sí, i en veritat estareu entre els afavorits".
44. Moisés els digué: ""Llenceu *ara* el que hagueu de llençar".

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْبَعْتَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٧﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرٌ إِنْ كُنَّا لَآجِرِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

45. A l'acte van llençar les seves cordes i bastons, i van dir: "Per l'honor del Faraó, de ben segur que serem els vencedors"
- فَأَلْقُوا حَبَا لَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِحِزَّةِ
فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٢٥﴾
46. Aleshores, Moïses va llençar el seu bastó i vet aquí que s'empassà tot el que ells havien fabricat.
- فَأَلْفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْتِكُونَ ﴿٢٦﴾
47. A l'acte, els mags es van sentir empesos a caure prosternats"
- فَأَلْفَى السَّحَرَةُ سُجُودًا ﴿٢٧﴾
48. Van dir: "Creiem en el Senyor dels mons".
- قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
49. "El Senyor de Moïses i Aaron".
- رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٢٩﴾
50. El Faraó digué: "Heu cregut en ell abans que us donés permís? Sense dubte, ell és el vostre cap i us ha ensenyat la màgia. Però en coneixereu les conseqüències. En veritat, us tallaré les mans i els peus de costats oposats i certament, us crucificaré a tots".
- قَالَ أَمِنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَذَا كَمَا قَطَعْنَا أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجَلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلْبَتَكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٣٠﴾
51. Van dir: "Tant se val: perquè tornarem al nostre Senyor".
- قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٣١﴾
52. "Esperem que el nostre Senyor ens perdoni els pecats, ja que som els primers entre els creients".
- إِنَّا نَتُوبُ وَإِنَّا لَنَاطِقِينَ أَن
كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾
- R.4.
53. I vam fer una revelació a Moïses, tot dient: "Treu els meus servents de nit, perquè certament sereu perseguits".
- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي
رَاتِكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٣٣﴾
54. I el Faraó va enviar pregoners a les ciutats, que van dir.
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشْرِينَ ﴿٣٤﴾
55. "Són un petit grup".
- إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٣٥﴾
56. "I ens han ofès".
- وَلَا تَهُمُّ لَنَا لَعَائِطُونَ ﴿٣٦﴾

R.5.

70. Explica'ls la història d'Abraham. وَأَنْتُمْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٤٠﴾
71. Quan va dir al seu pare i al seu poble: "Què és el que adoreu?" إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾
72. Van respondre: "Adorem ídols i continuem essent devots d'ells". قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا مَّا فَنَنْظُرُ لَهَا غَكْفِينَ ﴿٤٢﴾
73. Ell digué: "Poden escoltar-vos quan *els* crideu?" قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٤٣﴾
74. "O *us* beneficien o perjudiquen?" أَوْ يَنْفَعُواكُمْ أَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿٤٤﴾
75. Van dir: "No, però vam veure els nostres pares fer el mateix". فَالْتَمِزْنَا لَهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾
76. Ell digué: "Què penseu del que heu estat adorant *ells*?" قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٤٦﴾
77. Vosaltres i els vostres pares anteriors a vosaltres?" أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَامُونَ ﴿٤٧﴾
78. "Tots són enemics meus, tret del Senyor dels mons:" فَأِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾
79. "Que em creà i és Qui em guia": الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٤٩﴾
80. "I Aquell que em dona de menjar i de beure": وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٥٠﴾
81. "I quan estic malalt. Ell és Qui em torna la salut": وَلِإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٥١﴾
82. "I Qui em farà morir, i tot seguit em tornarà *de nou* la vida": وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٥٢﴾
83. "I Aquell que espero que em perdoni les faltes en el Dia del Judici": وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٣﴾
84. "Senyor meu, atorga'm la saviesa i reuneix-me amb els justos": رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَارْحَمْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٥٤﴾

85. "I dóna'm una veritable reputació entre la posteritat":
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٥﴾
86. "I fes-me *un* dels hereus del Jardí de la Felicitat":
 وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ الرَّعِيمِ ﴿٨٦﴾
87. "Perdona el meu pare, perquè ell és *un* dels extraviats":
 وَاعْفُزْ لِأَبِي إِيَّاهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٧﴾
88. "I no m'afligeixis el dia en què siguin ressuscitats",
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾
89. "El dia en què no serviran de res ni la riquesa ni els fills",
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾
90. "Sinó que *només se salvarà* aquell que s'apropi a Al·là amb el cor submís"
 إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾
91. I s'acostarà el Cel als justos.
 وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾
92. I l'Infern obrirà les portes de bat a bat a aquells que s'han esgarriat.
 وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩٢﴾
93. I a ells se'ls dirà: "On és allò que adoràveu"
 وَقِيلَ لَهُمْ آيْتِمَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾
94. "en comptes d'Al·là? Poden ajudar-vos o aconseguir ajuda *per a ells mateixos*?"
 مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُوكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٤﴾
95. Llavors seran llençats a ell precipitadament, ells i tots els extraviats,
 فَكُفِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٥﴾
96. Així com les hostes d'Iblis, tots plegats.
 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٦﴾
97. Diran, mentre discuteixen entre ells:
 قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾
98. "Per Al·là, estàvem en error evident",
 تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٨﴾

99. "Quan us consideràvem iguals al Senyor dels mons",
 إِذْ نُسَوِّبُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١١﴾
100. "I ningú no ens va extraviar sinó els culpables",
 وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١١٢﴾
101. "I ara no tenim intercessors",
 فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١١٣﴾
102. "Ni cap amic estimat",
 وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١١٤﴾
103. "Tant de bo poguéssim tornar *al món*, per trobar-nos entre els creients!"
 فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾
104. Aquí hi ha en veritat un Senyal, però la majoria d'aquests no creuran.
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٦﴾
105. I certament el teu Senyor: és el Poderós, el Misericordiós.
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١١٧﴾
- R.6.
106. El poble de Noè va tractar els Missatgers de mentiders,
 كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿١١٨﴾
107. Quan el seu germà Noè els digué: "No sereu justos?"
 إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١١٩﴾
108. "En veritat, sóc un Missatger per a vosaltres, fidel al que se *m* ha confiat".
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٠﴾
109. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا مِنِّي ﴿١٢١﴾
1010. "I no us demano cap retribució a canvi. La Meva recompensa només correspon al Senyor dels mons".
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾
111. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا مِنِّي ﴿١٢٣﴾
112. Ells van respondre: "És que hem de creure en tu, si els que et segueixen són els més humils?"
 قَالُوا آتُونَا مِنْ لَدُنْكَ وَإِنَّا لَنَافِلُونَ ﴿١٢٤﴾

113. Van dir: "I quin coneixement tinc jo del que han estat fent?" قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾
114. "El Seu Compte només correspon al meu Senyor, tant de bo ho sabéssiu!" إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾
115. "Però jo no allunyaré els creients!" وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾
116. "Només sóc un simple Amonestador". إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾
117. Ells van dir: "Si no desisteixes, oh Noè, de ben segur que seràs un dels lapidats fins a la mort". قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ بِنُوحٍ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾
118. Ell respongué: "Senyor meu, el meu poble m'ha tractat de mentider". قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾
119. "Jutja, doncs, Tu definitivament entre ells i jo; i salva'm a mi i als creients que es troben amb mi". فَأَنْتَحِم بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾
120. Així doncs, el vam salvar, a ell i a aquells que estaven amb ell en l'Arca, tota carregada. فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾
121. Després vam ofegar aquells que es van quedar enrere. ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾
122. Aquí hi ha en veritat un Senyal, però la majoria d'ells no estan disposats a creure. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾
123. Però en veritat el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós. وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِزٌ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾
- R.7.
124. La tribu d'Ad va rebutjar els Missatgers. كَذَّبَتْ عَادٌ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Quan el seu germà Hud els digué: "No sereu justos?"
126. "En veritat, sóc un Missatger digne de confiança per a vosaltres".
127. Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".
128. "I no us demano cap retribució a canvi. La meva recompensa només correspon al senyor dels mons".
129. "Erigiu muntanyes en cada lloc elevat, buscant la glòria vana,"
130. "I construïu fortaleses i munteu indústries per durar per sempre?"
131. "I quan poseu les vostres mans sobre algú, les poseu com els tirans".
132. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".
133. "I temeu Aquell Que us ha ajudat amb tot el que sabeu".
134. "Us ha ajudat amb bestiar i fills",
135. "Jardins i fonts d'aigua".
136. "En veritat, temo per vosaltres el gran càstig d'un dia enorme".
137. Van respondre: "Ens és ben igual que *ens* avisés o que no siguis d'aquells que amonesten".
138. "Això no és res més que un costum dels antics".
139. "I no serem castigats".

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٢٧﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

اتَّبِعُوا بَنَاتٍ لِلْبَغِي إِذْ سَأَلْتَهُنَّ

وَاتَّخِذُوا مِن مَّصَانِعِ كَعَاكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٣٢﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي آَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامِهِ وَبَنَاتِهِ ﴿١٣٤﴾

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٧﴾

إِنَّ هَذَا إِلَّا الْخُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٨﴾

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Així doncs, el van rebutjar i Nosaltres els vam destruir. Aquí tenim en veritat un Senyal, però la majoria d'ells no estan disposats a creure.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

141. I en veritat el teu Senyor: és el Poderós, el Misericordiós.

وَلَا تَرْبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣١﴾

R.8.

142. La tribu de Zamud va rebutjar els Missatgers.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٢﴾

143. Quan el seu germà Salih, els digué: "No sereu justos?"

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

144. "En veritat, sóc un Missatger digne de confiança per a vosaltres".

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٣٤﴾

145. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

146. "No us demano cap retribució a canvi. La Meva recompensa correspon només al senyor dels mons".

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾

147. "Estareu segurs entre les coses que aquí *teniu*,

أَمْثَرُكُمْ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ﴿٣٦﴾

148. Entre Jardins i fonts d'aigua.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٧﴾

149. Camps de blat i palmeres datileres amb espates *carregades* a punt d'esventrar-se?

وَرُزْزِعٍ وَنَخِيلٍ تَلْعَمُهَا هَضِيمٌ ﴿٣٨﴾

150. I excaveu cases a les muntanyes amb gran facilitat".

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
فَرِهِينَ ﴿٣٩﴾

151. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

152. "I no obeïu el manament dels que van depassar els límits,

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٠﴾

153. Aquells que creen el desordre a la terra i no *la* reformen".
 يُضِلُّحُونَ ﴿١٥٣﴾
154. Van respondre: "Només ets *un* dels embriuxats".
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿١٥٤﴾
155. "Només ets un home com nosaltres. Porta'ns, doncs, un Senyal, si ets *un* dels veritables".
 مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۚ فَأْتِ بِآيَةٍ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾
156. Ell digué: "Vet aquí una camella: té el dret a beure i vosaltres també tindreu *la vostra classe de beguda* el dia assenyalat.
 قَالَ هَذِهِ نَائِقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَ لَكُمْ
 شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾
157. "I no la maltracteu, no fos cas que us arribi el dia del gran càstig".
 وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٧﴾
158. Però ells la van desbraonar tot i que, després se'n van penedir.
 فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٨﴾
159. Per la qual cosa els sobrevingué el càstig. Aquí tenim en veritat un Senyal, però la majoria d'aquests no estan disposats a creure.
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ
 وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾
160. Però en veritat el teu Senyor: Ell és el Poderós, el Misericordiós.
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾
- R.9.
161. El poble de Lot rebutjà els Missatgers.
 كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾
162. Quan el seu germà Lot els digué: "No us fareu justos?"
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾
163. "En veritat, sóc per a vosaltres un Missatger digne de confiança".
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾
164. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ﴿١٦٤﴾

165. "I no us demano cap retribució a canvi. La Meva recompensa correspon només al Senyor dels mons".
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾
166. "Us apropheu, d'entre tota la gent, als mascles,
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦﴾
167. I abandoneu les vostres mullers, creades pel vostre Senyor per a vosaltres? No, sou un poble transgressor".
 وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّعْذِرُونَ ﴿١٦٧﴾
168. Van respondre: "Si no desisteixes, oh Lot, de ben segur que seràs un dels bandejats".
 قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾
169. Digué: "En veritat detesto vostra *malvada* pràctica".
 قَالَ رَبِّ لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾
170. "Senyor meu, lliura'ns a mi i a la meva família del que fan".
 رَبِّ نَجِّنِي وَآهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾
171. Així doncs, el vam lliurar a ell i a la seva família, a tots *ells*.
 فَجَنَيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾
172. Tret d'una dona gran d'entre els que es van quedar enrere.
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧٢﴾
173. Llavors vam destruir els altres.
 ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٣﴾
174. I vam descarregar sobre ells una gran pluja, ben terrible és la pluja per als que són avisats!
 وَآمَطْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾
175. Aquí en veritat hi ha un Senyal, però la majoria d'aquests no estan disposats a creure.
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
176. Però en veritat el teu Senyor: Ell és Poderós, el Misericordiós.
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾
- R. 10
177. El Poble del Bosc rebutjà els Missatgers,
 كَذَّبَ أَصْحَابُ الْمَرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Quan Shu'aib els digué: "No sereu justos?"

لَاذَقَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٨﴾

179. "En veritat, sóc Missatger digne de confiança per a vosaltres".

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٩﴾

180. "Temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا مِنِّي ﴿١٥٠﴾

181. "No us demano cap retribució a canvi. La Meva recompensa correspon només al Senyor dels mons".

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥١﴾

182. "Doneu la mesura completa i no sigueu dels que donen menys".

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٥٢﴾

183. "Peseu amb la balança equilibrada".

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْمُنَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٥٣﴾

184. "No pagueu a la gent un valor menor de les coses ni actueu amb corrupció a la terra, ni provoqueu el desordre".

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٥٤﴾

185. "I temeu Aquell que us creà a vosaltres i a les anteriors criatures".

وَ اتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٥٥﴾

186. Van respondre: "Només ets *un* dels embriuxats".

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٦﴾

187. "I només ets un home com nosaltres, i creiem que ets *un* dels mentiders".

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٥٧﴾

188. "Fes, doncs, que caigui sobre nosaltres trossos del cel, si ets *un* dels veritables".

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

189. Va respondre: "El Meu Senyor sap molt bé el que feu".

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٩﴾

190. Per tant, el van declarar mentider. Llavors va caure sobre ells el càstig de la penombra entenebrida, això fou en veritat el càstig d'un dia terrible.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ
إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. Aquí hi ha en veritat un Senyal, però la majoria d'aquests no estan disposats a creure.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. I en veritat el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

R.11.

193. I certament aquesta és una revelació del Senyor dels mons.

وَأِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. L'Esperit digne de confiança ha descendit amb ell,

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

195. Al teu cor, perquè siguis dels Amonestadors,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. En la llengua àrab llisa i planera.

يَلِسَانَ عَرَبٍ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

197. I en veritat s'esmenta en les Escriptures dels pobles antics.

وَأِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

198. És que no és un Senyal per a ells que els més doctes d'entre els fills d'Israel els coneguin?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

199. Però si ho haguéssim revelat a un dels que no són àrabs,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

200. I ell li ho llegís en veu alta, *malgrat* això no hi creurien.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Per tant, hem fet que entrés (la incredulitat) en els cors dels pecadors.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

202. No hi creuran mentre no vegin el dolorós càstig.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

203. Però els arribarà de cop i volta, sense que se'n adonin. فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٢﴾
204. I diran: "No se'ns donarà cap respir?" فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٣٣﴾
205. Com! Intenten apressar el Nostre càstig? أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ﴿٣٤﴾
206. Què en penses? Si els haguéssim donat *les coses bones d'aquest món* durant alguns anys; أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٣٥﴾
207. I els va arribar després allò amb què han estat amenaçats. ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾
208. De res els servirà tot el que se'ls va permetre gaudir. مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ﴿٣٧﴾
209. I mai no vam destruir cap ciutat sense que tingués els seus Amonestadors. وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٣٨﴾
210. *Aquesta és una advertència*, perquè no som injustos. ذِكْرِي ثُمَّ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٩﴾
211. Però els malvats no ho van revelar. وَمَا تَنْزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٤٠﴾
212. Ni s'ho mereixen, ni són capaços de fer-ho. وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتِطِيعُونَ ﴿٤١﴾
213. En veritat, els està prohibit escoltar. إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُونَ ﴿٤٢﴾
214. No invoquis, doncs, cap altre déu tret d'Al·là, no fos cas que et converteixis en un dels castigats. فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٤٣﴾
215. Avisa els teus parents més propers. وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٤٤﴾

216. I fes baixar la teva ala *de misericòrdia* sobre els creients que et segueixen.

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

217. Després, si et desobeeixen, digues-los: "No sóc responsable del que feu".

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

218. I confia en el Poderós, el Misericordiós.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

219. Aquell que t'esguarda quan t'aireques *per a la Pregària*.

الَّذِي يَرُكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

220. I *veu* els teus moviments entre aquells es prostren *davant de Déu*.

وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجِدِينَ ﴿٢٢٠﴾

221. Ell és en veritat aquell que Tot ho Sent, l'Omniscient.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

222. Voleu que us informi sobre els que descendeixen dels malignes'?

هَلْ أُنْتِظَمُ عَلَى مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانِ ﴿٢٢٢﴾

223. Descendeixen sobre tots els grans mentiders i pecadors.

تَنْزَلُ عَلَى كُلِّ أَقَاتٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

224. Transmeten el que senten a dir i la majoria d'ells són mentiders.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرُهُمْ كُذُوبًا ﴿٢٢٤﴾

225. *Quant als poetes*: són els extraïats els que els segueixen.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. No veus com vagaregen errant per cada vall,

الْمَتَرَاتِ أَتَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَّهيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. Dient el que no practiquen'?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

228. Tret d'aquells que creuen i practiquen les bones obres, recorden

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

molt a Al·là i es defensen *només* després de ser perjudicats. Però els malvats aviat sabran a quin lloc tornaran.

ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مَنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٣٣٨﴾

338

CAPÍTOL 27

AL-NAML

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Cap al final de l'anterior Surah, es rebutjava enèrgicament l'acusació dels in-crèduls que el Sant Profeta era un poeta i que els dimonis van caure sobre ell. Així doncs, s'afirmava que els dimonis només davallen sobre els pecadors, els mentiders i els falsificadors que barregen la falsedat amb la veritat i que la barreja de tanta falsedat amb una mica de veritat mai no pot produir bons resultats. La Surah continuava dient que els poetes ni tenen un objectiu important ni un programa establert en la vida i vagaregen, per dir-ho d'alguna manera, per totes les valls sense posar en pràctica el que prediquen. Per continuar i desenvolupar el tema, aquesta Surah comença declarant fermament que l'Alcorà és la pròpia Paraula revelada de Déu. Explica fil per randa totes les qüestions relatives a la vida espiritual de l'home i recolza els seus principis i ideals amb arguments segurs i lògics. Segons Ibn Abbas i Ibn Zubair, la Surah fou revelada a la Meca. Altres estudiosos musulmans recolzen aquesta opinió.

Tema

Mentre que la Surah anterior començava amb les lletres abreujades *Ta Sin Mim*, aquesta comença amb les lletres *Ta Sin*, i s'omet la *Mim*. Això demostra que el tema d'aquesta Surah és una continuació del de l'anterior, encara que en una forma una mica diferent. Comença amb una breu referència a una visió en la qual Moisès va veure una manifestació de la Majestat divina. Després continua narrant amb algun detall les històries de David i de Salomó, en els regnats dels quals van arribar al seu punt àlgid les conquestes, el poder i la glòria material dels israelites. A continuació, la Surah tracta amb força extensió les dues creences religioses fonamentals i bàsiques: l'existència de Déu i la Vida després de la mort. Per recolzar la primera, la Surah presenta arguments de la naturalesa, del propi interior de l'home i de la seva vida col·lectiva. Després d'al·ludir al fet que el gran poder de Déu es manifesta en el meravellós funcionament de les lleis de la natura, la Surah presenta l'acceptació de la pregària per Déu com a argument invencible per fonamentar la Seva existència. Una altre argument irrefutable que presenta la Surah és que Déu es revela als Seus Missatgers i als Seus servents pietosos i els concedeix el coneixement del desconegut, del qual es coneixen exemples a totes les èpoques. Tot seguit, la Surah tracta de la Vida després de la mort. Un cop assenyalats breument d'altres arguments, avança com a prova irrefutable en suport de la Vida després de la mort la gran revolució moral i espiritual que aportà el Sant Profeta al seu poble i després continua tractant-la a fons. L'argument comença i es desenvolupa d'aquesta manera: els àrabs estaven completament desesperats davant el seu futur. Vagarejaven sense cap fita en un fangar de costums immorals i van rebutjar el Missatge del Sant Profeta, i es negaven a creure que haurien de donar compte de les seves accions en una vida posterior. Moral i espiritualment eren un poble gairebé mort. Però van rebre una nova vida a través de l'Alcorà. L'aigua de la revelació divina va davallar sobre el sòl àrid i sec d'Aràbia i el féu florir i créixer amb una nova vida plena de força i, seguint els seus ensenyaments, els àrabs, que una vegada van ser l'escòria de la humanitat, van

esdevenir els líders i els mestres. Aquesta meravellosa revolució fou una prova irrefutable del fet que Déu, el qual podia exaltar un poble espiritualment mort donant-li nova vida, tenia el poder de ressuscitar també aquell físicament mort. La Surah acaba assenyalant que Déu ha elegit la Meca com a centre del Seu últim Missatge i que, a partir d'aquesta ciutat, hi haurà una Llum divina que il·luminarà tot el món.

AL-NAML

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ta Sin¹. Aquests són versicles de l'Alcorà, i d'un Llibre que il·lumina,

طَسَّ تَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

3. Guia i és una bona nova per als que creuen,

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

4. Compleixen la Pregària i paguen el Zakat, i tenen una fe ferma en el Més Enllà.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

5. *Quant a* aquells que no creuen en el Més Enllà, hem fet que les seves obres *apareguin* belles davant d'ells, perquè vagaregin cegament.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ بِحَمَلِهِمْ تَوَفَّنَا ﴿٥﴾

6. Ells rebran un dolorós turment i només ells seran els perdedors més grans en el Més Enllà.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٦﴾

7. En veritat, t'han lliurat l'Alcorà des de la presència de l'Únic Savi.

وَإِنَّكَ كُنْتَلَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٧﴾

8. *Recorda't* de quan Moisés digué a la teva família: "Veig un foc. Us portaré algunes notícies d'allà o una flama, una teia *ardent*, perquè us escalfeu".

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِمْكُمْ مِّنْهَا خَبِيرٌ أَوْ آتَيْكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٨﴾

9. Però quan va arribar, *una veu* el cridà: "Beneït sigui aquell que està en el foc i *també* els que l'envolten; i glorificat sigui Al·là, el Senyor dels mons".

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّنَ ﴿٩﴾

¹ Déu Bondados. que Tot ho Sent!

10. "Oh Moisès, en veritat sóc Al·là, el Poderós, el Savi".

يُمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

11. "Llença a terra el teu bastó". I quan el va veure moure's com si fos una serp, va girar l'esquena en retirada i no va mirar enrere. "Oh Moisès, no temis. En veritat, estic amb tu. Els Missatgers no han de tenir por davant la Meva presència".

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَ كَمْ يُعَقِّبُ ۚ يُمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾

12. "Quant a aquells que fan el mal però més endavant substitueixen el mal pel bé, *per a ells* són en veritat el Màxim indulgent, Misericordiós".

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. "Fica la mà sota la teva vestidura, prop del pit. En sortirà blanca, sense cap taca. *Aquest és un dels nous Senyals per al Faraó i el seu poble, perquè són un poble rebel*".

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّبَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿١٣﴾

14. Però quan els van arribar els nostres Senyals evidents van dir: "És pura màgia".

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

15. I els van rebutjar amb maldat i arrogància, encara que les seves ànimes n'estaven convençudes. Vegeu, doncs, com de dolent fou el destí dels que van actuar corrompudament!

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

R. 2.

16. I vam donar el coneixement a David i Salomó, i ells van dir: "Tota lloança pertoca a Al·là, El qual ens va erigir per sobre de molts dels Seus servents creients".

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

17. Salomó fou l'hereu de David. I digué: "Oh poble meu, ens han ensenyat el llenguatge de les aus, i ens han

وَدَرَّتْ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا

concedit totes les coses. Això és, en veritat, un do manifest *de Déu*".

18. I es van reunir davant de Salomó el seu exèrcit de Yinn, homes i aus, i es van disposar en grups *separats*.

19. Fins que, un cop van arribar a la vall dels Naml, una dona digué: "Oh vosaltres, Naml, entreu a casa vostra, no sigui cas que Salomó i els seus exèrcits us aixafin sense saber-ho".

20. Després d'això, somrigué, tot rient de les seves paraules, i digué: "Senyor meu, concedeix-me *la voluntat i el poder de ser agraït* pels favors que ens has concedit a mi i als meus pares, i de fer les bones obres que et plaguin, i admet-me per la Teva misericòrdia entre els Teus servents justos".

21. I va examinar les aus i digué: "Com és que no veig Hudhud? Es troba entre els absents?"

22. "De ben segur que el castigaré amb un sever càstig o el mataré, tret que em presenti una raó clara *per la seva absència*".

23. I no va trigar gaire *abans que arribés Hudhud*, tot dient: "He entès el que no has entès, i he vingut aquí des de Saba amb notícies certes".

24. "Vaig trobar una dona que els governa, a la qual li han atorgat de tot, i té un tron poderós".

مِن كُلِّ شَيْءٍ مِّمَّا رَاتَ هَذَا لَهَا الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ﴿١٤﴾

وَحُشْرٌ لِّسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِبِّ وَالْأَنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٥﴾

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ۖ قَالَتْ
نَفْلَةٌ بَيَّا يُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ ۖ
لَا يَحْطِمْكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٧﴾

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
الْهُدُودَ ۖ كَمَا كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿١٨﴾

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا
لَمْ تُحِطْ بِهِمَ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَأٍ بِنَبَأٍ
يَقِينٍ ﴿٢٠﴾

رَبِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِن كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢١﴾

25. "Vaig trobar-la a ella i al seu poble adorant el sol en comptes d'Al·là; i Satanàs va fer que les seves obres *apareguessin* belles als seus ulls, desviant-los així del camí *recte*, perquè no seguessin la guia".

وَجَدَتْهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

26. "I Satanàs els imposà no adorar Al·là, que és Qui treu a la llum el que s'amaga en els cels i la terra, i sap el que amagueu i el que manifesteu".

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
مَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

27. "Al·là! No hi ha altre déu tret d'Ell, el Senyor del Tron Poderós".

إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

28. *Salomó* digué: "Veurem si has dit la veritat o si ets un dels que menteixen".

قَالَ سَنْنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. "Vés-te'n amb aquesta carta i presenta'ls-la: aparta-te'n després d'ells i comprova quina *resposta* hi donen".

إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. *La Reina* digué: "Oh vosaltres, caps, m'han lliurat una carta noble".

فَأَلَتْ يَأْيُهَا الْمَلِكُ الرَّبِّيُّ أَلْقَى إِلَيْ
كِتَابَ كَرِيمٍ ﴿٣٠﴾

31. "És de Salomó, i diu: En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós".

رَأَيْتُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

32. "No us comporteu amb orgull davant meu: més aviat veniu a mi amb submissió".

أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾

R.3.

33. Ella digué: "Oh vosaltres, caps, aconselleu-me en la qüestió que se'm planteja. Mai no he decidit res tret que abans m'hàgiu presentat les vostres observacions".

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٣﴾

34. Van respondre: "Tenim poder i tenim un gran valor per a la guerra,

قَالُوا تَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَ أَدْلُوا بَأْسٍ

però a tu et correspon decidir. Considera, doncs, el que ens has de manar".

شَرِيدُهُ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ ۞ [٣٣]

35. Ella va respondre: "En veritat, els reis, quan entren en un país, el despullen i converteixen en miserables aquells que ocupen els càrrecs més alts entre ells. I així ho faran".

قَالَتِ إِنْ الْمُلُوكَ إِذْ دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَظَ أَهْلِهَا
أَذَلَّةً ۞ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۞ [٣٥]

36. "Però els enviaré un present i esperaré *quina resposta* porten de nou els emissaris".

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنظِرَةٌ لِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۞ [٣٦]

37. Així doncs, quan va arribar *l'ambaixador de la Reina* a Salomó va dir: "Preteneu ajudar-me amb *la vostra* riquesa? Però el que Al·là m'ha donat és millor que el que us ha donat a vosaltres. No, però vosaltres us n'alegreu amb el vostre present".

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ
فَمَا آتَيْنِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ ۞ بَلْ
أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۞ [٣٧]

38. "Torna amb ells, perquè en veritat anirem cap a ells amb exèrcits contra els que no tindran cap poder, i els expulsarem d'allà avergonyits i se'ls humiliarà".

إِرجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ
لَّيْقِلَ لَهُمْ بِهَا وَكَنَحْرِبَتُهُمْ مِنْهَا
أَذَلَّةً ۞ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۞ [٣٨]

39. Ell digué: "Oh nobles, quin de vosaltres em durà *una resposta del tron* per a ella abans que m'arribin sotmesos?"²

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَا تَيْبِي
يَعْرِشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۞ [٣٩]

² Dels versicles següents es dedueix clarament que Salomó no es refereix al seu propi tron - de la reina-. Vol dir que, o bé havia de fabricar-se un tron semblant al seu, o bé calia que li portessin una rèplica del d'ella. Això, abans de la seva anunciada visita a la cort de Salomó, rep la sorpresa de trobar un tron similar al seu en possessió de Salomó. Dels versicles següents es representa un escenari que indica que cada un dels nobles de la cort desitjava que els fos assignada la tasca, amb el desig de complir-la millor i amb més celeritat que els seus rivals. Quan al final li fou presentada la rèplica a Salomó, elogià Déu per això i donà instruccions per modificar-la de manera que s'assemblés més al tron de la Reina de Saba i així desinflar el seu orgull de posseir un tron únic.

40. Un dels més robusts d'entre els yinn digué: "Te'l presentaré abans que t'aisequis del teu campament, perquè en veritat tinc poder per fer-ho i sóc digne de confiança".

قَالَ عَفْرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ ۚ وَلَا يُبِ
عَلَيْهِ
لَقَوِيٍّ أَمِينٍ ﴿٢٠﴾

41. Un que tenia coneixement del Llibre va dir: "Te'l portaré en menys d'un obrir i tancar d'ulls. I quan el veié al seu davant, digué: Això és per la gràcia del meu Senyor, per provar-me si sóc agraït o desagraït. Perquè aquell que és agraït ho és certament pel bé de la seva *pròpia* ànima, però aquell que en veritat és desagraït, ha de saber que el meu Senyor és Auto-suficient, Generós".

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ
أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَبْرُتَ إِلَيْكَ
طَرَفُكَ ۚ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي
غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٢١﴾

42. Ell digué: "Feu que el seu tron semblí normal per a ella, i vegem si segueix el camí recte o si és *una* de les que no segueixen el camí recte".

قَالَ تَحَنُّوا لَهَا كَهَيْئَتِهَا تَنْظُرُوا
أَتَمْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

43. I quan va arribar ella, li van dir: "És un tron com el teu?" Ella va respondre: "És com si fos ben bé el mateix. Ens havia arribat el coneixement abans d'això i ja ens hi hem sotmès".

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرََشُكَ ۖ قَالَتْ
كَاثَةٌ هُوَ ۖ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا
وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾

44. Però el que ella solia adorar a part d'Al·là li havia impedit *creure*; perquè procedia d'un poble incrèdul.

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ
إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

L'expressió "naqeru laha arshaha" apunta a aquest significat i indica que si veies un tron molt similar al d'ella, deduiria que el seu tron no era tan especial i únic com suposava. Per tant, el significat de "naqeru" en aquest context significa que veuria el tron com una cosa comú. Quan realment veié el tron construït pels artesans de Salomó, la seva resposta no fou la d'una reina que hagués sofert recentment el robatori del seu propi tron, ni tampoc el d'una reina que no pogués reconèixer el seu tron, perquè els artesans hi haguessin treballat fins a fer-lo fins a que no es pogués reconèixer. La seva resposta és simplement la d'una persona que troba un article semblant al que ja posseeix. Així es mostra l'escenari que d'aquesta manera visualitzem de manera més realista.

45. Li van dir: "Entra a palau". I quan ella ho va veure, va creure que era una gran extensió d'aigua i es va descobrir les cames. *Salomó* digué: "És un palau pavimentat amb lloses de vidre". Ella digué: "El Meu Senyor, en veritat he estat injusta amb la meua ànima, ara em sotmeto amb Salomó a Al·là, el Senyor dels mons".³

R.4.

46. Vam enviar als Zalmud el seu germà Salih, *que va dir*: "Adoreu Al·là". Però vet aquí que es van dividir en dos grups que disputaven entre ells".

47. Ell digué: "Oh poble meu, per què vols afanyar-te cap al mal en comptes de fer-ho cap al bé? Per què no demanes, doncs, perdó a Al·là perquè us mostri misericòrdia?"

48. Van respondre: "Taugurem el mal a tu i als que estan amb tu. Ell va respondre: "*La causa de la vostra mala fortuna està en Al·là. Així és, perquè només sou un poble que està a prova*".

49. Però hi havia a la ciutat un grup de nou *persones* que corrompien el país i no estaven disposades a reformar-se.

50. Van dir: "Jureu-vos els uns als altres per Al·là que l'atacarem en veritat a ell i a la seva família de nit, i després direm al seu hereu: No hem estat testimonis de la destrucció de la seva família, i en veritat som veritables".

فَبِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ
حَسِبَتْهُ لُجَّةً ۖ وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا
قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرِهِ
قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلرَّابِّ الْعَلَمِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ نِعمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ ۖ فَإِذَا هُم فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٢٦﴾

قَالَ يَقْتُورُونَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ
تَهْلِكُ الْحَسَنَةُ ۖ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٧﴾

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۗ قَالَ
طَبَّرُكُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ﴿٢٨﴾

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ
يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٢٩﴾

قَالُوا تَقَا سَمُّوا بِاللَّهِ لِنُبَيِّنَتَهُ ۖ وَأَهْلَهُ
ثُمَّ لَنَنْتَهُ لَنَ لَوْلِيَّتِهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ
أَهْلِهِ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٣٠﴾

³ El cristall clar, de gran qualitat, hàbilment col·locat, pot crear la sensació d'aigua i això és realment el que passà. El missatge lliurat a la Reina, que era excepcionalment intel·ligent, consistia a expressar que les coses són de vegades totalment diferents a les impressions que produeixen i que les qualitats que reflecteixen no els pertanyen. De manera semblant, la impressió de glòria i poder creats pel sol no li corresponen si no pertanyen únicament al Creador.

51. I van conspirar i van fer plans, però Nosaltres vam preparar també el nostre pla, encara que ells no se'n van adonar.

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ مَكَرْنَا مَكْرًا وَ هُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

52. Vegeu, doncs, com de dolent fou el resultat del seu pla! En veritat, els vam destruir del tot, a ells i al seu poble, tots plegats.

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۖ
اِنَّآ دَمَرْنَهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

53. I allà es troben les seves cases en runes, a causa de les seves accions. En veritat, aquí tenim un Senyal per a un poble que tingui coneixement.

فَبَلَكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِذَا
فِي ذٰلِكَ لَايَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

54. I vam salvar aquells que van creure en Déu i el van témer.

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ كَانُوْا
يَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. Recordat de Lot, quan digué al seu poble: "Seguiu cometent abominacions malgrat que en coneixeu la *maldat*?"

وَ لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ
الْفٰحِشَةَ وَ اَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Com! Us apropau amb luxúria als homes en comptes d'apropar-vos a les dones? No, en veritat, sou un poble que no es preocupa per les conseqüències.

اَتَيْتَكُمْ لَتَأْتُوْنَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُوْنِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ
تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Però la resposta del seu poble va consistir només a incitar el poble i dir: "Expulseu de la vostra ciutat els seguidors de Lot. Són gent que vol mantenir-se pura".

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوْا
اٰخْرِجُوْا اِلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۗ اِنَّهُمْ
اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Per això, el vam salvar a ell i a la seva família, tret de la seva muller, perquè vam decretar que fos dels que es quedessin enrere.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ نَدَدْنَاهَا
مِّنَ الْغَيْرِ يْنَ ﴿٥٨﴾

59. I vam desencadenar sobre ells un xàfec, i la pluja va ser molt dolenta per als que havien estat avisats.

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا ۗ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٩﴾

R. 5.

60. Digues: "Tota lloança pertoca a Al·là i la pau sigui amb els seus servents als qual Ell ha elegit. És millor Al·là o el que ells associen amb Ell?"

PART 20

61. O qui creà els cels i la terra, i qui us va enviar aigua des del cel amb la qual fem créixer horts magnífics? Vosaltres no podríeu fer que els seus arbres creïessin. És que existeix algun déu tret d'Al·là? No, són un poble que atribueixen iguals a Al·là.

62. O qui va fer de la terra un lloc de descans, va posar rius en la seva meitat i hi va col·locar muntanyes, posant-hi una barrera entre les dues aigües? Existeix cap déu fora d'Al·là? No, la majoria d'ells no ho saben pas.

63. O qui respon a la persona afligida quan l'invoca a Ell, qui us lliura del mal i us converteix en successors de la terra? És que hi ha cap déu fora d'Al·là? Ben poc reflexioneu!

64. O qui us guia per tota mena de tenebres de la terra i del mar, i qui envia els vents com a bona nova abans de la Seva misericòrdia? Hi ha cap déu fora d'Al·là? Lloat sigui Al·là per sobre del que ells Li associen.

65. O qui origina la creació, repetint-la després, i Qui us proveeix del cel i de la terra? Hi ha cap déu fora d'Al·là? Digues-los: "Presenteu la vostra prova, si sou veritables".

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ
الَّذِينَ اصْطَفَى ۗ ءَا إِلَهُ خَيْرٌ أَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٥٠﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَجَاءَتْكُمْ
بِهِ حَدَائِقٌ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تَنْتَهُوا شَجَرَهَا ۗ ءَا إِلَهُ مَعَ
اللَّهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٥١﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ
خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَ
جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَا إِلَهُ
مَعَ اللَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ
يَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ۗ ءَا إِلَهُ مَعَ اللَّهِ ۗ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٣﴾

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ ۗ مَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءَا إِلَهُ مَعَ اللَّهِ ۗ
تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ
مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ
ءَا إِلَهُ مَعَ اللَّهِ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٥﴾

66. Digues-los: "Ningú als cels ni a la terra no coneix l'ocult, tret d'Al·là. I ignoren quan seran ressuscitats".

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿٣١﴾

67. No, el seu coneixement ha arribat a la seva fi pel que fa al Més Enllà. No, en veritat en dubten. no, són cecs respecte a ell.

بَلِ ادْرَاكِ عِلْمِهِمْ فِي الْآخِرَةِ تَنبَلُ
هُمُ فِي شَكِّ رَمْنَهَا تَبَلُ هُمْ مِثْمَا
عَمُونَ ﴿٣٢﴾

R. 6.

68. Però els incrèduls diuen: Com! Quan nosaltres i els nostres pares ens hàgim convertit en pols, serem de veritat ressuscitats *de nou*?

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ إِذَا كُنَّا
تُرَابًا وَآبَاءُ نَا أَنِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٣٣﴾

69. "En veritat, ens van prometre això abans: a nosaltres i als nostres pares. Només són història dels antics".

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُ نَا
مِن قَبْلُ ۗ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٤﴾

70. Digues-los: "Viatgeu per la terra i vegeu què *dolent* va ser el final dels pecadors!".

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

71. No t'afligeixis per ells ni t'angoixis pel que tramen.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي
ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

72. Però ells diuen: "Quan *es complirà* aquesta promesa, si sou veritables?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

73. Digues-los: "Podria ser que una part del *càstig promès*, que amb arrogància voleu avançar, sigui ja darrere els vostres talons".

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ
بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٣٨﴾

74. En veritat, el teu Senyor és Clement amb els humans, però la majoria d'ells no són agraiats.

وَأِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

75. En veritat, el teu Senyor sap el que amaguen els seus pits i el que manifesten.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٠﴾

76. Perquè no hi ha res ocult en el cel o en la terra que no sigui *registrat* en un Llibre manifest.

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٤١﴾

77. Certament aquest Alcorà explica als Fills d'Israel la majoria de tot allò sobre què discuteixen.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٢﴾

78. En veritat, és una guia i una misericòrdia per als creients.

وَرِيشَهُ لَهْدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

79. El teu Senyor decidirà certament entre ells amb el Seu judici, perquè Ell és el Poderós, l'Omniscient.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٤٤﴾

80. Posa, doncs, la teva confiança en Al·là; en veritat, et dona en una veritat manifesta.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٤٥﴾

81. No pots fer que els morts hi sentin, ni pots fer que els sords puguin sentir la crida, quan donen l'esquena en retirar-se.

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٤٦﴾

82. Tampoc no pots guiar el cec apartant-lo de l'error. Només pots fer que hi sentin aquells que creuen en els Nostres Senyals, i es fan obedients.

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

83. Però quan es dicti sentència contra ells farem brollar per a ells una criatura de la terra, que els ferirà perquè la gent no va creure en els Nostres Senyals.

وَلَا إِذَا دَقَّ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٤٨﴾

R.7.

84. *Recorda'ls* el dia en què aplegarem de tots els pobles un grup d'entre aquells que van rebutjar els Nostres Senyals, i se'ls posarà en grups *separats*.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٤٩﴾

85. Fins que, quan arribin, Ell els digui: "Vau rebutjar a corre-cuita els Meus Senyals, sense entendre'ls en el vostre coneixement? O què és el estàveu fent?"

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَقَالَ اكْذِبْنِي يَا أَيُّهَا
وَكَمْ تَحِيَّطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ مَا ذَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. I la sentència caurà sobre ells perquè van obrar amb injustícia i es quedaran sense parla.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا
فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٦﴾

87. És que no han vist que hem fet la nit perquè hi puguin descansar, i el dia que dona la vista? En això, de ben segur que tenim Senyals per als homes que no hi creuen.

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

88. El dia en què soni la trompeta, aquells que es trobin als cels i a la terra seran presa del terror, tret d'aquell que plagui a Al·là. I tots compareixeran davant d'Ell, humiliats.

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا
مَنْ شَاءَ اللّٰهُ وَ كُلُّ اَتَوْهٖ
ذٰخِرِيْنَ ﴿٨٨﴾

89. I veus les muntanyes que imagines quietes que es mouen com núvols flotants: l'obra d'Al·là, Que ho ha fet tot perfecte. En veritat, Ell sap prou bé el que feu.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا
وَّهِيَ تَمْرٌ مَّرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللّٰهُ
الَّذِيۡ اَتَقَنَ كُلَّ شَيْۡءٍ ۗ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Aquell que faci una bona acció tindrà una recompensa millor que aquesta, i estarà lliure del terror en aquest dia.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۗ وَ
هُمْ مِنْ فِرْعٰنٍ يَّوْمَ مِثْرٰنٍ اٰمِنُوْنَ ﴿٩٠﴾

91. Però aquells que tacin el mal seran llençats de cap al Foc: "És que no esteu retribuïts pel que heu fet?"

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩١﴾

92. *Digues-los*: "M'han ordenat només que serveixi el Senyor d'aquesta ciutat que Ell ha fet sagrada, i a Ell

اِنَّمَّا اٰمُرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلَدِ

pertanyen totes les coses, i m'han ordenat que sigui d'aquells que se sotmeten a Déu".

الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ رَّؤُوفٌ رَّحِيمٌ
أَكُونُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

93. "I que reciti l'Alcorà". Així aquell que segueix la guia la segueix només *pel bé* de la seva pròpia ànima, i digues a *aquell que s'extravia* : "Només sóc un Amonestador".

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا
أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٣٢﴾

94. I digues: "Tota lloança pertoca a Al·là. Ell us mostrarà aviat els Seus Senyals, i els coneixereu". I el vostre Senyor no desconeix el que feu.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

CAPÍTOL 28

AL-QASAS

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

El consens comú afirma que aquesta Surah fou revelada a la Meca. Segons Umar bin Muhammad, fou revelada mentre que el Sant Profeta, durant la *Hillrah*, s'en-caminava a Medina. El versicle: *Aquell que t'hagi imposat els ensenyaments de l'Alcorà et durà de nou al lloc de retorn*" (V.86) demostra clarament que el Sant Profeta encara estava a la Meca quan se li va dir en primer lloc que havia de marxar de la Meca com a fugitiu i tornar-hi després com a conqueridor. La Surah anterior també acabava amb el versicle: *"Qui segueix la guia la segueix només pel bé de la seva pròpia ànima; i aquell que s'esgarria, digues-li: Només sóc un Amonestador"*. Això volia dir que no es permetria fer servir cap força en la difusió dels ensenyaments de l'Alcorà. Aquesta Surah es revelà per demostrar la veritat d'aquesta afirmació alcorànica.

Tema

La present Surah és la tercera i darrera dels capítols pertanyents al grup *Ta Sin Mim*. Aquests tres capítols comencen amb les mateixes tres lletres abreujades i, per tant, s'assemblen força pel que fa al tema. Tots ells comencen amb el tema important de la revelació de l'Alcorà i acaben amb el mateix tema. En el capítol 26 es dedica força extensió a la presentació per Moisès del seu Missatge al Faraó. En el capítol 27 es deixa un lloc preferent a la manifestació presenciada per Moisès de la Glòria i Majestat divines, i a l'experiència espiritual de la vall beneïda de Tuwa. En aquesta Surah, les diferents fases de la vida de Moisès han estat tractades amb més detall que potser en cap altre Surah -la salvació miraculosa del mar, la seva infantesa, la seva joventut, la *Hillrah* i la Crida-, amb la qual cosa es dedueix que el Sant Profeta, el qual s'assemblava a Moisès, havia de passar també per experiències semblants, encara que en condicions i en circumstàncies diferents. La Surah comença amb una exposició de l'estat miserable en què es trobaven els israelites amb el Faraó: com per la seva política d'explotació i supressió intentava matar les seves qualitats humanes i de com, quan la seva humiliació havia arribat al màxim, Déu suscità Moisès i, a través d'ell, va emancipar-los, ofegant el Faraó i els seus poderosos exèrcits en el mar davant els seus propis ulls. Després d'explicar la vida de Moisès, la Surah fa referència a les profecies de la Bíblia sobre el Sant Profeta i continua dient als quraish que si l'acceptessin, gaudirien de totes les benediccions i beneficis espirituals i materials destinats a la Meca, com a Centre i ciutadella de la nova Fe. Però si ho rebutgessin, incorrerien en el desgrat de Déu. La Surah continua dient que quan els incrèduls, a causa del seu constant rebuig de la veritat, són castigats, comencen a condemnar i denunciar els seus caps, els quals, segons ells, els van esgarriar i van ser la causa de la seva ruïna. Els caps, d'altra banda, els desautoritzen i fins i tot els maleeixen per haver-los seguit a cegues. No obstant això, la Surah afirma que la veritable causa del rebuig del Missatge diví és que, curulls de benestar material i seduïts, per tant, per un fals sentit de seguretat, els homes rics i amb influència no fan cap cas dels Profetes de Déu, se'n burlen i els persegueixen, ignorant

la gran lliçó moral que és llei general en les pàgines de la història: el rebuig de la Veritat mai no ha quedat sense castigar i que la incredulitat sempre ha portat a la ruïna. Cap al final, la Surah fa una referència puntual a una poderosa profecia implícita en la fugida de Moisès d'Egipte a Madian, en la seva estada allà durant deu anys i en la seva tornada posterior a Egipte i alliberament dels israelites del Faraó. La profecia es referia al fet que com Moisès, el Sant Profeta de l'Islam, deixaria també la terra on nasqué i aniria a viure a un lloc estranger durant deu anys, i després tornaria al bressol de la seva Fe per conquerir la Meca i establir-hi l'Islam sobre una base ferma. Els darrers versicles de la Surah resumeixen el tema i diuen que el Sant Profeta mai no va tenir ni la més mínima idea que acabaria essent el portador del Missatge diví, però ara que realment se li ha confiat la seva gran missió, hauria de convocar tota la humanitat als camins del Senyor i, confiant en Ell i negant-se al desànim, hauria d'esforçar-se en el seu camí vers l'èxit amb el gran i valent defensor de la Veritat que és.

AL-QASAS

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Ta Sin Min.¹

طسّم ۝۲

3. Aquests són els versicles del Llibre clar.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝۳

4. Et narrem *una part* de la història de Moisès i el Faraó amb veracitat, a *benefici* d'un poble creient.

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّنَا مُوسَى وَفِرْعَوْنَ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۴

5. En veritat, el Faraó es comportà amb arrogància a la terra, i va dividir la gent en grups: va intentar afeblir-ne un grup, matant els fills i deixant viure les seves dones. En veritat, va ser un dels corruptes.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ
أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ
يُذَرِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝۵

6. I Nosaltres vam voler mostrar el Nostre Favor a aquells que havien estat considerats febles a la terra, convertint-los en caps i fent-los hereus dels *Nostres Favors*.

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعْفُوا
فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ
الْوَارِثِينَ ۝۶

7. Establint-los a la terra, i mostrant al Faraó i a Haman i als seus exèrcits el que temien d'ells.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمْ مِمَّا مِنْهُمْ
مَتَّكِنًا يَأْخُذُونَ ۝۷

8. Vam enviar una revelació a la mare de Moisès *tot dient-li*: "Alleta'l, i quan temis per ell, llença'l al riu i no tinguis por ni passis angoixa, perquè te'l tornarem i el convertirem en *un* dels Missatgers".

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۸

¹ ; Déu Bondadós, que Tot ho Sent i Tot ho Sap!

9. La família del Faraó el va agafar sense saber que es convertiria en un enemic seu i en *font de* desgràcia. En veritat, el Faraó i Haman i els seus exèrcits van ser malvats.

قَالَتْ قَطِطَةٌ آلِ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمْ كَانُوا خٰطِئِينَ ﴿٩﴾

10. I la dona del Faraó digué: "Serà per a mi i per a tu la joia dels nostres ulls. No el matis. És possible que ens sigui útil o que puguem adoptar-lo com a fill". I no es van adonar de *les conseqüències de tot això*".

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي
وَلَكَ لَا تَنْفَعُكَ بِعَسَىٰ أَنْ
يُنْفَعَنَا أَوْ نَنْفَعَهُ وَكَذَٰلِكَ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

11. El cor de la mare de Moisès va quedar lliure *d'angoixa*. Havia estat a punt de revelar *la seva identitat*, si no hagués estat perquè vam enfortir el seu cor perquè fos dels creients *ferms*".

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا
وَكَادَتْ تَنبِئُ بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَّبَّنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

12. I digué a la seva germana: "Segueix-lo". Així doncs, el vigilà des de lluny; i ells no se'n van adonar.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ رَبِّصْرَتِ بِهِ
عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Prèviament vam fer que rebutgés les dides, per la qual cosa digué: "Voleu que us porti una família que el criarà per a vosaltres i seran els seus guardians sincers?"

وَحَزَّ مَتَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ
فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاٰصِحُونَ ﴿١٣﴾

14. Així el vam tornar a la seva mare perquè en gaudissin els seus ulls, perquè no s'affligís i s'adonés que la promesa d'Al·là és veritable. Però la majoria d'ells ho desconeixen.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَتَلَذَّ
تَحْزَنَ وَ لِيَتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلِيُنذِرَ أَكْثَرَهُمْ لِيَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

R.2.

15. Quan va arribar a la maduresa i es féu fort, li vam atorgar saviesa i coneixement; així vam recompensar aquells que fan el bé.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ
حُكْمًا وَ عِلْمًا وَ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

16. Va entrar a la ciutat quan tothom dormia, sense que els habitants els

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ

veïessin, i allà hi va trobar dos homes que es barallaven: un del seu propi poble; l'altre, dels seus enemics. El del seu poble li demanà ajuda contra el que pertanyia als seus enemics. Moisès li va donar, llavors, un cop de puny que així el va matar. Digué: "Això és obra de Satanàs; ell és en veritat enemic, clar impostor".

مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَنِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا
مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ
شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ
فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ ۗ قَالَ
هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ
مُّضِلٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Digué: "Senyor meu, he obrat malament, perdona'm, doncs. I Ell el perdonà. Ell és el Màxim Indulgent, Misericordiós".

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

18. Digué: "Senyor meu, per haver-me concedit el teu favor, mai no seré defensor dels culpables".

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ
أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. I començà el matí *passejant* amb por i aprensió; i vet aquí que aquell que va demanar la seva ajuda el dia abans, el cridà *de nou* demanant-li ajuda. Moisès li digué: "És ben clar que ets en veritat un transgressor evident".

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ
فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخُهُ ۗ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ
لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. I quan es va decidir a castigar l'home que era enemic de tots dos, digué: "Oh Moisès, penses matar-me com vas matar l'home d'ahir? Només preten convertir-te en un tirà del país, i no penses a ser un conciliador".

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي
هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۗ قَالَ يَمْؤَسَىٰ أُنثَرِيْدُ
أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ ۗ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. I va acudir de pressa un home de la part més allunyada de la ciutat, i digué: "Oh Moisès, en veritat els caps conspiren contra tu per matar-te. Allunya-

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
يَسْعَىٰ رِقَالَ يَمْؤَسَىٰ إِنَّ الْمَلَآءِ

te'n, doncs. En veritat, vull el millor per a tu".

22. En va sortir, doncs, poruc i desconfiat. Digué: "Senyor meu, lliura'm dels homes injustos".

R.3.

23. I quan va dirigir el rostre vers Madian, digué: "Espero que el meu Senyor em guïi pel camí recte".

24. Quan va arribar l'aigua de Madi-an, hi va trobar allà un grup d'homes que abeurava *el seu bestiar*. I després d'ells, va veure dues dones que guardaven *el seu bestiar*. Els digué: "Què us passa?" Elles van respondre: "No podem abeurar les nostres bèsties mentre els pastors no s'enduguin *les seves*, i el nostre pare és un home ja molt gran".

25. Així doncs, va abeurà *el seu bestiar* en comptes de fer-ho elles. Després, es retirà a l'ombra i digué: "En veritat, Senyor meu, imploro tot el que és bo que em concedeixes".

26. Una de les *dos dones* s'apropà a ell, caminant amb tímidesa. Digué: "El meu pare et crida per recompensar-te per haver-nos abeurat *el bestiar*". Així doncs, quan va arribar a ell i li explicà la història, digué: "No temis. T'has lliurat d'un poble injust".

27. Una de les *dos dones* digué: "Oh pare meu, contracta'l. Perquè el millor home al qual pots donar feina és aquell que sigui fort i digne de confiança".

يَا تَمْرُؤَنَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
رَأَيْ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ
رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى
رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ
أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يُبْصِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ
كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى
اسْتِخْيَارٍ وَقَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ
لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَاءَهَا وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ نَتَّبِعُ نَجْوَتَ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ
خَيْرَ مِنَ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِي الْأَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. Li digué: "Et faré casar amb una de les dues meves filles amb la condició que em serveixis durant vuit anys. Però si en fas *deu*, serà per la teva pròpia voluntat. No voldria imposar-te res excessiu. Comprovaràs, si ho vol Al·là, que sóc un dels justos".

قَالَ رَبِّي أُرِيدُ أَنْ أُنِكَحَكَ لِأَحَدَى ابْنَتَيْي هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرِّي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

29. Respongué: "Això queda *convingut* entre tu i jo. Qualsevol dels dos terminis que compleixi, no hi haurà injustícia per a mi. Perquè Al·là és Testimoni del que diem".

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

R.4.

30. I quan Moisès va complir el termini i viatjava amb la seva família, va veure un foc en direcció a la Muntanya. Digué a la seva família: "Espereu-vos, veig un foc. Potser us en porti informació *útil* o un fumall flamejant de foc amb què escalfar-vos".

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. Quan va arribar a ell, va ser cridat *per una veu* de la banda dreta de la Vall, en el lloc beneït, des d'un arbre: "Oh Moisès, en veritat Jo sóc Al·là, el Senyor dels mons".

فَلَمَّا أَنهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَى رَبِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

32. I digué també: "Llença a terra el teu bastó". I quan va veure com es movia, com si fos una serp, va fugir, tot girant-se d'esquena, i no va esperar pas: "Oh Moisès, apropa't i no temis: en veritat, ets un dels que estan segurs".

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَكَانَ يُعَقِّبُ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣٢﴾

33. "Fica la mà en el teu mantell, prop del pit. En sortirà blanca sense cap *efecte* maligne, i gira el teu braç cap a tu mateix perquè quedis lliure de por.

أَسْلِكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّبَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوبُكَ

Aquestes *seran* dues proves del teu Senyor davant del Faraó i els seus caps. En veritat, són un poble rebel".

بُرْهَانَيْنِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَائِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Ell digué: "Senyor meu, he matat un d'ells i temo que em matin".

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٤﴾

35. "I el meu germà Aaron és més eloqüent parlant que jo; envia'l, doncs, amb mi com a ajudant perquè sigui testimoni de la meva veritat. Temo que m'acusin de falsedat".

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٥﴾

36. Déu digué: "Enfortirem el teu braç amb el teu germà, us donarem poder a tots dos perquè mai no us puguin atrapar. *Aneu* amb el Nostres Senyals, Vosaltres dos i els que us segueixin seran els vencedors".

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَ
نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ
إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّكُمَا
تَتَّبِعٰكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٦﴾

37. Però quan Moisès va arribar a ells amb els Nostres Senyals evidents, van dir: "Això només és bruixeria inventada, ja que mai no hem sentit *res de semblant* a això entre els nostres avantpassats".

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنٰتٍ
قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا
سَوَّخْنَا بِهٰذَا فِي آبَائِنَا الْآلِوَٰلِينَ ﴿٣٧﴾

38. Moisès digué: "El Meu senyor sap millor que ningú qui ha portat la Seva guia i de qui serà la recompensa de la llar *final*. En veritat, els injustos mai no prosperaran".

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ
بِالهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۖ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

39. El Faraó digué: "Oh caps, no conec per a vosaltres un altre déu diferent de mi. Cou-me, doncs, els maons d'argila, oh Haman, i construeix-me una torre, perquè pugui donar un cop d'ull al Déu de Moisès, encara que crec que ell és un dels mentiders.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا
عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلٰهِ غَيْرِي ۚ
فَأَوْقِدْ فِي يَمَاهُنِ عَلَى الطِّينِ
فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلٰهِ
مُوسَىٰ ۖ وَإِنِّي لَأَكْفُرُ بِهِ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. Ell i els seus exèrcits es van comportar amb arrogància a la terra sense cap justificació. I van pensar que mai no serien retornats a Nosaltres.

وَاسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ
يُغَيِّرُ الْحَقَّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ لَآئِنَّا لَا
يُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾

41. Així doncs, els vam atrapar a ell i als seus exèrcits, llençant-los al mar. Vegeu, doncs, com de *desgraciat* fou la fi dels malvats!"

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْبَحْرِ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

42. Els vam convertir en dirigents que van convidar *el poble* al Foc, i el Dia de la Resurrecció no rebran cap ajuda.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِجِ
وَأَيُّومَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٣٢﴾

43. Vam fer que la maledicció els seguís en aquest món, i el Dia de la Resurrecció estaran mancats de *tota mena* de béns.

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۗ
وَأَيُّومَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٣٣﴾

R.5.

44. I vam lliurar a Moisès el Llibre, després de destruir les generacions precedents, com *a font de discerniment* per als homes, com a guia i misericòrdia, perquè hi pensessin.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

45. Tu no estaves al vessant occidental de la *Muntanya* quan vam revelar l'ordre a Moisès, ni en vas ser un dels testimonis.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ
قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٣٥﴾

46. Però vam fer sorgir diverses generacions *després de Moisès*, i la vida es perllongà per a ells. I tu no eres habitant del poble de Madian, per recitar-los els Nostres Senyals; sinó que vam ser Nosaltres Els que vam enviar els Missatgers.

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا
فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا ۗ وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٣٦﴾

47. Tampoc no estaves al vessant de la *Muntanya* quan vam cridar, però *t'hem enviat* com a misericòrdia del teu Senyor, perquè avisis un poble on no hi

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَّحْمَةً مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِن تَذْوِيرٍ ۚ

havia arribat cap Amonestador abans de tu, perquè hi pensessin.

قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

48. I per què no diuen, quan l'aflicció caigui sobre ells com a resultat de les seves pròpies accions: "Senyor Nostre, per què no ens vas enviar un Missatger perquè poguéssim seguir els Teus Senyals i ser dels que són creients?"²

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت آيِدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

49. Però quan van rebre la Nostra Veritat, van dir: "Per què no els han donat el mateix que li van donar a Moisès? És que no van rebutjar el que va rebre Moisès abans?" Diuen: "Dos Mags que s'han ajudat entre ells". I asseguren: "Els rebutgem a tots i cadascun d'ells".³

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مَثَل مَّا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۗ إِنَّنَا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

50. Digues-los: "Porteu, doncs, un Llibre d'Al·là que sigui millor guia que *aquests* dos (la Torà i l'Alcorà), perquè jo els segueixi, si sou veritables".

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

51. Però si et responen que no, llavors has de saber que només segueixen les seves inclinacions dolentes. I hi ha algú que s'equivoqui més que aquell que segueix les seves inclinacions

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى

² La resposta a la qüestió queda implícita i la raó per la qual no poden culpar Al·là és perquè Déu envia amonestadors als pobles abans de castigar-los per les seves males accions. Vegeu 6-132

³ Dels tres oponents principals a l'islam: els jueus, els cristians i els idòlatres, el present versicle es dirigeix als jueus en particular. La present afirmació només podria haver estat feta pels jueus. Quan el Sant Alcorà afirma que havien rebutjat el que anteriorment fou donat a Moisès, no vol dir que la gent de l'època del Sant Profeta de l'Islam hagués rebutjat Moisès. La part del versicle que afirma "els rebutgem completament" també significa, que "rebutgem tots aquells que venen en el nom de Déu amb signes pretesos". Això denota el trastorn del qual participen tots el que rebutgen el Profeta del seu temps.

perverses sense cap guia d'Al·là? En veritat, Al·là no guia els injustos.

R.6.

52. I de debò, els hem transmès a fons la Paraula, perquè quedin avisats.

53. Aquells a qui vam donar el llibre abans que a ell: aquests hi creuen.

54. I quan se'ls recita, diuen: "Hi creiem. De ben segur que és la veritat del nostre Senyor. I certament, fins i tot abans ens havíem sotmès a Déu".

55. Aquests rebran la seva recompensa dues vegades per haver estat perseverants i haver combatut el mal amb el bé, i gastat del que els vam donar.

56. Quan escolten paraules vanes, se n'aparten i diuen: "Per a nosaltres les nostres obres i per a vosaltres, les vostres". La pau sigui amb vosaltres. No busquem els ignorants".

57. En veritat, no aconseguiràs guiar *tots* aquells que estimes, però Al·là guia aquell que li plau. Perquè Ell coneix millor aquells que acceptarien la guia.

58. Ells diuen: "Si seguíssim la guia amb tu, ens expulsarien del nostre país". És que no hem establert per a ells un santuari segur on porten els fruits de totes les coses, *com* a provisió Nostra? Però la majoria d'ells el desconeixen.

59. Quants habitatges hem destruït, que vivien en l'exultació pel seu

مِنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ وَّصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾

الَّذِيْنَ اٰتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ
هُم بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا يُتْلٰٓءُ عَلَيْهِمْ قٰلُوْا اٰمَنَّا بِهٖ
اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ
قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ
بِمَا صَبَرُوْا وَ يَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللّٰغُوْا اَعْرَضُوْا عَنْهٗ وَ
قٰلُوْا اِنَّا اَعْمٰٓءُ لَنَا وَلَكُمْ اَعْمٰٓءُ لَكُمْ
سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦١﴾

اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ وَ لَعِنَ
اللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَ هُوَ اَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿٦٢﴾

وَ قَالُوْا اِن نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ
نَتَخَطَّفُ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَمْ نُمَكِّنْ
لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ
ثَمَرٰتُ كُلِّ شَيْءٍ رَّزَقًا مِّنْ لَّدُنَّا
وَلَعِنَ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾

وَ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ

estil de vida. I aquestes són les seves llars que no han estat habitades després d'ells, tret d'un breu període de temps. Som Nosaltres Qui ens convertim en els Hereus.

60. Però el teu Senyor mai no destruiria les ciutats fins que no suscités a la ciutat mare un Missatger, que els recités els Nostres Senyals. Ni destruiria les ciutats tret que la seva gent fos malvada.

61. I qualsevol cosa d'aquest món que se us doni només és un gaudi temporal de la vida present i un guarniment seu. Però el que està amb Al·là és millor i perdurable. És que no ho entendreu?

R.7.

62. És que serà aquell que hem fet una agradable promesa el compliment de la qual farà, com aquell al qual li hem proporcionat les coses bones d'aquesta vida i més endavant, en el Dia de la Resurrecció, serà dels que seran portats davant de Déu?

63. En aquest dia els cridarà i dirà: "On són els "iguals" que vau imaginar així?"

64. Aquells contra els quals es dictarà sentència diran: "Senyor nostre, aquests són aquells que vam extraviar. Els vam extraviar de la mateixa manera que ens vam extraviar nosaltres mateixos. Ara ens separem d'ells i tornem a Tu. No era a nosaltres que adoraven".

65. Però diran: "Crideu els vostres companys". Els cridaran però no els

مَعِيشَتَهَا ۖ فَبَلَغْتَ مَسْكَنَهُمْ لَمَّ
تُسْكِنَنَّ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥١﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى
حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَآهْلِهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَوْتَيْنَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا ۖ وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ لَخَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٣﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ
لَا يَتَّقِيهِ كَمَا مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ
الْمُخْضَرِينَ ﴿٥٤﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٥٥﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَاهُمْ
كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۖ مَا
كَانُوا إِلَّا نَايِبُونَ ﴿٥٦﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ

contestaran. I veuran el càstig. Tant de bo haguessin seguit la guia!

66. I aquest dia, ell es dirigirà a ells i els dirà: "Quina resposta vau donar als Missatgers?"

67. En aquest dia, totes les qüestions esdevindran obscures per a ells, i *ni tan sols* es preguntaran entre ells.

68. Però aquell que se'n penedeixi, cregui i faci bones obres, potser es trobi entre els que prosperin.

69. I el teu Senyor crea tot el que Li plau i tria *aquell que Li plau*. No els correspon triar a ells. Glorificat sigui, perquè Ell està molt per sobre de tot el que Li associen.

70. Perquè el teu Senyor coneix el que amaguen els seus cors i el que revelen.

71. Ell és Al·là; no hi ha cap altre déu tret d'Ell. A Ell correspon tota lloança en el principi i en el Més Enllà. Seu és el judici i a Ell tornareu.

72. Digues-los: "Digueu-me, si Al·là fes la nit continua sobre vosaltres fins al Dia de la Resurrecció, quin déu hi ha fora d'Al·là que pugui tornar-vos a la llum? És que no escoltareu, llavors?"

73. Digues-los: "Digueu-me, si Al·là fes el dia continu sobre vosaltres fins al Dia de la Resurrecció, quin déu hi ha fora d'Al·là que pugui tornar-vos la nit en la que podeu descansar? És que no veureu, llavors?"

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا
أَجَبْتُمْ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا
كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ
تَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَ
مَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَ
رَأْيُهُ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
الْيَمَلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ ۗ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ
عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم
بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۗ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

74. I amb la Seva misericòrdia ha fet per a vosaltres el dia i la nit, perquè hi descanseu, i pugueu buscar la Seva gràcia i sigueu agraïts.

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٤﴾

75. I en aquest dia, els convocarà i els dirà: "On són els Meus "iguals", a qui vau imaginar així?"

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٤٥﴾

76. I agafarem un testimoni de cada poble i els direm: "Presenteu la vostra prova". Llavors, sabran que la veritat pertany a Al·là. I que el que solien tramir s'esvanirà.

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٤٦﴾

R.8.

77. En veritat, Korah pertanyia al poble de Moisès, però es comportà com un tirà amb ells. I li havíem donat trossors en una quantitat tan gran que les seves claus no haurien pogut ser transportades per un grup d'homes forts. Quan el seu poble li digué: "No t'exultis, en veritat Al·là no estima aquells que s'enorgulleixen".

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَأَتَيْنَهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٤٧﴾

78. "I busca, en el que Al·là t'ha donat, la llar del Més Enllà. No oblidis la teva part en aquest món. I fes el bé als altres com Al·là l'ha fet amb tu. No provis de fer el mal a la terra, perquè en veritat Al·là no estima aquells que fan el mal".

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۗ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٨﴾

79. Ell respongué: "Això ho rebut pels coneixements que tinc". És que no sabia que Al·là va destruir abans que ell i posseïdores de riqueses més grans? Però al culpable no se li demanarà que doni una explicació dels seus pecats.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً ۗ وَكَثَرَتْ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمْ الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٩﴾

80. Llavors, es presentà davant del seu poble amb la seva pompa. Els que ambicionaven la vida d'aquest món, van dir: "Oh, tant de bo tinguéssim alguna cosa semblant al que li han donat a Korah! En veritat, és l'amo d'una gran fortuna".

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ وَقَالَ
الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ
كَذُوْحٌ عَظِيْمٌ ﴿٨٠﴾

81. Però aquells que van rebre el coneixement van dir: "Ai de vosaltres, la recompensa d'Al·là és millor per als que creuen i fan bones obres; i no es concedirà a ningú tret d'aquells que siguin perseverants".

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ
نَوَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Llavors vam fer que la terra se l'empassés, a ell i a la seva llar. I no va tenir cap grup que l'ajudés contra Al·là, ni era d'aquells que pogués vèncer *el decret d'Al·là*.

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ تَن فَمَا
كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوْنَهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. I aquells que van cobejar la seva posició el dia abans, van començar a dir: "Ah! En veritat és Al·là qui augmenta la provisió per a aquells del Seus servents que Li plauen, i l'estreny *per a aquell que vol*. Si Al·là no hagués estat Clement amb nosaltres, hauria dit que *la terra també se'ns empassés*. Ah! Els ingrats mai no prosperen".

وَأَضْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْكَافِرِينَ يَفْقَهُونَ وَعِيَاَتَ اللَّهِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاءٍ وَيَعَاَتُهُ لَا يَفْلِحُ
الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

R.9.

84. Aquesta és la Llar del Més Enllà! Nosaltres la donem a aquells que no volen la pròpia exaltació a la terra ni tampoc la corrupció. I la fi és per al just.

بَنِيكَ الدَّارِ الْآخِرَةَ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ
لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا
فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

85. Aquell que fa una bona obra tindrà una recompensa més gran que aquesta. Però *per a aquell que comet una mala acció ha de saber que aquells que*

مَنْ جَاءَ بِأَحْسَنَةٍ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ

cometen males accions només se'ls recompensarà *segons* el que van fer.

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. De ben segur, aquell que t'ha imposit *els ensenyaments* de l'Alcorà et tornarà al teu lloc de retorn. Digues-los: "El Meu Senyor sap millor qui porta la guia i qui està en error evident".

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۗ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ
جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

87. I mai no vas esperar que et revelessin el Llibre, sinó que es tracta d'una misericòrdia del teu Senyor. No siguis, doncs, ajudant d'aquells que no creuen.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. I no deixis que t'apartin dels Senyals d'Al·là després que t'han estat revelats. Crida *la humanitat* davant del teu Senyor, i no siguis d'aquells que *Li* atribueixen iguals.

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذٍ
أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾

89. No invoquis cap altre déu tret d'Al·là. No hi ha cap altre Déu fora d'Ell. Tot morirà tret d'Ell. Seu és el judici i a Ell tornareu.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۗ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۗ تَدْعُ كُلُّ شَيْءٍ عِندَ اللَّهِ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

CAPÍTOL 29 AL-ANKABUT

(Revelat abans de la *Hilrah*)

Data de la revelació i context

Una gran majoria de l'opinió musulmana més erudita s'inclina a situar la revelació de la Surah en la meitat o en la segona part del període mequí. Sembla que la Surah deu el seu títol al versicle 42 on la falsedat i inutilitat de les creences politeïstes s'il·lustren amb un bell símil amb què s'afirma que aquestes creences fràgils i insostenibles com una teranyina no poden suportar cap crítica intel·ligent. La Surah anterior havia acabat dient que el Sant Profeta tornaria victoriós i conqueridor a la seva ciutat, la Meca, d'on havia estat bandejat com a fugitiu i enemic, i on va posar preu al seu cap. Aquesta Surah comença amb una advertència als creients que la condició sine qua non per a l'èxit en la vida està en el treball llarg i difícil, i en les dificultats i privacions que són suportades amb paciència.

Tema

La Surah continua tractant el tema que els grans favors i benediccions que han de concedir-se als creients en aquesta vida i en la propera no se'ls otorgaran tret que la seva fe passi per una prova difícil. Hauran de passar pel gresol del foc i la sang per merèixer-la. Només si es penedeixen sincerament i tornen a Déu amb el cor humil i encogit, i si aconsegueixen una reforma real i perdurable en la pròpia vida, només així poden guanyar-se el perdó de Déu i tenir el dret a les gràcies i favors Divins. Tornant al tema de la persecució dels creients, la Surah continua dient que no han de permetre que qualsevol mena de dificultats i privacions s'alci en el camí del seu servei a causa de la Veritat, i són exhortats enèrgicament a posar la seva lleialtat a Déu per sobre de la lleialtat als pares, quan aquestes dues lleialtats s'enfronten i entren en conflicte. Tot seguit, es fa una breu referència a les històries dels Profetes Noè, Abraham i Lot, i alguns altres Missatgers Divins, per demostrar que la persecució mai no pot deturar ni endarrerir el progrés de la Fe veritable, i que la coacció en matèria de religió mai no té resultats, perquè un poble no pot ser permanentment obligat a continuar acceptant opinions imposades a la força. La Surah segueix dient que les creences politeïstes, les quals són fràgils com una teranyina, no poden suportar una crítica intel·ligent ni inquisitiva. Per tant, els incrèduls no té raó ni justificació per continuar mantenint creences idòlatres quan ha estat revelat un Llibre com l'Alcorà, el qual respon completament a totes les necessitats morals i requisits de l'home i és plenament adequat per a alçar-lo als cims morals més alts. La Surah rebutja llavors l'objecció sovint citada pels incrèduls que l'Alcorà ha estat compost pel Sant Profeta; ans al contrari, es presenta com el miracle Diví més gran en resposta a la demanda de Senyals i miracles per part dels incrèduls. Cap al final, es consola i conforta als creients amb la seguretat que si segueixen sent perseverants en el moment de la persecució a la qual seran sotmesos, els hauran de treure l'espera en defensa de l'Islam i desenvolupar una vigorosa *Yihad* contra la força del mal. Però l'autèntica *Yihad* diu que no consisteix a matar i ser morts, sinó a esforçar-se amb totes les forces per guanyar-se el favor de Déu i predicar el Missatge de l'Alcorà.

AL-ANKABUT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim.¹

الْم ﴿٢﴾

3. Pensen els homes que se'ls deixarà sols perquè diuen: "Creiem", i que no seran posats a prova?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوْا أَنْ يَقُوْلُوْا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ﴿٣﴾

4. Però Nosaltres vam posar a prova aquells que van existir abans d'ells. Al·là distingirà, dones, aquells que són veritables i distingirà en veritat els mentiders *dels veritables*.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤﴾

5. És que pensen aquells que cometen males accions que escaparan de Nosaltres? Ben dolent és el que jutgen!

أَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّئٰتِ أَنْ يَسْفُتُوْا سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥﴾

6. Aquell que espera trobar Al·là, *que s'hi prepari*, perquè l'hora fixada per Al·là certament arribarà. Perquè Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَاءَ اللّٰهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللّٰهِ لَآيٰتٌ ۚ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿٦﴾

7. I aquell que s'esforça, s'esforça només per la seva pròpia ànima. En veritat, Al·là és Independent de l'univers sencer.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾

8. I quant a aquells que creuen i fan bones obres, de ben segur que els retirarem les maldats i els donarem la millor recompensa per les seves obres.

وَالَّذِيْنَ آمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئٰتِهِمْ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾

¹ Jo sóc Al·là. Qui tot ho Sap.

9. Hem manat a l'home la benevolència vers els seus pares, però si es barallen amb tu perquè *també* m'associïs iguals dels quals no tens coneixement, llavors no els obeeixis. A Mi retornareu i us informaré del que vaureu fer.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
وَأَن جَاهِدَكَ لِيُتْرِكَ بَيْنَ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ذَا الَّذِي مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Però aquells que creuen i fan bones obres: a ells certament els admetré *en la companyia dels justos*.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كُنْزًا خَلَّتْ لَهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Entre els homes, n'hi ha *alguns* que diuen: "Creiem en Al·là", però quan se'ls fa patir per la causa d'Al·là, consideren que la persecució dels homes és com el càstig d'Al·là. I si els arriba l'ajuda del teu Senyor, diran certament: "En veritat, estàvem amb vosaltres". És que Al·là no sap millor que ningú el que hi ha en el cor de totes les persones?"

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ
فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ
مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

12. Però Al·là distingirà de ben segur aquells que creuen i distingirà de ben segur els hipòcrites *dels creients*!

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾

13. Els incrèduls diuen als creients: "Seguiu el nostre camí i de ben segur que suportarem els vostres pecats". Però no poden portar res dels seus pecats. En veritat, són mentiders".

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِّلَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ
وَمَا هُمْ بِحَاكِمِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ
رَمْنَ شَيْءٍ ؕ إِنَّا لَهُم لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. Però de ben segur que duran la seva pròpia càrrega i *com també d'altres* que no són les seves. I certament se'ls interrogarà el Dia de la Resurrecció pel que van tramatar.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَهُمْ
أَثْقَالَهُمْ رَوَلَيْسَ لَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾

R.2.

15. Certament vam enviar Noè al seu poble i va viure entre ells mil anys menys cinquanta. Després, el Diluvi va caure sobre ells, quan eren malvats.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ
فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ
عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ
ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

16. Però Nosaltres els vam salvar a Ell i aquells que estaven *amb Ell* en l'Arca, i el vam convertir en un Senyal per a tots els pobles.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. I *recordeu* Abraham, quan va dir al seu poble: "Adoreu Al·là i temeu-Lo. És millor per a vosaltres, tant de bo ho sabéssiu".

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

18. "Només adoreu els ídols, en comptes d'Al·là, i forgeu mentides. Aquells que adoreu fora d'Al·là no tenen poder per donar-vos aliment. Busqueu, doncs, l'aliment d'Al·là i adoreu-Lo, i sigueu-Li agraïts. A Ell sereu retornats".

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَثَانًا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ
الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

19. "I si el rebutgeu, moltes generacions abans que vosaltres el van rebutjar *també*. Però el Missatger només és responsable de la transmissió clara *del Missatge*".

وَأَن تَكْفِرُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن
قَبْلِكُمْ ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٩﴾

20. És que no veuen com Al·là origina la creació i després la repeteix? Això és, certament, fàcil per a Al·là.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْرِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Digues-los: "Viatgeu per la terra, i vegeu com Ell originà la creació. Després Al·là farà una creació *posterior*". En veritat, Al·là té poder sobre totes les coses".²

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

² El mateix escenari es presenta en un altre versicle semblant, Al-Najm 53-48 amb un lleuger canvi en la tria d'ela paraula. En comptes de "Aajirah" s'empra allà la paraula "Ujraa". "Aajirah" pot traduir-se simplement com "posterior". "Ujraa" significa "altre". És obvi, per tant, que la combinació de les paraules "Aajirah" i "Ujraa" significa "altre tipus de creació en una època anterior".

22. Ell castiga aquell que Li plau i mostra misericòrdia a aquell que Li plau, i a Ell sereu retornats.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ
يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

23. I no podeu frustrar *els designis* d'Al·là ni a la terra ni al cel: ni teniu cap amic o ajudant tret d'Al·là.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

R.3.

24. Aquells que no creuen en els Senyals d'Al·là i en la trobada amb Ell són els que han desesperat en la Meva misericòrdia. Per a ells hi haurà un sever càstig.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
لِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئْسُورًا مِنْ رَحْمَتِي
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. L'única resposta del seu poble va ser: "Mata'l o crema'l". Però Al·là el salvà del foc. Aquí hi ha certament Senyals per a un poble avesat a creure".

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ
اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Ell digué: "En veritat, heu acceptat per a vosaltres ídols fora d'Al·là, per amor als uns i als altres en la vida present. Més endavant, en el Dia de la Resurrecció, us negareu i us maleireu entre vosaltres. La Vostra llar serà l'Infern i no tindreu qui us ajudi".

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ
بَعْضًا ۚ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. Lot va creure en ell. I *Abraham* digué: "Em refugio amb el meu Senyor. En veritat, Ell és el Poderós, el Savi".

فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Li vam concedir Isaac i Jacob, i vam posar *el do* del ser profeta i el Llibre entre els seus descendents, li vam donar la seva recompensa en

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ
جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ

aquesta vida, i en el Més Enllà estarà certament entre els justos.

29. I *vam enviar* Lot; ell digué al seu poble: "Cometeu una abominació que ningú de la humanitat no ha comès abans que vosaltres".

30. "*Dissimulant*, us apropau en veritat als homes i talleu el camí *als viatgers*? Us recreu en les vostres reunions, en tot allò que és abominable! Però l'única resposta del seu poble va ser: "Porta'ns el càstig d'Al·là si dius la veritat".

31. Ell digué: "Ajuda'm, Senyor meu, contra el poble corromput".

R.4.

32. I quan els Nostres missatgers van dur a Abraham la bona nova, van dir: "Destruïrem el poble d'aquesta ciutat; en veritat, la seva gent és injusta".

33. Ell digué: "Però Lot és allà". Van respondre: "Sabem prou bé qui és allà. Certament el salvarem a ell i la seva família, tret de la seva dona, que és de les que es queden enrere".

34. Quan els Nostres Missatgers van arribar fins a Lot, s'angoixà per ells i es va sentir sense força davant d'ells. Van dir: "No temis ni passis pena. Certament et salvarem a tu i a la teva família, tret de la teva dona, que és de les que es queden enrere".

وَأَتَيْنَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَتْهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمَتَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّكُمْ لَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ مِمَّا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

أَتَيْتُكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ ۚ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيِكُمْ
الْمُنْكَرَ، فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا نَعْتَابُ بِعَذَابِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

٣١

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
امْرَأَتَهُ ۖ فَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءًا
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا
تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجُوكَ
وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. "En veritat, farem caure sobre la gent d'aquesta ciutat un càstig del cel, perquè han estat rebels".

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

36. I hi hem deixat un Senyal clar per al poble que pugui entendre.

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

37. *Vam enviar* Madian al seu germà Shu'aib que va dir: "Oh poble meu, serviu Al·là, temeu l'Últim Dia i no cometeu cap maldat a la terra, ni creu el desordre".

وَأِلَّ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

38. Però a ell li van dir mentider. Per la qual cosa, els va sobrevenir un violent terratrèmol i a casa seva, van quedar prostrats a terra.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُنُودًا ﴿٣٨﴾

39. I *vam destruir* Ad i Zamud. Per a vosaltres queda palès per les seves llars. I Satanàs va fer que les seves accions *semblessin* bones davant la seva vista, i els apartà així del camí, malgrat que eren capaços de discernir *la veritat*.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

40. I *vam destruir* Korah, el Faraó i Haman. Moisès va comparèixer davant d'ells amb Senyals manifestes, però es van comportar amb orgull a la terra, malgrat que no van poder lliurar-se *de Nosaltres*.

وَ قَارُونَ وَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَائِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Així vam caure sobre cada un d'ells pel seu pecat. Hi havia alguns d'ells contra els quals vam enviar una violenta tempesta de sorra, d'altres van quedar esfereïts per un esclat espantós, d'altres se'ls va empassar la terra i a d'altres els vam ofegar. No fou Al·là qui els perjudicà, sinó que

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّن
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ
مَّن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّن
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّن
أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ

foren ells els que van malmetre les seves pròpies ànimes.

42. L'exemple dels que adopten protectors diferents d'Al·là és com el de l'aranya que es prepara una casa. La casa de l'aranya és en veritat la més fràgil de *totes* les cases, tant de bo ho sabessin!

43. En veritat, Al·là coneix tot allò que invoquen en comptes d'Ell. Però Ell és el Poderós, el Savi.

44. Aquestes són semblances i exemples que mostrem a la humanitat, però només les entenen aquells que tenen coneixement.

45. Al·là va crear els cels i la terra amb la veritat. Aquí hi ha certament un Senyal per als creients.

R.5. - PART 21

46. Recita el que t'ha estat revelat del Llibre i compleix la Pregària. En veritat, la Pregària guarda *la persona* de l'obsenitat i del mal manifest, i el record d'Al·là és en veritat la *virtut* més gran. Perquè Al·là sap el que feu.

47. No discutiu amb el Poble del Llibre, excepte amb el que sigui millor. Però *no disputeu pas* amb els que siguin injustos d'entre ells. Digueu-los: "Creiem en el que ens ha estat revelat i en el que us ha estat revelat. El nostre Déu i el vostre Déu és Un de sol, i a Ell ens sotmetem".

وَلٰكِنْ كَانُوۡا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوۡنَ ﴿٣١﴾

مَثَلُ الَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ
اَوْلِيَاۡءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوۡتِ ۗ
اِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَّاِنَّ اَوْهَنَ
الْبُيُوۡتِ لَبَيْتُ الْعَنكَبُوۡتِ ۗ
لَوْ كَانُوۡا يَعْلَمُوۡنَ ﴿٣٢﴾

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوۡنَ مِنْ
دُوۡنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيۡزُ
الْحَكِيۡمُ ﴿٣٣﴾

وَتِلْكَ اِلٰهًا مِّثَالًا تَضُرُّبَهَا لِّلنَّاسِ ۗ
وَمَا يَعْقِلُهَاۗ اِلَّا الْعٰلَمُوۡنَ ﴿٣٤﴾

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضَ
بِالْحَقِّ ۗ اِنَّ فِيۡ ذٰلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِيۡنَ ﴿٣٥﴾

اَسْمَلْ مَاۤ اَوْحٰى اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ۗ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ
الْفَحْشَآءِ وَالْمُنكَرِ ۗ وَلِكُرْاِ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۗ
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوۡنَ ﴿٣٦﴾

وَلَا تَجَادِلُوۡا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيۡ هِيَ
اَحْسَنُ ۗ اِلَّا الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مِنْهُمْ
وَقُوۡلُوۡا اٰمَنَّا بِالَّذِيۡ اُنزِلَ اِلَيْنَا وَا
اُنزِلَ اِلَيْكُمْ وَاٰهِنَا وَاِلَهُكُمْ وَاٰحِدٌ وَّ
نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوۡنَ ﴿٣٧﴾

48. De la mateixa manera t'hem revelat el Llibre, perquè aquells a qui hem donat el *coneixement veritable del Llibre* creguin en ell (l'Alcorà); i també entre aquests *habitants de la Meca* hi ha alguns que creuen en ell. Perquè ningú, tret dels desagraïts, no nega els Nostres Senyals.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا لِأَيِّكَ الْكِتَابَ
فَالَّذِينَ أْتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَرَمِنَ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا
يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. No vas recitar cap Llibre abans d'aquest, ni vas escriure'n cap amb la teva destra? En aquest cas, els mentiders n'haurien dubtat.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَازِتَابِ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

50. No, aquesta és una col·lecció de Senyals clars per als cors d'aquells que han rebut el coneixement. Però ningú, tret dels injustos, no nega els Nostres Senyals.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوْتُوا الْحِكْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ells diuen: "Per què no et revela Senyals el teu Senyor?" Digues-los: "Els Senyals estan en Al·là, i jo sóc certament un Amonestador clar".

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا
أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

52. És que no tenen prou amb el fet que els hàgim revelat el llibre que se'ls recita? En veritat, en ell hi ha misericòrdia i un recordatori per al poble que creu.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَ
ذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

R.6.

53. Digues-los: "Amb Al·là n'hi ha prou com a testimoni entré vosaltres i jo. Ell sap el que hi ha als cels i a la terra. *I quant a aquells que creuen en la falsedat i no creuen en Al·là són ells els perdedors*".

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَ
كَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Et demanen que avancis el càstig, i si no hagués existit un termini establert, el càstig hauria caigut sobre

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ

ells. I de ben segur que els arribarà inesperadament, quan no se n'adonin.

بَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

55. Et demanen que avancis el càstig, però en veritat l'infern encercla ja els incrèduls.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

56. Recorda el dia en què els sobrevindrà el càstig des de dalt i des de sota els peus, i Ell dirà: "Tasteu el fruit de les vostres accions".

يَوْمَ يَخْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

57. Oh servents meus que creieu! En veritat, vasta és la Meva terra, adonau-Me, doncs, només a Mi.

يَعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

58. Tota ànima provarà el tast de la mort. Llavors, us faran tornar a Nosaltres.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

59. A aquells que creuen i fan bones obres, a ells els allotjarem de ben segur en mansions elevades del Paradís, sota les quals corren rius. Allà viuran. Excel·lent és la recompensa dels que fan *el bé*.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

60. Dels que són perseverants i confien en el seu Senyor.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Quants animals hi ha que no poden procurar-se el seu propi aliment! Al·là proveeix per a ells i per a vosaltres. Ell és Qui Tot ho Sent, l'Omniscient.

وَكَايْنٍ مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۗ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

62. I si els preguntes: "Qui ha creat els cels i la terra i ha posat al servei del sol i la lluna", diran certament: "Al·là". Com és, doncs, que s'extravien?"

وَلَيْئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. Al·là augmenta *els mitjans d'aliment* per a aquells dels Seus servents que Li plauen, i els retalla a aquells que *vol*. En veritat, Al·là té ple coneixement de totes les coses.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

64. I si els preguntes: "Qui envia l'aigua des del cel i dona vida d'aquesta manera a la terra, després de la seva mort?" Diran certament: "Al·là". Digues-los: "Tota lloança correspon a Al·là". Però la majoria d'ells no entén.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾

R.7.

65. La vida del món només és un passatempis i un joc, i la Llar del Més Enllà és en veritat la Vida. Tant de bo ho sabessin!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَ
لَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
الْحَيَاةُ مَلِكُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا ﴿٣٥﴾

66. Quan van a bord d'una nau, invoquen Al·là amb fe sincera i exclusiva en Ell. Però quan Ell els porta sans i estalvis a terra, vet aquí que *Li* associen iguals.

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

67. Per negar el que els hem concedit i gaudir-ne *durant algun temps*. Però aviat sabran.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

68. No han vist que hem fet el santuari segur *per a ells*, mentre s'expulsa a la gent del seu voltant? Creuran, doncs, la falsedat i negaran el favor d'Al·là?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
أَفَبَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٣٨﴾

69. Qui és més injust que aquell que inventa una mentida sobre Al·là, o rebutja la veritat quan li ha arribat? És que no hi ha una llar a l'Infern per als incrèduls?

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

70. Quant a aquells que s'esforcen en el Nostre Camí: en veritat, els guiarem pels Nostres camins. Perquè Al·là està en veritat amb els que fan el bé.

وَالَّذِينَ جَاءُوا هُدًى وَآمَنَّا بِتَنبِيئِهِمْ
سُئِلْنَا وَإِنَّا لَنُؤْمِنُ بِاللَّهِ كَمَا
آمَنَ الْبَشَرُ الْأُولَىٰ ۗ إِنَّ
إِلَٰهَنَا وَهُوَ سُبْحَانَهُم
مَّا يَدْعُونَ ۚ

CAPÍTOL 30

AL-RUM

(Revelat abans de la *Hillrah*)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada a la Meca, però és difícil donar una data exacta de la seva revelació. No obstant això, les autoritats més fiables la situen en el desè o setè any de la Crida, perquè en aquest any la conquesta persa a la qual fa referència la Surah estava en el seu punt àlgid; els exèrcits perses atacaven totes les portes de Constantinopla i la desgràcia i la degradació dels romans havia arribat al seu nadir. Cap al final de la Surah anterior s'afirmava que "la vida present no és altra cosa que un passatemp i un esport", si no s'emprava en una causa noble, i que la vida autèntica i perdurable és la del viatger espiritual que s'esforça amb energia i intenta aconseguir el plaer de Déu. La present Surah comença amb les paraules profètiques que diuen que els creients suportaran les proves i tribulacions per les quals hauran de passar i, com a recompensa per al seu sacrifici i patiment, se'ls obriran les portes de la gràcia i misericòrdia divines.

Tema

El tema dominant de la Surah és la desfeta de les forces de la incredulitat i de les tenebres, i l'ascensió i el triomf de l'islam. Afirmar amb èmfasi i certesa que esborra qualsevol dubte del fet que l'ordre antic és a punt de morir i que de les seves runes sorgirà un ordre nou i millor. La Surah comença amb la declaració d'una profecia sobre la victòria final dels romans contra els perses. La profecia es féu en una època en què l'allau de conquestes perses ho estava bandejant tot davant el seu avenç irresistible i la degradació i humiliació dels romans estava en els punts més baixos. Llavors, escapava al coneixement i sagacitat humans la possibilitat de predir que, en un període de temps de tres a nou anys, la sort es giraria totalment en contra dels perses i que els vençuts serien els vencedors. La profecia es va complir al peu de la lletra en les circumstàncies més extraordinàries i imprevistes. El seu compliment va suposar una altra profecia encara més gran quant a les forces de la incredulitat, les quals eren llavors massa potents perquè les resistissin els pobres i febles musulmans, quedarien també vençudes del tot i l'islam avançaria triomfalment amb més força cada dia. A continuació, la Surah fa referència als grans poders de Déu manifestats en la creació dels cels i la terra, l'alternança de dia i nit, el dibuix i ordre perfectes existents en l'univers i el naixement de l'home a partir d'un ésser insignificant. Tot això duu a la inevitable conclusió que Déu, el qual posseeix poders tan amplis i il·limitats, té també el poder de fer que l'islam creixi a partir d'una petita llavor i esdevingui així un arbre poderós sota l'ombra del qual algun dia descansarà tota la humanitat. L'islam haurà de tenir èxit, perquè és *Din al-Fitrah*, és a dir, s'adapta al tarannà humà i atrau la consciència, la raó i el sentit comú de l'home. El seu triomf arribarà per mitjà d'una revolució gran i meravellosa que tindrà lloc a Aràbia. Un poble moralment mort serà ressuscitat d'una son profunda de fa segles i, bevent en el més profund d'una font espiritual que el Sant Profeta farà brollar, es convertirà en el portador de la llum espiritual i durà el Missatge de l'islam en els confins del món.

La Surah acaba assenyalant que l'oposició a l'Islam no pot ni aturar ni endarrerir el seu progrés. La veritat triomfa i prospera al final, i la falsedat queda derrotada i humiliada. Aquest fenomen ha tingut lloc en l'època de cada Profeta de Déu i tornarà a succeir en l'època del Sant Profeta. Tot seguit, es demana al profeta que suporti amb paciència i fortalesa tota la persecució i les burles de què és objecte, ja que aviat li arribarà l'èxit.

☆ سُورَةُ الرَّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَسِتُونَ آيَةً وَ سِتَّةَ رُكُوعَاتٍ

AL-RUM

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Alif Lam Mim.¹

الْم ۝۲

3. Els romans han estat vençuts.

عُلِبَتِ الرُّومُ ۝۳

4. En el país veí i, després de la seva derrota, seran victoriosos.

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
عَلَيْهِمْ سَيَّغْلِبُونَ ۝۴

5. En pocs anys - d'Al·là és el decret abans i després d'això- i en aquest dia els creients se n'alegraran.

فِي بضعِ سِنِينَ هُوَ الْأَمْرُ مِنْ
قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدِهِ وَ يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ ۝۵

6. Amb l'ajuda d'Al·là. Ell ajuda a aquell que Li plau, perquè Ell és el poderós, el Misericordiós.

يَنْصُرُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَ هُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۶

7. Al·là *ha fet* aquesta promesa. Al·là no trenca la Seva promesa, però la majoria dels homes no ho saben.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۷

8. *Només* coneixen l'aspecte extern de la vida d'aquest món, i de la del Més Enllà, se'n despreocupen del tot.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
غٰفِلُونَ ۝۸

9. No reflexionen per sí sols? Al·là només ha creat els cels i la terra i tot el que hi ha entre els dos d'acord amb els requisits de la saviesa i per un termini establert. Però molts d'entre els homes no creuen en la reunió amb el seu Senyor.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ
اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ وَ آجَلٍ مُّسَمًّى وَ لَئِن كَثِيرًا
مِّنَ النَّاسِ بِإِلْقَائِ رَبِّهِمْ
لَكٰفِرُونَ ۝۹

¹ Sóc Al·là, Qui tot ho Sap.

10. És que no han viatjat per la terra per poder veure com de *dolenta* va ser la fi dels que et van precedir? Van ser més forts que aquests en el poder, van ilaurar la terra i la van poblar *més i de millor manera* del que la han poblat aquests. I els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals manifestes. Però Al·là no els perjudicà, sinó que ells mateixos van perjudicar les pròpies ànimes.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَغَمَرُواهَا أَكْثَرَ مِمَّا غَمَرُوهَا وَ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ، فَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Dolent va ser després el final dels que van fer el mal, perquè van rebutjar els Senyals d'Al·là i se'n van burlar.

R.2.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
السُّوْأَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
كَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

آلَهُ يُبَدِّلُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
لِإِيوَاكُنْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

12. Al·là origina la creació, i després la repeteix; més endavant, a Ell us faran tornar.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

13. I en el dia en què arribi l'Hora, els culpables s'enfonsaran en la desesperació.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ
وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

14. I no tindran intercessors *d'entre* aquells que associen a Déu, i negaran *aquells* que Li associen a Ell.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ
يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

15. I en el dia en què arribi l'Hora: en aquest dia quedaran separats *uns dels altres*.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

16. Llavors aquells que van creure i van fer bones obres seran honorats i se'ls farà feliços en un jardí.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

17. Mentre que aquells que no van creure, van rebutjar els Nostres Senyals i la trobada del Més Enllà, aquests seran abocats al càstig.

18. Glorifiqueu, doncs, Al·là quan entreu en el capvespre i quan entreu en l'albada.

قَسْبُحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ
تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

19. Perquè a Ell correspon tota l'loançça en els cels i la terra, *i glorifiqueu-Lo* a la tarda i quan entreu en el moment de la posta del sol.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Ell extreu la vida del que és mort, i Ell extreu la mort del que té vida. Ell dóna la vida a la terra després de la seva mort. I de la mateixa manera vosaltres sereu ressuscitats.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾

R.3.

21. *I un dels Seus Senyals és aquest:* que us ha creat de la pols; després, mireu, sou homes que us escampeu per la faç de la terra.

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. *I un dels Seus Senyals és aquest:* que Ell ha creat mullers per a vosaltres d'entre vosaltres mateixos perquè hi trobeu la pau de l'esperit, i ha posat amor i tendresa entre vosaltres. En això hi ha, certament, Senyals per als homes que reflexionen.

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَمِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. *I entre els Seus Senyals està la creació dels cels i la terra, i la diversitat de les vostres llengües i colors. Aquí hi ha, certament, Senyals per a aquells que tenen coneixement.*

وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَ اخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ أَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. *I entre els Seus Senyals està el vostre son, de nit i de dia, i la vostra cerca de la Seva magnanimitat. Aquí hi ha, certament, Senyals per a un poble que escolta.*

وَ مِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ
وَ ابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

25. *I un dels Seus Senyals és aquest:* que Ell us mostra el llampec com a

وَ مِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْقًا وَ

font de por i esperança, i Ell envia aigua des del cel, i amb ella dona vida a la terra després de la mort. Aquí hi ha, amb seguretat, Senyals per a un poble que entén.

26. I entre els Seus Senyals hi ha aquest: "que els cels i la terra segueixen *ferms* d'acord amb el Seu manament. Després, quan Us convoqui amb una crida *provinent* de la terra, vet aquí que sortireu.

27. I a Ell pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Tots L'obeeixen.

28. Ell és Qui origina la creació, després la repeteix i és una cosa ben fàcil per a Ell. Seu és l'estat més exaltat als cels i a la terra, perquè Ell és el Poderós, el Savi.

R.4.

29. Ell us proposa una paràbola relativa a vosaltres mateixos. És que heu fet que els vostres esclaus es converteixin en socis del que us hem proporcionat i tinguin una *participació* igual de tal manera que heu començat a témer-los com us temeu mútuament? Així expliquem els Senyals a un poble que entén.

30. No, però aquells que són injustos segueixen els seus propis baixos desitjos sense cap coneixement. Llavors, qui pot guiar aquell que Al·là ha sentenciat com extraviat? No hi haurà ningú que els ajudi.

31. Dirigeix, doncs, el rostre *vers* la religió inclinada cap a la veritat i segueix la naturalesa amb què Al·là

طَمَعًا ذُّبِنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فِيُخِي بِهَا الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٦﴾

وَمِن آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَ
الْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ فَلْيَأْتُوا
تَخْرُجُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ
شَيْءٍ قَانِتُونَ ﴿٢٨﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَ لَهُ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٩﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ
هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
فَأَنْتُمْ فِيهِمْ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٠﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ مُّصْرِينَ ﴿٣١﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتِ
اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ

va modelar la humanitat. No hi ha cap alteració en la creació d'Al·là. Aquesta és la fe autèntica i perdurable. Però la majoria dels homes no ho saben.²

32. *Dirigiu el rostre cap a Déu, tornant a Ell penedits, temeu-Lo i compliu la Pregària, i no sigueu d'aquells que associen iguals a Déu.*

33. Dels que divideixen la seva religió i queden dividits en sectes, alegrant-se cada grup amb el que tenen.

34. Quan una aflicció cau sobre els homes, invoquen el Seu Senyor, dirigint-se a Ell amb penediment. Però després, quan els afavoreix perquè gastin de la Seva misericòrdia, ai! un grup d'ells associa iguals al seu Senyor.

35. De manera que són desagraïts amb el que Nosaltres els hem donat. Alegreu-vos, doncs, *durant algun temps*, perquè ben aviat arribareu a conèixer.

36. Els hem concedit cap autoritat que parli *a favor* del que Li associen a Ell?

37. Quan afavorim la humanitat amb el tast de la Nostra misericòrdia, se n'alegren: però quan els sobrevé el mal pel

لَخَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ الرِّبَّيْنِ الْقَدِيمَ ۗ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

مِنَ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنِّيهِمْ وَكَانُوا
شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ
رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا بِهِ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ
يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

وَإِذَا آذَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا
وَلٰن تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

² Aquí, la natura d'Al·là es refereix als Seus atributs. En aquest context, significa que l'home ha estat fet capaç d'imitar els atributs d'Al·là. Aquest és l'únic camí pel qual l'ésser humà pot evolucionar espiritualment. Evidentment, els altres animals no participen d'aquesta distinció única de l'home. En altres paraules, la proximitat a Al·là només pot aconseguir-se si s'adquireixen els Seus excel·lents atributs. Cal recordar, no obstant això, que mentre l'home és finit, Al·là és infinit. En conseqüència, l'home només pot imitar-lo en l'àmbit de les seves restriccions humanes.

que les seves mans han fet, vet aquí que comencen a desesperar-se.

أَيِدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْتَطُونَ ﴿٣٤﴾

38. És que no han vist que Al·là amplia la provisió a aquell que Li plau, i l'estreny *a aquell que vol*? Aquí hi ha realment Senyals per als homes que creuen.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

39. Doneu, doncs, al parent el que se li deu, i també al necessitat i al viatger. Això és el millor per als que busquen el favor d'Al·là i són ells els que prosperaran.

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

40. El que pagueu com interessos perquè augmenti la riquesa dels homes, no l'augmenta a la vista d'Al·là. Però tot el que doneu en el *Zakat*, buscant el favor d'Al·là *heu de saber que a aquests és a qui s'augmentarà moltes vegades la seva riquesa*.

وَمَا آتَيْتُم مِّن رِّبًّا لِّيَبُوءَ آفِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزُبُّوا عَنْهُ اللَّهُ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾

41. És Al·là Qui us ha creat i us ha proveït *de dons*. Després, Ell us farà morir i us tornarà de nou a la vida. Hi ha cap dels vostres "iguals" que pugui fer alguna d'aquestes coses? Glorificat sigui Ell i exaltat per sobre del que *Li* associen.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ هَلْ مِن شَرِكَايَكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

R.5.

42. La corrupció ha aparegut a la terra i al mar, per la qual cosa han forjat les mans dels homes, perquè Ell els faci provar *el fruit* d'algunes de les accions, i s'apartin *del mal*.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Digues-los: "Viatgeu per la terra i vegeu com de dolenta va ser la fi dels que us van precedir! La majoria d'ells van ser idòlatres".

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۗ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

44. Dirigeix, doncs, el rostre *vers* la Religió que és recta i que ajuda *els altres* a ser-ho, abans que no arribi el dia d'Al-là per al qual no hi haurà cap advertència. En aquest dia *la humanitat* es dividirà *en grups, difentents uns dels altres*.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ
يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّ عُورًا ﴿٣٤﴾

45. Els incrèduls patiran *les conseqüències* de la seva incredulitat; i els que fan bones obres es preparen *el bé* per a ells mateixos,

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَ مَن عَمِلَ
صَالِحًا فَلَا نَفْسِهِمْ يُمَهِّدُونَ ﴿٣٥﴾

46. Perquè Ell, de la Seva magnanimitat, recompensi els que creuen i fan bones obres. En veritat, Ell no estima els incrèduls.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكُفْرِينَ ﴿٣٦﴾

47. I entre els Seus Senyals *hi ha aquest*: envia els vents com a portadors de bones noves, per fer-vos tastar el gust de la Seva misericòrdia i perquè els vaixells salpin sota la Seva ordre, i pugueu sol·licitar de la seva generositat i sigueu agraïts.

وَ مِن آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ
مُبَشِّرَاتٍ ۖ وَ لِيُذِيقَكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ
وَ لِيَجْزِيَ الْفُلْكَ بِأَمْرِهِ ۖ وَ لِيَتَّبِعُوا
مِن فَضْلِهِ ۖ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

48. En veritat, vam enviar Missatgers abans de tu als seus propi pobles, i els van dur Senyals clars. Després, vam castigar de debò els culpables. I certament era obligació Nostra ajudar els creients.

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوهُ ۖ وَ
كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

49. És Al-là qui envia els vents perquè aixequin els núvols. Després, els escampa pel cel com Li plau i els col·loca capa sobre capa i veus la pluja que en surt del mig. I quan la fa caure sobre Aquell que vol dels Seus servents, gauditeu com se'n alegren.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ
سَحَابًا فَأَبْهَسَ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَ يَجْعَلُهُ كَسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِن خِلْفِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ
مِن عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣٩﴾

50. Encara que abans d'això, abans fins i tot que els fos enviat, estaven desesperats.

وَأَن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُنزَّلَ عَلَيْهِم
مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

51. Mira, doncs, els senyals de la misericòrdia d'Al·là: com aviva la terra després de la seva mort. En veritat, el mateix Déu ressuscitarà els morts, perquè Ell té poder sobre totes les coses.

فَانظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ
يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ
لَمُعْجِزٌ لِّلْمُؤْتِنِ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Però si enviem un vent i ells veuen com (les seves collites) s'esgroeixen, començarien de ben segur a negar després *els Nostres favors*.

وَلَئِن أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا
لَّظَلُّوا مِن بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Però no pots fer que els morts hi sentin, no pots que fer els sords sentin la crida, quan es giren donant l'esquena.

فَأِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذْ أَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. Ni pots treure el cec del seu error. Només pots fer que hi sentin aquells que creuen en els Nostres Senyals i se sotmeten.

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۗ
إِن تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

R.6.

55. És Al·là Qui us creà *en estat de* feblesa i, després de la feblesa, us donà la força. Més endavant, després de la força, va provocar la feblesa i la vellesa. Ell crea el que Li plau. Ell és l'Omniscient, el Totpoderós.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ
قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

56. I el dia en què arribi l'Hora els culpables juraran que només han estat una hora. Així van ser apartats *del camí recte*.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ
الْمُجْرِمُونَ ۗ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۗ
كَذَٰلِكَ كَانُوا يَكُونُونَ ﴿٥٦﴾

57. Però aquells que rebin el coneixement i la fe diran: "En veritat, us heu quedat segons el Llibre d'Al·là fins al Dia de la Resurrecció. I aquest

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ

és el Dia de la Resurrecció, però vosaltres no us vau preocupar de saber-ho".

الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلِكَيْتُمْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

58. Així en aquest dia les excuses no serviran de res als injustos, ni se'ls permetrà accedir al *Seu* llindar.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

59. Però en veritat, en aquest Alcorà hem proposat als homes tota mena de paràboles i certament si els portes un Senyal, els incrèduls diran amb seguretat: "Només sou uns mentiders".

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ، وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
مُتَّبِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Així segella Al·là els cors dels que no tenen coneixement.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Sigues, doncs, pacient. En veritat, la promesa d'Al·là és veritable, i no permetis que et posin en dubte els que no tenen cap certesa *en la fe*.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَا
يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾

CAPÍTOL 31

LUQMAN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, títol i context

Per consens general, es considera que la Surah fou revelada a la Meca cap a la meitat del període mequí o, com diuen alguns, els anys sisè o setè de la Crida. La Surah anterior, Al-Rum, va acabar assenyalant que l'Alcorà explica plenament tots els ensenyaments que tracten del desenvolupament i progrés espiritual de l'home. Però els incrèduls no tenen ulls per veure la veritat, ja que tenen segellat el cor. Veuen Senyal rere Senyal i tanmateix, continuen amb la cantarella que el Sant Profeta és un mentider i un falsificador. Aquesta Surah comença amb l'afirmació solemne que el Sant Profeta no és ni mentider ni falsificador i que aquest Llibre, l'Alcorà, li ha estat revelat pel Déu savi i Omniscient. És ple de saviesa i duu al buscador honrat de la veritat al camí recte. En la Surah anterior, es va esmentar també que la causa de l'Islam continuarà progressant i triomfant, i els incrèduls trobaran la derrota, la desgràcia i la humiliació. En aquesta Surah s'aclareixen una mica més els principis morals amb què les nacions i persones poden aconseguir l'èxit i la prosperitat, i també atènyer la grandesa i l'eminència.

Tema

Ja en el seu començament, la Surah es refereix a la condició “sine qua non” de l'èxit (una fe correcta i una acció adequada) i continua tractant alguns principis morals universals d'un savi no àrab, Luqman. El principi bàsic és que Déu és Un i que tots els altres ideals nobles provenen d'aquesta creença. El segon principi en importància després de la Unicitat Divina és el referent a les obligacions envers els pares. Entre aquests, s'ensenyen dos fonaments bàsics per al musulmà: subordinar totes les seves lleialtats a Déu i no permetre que cap altra lleialtat, ni tan sols la dels pares, entri en conflicte amb la lleialtat al seu Creador. Però en cap circumstància, s'ha de deixar de ser amable, considerat i respectuós amb ells. Tot seguit, s'afirma que el deure de l'home amb Déu té la seva vessant pràctica en el compliment de les Pregàries i les seves obligacions de fer el bé a la humanitat i abstenir-se del mal. La Surah diu que quan un veritable creient es dedica a la noble i àrdua tasca de predicar la veritat i exhortar al poble a viure justament, les dificultats i entrebancs que el destorben pel camí, ha de lluitar contra l'oposició, l'abús i la persecució. Se li diu que suporti tot això amb paciència i fortalesa. Quan no se sent desanimat o es desmaia per l'oposició i persecució amb què ha d'enfrontar-se en el compliment d'aquesta tasca noble i difícil, l'èxit va al seu encontre i grans multituds li ofereixen la seva aliança. A l'hora dels aplaudiments i de l'aclamació, no ha de perdre la seva serenitat mental i ha d'estar especialment en guàrdia contra l'orgull i l'arrogància. La Surah fa després referència a les lleis de la natura i amb això, vol mostrar que aquestes lleis treballen a favor de l'Islam. Finalment, acaba amb una nota d'advertència als incrèduls, ja que s'apropa ràpidament el dia en què se'ls retrans els comptes, en què la seva riquesa i la seva influència, poder i prestigi, no els servirà de res. Fins i tot els seus fills acceptaran l'Islam i empraran la seva riquesa per promoure la seva causa.

☆ سُورَةُ لُقْمَانَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَأَرْبَعَةٌ رُكُوعَاتٌ

LUQMAN

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Alif Lam Mim.¹

الْم ۝۲

3. Aquests són versicles del Llibre de la Saviesa.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝۳

4. Guia i misericòrdia per a aquells que fan el bé.

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۝۴

5. Aquells que compleixen la Pregària, paguen el *Zakat* i tenen una ferma en el Més Enllà.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۵

6. Són ells els que segueixen la guia del seu Senyor i els que prosperaran.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۶

7. Entre els homes n'hi ha algun que canvia la *guia* per històries vanes per apartar *els homes* del camí d'Al-là, sense coneixement, burlant-se'n. Per a ell hi haurà un càstig ignominiós.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يُتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۷

8. I quan se'ls reciten els Nostres Senyals, se n'aparta amb orgull, com si no els hagués sentit, com si hi hagués un pes en la seva oïda. Anuncia'l, doncs, un càstig dolorós.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَ لِيَ مُشْتَكِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۸

9. En veritat, aquells que creuen i fan bones obres tindran Jardins de Plaer.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝۹

10. On viuran, Al-là *ha fet* una promesa veritable. Ell és Poderós, el Savi.

خَالِدِينَ فِيهَا، وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۰

¹ Sóc Al-là, Qui tot ho Sap.

11. Ha creat els cels sense cap suport que pugueu veure i ha posat a la terra muntanyes fermes perquè no es moguin amb vosaltres, i hi ha escampat tota mena d'animals. Nosaltres hem enviat aigua dels núvols i hem fet créixer totes les espècies nobles.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
وَ أَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَايِمًا مِّن
تَمِيمٍ لَّكُمْ وَ بَسَّ فِيهَا مِن كُلِّ
دَابَّةٍ وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝

12. Aquesta és la creació d'Al·là. Mostreu-me ara el que han creat d'altres, tret d'Ell. No, però els injustos estan en un error evident.

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ؕ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

R.2.

13. Nosaltres vam concedir la saviesa a Luqman, *tot dient-li*: "Sigues agraït amb Al·là", perquè aquell que és agraït, ho és només *pel bé* de la seva pròpia ànima, però aquell que és desagraït ha de saber que Al·là és, de ben segur, Autosuficient, Mereixedor de lloança.

وَ لَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ
لِلَّهِ ؕ وَ مَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَ مَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

14. I *recorda't* de quan Luqman digué al seu fill mentre l'exhortava: "Oh, estimat fill! No associïs iguals a Déu: és una greu maldat".

وَ إِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ
يُعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ
إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝

15. Hem donat recomanacions a l'home sobre els seus pares -la seva mare el porta amb pena rere pena, i triga dos anys en deslletar-lo. "Dóna'm les gràcies a Mi i als teus pares. Cap a Mi és el retorn *final*".

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَ هُنَّ عَلَى وَهْنٍ
وَ فَضْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي
وَ لِيُؤَدِّيكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝

16. "Però si discuteixen amb tu perquè M'associïs el que no desconeixes, no els obeeixis. Mostra't amable amb ells *en tots* els assumptes mundans, però *en els espirituals* segueix el camí de qui torna cap a Mi. Més endavant, tornareu a Mi i us informaré del que solíeu fer".

وَ لَإِن جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي
مِمَّا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَ صَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَ أَتَّبِعْ سَبِيلَ مَن آتَىٰكَ
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ثُمَّ لِيَ مُرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

17. "Oh, estimat fill meu! Tot i que tingué el pes d'un gra de mostassa, i tot i que estigués en un roca, als cels o a la terra, Al·là, de ben segur, ho traurà a la llum. En veritat, Al·là és el Coneixedor de totes les subtilitats, l'Omniscient".

18. "Oh, estimat fill meu! Compleix la Pregària, recomana el bé i prohibeix el mal i resisteix amb paciència el que et pugui sobrevenir. En veritat, aquests són els assumptes que *exigixen* una resolució ferma".

19. "No inflis les teves galtes amb l'orgull, ni caminis per la terra amb insolència; en veritat, Al·là no estima aquell que actua amb arrogància i jactància".

20. "Camina amb pas moderat i abaixa la veu; en veritat, la veu més desagradable de totes és la veu dels ases".

R.3.

21. No heu vist que Al·là ha sotmès al vostre servei tot el que hi ha als cels i a la terra, i us ha donat els Seus favors, *tant* exteriorment com interiorment? Entre els homes n'hi ha que discuteixen sobre Al·là, sense coneixement ni guia i sense un judici lúcid.

22. Però quan se'ls diu: "Seguiu el que Al·là ha revelat", responen: "No, seguirem el que vam veure que seguien els nostres pares". Com! Encara que Satanàs els estigués convidant al càstig del foc ardent?

23. Aquell que se sotmet *del tot* a Al·là i fa el bé, en veritat s'ha aferrat a

يُبَيِّنِي لِأَتَّهَأَ إِنَّ تَكُ وَثِقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
حَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

يُبَيِّنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ
إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٥﴾

وَلَا تُصَوِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٦﴾

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِّنْ
صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ
الْحَمِيرِ ﴿١٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ
نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿١٨﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ
إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٩﴾

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

que Al·là coneix perfectament el que feu?

31. Això és perquè només Al·là és el *Déu* veritable, i tot el que ells invoquen fora d'Ell és falsedat, perquè només Al·là és l'Excel·lent, l'Incomparablement Gran.

R.4.

32. És que no veus que els vaixells naveguen per la mar per la gràcia d'Al·là, perquè us mostri els Seus Senyals? En això tenim certament Senyals per a aquell que sigui pacient i agraït.

33. Quan les onades els cobreixen com *nombrosos* mantells, invoquen Al·là amb sinceritat en Ell en la fe. Però quan Ell els duu sans i estalvis a terra ferma, alguns d'ells segueixen el camí recte. I ningú no nega els Nostres Senyals, tret del pèrfid i els desagraïts.

34. Oh humans, busqueu la protecció al costat d'Al·là i temeu el dia en què el pare no pugui fer res pel seu fill, ni el fill pugui fer res pel seu pare. La promesa d'Al·là és, en veritat, certa. No deixeu, doncs, que la vida mundana us sedueixi i que l'Enganyador us enganyi sobre Al·là.

35. En veritat, només Al·là posseeix el coneixement de l'Hora. Ell envia la pluja i sap el que hi ha al ventre. Ningú no sap en quin lloc morirà. En veritat, Al·là és l'Omniscient, El que se n'assabenta de Tot.

اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

﴿٣١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلُكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُزَيِّكُم مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُمُ الرِّبَّانِ ؕ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ فَمِنَهُم مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلٌّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاخْشَوْا يَوْمَ مَا
لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ
هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَوَلَا يُغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ
الْغَيْثَ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

﴿٣٥﴾

CAPÍTOL 32

AL-SALLDAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah també fou revelada a la Meca. L'anterior va acabar afirmant que només Déu sap quan un poble concret pujarà o caurà, i només Ell té cura de les necessitats físiques de l'home i dels seus requisits morals i espirituals. La present Surah comença afirmant que, essent Déu el Senyor de tots els mons, en les Seves mans estan tots els mitjans dels quals depenen el progrés i la prosperitat de les nacions i dels individus, i només Ell controla les causes que porten a la seva decadència i destrucció.

Tema

El tema principal de la Surah és el triomf final de l'Islam. Comença amb una enèrgica refutació de l'acusació dels incrèduls, els quals diuen que l'Alcorà és una falsificació i que el Sant Profeta és un impostor. El Profeta, diu, no és un impostor, perquè els impostors mai no se n'han sortit en les seves missions, mentre que la causa del Sant Profeta avança dia a dia amb passes de gegant. L'Alcorà tampoc no és una falsificació perquè ha estat revelat a temps i està d'acord amb les exigències de la veritat i de la justícia, atenent a totes les necessitats i requisits morals i espirituals de l'home, i també perquè tot l'univers sembla treballar en suport i defensa del seu Missatge. La Surah fa llavors una petita digressió i presenta la profecia que diu que, després del seu inicial progrés, l'Islam patirà una davallada temporal; un eclipsi comparatiu de mil anys que anirà seguit d'una segona renaixença, com a resultat de la qual recuperarà la seva glòria original i avançarà per una camí d'èxits continuats. Tot seguit, la Surah presenta una bella il·lustració sobre com des d'un bell començament ben insignificant, l'Islam augmentarà la seva força, creixerà, s'estendrà i esdevindrà una força poderosa. Es tria l'exemple del naixement insignificant de l'home a partir de la simple argila. Cap al final, la Surah resumeix el tema central i afegeix que l'aparició del Sant Profeta no és res nou. De la mateixa manera que en el món físic, quan la terra és esquerdada i eixuta, Déu envia la pluja i comença a bategar amb nova vida; de la mateixa manera en el camp espiritual, quan la humanitat camina a les palpentes i vacil·lant en les tenebres espirituals, es suscita un Missatger diví i els espiritualment morts reben una nova vida a través d'ell.

AL-SALLDAH

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Alif Lam Mim.¹

الْم ﴿٢﴾

3. La revelació del Llibre -no hi ha dubte sobre això- procedeix del Senyor dels mons.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأَذِيبَ رَفِيعٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣﴾

4. És que diuen: "Ell ho ha inventat?" No, és la veritat del teu Senyor, perquè avisis el poble al qual no ha arribat cap Amonestador abans de Tu, perquè segueixen afortunadament la guia.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مِمَّا آتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤﴾

5. Al-là és Qui creà els cels i la terra i el que hi ha entre ells, en sis períodes. Després es va establir en el Tron. No teniu ajuda ni intercessor fora d'Ell. És que no hi pensareu?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥﴾

6. Ell disposarà les Ordres Divines des del Cel per a la seva execució a la terra i, un cop completat el cercle, torna a pujar a Ell en un dia que té una durada, segons els vostres càlculs, de mil anys.

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا تَعُدُّونَ ﴿٦﴾

7. Així és el Coneixedor de l'invisible i del visible, el Poderós, el Misericordiós.

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٧﴾

¹ Jo sóc Al-là, l'Omniscient.

8. Aquell que ha fet perfecte allò que ha creat. Ell inicià la creació de l'home d'argila.

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٨﴾

9. Després va crear la seva progènie a partir d'un extracte d'un líquid insignificant.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ
مَّهِينٍ ﴿٩﴾

10. Més endavant, li donà l'equilibri i li va insuflar el Seu esperit. Ell us donà l'oïda, la vista i els cors. Però ben poc li ho agraiïu!²

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَ
جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ
الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Ells diuen: "Com! Quan estiguem perduts a la terra, ens convertirem en una nova creació?" No, només són incrèduls en la trobada amb el seu Senyor.

وَقَالُوا إِنَّا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ
لَإِنَّا لَنُفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُم بِلِقَائِ
رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١١﴾

12. Digues-los: "L'àngel de la mort encarregat de vosaltres us farà morir; més endavant, sereu retornats al vostre Senyor".

قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي
وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

R. 2.

13. Tant de bo poguéssiu veure els culpables, amb els seus caps inclinats davant del seu Senyor i *dient*: "Senyor Nostre, hem vist i hem sentit, retorna'ns perquè puguem fer bones obres, perquè ara n'estem convençuts".

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا
رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا
وَسَمِعْنَا فَآرَجَعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Però si haguéssim *imposat* la Nostra voluntat, podríem haver donat la guia a cada ànima, però la Meva obra, *en relació amb els malvats*, calia que es complís: "Ompliré l'infern amb yinns i homes, tots junts".

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى
وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

² La paraula "fo'ad" emprada al Sarit Alcorà no només significa "cor", sinó que expressa el lloc més elevat del coneixement. Vegeu 28-11, 53-12, 46-27 i 14-38.

15. Tasteu, doncs, *el càstig de les vostres obres* per haver oblidat la trobada d'aquest dia. Nosaltres *també* us hem oblidat. Tasteu, doncs, el llarg càstig pel que solíeu fer.

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Només creuen en els Nostres Senyals aquells que, quan se'ls recorda, s'agenollen a terra de bocaterrosa, celebren les lloances del seu Senyor i no són orgullosos.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا
ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

17. Els seus costats es mantenen allunyats dels llits. Invoquen el seu Senyor amb temença i esperança, i gasten del que els hem concedit.

تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾

18. No hi ha cap ànima que conegui la joia que és reservada per als seus ulls, com a recompensa per les seves *bones* obres.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ
أَعْيُنٍ بِجَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

19. És que el creient és, doncs, com el desobedient? No, no són iguals.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾

20. Quant a aquells que creuen i fan bones obres, tindran Jardins de Llar Eterna, com a premi, pel que acostumaven a fer.

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ زُرُّوْا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Però quant als desobedients, la seva llar serà el Foc. Sempre que en vulguin sortir, tornaran a ell i se'ls dirà: "Tasteu el càstig del Foc que solíeu negar".

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. I és ben cert que els farem tastar el càstig menor abans del càstig més gran, perquè tornin a *Nosaltres amb penediment*.

وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Qui actua més injustament que aquell a qui se li recorda els Senyals del seu Senyor i s'allunya després d'ells? Nosaltres certament castigarem els culpables.

R.3.

24. Vam lliurar a Moisés el Llibre -no dubtis, doncs, quant a la trobada amb Ell- i el vam convertir en una guia per als Fills d'Israel.

25. I vam fer sorgir d'entre ells uns caps que van guiar *el poble* seguint el Nostre manament, mentre *ells mateixos* eren perseverants i tenien una fe ferma en els Nostres Senyals.

26. En veritat, el teu Senyor és Qui jutjarà entre ells en el Dia de la Resurrecció sobre allò en què divergeixen.

27. No els serveix de guia la quantitat de generacions que hem destruït abans d'ells, per les llars dels quals *ara* caminen ells? Aquí hi ha certament uns Senyals. No voldran escoltar?

28. És que no han vist que Nosaltres portem l'aigua a la terra seca i en produïm collites de les que mengen els seus bestiaris i ells mateixos? Per què no hi paren atenció?

29. Ells diuen: "Quan vindrà aquesta victòria, si sou veritables?"

30. Digues-los: "En el dia de la victòria la fe dels incrèduls no els servirà de res, ni se'ls concedirà cap respir".

31. Allunya't, doncs, d'ells i espera. Ells també s'esperen.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٤﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا تَوَكَّلْنَا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَقْبَلُوا يَسْمَعُونَ ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ لَهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٤١﴾

CAPÍTOL 33

AL-AHZAB

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada a Medina entre els anys cinquè i setè de la *Hillrah*, i probablement fins al vuitè i novè any. Hi ha prou proves per demostrar aquest fet. En els capítols immediatament anteriors, es va profetitzà diverses vegades, i amb insistència, que l'Islam continuaria progressant i augmentat en força fins que tota Aràbia acceptés el Missatge, i que la idolatria desapareixeria del país per no tornar mai. En la Surah immediatament anterior, Al-Salldah, es va afirmar que els musulmans serien afavorits amb tota classe de comoditats físiques i prosperitat material. Cap al final, els incrèduls havien preguntat burletes, quan es compliria la profecia sobre la victòria de l'Islam i la seva expansió i extensió. La pregunta rep una resposta clara en aquesta Surah. Es diu que la profecia sobre l'avenç i el progrés de l'Islam s'havia complert ja i que l'Islam s'havia convertit en una gran potència.

Tema

Amb l'ascens al poder polític i al prestigi de l'Islam, i amb la seva aparició com un Estat complet, es van començar a revelar ràpidament els successius decrets de la *Shari'ah* per guiar els musulmans en qüestions polítiques i socials. Aquesta Surah inclou alguns d'aquests decrets. Al començament aboleix un dels costums més arrelats entre els àrabs: l'adopció del fill d'altri com a fill propi. Tot seguit, es refereix a una relació profunda i real que hi ha entre el Sant Profeta i els musulmans. En qualitat de pare espiritual, està més a prop d'ells que ells mateixos, i les seves mullers són les seves mares espirituals. A continuació, la Surah presenta una descripció força detallada de la Batalla de la Trinxera, la qual fou l'enfrontament més sagnant en què fins aleshores havien participat els musulmans. Tota Aràbia s'havia alçat com un sol home contra l'Islam i un exèrcit ben equipat, d'entre 10.000 i 20.000 homes, s'havia posat en marxa a Medina. Els musulmans tenien un nombre ridícul de 1.200, tot i que, segons alguns autors, el nombre total dels treballadors en l'excavació de la Trinxera, dones i nens inclosos, eren uns 3.000. El combat fou desigual. Els musulmans van passar per moments difícils. Però Déu envià les seves hostes i el potent enemic fou vençut. En els següents versicles, la Surah afirma que, per bé que en una comunitat religiosa mai no hi falten els fidels sincers i devots, també hi trobem els hipòcrites i els dèbils de fe. Aquests hipòcrites asseguren en veu alta que són veritables seguidors, però quan a l'època del Sant Profeta, Medina fou atacada per una força poderosa, van demanar estalviar-se anar a lluitar amb els musulmans fent servir excuses ridícules. Van faltar a la seva paraula. Els Banu Quraizah van ser els primers que van trencar el seu compromís i van deixar els musulmans sols quan van ser atacats per totes bandes i la mateixa sort de l'Islam penjava d'un fil. Després de la dispersió dels Confederats, el Sant Profeta va avançar contra ells i van rebre el càstig merescut.

Com a resultat de la Batalla de la Trinxera i de l'expulsió posterior dels Banu Quraizah, els musulmans es van quedar amb un gran botí. D'una minoria econòmicament pobra i

perseguida, van esdevenir un Estat ric, potent i pròsper. La riquesa material va causar la preocupació pels assumptes mundans, el desig de les comoditats i l'apatia davant el servei i el sacrifici. Aquest és un estat de coses que un Reformador ha d'evitar ben especialment. L'amor a la vida fàcil i a la comoditat sol aparèixer primer en l'àmbit familiar i, atès que els membres de la família del Sant Profeta havien de servir com a models de conducta social, era convenient que se'ls exigís ser un exemple en la renúncia d'ells mateixos. Es demanà a les esposes del Sant Profeta que triessin entre una vida còmoda i d'abundància, i una simple companyia d'austeritat, i sense dubtar-ne ni un moment, van elegir aquesta última. Van preferir la companyia del Profeta. Les esposes del Sant Profeta van rebre la recomanació de donar exemple de pietat i conducta pietosa, com esqueia en el cas de les esposes del més gran dels Profetes de Déu i per mantenir la dignitat i el decòrum de la seva posició exaltada, i ensenyar als musulmans els preceptes i manaments de la seva religió. La Surah fa després referència al matrimoni de Zainab amb Zaid. El fracàs d'aquest matrimoni i del matrimoni posterior de Zainab amb el Sant Profeta va servir per a una doble finalitat. Lliurant en matrimoni Zaibab, la seva pròpia cosina i dona de raça àrab pura, profundament orgullosa dels seus antecessors i de la seva alta posició social, a un esclau alliberat, el Sant Profeta havia volgut tirar per terra totes les insidioses distincions de classe i divisions que havia patit la societat àrab, ja que, segons l'Islam, aclareix un possible malentès al qual hauria pogut donar origen l'abolició del costum de l'adopció, és a dir, que, en absència de fills reals, el Sant Profeta moriria sense descendència i el Seu Moviment començaria a marcir-se per no tenir hereu. Diu que entrava en els plans de Déu que el Profeta no tingués descendència masculina, ja que era el pare espiritual de tota la humanitat. Com a prova pràctica d'aquesta afirmació, donaria la vida a una comunitat de fills espirituals, justos i lleials. Com que el sant Profeta és el pare espiritual dels Fidels, continua la Surah, les seves mullers són les seves mares espirituals i per tant, el matrimoni amb elles, després de la mort del Sant Profeta, és un greu pecat. Es diu que el mateix Sant profeta no es divorcià de cap de les seves mullers existents, ni n'augmentarà el nombre, i s'aconsella a les seves esposes que, d'acord amb la seva dignitat de "Mares de Fidels", haurien de respectar determinades normes quant al vestir, etc., quan han de sortir a l'exterior. Aquesta ordre, la qual imposa la intimitat i el decòrum, s'aplica de la mateixa manera a totes les dones musulmanes. Cap al final, la Surah assenyala l'excels destí de l'home i les seves grans possibilitats com a coronació de tota la creació de Déu. Se li ha dotat de poders més grans i capacitats negades a d'altres éssers i per tant, només ell, entre tota la creació, pot, basant-se en les lleis de la *Shari'ah*, imbuir-se i reflectir en la seva persona els atributs Divins.

AL-AHZAB

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh tu, Profeta, fes d'Al·là el teu escut i no segueixis *els desitjos dels* incrèduls i els hipòcrites. En veritat, Al·là és l'Omniscient, el Savi.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَ الْمُُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٢﴾

3. Segueix el que t'ha estat revelat pel teu Senyor. En veritat, Al·là coneix molt bé el que feu.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ لَكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٣﴾

4. Confia en Al·là, perquè amb Al·là n'hi ha prou com a Guardià.

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤﴾

5. Per a cap home Al·là ha creat dos cors al pit. Ni ha convertit les vostres mullers en les vostres mares pel fet que us adreceu a elles com a mares, i us absteniu per això de mantenir relacions conjugals, ni ha fet que els vostres fills adoptats siguin els vostres fills *de veritat*. Aquestes són *simples* paraules de la vostra boca, mentre que Al·là diu la veritat i Ell us guia vers el camí *recte*.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي
جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ أَرْوَاجَ
نُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ وَمَا جَعَلَ
قَوْلَكُمْ بِآفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ
الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٥﴾

6. Crideu-los pels *noms dels* seus pares. Això és més equitatiu a ulls d'Al·là. Però si no en coneixeu els pares, ells són els vostres germans en la fe i els vostres amics. No us poden atribuir res per qualsevol error que cometeu en *aquesta qüestió*, però *sereu responsables* del que feu deli-beradament. Perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

أَدْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ ۗ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا أَسْمَاءَهُمْ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ مَوَالِيكُمْ ۗ وَ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ ۗ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

7. El Profeta està més a prop dels creients que ells mateixos, i les seves mullers són *com* mares per a ells. I alguns parents estan més a prop a altres en el Llibre d'Al·là *pel que fa als drets*. Així doncs, els familiars tenen preferència sobre els creients i els emigrants en aquest punt, malgrat que els favors de bona voluntat que feu als propis amics. Això és *també* escrit en el Llibre de la Natura.

الَّتِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ
ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٤٦﴾

8. I *recorda't* de quan vam establir el pacte amb els Profetes, així com amb tu, i amb Noè, Abraham, Moisès i Jesús, el fill de Maria, perquè *en veritat* vam establir amb ells una solemne aliança.

وَلَاذَّخَرْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَ
عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٤٧﴾

9. Perquè Ell interrogui els veritables sobre la seva veracitat. Però per als incrèduls ha preparat un dolorós càstig.

لِيَسْئَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ
وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٤٨﴾

R. 2.

10. Oh creients! Recordeu el favor d'Al·là amb vosaltres quan us van caure a sobre exèrcits que no vèieu. Però Al·là veu el que feu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٤٩﴾

11. Quan van arribar fins a vosaltres des de dalt i des de baix, quan els *vostres* ulls es van distreure i els *vostres* cors us van pujar a la gola, i va començar a tenir pensaments impropis sobre Al·là.

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنكُمْ وَإِذْ رَأَيْتُمُ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونًا ﴿٥٠﴾

12. *Allà i aleshores* van posar als creients *amargament* a prova i van patir una forta sotragada.

هَنَالِكِ ابْتَلَىٰ الْمُؤْمِنُونَ وَزَلْزَلُوا
زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿٥١﴾

13. Quan els hipòcrites i els de cor malalt van dir: "Al·là i el Seu Missatger només ens han promès l'engany".

وَلَاذِ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا^[١٣]

14. I quan un grup d'ells va dir: "Oh poble de Yazrib, *potser* no podeu resistir l'enemic, torneu, doncs". I fins i tot un grup d'ells va demanar permís al Profeta dient: "Les nostres cases estan exposades i indefenses". En veritat, no estaven exposades. Només intentaven fugir.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا^١ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ^٢ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا^[١٤]

15. Els volien envair des de totes bandes de la ciutat, i si els haguessin demanat que reneguessin, ho haurien fet immediatament, i hi haurien dubtat ben poc.

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأْتَوْهَا وَمَا تَلَبَّتْهُا بِمَآءٍ إِلَّا يُسِيرًا^[١٥]

16. En veritat, ja havien pactat amb Al·là no girar l'esquena. I d'un pacte fet amb Al·là caldrà retre comptes.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ^٣ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَشْهُورًا^[١٦]

17. Digues-los: "La fugida no us servirà si escapeu de la mort o la matança, i fins i tot llavors guanyareu ben poc".

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَإِذَا لَأُ مَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا^[١٧]

18. Digues-los: "Qui pot salvar-vos contra Al·là si és el Seu desig fer-vos mal o si el seu desig és mostrar-vos la misericòrdia?" I no trobaran cap amic ni cap ajuda tret en Al·là.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَخَصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِن أَرَادَ بِكُمْ سُوْءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً^٤ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا^[١٨]

19. En veritat, Al·là coneix aquells que de vosaltres que destorben els homes i els que diuen als seus germans: "Veniu amb nosaltres", i no

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا^٥ وَ

¹ Éste es el nombre por el que se conocía a Medina antes de la Hillrah.

més van a la lluita uns breus moments.

20. I estan poc avesats a *parlar bé de vosaltres*. Però quan s'acosta el perill, els veus que miren cap a tu, amb els ulls que els donen voltes com qui es troba esgarriat per la proximitat de la mort. Però quan la por ha passat, us assalten amb les seves llengües afilades, cobejant tenir riqueses. Aquests no han cregut mai. Al·là ha fet les seves obres nul·les i sense mèrit. Això és ben fàcil per a Al·là.

21. Pensen que les tribus *invasores* no se n'han anat. Però si les tribus *envaïssin de nou*, s'estimarien més estar entre els àrabs nòmades del desert, demanant notícies vostres. Però si estiguessin entre vosaltres, només lluitarien poc.

R.3.

22. En veritat, teniu en el Profeta d'Al·là un model excel·lent, per a aquell que tem Al·là i l'Últim Dia i es recordi molt d'Al·là.

23. Però quan els creients van veure els invasors, van dir: "Això és el que Al·là i el seu Missatger ens van prometre, i Al·là i el Seu Missatger deien la veritat". I això només va fer augmentar la seva fe i la seva submissió.

24. Entre els creients hi ha homes que han respectat l'aliança que van fer amb Al·là. Però n'hi ha *alguns* que van complir la seva promesa i *d'altres* que segueixen esperant i no han canviat gens.

لَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٠﴾

أَشْحَقَّ عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ
جِدَادٍ أَشْحَقَّ عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١١﴾

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۗ وَإِن
يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْنَ أَنَّهُمْ
بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَن
أَنْبَاءِكُمْ ۗ وَكَوْنُوا فِيكُمْ مَّا
كُنْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٢﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿١٣﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ ۗ قَالُوا
هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ﴿١٤﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ ۗ فَمِنْهُمْ مَّن
قَضَىٰ نَحْبَهُ ۗ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ ۗ وَمَا
بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿١٥﴾

25. Perquè Al·là recompensi el veritable per la seva veritat, i castigui els hipòcrites si així ho vol, o els mostri misericòrdia. En veritat, és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْمُفْسِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥﴾

26. Al·là va rebutjar aïrat els incrèduls; no van aconseguir cap bé. Perquè amb Al·là hi va haver prou per als creients en la batalla. Perquè Al·là és Potent, Poderós.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا، وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ، وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿١٦﴾

27. Ell ha desallotjat de les seves fortaleses aquells del Poble del Llibre que el van ajudar i ha encès la por en els seus cors. Vau matar alguns i vau fer presoners d'altres.

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيِّبَاتٍ عَلَيْهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ، فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿١٧﴾

28. I Ell us fa heretar la terra, les seves cases i les seves riqueses, i un país on mai no vau posar els peus. Perquè Al·là té poder sobre totes les coses.

وَأَوْزَعَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا، وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿١٨﴾

R.4.

29. Oh Profeta! Digues a les teves mullers: "Si voleu la vida d'aquest món i els seus guarniments, veniu doncs, us proveiré i us alliberaré de manera decorosa".

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَهِبْ ثِيَابَهُ مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿١٩﴾

30. "Però si voleu Al·là i el Seu Misatger, i la Llar del Més Enllà, llavors Al·là en veritat ha preparat una gran recompensa per a aquelles de vosaltres que facin el bé".

وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٠﴾

31. Oh, esposes del Profeta! Si una de vosaltres fos culpable d'un comportament clarament deshonorable, el càstig li serà duplicat. I això és fàcil per a Al·là.

لِيُنْسَأَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِي مِثْلَهُ بِقَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفَ لَهَا الْعَذَابَ ضِعْفَيْنِ، وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢١﴾

PART 22

32. Però aquella de vosaltres que obeixi Al·là i el seu Missatger i faci bones obres, li donarem la seva recompensa duplicada. Perquè hem preparat per a ella una provisió honorable.

33. Oh, esposes del Profeta! Sou diferents d'altres dones mentre sigueu justes. No sigueu, doncs, massa suaus en les vostres paraules, perquè no se senti temptat aquell que tingui el cor malalt, i parleu amb paraules pudoroses.

34. Quedeu-vos a casa vostra *amb dignitat*, no us guarniu amb l'estil que us embellíeu en els dies de la ignorància, compliu la pregària, pagueu el *Zakat* i obeïu Al·là i el Seu Missatger. En veritat, Al·là vol allunyar de vosaltres tot el que és impur, Oh Membres de la Casa, i purifiqueu-vos completament.

35. I recordeu-vos del que es recita a casa vostra sobre els Senyals d'Al·là i de la saviesa. En veritat, Al·là és Qui coneix les subtileses, el Màxim Coneixedor.

R.5.

36. En veritat, els homes que se sotmeten a Déu i les dones que s'hi sotmeten, i els homes i dones que creuen, els homes i dones obedients, els homes i dones veritables, els homes i dones perseverants *en la seva fe*, els homes i dones humils, els homes i dones que donen almoines, que dejuenen, guarden *la castedat*, els homes que recorden molt Al·là i les dones que El recorden molt: per a tots ells

وَمَنْ يَثِقُنْتَ بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ
تَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
إِنَّ اتَّقِيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
فَيَغْطَمَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ
تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾

وَإِذْ كُنَّا مَا يَثُلُ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنَ الْآيَاتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخاشِعِينَ
وَالْخاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ

Al·là ha preparat el Seu perdó i una magnífica recompensa.

37. No correspon a un home creient o a una dona creient, quan Al·là i el Seu Missatger han decidit una qüestió, poder triar en el que els afecti. Perquè aquell que desobeeix Al·là i el seu Missatger, en veritat s'allunya en error evident.

38. I recorda't de quan vas dir a qui Al·là havia concedit els Seus favors i a qui tu també vas concedir els teus favors: "Conserva la teva muller per a tu i tem Al·là". Però al teu cor vas amagar el que Al·là trauria a la llum, i vas tenir por dels homes, mentre que Al·là tenia més dret que el temessis. Després quan Zaig va haver complert el que volia d'ella, *fins al punt de no necessitar-la més*, la vam unir en matrimoni amb tu, perquè no hi hagués cap impediment per als creients pel que fa a les esposes dels seus fills adoptats, un cop complert el seu desig. I el decret d'Al·là cal complir-lo.

39. No es pot donar la culpa al Profeta pel que l'ha fet responsable Al·là. *Aquest va ser, en efecte*, el costum d'Al·là amb els que van viure abans, i el manament d'Al·là és un decret promulgat.

40. Aquells que van transmetre el Missatge d'Al·là i El van témer, i només van témer Al·là. Perquè Al·là és suficient per al còmput.

41. Mohammad no és el pare de cap dels vostres homes, sinó que és el

اللَّهُ كَثِيرًا ذَالِكِرَاتٍ ۖ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ، وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٨﴾

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِي سُوءِ تَخَشَى النَّاسَ ۗ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۗ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ بِهَا لِيَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۗ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٤٠﴾

بِالَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤١﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ

Missatger d'Al·là i el Segell dels Profetes. I Al·là coneix perfectament totes les coses.

R.6.

42. Oh vosaltres, els que creieu! Recordeu-vos sovint d'Al·là.

43. I glorifiqueu-Lo al matí i a la tarda.

44. És Ell Qui us envia benediccions, i també ho *fan* els Seus àngels, perquè Ell us porti des de tota *mena de* tenebres vers la llum. Perquè Ell és Misericordiós amb els creients.

45. La seva salutació en el dia en què El trobin serà "pau", perquè Ell els ha preparat una recompensa honorable.

46. Oh Profeta! En veritat t'hem enviat com Testimoni, Portador de la bona nova i Amonestador.

47. Com a Convocador *dels homes* a Al·là per la Seva ordre i com a Llum resplendent.

48. Anuncieu als creients la bona nova que rebran una important gràcia d'Al·là.

49. I no segueixis els incrèduls ni els hipòcrites, ignora els seus entrebancs i confia en Al·là, perquè Al·là és suficient com Guardià.

50. Oh vosaltres, els que creieu! Quan contraieu matrimoni amb dones creients i després us en divorcieu abans de tocar-les, no teniu cap dret a sol·licitar un període *prescrit* d'es-

وَلَعِنَ رَسُولَ اللَّهِ وَحَاثَمَ النَّبِيِّينَ ۗ
كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا ﴿٣٢﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٣٣﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٣٤﴾

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۗ وَ
أَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٣٦﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا
مُنِيرًا ﴿٣٧﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٣٨﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعَا
أَذْهُمُ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ

pera abans que tornin a contreure matrimoni. Doneu-les, doncs, alguna provisió i acomiadeu-les de manera honorable.

51. Oh Profeta! T'hem fet lícites les teves mullers, els dots de les quals has pagat, les quals posseeix la teva destra d'entre aquelles que Al·là t'ha donat com a botí de guerra, les filles del teu oncle patern, les filles de les teves ties paternes, les filles del teu oncle matern i les filles de les teves ties maternes que han emigrat amb tu, i qualsevol *altra* dona creient si s'ofereix *en matrimoni* al Profeta, amb la condició que el Profeta vulgui casar-s'hi: això és només per a tu, i no per a *altres* creients. Hem donat a conèixer el que els hem ordenat a ells pel que fa a les seves esposes i a les que posseeixen les seves destres, perquè no hi hagi cap dificultat per a tu *en el compliment de la teva tasca*. Perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

52. Pots diferir casar-te amb qualsevol d'entre elles si ho vols, i rebre qui t'agradi. I si vols *prendre de nou* qualsevol de les que has abandonat no tindràs cap culpa. Això serà el més adient perquè els teus ulls es consolín, perquè no passin pena i totes elles s'accontentin amb el que tu els has donat. Perquè Al·là sap el que hi teniu als cors, i Al·là és Omniscient, Tolerant.

53. No és permès que *contreguis matrimoni* amb dones després d'això, ni canviar-les per *altres* esposes,

تَمَسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحَلَّلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
بِيَمِينِكَ مِمَّا آتَاكَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَ
بَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَا جَزَنَ مَعَكَ ز
وَأَمْرًا مُؤَمَّنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا
لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ
عَلِمْنَا مَا فَارَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ
حَرَجٌ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٢﴾

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُطَوِّبِي إِلَيْكَ
مَنْ تَشَاءُ ۚ وَمَنِ ابْتَعَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ ۚ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٣﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ
تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

encara que t'agradi la seva bondat, tret de qualsevol que posseeixi la teva destra. Perquè Al·là és Vigilant sobre totes les coses.

R.7.

54. Oh vosaltres, els que creieu! No entreu a les cases del Profeta, tret que us convidin a un dinar, i fins i tot llavors *no tan aviat* que hagueu d'esperar a la seva preparació. Però entreu-hi quan us convidin, i quan hagueu acabat de menjar, retireu-vos, sense intentar encetar una conversa. Això enutjaria el Profeta i Ell se'n avergonyiria de *demanar-vos que marxéssiu*. Però Al·là no s'avergonyeix *de dir* el que és cert. I quan els demaneu (a les esposes del Profeta) alguna cosa, demaneu-ho des de darrere una cortina. Això és més pur per als vostres cors i per als d'elles. I us correspon no causar cap molèstia al missatger d'Al·là, ni contraure mai matrimoni amb les seves esposes després d'ell. En veritat, això seria una monstruositat davant els ulls d'Al·là.

55. Tant si manifesteu com si amagueu alguna cosa, Al·là coneix perfectament tot.

56. *En aquest aspecte* no hi ha cap culpa en ells quant als seus pares, els seus fills, els germans o els fills dels seus germans, els fills de les seves germanes o les mullers, o aquells que posseeixen les seves destres. Temeu Al·là, *oh esposes del Profeta*, perquè en veritat Al·là és Testimoni de totes les coses.

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَت يَمِينُكَ ۚ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَاقِبًا ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا
بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى
طَعَامِهِ غَيْرَ نَظَرٍ لِنِسَاءِهِ ۚ وَلَئِنْ
دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ
فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثِهِ ۚ
إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي
مِنْكُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ۚ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا
رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ
مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ
عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا
أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا آبَائِ
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَت أَيْمَانُهُنَّ ۚ
وَأَتَّقِينَ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

57. Al·là i els Seus àngels envien benediccions al Profeta. Oh vosaltres, els que creieu! Invoqueu *també* benediccions sobre ell i saluteu-Lo amb la salutació de la pau.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

58. En veritat, aquells que molesten Al·là i el Seu Missatger, Al·là els ha maleït en aquest món i en el Més Enllà i ha preparat per a ells un càstig humiliant.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾

59. I aquells que molesten els creients i les creients pel que no han merescut, seran *culpables* de calúmnia i pecat manifest.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ ظَاهِرٍ مَّا كَانَتْ لَهُمْ جُلُودٌ مَّا أُكْتَسَبُوا فُتْرًا وَكَانُوا يُعْرَفُونَ بِالْبِغْيِ ﴿٥٩﴾

R.8.

60. Oh Profeta! Digues a les teves mullers, a les teves filles i a les dones dels creients que han de baixar els seus vestits externs des del cap sobre el seu rostre. Això és més adient, perquè siguin *així* reconegudes i no les molestin. Perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِئِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٠﴾

61. Si els hipòcrites, els de cor malalt, i els que escampen rumors sense fonament per la ciutat no desisteixen t'alçarem contra ells; després no estaran amb vosaltres, tret de per poc temps.

كَيْفَ لَمْ يَنْتَهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَادِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

62. *Llavors seran ells* maleïts. A qualsevol lloc en què es trobin seran empresonats i trossejats.

مَلْعُونِينَ ۖ إِذْ يَمْنًا تُمْقِفُوا أُخَذُوا وَكُفِّرُوا كُفْرًا ﴿٦٢﴾

63. Així ha estat la manera d'actuar d'Al·là en *el cas* d'aquells que van morir abans, i mai no trobaràs un canvi en la manera d'actuar d'Al·là.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَٰكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾

64. Els homes et pregunten sobre l'Hora. Digues-los: "El seu coneixement correspon *només* a Al·là". I què et donarà a conèixer que l'Hora és propera?"

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ فَلِ
إِتْمَاعِ عِلْمِهَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٣٦﴾

65. Al·là ha maleït certament els incrèduls i els ha preparat un foc flamejant.

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَآعَدَ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٣٧﴾

66. On viuran per sempre. No *hi* trobaran cap amic o ajudant.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَ
لَا نَصِيرًا ﴿٣٨﴾

67. En el dia en què els seus rostres es dirigeixin cap al Foc, diran: "Oh, tant de bo haguéssim obeït Al·là i el Missatger".

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَ
أَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٣٩﴾

68. I diran: "Senyor nostre, vam obeir els nostres caps i els grans d'entre nosaltres, i ells ens van apartar del camí".

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَ
كُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٤٠﴾

69. "Senyor nostre, dona'ls un doble càstig i maleeix-los amb la més gran de les malediccions".

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَآلَعْنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾

R.9.

70. Oh vosaltres, els que creieu! No sigueu com els que van ofendre i van *calumniar* Moisès; Al·là els va absoldre del que deien *d'ell*. I fou honorat davant dels ulls d'Al·là.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ أَذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ وَمَا
قَالُوا ۗ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٤٢﴾

71. Oh vosaltres, els que creieu! Te-meu Al·là i digueu la paraula justa.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ
قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٤٣﴾

72. Ell reformarà la vostra conducta i perdonarà els vostres pecats. Perquè aquell que obeeixi Al·là i el Seu Missatger assolirà certament el més gran dels èxits.

يُضِلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ رَحِيمٌ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٤﴾

73. En veritat, vam oferir la Confiança als cels, a la terra i a les muntanyes, però es van negar a acceptar-la i la van témer. Però l'home la va acceptar. En veritat, ell és *capaç* de ser cruel *amb ell mateix*, sense considerar-ne les conseqüències.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ
يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٣٣﴾

74. El resultat és que Al·là castigarà els homes i dones hipòcrites, i els homes i dones idòlatres. Però Al·là es dirigeix amb misericòrdia als homes i dones creients, perquè Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

CAPÍTOL 34

SABA

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, títol i context

La Surah fou revelada a la Meca. És difícil datar-la amb exactitud. Alguns estudiosos la situen en la meitat del període mequí i d'altres, com Rodwell i Noldeke, li assignen una data posterior. Els diversos capítols anteriors contenien profecies sobre l'avenç, progrés i victòria final de l'Islam sobre altres Religions, mentre que en el capítol immediatament anterior, Al-Ahzab, es tractava d'aquest tema amb força detall. Com van fracassar les forces combinades de les tenebres en el seu pervers disseny per destruir l'Islam i com l'Islam va sorgir d'una de les proves més severes de les quals se'n va sortir perfectament, ja que el seu poder i prestigi havien augmentat notablement. Tanmateix, en aquesta Surah s'avisava als musulmans que han d'estar en guàrdia contra la seva caiguda en els mals costums, perquè quan la riquesa i la prosperitat arriben a un poble, se senten atrets a una vida de facilitats i luxe. Atès que Déu no té cap relació especial amb cap comunitat durant tot el temps, si els musulmans, en els dies de la seva glòria i prosperitat material, portaran una vida de pecat, com ho van fer els sabeus o els israelites després de Salomó, patirien la seva mateixa sort.

Tema

La Surah comença amb la celebració de les lloances d'Al·là, "a Qui pertany tot el que hi ha als cels i tot el que hi ha a la terra". Amb això, es vol indicar que, en ser Déu tan Gran i Totpoderós, un poble que intenta desafiar la Seva autoritat, de ben segur que es toparà amb el fracàs i la frustració. Continua dient que els incrèduls s'enganyen dient que el rebuig del Missatge de l'Islam quedarà sense càstig i que "l'Hora mai no els arribarà". Se'ls avisa que el seu poder desapareixerà i que la seva glòria s'esvanirà, i que aquest fet serà una prova de la veritat de la missió del Sant Profeta. Tot seguit, la Surah fa una referència bastant detallada dels Profetes David i Salomó, els quals van fer importants conquestes i van sotmetre les tribus rebels i en els seus regnats es va arribar el poder i la glòria dels israelites van arribar al seu punt àlgid. Però amb l'orgull del seu poder i prosperitat, els israelites van caure en costums perversos i van començar a menar una vida de pecat. Aquesta referència als israelites va seguida d'una altra als sabeus, que van ser un poble pròsper i culte però que, com els israelites, van desafiar i desobeir els manaments divins, i com ells, va despertar la ira de Déu i van ser destruïts amb una terrible inundació. Fent referència al poder, la glòria i la prosperitat dels Israelites en temps de David i Salomó, i a la dels sabeus, i a la destrucció posterior de tots dos, la Surah avisa als musulmans que també a ells se'ls concedirà la riquesa, el poder i la prosperitat, però si en el dia de la seva glòria ells, com els israelites i els sabeus, es lliuren a una vida de luxe i comoditats, seran castigats com ells. Tot seguit, la Surah presenta el seu tema principal: l'ascensió progressiva de la causa de l'Islam i la trista sort que espera als idòlatres i a les seves falses deïtats. Es desafia als incrèduls perquè invoquin els seus déus per tal de destruir el progrés de l'Islam i perquè aturin la decadència i caiguda dels seus propis ideals falsos i institucions. Se'ls diu que cap poder a la terra no

podrà aturar que això passi. Perquè entenguin que la seva causa estava destinada a morir i l'Islam a arrossegar tot, també se'ls diu que estudiïn el desenvolupament de les lleis de la natura, ja que totes elles treballen al seu favor. En resposta a la pregunta dels incrèduls sobre quan es complirà la profecia sobre l'ascensió i progrés de l'Islam, la Surah continua sense fixar una data definitiva. Els seus senyals, diu, començaran a sorgir al voltant d'un any després de la Fugida del Sant Profeta de la Meca, quan els quraishitas, en bandejar-lo de la seva terra, es van fer mereixedors del càstig diví. Després d'això, la Surah assenyala que, sempre que apareix un Reformador diví, són els interessos creats i les classes privilegiades les que s'oposen en el seu camí. Senten i comprenen que l'èxit del nou Moviment afeblirà el seu poder sobre els pobres, els qual, acceptant un nou Missatger, es negaran a seguir explotats o aixafats. Ells lluiten contra ell aferrissadament i intenten eliminar-lo quan encara és un brot, i les classes oprimides i explotades són obligades, amb amenaça i intimidació, a acceptar la seva condició de cap i oposar-se al Reformador diví. Cap al final, la Surah esmenta un simple criteri gràcies al qual es pot esbrinar fàcilment que el Sant Profeta no és ni un impostor ni un boig, sinó que és un veritable Profeta de Déu. A l'impostor, diu, no se li permet mai prosperar i troba al final una trista fi, però la causa del Profeta avança i un boig mai no pot produir una revolta tan meravellosa en la vida de tot un poble com ha fet el Sant Profeta.

SABA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Tota lloança pertoca a Al·là, a Qui pertany tot el que hi ha als cels i tot el que hi ha a la terra. Seva és tota la lloança en el Més Enllà. Perquè Ell és el Savi, el Conscient.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٢﴾

3. Ell coneix tot el que s'endinsa en la terra i el que procedeix d'ella, tot el que baixa del cel i tot el que hi puja. Ell és Misericordiós, el Màxim Indulgent.

يَعْلَمُ مَا يَلْجِئُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٣﴾

4. Els que no creuen diuen: "Mai no ens arribarà a nosaltres l'Hora". Digues-los: "Sí, pel meu Senyor que coneix l'ocult, certament caurà sobre vosaltres. Ni el pes d'un àtom en els cels o la terra, ni res més petit o més gran se Li escapa, sinó que *tot està registrat* en un Llibre clar."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۗ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ ۗ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يُعْزِبُ عَنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٤﴾

5. "Perquè recompensi els que creuen i fan bones obres. Aquests són els que tindran el perdó i una provisió agradable".

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥﴾

6. Però *quant a* aquells que lluiten contra els Nostres Senyals, provant de frustrar els *Nostres Plans*, per a ells hi haurà el patiment d'un dolorós càstig.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُجْرِبِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ آلِيمٍ ﴿٦﴾

7. Els que han rebut el coneixement veuen que tot el que l'ha estat revelat pel teu Senyor és la veritat, i guia pel

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْحِلْمَ الَّذِي أَنْزَلْنَا لِيَكُونَ مِنَ زَكَاةِكَ ۗ هُوَ الْحَقُّ ۗ وَ

camí del Poderós, el Mereixedor de la Lloança.

8. Aquells que no creuen diuen: "Caldrà que us mostrem un home que us digui que quan sigueu reduïts a trossos, sereu *ressuscitats* com una nova criatura?"

9. "Ha forjat ell una mentida contra Al·là o li ha infligit la bogeria?" No, aquells que no creuen en el Més Enllà són els que pateixen el càstig i han anat massa lluny en l'error.

10. És que no veuen el que hi ha al seu davant i el que hi ha al seu darrere, del cel i de la terra? Si ho volem, podem fer que la terra s'enfonsi amb ells o fer que algunes peces del cel els caiguin al damunt. Aquí tenim, en veritat, un Senyal per a qualsevol servent penedit.

R.2.

11. Certament, vam concedir la Nostre Gràcia a David. "Oh vosaltres, muntanyes, dirigiu-vos a Déu amb total submissió juntament amb ell, i vosaltres, ocells, *feu el mateix*". Perquè Nosaltres vam fer que el ferro s'ablanís per a ell".

12. *Tot dient-li*: "Fes cotes de malla per a tot el cos i fes anells de la mida adequada. I fes el bé, perquè certament veig el que feu".

13. I vam sotmetre el vent a Salomó: el seu trajecte del matí va ser un viatge d'un mes, i el seu trajecte de la terra un viatge també d'un mes. I vam fer que per a ell fluís una font de

يَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى
رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلًّا
مُمَرِّقًا إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٨﴾

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ
بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي
الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿١٠﴾

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ
مَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنْ
نَشَاءُ نَحْشِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۗ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۗ يُجِبَالٌ
أَوْ يَبِ مَعَهُ وَالطَّيْرُ بِرِئَاؤِنَا لَهُ
الْحَرِيدُ ﴿١١﴾

أَنْ أَعْمَلَ سِيغْتٍ وَقَدَّرَ فِي الشَّرِّ ۗ وَ
أَعْمَلُوا صَالِحًا ۗ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١٢﴾

وَلَسَلَّيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوهاَ شَهْرًا وَ
رَوَاحَهَا شَهْرًا ۗ وَاسْلَنَا لَهُ عَيْنِ
الْقَطْرِ ۗ وَ مِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ

coure fos. I entre els yinn, n'hi va haver que van treballar per a ell, per ordre del seu Senyor. I *els havíem dit que* si qualsevol d'ells s'apartava del Nostre manament, li fariem tastar el càstig del foc flamejant.

14. Van fer per a ell tot el que va voler: palaus i estàtues, dipòsits com a estancs, i recipients grans fixats en els seus llocs per cuinar: "Trebal·leu, oh Casa de David, amb agraïment", però molt pocs dels Meus servents són agraïts.

15. Però quan vam decretar la seva mort (la de Salomó) res no els indicà que havia mort, tret d'una criatura de la terra que va devorar el seu bastó. Per això, quan va caure, els yinn van entendre ben clarament que si haguessin conegut l'ocult, no haurien estat en estat de turment ignominiós.¹

16. Aquí hi va haver en veritat un Senyal per a Saba en la seva pròpia terra: dos jardins a dreta i esquerra. "Mengeu de la provisió dels vostre Senyor i sigueu agraïts amb Ell. Una bona terra i un Senyor, Màxim Indulgent!"

17. Però es van apartar, per la qual cosa vam enviar contra ells una inundació d'aigua devastadora provinent d'una presa destruïda. I en comptes dels jardins, els vam donar dos jar-

يَدَيْهِ بِأَذْنِ رَبِّهِمْ وَ مَنْ يَزِرْهُ
مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُزِقْهُ مِنْ
عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٤﴾

بِعَمَلُونِ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَ
تَمَاثِيلٍ وَ جِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَ قُدُورٍ
رُسِيَّتٍ بَاعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَ قَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ
عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ مِنَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ
مِنْ سَاتِهِ ۖ فَلَمَّا حَرَ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا
لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ ۗ
جَنَّتَيْنِ عَنْ يَمِينٍ وَ شِمَالٍ ۚ كُلُوا مِنْ
رِزْقِ رَبِّكُمْ وَ اشْكُرُوا لَهُ ۗ بَلَدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَ رَبُّ غَفُورٌ ﴿١٦﴾

فَاعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ
الْعَرَمِ ۚ وَ بَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَ آثِلٍ وَ شَيْءٍ ۚ مِنْ

¹ La paraula "daa'bah" fa referència a tot tipus de vida animal. Per tant, la traducció de "criatura de la terra" s'ha de prendre com una metàfora i no en sentit literal. Es fa referència aquí al fill de Salomó que no heretà cap de les qualitats espirituals d'estadista que van distingir el seu il·lustre pare Salomó. Durant el seu mandat, va començar a fer-se palès que, de manera progressiva, als ulls dels caps poderosos que havien estat sotmesos i subjugats per Salomó, que aquest es trobava pràcticament mort. Es van rebel·lar amb èxit contra l'estat i van provocar la fragmentació del gran imperi.

dins que donaven fruits amargs, tamarindes i alguns lotus.

18. Que els vam donar a causa de la seva ingratitude, i no vam retribuir ningú *d'aquesta manera* tret dels desagraïts.

19. I entre ells i les ciutats que havien estat beneïdes per Nosaltres, vam posar *altres* ciutats que era clarament visibles, i vam fixar etapes fàcils com: "Viatgeu-hi de nit i de dia amb tota seguretat".

20. Però ells van dir: "Senyor Nostre, posa distàncies més llargues entre *les etapes dels* nostres viatges". I es perjudicaren ells mateixos. Per tant, els vam convertir en llegendes i els vam fer miques, i els vam reduir a trossets. Aquí hi ha en veritat Senyals per a qualsevol persona perseverant i agraïda.

21. Iblis va demostrar en veritat que la valoració que havia fet era correcta, per la qual cosa ells el van seguir, *tots* tret d'un grup *d'autèntics* creients.

22. I no tenia poder sobre ells, encara que va passar *així* perquè poguéssim distingir els que creien en el Més Enllà dels que en dubtaven. I el teu Senyor és Vigilant de totes les coses.

R.3.

23. Digues-los: "Invoqueu aquells que afirmeu que *són déus* fora d'Al·là. Ells no controlen *ni tan sols* el pes d'un àtom en els cels ni en la terra, ni hi tenen cap part; ni té Ell ningú que l'ajudi d'entre ells".

سِذْرَ قَلِيلٍ ۝۱۷

ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَ هَلْ نُجِزِي إِلَّا الْكَافِرَ ۝۱۸

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الْقَرْيَاتِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَاهِرَةً وَ قَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سَيَرُوا فِيهَا لَيَالِي وَ أَيَّامًا مِّنِين ۝۱۹

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَ مَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝۲۰

وَ لَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۲۱

وَ مَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّن هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۖ وَ رَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝۲۲

قُلْ اذْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا لَهُم فِيهِمَا مِن شِرْكٍَ وَ مَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ۝۲۳

24. Davant d'Ell no serveix cap intercessió tret de per a aquell a qui Ell li ho permet, fins que, quan els seus cors perden la por, diuen: "Què és el que va dir el teu Senyor?" Ells (els Missatgers) respondran: "La veritat". I Ell és l'Altíssim, el Gran.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ
أُذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ
قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقُّ ۖ وَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٤﴾

25. Digues-los: "Qui us dona l'aliment des dels cels i la terra?" Digues-los: "Al·là". O Nosaltres o vosaltres seguim la guia recta, o estem en error evident".

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
قُلِ اللّٰهُ ۗ وَاِنَّا اَوْ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. Digues-los: "No sereu interrogats sobre els vostres pecats, ni nosaltres serem interrogats sobre el que vosaltres feu".

قُلْ لَا تُسْـََٔلُوْنَ عَمَّا اَجْرَمْنَا وَ لَا نُسْـََٔلُ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Digues-los: "El Nostre Senyor ens aplegarà a tots, llavors Ell jutjarà entre nosaltres amb la veritat, perquè Ell és l'Àrbitre, l'Omniscient".

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ ۗ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٧﴾

28. Digues-los: "Mostreu-me aquells que heu associat a Ell com a iguals". No! No podreu fer-ho, perquè Ell és Al·là, el Poderós, el Savi.

قُلْ اُرْوِيْ اَلَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَاءَ
كَلٰٓءَ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾

29. Nosaltres només t'hem enviat com a portador de la bona nova i Amonestador per a tota la humanitat, però la majoria dels homes no ho saben.

وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيْرًا وَّاَنْذِرًا ۗ وَلِكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. I diuen: "Quan es complirà aquesta promesa, si sou veritables?"

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Digues-los: "Per a vosaltres és la promesa d'un dia en què no podeu quedar-vos enrere ni un sol moment, ni avançar-vos-hi".

قُلْ لَكُمْ مِّمَّآءُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُوْنَ
عَنْهٗ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِرُوْنَ ﴿٣١﴾

R.4.

32. Aquells que no creuen diuen: "Mai no creurem en aquest Alcorà, ni en el que va existir abans d'ell". Tant de bo poguessis veure quan es faci que els malvats compareguin davant del seu Senyor, donant-se'n els uns als altres la culpa. Els que es consideraven febles diran als orgullosos: "Si no hagués estat per vosaltres, de ben segur que hauríem estat creients".

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَكَوْتَرَىٰ لَإِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يُلْقُونَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْ لَمْ أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

33. Els que van ser orgullosos diran als considerats febles: "És que vam ser nosaltres els que us vam apartar de la guia, després que us arribés? No, en van ser vosaltres mateixos els culpables".

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

34. Però els considerats febles diran als que van ser orgullosos: "No, van ser *les vostres* maquinacions de nit i de dia, quan ens ordenàveu no creure en Al·là i exaltar els altres com iguals a Ell: ells van amagar *el seu* remordiment quan veien el càstig; i Nosaltres posarem cadenes al voltant del coll dels que no van creure. Només seran retribuïts pel que van fer".

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْبَلِيِّ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْتَابِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَهُمْ هُمْ يُجْرَدُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Mai no vam enviar un Amonestador a cap poble sense que els seus rics diguessin: "En veritat, no creiem en el que ens ha estat revelat".

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ells diuen: "Tenim més riqueses i fills, no serem castigats".

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٦﴾

37. Digues-los: "En veritat, el meu Senyor augmenta la provisió a qui Li plau i l'estreny *per a aquell que vol*:

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

però la majoria dels homes no ho saben".

R.5.

38. I no són la vostra riquesa ni els vostres fills els que us apropiaran més a Nosaltres quant a la posició, sinó que aquells que creuen i fan bones obres tindran una doble recompensa pel que van fer. I en mansions elevades estaran segurs.

39. *Quant als* que s'esforcen per frustrar *la finalitat dels* Nostres Senyals, ells són els que s'enfrontaran cara a cara al càstig.

40. Digues-los: "En veritat, el meu Senyor augmenta la provisió per a aquells dels Seus servents que Li agraden i l'estreny per als que *Ell vol*. I tot el que feu servir, Ell ho respondrà, perquè Ell és el Millor dels Proveïdors".

41. *Recorda't* del dia en què Ell els aplegarà tots; llavors dirà als àngels: "Són aquestes les persones que solien adorar-vos *especialment* a vosaltres?"

42. Respondran: "Sant ets Tu. Tu ets el nostre Protector contra ells. No, sinó que adoraven, els yinn. En ells era en qui creien la majoria d'ells".

43. "Així doncs, en aquest dia, no tindreu cap poder per beneficiar-vos o perjudicar-vos els uns als altres". I direm als que van actuar erròniament: "Tasteu el càstig del Foc que vaueu negar".

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآيَاتِنَا تُقَدَّرُ بِكُمْ عِندَنَا ذُلْفَىٰ إِلَّا مَنَٰمَنٌ وَعَمِلَ صَالِحًا زَقَا وَلِيكَ لَهُمْ جَزَاءٌ الضَّعِيفُ بِمَا عَمِلُوا وَ هُمْ فِي الْعُرْفِ أَيْمُونٌ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ وَ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّزُقِيِّنَ ﴿٤٠﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

قَالِیَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾

44. I quan els reciten els Nostres Senyals manifestos, diuen: "Aquest només és un home que prova d'apartar-vos del que adoraven els vostres pares". I diuen: "Només és una mentida inventada". I aquells que no creuen, quan els arriba la veritat, diuen sobre ella: "Això clarament només és màgia".

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ يَعْبُدُونَ أَبَاؤَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا لَفْظٌ مُّفْتَرٍ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوِ الْبَحْرُ مَلْحًا لَّجَاءَهُمْ ۗ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَمِنٌ ﴿٣٤﴾

45. No els vam donar llibres que van estudiar, ni els vam enviar cap Amonestador abans de tu.

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٣٥﴾

46. Però els que van existir abans que ells, *també* van rebutjar *la veritat*, i aquests no han arribat *ni tan sols* a una desena part del que els vam donar, però van tractar els Meus Misatgers de mentiders. Que *terrible* va ser el canvi que *Jo els vaig dur!*

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَمَا بَلَّغُوا مِغْشَاءَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ تَكْوِينِ ﴿٣٦﴾

R.6.

47. Digues-los: Només us encoratjo *a fer una cosa*. Seguiu dempeus davant d'Al·là, de dos en dos i individualment, i després penseu-hi. *Llavors sabreu que* el vostre company no pateix cap bogeria, sinó que només és un Amonestador que us avisa del sever càstig que us espera".

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِي ۖ وَأَفْرَادِي ۖ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ ۗ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٣٧﴾

48. Digues-los: "Qualsevol recompensa que hagi pogut demanar de vosaltres, que sigui vostra. La meua recompensa només correspon a Al·là, i Ell és Testimoni sobre totes les coses".

قُلْ مَا سَأَلْتِكُمْ مِنْ أَجْرٍ ۖ فَهُوَ لَكُمْ ۗ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

49. Digues-los: "En veritat, el Meu Senyor llença la veritat *contra la falsestat*. Ell és el Gran Coneixedor de l'invisible".

قُلْ إِنْ رَبِّي يَهْدِي لِحَقِّهِ ۖ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٣٩﴾

50. Digues-los: "Ha arribat la Veritat i la falsedat no té poder ni per iniciar-se ni per repetir *res*".

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ مَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَ
مَا يُعِيدُهُ ٥٠

51. Digues-los: "Si m'extravio, només m'extravio contra mi mateix. I siestic rectament guiat, és gràcies al que el meu Senyor m'ha revelat. En veritat, Ell és Qui tot ho sent, el Proper".

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
نَفْسِي ۚ وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي
إِلَيَّ رَبِّي ۗ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ٥١

52. Tant de bo poguessis veure quan la por els esfereeixi! Llavors no hi haurà escapatòria i seran atrapats des d'un lloc proper.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَ
أُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٥٢

53. I diran: "Ara creiem en ell". Però com podran atrapar-lo *ara* si s'han allunyat tant?²

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۚ وَإِنَّا لَهُمُ اللَّتَاؤُسُ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٣

54. En veritat, ho havien rebutjat abans amb conjectures agosarades des d'una posició distant.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ وَ
يَكْفُرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ٥٤

55. Però es posarà una barrera entre ells i el que desitgen, com es féu amb els seus semblants, que van existir abans d'ells. En veritat, *també* van tenir un dubte inquietant.

وَ حِجْلٌ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا
فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ ۗ لِأَنَّهُمْ
كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ٥٥

² Significa simplement que havent-se distanciat voluntàriament des de molt abans, no poden arribar a assolir la fe en el moment del càstig.

CAPÍTOL 35

FATIR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada a la Meca, probablement en l'època en què fou revelada l'anterior. En aquesta Surah, es va dir als musulmans que, com als israelites, se'ls donarà riquesa, poder, prosperitat i prestigi i que si en el dia de la seva glòria i grandesa deixessin Déu en l'oblit i s'abandonessin a una vida de luxe i comoditats, això els faria caure al damunt la seva còlera, com va passar amb els israelites abans que amb ells. En aquesta Surah se'ls promet l'honor i l'eminència per mitjà de l'Alcorà, els manaments del qual no s'han de deixar mai d'observar.

Tema

La Surah comença afirmant que tota lloança correspon a Déu, el creador dels cels i de la terra. Aquesta declaració suposa que, essent el Creador de tot l'univers, Déu no només ha proveït les necessitats físiques de l'home, sinó també les seves necessitats morals i espirituals i que, per a això, ha creat els àngels a través dels quals controla l'univers físic i transmet la Seva Voluntat als homes. A més a més, diu que, des de la creació de l'home, Déu ha estat enviant Profetes i Missatgers per transmetre la Seva Voluntat i que ara ha decretat que concedirà la Seva misericòrdia a la humanitat en forma de l'Alcora. Després d'anunciar la concessió de la misericòrdia divina a l'home, avisa que no ha de rebutjar-la, ja que això tindria conseqüències greus. La Surah continua amb la lliçó moralitzadora que s'extreu del començament insignificant de l'home, tot dient que l'Islam, des d'un començament humil, creixerà fins a convertir-se en una organització poderosa. A més a més, el compara amb un mar que té l'aigua dolça i que sadolla la set dels viatgers espirituals. A continuació, assenyala que l'Islam no és cap fenomen nou. De la mateixa manera que el dia segueix la nit, i a l'inrevés, continuen alternant en el món períodes de llum espiritual i de tenebres. després d'un llarg període de tenebres i de manca de revelació, ha sortit el sol de l'Islam per il·luminar el món en tenebres i Déu ha decretat donar a l'ésser una nova creació i un nou ordre de coses a través dels Seus ensenyaments. Mitjançant l'Alcora Déu donarà vista als cecs i oïda als sords i els morts també rebran una nova vida, però els que deliberadament tanquin les portes del seu cor i es neguin a escoltar la Crida Divina, incorreran en la mort espiritual. La Surah para després l'atenció en l'estudi del fenomen físic molt semblant a un del camp espiritual. Quan la pluja cau sobre una terra eixuta i erma, comença a germinar, a florir i a bategar amb una nova vida i neixen d'ella els conreus, les flors i els fruits de diverses tonalitats, sabors i formes. L'aigua que cau en forma de pluja és la mateixa, però els conreus i els fruits són diferents. De la mateixa manera, l'aigua de la revelació Divina produeix diferents resultats entre homes de diferent tarannà i aptituds morals. Mentre que, d'una banda, produeix homes summament sants i temorosos de Déu, d'altra banda, sorgeix també una comunitat d'homes viciosos i malvats que mantenen una lluita contínua contra la causa de la veritat. Aquesta lluita entre els defensors de la veritat i les forces de les tenebres acaba invariablement amb un resultat inevitable: el triomf de la

veritat sobre la falsedat. Cap al final, la Surah argumenta als idòlatres sobre la insostenibilitat de les seves creences i pràctiques, i els diu que si continuen amb elles, el càstig diví caurà sobre ells, encara que Déu és lent en el càstig i continua concedint un respir als pecadors fins que, si persisteixen en la seva actitud perversa, es tanquen per a ells mateixos les portes de la Seva misericòrdia.

☆ سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٌ

FATIR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Tota lloança pertoca a Al·là, el Faedor dels cels i de la terra, aquell que fa servir els àngels com a Mis-satgers, que tenen ales, dos, tres i quatre. Ell afegeix a la Seva creació el que Li agrada; i Al·là té poder sobre totes les coses.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أجنِحَةٍ
مَثْنَى وَثُلثَ وَرُبْعَ، يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

3. Tant se val el que Al·là concedeix als homes de la Seva misericòrdia - ningú no ho pot impedir; i tant se val el que reté, ningú no pot alliberar-ho després, perquè ell és el Poderós, el Savi.

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا، وَمَا يُمْسِكُ، فَلَا يُرْسِلُ
لَهُ مِنْ بَعْدِهِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝

4. Oh humans, recordeu el favor d'Al·là envers vosaltres. Hi ha cap creador fora d'Al·là que us proveeixi del cel i de la terra? Ningú no és mereixedor d'adoració fora d'Ell. Us n'aparteu, malgrat tot?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ، هَلْ مِنْ خَالِقِ غَيْرِ اللَّهِ
يَزِدُّكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، قَاتِلُوا نَفْسَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۝

5. I si et rebutgen, en veritat els Mis-satgers de Déu han estat rebutjats abans de tu; però a Al·là seran tornats totes les coses per a la decisió.

وَأَنْ يَكْذِبُوا، فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ، وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

6. Oh humans, certament la promesa d'Al·là és veritable, no deixeu, doncs, que la vida present us enganyi, ni que l'Enganyador us enganyi sobre Al·là.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَلَا تُغْرِبْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا، وَ
لَا يُغْرِبْكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُودُ ۝

7. En veritat, Satanàs és enemic vostre; considereu-lo, doncs, enemic; ell només crida els seus seguidors per-

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا، إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا

què es converteixin en habitants del Foc ardent.

8. Per als incrèduls existeix un sever càstig. Però per als que creuen i fan bones obres hi haurà el perdó i una gran recompensa.

R.2.

9. És que es pensa que les seves obres semblen atractives i per tant, les considera tan bones com algú que creu i que veritablement fa bones obres? En veritat, Al·là jutja com a extraviat aquell que vol i guia aquell que Li plau. No deixis, doncs, que la teva ànima es mortifiqui plorant per ells. En veritat, Al·là sap el que fan.

10. I Al·là és Qui envia els vents que aixequen els núvols; després els conduïm sobre una part de terra erma i ressuscitem amb ella la terra després de la mort. De la mateixa manera, *serà* la Resurrecció.

11. Aquell que vulgui l'honor, *ha de saber que* tot honor pertany a Al·là. A Ell pugen les paraules bones i les obres pietoses els ajuden a elevar-se. Però aquells que tramen el mal: per a ells hi ha un sever càstig, i morirà la seva maquinació.

12. Al·là us creà de la pols, després d'una gota d'esperma, i a continuació us disposà en parelles. Cap dona no pot concebre ni donar a llum *un nen* sense el Seu coneixement. I ningú la vida del qual sigui perllongada té perllongada *la* vida, ni res no se li *enretira* de la vida que *no sigui regis-*

مِنَ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٥﴾

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٦﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقِنُهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۗ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۗ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَ مَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْوَرُ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۗ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ

trat en un llibre. Això, en veritat, és senzill per a Al·là.

13. Els dos mars no són semblants: n'hi ha un potable, dolç i agradable de beure, i un altre, de salat i amarg. Però de cadascun d'ells mengeu carn fresca i en traieu guarniments que us poseu. I hi veus els vaixells solcant *les onades* perquè busquis la Seva Magnanimitat i siguis agraït.

14. Ell fon la nit amb el dia, i Ell fon el dia amb la nit. Ell ha posat en servei el sol i la lluna; cadascun recorre *la seva* trajectòria fins al termini fixat. Així és Al·là, el vostre Senyor, Seu és el Regne, i aquells que invoqueu fora d'Al·là no en tenen ni tan sols una mica.

15. Si els invoqueu, no sentiran la vostra invocació, i encara que la sentissin, no us podrien respondre. Però en el dia de la Resurrecció negaran que els heu associat a Déu. Però ningú no et pot informar com *Aquell que* ho sap tot.

R. 3.

16. Oh humans, només sou mendicants d'Al·là, mentre que Al·là és Qui no necessita ningú, sempre Mereixedor de lloança.

17. Si així Li plau, pot fer-vos desaparèixer i dur una nova creació *en el vostre lloc*.

18. Això no és difícil per a Al·là.

19. Cap ànima carregada pot dur la càrrega de l'altra; i si una ànima ben

مِنْ عُمْرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٣﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ، وَ مِنْ حُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا، وَ تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى، ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ، وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ، وَ لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ، وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ، وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ، وَ اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَ يُآتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾

وَ مَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾

وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى، وَ إِنْ تَدْعُ

carregada demana a una altra *que porti* la seva, l'altra no podrà dur res de la seva, tot i que fos un parent. Només pots amonestar aquells que temen el seu Senyor en secret i compleixen la Pregària. Perquè qui assoleix la puresa, assoleix la puresa per al seu propi bé; i a Al·là serà el retorn.

مُثْقَلَةً إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَىٰ اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١١﴾

20. Els cecs i els que no hi veuen no són iguals.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

21. Com tampoc no ho són les tenebres i la llum.

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

22. Ni l'ombra ni la calor.

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢٢﴾

23. No són iguals els vius i els morts. En veritat, Al·là fa que hi senti aquell que vol; i tu no pots fer que hi sentin els que estan a les tombes.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

24. Només ets un Amonestador.

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. En veritat, T'hem enviat amb la veritat, *com a* portador de la bona nova i *com a* Amonestador; i no existeix cap poble al qual no se li hagi enviat un Amonestador.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Però si et tracten de mentider, aquells que els van precedir, *també* van tractar de mentiders *els seus profetes*. Els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals clars, i amb les Escriptures i el Llibre il·luminador.

وَلَا يَكْفُرُ بُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ وَالزُّبُرِ ۗ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Llavors vaig agafar els incrèduls i que *terrible* fou el canvi que vaig ocasionar!

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٧﴾

R.4.

28. No veus que Al·là envia l'aigua des del cel, i que Nosaltres fem brollar amb ella fruits de diferents colors; i entre les muntanyes hi ha franges blanques i vermelles, de diversos matisos, i d'altres d'un negre fosc?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٣٨﴾

29. I que entre els homes, animals i bestiar, de la mateixa manera hi ha diversos colors? Només aquells dels Seus servents que posseeixen coneixement temen Al·là. En veritat, Al·là és Poderós, el Màxim Indulgent.

وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٣٩﴾

30. En veritat, *només* els que segueixen el llibre d'Al·là compleixen la Pregària i fan servir del que els hem donat, en secret i a la vista de tothom, mantenen l'esperança d'una recompensa que mai no fallarà.

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ
تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٤٠﴾

31. Perquè Ell els concedeixi la Seva plena recompensa i *fins i tot* la faci més gran per la seva magnanimitat. Ell és en veritat el Màxim indulgent, el Màxim Apreciador.

لِيُوفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن
فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٤١﴾

32. El Llibre que t'hem revelat és la *mateixa* veritat, que compleix el que li precedí. En veritat, Al·là és Qui tot ho sap, Qui tot ho veu, en relació amb els Seus servents.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ
بَصِيرٌ ﴿٤٢﴾

33. Llavors vam lliurar el Llibre com a herència a aquells dels Nostres servents que vam elegir. I entre ells n'hi ha *alguns* que lluiten al màxim per eliminar els seus desitjos, i també n'hi ha que segueixen el camí recte i *d'altres* que sobresurten en les bones obres amb el permís d'Al·là en actes

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا
مِنَ عِبَادِنَا ۗ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
ۗ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۗ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ إِذِ ابْتَدَى اللَّهُ ذَٰلِكَ

de bondat. Aquí hi ha *en veritat* la gran distinció.

34. Jardins d'Eternitat! Hi entraran. Allà seran guarnits amb braçalets d'or i perles; i allà els seus vestits seran de seda.

35. Ells diran: "Tota lloança pertoca a Al·là, Que els ha alliberat de l'aflicció. En veritat, el nostre Senyor és el Màxim indulgent, el Màxim Apreciador".

36. "Que, de la Seva magnanimitat, ens ha posat en la Llar de l'Eternitat, on no ens angoixarà cap pensa ni ens afectarà cap *sensació de cansament*".

37. I quant als incrèduls, hi haurà el Foc de l'Infern. No es decretarà que morin, ni se'ls alleujarà el càstig. Així recompensem tots els desagraïts.

38. Cridaran demanant ajuda: "Oh Senyor nostre, treu-nos d'aquí; farem obres justes, diferents de les que acostumàvem a fer". És que no us vam donar una vida *prou llarga* perquè hi pensés aquell que pogués pensar-hi? I *també* us arribà un Amonestador. Tasteu, doncs, *el càstig*; perquè els injustos no tindran qui els ajudi".

R.5.

39. Certament, Al·là coneix els secrets dels cels i de la terra. En veritat, Ell sap molt bé tot el *que* hi tenen al cor.

40. Ell és Qui us féu vicaris a la terra. Per tant, aquell que no cregui en patirà *les conseqüències ell mateix*, per la

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا
و رِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ ؕ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٥﴾

لِلَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ
فَضْلِهِ ؕ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ؕ
لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَ لَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ؕ كَذَٰلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كُفُورٍ ﴿٣٧﴾

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا ؕ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
تَعْمَلْ صَاحِبًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا تَعْمَلُ ؕ
أَوْ لَمْ نَعْمَرْكُمْ مَآ يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
تَذَكَّرَ وَجَاءَ كُمْ التَّزْوِيرُ ؕ فَذُوقُوا
فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ تَصْوِيرٍ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ؕ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ؕ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ؕ وَ لَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا

seva incredulitat. I per als incrèduls, la seva incredulitat només augmentarà l'enuig d'Al·là i farà que per als incrèduls augmenti més la seva perdició.

41. Digueu-los: "Heu vist els vostres altres déus que invoqueu en comptes d'Al·là? Mostreu-me, doncs, el que han creat de la terra. És que tenen part en la creació dels cels? o els hem donat el Llibre perquè en tinguin proves?" No, els malvats només es prometen enganys.

42. En veritat, Al·là sosté els cels i la terra perquè no es desviïn *des seus llocs*. I si es desviessin, ningú no podria sostenir-los fora d'Ell. En veritat, Ell és Remissor, Màxim Indulgent.

43. I van jurar per Al·là amb els seus juraments més solemnes que si els arribés un Amonestador, seguirien la guia millor que cap altre poble. Però quan els arribà l'Amonestador, això només féu augmentar la seva aversió.

44. Per la seva arrogància a la terra i les seves maquinacions perverses. Però les maquinacions perverses només encerclen els seus autors. És que busquen alguna cosa que no sigui la manera *de Déu de tractar* amb els pobles de l'antiguitat? Però mai no trobaràs cap canvi en la manera d'actuar d'Al·là; ni trobaràs cap alteració en la Seva manera d'obrar.

مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِنَّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٣١﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحْسِبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَكَئِنْ رَآتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٢﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ لَّاحِدٍ أَلْمَمٍ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٣٣﴾

يَا شَتَكَبَارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَكَرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَجِئُكَ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٣٤﴾

45. És que no han viatjat per la seva terra i han vist com de *desgraciada* va ser la fi dels qui els van precedir? I tanmateix, van tenir més poder que ells. Així aquest és Al·là que res en els cels o a la terra pot frustrar els Seus *plans*, en veritat. Ell és l'Omniscient, Omnipotent.

46. I si Al·là castigues un poble pel que fan, no deixaria cap criatura viva a la faç de la *terra*; però els concedeix un respir fins que arriba el termini fixat; i un cop arribi, vigileu perquè Al·là coneix perfectament els Seus servents: la humanitat.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَ مَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا
قَدِيرًا ﴿٣٥﴾

وَلَوْ يُوَأخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُوَخِّرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٣٦﴾

CAPÍTOL 36

YA SIN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Tota l'opinió més autoritzada està d'acord en el fet que la Surah fou revelada a la Meca. El seu estil i contingut recolzen aquesta opinió. Atesa la importància del tema, el Sant Profeta l'anomenà "el cor de Alcorà". En la Surah anterior, s'afirmà que Déu, Creador dels cels i de la terra, ha pres les mides adequades no només per tenir cura de les necessitats físiques de l'home, sinó també dels seus requisits morals i espirituals. Això ho féu revelant-se Ell mateix als Seus servents elegits als quals suscità d'entre tots els pobles. Al Sant Profeta, anomenat en la present Surah "el Cap Perfecte" o "el Cap per excel·lència", Déu se li revelà en la seva manifestació completa i li lliurà el Llibre més perfecte i infal·lible en forma de l'Alcorà.

Tema

La Surah comença tractant el Sant Profeta com "el Cap Perfecte". Així, es vol fer saber que el sistema de Missatgers Divins, el qual començà amb Adam, trobà en ell el seu exemple més perfecte. El camí del Sant Profeta és ara l'únic camí recte que mena a Déu. Totes les altres vies que abans portaven a l'Ésser Suprem han quedat tancades i seguiran així fins al final dels temps. Déu es revelarà ara al món mitjançant els seguidors del Sant Profeta. En la seva infal·lible saviesa, Ell ha elegit els àrabs, ja que entre aquests no havia sorgit cap Missatger durant segles, per predicar a la humanitat l'últim Missatge diví. La terra d'Àrabia era estèril i seca. L'aigua de la revelació divina davallà sobre ella i ara ha començat a florir amb nova i vigorosa vida espiritual. La Surah continua llavors narrant amb un llenguatge metafòric com Déu s'havia revelat Ell mateix a la humanitat per mitjà dels Seus Missatgers. Parla de Moisès, de Jesús i del Sant Profeta, els quals van ser suscitats en la plenitud dels temps per cridar els homes vers Déu. Tot seguit, es refereix a un "home" que Déu suscitarà d'entre els seguidors del Sant Profeta en una terra molt llunyana del centre de l'Islam (36:21) en els Últims Dies, quan la religió es trobi en l'avenc més profund i quan es dubtarà i negarà fins i tot la idea de la revelació divina. Aquest reformador diví cridarà a tota la humanitat a l'Islam. Però com els Profetes d'abans, la seva serà una veu que clama en el desert. Les forces del mal subjectaran tothom ben fort. L'home adorarà falsos déus i el càstig diví caurà sobre tothom. A continuació, la Surah passa a considerar una llei ben coneguda de la natura: quan tota la terra queda eixuta i estèril, Déu envia la pluja i el sol mort comença a bategar amb nova vida; i hi creixen les herbes, les plantes, les flors i fruits de tota mena i de tots colors. De la mateixa manera, quan l'ànima de l'home queda rosegada i contaminada, Déu fa que l'aigua espiritual davallí del cel en forma de revelació divina. La Surah esmenta llavors un altre símil per explicar el mateix tema. Fa referència la llei de l'alternança del dia i la nit. Aleshores, parla de la veritat revelada que Déu ha creat totes les coses en parelles; hi ha parelles fins i tot a les plantes i en la matèria inorgànica. Aquest símil expressa que tot el coneixement veritable és el resultat de la combinació de la revelació divina i de la raó per a l'Islam. Diu que el decret diví que un poble, com el dels àrabs, els quals havien seguit en els esglaons més baixos de la humanitat durant

segles, pugés ara a l'alçada del poder material i de la glòria espiritual, no és un somni de bojos ni una fantasia poètica. Entre ells ha aparegut un Profeta de Déu, un Missatger diví que els conduirà al cim més alt de la grandesa i de la glòria espiritual i material.

YA SIN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Ya Sin.

يَس ۝۲

3. Per l'Alcorà, ple de saviesa,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝۳

4. Certament ets *un* dels Missatgers,

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۴

5. Que segueixen el camí recte.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵

6. *Aquesta* és una revelació del Poderós, el Misericordiós.

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝۶

7. Perquè avisis un poble els pares del qual no van ser avisats i per tant, són descurats.

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝۷

8. En veritat, ha resultat ser certa la paraula contra la majoria d'ells, perquè no creuen.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۸

9. Els hem posat al voltant del coll collars que els arriben fins al mentó, perquè el cap els quedi cap enrere.

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ لِأَلِّ الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۝۹

10. Hem posat una barrera davant d'ells i una altra darrere d'ells, i els hem cobert perquè no hi puguin veure.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝۱۰

11. Tant els fa si els avisis com si no, no creuran.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۱

12. Només pots avisar aquell que està disposat a seguir el Recordatori, i tem en secret *el Déu* Clement. Dóna-li,

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ۝۱۲ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَنَّ

doncs, la bona nova del perdó i una noble recompensa.

13. En veritat, *només* nosaltres donem la vida als morts i escorcollem el que envien davant d'ells i el que deixen enrere. Perquè hem pres nota de totes les coses en un registre clar.

R.2.

14. I presenta'ls la paràbola d'uns habitants de la ciutat, quan hi van arribar els Missatgers.

15. Quan els vam enviar dos Missatgers i els van rebutjar tots dos; per tant, *els* vam enfortir amb un tercer i van dir: "En veritat, hem estat enviats a vosaltres com Missatgers".

16. Ells van respondre: "Només sou homes com nosaltres i *el Déu* Clement no ha revelat res. No pareu de mentir".

17. Ells van respondre: "El Nostre Senyor sap del cert que som els Missatgers per a vosaltres".

18. "I a nosaltres només ens correspon la simple transmissió del Missatge".

19. Van respondre: "Certament esperem la dissort per a vosaltres. Si no desistiu, de ben segur que us lapidarem, i us sobrevindrà un dolorós càstig de les nostres mans".

20. Ells van respondre: "La vostra dissort us correspon a vosaltres mateixos. És perquè heu estat amonestats? No, sou un poble que depasseu tots els límits".

أَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٣﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۚ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا ۖ فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

قَالُوا مَا آتَيْتُمُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا ۚ وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ ۗ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَكُم مِّثْلُ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۗ لَنَجْزِيَنَّكُمْ وَكَانَ عَذَابَ الْإِلِيمِ ﴿١٩﴾

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ ۖ وَأَن كَانَ دُجْرُكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

21. I de la part més allunyada de la ciutat, va venir un home corrents. Digué: "Oh poble meu, seguïu els Missatgers"

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا
الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. "Seguïu els que no us demanen recompensa i són rectament guiats".

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

PART 23

23. "Quina raó tinc per no adorar Qui m'ha creat i a Qui sereu tornats?"

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

24. "És que haig d'acceptar d'altres fora d'Ell com a déus? Si el Déu Clement pretengués fer-me cap mal, la intercessió d'ells no em serviria de res, ni em podrien rescatar".

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِيدِ
الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّْي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾

25. "En aquest cas, en veritat estaria en error evident".

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

26. "Crec en el vostre Senyor, escolteu-me, doncs".

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾

27. Li van dir: "Entra al Paradís". Ell va respondre: "Oh, tant de bo el meu poble sabés!"

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. "Amb quanta clemència el meu Senyor m'ha concedit el perdó i m'ha fet un dels honorats!"

بِمَا غَفَرَنِي رَبِّي وَأَجَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. "Però no vam enviar contra el seu poble, després d'ell, cap exèrcit dels cels. Ni ens va caldre enviar cap".

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Només hi va haver una sola bufada i mira com van quedar fulminats.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا
هُمْ خُمُودٌ ﴿٣٠﴾

31. Ai de la humanitat! No els arriba cap Missatger sense que se'n burlin.

يَحْسِرَةً عَلَى الْعِبَادِ بِمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣١﴾

32. És que no han vist quantes generacions vam destruir abans d'ells, i que mai no van tornar a ells?

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

33. I tots ells, aplegats, seran certament portats davant de Nosaltres.

وَأَن كُلُّ لِقَا جَمِيعَةٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

R.3.

34. I la terra morta és un Senyal per a ells: Nosaltres la ressuscitem i en produïm gra del que s'alimenten.

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَ
أَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Hi hem posat jardins amb palmeres i vinyes, i hem fet que en brollin deus d'aigua.

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَنْجِيلٍ ۖ
أَعْنَابٍ ۖ وَزَيْتُونًا فِيهَا ۖ وَأَعْيُونًا ﴿٣٥﴾

36. Perquè mengin dels seus fruits, tot i que van ser les seves mans les que els van fer. No seran, doncs, agraïts?

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ
أَيْدِيهِمْ ۚ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Sant és Qui creà totes les coses en parelles, del que creix a la terra, d'ells mateixos i del que desconeixen.

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا
تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِن أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Un Senyal per a ells és la nit de la qual retirem el dia i, vegeu-los aquí!, en les tenebres.

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاذًا
هُم مُّظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

39. I el sol que segueix el rumb que se li ha prescrit. Aquest és el decret del Totpoderós, el Déu Omniscient.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Per a la lluna hem establert fases, fins que torna a la seva antiga forma, semblant a una branca vella i seca de palmera.

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

41. No pertoca al sol arribar a la lluna, ni la nit pot avançar-se al dia. Tots ells floten en una òrbita.

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي
فَلَاقٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

42. I un Senyal per a ells és que portem als seus descendents en la embarcació carregada.

وَ آيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٣٢﴾

43. I crearem per a ells quelcom semblant on puguin pujar.

وَ خَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٣٣﴾

44. Però si ho haguéssim volgut, els hauriem ofegat; llavors no tindrien ningú que els ajudés, ni serien rescats.

وَ إِن نَّشَاءُ نُغْرِقُهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٣٤﴾

45. Tret de per la Nostra misericòrdia i com a provisió durant un temps.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَ مَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

46. I quan els van dir: "Guardeu-vos contra el que està davant de vosaltres i el que està al darrere, és a dir, de les faltes manifestes i de les amagades, perquè se us mostri misericòrdia".

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٦﴾

47. I a cap d'ells no arriben Senyals del seu Senyor sense que se'n apartin.

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِن آيَةٍ مِن آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٣٧﴾

48. Però quan els diuen: "Empreu el que Al·là us ha proveït", els incrèduls diuen als creients: "Hem de donar aliment a aquell a qui Al·là hauria donat de menjar si Ell ho hagués volgut així? Esteu en un error evident".

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ أَهْلَهُ بِمَا طَعِمْتُمْ مِن لَّدُنْهُ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾

49. Ells diuen: "Quan es complirà aquesta promesa, si en veritat sou veritables?"

وَ يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

50. Només esperen una única bufada que els arrabassarà mentre discuteixen.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ هُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٠﴾

51. I no podran atorgar testament ni tornaran a les seves famílies.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

R.4.

52. Sonarà la trompeta i vet aquí que de les seves tombes s'afanyaran a anar cap al seu Senyor.

وَتُفَعَّفُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Ells diran: "Oh, ai de nosaltres! Qui ens ha tret de les nostres tombes? Això és el que el Déu Clement havia promès i els Missatgers van dir la veritat".

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ بَئِ
هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. Només serà una bufada i vet aquí que tots seran portats davant de Nosaltres"

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا
هُمْ جَمِيعًا لَدَيْنَا مُخْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. I en aquest dia, cap ànima no serà perjudicada en absolut, ni sereu recompensats tret de pel que acostumàveu a fer.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. En veritat, els habitants del Cel, en aquest dia estaran feliçment enfeïnats.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَكِهُونَ ﴿٥٦﴾

57. Ells i les seves mullers estaran sota ombres agradables, reclinats en divans elevats.

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِنُونَ ﴿٥٧﴾

58. Tindran allà fruits i tindran tot el que demanin.

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مِمَّا
يَدْعُونَ ﴿٥٨﴾

59. "La pau sigui amb vosaltres" Una paraula de salutació del Senyor Misericordiós.

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. I Déu dirà: "Separeu-vos dels justos en aquest dia, oh vosaltres, els culpables!".

وَامْتَا ذُو الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

61. És que no us vaig ordenar, oh vosaltres, fills d'Adam, que no adoréssiu Satanàs, perquè ell és el vostre enemic declarat?

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ
لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٦١﴾

62. "I que M'adoréssiu? Aquest és el camí recte".
 وَأَنْ اَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾
63. "Però ell extravià una gran multitud de vosaltres. Per què llavors no vau entendre?"
 وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٣٧﴾
64. "Aquest és l'Infern que se us va prometre".
 هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٨﴾
65. "Entreu-hi en aquest dia, perquè no hi vau creure".
 إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾
66. En aquest dia posarem un segell a les seves boques, i les seves mans ens parlaran, i els seus peus seran testimonis del que van aconseguir.
 الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾
67. I si així ho haguéssim volgut, els hauriem privat dels ulls, i llavors haurien continuant *cercant* el camí. Però com ho podrien haver vist, llavors?
 وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٤١﴾
68. I si així ho haguéssim volgut, els haguéssim transformat *per immobilitzar-los* als seus llocs, i llavors no haguessin pogut avançar ni recular.
 وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾
- R.5.
69. I a aquell que li concedim llarga vida, fem que vagi perdent les seves facultats. És que llavors no entenedran?
 وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
70. No els hem ensenyat la poesia, ni és digna d'ell. Només és un Recordatori i un Alcorà que deixa *les coses* clares.
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٤٤﴾
71. Per avisar tots els que viuen i perquè la paraula d'Al·là es compleixi pel que fa als incrèduls.
 لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَجْعَلَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

72. No veuen que entre les coses que les Nostres mans han modelat hem creat per a ells el bestiar del qual són amos?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ
أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٤٦﴾

73. Els vam sotmetre de manera que facin servir alguns d'ells per a muntar i mengin *d'altres*.

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

74. En aquests tenen *altres* beneficis i també begudes. No seran, doncs, agraïts?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَقْلًا
يَشْكُرُونَ ﴿٤٨﴾

75. Però van acceptar *altres déus* diferents d'Al·là, perquè els ajudessin.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

76. Però ells no podran ajudar-los, sinó que ells mateixos hauran de presentar-se amb ells com a convidats.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٥٠﴾

77. No deixis, doncs, que t'afligeixin els seus discursos. En veritat, sabem el que amaguen i el que proclamen.

فَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا
يُسرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٥١﴾

78. És que no veu l'home que l'hem creat d'una *simple* gota d'esperma? I tanmateix, vet aquí que està convertit en un malvat manifest!

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

79. I inventa semblances per a Nosaltres i oblida la pròpia creació. Diu: "Qui pot donar la vida als ossos quan són podrits?"

وَصَرََبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ
مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٥٣﴾

80. Digues-los: "Aquell que els crea la primera vegada els avivarà; perquè Ell coneix perfectament tota *mena* de creació".

قُلْ يَحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ
بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

81. "Aquell que produeix per a vosaltres el foc de l'arbre verd i vet aquí que vosaltres enceneu foc amb ell".

إِلَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ تُوقِدُونَ ﴿٥٥﴾

82. "És que Aquell que creà els cels i la terra no té el poder de crear alguna cosa semblant a ells?" Sí, perquè Ell és en veritat el Creador Suprem, l'Omniscient.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ
الْخَلِيقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

83. En veritat, el Seu manament, quan vol alguna cosa, consisteix només a dir: "Sigui!", i comença a ser.

لَئِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

84. Sant és Ell, a les Seves mans està el Regne de totes les coses. A Ell *tots* hi tornareu.

فَسُبْحَانَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ
شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

CAPÍTOL 37

AL-SAFFAT

(Revelat abans de la Hillrah)

Lloc de la revelació i context

Baihaqui i Ibn Mardawaih afirmen que Ibn Abbas va dir que la Surah fou revelada a la Meca. Segons Qurtubi, la majoria dels savis consideren també que fou revelada al començament del ministeri del Sant Profeta a la Meca. El seu estil i el tema recolzen també aquesta opinió. En la Surah anterior, s'anomenava al Sant Profeta "El Líder Perfecte", el qual va rebre l'Alcorà com a guia infal·lible per a tota la humanitat fins a la fi dels temps. Al començament de la present Surah s'afirma que aquest "Líder Perfecte" tindrà èxit amb l'ajuda de l'Alcorà i amb el seu noble exemple, en donar l'existència a una comunitat d'homes justos.

Tema

La Surah comença declarant amb fermesa que sota l'atenta cura del Sant Profeta -el Líder Perfecte- naixerà una comunitat d'homes nobles i justos, els quals no només glorificaran Déu i cantaran les Seves lloances per ells mateixos, fins al punt que el desert arenós d'Aràbia ressonarà amb elles, sinó que per precepte i pràctica impediran les pràctiques d'idolatria i perverses dels altres, fins que la Unitat de Déu quedi ben establerta en Aràbia i d'allà s'escampi la llum de l'Islam fins als confins de la terra. La Surah continua dient que sempre que apareix un Profeta de Déu en el món, les forces de les tenebres intenten impedir la difusió del seu Missatge, presentant-los o interpretant-lo malament, o citant erròniament el profeta i eliminant-ne un passatge de la seva revelació o barrejant-hi coses falses. Tanmateix, no se'n surten en els seus perversos designis i la veritat continua avançant. Diu també que, quan es diu als incrèduls que els ensenyaments de l'Alcorà produiran un gran canvi en Aràbia i que els àrabs espiritualment morts no només rebran una nova vida, sinó que, havent-la rebut ells mateixos, la impartiran als altres, els incrèduls se'n burlen i se'n riuen davant la idea i diuen que només són deliris d'un boig, tot dient que el fenomen depassa els límits del possible, com la devolució de la vida als físicament morts. La Surah respon a la ferma negativa dels incrèduls respecte a aquest fenomen amb una afirmació encara més ferma: això certament tindrà lloc i ells en patiran la desgràcia i la humiliació. La Surah continua presentant una breu descripció de les benediccions celestials que es concediran als servents justos i elegits de Déu. L'exposició de les benediccions i gràcies divines, les quals es concediran als creients, va seguida d'una enumeració del càstig que s'imposarà als que rebutgen la veritat i persegueixen els Profetes de Déu. A més a més, la Surah presenta alguns exemples de les vides dels Profetes Divins per demostrar que la causa de la veritat mai no falla i que el seu rebuig mai no produeix bons resultats. Els exemples presentats corresponen a les vides de Noè, Abraham, Moisès, Elies, Jonàs i Lot. La Surah repudia i condemna després la idolatria, en especial l'adoració dels àngels. Es reprèn els idòlatres que són tan insensats com per no entendre el simple fet que l'adscripció de poders i atributs divins a éssers humans febles o a forces de la natura, o fins i tot als àngels que són també éssers creats, ofèn la raó humana, el sentit comú i la consciència. També se'ls

diu que els àngels només són criatures de Déu que han de dur a terme tasques específiques. La Surah acaba assenyalant que és decret diví inalterable el fet que quan les forces de les tenebres es precipiten contra els Profetes de Déu i els Seus servents elegits, aquests últims reben l'ajuda divina, mentre que els seguidors de Satanàs trobaran la derrota i la humiliació. Aquest fet ha estat demostrat repetidament en les vides dels Missatgers divins i només duu a la conclusió que "tota lloança `correspon a Déu, el Senyor de tots els mons".

AL-SAFFAT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Per aquells que se situen en files estretes. وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ﴿٢﴾
3. I després expulsen enèrgicament l'enemic. فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرَجًا ﴿٣﴾
4. I tot seguit, reciten l'Alcorà, com a Recordatori. فَالثَّلِيلَاتِ ذِكْرًا ﴿٤﴾
5. En veritat, el vostre Déu és Únic. إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٥﴾
6. Senyor dels cels i de la terra, i de tot el que hi ha entre ells, i Senyor de l'orient del sol. رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٦﴾
7. Hem guarnit els cels inferiors amb un adornament d'estrelles. إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ
يَالْكُوكِبِ ﴿٧﴾
8. I l'hem protegit contra tots els satans rebels. وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ﴿٨﴾
9. No podran escoltar el que es parla a l'Assemblea dels Exèrcits Celestials tot i que s'esforcin i reben cops de totes bandes. لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٩﴾
10. Rebutjats, i per a ells hi ha un càstig perpetu. دُحُورًا وَكَهْمٌ عَذَابٍ وَاصِبٍ ﴿١٠﴾
11. Tret d'aquell que agafa alguna cosa furtivament i després la persegueix amb un fumall ardent. إِلَّا مَنِ خَطِيفَ الْخَطْفَةِ فَآتَبَعَهُ شَهَابٌ
تَاتِبٌ ﴿١١﴾
12. Demana'ls, doncs, si el que poden crear dura més que el que nosaltres فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ
خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ

creem. Els hem creat amb argila resistent.

كَلَّا زِب ۙ

13. No, tu t'admires i ells ridiculitzen.

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۙ

14. Però quan són amonestats, no paren atenció.

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۙ

15. I quan veuen un Senyal, proven de ridiculitzar-lo.

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۙ

16. I diuen: "Això només és pura màgia".

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّسِينٌ ۙ

17. "Com! Quan hàgim mort i convertit en pols i ossos, tornarem a ser ressuscitats?"

عَ إِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا مَا ءِ إِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ۙ

18. "I també els nostres avantpassats?"

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۙ

19. Digues-los: "Sí, i llavors sereu humiliats".

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۙ

20. En aquest moment només hi haurà un crit sever i vet aquí que començaran a veure".

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ ۙ

21. I diran: "Ai de nosaltres! Aquest és el Dia de la Retribució".

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۙ

22. "Aquest és el Dia de la Decisió final, el qual solien negar".

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ۙ

R.2.

23. I es dirà als àngels: "Aplegueu aquells que van actuar amb iniquitat, i els seus companys i allò que adoraven".

أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا
كَانُوا يَعْبُدُونَ ۙ

24. "Allunya't d'Al·là i porta'ls al camí del Foc".

مِن دُونِ اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
الْجَحِيمِ ۙ

25. "Atureu-los, perquè han de ser interrogats".

وَقِفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُورُونَ ﴿٢٥﴾

26. "Què us passa que no us ajudeu els uns als altres?"

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٦﴾

27. "No, en aquest dia es lliuraran totalment".

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

28. I alguns d'ells es dirigiran als altres, i s'interrogaran entre ells.

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Diran: "En veritat, solíeu assaltar-nos des de la dreta".

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا مِنَ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

30. Ells respondran: "No, vosaltres mateixos no vau ser creients".

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. "I no teníem cap poder sobre vosaltres, i vau ser un poble transgressor".

وَمَا كَانَتْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِن سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ ﴿٣١﴾

32. "Ara la paraula del nostre Senyor ha quedat justificada contra nosaltres perquè tastem veritablement *el càstig*".

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۗ إِنَّآ لَذٰرِئُونَ ﴿٣٢﴾

33. "I vam fer que us extraviéssiu, perquè nosaltres mateixos ens havíem extraviat".

فَاعْوَيْنٰكُمْ رٰثًا كَمَا كُنَّا غٰوِينَ ﴿٣٣﴾

34. En veritat, en aquest dia *tots* ells compartiran el càstig.

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

35. En veritat, així vam tractar els culpables.

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. I quan se'ls va dir: "No hi ha altre Déu, sinó Al·là", es van allunyar amb menyspreu.

إِنَّهُمْ كَانُوْٓا إِذَا قِيلَ لَهُمَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا إِلٰهُهُمُّ يَشْتَكِبُوْنَ ٱلْأُلْحٰمَ ﴿٣٦﴾

37. I van dir: "És que hem de deixar els nostres déus per un poeta boig?"

وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا إِلٰهٌ وَآلِهَتِنَا ۚ إِنشَأَ عِندَ رَبِّنَا إِلٰهًا مِّثْلَهُمْ ۚ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

38. No, ell ha portat la veritat i ha donat testimoni de la veritat de *tots* els Missatgers. بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾
39. En veritat, tastareu el dolorós càstig. إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٩﴾
40. I només sereu recompensats pel que heu forjat. وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾
41. Tret dels servents elegits per Al·là. إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾
42. Aquests tindran una provisió coneguda. أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾
43. Fruits; i seran honorats. فَوَاصِحُهُمْ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾
44. En els Jardins de la Felicitat: فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾
45. *Asseguts* en trons, mirant-se els uns als altres. عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾
46. Al seu voltant se'ls serviran copes d'una deu d'aigua que flueix, يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾
47. D'un blanc *lluent*, deliciós per als que en beguin: بَيْضَاءَ لَذِيَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٧﴾
48. On no hi haurà embriaguesa, ni perdran el sentit. لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ ﴿٤٨﴾
49. Amb ells hi seran les dones *castes* de mirades ponderades i ulls grans i bells. وَإِذَا هُمْ قُضِرَتْ الظُّرُفُ عِينٌ ﴿٤٩﴾
50. Com si fossin ous coberts.¹ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

¹ “Baizun” de la mateixa manera que “Baizatun” significa l’ou d’una estruç o de qualsevol ocell. Quan es diu admirativament “huwa baizatun balad” significa: “és com l’ou d’un estruç on fa niu un pollt”, perquè en aquest cas el protegeix l’estruç mascle; o “no té igual en noblesa”, com l’ou que es deixa sol; o “és un cap, un senyor”; o “és el del balad sense igual” (o país o lloc) on els altres busquen refugi, o les paraules

51. Llavors es dirigiran alguns d'ells als altres, interrogant-se entre ells. فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾
52. Un portaveu d'ells dirà: "Tenia un company" قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾
53. "Que deia sovint: Ets de debò un dels que creuen que això és cert?" يَقُولُ أَإِنَّتَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾
54. "Quan hàgim mort, i ens haguem convertit en pols i ossos, serem en veritat recompensats?" إِذَا امْتَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَءِإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٤﴾
55. Ell respondrà: "Voleu mirar-lo?" كَأَلْهَلْ أَنْتُمْ مُطَبِّحُونَ ﴿٥٥﴾
56. Llavors mirarà i el veurà enmig del Foc. فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾
57. Dirà: "Per Al·là, vau ser a punt de fer-me morir". قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٧﴾
58. "I si no hagués estat pel favor del meu Senyor, de ben segur que hagués estat dels que són convocats davant d'Ell". وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٨﴾
59. "És que *no* morirem *de nou*?" أَفَمَا نَحْنُ بِمَمِّيَّتِينَ ﴿٥٩﴾
60. Llevat de la nostra mort anterior i que no serem castigats?" إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٦٠﴾
61. "En veritat, aquest és el triomf suprem". إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾
62. "Per a alguna cosa semblant a això, que treballin els que treballen". لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦٢﴾

del qual són acceptades o celebrades; o una persona ben coneguda. Així doncs, "baizun maknun" significaria l'orgull del Paradís, ben guardat i protegit.

los demás buscan refugio, o cuyas palabras son aceptadas o celebradas; o una persona bien conocida. Así "baizun maknun" significaría el orgullo del Paraíso, bien guardado y protegido.

63. És això millor com a estatge que l'Arbre del Zaqqum? أَذَلِكْ خَيْرٌ تَرْؤُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٣٦﴾
64. En veritat, l'hem convertit en prova per als malvats. إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾
65. És un arbre que neix al fons de l'Infern. إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٣٨﴾
66. El seu fruit s'assembla a uns caps de serp. طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٣٩﴾
67. Ells en menjaran i hi ompliran els seus ventres. قَاتَهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَآءٌ مِّنْهَا الْبُطُونَ ﴿٤٠﴾
68. Després tindran, a part d'ell, una barreja d'aigua bullent *com a beguda*. ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٤١﴾
69. Després d'ells, de ben segur que el seu retorn serà a l'Infern. ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَآ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٤٢﴾
70. Van trobar certament els seus pares extraviats. إِنَّهُمْ أَلفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٤٣﴾
71. I es van afanyar a seguir-ne la petja. فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٤٤﴾
72. La majoria dels pobles anteriors van errar abans d'ells. وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٥﴾
73. I vam enviar entre ells Amonestadors. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ ﴿٤٦﴾
74. Mireu, doncs, com de *malvat* va ser la fi dels que van ser avisats. فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٤٧﴾
75. Tret dels servents elegits d'Al·là. ﴿٤٨﴾ إِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٨﴾
- R.3.
76. Noè, en veritat, Ens va invocar, quina excel·lent resposta vam donar *a la seva pregària!* وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٤٩﴾

77. El vam salvar a ell i a la seva família de la gran calamitat. وَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٤٤﴾
78. Vam fer de la seva descendència els únics supervivents. وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٤٥﴾
79. I vam deixar per a ell *un bon nom* entre les generacions següents. وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٤٦﴾
80. "La pau sigui amb Noè entre els pobles dels mons!" سَلِّمْ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
81. Així, en veritat, recompensem els que fan el bé. إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٨﴾
82. Ell era, en veritat, *un* dels Nostres servents creients. إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
83. De seguida vam ofegar els altres. ثُمَّ آعَزْنَا الْأُخْرِينَ ﴿٥٠﴾
84. I certament Abraham va ser del seu grup. وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَآبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾
85. Quan va acudir al seu Senyor amb cor submís. إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٥٢﴾
86. Quan va dir al seu pare i al seu poble: "Què és el que adoreu?" إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٥٣﴾
87. "Busqueu falsedats com déus en comptes d'Al·là?" أَتِفْكَا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٥٤﴾
88. "Quina és, doncs, la vostra idea del Senyor dels mons?" فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾
89. Després va donar un cop d'ull a les estrelles. فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٥٦﴾
90. I digué: "En veritat, no em trobo bé". فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٥٧﴾

91. Per això, se'n van apartar i li van girar l'esquena. فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٤١﴾
92. Llavors va acudir en secret als seus déus i els digué: "No menjareu?" فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٤٢﴾
93. "Què us passa que no parleu?" مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٤٣﴾
94. Després va començar, de cop i volta, a donar-los cops amb la mà dreta. فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا يَأْتِمِنِينَ ﴿٤٤﴾
95. I *el poble* va afanyar-se a acudir a ell. فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٤٥﴾
96. Ell digué: "És que adoreu el que *vosaltres mateixos* heu esculpit, قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٤٦﴾
97. Quan Al·là us creà a *vosaltres* i el que feu amb les vostres mans?" وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٧﴾
98. Ells van respondre: "Construíu per a ell una estructura i llenceu-la al foc". قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾
99. Així van tramir amb malícia contra ell, però *Nosaltres* els vam humiliar del tot. فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٤٩﴾
100. I ell digué: "Vaig al meu Senyor. Que em guiarà". وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٥٠﴾
101. "Senyor meu, concedeix-me un *fill* just". رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾
102. I així va ser com li vam donar la bona nova d'un fill tolerant. فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿٥٢﴾
103. I quan va ser prou gran per treballar amb ell, li digué: "Oh fill meu estimat, he vist en un somni com t'ofereixo en sacrifici". Mira, doncs, فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي لِرَبِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ وَقَالَ يَا بَنِيَّ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ز

- el que *en* penses!" Ell respongué: "Oh pare, fes el que se't mana; em troba ràs, si Al·là ho vol, entre els que mostren paciència".
104. I quan tots dos es van sotmetre a *la Voluntat de Déu* i es va posar a terra de bocaterrosa.
105. Nosaltres vam cridar: "Oh Abraham",
106. "Certament has complert el somni". Així recompensem en veritat aquells que fan el bé.
107. Aquesta va ser en veritat una prova evident.
108. I el vam rescatar amb un gran sacrifici.
109. I vam deixar per a ell *un bon nom* entre les generacions següents.
110. "La pau sigui amb Abraham!"
111. Així vam recompensar aquells que fan el bé.
112. En veritat, ell va ser *un* dels Nostres servents creients.
113. Li vam donar la bona nova d'Isaac, un Profeta i *un* dels justos.
114. I li vam concedir benediccions a ell i a Isaac. I entre la seva progènie

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿٣٤﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا أِبْرَاهِيمُ ﴿٣٥﴾

قَدْ صَدَقْتَ الرَّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٣٧﴾

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٣٩﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٤٠﴾

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٣﴾

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَ عَلَٰى إِسْحَاقَ ۖ وَ مِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ

n'hi ha *alguns* que fan el bé i d'altres que són ben cruels amb ells mateixos.²

R.4.

115. En veritat, vam concedir favors a Moisès i a Aaron.

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٥﴾

116. Els vam salvar a tots dos i al seu poble de la gran calamitat.

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٦﴾

117. Els vam ajudar i van ser ells els victoriosos.

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٧﴾

118. Els vam donar un Llibre manifestament clar.

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٨﴾

119. Els vam guiar vers el camí recte.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

120. I vam deixar per a ells *un bon nom* entre les generacions següents.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. "La pau sigui amb Moisès i Aaron!"

سَلِّمْ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

122. Així recompensem certament els que fan el bé.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. En veritat, tots dos estaven entre els nostres servents creients.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. I certament Elies va ser *també* un dels Missatgers.

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

² Les paraules "zalim" (cruel) i "zulm" (crueltat) no sempre es fan servir en sentit condemnatòri i sense excepcions en el Sant Alcorà. Quan tenen un sentit de condemna, abracen totes les categories de desviació del camí recte. Tanmateix, existeixen algunes excepcions on es fan servir per significar mèrit i una cosa digne d'elogi. En els 35-33 (al Fatir), es fa palès que Déu ha inclòs entre els seus servents elegits els "zalimun li nafsihi", és a dir, aquells que es tracten a ells mateixos amb crueltat per esforçar-se en el camí d'Al·là. En la mateixa categoria però en un rang superior s'esmenten els "muqtasid" i els "sabihi bil jairat" (al Fatir 35-33).

Així, per adquirir la capacitat de fer bones obres cal una certa dosi de duresa i crueltat envers ell mateix en el decurs de les primeres etapes de la lluita espiritual. Aquells que així es comporten, ho fan per la causa de Déu i són dignes d'elogi, tot i que se'ls denomini "zalimun linafsihi" (cruels amb ells mateixos).

125. Quan va dir al seu poble: "No temereu Déu?"

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾

126. "I invoqueu Baal, i oblideu el Millor dels creadors".

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
الْحَاقِقِينَ ﴿٢٦﴾

127. "Al·là, el vostre Senyor i el Senyor dels vostres antics avantpassats".

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

128. Però el van tractar de mentider i certament els portaran davant Déu per retre comptes.

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿٢٨﴾

129. Tret dels servents elegits d'Al·là.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٩﴾

130. Vam deixar per a ell un bon nom, entre les generacions següents.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٣٠﴾

131. "La pau sigui amb Elies i el seu poble!"

سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَأْسِينَ ﴿٣١﴾

132. Així vam recompensar en veritat aquells que fan el bé.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

133. En veritat, ell fou un dels Nostres servents creients.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

134. I certament Lot fou també un dels Missatgers.

وَإِنَّ لُوطًا لِّمَن الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

135. Quan el vam alliberar a ell i a tota la seva família.

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٣٥﴾

136. Tret d'una dona ja gran que es trobava entre els que es van quedar enrere.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿٣٦﴾

137. Després vam destruir del tot els altres.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿٣٧﴾

138. I en veritat passeu pel seu costat al matí.

وَأِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٨﴾

139. I a la nit. Per no enteneu, doncs?

R.5.

140. I certament Jonàs fou *també un* dels Missatgers.

141. Quan va fugir cap a la nau carregada.

142. Ho van fer a sorts *per ordre dels oficials* i va ser un dels que van ser llençats per la borda.

143. I el peix se l'empassà mentre es renyava a ell mateix.

144. I si no hagués estat pels que glorifiquen *Deu*.

145. De ben segur que hauria seguit en el seu ventre fins al Dia de la Resurrecció.

146. Després el vam llençar a un part de terreny erm i es trobava malalt.

147. Van fer que creixés sobre ell un carbasser.

148. I el vam enviar *com a Missatger* a cent mil *persones* o més.

149. I hi van creure: per la qual cosa els vam donar provisions per a algun temps.

150. Pregunta'ls, ara, si el teu Senyor té filles mentre que ells tenen fills.

151. És que vam crear Nosaltres dones àngels mentre ells eren testimonis ?

وَبِالْأَيْلِ ۚ أَكَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَنَّ يُونسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٠﴾

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِكَ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

فَسَاءَ هَمَّ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿٤٢﴾

فَأَتَقَمَّهُ الْهُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٣﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ ﴿٤٤﴾

لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٤٥﴾

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿٤٦﴾

وَأَنْبَثْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِطِينَ ﴿٤٧﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿٤٨﴾

فَأَمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿٤٩﴾

فَأَسْتَفْتِيهِمْ إِرْبِكَ الْبَنَاتُ وَ لَهُمُ
الْبُنُونَ ﴿٥٠﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ
شَاهِدُونَ ﴿٥١﴾

152. Compte! En realitat, només són invencions quan diuen: أَلَا إِنَّهُمْ تِنِّ رَفِكِهِمْ لَسِقُونٌ ﴿١٥٦﴾
153. "Al·là ha engendrat *fills*"; i són, en veritat, mentiders. وَلَدَ اللَّهُ ۖ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٧﴾
154. És que Ell ha elegit filles preferint-les als fills? أَضْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٨﴾
155. Què us passa? Com jutgeu? مَا لَكُمْ تَكُفُّونَ ﴿١٥٩﴾
156. És que no hi pensareu? أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٦٠﴾
157. O és que teniu una autoritat evident? أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ﴿١٦١﴾
158. Presenteu, doncs, el vostre Llibre, si sou veritables. فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٢﴾
159. I afirmen que hi ha una relació de sang entre Ell i els yinn, mentre que els yinn sabien prou bé que els portarien també a ells *davant la Seva presència*. وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا ۗ وَقَدْ عَلِمْتِ الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٦٣﴾
160. Sant és Al·là i lliure del que *Li* atribueixen. سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٤﴾
161. Però els servents elegits d'Al·là *no actuen així*. إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٥﴾
162. Certament, vosaltres i els que adoreu. فَاتَّكُمُ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٦﴾
163. No podeu enganyar ningú contra Ell. مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِينَ ﴿١٦٧﴾
164. Tret d'aquell que està destinat a l'Infern. إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٨﴾

165. I els àngels diuen: "No hi ha cap de nosaltres que no tingui un lloc destinat a ell"

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

166. "I certament som aquells que seguim alineats en filera".

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٦﴾

167. "Som en veritat els que glorifiquen Déu".

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

168. Certament, acostumaven a dir:

وَأِنْ كَانُوا يَلْفُوفُونَ ﴿١٦٨﴾

169. "Si haguéssim disposat d'un Llibre que expliqués la història dels homes de l'antiguitat".

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

170. "Certament, hauriem estat servents elegits d'Al·là".

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

171. I tanmateix, *quan els ha arribat*, no creuen en ell, però ben aviat ho sabran.

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

172. En veritat, la Nostra paraula s'ha dirigit als Nostres servents, els Misatgers.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Que seran, de ben segur, els ajudats:

لَاتَمُمَ لَهُمُ الْمَتَّصُونَ ﴿١٧٣﴾

174. I que el Nostre exèrcit és el que sortirà victoriós amb tota seguretat.

وَأِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Aparta't, doncs, d'ells durant algun temps.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٥﴾

176. I observa'ls, perquè ben aviat veuran.

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

177. És el Nostre càstig el que intenten avançar?

أَفَيْعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

178. I quan baixi als seus patis, serà un matí funest per als qui van ser avisats.

فَادَا نَزَلَ يَسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَابُ
الْمُنذَرِينَ ﴿٤٤٨﴾

179. Aparta't, doncs, d'ells durant un temps.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٤٩﴾

180. I observa, perquè aviat veuran.

وَأَبْصُرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿٤٥٠﴾

181. Sant és el teu Senyor, el Senyor de l'Honor i *el Poder*, molt per sobre del que ells afirmen.

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٥١﴾

182. I la pau sigui amb els Missatgers!

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٥٢﴾

183. Tota lloança correspon a Al·là, el Senyor dels mons.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥٣﴾

CAPÍTOL 38

SAD

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada en els primers anys de la vida del Sant Profeta a la Meca. Ibn Abbas, segons el que van escriure Baihaqui i Ibn Mardawaih, subscriu aquesta opinió i n'hi ha d'altres estudiosos que hi estan igualment d'acord. Pel seu contingut i pel tema, la Surah s'assembla força a Al-Saffat, la qual va acabar amb la declaració divina desafiant que els exèrcits de Déu seran victoriosos i serà un dia funest per als incrèduls quan el càstig diví caigui sobre els patis. La Surah comença amb una declaració igualment solemne que consisteix en el decret inalterable del Déu Veritable que els creients tindran riqueses, poder i exaltació mentre que els incrèduls trobaran la desgràcia i la destrucció.

Tema

La Surah comença amb una declaració ferma. En efecte, Déu jura per l'Alcorà que, seguint els seus ensenyaments i convertint-lo en norma de les seves vides, els creients aconseguiran la glòria, l'exaltació i arribaran a ocupar el lloc més honorat entre el grup de nacions poderoses. Continua dient que els incrèduls mequins repeteixen com a lloros el crit que no abandonaran l'adoració dels seus déus per invitació d'un home que només és un d'ells. En resposta a aquesta al·legació forassenyada, se'ls diu que: "des de quan han començat a arrogar-se per a ells mateixos la possessió de tresors de la gràcia i misericòrdia de Déu? És la prerrogativa pròpia de Déu el fet d'escollir aquell qui Ell considera adient per a la transmissió de la Seva Voluntat a les Seves Criatures, i ara ha elegit el Profeta Mohammad amb aquesta finalitat". Després de predir amb solemnitat que les forces del mal patiran la derrota i la desgràcia i que els partidaris del Déu Únic rebran el poder, la riquesa i la distinció, la Surah, com a introducció, presenta una descripció prou detallada de la gran glòria i prosperitat que havia aconseguit la nació israelita en els regnats de dos dels seus Profetes-reis: David i Salomó. També fa referència a les maquinacions ordides en el gloriós regnat de David per fer minvar el seu poder i influència i a les llavors de descomposició i desintegració que havien estat sembrades durant el regnat de Salomó, quan els israelites tenien abundants les riqueses i es trobaven en el cim de la prosperitat material. Es diu al Profeta, per implicació, que, rosegats per la gelosia davant el seu poder creixent, els seus enemics també maquinaran per treure-li la vida i provaran d'aixafar amb la punta dels dits la tendra planta de l'Islam, però no se'n sortiran en els seus perversos dissenys i l'Islam seguirà aconseguir poder i força. Però si els musulmans no tenen la cura que els cal, trobaran, a la seva costa, que en el cim de la seva glòria, les forces de les tenebres provaran de minvar la solidaritat i estabilitat de l'Islam. Després d'això es fa breument referència al profeta Job, el qual va haver de patir grans dificultats, però la fase temporal de les seves tribulacions va passar aviat i tornà al seu estat anterior, la qual cosa va duplicar la seva pèrdua. La referència a Job va seguida per una ràpida al·lusió a Abraham, Isaac, Jacob i als Profetes Ismael, Eliseu i Dhu'l Kifl, i s'afegeix que els homes bons que copien el seu exemple i segueixen les seves passes reben favors de Déu que no coneixen ni reducció ni disminució. La

Surah acaba assenyalant que sempre que els homes s'aparten del camí de la rectitud i comencen a adorar déus falsos, se suscita un Missatger diví d'entre ells per tornar-los a l'adoració de l'Únic Déu veritable. Els fills de les tenebres intenten posar tota mena d'entrebancs i obstacles en el seu camí i enganyen i assetgen els homes per allunyar-los de Déu. Però la veritat supera tot obstacle i a la llarga, triomfa i preval.

SAD

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Sad.¹ Per l'Alcorà, ple d'exhortació, és la Nostra paraula revelada.

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿٢﴾

3. Però els incrèduls estan amarats en fals orgull i enemistat.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٣﴾

4. Quantes generacions abans d'ells vam destruir! Van cridar demanant ajuda, però ja no hi havia temps de fugir.

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَدَرٍ فَنَذَرَا
وَلَاتَ حِيثَ مَنَّا ﴿٤﴾

5. Es sorprenen perquè els ha arribat un Amonestador d'entre ells mateixos, i els incrèduls diuen: "És un mag, un gran mentider".

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٥﴾

6. És que ha forjat els déus en un únic Déu? Això és certament la cosa més estranya que mai hem sentit.

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ ﴿٦﴾

7. Davant d'això els seus caps van discutir, advertint-se: "I aferreu-vos als vostres déus. Això és una cosa molt desitjada".

وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امشُوا وَاصْبِرُوا
عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٧﴾

8. "Mai no hem sentit res d'igual en cap altra religió. Això només és una invenció".

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ
إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴿٨﴾

9. "Com?, De tots nosaltres ha de ser a ell a qui es reveli l'exhortació ?"

ءَأَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلِ
هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۗ بَلِ لَمَّا

¹ Dieu Veritable!

No, estan en dubte amb la Meva Exhortació. No, però és que encara no han tastat els Meu càstig.

يَذُوقُوا عَذَابًا ۙ

10. És que tenen els tresors de la misericòrdia del teu Senyor, el Poderós, el Gran Dispensador?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۙ

11. O bé és seu el Regne dels cels i de la terra i tot el que hi ha entre ells? Que facin, doncs, el seu esforç, fent servir tots els mitjans.

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بَيْنَهُمَا فَليُتَفَقَّحُوا فِي الْأَشْيَاءِ ۙ

12. *Són* un grup d'ells els confederats que *seran* encaminats cap a aquí.

جُنْدٌ مَّا هُنَّا لِكَ مَهْزُومٍ مِنَ الْأَخْزَابِ ۙ

13. Abans d'ells *també* el poble de Noè, *i la tribu d'Ad* i el faraó, el Senyor dels campaments, *els* havien rebutjat.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادٌ وَ
فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ ۙ

14. *La tribu de Zamud*, el poble de Lot i els habitants del Bosc: aquestes van ser les hordres derrotades de manera clapadora.

وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَخْزَابِ ۙ

15. Tots sense excepció van rebutjar *els* Missatgers, per la qual cosa el Meu càstig va ser inevitable.

إِن كُفَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابُ ۙ

R.2.

16. Només esperen un llarg crit i no hi haurà respir.

وَ مَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا
لَهَا مِنْ قَوَاتٍ ۙ

17. Diuen: "Senyor nostre, avança'ns la part *del càstig* que ens pertoca abans del Dia dels Comptes".

وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ
الْحِسَابِ ۙ

18. Suporta amb paciència el que diuen, i recorda el Nostre servent David, home de grans poders, en veritat ell sempre tornava a Déu.

إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۙ

19. *Li vam sotmetre les muntanyes. Elles van celebrar amb ell les lloances de Déu quan cauen les tenebres i clareja el dia.*²

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَّ
بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿٣١﴾

20. *I li vam sotmetre els ocells reunits: tots reunits amb ell.*³

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٢﴾

21. *Vam enfortir el seu regne, i li vam donar la saviesa i el talent per a una paraula decisiva.*

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخِطَابَ ﴿٣٣﴾

22. *T'ha arribat el relat dels litigants, quan van pujar per la paret de la seva cambra?*

وَهَلْ آتَاكَ نَبَأُ الْخَضِرِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْحِجْرَابَ ﴿٣٤﴾

23. *Quan van entrar fins a trobar-se David i ell es va espantar. Van dir: "No tinguis por. Som dos litigants; un de nosaltres ha comès una transgressió contra l'altre; jutja, doncs, entre nosaltres amb justícia, no et desviïs de l'equitat i guia'ns pel camí recte".*

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ
قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا
عَلَى بَعْضٍ فَأَخِمْ بَيْنِنَا بِالْحَقِّ وَلَا
تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٣٥﴾

24. *"Aquest és el meu germà: té noranta-nou ovelles i jo una de sola. I tanmateix, ell diu: "Dóna-me-la a mi i em va vèncer en el seu discurs".*

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
نَجْجَةً وَلِيَّ نَجْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ
أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٣٦﴾

25. *David va dir: "En veritat, ell t'ha perjudicat demanant-te l'ovella, a més de tenir les pròpies. En veritat, molts socis es perjudiquen entre ells, tret d'aquells que creuen en Déu i fan el bé: però aquests són pocs". I David va entendre que Nosaltres l'havíem posat a prova: per la qual cosa va*

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْجَتِكَ
إِلَى نَجْجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿٣٧﴾

² La paraula Jibal (muntanyes) s'aplica a les poderoses tribus que van ser subjugades per David, o també podria referir-se a la riquesa mineral de les muntanyes que en aquell temps ja era explotada

³ La paraula Attair (pájáros) significa homes de talents excepcionales que despuntan alto sobre las alas de sus logros.

demanar perdó al seu Senyor i va caure prostrat de genolls, en senyal d'adoració, i es dirigí a Ell.

26. Per això, li ho vam perdonar, perquè en veritat ell tenia una posició propera a nosaltres i un refugi excel·lent.

27. "Oh David, t'hem convertit en vicari a la terra; jutja, doncs, entre els homes amb justícia, no segueixis els desitjos vans, no fos cas que t'apartin del camí d'Al·là". En veritat, aquells que s'apartin del camí d'Al·là tindran un sever càstig, perquè han oblidat el Dia dels Comptes".

R.3.

28. No hem creat en va el cel i la terra i tot el que hi ha entre ells. Aquesta és l'opinió dels incrèduls. Ai, doncs, dels incrèduls per raó del Foc!

29. És que tractarem aquells que creuen i fan bones obres com aquells que actuen perversament a la terra? Hem de tractar els justos de la mateixa manera que els malvats?

30. Aquest és un Llibre que t'hem revelat, ple de benediccions, perquè reflexionis sobre els seus versicles i facis cas als dotats d'enteniment.

31. A David li vam concedir Salomó, que va ser un servent excel·lent. Ell també acudia sempre a Nosaltres.

أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ
وَوَظَنَ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ
وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

فَعَفَوْنَا لَهُ ذَلِكَ وَأَوْرَثْنَا لَهُ عِزَّنَا
لِزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَا بِئْرَ ﴿٢٦﴾

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
فَاخْلُفْ بِئِنَّ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ
الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ
الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ
النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ تَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ تَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا
آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

32. Quan els van dur davant d'ell al capvespre, corsers de pura sang, i potes ràpides.

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُوفُ
الْجِيَادِ ﴿٣٢﴾

33. Ell digué: "Tinc estimació als cavalls perquè em recorden al meu Senyor". Així s'hi va estar assegut fins que van desaparèixer darrere el vel.

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ
ذِكْرِي ۖ حَتَّى تَوَارَثَ بِالْحِجَابِ ﴿٣٣﴾

34. Digué: "Porteu-me'ls una altra vegada! Llavors va començar a acariciar-los les potes i el coll".

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ
الْأَعْتَاقِ ﴿٣٤﴾

35. Vam posar a prova Salomó i vam posar al seu tron un *simple* cos, *espiritualment mort*. Tal com li fou revelat. Llavors ell es girà cap a *Nosaltres*.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ ۖ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ۖ ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٥﴾

36. Digué: "Oh, Senyor meu, concedeix-me el perdó i atorga'm un que no el pugui posseir després de mi algú indigne. En veritat, Tu ets ben Generós".

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا
يَنْبَغِي لِأَخِيذٍ ۖ وَمِن بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٣٦﴾

37. Per això, li vam sotmetre el vent perquè bufés suaument davant el seu manament, allà on anés.

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً
حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٧﴾

38. I també els gegants, constructors i bussejadors de tota mena,

وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ ۖ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٨﴾

39. I d'altres, encadenats.

وَالْأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٩﴾

40. "Aquest és el Nostre do: allibera'ls, doncs, amb generositat o reténlos - sense retre comptes".

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ ۖ يُغَيِّرُ
حِسَابَ ﴿٤٠﴾

41. En veritat, tenia un lloc proper a Nosaltres i un recer excel·lent.

وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤١﴾

R.4.
42. I recorda't del Nostre servent Job, quan invocà el seu Senyor, *tot dient*: "Satanàs m'ha afligit amb fatigues i turments".

وَإِذْ كَرِهَ تَابًا أَيُّوبَ مَرَادًا تَأَذَى رَبِّهِ آتِي
مَسْرِي الشَّيْطَانُ يَنْصِبُ وَعَذَابٌ ۞

43. "esperona *la teva muntura*. Aquí hi ha aigua freda perquè en beguis i et rentis".

أُرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ
وَشَرَابٌ ۞

44. I li vam restituir la seva família i li vam augmentar també, per la Nostra misericòrdia i com a recordatori per als homes d'enteniment.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ
رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِرَأْسِ الْأَلْبَابِ ۞

45. I *li vam dir*: "Porta't amb tu algunes aus, com a provisió, avança i no sucumbeixis a la falsedat. En veritat, el vam trobar perseverant. Quin servent més excel·lent va ser! En veritat, sempre acudia *a Déu*".

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِفْثًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا
تَخَفْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَرَابٌ ۞

46. Recorda't dels Nostres servents. Abraham, Isaac i Jacob, *homes* de força i visió.

وَإِذْ كَرِهَ تَابًا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
يَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۞

47. Els vam triar especialment per recordar *als homes* la llar *del Més Enllà*.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۞

48. Perquè en veritat estan davant la Nostra vista entre els elegits i els millors.

وَرَأَيْنَاهُمْ هِنْدًا لَمِنَ الْمُضْطَفِّينَ
الْأَخْيَارِ ۞

49. I recorda Israel, Eliseu i Ezequiel, tots van ser dels millors.

وَإِذْ كَرِهَ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۞

50. Això és un recordatori. Perquè els justos tindran certament un refugi excel·lent:

هَذَا ذِكْرُهُ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَا بِي ۞

51. Jardins d'eternitat amb les portes obertes a ells.

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ أَبْوَابُهَا

52. Jaient allà *als coixins*, demanaran a voluntat quantitats abundants de fruita i beguda.

مُتَكِّئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

53. I amb ells hi haurà dones pures, amb la mirada circumspecta, companyes de la seva mateixa edat.

وَعِنْدَهُمْ قُصِرَاتُ الطَّرِيفِ أَشْرَابٍ

54. Això és el que us promet per al Dia dels Comptes.

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

55. En veritat, aquesta és la Nostra provisió que mai no s'exaurirà.

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ تَفَاقُهِ

56. Això és *per als creients*. Però per als rebels hi ha un mal lloc de retorn.

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّٰغِيْنَ كَشْرًا مَّآبٍ

57. L'infern on s'abrusaran. Quin lloc més dolent de repòs!

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ

58. Això és *el que tindran*. Deixeu, doncs, que el tastin; un líquid bullent i una beguda de gran fredor i pudor.

هَذَا ۖ قَلْبِيذٌ قُوَّةٌ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

59. I *diverses menes de turment* diferents, de naturalesa semblant.

وَآخَرَ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

60. "Aquest és un grup *dels vostres* que corren afanyant-se amb vosaltres, *oh caps de la iniquitat*. Cap benvinguda per a ells. Cal que s'abrusin al Foc".

هَذَا قَوْمٌ مُّفْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

61. Ells diran: "No! Sou vosaltres. No hi ha cap benvinguda *per a vosaltres*. Sou vosaltres els que vaau preparar això per a nosaltres. Quin lloc de descans més dolent!"

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَحَبًا بِكُمْ ۚ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ

62. Diran *també*: "Senyor Nostre, aquell que hagi preparat això per a nosaltres castiga'l doblement en el Foc".

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ
عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٣٧﴾

63. I diran: "Què ens ha passat, que no veiem els homes als quals acostumàvem a comptar entre els malvats?"

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٣٨﴾

64. "És que els vam posar en ridícul *injustament* o és que escapen a les nostres mirades?"

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

65. En veritat, això és una realitat, la disputa dels habitants del Foc entre ells mateixos.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٤٠﴾

R.5.

66. Digues-los: "Només sóc un Amonestador, i no hi ha altre Déu que Al·là, l'Únic, el Suprem.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤١﴾

67. "El Senyor dels cels i la terra, i de tot el que hi ha entre els dos, el Poderós, el Gran Perdonador".

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْعَقَّارُ ﴿٤٢﴾

68. Digues-los: "És una notícia important".

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٤٣﴾

69. "De la qual us aparteu".

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٤٤﴾

70. "No tenia cap notícia de l'Assemblea exaltada, quan *ho* discutien entre ells".

مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَآئِكَةِ إِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

71. "Però això és el que m'ha estat revelat, que sóc un simple Amonestador".

إِنْ يُؤْحَى إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٤٦﴾

72. Quan el teu Senyor digué als àngels: "Sóc a punt de crear l'home del fang".

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِّن طِينٍ ﴿٤٧﴾

73. "I així doncs, quan l'hagi modelat amb perfecció i li hagi insuflat el meu esperit, agenol·leu-vos davant d'ell amb submissió.

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٤٣﴾

74. Així es van sotmetre tots els àngels plegats.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٤٤﴾

75. Però Iblis *no ho va fer*. Actuà amb orgull i fou dels que no van creure.

إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ اسْتَكْبَرَ ۖ وَكَانَ مِنَ
الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

76. Déu digué: "Oh Iblis, què et va impedir sotmetre't al que havia creat amb les Meves dues mans? Has actuat per orgull o ets dels que reclamen que l'exaltin?"

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا
خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۖ مَا اسْتَكْبَرْتَ ۖ أََمْ كُنْتَ مِنَ
الْعَالِينَ ﴿٤٦﴾

77. Ell respongué: "Sóc millor que ell. Tu m'has creat del foc i a ell l'has creat del fang".

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ
خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٤٧﴾

78. Déu digué: "Marxa, doncs, d'aquí. En veritat, ets un rebutjat".

قَالَ فَاحْرَبْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٤٨﴾

79. "I en veritat sobre tu caurà la Meva maledicció fins al Dia del Judici".

وَرَأْنَا عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٩﴾

80. Ell digué: "Senyor meu, concedeix-me, doncs, un respir fins al dia en què siguin ressuscitats".

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٥٠﴾

81. Déu digué: "Certament ets d'aquells als quals es concedeix un respir".

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٥١﴾

82. "Fins al dia de la hora fixada".

إِلَى يَوْمِ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ ﴿٥٢﴾

83. Ell respongué: "Així doncs, pel Teu poder els extraviaré, de ben segur, a tots ells".

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٣﴾

84. "Tret dels Teus servents elegits entre ells".

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٣﴾

85. *Déu* digué: "Llavors aquesta és la veritat i Jo dic la veritat".

قَالَ فَالْحَقُّ رَوَّ الْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. *Que* ompliré certament l'Infern amb tu i amb aquells que et segueixin, tots plegats".

لَا فَلَئِنَّ جَهَنَّمَ مِثْلَ وَرَمَمَّن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Digues-los: "No demano de vosaltres cap recompensa a canvi, ni sóc dels s'acosten a l'afectació".

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

88. "Només és un Recordatori per a tots els pobles".

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. "I vosaltres us adonareu de la seva veritable importància quan passi un temps".

وَلَتَعْلَمَنَّ تَبَاكَ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

CAPÍTOL 39

AL-ZUMAR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com els cinc capítols anteriors, amb els quals té una gran semblança d'estil i tema, aquesta Surah fou revelada al començament del ministeri del Sant Profeta. Alguns escriptors com Rodwell i Muir la situen a la darrera del període mequí. No obstant això, l'opinió més autoritzada es mostra a favor que la Surah fou revelada al començament de la vida del Sant Profeta a la Meca. El tema principal dels sis capítols que comencen amb *Saba* és la revelació divina, amb especial èmfasi en la revelació de l'Alcorà i la doctrina de la Unicitat de Déu. El fet que hi hagi un Dissenyador i un Controlador i Creador de tot l'univers es dedueix evidentment de l'ordre, l'adaptació, la proporció i la coordinació que envaeixen tot l'univers i de la qual cosa presenten un testimoni innegable. L'èxit dels missatgers divins amb els seus recursos ben escassos contra els inconvenients més forts és un altre argument per demostrar l'Existència de Déu i la Seva Unitat.

Tema

La Surah comença amb el tema de la revelació alcorànica i segueix tractant de la necessitat, finalitat i objecte suprem de tots els Llibres Revelats i Profetes divins que és l'establiment de la Unicitat de Déu a la terra. L'entrebanc més gran que destorba el camí per aconseguir aquest objectiu noble i gran radica en el fet que l'home se sent inclinat a adorar falsos déus: els ídols creats per ell mateix. De totes les formes d'idolatria, potser la més monstruosa i habitual, la que ha fet més mal al desenvolupament espiritual de comunitats senceres, és la creença que Jesús és el fill de Déu. La Surah esmenta el disseny i ordre, molt bells i consumats, de l'univers com a argument en suport de la creença que només hi ha una Ment Dissenyadora rere tota la creació. Com argument addicional, s'addueixen les tres etapes a través de les quals passa l'embrió abans de convertir-se en un ésser humà complet. Després de tractar breument la necessitat i finalitat de la revelació divines, la Surah presenta dos arguments forts i fermes per recolzar-la: 1) Aquells que inventen mentides contra Déu i rebutgen la veritat mai no tindran èxit a la vida. El Fracàs i la ignomínia segueixen les seves petges; 2) Els Profetes de Déu i els que els accepten i segueixen la seva direcció troben sempre l'èxit i la seva causa prospera. Aquests dos arguments constitueixen un criteri infal·libre per jutjar sobre la veritat de qui afirma presentar una revelació divina. Si es jutja d'acord amb aquestes normes, l'afirmació que el Sant Profeta és Missatger diví i que l'Alcorà és una revelació Celestial s'erigeix sense possibilitat de repte i es demostra més enllà de tot dubte. Tot seguit, la Surah presenta als pecadors un Missatge d'esperança i bons desitjos. Els diu que Déu és el Màxim Misericordiós i Indulgent. La seva misericòrdia abraça totes les coses. Només demana un canvi d'actitud per part del pecador. L'home ha de preparar-se el seu propi destí i cap sacrifici de ningú no pot salvar-lo. Però se li concedeixen moltes oportunitats per penedir-se i reformar-se, tot i que si segueix caminant deliberadament pel mal camí, serà castigat amb severitat. Cap al final, la Surah dedica alguns versicles a la descripció del Dia de la Resurrecció.

AL-ZUMAR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. La revelació d'aquest Llibre prové d'Al·là, el Poderós, el Savi.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

3. Per cert, som Nosaltres els que t'hem revelat el Llibre amb la veritat; adora, doncs, Al·là dedicant la teva fe amb tota sincerita.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ قَاعِبِدِ
اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٣﴾

4. Escolteu, *només* a Al·là li devem sincera obediència. Però aquells que accepten com a protectors d'altres diferents a Ell, *diuen*: "Només els servim perquè ens portin a prop d'Al·là". En veritat, Al·là jutjarà entre ells pel que disputen. De ben segur que Al·là no guia el mentider desagraït".

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ، وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ، إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾

5. Si Al·là hagués volgut agafar un Fill, hagués elegit aquell que li agrada de tot allò creat per Ell. Sant és Ell! Ell és Al·là, l'Únic, el Dominant.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ، لَسُبْحَتَهُ ، هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٥﴾

6. Va crear els cels i la terra d'acord amb els requisits de saviesa. Fa que la nit cobreixi el dia i que el dia cobreixi la nit; ha posat en servei el sol i la lluna. Cadascun segueix *el seu* curs fins al moment assenyalat. Escolteu, *només* Ell és Poderós, el Gran Perdonador.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ، يَكُونُ أَيْلٌ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ اللَّيْلُ وَالْقَمَرَ ، كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ، أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦﴾

7. Ell us va crear d'un sol ésser, a partir d'ell va crear la seva companya:

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا

i us ha enviat vuit caps de bestiar en parelles. Us crea en el ventre de la vostra mare, creació rere creació, en tres capes de tenebres. Aquest és Al·là, el vostre Senyor. Seu és el Regne. No hi ha cap altre déu tret d'Ell. I fins i tot així us n'aparteu?

رُؤُوسًا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ تَمْرِيْنًا
اَزْوَاجًا يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُوْنٍ اُمَّهَاتِكُمْ
خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ
ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَاِلٰهَ
اِلَّا هُوَ فَآتٰى تَضَرُّعًا ۝۸

8. Si sou desagraïts, en veritat Al·là és Autosuficient, *per ser independent* de vosaltres. Però Ell no aprova la ingratitude en els Seus servents. Però si mostreu gratitud, li agrada *veure-la* en vosaltres. Cap portador de càrrega no durà la càrrega d'un altre. Després tornareu al vostre Senyor; Ell us informarà del que heu estat fent. En veritat, Ell sap prou bé el que hi ha amagat al pit.

اِنْ تَكْفُرُوْا قِيٰتَ اللّٰهُ عَنِّيْ عَنكُمْ تَدُوْلًا
يَبْذُرْ لَكُمْ وَاِلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ وَاِنَّهٗ
عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ۝۹

9. Però quan l'aflicció cau sobre l'home, invoca el seu Senyor, i torna a ell *amb penitència*. Després, quan Ell li atorga el seu favor, oblida el que acostumava a implorar abans i comença a assignar rivals a Al·là, per apartar *els homes* del Seu Camí. Digues-li: "Aprofita algun temps de la teva incredulitat, en veritat ets dels habitants del Foc".

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيبًا
اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْ نَّسِیْ مَا
كَانَ يَدْعُوْا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ
اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ
بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ۗ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝۱۰

10. És que aquell qui prega amb devoció a Déu en les hores de la nit, prostrat i dempeus, tem el Més Enllà i espera la misericòrdia del seu Senyor *pot igualar-se a aquell que no actua així?* Digues: "Són els que coneixen iguals als que no coneixen?" En veritat, només s'adonaran els dotats de coneixement".

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰتَاءَ الْاَيْلِ سَاجِدًا وَّ قَانِمًا
يَخْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَاِيْرَجُوْا رَحْمَةً رَّبِّهٖ ؕ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَلْبٰنُ يَعْلَمُوْنَ
وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
اُولُوْا الْاَلْبَابِ ۝۱۱

R.2.

11. Digues-los: "Oh vosaltres, els Meus servents creients, temeu el vostre Senyor. Hi ha una recompensa excel·lent per a aquells que fan el bé en aquesta vida. I la terra d'Al·là és vasta. En veritat, els perseverants tindran la seva recompensa sense mesura".

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۗ
لِلَّذِيْنَ اٰحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ
وَ اَرْضُ اللّٰهِ وَّاسِعَةٌ ۗ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ
اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾

12. Digues-los: "En veritat, m'han ordenat que adori Al·là, oferint-li una sincera devoció en la fe".

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
لِّهٖ الدِّيْنَ ﴿١٢﴾

13. "I m'han ordenat que sigui el primer dels que se sotmeten a Ell".

وَ اُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Digues-los: "En veritat temo, si desobeeixo el meu Senyor, el càstig del gran dia".

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٤﴾

15. Digues-los: "A Al·là és Qui adoro i sóc sincer davant d'Ell en la meva religió".

قُلِ اللّٰهُ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لِّهٖ دِيْنِيْ ﴿١٥﴾

16. "Adoreu, doncs, el que vulgueu fora d'Ell". Digues-los: "En veritat, els perdedors seran aquells que malmetin les seves ànimes i les seves famílies en el Dia de la Resurrecció". Compte! Aquesta serà, de ben segur, la pèrdua manifesta.

فَاَعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ ۗ قُلْ
اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ
وَ اَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِلَّا ذٰلِكَ هُوَ
الْخٰسِرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾

17. Tindran sobre ells capes de foc i al dessota, d'altres semblants. Contra això és contra el que Al·là adverteix als Seus servents: "Oh, servents meus, temeu-me només a Mi".

لَهُمْ مِنْ قُوْهِمْ ظُلُلٌ مِّنَ النَّارِ وَ مِنْ
تَحْتِهِمْ ظُلُلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ
عِبَادًا ۗ لِيُعْبَدُوْا ۗ فَاتَّقُوْا ﴿١٧﴾

18. Però els que s'aparten dels falsos déus per no adorar-los i tornen a Al·là, per a ells hi ha una bona nova.

وَ الَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطّٰغُوْتِ اَنْ
يَّعْبُدُوْهَا وَ اٰتٰوْا اِلَى اللّٰهِ لَهُمْ

Dóna, doncs, la bona nova als meus servents.

الْبُشْرَىٰ ج قَبَشَّرَ عَبَادًا ﴿١٨﴾

19. Que escolten la Paraula i segueixen el millor d'ella. Ells són els guiats per Al·là i ells són els homes d'enteniment.

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

20. Podrà ser *rescatat*, ja que aquell contra qui s'ha dictat la sentència del càstig? Pots rescatar aquell que es troba en el Foc?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

21. Però per als que temen el seu Senyor hi haurà mansions elevades i d'altres construïdes encara més elevades, per sota les quals corren rius. Al·là ha fet aquesta promesa, i Al·là no trenca la *Seva* promesa.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ
مِّنْ فَوْقَهَا غُرَفٌ مَّجِيدَةٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ مَا لَا يُخْلِفُ
اللَّهُ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾

22. No has vist que Al·là envia l'aigua del cel, fa que corri *en forma de* petits rierols a la terra, i que hi produeixi vegetació de diversos colors? Després s'asseca i veus com s'esgrogueix i més endavant, passa a ser deixalla. Aquí hi ha en veritat un recordatori per als homes que entenen.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَلَكَهُ يَتَابِعِينَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ
يَيِّبُهُ فَيَتْرَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطًا مَّا دَرَانِ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾

R.3.

23. És que aquell a qui Al·là ha obert el cor perquè *accepti l'Islam* i sigui guiat amb la llum provinent del seu senyor és com aquell que *camina a les palpentes en les tenebres de la incredulitat*? Ai, doncs, d'aquells als quals els enduriran el cor contra el record d'Al·là! Estan en un error evident.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ
عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ مَقْوِيلٌ لِلْفٰسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي صُلٰلٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

24. Al·là ha revelat el millor Missatge *en forma d'un Llibre, els versicles del qual s'aguanten mútuament i es repeteixen de diverses maneres*. Davant

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا
مَّثَانِيًّا يَّ تَفْشَعِرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ

d'ell tremola la pell dels que temen el seu Senyor. Després, la seva pell i els seus cors s'ablaneixen davant el record d'Al·là. Així és la guia d'Al·là; amb ella guia aquell que Li plau. Però aquell que sentència com esgarriat... no tindrà cap guia.

25. És que aquell que només té la seva pròpia fe per protegir-lo del sever càstig del Dia de la Resurrecció és com aquell que se sent segur? Però diran als malvats: "Tasteu el que solieu guanyar".

26. Aquells que van existir abans que ells van rebutjar els Nostres Missatgers, per la qual cosa els va sobrevenir el càstig d'on no s'ho esperaven.

27. Al·là els ha fet, doncs, tastar la humiliació en aquesta vida, i el càstig del Més Enllà serà, de ben segur, més gran. Tant de bo ho sabessin!

28. En veritat, aquest Alcorà hem presentat als homes tota mena de paràboles, perquè se n'adonin.

29. Hem revelat l'Alcorà manifestament clar, sense res tort, perquè arribin a ser justos.

30. Al·là presenta una paràbola: un home pertanyent a diversos socis que estan en desacord, i un altre home que pertany exclusivament a un sol home. És igual la condició de tots dos? Tota lloança pertoca a Al·là, però la majoria d'ells ho desconeixen.

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَيْنَهُمْ جُلُودَهُمْ وَ
قُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ
يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝۲۳

أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَ قِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا
مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝۲۵

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاْتَهُمُ
الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝۲۶

فَاذَقْتَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَالْعَذَابَ الْاٰخِرَةَ ۚ اَكْبَرُ مَلِكًا
يَعْلَمُونَ ۝۲۷

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْآنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝۲۸

قُرْآنًا عَرَبِيًّا عَزِيزًا ۚ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ۝۲۹

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَاكِسُونَ ۚ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۚ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۰

31. Certament moriràs i certament ells moriran *també*.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣١﴾

32. I després, en el Dia de la resurrecció discutireu els uns amb els altres davant del vostre Senyor.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾

PART 24 R.4

33. Qui és, doncs, més injust que aquell que menteix contra Al·là i rebutja la veritat quan li arriba? És que no hi ha a l'Infern un llar per als incrèduls?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Però aquell qui ha portat la veritat, i en dona testimoni, aquests són els justos.

وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

35. Tindran amb el seu Senyor tot el que vulguin; aquesta és la recompensa dels que fan el bé.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاؤُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

36. Per això, Al·là en retirarà les *conseqüències* nefastes dels que van fer i els concedirà la seva recompensa d'acord amb el millor que van fer.

لِيَكْفُرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا ۗ وَ يَجْزِيَهُمُ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

37. No hi ha prou amb Al·là per als Seus servents? Tanmateix, ells provaran d'espantar-te amb el que posen en el Seu lloc. Però aquell que Al·là sentència com perdut, per a ell no hi haurà guia.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾

38. I aquell que Al·là guia no hi ha ningú que pugui esgarriar-lo. És que Al·là no és el Poderós, el Senyor de la retribució?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾

39. I si els demanes: "Qui creà els cels i la terra?", diran de ben segur: "Al·là". Digues-los: "Penseu vosaltres que si Al·là volgués fer-me cap mal

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ

aquells que invoqueu fora d'Al·là podrien evitar el mal infligit per Ell? O, si Ell volgués mostrar-me la Seva misericòrdia, podrien privar-me ells de la Seva misericòrdia?". Digues-los: "Tinc prou amb Al·là. En Ell confien els que estan disposats a confiar".

40. Digues-los: "Oh, poble Meu, actueu de la millor manera possible; Jo també actuo. Aviat sabreu,

41. Qui és aquell que rebrà un càstig que l'affligirà i sobre qui caurà un càstig permanent".

42. En veritat, t'hem revelat el Llibre amb veracitat pel bé dels homes. Així doncs, aquell que segueix la guia, la segueix a favor de la seva pròpia ànima; i aquell que s'extravia només ho fa en el seu perjudici. Però tu no ets el seu guardià.

R.5.

43. Al·là s'emporta les ànimes dels vius en el moment de la mort. I en el somni les dels que encara no han mort. I després, reté les d'aquells la mort dels quals ha estat decretada i torna les altres fins al termini establert. Aquí hi ha, de ben segur, Senyals per a la gent que hi pensa.

44. S'han buscat intercessors fora d'Al·là? Digues-los: "Heu actuat així encara que no tenen poder sobre res ni tampoc intel·ligència?"

45. Digues-los: "Tota intercessió pertoca a Al·là. A Ell pertany el regne dels cels i de la terra. I a El, tornareu més endavant".

قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۗ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَقُولُوا اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَنْ يَأْتِبِوْهُ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّهِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۗ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّٰ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِهَا ۗ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٢﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۗ فِيم_Sِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ ﴿٤٤﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ رَأَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

46. Però tan bon punt s'esmenta Al·là, reculen avorrits els cors d'aquell que no creuen en el Més Enllà; però quan esmenten altres diferents d'Ell, vet aquí que comencen a alegrar-se.

وَأَذْكُرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا
ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣٦﴾

47. Digues: "Oh Al·là! Originador dels cels i de la terra; Coneixedor del visible i l'invisible; *només* tu jutjaràs entre els Teus servents les seves divergències".

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ
بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٧﴾

48. Si els malvats tinguessin tot el que hi ha a la terra o el doble de tot això, de ben segur que *voldrien* rescatar-se amb tot allò del sever càstig del Dia de la Resurrecció: però rebran d'Al·là el que mai no es van pensar.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِتْنًا
بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَّ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا
يَحْتَسِبُونَ ﴿٣٨﴾

49. I se'ls faran evidents les nefastes *conseqüències* dels que van merèixer i caurà sobre ells tot allò del que solien burlar-se,

وَبَدَّ اللَّهُ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٩﴾

50. Quan la tribulació cau sobre l'home, ens invoca a Nosaltres. Però quan li concedim un favor Nostre, diu: "Això ho he rebut gràcies *al meu propi* coneixement". No, es tracta només d'una prova, però la majoria d'ells ho desconeixen.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَادِيَهُ
إِذَا حُوِّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا
أُوتَيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلِ هِيَ فَتْنَةٌ
وَلَكِنِّي أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

51. Aquells que van existir abans d'ells van dir el mateix, i no obstant això, tot el que havien aconseguit no els serví de res.

قَدْ قَالُوا لَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾

52. Així doncs, les *conseqüències* malvades del que van merèixer els van caure al damunt: i quant als que fan el mal d'entre aquests *incrèduls*, també els esfereiran i no podran frustrar res.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
مَا كَسَبُوا ۗ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٢﴾

53. És que no saben que Al·là augmenta els seus favors a aquell que Li plau, i els disminueix *per a aquell que vol*? En veritat, aquí hi ha Senyals per als homes que creuen.

R.6.

54. Digues-los "Oh servents Meus que heu comès excessos contra les vostres pròpies ànimes! No desespereu de la misericòrdia d'Al·là, perquè en veritat Al·là perdona tots els pecats. Certament, Ell és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

55. "Torneu al vostre Senyor i sotmeteu-vos a Ell, abans que no us arribi el càstig; *perquè* aleshores no rebreu cap ajuda.

56. "Seguiu el millor *Ensenyament* que us ha estat revelat pel vostre Senyor, abans que no us sobrevingui el càstig de cop i volta, mentre no l'espereu".

57. "Perquè cap ànima no pugui dir: Ai de mi, per transgredir *la meva obligació* en presència d'Al·là! I en veritat, vaig ser d'aquells que se'n van burlar".

58. "O que digui: "Si Al·là m'hagués guiat, de ben segur que hauria estat entre els justos".

59. "O que digui quan observi el càstig: Si pogués tornar *al món*, aleshores seria dels que fan el bé".

60. *Déu respondrà*: "Ai, et van arribar els Meus Senyals però tu els vas

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ
أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَآيِبُونَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن
قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا
تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن
رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَآنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يٰعَسَىٰ عَلَيَّ مَا فَرَطْتُ
فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ
السَّآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ
لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَ

tractar de mentides, vas ser arrogant i vas pertànyer als incrèduls".

61. I en el Dia de la Resurrecció, veuràs els que van mentir en contra d'Al·là, amb els seus rostres ennegrits. És que no hi ha a l'Infern una llar per als orgullosos?

62. Però Al·là condueix aquells El temen fins al seu lloc legítim i de seguretat i *èxit*, el mal no els afectarà ni seran afligits.

63. Al·là és el Creador de totes les coses i és el Guardià de totes les coses.

64. A Ell pertanyen les claus dels cels i la terra: però aquells que no creguin en els Senyals d'Al·là, ells seran els perdedors.

R.7.

65. Digues-los: "És que m'ordeneu adorar altres *déus* diferents d'Al·là, oh ignorants?"

66. En veritat, t'ha estat revelat de la mateixa manera que als que et van precedir: "Si atribueixes iguals a Déu la teva feina serà, en veritat, en va i estaràs certament entre els perdedors".

67. Ai! Adoreu Al·là i sigueu agraïts.

68. No respecten la Majestat d'Al·là com cal. I la terra serà sota el Seu domini en el Dia del Judici Final, i els cels seran embolicats amb *el poder* de la Seva dreta. Glorificat i exaltat sigui Ell per sobre del que Li associen.

اشْتَكَبْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرٰى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا
عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدّٰةٌ ۗ اَلَيْسَ
فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿١١﴾

وَ يُنۡجِي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا
بِمَغْفٰرَتِهِمْ ۗ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْءُ ۗ وَلَا
هُمۡ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٢﴾

اِنَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَ هُوَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيْلٌ ﴿١٣﴾

لَهُ مَقٰلِيۡدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ
وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٤﴾

قُلْ اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ تَاْمُرُوۡتِيْۙ اَعْبُدُ
اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ اَوْحٰى اِلَيْكَ وَ اِلَى الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكَ ۗ لَئِنْ اَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَ لَتَكُوۡنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٦﴾

بِاللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَ كُنۡ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٧﴾

وَ مَا قَدَرُوْا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ ۙ وَ الْاَرْضُ
جَمِيْعًا قَبۡضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَ
السَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌ يَمِيۡنِيْهِ ۗ سُبْحٰنَهُ
وَ تَحۡلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾

69. Tocarà la trompeta i *tots* els que es trobin als cels i *tots* els que es trobin a la terra *cauran* esvaïts, tret d'aquells que vulgui alliberar Al·là. Després tocarà un segon cop i tot seguit es posaran drets, mirant al seu voltant.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَبَقَ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ إِنَّهُمْ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى قِيَادًا هُمْ
فِيئَاَمٍ يَنْظُرُونَ ﴿٣١﴾

70. La terra brillara amb la llum del seu Senyor, el Llibre el posaran obert davant d'ells, portaran els Profetes i els testimonis, i es dictarà entre ells sentència amb justícia i no seran perjudicats.

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءَ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

71. I cada ànima serà recompensada del tot pel que va fer. Ell sap molt bé el que fan.

وَرُفِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٣﴾

R.8.

72. Aquells que no van creure seran portats a l'Infern en grups fins que, quan hi arribin, s'obrin les portes i els seus Guardians els diran: "És que no us van arribar els Missatgers d'entre vosaltres mateixos, recitant-vos els Senyals del vostre Senyor i advertint-vos de la trobada d'aquest Dia?" Ells respondran: "Sí, però la sentència del càstig ha estat dictada justament contra els incrèduls".

وَيَسْئَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
رُجُومًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَنُزِعَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

73. Diran llavors: "Entreu, doncs, a les portes de l'Infern. Doncs dolenta és la llar dels arrogants".

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ قَبِيضٌ مِّثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٥﴾

74. Però aquells que van témer el seu Senyor seran duts als Cel en grups que, en arribar-hi i un cop obertes les portes, els seus Guardians els diran: "La pau sigui amb vosaltres! Sigueu feliços i viviu *aquí*".

وَيَسْئَلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
الْجَنَّةِ رُجُومًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَ
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٣٦﴾

75. Ells respondran: "Tota lloança correspon a Al·là, quan ha complert la Seva promesa amb vosaltres i ens ha donat la terra com a herència, fixant la nostra llar en el Jardí, allà on vulguem". Que excel·lent és la recompensa dels treballadors *justos*!"

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
وَعْدَهُ وَأَوْزَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوا مِنْ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَمِلِينَ ﴿٤٥﴾

76. Veuràs els àngels envoltant el Tron, glorificant el seu Senyor amb la Seva lloança. Es jutjarà entre ells amb justícia i es dirà: "Tota lloança correspon a Al·là, el Senyor de tots els mons".

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِّبَاتٍ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ
تُضِي بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

CAPÍTOL 40 AL-MU'MIN

(Revelat abans de la *Hilrah*)

Data de la revelació i context.

Amb aquesta Surah comença un grup de capítols que tenen tots les mateixes lletres abreujades, *Ha Mim*. Comencen amb el tema de la revelació de l'Alcorà i corresponen al mateix període. Segons Ibn Abbas i Ikrimah, totes aquestes Sures van ser revelades a La Meca en una època en què l'oposició a l'Islam havia esdevingut molt insistent, organitzada i dura (versicles 56 i 78) i els enemics del Sant Profeta intentaven fins i tot assassinar-lo (v.29). Cap al final de l'última Sura, es consola al Sant Profeta amb la seguretat que ben aviat es dictarà la sentència divina entre ell i els seus enemics. Les forces de les tenebres seran derrotades; desapareixerà la idolatria d'Àrabia i tot el país ressonarà amb les lloances de Déu. Aquesta Sura comença amb l'encertada declaració que el Déu Gran i poderós ha revelat l'Alcorà perquè s'estableixi la Majestat i Santedat divines en el món i s'esborri la incredulitat.

Tema

Com hem dit anteriorment, la Sura comença amb una declaració ferma que ha arribat l'època en què la veritat triomfarà per sobre de la falsedat, la justícia vencerà el mal i les lloances de Déu es cantaran en el país en què havia dominat la idolatria. Aquesta gran consumació serà produïda per l'Alcorà. Els enemics de la veritat empraran tots els seus mitjans i tota la seva influència i poderosos recursos per arrencar de soca-rel els dits de l'Islam, però fracasaran en els seus designis i intents malvats. Es diu al Sant Profeta que no s'enganyi, ni es deixi atabalar per la brillantor dels grans recursos materials i el poder dels incrèduls, perquè estan destinats a una trista fi. A més a més, també es diu que els seus enemics no són l'únic, ni el primer poble que s'oposa a la veritat. Abans hi ha hagut altres pobles que van intentar matar els seus profetes i destruir les seves missions. Però el càstig de Déu va caure sobre ells. Per tant, de la mateixa manera caurà el càstig contra els seus enemics. La Sura continua referint-se després al cas de Moisès com exemple de la trista fi que patiran els enemics del Sant Profeta. Mentre que el Faraó va rebutjar la invitació a la veritat de Moisès, un "home creient" que des de la seva pròpia llar conhortà el poble, de manera patètica però convincent, perquè no provessin de matar un home, Moisès, que no tenia cap culpa tret d'haver dit que Al·là era el seu Senyor i que tenia proves segures i sòlides per fonamentar i demostrar la seva causa. També els avisà que no havien de deixar-se enganyar per la seva riquesa, poder i recursos materials, ja que totes elles eren transitòries. Però en comptes de beneficiar-se del seu consell sincer, el Faraó es burlà d'ell. A continuació, la Sura fa referència puntual a la Llei divina invariable que l'ajuda i el socor de Déu estan sempre al costat del seus Missatgers i amb els seus seguidors, i que el fracàs i la frustració continuaran perseguint els passos dels incrèduls fins a la fin dels temps. Aquesta Llei Divina va actuar en l'època de cada Profeta i veurà la seva manifestació més plena en la del Sant Profeta. tot seguit, es diu als incrèduls que no tenen cap motiu per rebutjar la nit del món físic, i que el despertar espiritual segueix el període de decadència moral en el

camp espiritual. Quan el món va quedar espiritualment mort, Déu suscità el Sant Profeta per donar-li una nova vida. La Sura acaba assenyalant que quan Déu ha proveït de manera adequada les necessitats físiques de l'home, no pot haver oblidat proveir igualment per a les seves necessitats espirituals. Des de temps immemorials els ha estat atenent. Va enviar els Seus Missatgers al món per convidar els homes al seu Senyor i Creador, però per ingratitude i bogeria, els fills de les tenebres, van rebutjar a totes les èpoques el Missatge diví i es van guanyar el disgust d'Al·là.

☆ سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّمَلَةِ سِتُّ وَثَمَانُونَ آيَةً وَتِسْعَةٌ رُكُوعَاتٌ

AL-MU'MIN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Ha Him.¹

حَمْدٌ

3. La revelació del Llibre prové d'Al·là, el Poderós, l'Omniscient.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

4. El Perdonador dels pecats i Acceptant del penediment, Sever en el càstig, Posseïdor de la generositat. No hi ha cap Déu sinó Ell. Ell serà el retorn final.

عَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَوْسَى

5. Ningú no discuteix els Senyals d'Al·là tret dels incrèduls. No deixis, doncs, que els seus moviments pel país t'enganyin.

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزِرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

6. El poble de Noè i altres grups després d'ells van negar els Nostres Senyals abans que aquest poble i cada nació s'esforçà per atrapar el seu Misatger, discutint amb falsos arguments per rebutjar amb ells la veritat. Llavors vaig caure sobre ells i que terrible va ser la meva retribució. Que terrible fou la Meva retribució!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَكَذَّبَتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا بآيَاتِنَا لِيُضِلُّوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

7. Així es demostrà la veritat de la paraula del teu Senyor contra els incrèduls, perquè són els habitants del Foc.

وَكَذَلِكَ حَقَّقْتَ كَلِمَتِكَ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

8. Aquells qui porten el Tron, i els qui l'envolten, glorifiquen el seu Senyor amb les Seves lloances, creuen

وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

¹ El Digne de Lloançà, el Senyor de l'Honor

en Ell i demanen perdó pels creients, *tot dient*: "Senyor nostre, Tu abrades totes les coses en la *Teva* misericòrdia i saber. Per això, perdona aquells que se'n penedeixen i protegeix-los contra el càstig de l'Infern".

9. "Senyor nostre, fes que entrin en els Jardins d'Eternitat que Tu has promès, així com també aquells dels seus pares que siguin virtuosos. Tu ets el Poderós, el Savi".

10. "I protegeix-los del mal, perquè aquell que protegeixis del mal en aquest Dia, a aquest li has mostrat certament la misericòrdia. I aquest és *en veritat* el triomf suprem".

R.2.

11. Certament, als incrèduls se'ls anunciaran *aquestes paraules*: "L'aversió d'Al·là supera la vostra, quan vau ser cridats a creure i us hi vau negar".

12. Ells respondran: "Senyor nostre, ens has fet morir dues vegades, i ens has donat la vida dues vegades, i ara confessem els nostres pecats. Hi ha cap mitjà per marxar d'aquí?"

13. Això és perquè quan Al·là va ser proclamat sol, vau rebutjar *la crida*, però quan se li han associat iguals, sí hi vau creure. *Ara* la última paraula la té Al·là, el Sublim, el Gran".

14. Ell és Qui us mostra els Seus Senyals i us envia provisions des del cel, però ningú no se n'adona tret d'aquell que es dirigeix a *Déu*.

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ
وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٨﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَّحْ مِنْ آبَائِهِمْ
أَرْزُقْهُمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ
اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ
تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتُكْفَرُونَ ﴿١١﴾

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا ائْتِنَّا
أَحْيَيْنَا ائْتِنَّا فَاغْرُقْنَا
يَذُنُوبَنَا قَهْلَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَخَذَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُوْمِنُوا
قَالِكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ
إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Invoqueu, doncs, Al·là, essent sincers amb Ell en la fe, malgrat que incrèduls se n'apartin.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Ell és l'Exaltador en rangs, el Senyor del Tron. Ell fa que l'esperit es reveli pel Seu manament a aquell dels Seus servents que li plagui, per poder advertir sobre el Dia de la Trobada.

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

17. El dia en què compareixeran tots: res del que es refereixi a ells estarà amagat per a Al·là. "De qui serà el regne aquest dia?" D'Al·là, l'Únic, el Màxim Suprem.

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۗ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۗ وَاللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

18. "Aquest dia cada ànima serà retribuïda amb el que s'ha guanyat. No hi haurà injustícies aquest dia. En veritat, Al·là és Ràpid en els comptes".

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَلَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

19. I avisa'ls del Dia que s'apropa, quan els cors els tindran a la gola, mentre provin de suprimir l'angoixa. Els injustos no tindran amic que els estimin, ni cap intercessor, ni cap intercessió que els serveixi.

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَازِمِينَ ۗ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَومٍ ۖ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

20. Ell coneix la traïció dels ulls i el que amaga el cor.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

21. Al·là jutja amb la veritat, mentre que aquells que ells invoquen fora d'Al·là no decidiran res. En veritat, Al·là és Qui Tot ho Sent. Qui Tot ho Veu.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾

R.3.

22. És que no han viatjat per la terra ni han vist quina va ser la fi dels que els van precedir? Van ser més poderosos que ells i en la petja que van

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ

deixar a la terra. Però Al·là els atrapà pels seus pecats i no van tenir cap protector contra Al·là.

23. Això va ser perquè els Seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals manifestos, però no hi van creure. Al·là va caure, doncs, sobre ells. En veritat, Ell és Poderós, Sever en el càstig.

24. Vam enviar Moisès amb els Nostres Senyals i autoritat evident,

25. Al Faraó, Haman i Korah; però ells van dir: "És un mag i un impostor".

26. Però quan va arribar amb ells la Nostra Veritat, van dir: "Mateu els fills dels que han cregut en ell, i deixeu amb vida les seves mullers". Però el disegni dels incrèduls només és inútil".

27. El Faraó digué: "Deixeu-me *sol*, perquè mati Moisès i invoqui el meu Senyor. Temo que canviïs la vostra religió o dominis la terra amb el desordre i la corrupció".

28. Moisès digué: "Em refugio en el meu Senyor i el vostre Senyor contra qualsevol *persona* que no cregui en el Dia dels Comptes".

R.4.

29. Un home creient d'entre el poble del Faraó, que amagava la seva fe, digué: "Matareu un home perquè diu: el meu Senyor és Al·là?, encara que us hagi presentat proves clares del vostre Senyor?" Si és un mentider, que li caigui *el pecat de la seva men-*

قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ
اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ، وَمَا كَانَ لَهُم مِّن
اللَّهِ مِن دَآئِقٍ ﴿٢٣﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ
رِئْسَهُ قَوْمِي شَرِيدُ الْحَقَابِ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَكَارُونَ فَكَالُوا
سَلْحٰبٌ كَذَّآبٍ ﴿٢٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِثْمَلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ
وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
الْفِسَادَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي مَذٰتُ بَدْرِي وَرَبِّكُمْ
مِّنْ كُلِّ مَتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ، وَإِن يَكُ
كَذٰبًا فَعَلَيْهِمْ كَذٰبُهُمْ وَإِن يَكُ

tida al damunt, però si diu la veritat, part d'allò amb què us ha amenaçat caurà *certament* sobre vosaltres. En veritat Al·là no guia aquell que és transgressor i mentider.

30. "Oh poble meu, vostra és la sobirania en aquest dia, ja que domineu el país. Però qui ens ajudarà i *protegirà* contra el càstig d'Al·là si cau sobre nosaltres?" El Faraó digué: "Només et dic el que veig per mi mateix i només et guio cap al camí de rectitud".

31. Però aquell que creia va respondre: "Oh poble meu, temo per vosaltres *una cosa* semblant al temps fatídic dels pobles *confederats*",

32. "Com el poble de Noè, d'Ad i Zamud, i dels que els van seguir. I Al·là no causa cap injustícia als *Seus* servents".

33. "Oh poble meu, temo per a vosaltres el dia en què us demanareu ajuda els uns als altres".

34. "Un dia en què girareu l'esquena mentre fugiu. Ningú no us defensarà contra Al·là. I per a aquell que Al·là sentència com a extraviat no hi haurà cap guia".

35. "Josep va venir a vosaltres amb proves clares, però no vau deixar de dubtar sobre allò que us portava fins que, a la seva mort, vau dir: "Al·là mai no suscitarà un Missatger després d'ell". Així jutja Al·là certament com perduts els que transgredeixen i dubten".

صَادِقًا يُصِيبُكُمْ بَخْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٣١﴾

يَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنِ
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ
اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا
أُرِيكُمْ إِلَّا مَا آدَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُولُ رَبِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٣﴾

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِعِبَادِهِ ﴿٣٤﴾

وَيَقُولُ رَبِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
التَّنَادِ ﴿٣٥﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ
اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ دَحَىٰ إِذَا هَلَكْتُمْ فُلْتُمْ
لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٧﴾

36. "Aquells que discuteixen sobre els Senyals d'Al·là sense que se'ls hagi donat cap autoritat. Terriblement odiós és això a ulls d'Al·là i a ulls dels creients. Així segella Al·là el cor de tota *persona* arrogant, orgullosa".

إِلَّا الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَ
عِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارًا ﴿٣٦﴾

37. El Faraó va respondre: "Oh Haman, construeix-me un edifici elevat perquè pugui tenir accés".

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَذَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

38. "Els mitjans per apropar-me als Cels, per poder veure el Déu de Moisès, perquè crec de veritat que és un mentider". Així doncs, es féu que la maldat de les seves accions *semblés* justa a ulls del faraó, i va ser apartat del camí *recte*; però el disegni del Faraó no va fer altra cosa que fracassar.

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ
مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ
زَيَّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

R.5.

39. Aquell que creia digué: "Oh poble meu, seguïu-me. Us guiaré cap al camí de la rectitud".

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُونِ
أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

40. "Oh poble meu, la vida d'aquest món només és una provisió *temporal*; i el Més Enllà és, de ben segur, la llar per a una estada permanent".

يَقَوْمِ إِنَّمَا هِذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
مَتَاعٌ وَرَآئِهَا الْأَخْرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

41. "Qui fa el mal serà pagat només amb alguna cosa semblant; però qui faci el bé, sigui home o dona, i cregui, entrarà en el Jardí; Allà rebran sense mesura".

مَنْ عَمَلٌ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمَلٌ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى
وَهُوَ مُؤْمِنٌ قَدُولٌ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٤١﴾

42. "Oh poble meu, que *estranys* que jo us cridi a la salvació i vosaltres em crideu al Foc".

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

43. "M'animeu a no creure en Al·là associar-Li allò que no conec, mentre que jo us convido al Poderós, el Gran Perdonador".

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَاشْرِكُ بِهِ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ زِدْ أَنَا أَدْعُوكُمْ
إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقَّارِ ﴿٤٣﴾

44. "En veritat, allò perquè em crideu no té *títol* per ser invocat en aquest món o en el Més Enllà; i que el nostre retorn serà, de ben segur, a Al·là i que els transgressors seran els habitants del Foc".

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ
لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ
الْمُشْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. "Aviat recordareu, doncs, el que us dic. Confio la meva causa a Al·là. En veritat, Al·là veu *tots* els Seus servents".

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُصُّ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. El resultat va ser que Al·là el protegí dels mals de tot el que van ordir i un càstig terrible va caure sobre el poble del Faraó.

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. El Foc. Hi estan exposats nit i dia. I el dia en què arribi l'Hora, *es dirà*: "Llenceu el poble del Faraó al més sever dels càstigs".

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَ
عَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ تَدْ
أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. I quan discuteixen els uns amb els altres en el Foc, els febles diran als que van ser orgullosos: "En veritat, vam ser seguidors vostres; no podeu, doncs, alleujar-nos d'una part del Foc?"

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. Els que van ser orgullosos diran: "Tots hi estem. Al·là ha sentenciat ja entre *els Seus* servents".

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا
إِنَّ اللَّهَ فَدَحَاكُمْ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. Aquells que siguin al Foc diran als Guardians de l'Infern: "Pregueu al vostre Senyor perquè us alleugi el càstig per un *sol* dia".

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ
الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. Ells respondran: "És que no us van arribar els Nostres Missatgers amb els Senyals manifestos"? Contestaran: "Sí". *Els Guardians* els diran: "Llavors, pregueu". Però la pregària dels incrèduls no serveix de res.

R.6.

52. És clar que ajudem els Nostres Missatgers i els creients, *tant* a la vida present com en el dia en què comparixeran els testimonis.

53. El dia en què les seves excuses beneficiaran els malvats, i seva serà la maledicció i la pitjor llar.

54. Però en veritat vam donar Moisès la guia i vam fer als fills d'Israel hereus del Llibre.

55. Guia i recordatori per als homes que entenen.

56. Tingués, doncs, paciència. En veritat, la promesa d'Al·là és veritable. Busca protecció *en el teu Senyor* contra les teves faltes i glorifica el teu senyor amb la Seva lloança a la tarda i al matí.

57. Aquells que es discuteixen pels Senyals d'Al·là sense que se'ls hagi donat cap autoritat no tenen res als seus cors que no sigui *un sentiment fals de grandesa* que mai no s'assoliran. Busqueu, doncs, refugi en Al·là. En veritat, Ell es Qui Tot ho Sent, Qui Tot ho Veu.

58. En veritat, la creació dels cels i de la terra és més gran que la de la

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ وَقَالُوا قَدْ عَجِبُوا
﴿٥١﴾ وَمَا دَعَا الْكُفْرَيْنَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَخَذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
لذَّنْبِكَ وَاسْتَغْفِرْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
بِالْعِشِيِّ وَالْأَبْكَارِ ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
بِتَحْيِيرِ سُلْطَانِ أَتْمِهِمْ ۗ إِنَّ فِي
هُدُودِهِمْ لَأَكْثَرَ مِمَّا هُمْ بِتَأْلِيمِهِ
فَاسْتَجِزْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

لَخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْكَبِيرِ مِنْ

humanitat, però la majoria dels homes ho desconeixen.

59. Els cecs i els que hi veuen no són iguals; de la mateixa manera que els que creuen i fan bones obres *no són iguals* que els que fan el mal. Reflexioneu ben poc.

60. L'Hora arribarà de ben segur, no n'hi ha cap dubte. Tanmateix, la majoria dels homes no hi creuen.

61. I el vostre Senyor diu: "Pregueu-me. Jo respondré la vostra *pregària*. Però aquells que són massa orgullosos per adorar-Me entraran certament en l'Infern, humiliats".

R.7.

62. És Al·là Qui ha fet la nit perquè hi descanseu i el dia perquè poder *veure-hi*. En veritat, Al·là és el Senyor de la gràcia per a la humanitat, encara que la majoria dels homes són desgraciats.

63. Així és Al·là, el vostre Senyor, el Creador de totes les coses. Per què, doncs, us n'aparteu?

64. En veritat, així és com s'allunyen els que neguen els Senyals d'Al·là.

65. Al·là és Qui ha fet per a vosaltres la terra com a lloc de repòs, i el cel com a un mitjà de dependència, us ha modelat amb belles formes, us ha donat coses excel·lents i us ha donat provisions saludables. Així és Al·là, el vostre Senyor. Beneït sigui Al·là, el Senyor dels mons.

خَلَقَ النَّاسَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَمَا يَشْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَ الْبَصِيرَةَ ۗ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ لَا الْمُسِيءِينَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَعَدَّ كَرُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۗ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

وَ قَالَ رَبُّكُمْ اذْعَبُونِي ۖ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦١﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ ۗ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

ذِكْرُ اللَّهِ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآلَىٰ تُوْفِكُونَ ﴿٦٣﴾

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ بِنَاءً ۗ وَ صَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ ۗ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ ذِكْرُ اللَّهِ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَرَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Ell és el Déu Viu. No hi ha cap Déu tret d'Ell. Pregueu-Li, doncs, i sigueu sincers davant d'Ell en la religió. Tota lloança correspon a Al·là, el Senyor dels mons.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ؕ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Digues-los: "M'han prohibit adorar aquells que invoqueu fora d'Al·là, ja que m'han arribat proves clares del meu Senyor i m'han ordenat que em sotmeti al Senyor dels mons".

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمرتُ أَنْ أُسَلِّمَ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

68. Ell és Qui us creà de la pols, després d'una gota d'esperma, i més endavant, d'un coàgul; després us deixa ser nen; i llavors us deixa créixer perquè tingueu tota la força i us deixa envellir -malgrat que alguns de vosaltres se'ls fa morir abans- i us deixa viure fins que arribeu al termini fixat i apreneu la saviesa.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لِيَتَّبِعُوا آسَدَكُمْ ثُمَّ
لِيَكُونُوا أَشْيُوخًا ؕ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَا لِيَتَّبِعُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Ell és Qui us dona la vida i causa la mort. I quan decreta una cosa, només la diu: "Sigui!", i comença a ser.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ؕ فَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

R.8.

70. És que no has vist aquells que discuteixen sobre els Senyals d'Al·là? Que allunyats estan de la veritat!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي
آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يُوَضَّرَفُونَ ﴿٧٠﴾

71. Aquells que rebutgen el Llibre i el que revelem als Nostres Missatgers. Però ben aviat ho sabran.

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا
أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

72. Quan les anelles de ferro els envoltin el coll, i també les cadenes. Seran arrossegats.

إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
يُشْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

73. A l'aigua bullent: després s'abru-saran al Foc.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Llavors se'ls dirà: "On seran els que associàveu a Déu,

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

75. A part d'Al·là?" Ells respondran: "S'hauran esvanit lluny de nosaltres. No, mai no preguem res abans". Així confondrà Al·là els incrèduls.

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ۚ كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

76. "Això és perquè us va alegrar a la terra sense justificació i perquè va actuar amb insolència".

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٤٥﴾

77. "Entreu en les portes de l'Infern, per viure-hi. Que menyspreable és la llar dels orgullosos!"

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فِيمَا مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٤٦﴾

78. Tingues, doncs, paciència. Certament, la promesa d'Al·là és veritable. I tant si et mostressis part del que els hem promès com si et fem morir abans del compliment de la Nostra promesa, a Nosaltres seran tornats de tota manera.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ قَامًا نُرِيَّتْكَ بَعْضَ الَّذِي تَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيْتُكَ فَإِلَيْكَ يُرْجَعُونَ ﴿٤٧﴾

79. I vam enviar Missatgers abans de tu; d'ells n'hi ha alguns que t'hem esmentat, i d'altres que no t'hem esmentat; però no és possible que cap Missatger no porti un Senyal tret que sigui amb permís d'Al·là. Però quan va arribar el decret d'Al·là, la qüestió es va resoldre amb la veritat, i aquells que van falsejar la veritat van esdevenir perdedors

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِّي بِالْحَقِّ وَحَسِرَ هُنَّالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

R.9.

80. Al·là és Qui creà les bèsties per a vosaltres perquè cavalquéssiu sobre algunes d'elles i en mengéssiu d'unes altres.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٤٩﴾

81. I hi teniu *altres* avantatges, i perquè, per la seva mediació, pugueu satisfer qualsevol altra necessitat *que pogués haver-hi* en els vostres cors. I sobre ells i sobre els vaixells sou transportats.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَتَتَّبِعُوا
عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا
وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨١﴾

82. Ell us mostra els Seus Senyals, quin dels Senyals d'Al·là negareu?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَى آيَاتِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. És que no han viatjat per la terra per poder veure quina va ser la fi dels que els van precedir? Van ser més nombrosos que ells, més poderosos i *en* la petja que van deixar al seu darrere a la terra. Però tot el que van aconseguir no els serví de res.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا آغْنَى
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

84. Però quan els seus Missatgers van arribar a ells amb Senyals evidents, es van alegrar del coneixement que tenien. I perquè allò del que es van burlar els envoltà pertot.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ
حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٤﴾

85. Però quan van veure el Nostre càstig van dir: "Creiem només en Al·là i rebutgem tot el que solíem associar amb Ell".

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ
وَحَدَاةً وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Però la seva fe no va poder beneficiar-los *en el moment* en què van veure el Nostre càstig. Aquesta és la Llei d'Al·là que s'ha aplicat *sempre* per als Seus servents. Així han mort els que no han cregut.

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّذِينَ
قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ جَوْ حَسِرَ
هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٦﴾

CAPÍTOL 41

HA MIM AL-SALLDAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah duu el títol de Ha Mim Al-Salldah. És coneguda també com Fussliat. Com que és el segon dels cinc capítols del grup ha Mim, té una gran semblança amb la Surah precedent i amb la següent pel que fa a l'estil i tema i, com ells, fou revelada a la Meca en una època en què l'oposició a l'Islam havia crescut i era forta, decidida i persistent. mentre que al final de la Surah anterior s'avisava als incrèduls que, quan els arribés el càstig diví, no els serviria de res la fe i el penediment, aquesta Surah comença afirmant que aquests homes, que tanquen els camins del seu cor i es neguen persistentment a escoltar l'Alcorà, la qual cosa els fan mereixedors de càstig. A més a més, declara que l'Alcorà inclou tot el que cal per al desenvolupament moral de l'home i explica del tot els seus ensenyaments, dogmes i principis en la llengua més explícita, expressiva i intel·ligible. donant com a argument la creació de l'univers en sis períodes o etapes per provar la Unitat Divina i continua dient que tots els Profetes van dur el mateix Missatge de la Unitat Divina. Fins i tot els profetes de l'antiguitat com Hud i Salih van predicar aquesta mateixa doctrina. A continuació, s'afirma que sempre que arriba al món un nou Profeta els caps de la incredulitat intenten apagar la veu de la Veritat, provocant una forta cridòria contra ella i intentant confondre les ments de les persones amb l'ús de tota mena de trampes i subterfugis, però la falsedat no ha aconseguit mai ofegar la veu de la Veritat. De la mateixa manera, fallaran els esforços dels enemics del Sant Profeta contra ell. Els àngels de Déu davallaran sobre aquells que creuen en Ell i el recolzaran de diverses maneres, consolant-los i confortant-los, beneint les seves tasques amb l'èxit i dient-los que heretaran les benediccions divines en aquest món i seran hostes de Déu en el futur. La Surah continua dient que la nit del pecat i la iniquitat passarà i que el sol de la justícia i la Unicitat de Déu brillarà sobre Aràbia i que un poble, una nova vida i l'Islam, després de consolidar les seves arrels a Aràbia, s'estendrà i ampliarà fins als extrems més llunyans de la terra. aquest canvi meravellós és produirà gràcies al noble ensenyament d'aquest Llibre meravellós, l'Alcorà. Només Déu sap com i quan es desenvoluparà i es convertirà en el sòl d'Aràbia, però haurà de créixer i sota la seva ombra fresca i confortable descansaran grans nacions.

HA MIM AL-SALLDAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱
2. Ha Mim.¹ حُم ۝۲
3. *Aquesta és una revelació del Clement, el Misericordiós.* تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۳
4. Un Llibre els versicles del qual han estat exposats amb detall - sovint recitat i manifestament clar- per a un poble que té coneixement. كَتَبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۴
5. Portador de la bona nova i amonestador. Però la majoria d'ells s'aparten i no l'escolten. بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝ فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝۵
6. I diuen: "Els nostres cors estan coberts i *protegits* contra allò que ens dius, a les nostres orelles hi ha sorde-sa, i entre tu i nosaltres hi ha un vel. Continua, doncs, la teva feina; nosal-tres *també* estem treballant". وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْٓ أَكْتِفٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِيْٓ أذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ لَنَا عَمَلُونَ ۝۶
7. Digues-los: "Només sóc un home com vosaltres. M'ha estat revelat que el vostre Déu és el Déu Únic. Preneu el camí recte cap a Ell *sense desviar-vos* i demaneu-Li perdó". Ai dels idòlatres!" قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَخْفِرُوا ۝۷ وَيَلِّ لِّلْمُشْرِكِينَ ۝۸
8. Que no donen el Zakat i són els que neguen el Més Enllà. الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝۸

¹ El Digne de Lloança, el Senyor de l'Honor.

9. *Quant a* aquells que creuen i fan bones obres, de ben segur que tindran una recompensa que no s'acabarà mai.

R.2.

10. Digueu-los: "De veritat no creieu en Aquell que creà la terra en dos períodes? I col·loqueu d'altres iguals a Ell? Aquest és el Senyor dels mons.

11. Ell hi va posar muntanyes fermes que s'aixequen sobre la seva *superfície* i la va beneir amb abundància, després d'haver-la proveït, en quatre períodes, de diversos mitjans d'aliment degudament calculats, de la mateixa manera que per a tots els que busquen.

12. Després s'adreçà al Cel mentre era *una cosa semblant al fum*, i li digué a ell i a la terra: "Veniu vosaltres dos, voluntàriament o involuntàriament". Ells van dir: "Venim voluntàriament".

13. Així ell els perfeccionà en set cels en dos períodes i va revelar a cada cel la seva funció. I vam adorar el cel inferior amb làmpades *per donar llum* i protecció. Així és el decret del Poderós, l'Omniscient.

14. Però si se'n aparten, aleshores digueu-los: "Us aviso d'un càstig destructor com el càstig que va caure sobre Ad i Zamud".

15. Quan els seus Missatgers van arribar a ells pel davant i pel darrere, *tot dient*: "No adoreu ningú tret d'Al·là", van dir: Si el nostre Senyor

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿١٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ كَتَّفَمُرُونَ بِالَّذِي
خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ
لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِنْ قَوْقَهَا وَ
بَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَنْوَابَهَا فِي
أَرْبَعَةِ آيَاتٍ مِمَّا سَوَّاءً لِلنَّاسِ ثَلَاثِينَ ﴿١٢﴾

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَاللَّأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ
كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٣﴾

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَ
أَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَزَيْنَا
السَّمَاءَ الذُّنُوبَ بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٤﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِعْفَةً
مِثْلَ ضِعْفَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٥﴾

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ
أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا

així ho hagués volgut, de ben segur que hauria enviat àngels. No creien, doncs, en allò amb el que t'ha enviat".

16. Quant a *Ad*, es van comportar amb arrogància en la terra sense cap justificació i van dir: "Qui és el més fort en poder que nosaltres?" És que no veuen que Al·là que els creà, té més poder que ells?" I tanmateix, continuen negant els Nostres Senyals.

17. Per això, els vam enviar un furiós vendaval durant diversos dies nefastos, per fer-los tastar el càstig de la humiliació en aquesta vida. Però el càstig del Més Enllà, de ben segur, serà més humiliant i no rebran cap ajuda.

18. Quant a *Zamud*, els vam donar la guia, però van preferir la ceguesa a la guia, per la qual cosa la desgràcia en un càstig humiliant va caure sobre ells, pel que havien merescut.

19. Però vam salvar aquells que van creure i van actuar amb rectitud.

R.3.

20. El dia en què els enemics d'Al·là siguin aplegats com un ramat i portats al Foc, seran cridats al servei.

21. Fins que, quan arribin a ell, les seves orelles, els seus ulls i la seva pell siguin testimoni contra ells pel que van cometre abans.

22. I diran a la seva pell: "Per què presenteu testimoni contra nosaltres?" Diran: "Al·là ens ha fet parlar com ha fet que totes les *altres* coses parlin. I

لَا نَزَلَ مَلَكًا قَاتًا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ كُفْرُؤُنْ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا
قُوَّةً مَا دَلُّكُمْ يَدْرُوا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي
خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
آيَاتِهِ نَجِسَاتٍ لِيَذُيقَهُمْ عَذَابَ
الْغِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابِ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ
لَا يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمُ صَاحِقَةٌ
أَلْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

وَقَالُوا لِمَ شَهِدْتُمْ
عَلَيْنَا مَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي
أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ

Ell és Qui us creà la primera vegada i a Ell heu estat tornats".

23. "No vau tenir por mentre *cometeu pecats* que les vostres orelles, els vostres ulls i les vostres pells fossin testimonis contra vosaltres: no, pensàveu que *fins i tot* Al·là no sabia gran part del que acostumàveu a fer".

24. "Però aquest pensament vostre, que tenieu respecte al vostre Senyor, us ha arruïnat. Així doncs, *ara* sou dels que estan perduts".

25. Si poden resistir ara, el Foc és la seva llar: i si volen ser escoltats, l'escolta els serà denegada.

26. I si els assignem companys que van fer que els semblés atractiu el que es trobava davant i darrere d'ells; i la sentència es dictà contra ells juntament amb les comunitats dels homes grans i comuns que va existir davant d'ells. En veritat, ells van ser els perdedors.

R.4.

27. Els incrèduls diuen: "No escoltis aquest Alcorà; ans el contrari, feu soroll durant la seva *recitació* perquè tingueu l'avantatge".

28. Certament farem que els incrèduls provin un sever càstig i, amb tota seguretat, els pagarem per les pitjors de les seves accions.

29. Aquesta és la recompensa dels enemics d'Al·là: el Foc. Per a ells hi haurà una llar perdurable com a re-

مَرَّةً وَلَا إِلَهَ تَرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَمْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْضِرُوا قَالُوا لَوْلَا رَبُّنَا إِذْ بَدَأَهُمْ وَلَا يَشْتَعِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْحَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٧﴾

قَلَنَّا ذَيْقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَرِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَابَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِجَ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا

compensa per haver negat els Nostres Senyals.

30. Els incrèduls diran: "Senyor nostre, mostra'ns aquells que ens van extraviar tant d'entre els yinn com d'entre els homes, perquè els posem sota els peus i tots dos passin a ser dels malvats".

31. *Quant a* aquells que diuen: "El Nostre Senyor és Al·là" i segueixen sent després perseverants, els àngels baixen cap a ells, *tot dient-los*: "No temeu ni us afligiu: alegreu-vos en el Jardí que us han promès".

32. "Som els vostres amics en aquesta vida i en el Més Enllà. Allà tindreu tot el que volen les vostres ànimes i allà tindreu tot el que demaneu".

33. "L'afalac del Màxim Indulgent, el Misericordiós".

R.5.

34. Però qui parla millor que aquell que convida *els homes* a Al·là, fa bones obres i diu: "Sóc, en veritat, dels que sotmeten?"

35. I el bé i el mal no són equiparables. Rebutgeu *el mal* amb el que és millor. Vet aquí que aquell, amb el qual tu estaves enemistat, serà com un amic entraniable.

36. Però a ningú no se li concedeix, tret dels perseverants. I a ningú no se li concedeix això, tret d'aquells que tenen una part important *d'ex-cel·lència*.

بِأَيِّتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا إِنَّنا
الَّذِينَ آمَنَّا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
تَجْعَلُهُمَّا تَحْتِ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا
مِنَ الْآسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا يَخَافُوا وَلَا يَحْزَنُوا
وَأُبَشِّرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

تَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي
أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ نَزُّلاً مِنَ عَفْوٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٤﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٥﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
إِذْ قَمَّ بِالنَّبِيِّ هِيَ أَحْسَنُ قَوْلًا الَّذِي
بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَوَمَا
يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

37. Si et tempta alguna incitació de Satanàs, busca refugi en Al·là. En veritat, Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient.

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاستَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

38. Entre els Seus Senyals estan la nit i el dia, el sol i la lluna. No us prostreu abans del sol ni davant la lluna, sinó davant Al·là, Que els ha creat, si és a Ell Qui *realment* adoreu.

وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ
إِن كُنْتُمْ رَائِبِينَ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

39. Però si rebutgen amb menyspreu, *ho fan en perjudici propi*, mentre que els que estan amb el teu Senyor El glorifiquen dia i nit, sense cansar-se mai.

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Entre els Seus senyals hi ha també *aquest*: veus la terra eixuta, però quan li enviem aigua, s'agita i s'infla *amb les plantes*. En veritat, aquell que li insuflà vida pot ressuscitar els morts. De ben segur que Ell té poder sobre totes les coses.

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْآرْضَ
خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. En veritat, aquells que es discuteixen sobre els nostres Senyals s'amaguen de Nosaltres. Potser Qui és llençat al Foc és millor que aquell que es salva en el Dia de la Resurrecció? Feu el que vulgueu. De ben segur que Ell veu tot el que feu.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا
يُخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْفَىٰ فِي النَّارِ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيهِمْ أَمْنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

42. I pel que fa a aquells que no creuen en el Recordatori, ells són els perdedors. I certament és un Llibre poderós.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا
جَاءَهُمْ وَرَأَتْهُ لِكِتَابٍ عَزِيزٌ ﴿٤٢﴾

43. La falsedat no pot apropar-se a ell *ni* pel davant ni pel darrere. És una revelació del savi, el Mereixedor de la lloança.

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ
لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ
حَكِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. Només se't diu el que es digué als Missatgers que et van precedir. El teu Senyor és, en veritat, el Senyor del perdó; i és *també* el Senyor del càstig dolorós.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قَبِلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ
ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

45. I si haguéssim fet un Alcorà en una llengua forània, de ben segur que haurien dit: "Per què no s'han fet clars els seus versicles? Com! Una *escriptura* en llengua estrangera i un profeta àrab?" Digues-los: "És una guia i cura per als creients". Però *quant a aquells* que no creuen, a les orelles hi ha sordesa i obscuritat per a ells. Els estan cridant, *per dir-ho d'alguna manera*, des d'un lloc molt allunyat.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا
فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ
قُلْ هُوَ يَلْتَمِزُ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِقَاقًا ۗ
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ
وَقرُّوهُ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۗ أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣٤﴾

R.6.

46. Vam donar a Moisès el Llibre, però van crear diferències respecte a ell; i si no hagués estat per una paraula que va ser revelada abans pel teu Senyor, *la qüestió* hauria quedat resolt entre ells; perquè en veritat es troben en un dubte inquietant per ell.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ
فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ
مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٥﴾

47. Aquell que actua rectament, ho fa per a la seva pròpia ànima; i aquell que fa el mal, *només actuarà* contra ella. I el teu Senyor no és gens injust amb *els Seus* servents.

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ۖ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

PART 25

48. A Ell *només* afecta el coneixement de l'Hora. Cap fruit no es desprèn del seu embolcall, ni cap femella no concep *un fill*, ni el dona a llum, si no és amb el Seu coneixement. Però pensa en el dia en què els cridi, *tot dient-los*: "On són els Meus iguals?", respondran: "T'assegurem que cap de nosaltres no *n'és* testimoni".

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا
تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا ۖ وَمَا
تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضْمُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي ۗ قَالُوا
إِذْ نَكَّ ۗ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٣٧﴾

49. I tot el que acostumaven a invocar abans desapareixerà per a ells i llavors s'adonaran que no tenen escapatòria.

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَ
ظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنَ مَحِيصٍ ﴿٣٩﴾

50. L'home no es cansa de demanar el bé, però si el mal l'afecta, es desespera i abandona *tota* esperança.

لَا يَسْتَعْمِلُ إِلَّا نَسْأَنُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ زَوَائِنَ
مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤَسُّ قَنُوطًا ﴿٤٠﴾

51. I si li fem tastar la nostra misericòrdia, després de l'aflicció que li ha sobrevingut, ben segur que dirà: "Això es el que em correspon: i no crec que arribi mai l'Hora. Però si sóc retornat al meu Senyor, de ben segur que tindrè amb Ell el millor". Llavors, certament direm als incrèduls tot el que van fer i certament els farem tastar un dur càstig.

وَلَيْنَ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ
ضُرِّاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا
أَطْلُقُ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۖ وَلَيْنَ رُجِئْتُ إِلَى
رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى ۖ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ وَلَنُنذِرَنَّهُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٤١﴾

52. Quan concedim un favor a l'home, l'ignora i gira cua. Però si li toca el mal, vet aquí com comença a oferir llargues pregàries!

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ
نَأْيَ جَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِيضٍ ﴿٤٢﴾

53. Digues-los: "Digueu-me: si prové d'Al·là però no hi creieu...Hi ha algú més extraviat que el que s'ha apartat d'Al·là?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ نَمْرٌ
كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ آضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقِي بَعِيدٍ ﴿٤٣﴾

54. Aviat els mostrarem els Nostres Senyals en l'horitzó i entre ells mateixos, fins que quedi palès per a ells que és la veritat. No n'hi ha prou amb què el teu Senyor sigui testimoni sobre totes les coses?

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَ فِي
أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ ۖ وَأَوَّلُهُمْ يَكْفُرُ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٤﴾

55. Sí, de ben segur que tenen dubtes sobre la trobada amb el seu Senyor. Sí, Ell certament abraça totes les coses.

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مَرِيئَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
ۖ إِلَّا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٤٥﴾

CAPÍTOL 42 AL-SHURA

(Revelat abans de la Hillrah)

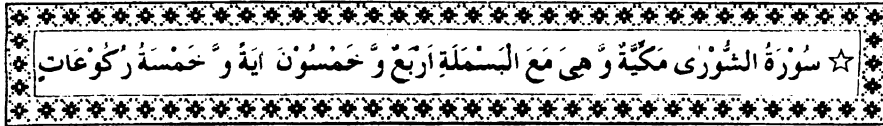
Data de la revelació i context

Aquesta Surah, com l'anterior, fou revelada a la Meca, aproximadament a la mateixa època. Segons Noldeke, però, una mica després. Ibn'Abbas, segons el que diu Mardawaih i Ibn Zubair, opina que fou revelat a la Meca quan l'oposició a l'Islam era molt severa i els musulmans es trobaven en un destret. La Surah precedent va acabar dient que aquell que s'oposa als ensenyaments divins i els rebutgi només perjudica la seva pròpia ànima i ell mateix pateix les conseqüències del rebuig. Aquesta Surah comença declarant que l'Alcorà ha estat revelat per Ell, el Déu Altíssim, Savi i Poderós. Si el poble del Profeta rebutgés el seu Missatge, ho faria a costa seva.

Tema

La Surah comença amb l'important tema de la revelació alcorànica i continua dient que els pecats de l'home són molts i grans, però que el perdó de Déu és més gran i la Seva gràcia no té límits. La Seva misericòrdia exigia que l'Alcorà es revelés per alliberar l'home de l'esclavatge del pecat, però l'home està constituït de manera que, en comptes de beneficiar-se de la misericòrdia de Déu, adori els déus de la seva pròpia creació. Es diu, per tant, al Profeta que no s'entristeixi pel que fan els incrèduls, ja que no ha estat constituït com al seu guardià. La seva única obligació és la de transmetre el missatge Diví i la resta correspon a Déu. La Surah fa després referència a una pràctica divina invariable: sempre que sorgeixen diferències entre els seguidors de diverses religions en relació amb els principis bàsics de la religió, Déu suscita un Profeta per eliminar aquestes diferències i per conduir-los pel camí recte. Però com que els principis bàsics de la religió són els mateixos, tots els Missatgers Divins van seguir la mateixa religió: la submissió total a Déu. Aquesta "religió" va trobar la seva millor exposició i més completa en la revelació de l'Alcorà i, per tant, va rebre un nom específic: Al-Islam. S'exhorta al Sant Profeta perquè convidi a tota la humanitat al seu darrer i més perfecte Ensenyament Diví i perquè no permeti que la persecució ni la persuasió destorbin el seu camí. El compliment del manaments alcorànics o el seu desafiament, continua la Surah, constitueix una acció bona o dolenta. Són les seves sobres les que determinen el destí de les nacions i les persones, i fan o destrossen el seu futur. A les seves vides arriba un dia en què les seves accions es sospesen a la balança. Si les bones accions superen les dolentes, els espera una vida de benediccions i felicitat. Si, d'altra banda, les accions dolentes superen les bones, els espera una vida de laments i plors. A continuació, la Surah diu que el Sant Profeta ha treballat molt i ha patit molt per la causa de la veritat, i això sense cap motiu personal. Com que està ple de tendresa humana, la seva única preocupació i designi és que els homes estableixin una relació autèntica i real amb Déu. Podria un defensor tan sincer i honrat de la humanitat ésser capaç de forjar mentides contra Déu? I tanmateix, el seu poble el va acusar d'aquest, el més esgarrifós dels pecats. Per què no poden entendre aquest simple fet d'inventar mentides contra Déu és un verí mortal que produeix la ruïna completa de qui les inventa?

No obstant això, en comptes de quedar arruïnats, els nobles esforços del Profeta produeixen resultats excel·lents i la seva causa, amb la qual cosa aconsegueixen un progrés ràpid i uniforme. La Surah crida després l'atenció sobre el fenomen físic que sempre que la terra seca necessita aigua, Déu envia la pluja dels núvols. De la mateixa manera, quan la terra espiritual ha quedat eixuta, Déu ha enviat la pluja celestial en forma de l'Alcorà. A continuació, després d'haver fet referència al principi fonamental que diu que les qüestions de l'Estat islàmic i d'altres temes d'importància nacional han de desenvolupar-se per mitjà de consulta mútua, la Surah estableix la base de lleis penals de l'Islam. Segons ell, el veritable objectiu darrere el càstig és la reforma moral del culpable. A l'Islam no hi ha lloc per a l'ensenyament monàstic cristià de posar l'altra galta en totes les condicions, ni per a la doctrina jueva del "ull per ull i dent per dent". Prop del final, la Surah diu als incrèduls que el Sant Profeta ha complert la seva tasca. Només és un Amonestador i els ha amonestat. No ha estat establert com al seu guardià. Ell és la Vida, la Llum i el seu camí és el que mena a la realització de l'objecte de la creació de l'home. Per acabar, la Surah esmenta tres formes de revelació divina.

AL-SHURA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
2. Ha Mim.¹ حَم ۝
3. 'Ain Sin Qaf.² عَسَق ۝
4. Així Al·là, el Poderós, el Savi, se't revela a tu com es revelà a aquells que et van precedir. كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
5. A Ell pertany tot el que hi ha als cels i tot el que hi ha a la terra; perquè Ell és l'Altíssim, el Gran. لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝
6. Els cels podrien obrir-se a les seves alçades celestials; mentre els àngels glorifiquen el Seu Senyor amb les seves lloances i demanen perdó per aquells que estan a la terra. Mireu! Al·là és certament el Màxim Indulgent, el Misericordiós. تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطُّونَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ، إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝
7. Quan a aquells que abracen protectors *per a ells* a part d'Ell, Al·là els vigila, perquè tu no ets el seu guardià. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ، وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝
8. Així t'hem revelat l'Alcorà en àrab, perquè avisis la Mare de les ciutats i totes les que l'envolten, i *perquè els avisis del Dia de la Trobada* sobre el qual no hi ha cap dubte. Alguns estaran en el paradís, i d'altres, en el Foc ardent.³ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ، فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝

¹ El Lloable, el Senyor de l'Honor

² L'Omniscient, Qui tot ho Sent, Qui té el Poder

³ La primera casa creada amb el propòsit d'adorar a Al·là fou l'al-kaaba, situada en una ciutat anomenada Meca. A aquesta ciutat, es fa referència com a "umm-ul-Qura" (la mare de totes les ciutats).

9. Però si Al·là així ho hagués volgut, els hagués convertit en un poble; però Ell admet en la Seva Misericòrdia aquell que Li plau. *Quants als malvats, no tindran ni protector ni ningú que els ajudi.*

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ
لَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَ
الْقَلِيلُونَ مَا لَهُمْ مِنْ رَبِّي وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩﴾

10. Han pres *per a ells* protectors diferents d'Ell? Però és Al·là l'autèntic Protector. Perquè Ell ressuscita els morts i té poder sobre totes les coses.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَاءَ ۗ قَالَ
هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

R.2

11. I tant se val allò sobre el que discrepeu, el seu judici *correspon* a Al·là. Digues-los: "Així és Al·là, el meu Senyor; en Ell confio, i a Ell *sempre* torno".

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ۗ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۗ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١١﴾

12. *Ell és* el Faedor primer dels cels i de la terra. Ell ha fet per a vosaltres cònjuges de la vostra mateixa natura i *també féu* parelles per al bestiar per al vostre benefici. Ell us multiplica en ella. No hi ha res que s'assembli a Ell. Ell és Qui tot ho sent, Qui tot ho veu.

قَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۗ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۗ مِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۗ
يَذَرُوكُمْ فِيهِ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۗ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾

13. A Ell pertanyen les claus dels cels i de la terra. Ell augmenta la provisió per a aquell que Li agrada i l'estreny per a aquell *qui vol*. En veritat, Ell coneix perfectament totes les coses.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۗ يَنْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

Aquesta expressió sembla voler indicar la importància que posseeix en relació amb la resta de les ciutats o potser signifiqui literalment que es tracta de la primera ciutat que mai va ser construïda. En aquest cas suposaria que, en els temps antics, en el mateix lloc on es troba situada la Meca va créixer progressivament al voltant de la casa de Déu que inicialment fou erigida per persones desconegudes. La humanitat va aprendre a construir ciutats a imitació d'aquesta. En conseqüència, podria ser denominada la mare de totes les ciutats.

14. Ell us ha prescrit la religió que imposà a Noè, i que t'hem revelat, i que vam imposar a Abraham, Moisés i Jesús, *dient*: "Seguiu perseverant en l'obediència i no us dividiu en ella. És difícil per als idòlatres allò a què els exhorteu. Al·là tria per a Ell aquell que Li agrada i guia cap a Ell aquell que torna a Ell".

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ وَاللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

15. I només van quedar dividits després d'arribar-los el coneixement, per enveja mútua. Però si no hagués estat per una paraula que havia estat ja revelada pel teu Senyor per a un termini fixat, *la qüestió* s'hauria resolt de ben segur entre ells. I en veritat, aquells que van haver d'heretar el Llibre després d'ells es troben en un dubte inquietant respecte a això.

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّبَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾

16. A això, convida, doncs, tu a la humanitat. Sigues perseverant com se t'ha manat i no segueixis les seves inclinacions perverses, més aviat digues: "Crec en qualsevol Llibre revelat per Al·là i m'han manat jutjar amb justícia entre vosaltres. Al·là és el nostre Senyor i el vostre. Per a nosaltres és la recompensa de les nostres obres i per a vosaltres la recompensa de les vostres. No hi ha cap disputa entre nosaltres i vosaltres. Al·là ens aplegarà i a Ell serà el retorn.

فَلِذَلِكَ فَادُّعُوا وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْمٍ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَالْحُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

17. Però aquells que discuteixen sobre Al·là després d'haver estat testimonis que les seves pregàries (*les del Sant Profeta*) han estat acceptades, no tindran cap argument vàlid davant el Seu Senyor. Sobre ells caurà la còlera de Déu i per a ells hi haurà un sever càstig.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

18. Al·là és Qui ha revelat el Llibre amb la veritat, i també la Balança. Què et farà saber que l'Hora és molt a prop?

أَلَمْ يَكُنِ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

19. Aquells que no hi creguin intenten avançar-la, però els que creuen, la temen; i saben que és la veritat. Compte! Els que discuteixen sobre l'Hora estan en un greu error.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ، أَلا إِنَّ الَّذِينَ يُمَادُونَ فِي السَّاعَةِ لِغِيٍّ ضَلِيلٍ بَعِيدٍ ﴿١٩﴾

20. Al·là és exquisidament Bondados amb els Seus servents. Ell prové aquell que Li plau. Ell és el Poderós, el Potent.

أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَزِدُّكَ مِنْ يَشَاءُ، وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾

R.3.

21. Aquell que vulgui la collita del Més Enllà, la hi donarem augmentada; i a aquells que vulgui la d'aquest món, la hi donarem, però no tindrà part en el Més Enllà.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا، وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢١﴾

22. Tenen iguals fora d'Al·là que els han fet lícit en la religió allò que Al·là no els ha permès? Si no hagués estat per la *Nostra* paraula sobre el judici final, l'assumpte s'hauria decidit ja entre ells. En veritat, els malvats tindran un càstig humiliant.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْتِنِ بِهِ اللَّهُ، وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Veuràs els malvats temorosos pel que han merescut, i que és segur que caurà sobre ells. Però aquells que creuen i fan bones obres estaran a les prades dels Jardins. Tindran amb el Seu Senyor allò que vulguin. Aquesta és la gran magnanimitat de Déu.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا، وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ، وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ، لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ، ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

24. Aquesta és la bona nova que Al·là dona als Seus servents que creuen i fan bones obres. Digues-los: "No us

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ

demano cap recompensa a canvi, només que us estimeu com amics o parents. I aquell que faci el bé, farem que superi la bellesa de la seva bondat. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Màxim Reconeixedor.

عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَ مَنْ
يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۗ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٦﴾

25. És que diuen que ha inventat una mentida contra Al·là?" Si Al·là *així* ho hagués volgut, et podria haver segellat el cor". Però Al·là esborra la falsedat i amb els Seus manaments imposa la veritat. De ben segur, Ell sap molt bé el que hi tenen al cor.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ إِنَّ
يَسْأَلُ اللَّهُ يُخْتِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللَّهُ
الْبَاطِلَ ۗ وَيُحَقِّقُ الْحَقَّ ۗ يَكَلِّمُ تَبَهُ ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

26. Ell és Qui accepta el penediment dels Seus servents i els perdona els pecats. Ell sap el que feu.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ۗ وَ
يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ۗ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ell accepta *les pregàries* d'aquells que creuen i fan bones obres, i els dona més de la Seva Gràcia; *quant als* incrèduls, tindran un sever càstig.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٧﴾

28. I si Al·là augmentés la provisió per als Seus servents, es rebel·larien a la terra; però Ell envia d'acord amb una mesura *adient* segons Li plau. En veritat, Ell és Conscient de tot i Qui tot ho veu pel que fa als Seus servents.

رَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي
الْأَرْضِ وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ
بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

29. Ell és Qui envia la pluja després que s'han desesperat i dona la Seva misericòrdia. I Ell és el Protector, Mereixedor de Lloances.

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا
قَنَطُوا ۗ وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

30. Entre els Seus Senyals està la creació dels cels i de la terra, i de totes les criatures vives que ha distribuït en tots dos. Ell té el poder d'aplegar-vos quan ell Li plau.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُنَّ
فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا
يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

R.4.

31. Qualsevol dissort que us passi, es deu al que les vostres pròpies mans han forjat. Però Ell perdona molts *dels vostres pecats*.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾

32. I no podeu frustrar els plans *de Déu* a la terra, ni teniu cap amic ni ajudant a part d'Al·là.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

33. Entre els Seus Senyals hi han els vaixells del mar, com cims de muntanya.

وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

34. Si *així* ho volgués, podria apaivagar el vent de manera que quedessin sense moviment a la seva superfície. Aquí hi ha en veritat Senyals per a qualsevol persona que sigui pacient i agraïda.

إِن يَشَاءِ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ
عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

35. O pot destruir-los pel que ells (els homes) han merescut; però Ell perdona molts *dels seus pecats*.

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَ يَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

36. *I destrueix de manera que* els que disputen els Senyals d'Al·là puguin saber *que* no tenen cap altre refugi.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا
لَهُمْ مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. Tot el que se us ha concedit només és una provisió temporal d'aquesta vida, però el que hi ha amb Al·là és millor i més perdurable per a aquells que creuen i confien en el seu Senyor.

فَمَا أُزَيِّنُهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّامُ الْخَبْرَةِ
الَّذِينَ جَاءُوا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَجْزَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

38. Aquells que s'abstenen dels pecats i obscenitats més greus i, quan estan enfurismats, perdonen,

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَ
الْفَوَاحِشَ وَ إِذَا مَا قَضَيْتُمْ لَهُمْ
يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Aquells que escolten el seu Senyor i compleixen la Pregària, els assumptes dels quals es decideixen per consulta mútua, i gasten del que els hem donat,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَ أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَ
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾

40. I aquells que es defensen quan se'ls perjudica.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٥﴾

41. La recompensa d'un mal és un mal semblant; però aquell que perdona i la seva acció serveix com a reforma, tindrà la seva recompensa amb Al·là. En veritat, Ell no estima els malvats.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

42. Però no hi ha cap culpa en aquells que es defensen després d'haver estat agreugats.

وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا
عَلَيْهِمْ مِنْ سَيِّئٍ ﴿٣٧﴾

43. Només hi ha culpa en aquells que agreugen els homes i transgredeixen a la terra sense justificació. Aquest tindran un sever càstig.

إِنَّمَا السَّيِّئُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ
النَّاسُ لَا يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

44. Però aquell que és pacient i perdona: aquí hi ha en veritat un assumpte de forta determinació.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿٣٩﴾

R.5.

45. Aquell que Al·là declara extraviat, després no tindrà cap protecció. Però trobaràs que els injustos, en veure el càstig, diuen: "Hi cap camp camí de tornada?"

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ دَلِيلٍ ۗ
بَعْدَهُ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا
العَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ ۖ
مِّن سَيِّئٍ ﴿٤٠﴾

46. I els veuràs com els porten davant d'ell (el Foc) baixant la mirada per la humiliació i esguardant-lo amb ulls furtius. Però aquells que creuen diuen: "Els perdedors són en veritat aquells que es malmeten ells mateixos i les seves famílies en el Dia de la Resurrecció. Mireu! Els injustos hauran de romandre en un càstig perdurable.

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ
مِّنَ الذَّلِيلِ ۖ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَآهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَّا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقْتَدِمٍ ﴿٤١﴾

47. I no tenen ningú que els ajudi fora d'Al·là. I per a aquell que Al·là decreta que s'ha extraviat, no hi cap camí.

48. Escolteu el vostre Senyor abans que arribi el dia en què no hi haurà escapatòria contra *el decret d'Al·là*. Llavors no hi haurà refugi per a vosaltres, ni tindreu cap *possibilitat* de negar.

49. Però si se n'aparten, no t'hem enviat pas com a guardià d'ells. El teu deure només consisteix a transmetre *el Missatge*. En veritat, quan fem que l'home tasti la Nostra misericòrdia, s'alegra amb ella. Però si els sobrevé el mal pel que van cometre, vet aquí que l'home esdevé desgraciat.

50. A Al·là pertany el regne dels cels i la terra. Ell crea el que li plau. Concedeix filles a aquell que vol i concedeix fills a aquell que Li agrada.

51. O bé, Ell els barreja, homes i dones, i Ell fa estèril aquell que li plau. En veritat, Ell és Omniscient, Poderós.

52. No és propi que Al·là parli a l'home tret que ho faci per la revelació o darrere un vel, o enviant-li un missatge perquè amb el seu manament li reveli el que vol. En veritat, Ell és Altíssim, Savi.

53. Així t'hem revelat una gran revelació pel Nostre manament. No sabies què era el Llibre ni què era la fe. Però yam fer (de la revelació) una llum per mitjà de la qual guiem aquell que ens plau dels Nostres servents. En veritat, Tu guies *els homes* vers el camí recte.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَتَخَصَّرُونَهُمْ
وَاللَّهُ يَدْرَأُ مَنِ يَضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ سَبِيلٍ ﴿٣٧﴾

لَا تَسْتَجِيبُوا لِلرِّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ
مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٣٨﴾

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا مَا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ مَا إِنْ آدَاءًا
أَدَّيْنَا لِلنَّاسِ وَمِنَّا رَحْمَةٌ فَرِحَ بِهَا ذُو
الْحُلْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِن تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمْتُمْ عَلَيْهَا فَبِمَا كَفَرُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٩﴾

يَلَهُ مِثْلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْ تَأْتِيهِمْ
بِغَيْرِ إِذْنِ اللَّهِ فَيُلْقُوهُمُ فِي سُبُلٍ
مَكِينَةٍ ﴿٤٠﴾

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيُجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رُسُلًا فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ
إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ
مِنَ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

54. El camí d'Al·là, a Qui pertany tot el que hi ha als cels i a la terra. Mi-reu! A Al·là tornen totes les coses.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيْرُ الْأُمُورِ ۗ

CAPÍTOL 43 AL-ZUJRUF

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons Qurtubi, hi ha una completa unanimitat entre els estudiosos, que diuen que aquesta Surah fou revelada a la Meca. Ibn Abbas també recolza contundentment aquesta opinió. Tanmateix, és difícil donar una data exacta a la seva revelació. En general, l'opinió més generalitzada s'inclina a situar-la cal al final del quart o al començament del cinquè any de la Crida. La Surah anterior va acabar assenyalant que la revelació que arriba als missatgers i profetes del cel per manament diví té un element de misteri. A més a més, s'afirmà que, abans que la revelació arribés realment al Sant Profeta, en desconeixia la naturalesa i la importància. Aquesta Surah comença afirmant que, com que l'Alcorà ha estat revelat en una llengua clara i eloqüent i com que tracta per igual de totes les veritats bàsiques i el seu ensenyament és força entenedor, no existeix cap base raonable per què sigui rebutjat, malgrat de l'element de misteri de la seva revelació. Després, diu que Déu no deixarà d'enviar una nova revelació sempre que calgui, de la mateixa manera que els profetes de Déu no van deixar de sorgir pel fet que fossin objectes de burla i befa. El fenomen de l'aparició dels Reformadors divins seguirà malgrat del que puguin dir o fer els incrèduls.

Tema

Com els tres capítols precedents, la Surah comença declarant que l'Alcorà ha estat revelat per Déu, el Senyor de tot Honor i Lloança, i continua amb el tema de la Unicitat Divina (el seu tema bàsic) de manera i forma diferents a les exposades en d'altres capítols del grup Ha Mim. Diu que Déu, per establir la Seva Unitat, ha enviat sempre els Seus missatgers i profetes des de temps immemorial. Ha predicat i ensenyat que Déu és un. Van ser rebutjats, recusats i perseguits. Però això no va fer que Déu deixés d'enviar nous profetes i revelacions. Els profetes van continuar apareixent en la plenitud dels temps i el més gran d'ells va sorgir en la persona del Sant Profeta Mohammad. La Surah desenvolupa aquest argument i diu que Déu ha creat els cels i la terra per al servei de l'home i ha proveït del tot les seves necessitats físiques. Quan s'ha anat amb tanta cura per proveir el que calia per a les necessitats materials i comoditats físiques, és inconcebible que hagués oblidat o ignorat una provisió semblant per a les necessitats morals de l'home. Però en la seva ignorància i insensatesa, els incrèduls estableixen iguals a Déu de diverses maneres i formes, i han arribat fins i tot a fer responsable a Déu de les seves pràctiques idòlatres, dient descaradament que si Déu ho hagués volgut, no haurien adorat els ídols. Ni la intel·ligència humana ni el sentit comú, ni cap Escriptura divina pot recolzar o acceptar aquesta al·legació. La veritable causa de la incredulitat dels incrèduls està en el seu orgull i menyspreu, perquè l'Alcorà, com diuen ells, no ha estat revelat a un home gran. En resposta a aquesta arrogant posició de superioritat, els incrèduls reben una resposta severa perquè el que anomenen grandesa no té cap pes davant Déu. Si no fos perquè la desaparició de la disparitat en la riquesa, posició o condició social ha fet impossible l'ordre social i ha creat el caos, Déu hauria

donat als incrèduls tones d'or i de plata, fins al punt que fins i tot les escales de casa seva estarien fetes d'or, perquè aquestes coses no són res a ulls de Déu. Com s'ha esmentat abans l'Alcorà condemna l'adoració dels ídols, respecta Jesús, que segons els cristians va convidar el seu poble a adorar el Déu Únic, però ells van oblidar els seus ensenyaments i el van deïficar. La falta és, doncs, d'ells i no seva. La Surah acaba amb una exposició breu, però ben clara i convincent, de la Unitat Divina.

سُورَةُ الزُّجُرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنْمَلَةِ تِسْعُونَ آيَةً وَسَعَةٌ رُكُوعَاتٌ

AL-ZUJRUF

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Ha Mim.¹

حَمِش ۝

3. Per aquest Llibre perspica.

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝

4. Hem fet un Alcorà en una llengua clara i eloqüent perquè l'entengueu.

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

5. I de ben segur que (l'Alcorà) és segur amb Nosaltres en la Mare del llibre, exaltat i ple de saviesa.²

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ۝

6. És que hem de retirar-vos el Recordatori, i us hem d'oblidar perquè sou un poble extravagant?

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝

7. Quants profetes vam enviar entre els pobles antics!

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۝

8. Però mai no els arribà un profeta sense que se'n burlessin.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝

9. Nosaltres vam destruir *aquells que* tenien més control que aquells, i l'exemple dels pobles antics ha desaparegut.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝

10. Però si els preguntes: "Qui creà els cels i la terra?" Respondran de

وَلَيُنَّ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ

¹ El Lloable, el Senyor de l'Honor

² La frase umm-ul-Kitab (Mare del Llibre) s'aplica normalment al capítol inicial de l'Alcorà "Al-Fatihah", el qual de la mateixa manera que una llavor, posseeix totes les característiques i ensenyaments bàsics de l'Alcorà. Aquí, tanmateix, sembla fer-se referència al projecte del Llibre Diví que, en certa forma, està preservat juntament amb Déu en una dimensió que no és plenament comprensible per l'home.

ben segur: "El Déu Poderós, l'Omniscient els creà".

11. Aquell que ha fet per a vosaltres de la terra un bressol, i hi ha creat els camins perquè hi pugueu seguir el camí recte.

12. Aquell que envia l'aigua des del cel en la mesura justa, i dona així nova vida a una terra morta, i fins i tot així sereu ressuscitats.

13. Ha creat tot en parelles i ha creat per a vosaltres vaixells i bestiar perquè pugueu muntar en ells.

14. Perquè us munteu als seus lloms, i llavors, un cop hi esteu ben asseguts, recordeu el favor del vostre Senyor i digueu: "Sant és Qui ens va sotmetre tot això, ja que nosaltres no podem guarnir-los tots sols".

15. "Al nostre Senyor tornarem de ben segur".

16. I asseguruen que alguns dels Seus servents són una part d'Ell. En veritat, l'home és clarament desagraït.

R.2.

17. És que ha pres Ell filles del que ha creat i us ha honrat amb fills?

18. Tanmateix, quan un de vosaltres sap que ha rebut allò la semblança del qual atribueix al Déu Clement, el seu rostre s'entenebreix i s'ennuega amb la pena.

الْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ خَلَقْتَنَّهُ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿١٠﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ﴿١٢﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ
تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا
مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا لَّاتٍ
إِنَّا لَنَرَانَا لَكُفْرًا مُّبِينًا ﴿١٦﴾

أَوْ اتَّخَذَ وَمَا يُخْلُقُ بِنْتٍ وَرَأْفَتِكُمْ
بِالْبَنَاتِ ﴿١٧﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
لِرَاحِمِن مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿١٨﴾

19. És que atribuïu a Déu algú criat entre guarniments que no és clar en la discussió?

أَوْ مَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحَيَاةِ وَ هُوَ فِي
الْخِصَاءِ وَغَيْرِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

20. I descriuen els àngels, que són servents del Déu Clement, com dones. És que van ser testimonis de la seva creació? Llavors serà registrat el seu testimoni i seran interrogats.

وَ جَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبُدُ
الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشْهَادًا خَلَقَهُمْ
سَخَّطَبَ شَهَادَتُهُمْ وَ يُسْأَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Però diuen: "Si el Déu Clement així ho hagués volgut, no els hauriem adorat". No en saben res. Només fan conjectures.

وَ قَالُوا الْوَيْحَاءِ الرَّحْمَنِ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢١﴾

22. "Els hem donat potser una Escrip-tura abans que aquesta, perquè s'hi aferrin?"

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ
بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢٢﴾

23. No. Diuen: "Vam descobrir que els nostres avantpassats seguien un camí *determinat*, i ens vam guiar pels seus passos".

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَ إِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُتَمَدُّونَ ﴿٢٣﴾

24. I així *ha succeït sempre*: mai no hem enviat cap Amonestador abans de tu a cap ciutat sense que els seus rics habitants diguessin: Vam trobar els nostres avantpassats que seguien un camí *determinat* i vam seguir els seus passos".

وَ كَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي
قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَ جَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُتَعَدُّونَ ﴿٢٤﴾

25. *Els seu Amonestador* els digué: "Com! Encara que us porti una guia millor de la que trobeu que seguien els vostres pares?" Van respondre: "Certament, no creiem en allò amb què has estat enviat".

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِآهَدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ
عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Així doncs, els vam imposar una retribució. Mireu, doncs, quina va ser

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

la fi d'aquells que van rebutjar *els profetes*.

R.3.

27. *Recorden-vos de quan Abraham digué al seu pare i al seu poble: "Rebutjo completament el que adoreu".*

28. "Tret d'Aquell que em creà, perquè de ben segur que Ell em guiarà".

29 I el convertí en paraula que perdurà entre la seva posteritat, perquè tornessin a Déu.

30. No, però Jo els vaig permetre a ells i als seus pares un gaudi *temporal* fins que els va arribar la veritat que exposa ben clarament *el seu Missatge*.

31. Però quan els arribà veritat, van dir: "Això és màgia i certament la rebutgem".

32. Diuen: "Per què ens ha estat enviat aquest Alcorà a alguns homes grans de les dues ciutats?"

33. Són ells els que distribueixen la clemència del teu senyor? Som Nosaltres els Que distribuïm entre ells el seu aliment en aquesta existència, i exaltem alguns d'ells per sobre d'altres en graus *d'importància*, però ai! Només fan que un estiguin subjugats a uns altres. I la mercè del teu Senyor es millor que allò que van atresorar.

34. Si no hagués estat perquè la humanitat s'hagués convertit en un sol *tipus de persona*, hauriem concedit a aquells que no creuen en el Déu Cle-

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

وَأَذَى قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا الَّذِي قَطَرْنَا قَانَهُ سَيَمُدِينِ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٥﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْ لَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَهُمْ يَفْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ وَأَنْتُمْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَوَازِنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيَاءَ وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَلَوْ أَنِ الْنَّاسُ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ

ment, sostres d'argent per a les seves cases i escales d'argent per on poder pujar.

مُقَفَا تِن فِضَّةٍ وَ مَكَارِجَ عَلَيْهَا
يُظَهَّرُونَ ﴿٣٦﴾

35. Portes d'argent per a les cases i llits d'argent on es reclinessin,

وَ لِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَ سُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٣٥﴾

36. I altres objectes per guarnir. Però això només una provisió temporal de la vida present. Però el benestar del Més Enllà amb el teu Senyor és per als justos.

وَ زُخْرُفًا وَ لَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ عِنْدَ
رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

R.4.

37. Aquell que s'aparta del record del Déu Clement. li assignem un dimoni, que esdevé el seu company.

وَ مَنْ يَخْشُ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضُ
لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾

38. En veritat, ells els aparten del camí de Déu, però pensen que estan rectament guiats.

وَ لَأَنَّهُمْ لَيَصِدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
يَخْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

39. Fins que, en arribar un d'ells a Nosaltres, digui *al seu company*: "Tant de bo tu i jo estiguéssim tan allunyats com l'Est i l'Oest! Que mal company és!"

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْلَيْتَ بَيْنِي وَ بَيْنِكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فِيمَنْسَ الْقَرْيُنِ ﴿٣٩﴾

40. I per haver transgredit com ho vau fer, el fet de ser companys en el càstig no us servirà en aquest dia.

وَ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم
فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

41. Pots, doncs, fer que el sord hi senti o guiar el cec i aquell que està en error evident?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَ مَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾

42. Però si et retirem, els exigirem certament la seva retribució.

فَأَمَّا نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾

43. O et mostrarem el que els hem promès; perquè en veritat tenim poder complet sobre ells.

أَوْ نُرِيئَكَ الَّذِي رَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا
عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Persevera, doncs, en el que t'ha estat revelat, perquè estàs en el camí recte.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾

45. I en veritat, és un recordatori per a tu i per al teu poble, i sereu cridats per retre comptes.

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُنصَرُونَ ﴿٣٤﴾

46. Pregunta aquells dels Nostres Missatgers qui vam enviar abans de tu: "És que vam esmentar alguna altra deïtat tret del Déu Clement per ser adorada?"

وَسَقَلٌ مِّنَ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٣٥﴾

R.5.

47. I vam enviar Moisès amb els Nostres Senyals al faraó i als seus caps, i digué: "En veritat, sóc Missatger del Senyor dels mons".

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِم فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

48. Però quan arribà a ells amb els Nostres Senyals, vet aquí que se'n va riure!

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ يَهْتَكِرُونَ ﴿٣٧﴾

49. No els vam ensenyar cap senyal que no fos més gran que el que el precedí, i els vam enviar el càstig, perquè tornessin a Nosaltres.

وَمَا نُرِيهِم مِّن آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾

50. Però van respondre: "Mag!" Prega per nosaltres, al teu senyor, segons el pacte establert amb tu; llavors, de ben segur que acceptarem la guia.

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ الشَّجَرِ اذْمُكِّنَّا رَبِّكَ يَمَا هَاهُنَا عِنْدَكَ ۖ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٣٩﴾

51. Però quan els vam aixecar el càstig, vet aquí que fan falta a la seva paraula.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُشُونَ ﴿٤٠﴾

52. El Faraó féu pública una proclama entre el seu poble, *tot dient*: "Poble meu! És que no em pertany Egipte i aquests rius que corren als meus peus? És que no ho veieu?"

وَتَأْدَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يُعْرَفُونَ
أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ ۖ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِي مِن تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٤١﴾

53. "No, sóc millor aquest ésser menyspreable que amb prou feines pot expressar-se amb claredat".

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَمْنُونٌ ۗ
وَلَا يَكْفُرُ بِإِيمَانِهِ ﴿٥٣﴾

54. "Per què no li han concedit polseres d'or, o àngels que l'acompanyin en files estretes?"

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ
جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Així il·luminà el seu poble i ells el van obeir. Certament, eren un poble malvat.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ وَإِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٥٥﴾

56. D'aquesta manera, quan van despertar la nostra ira, els vam imposar una justa retribució i els vam ofegar a tots.

فَلَمَّا أَسْفُوتَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. I els vam convertir en precedent i exemple per a les generacions futures.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿٥٧﴾

R.6.

58. Quan el fill de Maria és esmentat com a paràbola, vet aquí que el teu poble llença una cridòria per això.

رَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا
قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. Diuen: "Qui són millors, els nostres déus o ell?" No t'esmenten aquest tema sinó per discutir. No, només són un poble contencios.

وَقَالُوا أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ آيَةً أَنَّ هُوَ مِمَّا ضُرِبُوهُ
لَكَ لَا تَجِدُ لَهُ بَدَلًا لَهُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Ell només fou el Nostre servent al qual li vam atorgar el Nostre favor, i el vam convertir en exemple per als fills d'Israel.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ
مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. I si així ho haguéssim volgut, hauríem creat d'entre vosaltres àngels a la terra per ser-hi els successors.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي
الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

62. Però en veritat ell és un Senyal de l'Hora. No en dubteu, doncs, i seguïu-me. Aquest és el camí recte.³

دَلَالَةٌ لَّوْلَهُ لِسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

63. No deixeu que Satanàs us destorbi. En veritat, ell és el vostre enemic declarat.

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ بِإِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٣٨﴾

64. Però quan Jesús vingué amb proves clares, digué: "En veritat, vinc a vosaltres amb la saviesa i per aclarir-vos una part d'allò sobre què discutíu. temeu, doncs, Al·là i obeïu-me".

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَبِالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
تَخْتَلِفُونَ فَيُؤْمِرُ بِنُورٍ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٣٩﴾

65. "En veritat, Al·là és el meu Senyor i el vostre. Adoreu-lo, doncs. Aquest és el camí recte".

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٠﴾

66. Però els grups van discutir entre ells. Ai dels malvats pel càstig del dia dolorós!

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
الْأَلِيمِ ﴿٤١﴾

67. Només esperen que l'Hora els arribi de cop i volta, quan menys se n'adonin.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٢﴾

68. En aquest dia, els amics esdevindran enemics, tret dels justos.

أَلَمْ يَجْلَأْ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوًّا إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٤٣﴾

R.7.

69. Servents meus! No hi haurà cap por per a vosaltres en aquest dia, ni us afligireu.

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٤﴾

³ Aquesta paraula, traduïda literalment com "l'Hora" ha de ser entesa tenint en compte la mateixa expressió emprada en el cap. 54:2 de la Surah Al-Qamar. Allà es fa referència als canvis revolucionaris que havien de succeir amb l'adveniment del Sant Profeta Mohammad (la pau sigui amb ell), presentat la divisió de la lluna com a evidència en favor de la revolució espiritual que anava a produir-se. El significat d'aquest terme aplicat a Jesús en el versicle que estem tractant ha d'entendre's en la mateixa línia. Per tant, "l'Hora" es refereix a l'adveniment de Jesús en els últims dies i a la revolució espiritual que li van encomanar complir.

70. Aquells que vau creure en els Nostres Senyals i se sotmetran,

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٤١﴾

71. Entreu en el jardí i les vostres mullers seran complagudes i acontentades.

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ
مُخْبِرُونَ ﴿٤٢﴾

72. Es faran passar entre ells fonts i copes d'or, i allà hi haurà el que vulguin les seves ànimes i *en el* que es complauen els ulls. "I allà hi viureu".

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ
أَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا أَشْتَهَى الْأَنْفُسُ
وَ تَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَ أَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

73. "Aquest és el Jardí del qual heu estat nomenats hereus per les vostres accions".

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

74. Hi trobareu fruites en abundància de les quals menjareu.

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٤٥﴾

75. Els culpables viuran certament en el càstig de l'Infern.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٤٦﴾

76. No serà alleujat per a ells, i sobre ells caurà la desesperació.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٧﴾

77. No vam ser Nosaltres Qui els vam perjudicar, sinó que van ser ells mateixos els malvats.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

78. I cridaran ben fort: "Oh guardià de l'Infern, deixa que el teu Senyor els causi la mort. Ell respondrà: "Heu de romandre".

وَ نَادَوْا بِمَلِكٍ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ
قَالَ إِنَّكُمْ مَا تُكْفُرُونَ ﴿٤٩﴾

79. Déu dirà: "Certament us vam dur la veritat, però la majoria de vosaltres vau ser contraris a la veritat".

لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٥٠﴾

80. Han decidit quin camí prendre? Perquè Nosaltres *també* ho hem decidit.

أَمْ آتَيْنَاهُمُ آمْرًا فَإِنَّا مُتَّبِعُونَ ﴿٥١﴾

81. És que pensen que no sentim els seus secrets i conspiracions? Sí! I els Nostres missatgers segueixen amb ells, registrant tot.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ هَاهُنَا وَرُسُلَنَا كَذِبِهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٨١﴾

82. Digues: "Si hagués existit un fill del Déu Clement, jo hauria estat el primer a adorar-lo".

قُلْ لَإِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ لَّأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨٢﴾

83. Sant és Al·là, el Senyor dels cels i de la terra, el Senyor del Tron, perquè Ell és lliure de tot el que Li atribueixen.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٣﴾

84. Deixeu-los, doncs, sols, dedicats a les seves frívols converses i passant-s'ho d'allò més bé fins que es trobin amb aquest Dia seu que els ha estat promès.

فَذَرْهُمْ يُخَوْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٤﴾

85. Ell és Qui és Déu al cel i Déu a la terra: perquè Ell és el Savi, l'Om-niscient.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

86. Beneït sigui Aquell a Qui pertany el regne dels cels i de la terra, i tot el que hi ha entre ells, perquè en Ell hi ha el coneixement de l'Hora i a Ell tornarem.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَكَ الْمَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَهُنَدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

87. Però aquells que invoqueu a part d'Ell no tenen poder d'intercessió, sinó que només el té aquell que és testimoni de la veritat i ells el coneixen.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Si els pregunteu: "Qui els creà? Respondran de ben segur: "Al·là". Per què se n'aparten?"

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَهُمْ كَيَقُولَنَّ اللَّهُ قَائِلِي يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

89. *Juro pel crit repetit*: "Oh, Senyor!" Que són un poble que no creurà.

وَقِيلِهِم يَرْبِّ إِنَّا هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Aparta't, doncs, d'ells i digues-los: "pau", i aviat sabran.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ وَسَلَامٌ يَخْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

CAPÍTOL 44

AL-DUJAN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Totes les autoritats, Ibn Abbas i Ibn Zubair inclosos, estan d'acord en què la Surah pertany al període mequí mitjà. Noldeke estableix la seva revelació als anys sisè o setè de la Crida. En els seus versicles finals, la Sura anterior havia fet una referència patètica a l'efusió agonitzant del cor lacerat del Sant Profeta, perquè, malgrat els esforços, el seu Missatge no havia aconseguit despertar una resposta adequada del seu poble. En resposta al seu crit d'agonia, es deia al Sant Profeta que oblidés les seves faltes i invoqués la misericòrdia de Déu sobre ells, ja que així la seva pregària atrauria la gràcia divina i els faria entendre el seu error i escoltar-lo. La següent Surah comença afirmant que l'Alcorà, que explica del tot les veritats i realitats de la vida, ha estat revelat en un període de tenebres espirituals per salvar la humanitat del pecat.

Aquesta Surah és la cinquena del grup *Ha Mim*. Com en el capítol anterior, comença amb el tema de la revelació de l'Alcorà, tot i que amb una forma i un context diferents. Es parla primer de les tenebres, les quals sempre cauen sobre la faç de la terra i la humanitat queda atrapada en un bassal de turpitud moral, Déu suscita un Missatger i li dona un Missatger nou per salvar i regenerar el món. Els profetes de Déu han anat apareixent en èpoques de decadència i ara que era més gran la necessitat moral de la humanitat i més intenses i espesses les tenebres espirituals, Déu ha suscitat el més gran dels Seus Missatgers i li ha donat la Llei més perfecta i última: L'Alcorà. L'adveniment del Sant Profeta no és encara un fenomen nou. Abans d'ell va haver-hi Moisès, el més important d'ells. La Surah presenta llavors una patètica descripció de la temible sort que va caure sobre el faraó i el seu poble. Van trobar el destí en la desgràcia i la ignominia i Déu va elegir els israelites per concedir-los els Seus favors especials. Així és com Déu produeix la transformació de la vida d'un poble. Continua dient que l'existència humana té una gran missió. I és per al compliment d'aquesta gran missió perquè Déu suscita els Seus Missatgers en el món. La Surah acaba assenyalant que els principis i ideals de l'Islam s'han ensenyat de la manera més clara i convincent.

☆ سُورَةُ الدُّجَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنْمَلَةِ سِتُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

AL-DUJAN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسُوَ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿١﴾
2. Ha Mim.¹ حٰمِ ﴿٢﴾
3. Per aquest Llibre perspicu. وَ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٣﴾
4. En veritat, el vam revelar en una Nit beneïda. Certament, hem estat sempre advertint contra el mal. اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنذِرِيْنَ ﴿٤﴾
5. En ell s'han aclarit tots els manaments savis. فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حٰكِمٍ ﴿٥﴾
6. Pel Nostre propi manament. En veritat, hem estat sempre enviant Missatgers. اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٦﴾
7. Com a misericòrdia del teu Senyor. Certament, Ell és Qui tot ho sent, l'Omniscient. رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ دَرِءَهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٧﴾
8. El Senyor dels cels i la terra i de tot el que hi ha entre ells, tant de bo haguéssiu cregut. رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾
9. No hi ha altre Déu que Ell. Ell dóna la vida i causa la mort. Ell és el vostre Senyor i el Senyor dels vostres avantpassats. لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ ۗ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَاكُمْ اِلٰهًا وَّٰلِيْنَ ﴿٩﴾
10. Tanmateix, juguen en el dubte. بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٠﴾

¹ El Lloable, el Senyor de l'Honor.

11. Però tu vigila *esperant* el dia en què el cel llenci una fumarada visible.

فَأَرْسَلْنَا يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

12. Que embolcallarà els homes. Serà un dolorós càstig.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. *Llavors els homes cridaràn*: "Senyor nostre, retira'ns el turment; en veritat, som creients".

رَبَّنَا الْكُفُوفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Com podran beneficiar-se de l'advertència, si els ha arribat ja un Missatger, que explica les coses amb claredat,

أَتَى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

15. I tanmateix, es van apartar d'ell, tot dient: "Ha estat allixonat, és un home posseït?"

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٥﴾

16. Nosaltres retirarem el càstig durant un breu termini, *però* tornareu de ben segur *a la incredulitat*.

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٦﴾

17. En el dia en què caurem *sobre vosaltres* amb poderosa determinació, llavors certament exigirem la retribució.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

18. Abans d'ells vam posar a prova el poble del Faraó i els va arribar un Missatger noble.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

19. *Tot dient*: "Lliureu-me els servents d'Al·là. En veritat, sóc un Missatger per a vosaltres, sincer a la seva veritat".

أَنْ أَدِّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

20. "No us exalteu desafiant Al·là. Certament, vinc a vosaltres amb una autoritat evident".

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ إِنَّي أَرْسِلُهُمْ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾

21. "I busco refugi en el meu Senyor i el vostre Senyor, no fos cas que em lapidéssiu".
 وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢١﴾
22. "I si no em creieu, manteniu-vos allunyats de mi".
 وَإِن لَّمْ تُوْمِنُوا إِنِّي فَاعَتَزِلُونِ ﴿٢٢﴾
23. Llavors va suplicar al seu Senyor *dient*: "Són, en veritat, un poble pecador".
 قَدْ عَارَبْتَهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾
24. *Déu digué*: "Emporta't els meus servents de nit, perquè de ben segur que us perseguiran".
 فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٤﴾
25. "I deixa el mar *quan es trobi en un moment baix* i calmat. En veritat, és un exèrcit destinat a ser ofegat".
 وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾
26. Quants jardins i dolls d'aigua van deixar enrere!
 كَمْ تَرَكَوْا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾
27. Els camps de blat de moro i els llocs nobles!
 وَزُرُوحٍ وَأَمْقَامٍ كَثِيرٍ ﴿٢٧﴾
28. I les comoditats en les quals es complauen.
 وَتَشْمَةِ كَانُوا فِيهَا فِكْهِينَ ﴿٢٨﴾
29. Així *estava destinat a ser*. I vam fer que un altre poble heretés això.
 كَذَلِكَ نَدَاوْزُنْهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾
30. Els cels i la terra no van plorar per ells, ni se'ls va concedir respir.
 قَمًا بِكَتْ هَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾
- R.2.
 31. I vam alliberar els fills d'Israel del suplici humiliant.
 وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾
32. *Infligit* pel Faraó; va ser, en veritat, arrogant i dels extraviat.
 مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

33. Els vam elegir després de saber els seus mèrits, per sobre d'altres pobles *de la seva època*.

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

34. I els vam donar alguns Senyals en els que hi havia una prova clara.

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهَا بَيِّنَاتٌ
مُّبِينَةٌ ﴿٣٤﴾

35. Aquests *homes* diuen certament:

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

36. "Només és la nostra primera i única mort, *després de la qual no hi ha vida* i no serem ressuscitats".

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِعُنْشَرِينَ ﴿٣٦﴾

37. "Torneu-nos, doncs, els nostres pares, si dieu la veritat".

فَاتُّوا بِأَبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

38. És que són millors que el poble de Tubba i que els que els van precedir? Els vam destruir perquè eren pecadors.

أَهْمَ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۗ وَالَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. No vam crear els cels i la terra i tot el que hi ha entre ells per diversió.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا لَمَعِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. Només els vam crear amb les condicions de la veritat i la justícia, però la majoria d'ells no ho entenen.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. En veritat, el Dia de la Decisió és el dia fixat per a tots ells.

إِنَّ يَوْمَ الْقَضَىٰ وَمِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

42. El Dia en què un amic no servirà gens al seu amic, ni seran ajudats.

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَن مَّوَلٍ شَيْئًا وَلَا
هُم يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Tret d'aquells a qui Al·là mostri misericòrdia. En veritat, Ell és el Poderós, el Misericordiós.

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

R.3.

44. Certament l'arbre de Zaqqum.

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

45. Serà l'aliment del pecador,

طَعَامَ الْآثِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Com coure fos, bullirà en les seves entranyes, كَأَمْهَلٍ يُبَغِلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٣٦﴾
47. Com les bombolles de l'aigua bullent. كَقَلْبِ الْحَبِيمِ ﴿٣٧﴾
48. *Nosaltres ord:narem als àngels:* "Agafeu-lo i arrossegueu-lo al centre del Foc flamejant". خَذُوهُ فَأَعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٣٨﴾
49. "Després, vesseu al cap el turment de l'aigua bullent". ثُمَّ صُبُّوا قَوْلَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَوْيمِ ﴿٣٩﴾
50. "Tasta'!!" Et *vas considerar* poderós. honorable. ذُنِي ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٠﴾
51. "Sobre això en veritat és sobre el que dubtàveu". إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٤١﴾
52. En veritat, el just estarà en un lloc segur, إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٢﴾
53. Entre jardins i dolls d'aigua. فِي جَنَّاتٍ وَعَيُْونٍ ﴿٤٣﴾
54. Vestits de fina seda i brocat grui-xut, mirant-se mútuament. يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾
55. Així *serà*. I els casarem amb les dones justes, d'ulls grans i *bells*. كَذَلِكَ نَسَوِّرُ أَزْوَاجَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٤٥﴾
56. Demanaran allà tota *mena de* fruita, en *pau* i seguretat. يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾
57. No patiran allà la mort, tret la primera. I Ell els salvarà del càstig del Foc flamejant. لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۚ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾
58. *Com acte de gràcia* del teu Senyor. Aquest és el triomf suprem. فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٨﴾
59. I l'hem fet (l'Alcorà) senzill en la teva llengua perquè hi reflexionin. فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

60. Espera, doncs, tu; ells *també* estan esperant.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَارْتَقِبْ اِنَّكُمْ مَّرْتَقِبُوْنَ ۙ

CAPÍTOL 45

AL-JATHIYAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com els altres capítols del grup *Ha Mim*, aquesta Surah va ser revelada a La Meca. No pot determinar-se amb exactitud la data de la seva revelació, però Noldeke la situa immediatament després de la 41. Comença afirmant que de la mateixa manera que la pluja dona vida a la terra morta, així se suscita un Profeta diví quan els homes queden moralment corromputs. Atès que els homes ja ho estaven, Déu suscitava ara el Sant Profeta Mohammad (Mahoma) per regenerar-los.

Tema

Com els cinc capítols anteriors, aquesta Surah comença també amb el tema de la revelació alcorànica i de la Unicitat Divina, que constitueixen els seus temes principals, i addueix la creació de l'home i de tota la vida animal i vegetal en la terra, la pluja dels núvols que ressuscita la terra morta, la meravellosa creació de l'univers i el pla i ordre complets i consumats que l'envaeixen i impregnen, com grans Senyals, per demostrar l'existència d'un Ésser que no equivocar-se i que és Totpoderós. Continua convidant els incrèduls perquè considerin com l'Ésser Savi, que ha donat provisions tan meravelloses per a aquesta vida temporal de l'home en la terra, hauria pogut deixar de prendre unes mesures semblants per a la vida eterna. Aquesta provisió per a l'aliment espiritual de l'home s'ha fet en la revelació que baixa sobre els Missatgers de Déu per dur-lo a assolir la gran fita de la vida. La Surah diu tot seguit que Déu no permet que s'interfereixi en els plans desenvolupats per Ell per a la regeneració moral i espiritual de l'home, per la qual cosa no permet que prosperi aquell que inventa mentides. Tard o d'hora l'impostor patirà la mort. Però la missió del Sant Profeta avança uniformement. Això una bona prova del fet que no és cap mentider, sinó que és un Missatger de Déu autèntic. La Surah presenta un nou argument per demostrar i fonamentar l'afirmació del Sant Profeta que diu que totes les forces de la natura treballen per donar suport i defensar la seva causa. Per tant, se'n sortirà.

A continuació, es fa una breu referència a la Llei Mosaica i es diu que l'Alcorà ha estat revelat perquè la Torà no havia aconseguit satisfer les necessitats espirituals de l'home. Compleix també les profecies fetes en la Torà sobre l'arribada d'un Profeta d'entre els germans dels israelites (Deut: 18:18). La Surah continua dient als incrèduls que Déu ha creat l'home perquè arribi a una fita gran i noble; per tant, en l'altre món l'espera una vida millor i més plena que no té fi. Només d'aquesta manera pot justificar-se la creació de l'home. La Surah acaba amb la descripció breu però punyent del Dia del judici. Tanmateix, abans que arribi aquest dia, els incrèduls hauran d'explicar en aquesta vida el perquè de la seva desobediència i el desafiament als Profetes de Déu. Se'ls avisa que si no se'n penedeixen ni canvien d'actitud, estaran abocats a una vida de fracassos i frustració.

AL-JATHIYAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Ha Mim.¹

حَمِّمٌ ۝۲

3. La revelació d'aquest Llibre prové d'Al·là, el Poderós, el Savi.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۝۳

4. En veritat, en els cels i en la terra hi ha Senyals per als que creuen.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۴

5. I en la vostra pròpia creació i en la de totes les criatures que Ell escampa per la terra hi ha Senyals per a la gent que té fe ferma.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝۵

6. I en l'alternança de nit i dia i en la provisió que Al·là envia des del cel, amb la qual torna la vida a la terra després de la seva mort, i en el canvi dels vents, hi ha Senyals per a un poble que provi d'entendre.

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُفْقَهُونَ ۝۶

7. Aquests són els Senyals d'Al·là que et repetim amb la veritat. En quina paraula creuran després de rebutjar la paraula d'Al·là i els Seus Senyals?

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ يَا حَقِّقُ
يَا بَاطِلُ حَرِيصٌ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ
يُؤْمِنُونَ ۝۷

8. Ai de tots els mentidors pecadors!

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝۸

9. Que escolten els Senyals d'Al·là que se'ls reciten i després persisteixen amb orgull en la seva incredulitat, com si no els sentissin. Doneu-los, doncs, la notícia d'un dolorós càstig.

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُشَلُّ مَلَكِهِ ثُمَّ يُحْصِرُ
مُشْتَكِرِينَ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابِ الْآلِيمِ ۝۹

¹ El Lloable, el Senyor de l'Honor

10. Però quan senten alguna cosa dels Nostres Senyals se'n burlen. Per a ells hi haurà un càstig humiliant.

وَرَادَا عَلَيَّ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا يَاتَّخَذَهَا
هُزُؤًا وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٠﴾

11. Davant d'ells hi ha l'Infern; i el que han aconseguit no els servirà de res, com tampoc aquells que han acceptat com a protectors fora d'Al·là. I tindran un greu càstig.

مِن دَرَارِهِمْ جَهَنَّمَ جَدَّ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَوْلِيَاءَ جَدَّ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

12. Aquesta és la guia. Per a aquells que no creguin en els Senyals del seu Senyor hi ha la tortura d'un càstig dolorós.

هَذَا هُدًى جَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجِيمٍ ﴿١٢﴾

R.2.

13. Al·là és Qui us ha sotmès el mar perquè els vaixells hi naveguin seguint el Seu manament, perquè busqueu de la Seva magnanimitat i sigueu agraiïts.

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَتَسْبَحُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Ell ha sotmès tot el que hi ha en els cels i en la terra per a vosaltres; tot això prové d'Ell. Aquí hi ha, en veritat, Senyals per a un poble que reflexiona.

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا لَّئِن لَّمْ يَفْعَلْ لَكُمْ
لَآيَاتٍ لَّيَقُولُنَّ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Digues als creients que perdonin aquells que no temen el Dia de la Retribució d'Al·là perquè Ell pugui recompensar els homes segons es mereixen.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ
كَانُوا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ تَوَّابًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Aquell que actua amb rectitud ho fa per la seva pròpia ànima. I aquell que fa el mal ho fa en propi perjudici. Després tots sereu retornats al vostre Senyor.

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ جَدَّ مَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا رُؤْمٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

17. En veritat, vam lliurar als fills d'Israel el Llibre, la sobirania i do de ser profetes, els vam donar coses

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالتَّبْوَةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّن

bones, i pures i els vam exaltar per sobre dels pobles *d'aquell temps*.

الطَّيِّبَاتِ وَكُضِّلْنَهُمْ عَلَى الْعُلَمِينَ ﴿١٤﴾

18. I els vam donar instruccions clares en relació amb la Llei. Només van discutir després que arribés *el veritable* coneixement, per rivalitat mútua. Certament, el teu Senyor jutjarà entre ells en el Dia de la Resurrecció sobre allò en el que divergien.

وَأَتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ لَا يَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُرِيدُونَ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

19. Després et vam posar en un camí clar, que conté els manaments; segueix-lo, doncs, i no segueixis inclinacions perverses d'aquells que no saben.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

20. En veritat, no et serviran de res contra Al·là. I quant als malvats, alguns d'ells són amics d'altres. Però Al·là és l'Amic dels justos.

إِنَّهُمْ لَنْ يُلَاقُوا عَذَابَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَبَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

21. Aquest *Llibre conté* proves clares per a la humanitat i és guia i misericòrdia per a la gent que té fe ferma.

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾

22. És que aquells que van fer males accions creuen que els farem iguals als que creuen i fan bones obres, de manera que la seva vida i la seva mort siguin iguals? Ben dolent és *en veritat* el que jutgen!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

R.3.

23. Al·là ha creat els cels i la terra amb la veritat i perquè cada ànima sigui recompensada pel que es mereix; i no seran perjudicats.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَا يُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Has vist aquell que converteix el seu desig en el seu déu, aquell a qui Al·là ha decretat extraviat segons el Seu coneixement, i a qui ha segellat

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمِهِ وَاتَّخَذَهُ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشْمًا فَلَنْ

l'oïda i el cor, i a qui li ha posat una bena als ulls? Qui el guiarà després d'haver-lo condemnat Al·là? No us n'adonareu?

25. Però diuen: "No hi ha res més en la nostra vida present; vivim i morim *aquí*; i res no ens destrueix, tret del Temps". Però no en saben res, només fan conjectures.

26. I quan se'ls reciten els Nostres Senyals clars, el seu únic argument és dir: "Torneu-nos els nostres pares, si sou veritables".

27. Digues-los: "És Al·là *Qui* us dona la vida i després us fa morir; més endavant, us aplegarà en el Dia de la Resurrecció, sobre el qual no hi ha cap dubte. Però la majoria dels homes no ho saben".

R.4.

28. A Al·là pertany el regne dels cels i de la terra; i en el dia en què arribi l'Hora, aquest dia aquells que van rebutjar la veritat patiran.

29. Veuràs tots els homes prostrats sobre els seus genolls. Cada pobles serà amonestat segons el que va fer i *els diran*: "En aquest dia us recompensaran pel que va fer".

30. "Aquest és el Nostre Llibre; parla contra vosaltres amb la veritat. Hem fet que *tot* el que va fer quedi *del tot* anotat".

31. Ara bé, aquells que van creure i van fer bones obres, el seu Senyor els

يَهْدِيهِمْ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

وَلَا ذَاتُ تُشَلِّ عَلَيْهِمُ الْيُنُكَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اسْتُوا يَا بَنِي آدَمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ هَذَا يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٨﴾

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ تُنَادِي بِأُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كُفْرٍ بَعْدَ الْيَوْمِ تُجْرَدُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

هَذَا وَجِبْتَنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ هَذَا لَنَا كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

admetrà en la Seva misericòrdia. Aquest és l'èxit manifest.

قَمِيذٌ جَلَّ لَهُمْ رُكْبُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣١﴾

32. Però quant als que no van creure: "No us van recitar els Meus Senyals? Però van ser arrogants i un poble culpable".

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا تَدَٰرَأْتُمْ أَكْفَرْتُمْ كُنَّ آيَاتِي
يُحِلُّ عَلَيْكُمْ فَاشْتَكَبْتُمْ ۗ كُنْتُمْ قَوْمًا
مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. I quan es va dir: "La promesa d'Al·là és certament veritable i pel que fa a l'Hora no hi cap dubte de la seva *arribada*", vau respondre: "No sabem què és l'Hora; pensem que només és una conjectura i no n'estem convençuts".

وَإِذْ أَقْبَلْنَا مِنكُمُ الْوَعْدَ ۗ لَوْلَا حَقُّ ۗ وَالسَّاعَةَ
لَا رَيْبَ فِيهَا ۗ فُلْتُمْ مَّا تَدْرِيْنَ مَا
السَّاعَةُ ۗ إِنْ تَظُنُّونَ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ
بِمُشْتَبِقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Llavors se'ls faran evidents les perverses *consequències* de les seves accions i es veuran envoltats d'allò del que solien burlar-se".

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا ۗ حَاقَ
بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْتِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. I se'ls dirà: "Avui ens oblidarem de vosaltres, de la mateixa manera que vosaltres us vau oblidar de la trobada d'aquest dia vostre. La vostra llar és el Foc i no tindreu ningú que us ajudi".

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيْكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۗ دَأْوُكُمْ النَّارَ
وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٥﴾

36. "Això és així perquè vau fer befa dels Senyals d'Al·là i la vida d'aquest món us va enganyar". Per tant, en aquest dia no els trauran d'allà ni se'ls garantirà trepitjar el llinar.

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمُ آيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا
وَعَمَّاتِكُمُ الْحَيٰوةَ ۗ الدُّنْيَا جَٰلِيْسِيَوْمٍ
لَّا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ فِيهَا شُرَكَآءُ ﴿٣٦﴾

37. Així doncs, tota lloança correspon a Al·là, Senyor dels cels y Senyor de la terra, el Senyor de *tots* els mons.

قِيلَ لِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ
الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Seva és la majestat en els cels i en la terra; perquè Ell és el Poderós, el Savi.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاۗءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٨﴾

CAPÍTOL 46

AL-AHQAF

(Revelat abans de la *Hillrah*)

Data de la revelació i context

Aquesta és l'última Surah del grup Ha Mim. Com altres capítols d'aquest grup, fou revelat a la Meca cap a la meitat del ministeri del Sant Profeta abans de la *Hillrah*. Noldeke situa la seva revelació immediatament després del Capítol 7. Sembla que la Surah s'assembla a d'altres Surahs similars del grup Ha Mim pel que fa al to i al contingut. La Surah anterior va acabar declarant amb solemnitat que "Déu és el Poderós, el Savi". En la present Surah, es pretén justificar l'afirmació inclosa en aquestes paraules. La Surah afirma que l'Alcorà ha estat revelat pel Déu Savi i Poderós. Déu és Savi en el sentit que els ensenyaments alcorànics es basen en fonaments forts i sòlids, i estan recolzats per la raó, el sentit comú i l'experiència humana acumulada; i Ell és Poderós en el sentit que, vivint d'acord amb els seus ideals i principis, els musulmans aconseguiran ascendència i predomini sobre els seus enemics.

Tema

Com els sis capítols precedents, aquesta Surah comença amb el tema de la revelació alcorànica i la Unicitat Divina, que és el seu tema principal, i presenta els següents arguments per refutar la idolatria: a) Només pot manar-nos i exigir-nos que L'adorem i Li retem culte a aquell ésser que, a part de ser el nostre Creador i Suport, és Totpoderós i Omnipotent, i pot obligar que es compleixin les Seves lleis i manaments; b) La idolatria no troba suport a cap Escriptura revelada. c) El coneixement humà, la raó i l'experiència la rebutgen i es rebel·len contra ella; d) Una deïtat que no respon, ni pot respondre a les nostres pregàries, no serveix de res i els anomenats déus dels idòlatres són incapaços de respondre a les pregàries dels seus seguidors. La Surah diu a continuació que el fet que el Sant Profeta reclami el Profetatge no és un fenomen nou. A totes les èpoques i entre tots els pobles han aparegut sempre Missatgers Divins per ensenyar-los la Unitat de Déu i les seves obligacions amb els seus semblants. Tot seguit, rebutja com a insensat i sense fonament l'argument que normalment presenten els incrèduls com a excusa per rebutjar la Revelació Divina: "Si hagués res de bo en la revelació que se'ns presenta, nosaltres, perquè estem millor informats i situats a la vida, hauríem estat els primers a acceptar-la". La Surah diu aleshores que encara que els incrèduls, orgullosos del seus grans recursos materials i posició social, rebutgen el Missatge Diví, d'altres dotats de fe i riquesa espiritual l'accepten i segueixen passant per les proves i tribulacions més severes.

Tot seguit, es fa referència a la sort dels Ad, un poble que havia prosperat prop dels mequins, per demostrar que la incredulitat mai no triomfa. Els adites van quedar destrossats del tot i no va quedar cap vestigi de la seva gran i gloriosa civilització. Cap al final, la Surah envia una nota d'avertència al poble del Sant Profeta perquè no s'enganyin per la seva riquesa i prosperitat i la pobresa i debilitat actuals dels musulmans, perquè si persisteixen a rebutjar el Missatge Diví, la seva mateixa prosperitat resultarà ser la seva ruïna. La Surah acaba exhortant al Sant Profeta i als seus seguidors, convidant-los a suportar amb paciència i fortalesa, com valents defensors de la veritat, tots els

patiments i persecucions als quals han estat sotmès, ja que s'acosta ràpidament el moment en què la seva causa triomfarà i els seus perseguidors cauran davant d'ells en les completa desgràcia i humiliació, demanant perdó i misericòrdia.

AL-AHQAF

PART 26

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ha Mim.¹

حَمِيمٌ ﴿٢﴾

3. La revelació d'aquest Llibre prové d'Al·là, el Poderós, el Savi.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٣﴾

4. Només hem creat els cels i la terra, tot el que hi ha entre ells amb la veritat, i per a un termini fixat; però els incrèduls s'aparten d'allò del que han estat avisats.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٤﴾

5. Digues-los: "Sabeu què és el que invoqueu tret d'Al·là? Mostreu-me el que han creat a la terra. És que han participat en la creació dels cels? Porteu-me un Llibre revelat abans d'aquest o algun vestigi de coneixements per al vostre suport, si de debò dieu la veritat".

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِنِي مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۗ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ ۖ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥﴾

6. Qui està més extraviat que els que, en comptes d'Al·là, imploren a aquells que no els respondran fins al Dia de la resurrecció i ni tan sols paren atenció a la seva pregària?

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٦﴾

7. Però quan siguin reunits tots els humans es faran enemics seus i negaran la seva adoració.

وَلَا ذَا خُشْرَ النَّاسِ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٧﴾

8. Quan se'ls reciten els Nostres Senyals evidents, els incrèduls diuen de la veritat quan els arriba: "És bruixeria evident".

وَلَاذَاتُ تُثَلُّ عَلَيْهِمْ أَيُّنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

¹ El Lleable, el Senyor de l'Honor

9. És que diuen que Ell ho ha inventat? Digues-los: "Si jo l'hagués inventat, no podríeu servir-me res en contra d'Al·là. Ell coneix millor que ningú les converses *malicioses* que feu. Amb Ell n'hi ha prou com a Testimoni entre vosaltres i jo. Ell és el Màxim Indulgent, el Misericordiós".

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَسَهُ قُلُوبُ إِبْرَاهِيمَ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ
أَعْلَمُ بِمَا تَفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾

10. Digues-los: "No sóc cap nou Misatger, ni sé el que farà amb mi o amb vosaltres *en aquesta vida*. Només segueixo el que m'ha estat revelat i només sóc un simple Amonestador".

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَايَةِ الرُّسُلِ وَمَا
أَدْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ
إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿١١﴾

11. Digues-los: "Diguen-me: si això prové d'Al·là i no hi creieu, i un testimoni d'entre els fills d'Israel dona testimoni de *l'aparició d'un com ell*, que va creure, però vosaltres sou massa orgullosos, *què serà de vosaltres?*" En veritat, Al·là no guia els homes que practiquen la injustícia.

قُلْ آرَاءَ تَعْبُدُونَ إِنْ كَانَ مِنَ
عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاكِدٌ مِنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

R.2.

12. Però aquells que no creuen diuen dels creients: "Si fos res bo, no se'ns haurien avançat per aconseguir-ho". I com que no han estat guiats per ell, diran: "Això és una vella mentida".

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ
كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِمْ وَإِذْ لَمْ
يَهْتَدُوا بِهِمْ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْ
قَدِرُوا ﴿١٣﴾

13. I abans d'ell va existir el Llibre de Moisès, guia i misericòrdia; i aquest és un Llibre en àrab que compleix *les profecies anteriors*, per amonestar els que actuen malament, i com a bona nova per als que fan el bé.

وَمَنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيَّةٍ
لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا بِهِ وَبُشْرَىٰ
لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

14. En veritat, aquells que diuen: "El Nostre senyor és Al·là" i després segueixen sent perseverants no els *arribarà cap por*, ni seran afligits".

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٥﴾

15. Aquests són els habitants del Jardí. Allà viuran: una recompensa pel que van fer.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Hem ordenat l'home que sigui bo amb els seus pares. La mare el porta amb incomoditat i dona a llum amb dolor. El part i la lactància dura trenta mesos fins que, un cop arriba a la maduresa i compleix quaranta anys, diu: "Senyor, concedeix-me *el poder* perquè sigui agraït pel favor que m'has concedit a mi i als meus pares, i perquè faci el bé per complaure't. Fes que la meva descendència sigui justa. Jo, de ben segur, torno cap a Tu i, en veritat, sóc dels que se sotmeten a la Teva voluntat.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَرَبُّ
حَمْلِهِ وَالْوَضْءُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ
إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً
قَالَ رَبِّ آذِنِّي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ
لِي فِي دِينِي وَمِنْ أَمْرِي إِنَّكَ رَءِيفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Aquests són dels que acceptem les bones obres i els perdonem les males accions. *Estaran* entre els habitants del Jardí, *en compliment* de la veritable promesa que se'ls va fer.

أُولَئِكَ الَّذِينَ تَقَبَّلُ عَنْهُمْ
أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ
سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّاتِ وَعَدَّ
الْحَقُّقِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Hi ha qui diu als pares: "Quina vergonya! M'amenceu amb que *tornaré* a néixer quan han passat ja generacions abans de mi?" I tots dos invoquen Al·là demanant ajuda *i li diuen*: "Ai de tu! Creu, perquè la promesa d'Al·là és de veritat". Però respon: "Això només són faules dels antics".

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا
أَتَّوَذِيخِي أَنْ أَخْرَجَ وَوَدَّ خَلَّتِ
الْعُرُوقُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتخِيفُونَ
اللَّهُ وَيْلَكَ أَمِنْ ثَمَّ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ
الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٨﴾

19. Contra ells es va dictar la sentència *del càstig*, juntament amb els grups de Yinn i homes que van passar abans que ells. En veritat, van ser els perdedors.

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي آيَةِ آتَمَّ كَذَّ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ
الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٩﴾

20. I per a tots hi ha categories segons el que van fer, perquè Al·là els recompensi per totes les seves accions; i no se'ls perjudicarà.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا
وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Però en el dia en què es durà els incrèduls al Foc, *se'ls dirà*: "Va exhaurir tot el que era bo d'aquesta vida i vau gaudir-ne *del tot*. Ara, en aquest dia, sereu retribuïts amb un càstig vergonyós, perquè vau ser arrogants a la terra, sense justificació, i vau actuar amb rebel·lia".

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى
النَّارِ أَلْهَيْتُمْ طِبَابِكُمْ فِي
حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِخَيْرِ
الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾

R.3.

22. Esmenteu al germà d'Ad quan va amonestar el seu poble entre les dunes, tot i que hi va haver amonestadors abans i després d'ell, *tot dient-los*: "Només heu d'adorar Al·là. Temo per a vosaltres el càstig d'un gran dia".

وَأذْكُرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَخْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ السُّدُورُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ إِنَّ آخِافَ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. Van dir: "Has vingut per allunyar-nos dels nostres déus? Porta'ns, doncs, això amb què ens amenaques, si *en veritat* ets dels veritables".

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْهِتَانِ
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. Va dir: "El seu coneixement només pertoca a Al·là. Jo us transmeto allò amb què m'han enviat, però veig que sou un poble *ben ignorant*".

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِن لَّيُفَكِّرْكُمْ
مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَكُمُ قَوْمًا
يَجَاهِلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Llavors, quan van veure que s'apropava a les valls com un núvol, van dir: "És un núvol que ens donarà pluja". "No, no és altra cosa que el que volíeu apressar: un vent que duu un sever càstig.

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّتِهِمْ
قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. "Que s'endurà tot per manament del Senyor". I així va passar, fins al

تَدْرِكُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرُوا
لَا يُزِي إِلَّا مَسْكِنُهُمْ وَكَذَلِكَ تُجْزَى

punt que no va quedar res per veure, excepte les seves llars. Així retribuim els culpables.

27. Els havíem establert en el que no us vam establir a vosaltres; els vam donar oïda, ulls i un cor. Però les seves orelles, els ulls i el cor no els van servir de res, perquè van negar els senyals d'Al·là i allò del que solien fer befa els encerclà.

R.4.

28. Vam destruir les ciutats que us envoltaven i vam variar els senyals perquè acudissin a *Nosaltres*.

29. Per què, doncs, no els van ajudar aquells que havien abraçat com a déus, buscant la Seva proximitat per mitjà d'ells? No, es van perdre per a ells. Aquest va ser *el resultat de la seva mentida i del que van tramar*.

30. *Recorda't* de quan vam dirigir cap a tu un grup dels Yinn que volien escoltar l'Alcorà i, presents mentre *es recitava*, es van dir *els uns als altres*: "Esteu en silenci i escolteu" i, quan va haver acabat, van tornar amb els seus i *els van advertir*.

31. Van dir: "Oh poble nostre! Hem escoltat un Llibre que ha estat revelat després de Moisès, que compleix tot el que el precedeix; guia a la veritat i al camí recte".

32. "Oh poble nostre! Responen a-quell que us convidi amb Al·là i creieu-hi. Ell us perdonarà els pecats i us protegirà d'un dolorós càstig".

الْقَوْمَ الْمَجْرُمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا لَأَن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَ أَبْصَارًا وَ آفِيدَةً زُ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ
وَلَا آفِيدَتُهُمْ مِن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا
يُجْحَدُونَ ۚ يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَ
صَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾

فَلَوْلَا تَصَرَّهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن
دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلَى صَلُّوا
عَنْهُمْ ۚ وَ ذَلِكَ لَافْكُهُمْ وَ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَ إِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۚ فَلَمَّا حَصَرُواهُ
قَالُوا أَأَنْصِتُوا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٤٠﴾

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن
بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا بِهِ
يَغْفِرْ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ وَ يُجْزِكُمْ مِنَ
عَذَابِ الْهِيمِ ﴿٤٢﴾

33. "Però aquell que no respongui al Convocador a Al·là, no podrà frustrar el Seu disegni a la terra ni tenir cap protector fora d'Ell. Aquests es troben en error evident".

وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُجِيبٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يَسْ كَلِمَةٍ مِنْ دُونِهِمْ
أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. És que no han vist que Al·là, creador dels cels i de la terra, no es va cansar amb la seva creació i té el poder de donar vida als morts? Sí, en veritat, Ell té poder sobre totes les coses.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَكَفَىٰ بِيَخْلُقِهَا
يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُمْسِكَ فِي الْعَوْنِ بِرَبِّهِ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. En el dia en què portin els incrèduls fins al Foc, *se'ls dirà*: "No és aquesta la veritat?" Ells respondran: "Sí, pel nostre Senyor". Ell dirà: "Tasteu, doncs, el càstig per no haver cregut".

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۗ قَالُوا بَلَىٰ ۗ
رَبَّنَا ۗ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Tingues, doncs, paciència, com la van tenir els Missatgers dotats de forta decisió, i no et precipitis amb ells. El dia en què vegin allò amb què se'ls amenaça els semblarà com si només hi haguessin estat una hora d'un dia. *Una advertència* que ha estat feta; i només seran destruïts els homes desobedients.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۗ كَمَا تَكُنْ يَوْمَ
يُرَدُّونَ مَا يُوعَدُونَ ۗ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا
سَاعَةً مِنَ نَارٍ بَلَغَ ۗ قَوْلٍ بِهَلِكِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٦﴾

CAPÍTOL 47 MUHAMMAD

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah també es coneix com a *Qital* (guerra), perquè dedica una part important al tema de la guerra: les seves causes, ètica i conseqüències. Baidawi, Zamajshari, Sayuti i d'altres sostenen que la Surah fou revelada després de la Hillrah. I afirmen que una art important fou probablement revelada abans de la batalla de Badr en els primers dies de la vida del Sant Profeta a Medina. Cap al final de la Surah anterior es va afirmar de manera inequívoca i sense ambigüitats que l'oposició al Missatge Diví, per molt potent, persistent i organitzat que fos, mai no pot tenir èxit i la Veritat ha de prevaler a llarg termini. El tema suposa una certa definició en aquesta Surah i es diu als incrèduls que la causa de l'Islam triomfarà després de vèncer totes les dificultats i entrebancs.

Tema

La Surah comença amb l'afirmació desafiant que tots els esforços dels incrèduls per endarrerir i aturar el progrés de l'Islam quedaran reduïts al no-res, afirmant que l'estat dels seguidors del profeta millorarà dia a dia, i després continua dient que, com que els incrèduls han tret l'espasa contra el Sant Profeta, moriran per l'esquena. Després de prometre als musulmans clarament l'èxit davant els seus enemics, la Surah estableix breument algunes regles importants de la guerra com, per exemple, que els presoners només poden capturar-se després d'una batalla regular després que hagi estat vençut l'enemic (v.5) i que, un cop acabada la guerra, han de ser alliberats com a acte de gràcia i després de rebre el rescat just. Així doncs, la Surah, en un breu versicle, refuta amb tota eficàcia la perversa pràctica de l'esclavatge. S'afirma que finalment la falsedat serà derrotada. Aquesta és una lliçó que apareix sovint a les pàgines de la història. La sort fatal dels pobles més propers a casa, com els Ad, Zamud, Midian i el poble de Lot han d'obrir els ulls als mequins. A continuació, la Surah presenta algunes paraules de consol i bons desitjos per al Profeta, tot dient-li que, tot i que hagi d'abandonar la seva terra, sense amics i aparentment indefens, per buscar refugi en un lloc diferent entre un poble estranger, la seva causa triomfarà. Per últim, s'esmenten breument els objectius i fins de la guerra segons l'Islam i acaba amb una exhortació als musulmans perquè es preparin per gastar tot el que tinguin en la causa estimada de tot cor, perquè no gastar quan la causa exigeix als seus defensors gastar a mans plenes, no només perjudica la causa comú, sinó també a la mateixa persona.

MUHAMMAD

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Els que no creuen i aparten *els homes* del camí d'Al·là: Ell farà que els seus treballs siguin vans.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢﴾

3. Però aquells que creuen i fan bones obres i creuen en el que ha estat revelat a Mohammad -que és la veritat del seu Senyor- Ell esborrarà els seus mals i reformarà la seva conducta.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ
أَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٣﴾

4. Això és perquè els incrèduls segueixen en la falsedat, mentre que els creients segueixen la veritat del seu Senyor. Així Al·là proposa als homes els seus exemples.

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ
وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ
أَمْثَالَهُمْ ﴿٤﴾

5. Quan us enfronteu *en una batalla regular* contra els incrèduls, doneu-los cops al coll i, un cop els hàgiu vençut, lligueu ben fort *els vençuts* -després, *allibereu-los com gràcia o si rebeu un rescat*- fins que la guerra hagi depositat les seves càrregues. *Això és el que ha estat manat*. Però si així ho hagués decidit Al·là, Ell mateix els hauria imposat la retribució, però Ell posa alguns de vosaltres a prova, en mans d'altres. I els que moren per causa d'Al·là, sàpiguen que Ell no permetrà que les seves obres siguin vanes.

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ
الْزِقَابِ، حَتَّى إِذَا أَشَقَقْتُمُوهُمْ
فَشُدُّوا الْحَبْلَ إِسْلَامًا مِمَّا بَدَأْتُمْ
فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا فَتَش
ذَلِكَ، وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ
وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ بِخَيْبٍ وَ
وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ
يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٥﴾

6. Ell els guiarà i reformarà la seva conducta.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٦﴾

7. I els admetrà en el Jardí que Ell ha embellit i ha fet distingit per a ells.

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٤﴾

8. Oh vosaltres, els creients! Si ajudeu a la causa d'Al·là, Ell us ajudarà i farà fermes els vostres passos.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٥﴾

9. Però *quant als* incrèduls, el seu destí és la perdició; Ell farà que els seus treballs siguin vans.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَالصَّلَاةُ أَغْمًا لَهُمْ ﴿٦﴾

10. Això és perquè odien el que Al·là ha revelat; per això, Ell ha fet que els seus treballs siguin fútils.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٧﴾

11. És que no han viatjat per la terra i han vist quina era la fi dels que van existir abans d'ells? Al·là els destruí *del tot*, i als incrèduls els passarà una cosa semblant.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ زُرُوقًا يَلْمِزُونَ أَمْثَلًا لَهَا ﴿٨﴾

12. Això és perquè Al·là és el Protector dels creients i, quant als incrèduls, per a ells no hi ha protector.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّاتِيكُفْرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿٩﴾

R.2.

13. En veritat, Al·là farà que els que creuen i fan el bé entrin en els jardins sota els quals corren rius; mentre que els incrèduls frueixen i mengen, fins i tot menja bestiar, i el Foc serà la seva llar.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٠﴾

14. Quantes ciutats més poderoses que la teva, que et foragità, hem destruït, i no van tenir qui els ajudés!

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ مِنْهَا أَهْلُهَا كُنُفُوسًا فَلَا تَأْوِي لَهُمْ ﴿١١﴾

15. És que aquell que basa una prova evident del seu Senyor és com aquells als quals es fa que *sembli* ella la maldat de les seves accions i segueixen les seves perverses inclinacions?

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٢﴾

16. *Vet aquí* una descripció del jardí promès als justos; en ell hi ha rius d'aigua que no pot corrompre's: rius de llet el sabor de la qual no canvia; rius de vi, una delícia per als que en beuen, i rius de mel clara. Hi tindran *tota mena* de fruites i el perdó del seu Senyor. És que *aquells que gaudeixen d'aquesta felicitat* són iguals que aquells que viuen al Foc, aquells que reben aigua bullent per beure, la qual desfà les entranyes?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَكَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَوْيِمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. Entre ells n'hi ha alguns que t'escolten fins que, quan s'allunyen de la teva presència, diuen a aquells que han rebut el coneixement: "De què et parlava precisament ara?" Són ells els que tenen el cor segellat per Al·là i els que han seguit les seves inclinacions malvades.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ لِرَبِّكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنُعَاذُكَ مِنَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٧﴾

18. Però aquells que segueixen la guia, Ell els augmenta la guia i els concedeix pietat.

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّبَعُوا تَقْوَاهُمْ ﴿١٨﴾

19. Només esperen l'Hora, que els ha d'arribar de cop i volta. Els Seus Senyals ja han arribat. Però de què els serveix la seva advertència si els ha arribat *realment*?

فَمَلَّ يَنْظُرُونَ إِلَى السَّاعَةِ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَكَيْفَ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَ ثَمَّ ذِكْرُهُمْ ﴿١٩﴾

20. Has de saber, doncs, que no hi ha altre Déu fora d'Al·là. Demana perdó per les teves faltes i pels homes i dones creients. I Al·là sap el lloc per on us moveu i el lloc on us esteu.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿٢٠﴾

R.3.

21. I els creients diuen: "Per què no se't revela una *Surah*?" Però quan es revela una *Surah* decisiva i s'hi es-

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۗ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي

menta la lluita, veuràs als cors malalts com et miren amb uns ulls estupefactes davant la mort que s'acosta com una ombra. Que la ruïna caigui sobre ells!

تَلُوْبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَى
لَهُمْ ﴿١١﴾

22. Per a ells el millor és l'obediència i una paraula amable. Però quan s'enllesteixi la qüestió, el millor per a ells és que hagin estat veritables amb Al·là.

طَاعَةً وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ
الْأَمْرُ تَلَوْا صَدَقُوا اللَّهُ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ ﴿١٢﴾

23. Creuríeu, doncs, si ocupéssiu un lloc d'autoritat, el desordre del país, i trencaríeu els vostres vincles de parentiu?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿١٣﴾

24. A aquests maleeix Al·là, fent-los sords i cegant-los els ulls.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿١٤﴾

25. No meditaran, doncs, en l'Alcorà, o és què tenen als cors tancats amb pany i clau propis?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
أَتْفَالُهَا ﴿١٥﴾

26. En veritat, aquells que giren l'esquena després que se'ls ha manifestat la guia és perquè Satanàs els ha seduït i els dona falses esperances.

إِنَّ الَّذِينَ آذَنُوا عَلَى آذَانِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۗ الشَّيْطَانُ
سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَ لَهُمْ ﴿١٦﴾

27. Això és perquè van dir a aquells que odien el que ha revelat Al·là: "Us obaiem en algunes coses, però Al·là coneix els seus secrets.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ
الْأُمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ﴿١٧﴾

28. Però què faran quan els àngels els facin morir, donant-los cops a la cara i a l'esquena?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْيَانَهُمْ ﴿١٨﴾

29. Això és per haver seguit el que desagradava Al·là i odiat el que Li agradava. Així Ell féu vans els seus treballs.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَشْخَطَ اللَّهَ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَحَبِطَ أَعْمَالُهُمْ ﴿١٩﴾

R.4.

30. És que els que tenen el cor malalt es pensen que Al·là no traurà a la llum la seva malícia?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَأْتَهُمْ ﴿٣٠﴾

31. Però si ho haguéssim volgut, te'ls hauríem ensenyat perquè els coneguessis pels seus senyals. Certament els reconeixeràs pel to de *les seves* paraules. I Al·là coneix les vostres accions.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾

32. Certament us posarem a prova fins que distingim aquells de vosaltres que s'esforcen *en la causa de Déu* d'aquells que són perseverants. I mitjançant la prova comprovarem la vostra reputació.

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۗ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Els que no creuen i aparten *els homes* del camí d'Al·là, oposant-se al Missatger després que s'ha fet evident la guia, no perjudicaran Al·là en res i Ell els farà estèrils en les seves obres.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِيطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

34. Oh vosaltres, creients! Obeïu Al·là i el Missatger i no permeteu que les vostres obres siguin en va.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

35. En veritat, els que no creuen i aparten *els homes* del camí d'Al·là, i moren en la incredulitat, Al·là certament no els perdonarà.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَا نُوا أَدَّهُمْ كَفَارًا لَنْ يُعْفَرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

36. No defalliu a demanar la pau, perquè *de ben segur* que sereu els guanyadors. Al·là és amb vosaltres i Ell no us privarà *de la recompensa de* les vostres accions.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ ۗ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ۗ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَكُن يَتَرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

37. La vida *d'aquest* món només és un joc i un divertiment; si creieu i sou justos, Ell us donarà la vostra recompensa i no us demanarà els vostres béns.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ إِن
تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَ
لَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Si us la demana i us la exigeix, actuaríeu amb maldat, i Ell trauria a la llum la vostra malícia.

إِن يَسْأَلْكُمْ مَهَا فَبِحُفَاكُمْ تَبْخَلُوا وَ
يُخْرِجُ أَضْعَافَكُمْ ﴿٣٨﴾

39. Vet aquí que sou els convidats a gastar en la causa d'Al·là; però hi ha alguns de vosaltres que es comporten amb malícia. Però aquell que és malvat només ho és contra la seva pròpia ànima. Al·là és Autosuficient i vosaltres sou els necessitats. Però si gireu l'esquena, posarà al vostre lloc un poble diferent de vosaltres, que no serà com vosaltres.

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِشَيْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللّهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخَلُ وَ مَّنْ
يَبْخَلُ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَفْسِهِ وَ اللّهُ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الْمُقَرَّرُونَ وَ إِن تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ لَئِنْ لَّمْ يَكُنْ
يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

CAPÍTOL 48

AL-FATH

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons l'opinió més autoritzada, la Surah fou revelada quan, després de signar-se el tractat de Hudaibiyah, el Sant Profeta tornava a Medina en el sisè any de la Hillrah, en el mes de Dhul-Qa'dah (Bujari). Com que aquest tractat fou un esdeveniment que va fer història, tots els incidents relacionats amb ell han estat mantinguts amb cura en la història islàmica. Per tant, hi ha un total acord en la data i el lloc de la revelació d'aquesta Surah. Duu el títol de Al-Fath (La Victòria). El títol és adient, perquè una derrota aparentment diplomàtica va resultar ser tot un cop d'estratègia per part del Sant Profeta i va ocasionar la caiguda de la Meca i, per tant, de tota Aràbia. Cap al final de la Surah anterior, es va prometre amb fermesa als creients la victòria sobre els seus enemics. Aquesta Surah declara en termes clars i inequívocs que la victòria promesa no pertany a un futur llunyà i indefinit, sinó que està ben a prop; tan a prop que podria dir-se que ha arribat realment i serà tan decisiva i aclaparadora, i fins i tot el més escèptic trobarà dificultats per negar-la.

Tema

La Surah comença afirmant amb fermesa que ha arribat realment la victòria promesa i que serà clara, definitiva i aclaparadora. A més a més, es diu al Sant Profeta que, com a resultat de la unió del seu poble a l'Islam en nombres tan elevats, per a ell seria una tasca formidable formar i educar com cal als nous conversos en els preceptes i principis de la Fe. Per tant, hauria d'implorar l'ajuda de Déu en el compliment de la seva difícil tasca i demanar el Seu perdó i misericòrdia perquè les limitacions humanes no permetessin que hi hagués defectes en la seva plena execució. La Surah continua dient que, si els creients es sentien deprimits perquè no s'adonaven de tot el que significava l'Aliança, Déu els enviaria consol i tranquil·litat, i que la seva fe creixeria, mentre que la falsa satisfacció i alegria dels incrèduls esdevindria més efímera. També es diu als creients que no han de tenir dubtes sobre la saviesa de l'acció del Sant Profeta a l'hora de signar el Tractat, ja que era Missatger de Déu i totes les seves accions es complien sota el control i guia divines. La seva obligació era la de "creure en ell, ajudar-lo i honrar-lo". La Surah continua dient que els creients van aconseguir el grat de Déu quan van jurar obediència al Sant Profeta sota "l'Arbre" i van dir que seguirien amb ell en els moments bons i en els dolents, fins i tot en el moment de la mort. Va ser el propi pla de Déu que no tingués lloc llavors cap lluita, perquè a la Meca vivien alguns musulmans autèntics i sincers desconeguts per als creients, els quals haurien mort en cas d'haver-se encetat una batalla. A continuació, es renya enèrgicament als hipòcrites i als que es van quedar enrere, amb la qual cosa es posa al descobert la seva hipocresia. Sempre que se'ls convida a lluitar per la causa de Déu, diu la Surah, inventen excuses falses per justificar el fet de quedar-se enrere, però amb els inútils subterfugis i falses excuses només s'enganyen a ells mateixos. Cap al final, la Surah torna al tema que no només el Tractat de Hudaibiyah va ser una gran victòria, sinó que després d'ell seguirien d'altres victòries i els països veïns caurien davant els exèrcits victoriosos dels musulmans.

AL-FATH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. En veritat, t'hem concedit una clara victòria.

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿٢﴾

3. Perquè Al·là corri un vel per les teves faltes, passades i futures, i completi el Seu favor sobre tu, guiant-te pel camí recte.

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٣﴾

4. I perquè Al·là t'ajudi poderosament.

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٤﴾

5. Ell és Qui va infondre tranquil·litat en els cors dels creients perquè afegissin fe a la seva fe, perquè a Al·là pertanyen les hostes dels cels i de la terra, i Al·là és Omniscient, Savi.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيُزِدُوا إِيمَانًا مَعَ
إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٥﴾

6. Per fer que els homes i les dones creients entrin en els Jardins per on corren rius, on viuran i *per* retirar-los els seus mals. I això, a ulls d'Al·là és el triomf suprem.

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٦﴾

7. I per castigar els homes hipòcrites i les dones hipòcrites, els homes idòlatres i les dones idòlatres, que tenen mals pensaments sobre Al·là. Sobre ells *caurà* la roda de la desgràcia i la còlera d'Al·là. Ell els ha maleït i ha preparat l'infern per a ells. Quin destí més dolent és en veritat.

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ
ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ ذَائِرَةُ السَّوْءِ وَ
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَعَنَهُمْ وَ
أَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾

8. I a Al·là pertanyen les hostes dels cels i de la terra; i Al·là és Poderós, Savi.

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٨﴾

9. Them enviat com Testimoni, portador de la bona nova i Amonestador.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٩﴾

10. Perquè cregueu en Al·là i en el Seu Missatger i l'ajudeu i l'honreu, i perquè El glorifiqueu al matí i a la tarda.

لِيَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِيُعَظِّمُوا سُورَةَ الْكُرْآنِ وَأُتَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٠﴾

11. En veritat, els que et juren lleialtat certament juren lleialtat a Al·là. La mà d'Al·là està sobre les teves mans. Per això, aquell que incompleix *el seu jurament*, l'incompleix en el seu propi perjudici; i aquell que compleix el pacte establert amb Al·là, Ell li concedirà de ben segur una gran recompensa.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ وَاللَّهُ مَعِدَّةٌ لَّهُمْ فَوَيْلٌ لِّالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَن يَسْأَلُوهُم بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِمْ اللَّهُ فَيَسْأَلُوهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾

R.2.

12. Els habitants del desert que es van quedar enrere et diran: "Els nostres béns i les nostres famílies ens van mantenir ocupats; demana, doncs, perdó per nosaltres". Diuen amb les seves llengües el que no hi és als seus cors. Digues-los: "Qui pot servir-vos d'alguna cosa contra Al·là si pensa perjudicar-vos d'alguna manera o pensa beneficiar-vos?" No, Al·là és Perfectament Conscient del que feu.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَا آَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِيَسْأَلُوهُم بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢﴾

13. "No, vau creure que el Missatger i els creients mai no tornarien a les seves famílies i això es féu que semblés atractiu per als vostres cors; vau tenir un mal pensament i vau ser un poble corromput".

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن لَّنَّ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرُزِقَ فِي ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ بِذُنُوبِكُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

14. *Quant* als que no creuen en Al·là i en el Seu Missatger, de ben segur que hem preparat per als incrèduls un foc flamejant.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

15. A Al·là pertany el regne dels cels i la terra. Ell perdona aquell que Li plau i castiga aquell que vol. I Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَغْفِرُ
لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾

16. Els que *se les van manegar* per quedar-se enrere diran, quan us dirigiu al botí per agafar-lo: "Permeteu-nos que us seguim". Això va dir Al·là abans. Llavors respondran: "No, és perquè ens envegeu". No és així, sinó que només entenen una mica.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى
مَعَانِمَ رَبَّنَا خُذُوا هَذَا زُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۗ قُلْ
لَن نَّتَّبِعُوَنَا كَذٰلِكَ قَالِ اللَّهُ مِن
قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ
كٰنُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Digues als àrabs del desert que es van quedar enrere: "Us cridaran *per lluitar* contra un poble d'un enorme valor; lluitareu contra ells fins que es rendeixin. Llavors, si obeiu Al·là, us donarà una bona recompensa, però si doneu l'esquena, com la vau donar abans, us castigarà amb un càstig dolorós".

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ
إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شٰرِبِيذٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ
يُسَلِّمُونَ ۗ فَإِن تَطِبَعُوا بِيُؤْتِكُمُ اللَّهُ
أَجْرًا حَسَنًا ۗ وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا
تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. No en té cap culpa el cec, ni el coix, ni tampoc el malalt, *si no es dirigeixen a la lluita*. Però a aquell que obeeixi Al·là i el Seu Missatger, Ell el farà entrar en els Jardins per on s'escolen rius, però aquell que li giri l'esquena, el castigarà amb un sever càstig.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ ۖ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرَجٌ ۖ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ
وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتِ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَ
مَن يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

R.3.

19. En veritat, Al·là estava ben content amb els creients quan et van jurar fidelitat sota l'Arbre; Ell sabia el que hi tenien al cor i Ell els va infondre tranquil·litat, recompensant-los amb una victòria immediata.

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْزَلَ بِهِمْ فِتْحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

20. I grans trofeus que tindran, perquè Al·là és Poderós, Savi.

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يٰٓأَخِذُوا بِهَا ۗ وَ
كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

21. Al·là us ha promès grans trofeus, els quals prendreu; d'ells us ha donat això per avançat i us ha retirat les mans dels homes, perquè sigui un Senyal per als creients i us guiï pel camí recte.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً
تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَ
كَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ ۖ وَلِتَكُونَ آيَةً
لِلْمُؤْمِنِينَ وَ يَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

22. Ell us ha promès una altra victòria que no podreu aconseguir encara, però que Al·là, de ben segur, l'ha aconseguït, perquè Al·là té poder sobre totes les coses.

وَأُخْرَى لَمْ تَفْعِدُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ
اللَّهُ بِهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Però si els incrèduls lluitessin amb vosaltres, de ben segur que girarien l'esquena i llavors no trobarien cap protector ni ajudant.

وَلَوْ قَاتَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
الْأَذْيَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ دَلِيلًا وَ لَا
نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

24. Així és el comportament establert d'Al·là que havia estat abans vigent i no trobaràs cap canvi en el comportament d'Al·là.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَ
لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Ell és Qui va apartar les seves mans de vosaltres i les vostres mans d'ells en la vall de La Meca, després de concedir-vos la victòria sobre ells. I Al·là veu tot el que feu.

وَ هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ عَنْهُمْ بَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ
أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

26. Són els incrèduls els que us van impedir l'entrada a la Mesquita Sagrada i també l'ofrena que no va poder arribar al lloc del sacrifici. I si no hagués estat pels homes i dones creients als quals no coneixíeu i que haguéssiu pogut exterminar fins al punt que us hauríeu perjudicat sense saber-ho a causa d'ells, *Ell us hauria permès lluitar, però no ho va fer* per poder admetre aquell que Li plau en la Seva Misericòrdia. Si haguessin estat separats

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا
أَنْ يَبْلُغَةَ مَحَلَّهُ دَوْ كَوْ لَا رَجَالَ
مُؤْمِنُونَ وَ نِسَاءً ۚ مُؤْمِنْتَ لَمْ
تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ
مِنْهُمْ مَعْرَةٌ ۚ بَغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيُدْخِلَ
اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَرَىٰ لَوْ
لَعَدَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا

dels incrèduls, en veritat hauríem castigat els incrèduls amb un sever càstig.

أَلَيْمًا ﴿٢٦﴾

27. Quan els incrèduls van forjar als seus cors una orgullosa indignació, la indignació *dels dies* de la Ignorància, Al·là va infondre la Seva tranquil·litat al Seu Missatger i als creients i els féu seguir l'esperit de la justícia, perquè tenien més dret i eren més mereixedors d'ell. I Al·là ho coneix tot perfectament.

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ
اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ
اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

R.4.

28. Certament que en veritat Al·là ha complert per al Seu Missatger la Visió. Entrareu de ben segur a la Mesquita Sagrada, si Al·là ho vol, amb seguretat, *alguns amb els caps rasurats i d'altres amb els cabells curts*; i no passareu por. Però Ell sap el que desconeixeu. En efecte, ha ordenat per a vosaltres, a més a més d'aquesta, una victòria quasi immediata.

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ يَا أَيُّهَا الْحَقِيُّ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ
اللَّهُ أَوْسَيْنِ ۖ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَ
مُقَصِّرِينَ ۖ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا
قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

29. Ell és Qui ha enviat el seu Missatger amb la guia i la Religió de la veritat, per fer-la prevaler sobre *totes les altres* religions. Amb Al·là n'hi ha prou com Testimoni.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

30. Mohammad és el Missatger d'Al·là. I aquells que estan amb ell són fermes contra els incrèduls i compassius entre ells. Els veuràs inclinant-se i prostrant-se *a punt per la Pregària*, buscant la gràcia d'Al·là i *el Seu* grat. Marques de les seves *característiques* es troben als seus rostres, que són senyals de les prostracions. Aquesta és la seva descripció a la Torà. I la seva descripció a l'Evangeli és com la d'una llavor que produeix primer el

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي
رُجُومِهِمْ ۖ مِنۢ بَيْنِ السُّجُودِ ۗ ذَٰلِكَ
مَثَلُهُمْ فِي التَّوَارِيثِ ۖ وَكَانَ فِي
الْأَنْجِيلِ تَشَابُهَ الْبُرِّ إِذْ أَخْرَجَهُمْ
فَاشْتَغَلَّطَ قَاسَتْوَى عَلَى سَوْقِهِ

brot i després s'enforteix; més endavant es fa gran i és ferma sobre el seu tronc i complau els seus sembradors, perquè Ell faci que els incrèduls s'abusin de ràbia *en veure'l*. Al·là ha promès aquells que creuen i fan bones obres, el perdó i una gran recompensa.

يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ
وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣١﴾

CAPÍTOL 49

AL-HUYURAT

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada en el novè any de la Hillrah després de la Caiguda de la Meca. Amb la caiguda de la Meca, quan l'islam havia esdevingut una gran potència política i a les seves files havien entrat grans munions, aquest moment fou adient perquè s'instruís als homes que s'acabaven d'allistar, els bons costums i la moral. La Surah ensenya als musulmans aquests bons costums i la moral. També tracta d'alguns mals socials que es desenvolupen en una societat materialment avançada i pròspera (els musulmans es van convertir així en una societat, després de conquerir Aràbia) i parla de la pujada de l'Islam al gran poder polític i a la riquesa material. Com és natural, i de manera del to encertada, inclou normes per a la resolució de conflictes internacionals. Comença manant estrictament als musulmans que mostrin el més gran respecte al Sant Profeta com correspon a la seva posició de Gran Missatger Diví. Se'ls mana també que no avancin les seves decisions i que l'obeeixin cegament. No han d'aixecar la veu per sobre la seva veu. Això no només és de mala educació, sinó que també és una falta del respecte que li deuen al cap, si pensem que això pot servir per fer minvar la disciplina de la Comunitat musulmana.

La Surah continua després avisant als musulmans que siguin cauts davant l'acceptació dels rumors falsos. ja que es pensa que els rumor poden posar els musulmans en situacions compromeses i estableix, en poques paraules, normes sobre les quals podria construir-se amb base sòlida una Lliga de Nacions o una Organització de les Nacions Unides. A continuació, esmenta alguns mals socials que, si no es controlen a temps, poden rosegar les parts vitals d'una comunitat i perjudicar la seva base social. D'aquests mals socials, els més comuns són la sospita, l'acusació falsa, l'espionatge, els rumors; i els més pronunciats i d'un abast més gran en les seves conseqüències són l'orgull i l'arrogància, producte d'un fals sentit de superioritat racial. L'Alcorà no reconeix una altra base de superioritat tret la de la pietat i una conducta justa.

AL-HUYURAT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh vosaltres, creients! No sigueu agosarats en presència d'Al·là i del Seu Missatger, sinó que heu de témer Al·là. En veritat, Al·là és Qui Tot ho sent, l'Omniscient.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢﴾

3. Oh vosaltres, creients! No aixequiu la veu per sobre de la veu del Profeta, ni us hi adreceu en veu alta com us parreu els uns als altres, no fos cas que les vostres bones obres es perdessin sense adonar-vos-en.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ قَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٣﴾

4. En veritat, aquells que abaixen la veu en presència del Missatger d'Al·là són aquells als quals Al·là ha fet justos a còpia de proves. Per a ells hi haurà perdó i una gran recompensa.

إِنَّ الَّذِينَ يَبْغِضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى ۗ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤﴾

5. Aquells que comencen a cridar-te quan encara són lluny de la teva llar: a la majoria d'ells els falta l'enteniment.

إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

6. Però si haguessin esperat amb paciència fins que sortissis cap a ells, hauria estat millor per a ells. Però Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾

7. Oh vosaltres, creients! Si un injust us porta alguna notícia, verifiqueu-ne a fons la precisió de l'informe, no fos cas que perjudiqueu algú per ignorància i us penediu després del que heu fet.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَئِنْ جَاءَكُم فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحِّحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٧﴾

8. Heu de saber que entre vosaltres es troba el Missatger d'Al·là; si hagués de complir els vostres desitjos en la majoria dels assumptes, de ben segur que us trobaríeu en problemes, però Al·là us ha fet més atractiva la fe i ha fet *que sembli* bella per als vostres cors, i ha fet que la incredulitat, la maldat i la desobediència us siguin odioses. Aquests són, en veritat, els que segueixen el camí recte.

9. Mitjançant la gràcia i el favor d'Al·là. I Al·là és l'Omniscient, Savi.

10. Però si dos grups de creients lluiten *mútuament*, establiu la pau entre ells; si, *després d'això*, un d'ells transgredeix contra l'altre, lluiteu contra el grup transgressor fins que torni al manament d'Al·là. Després, si hi torna, establiu la pau entre ells amb equitat i actueu amb justícia. En veritat, Al·là estima el just.

11. En veritat, *tots* els creients són germans. Establiu, per tant, la pau entre els germans, i temeu Al·là perquè se us mostri la misericòrdia.

R.2.

12. Oh vosaltres, creients! No permeteu que un poble es burli *d'un altre*, que pot ser millor que ell, ni que les dones es burlin *d'altres dones*, que poden ser millors que elles. No calumnieu la vostra gent, ni us crideu *els uns als altres* amb noms deformats. Dolent és, *en veritat*, guanyar-se un mal nom després d'haver *professat* la fe, però els que no se'n peneixen són perversos.

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَؤِيَطِيبِكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَرَكِبْتُمُ اللَّهَ حَبَابًا وَإِلَيْكُمْ أَلَا يَمَانُ وَرَبَّنَا فِي قُلُوبِكُمْ ذِكْرًا وَاللَّيْبُكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْإِعْصِيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٨﴾

فَضَلًّا مِّنَ اللَّهِ وَرِجْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

وَإِن طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ائْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمًا مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِهَا لَقَابًا بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

13. Oh vosalters, creients! Eviteu al màxim delectar-vos amb les sospites, perquè algunes sospites voregen el pecat. No espieu ni murmureu dels altres. Li agradaria a algú de vosàlteres menjar la carn del seu germà difunt? De ben segur que us repugnaria. Però temeu Al·là, perquè en veritat Al·là és el remissori *amb compassió*, i és Misericordiós.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Oh humans! us hem creat a partir d'un mascle i d'una femella; i us hem constituït en clans i tribus perquè us pogueu reconèixer entre vosaltres. En veritat, el més honorat d'entre vosaltres, a ulls d'Al·là, és el més just de vosaltres. Certament, Al·là és Omniscent, Coneixedor de tot.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ
وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

15. Els àrabs del desert diuen: "Creiem". Digueu-los: "Encara no heu cregut. Més aviat, heu de dir: "Hem acceptat l'Islam", perquè la fe *autèntica* encara no ha entrat als vostres cors". Però si obeïu Al·là i el Seu Missatger, Ell no restarà cap mèrit a les vostres obres. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ نُؤْمِنُوا
وَلَكِن قَوْلُوا آسَلْمْنَا وَ لَمَّا يَدْخُلِ
الْأَيْمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Els creients només són aquells que creuen *sincerament* en Al·là i en el Seu Missatger i després no en dubten, sinó que s'esforcen amb tot el que tenen i amb les seves persones per la causa d'Al·là. Ells són els veritables.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
رَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَزْتَابُوا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Digueu-los: "És que preteneu ensenyar Al·là amb la vostra fe, quan Al·là coneix tot el que hi ha als cels i a la terra i coneix perfectament totes les coses?"

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Diuen que t'han fet un favor abraçant l'Islam. Digues-los: "No fanfarronegeu pel fet que abraceu l'Islam com si em féssiu un favor. Ans el contrari, Al·là us ha concedit una gràcia a vosaltres per haver-vos guiat a la Fe *veritable*, si sou veritables".

يَمْتَنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمَنُّوا
عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمَنُّ عَلَيْكُمْ
أَنْ هَدَاكُمْ لِإِلْدِيمَانٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

19. En veritat, Al·là coneix els secrets dels cels i de la terra. I Al·là veu tot el que feu.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

CAPÍTOL 50

QAF

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Totes les autoritats competents situen la revelació d'aquesta Surah al primer període mequí. El seu tenor i contingut refermen aquesta opinió. Les dues Surahs precedents havien tractat de les perspectives d'un futur gloriós per a l'Islam, i també problemes socials i polítics que sorgeixen quan un poble assoleix poder i riquesa. Aquesta Surah, que comença amb la lletra abreujada Qaf, destaca el fet que Déu Totpoderós té poder per convertir els àrabs dèbil i desorganitzats en una nació poderosa, i que certament durà això a terme, per mitjà de l'Alcorà, el qual serà un instrument per assolir aquesta fita.

Matèria

La Surah és el primer d'un grup de capítols que acaben amb la Surah Al-Aqiah. Com succeeix amb tots els capítols mequins, subratlla en llenguatge emfàtic i profètic el fet que l'Alcorà és la paraula de Déu revelada, que la resurrecció és una realitat de la qual no es pot dubtar i, en especial, el triomf últim de la causa de l'Islam. La Surah assenyala el fenomen de la natura i de les històries dels Profetes anteriors com a guies que porten a aquesta conclusió inevitable. Comença tractant l'importantíssim tema de la Resurrecció i, per demostrar la veritat d'aquest fet fonamental, fa servir com a argument el fenomen que un poble que, durant llargs segles, havia romàs espiritualment mort i difunt, rebria una nova i vigorosa vida per mitjà de l'Alcorà. La Surah continua dient que els no creients no poden acceptar el fet que pugui aparèixer un Amonestador d'entre ells per dir-los que seran retornats a la vida després "d'estar morts i haver-se convertit en pols". Se'ls diu que admirin la meravellosa creació de la volta celeste amb les seves velles estrelles i planetes que la guarneixen i que es mouen amb una regularitat i puntualitat que no coneix cap desviació, i ponderin la creació dels amples espais de la terra en la qual creien tota mena de fruits i aliments per als seus habitants. Comprendran llavors que l'Autor i Arquitecte d'aquest univers gran i complex té poder i saviesa per donar a l'home una nova vida després d'haver-se desintegrat el seu hàbitat físic. La Surah explica tot seguit la finalitat de la creació de l'univers i de l'home - la creatura suprema de Déu i la seva obra més noble-, i la seva discreció i responsabilitat completa per les seves accions. La Surah s'acaba amb la nota que la creació de l'univers i de l'home, el seu punt culminant, demostra que el Savi Creador no va poder crear aquest complex univers sense que una gran finalitat amagada al darrere de la seva creació. Això porta a la conclusió que hi deu haver, i n'hi ha, una vida més enllà de la tomba.

QAF

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

2. Qaf¹. Presentem el gloriós Alcorà com a testimoni de la vostra veritat.

قَ تَاءٌ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝۲

3. Es meravellen perquè els ha arribat un Amonestador d'entre ells. I els incrèduls diuen: "Quina cosa més estranya!"

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝۳

4. "Com! Tornarem a ser ressuscitats quan hàgim mort i ens hàgim convertit en pols? És un retorn ben llunyà del possible".

ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا جِ ذٰلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ۝۴

5. Sabem el que la terra els arrabassa, perquè tenim un Llibre que ho preserva tot.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ
وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حٰفِیظٌ ۝۵

6. No, van rebutjar la veritat quan els arribà, per la qual cosa estan en un estat de confusió.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَهُمْ فِيْ اَمْرٍ قَرِیْبٍ ۝۶

7. És que no han vist el firmament que està sobre ells, com el vam fer i el vam guarnir, sense que hi hagués cap guia?

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْا اِلَى السَّمٰوٰتِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
بَنٰنٰهَا وَزَيَّنٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ۝۷

8. I la terra -l'hem dilatada i hi hem posat muntanyes fermes; i hi hem fet créixer tota mena de belles espècies.

وَالْاَرْضِ مَدَدْنٰهَا وَاللَّيْلِ اِنۡ فِيْهَا ذَوٰاِیِ
وَاَنْبٰتِنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ ذَوِّۢ حَيٰوةٍ ۝۸

¹ El Possedor de Poder.

9. Com a *mitjà d'il·lustració* i recordatori per a cada servent que torna a *Déu*.
10. Hem enviat del cel l'aigua plena de benediccions, i amb ella hem fet jardins i collites de gra.
11. Altes palmeres, amb raïms acaramullats uns sobre altres.
12. Com a aliment per als *Nostres* servents; perquè d'aquesta manera donem vida a una terra morta. Així serà la Resurrecció.
13. El poble de Noè rebutjà *la veritat* abans d'ells i *també ho va fer* el Poble del Pou i els Zamud.
14. I també Ad, el Faraó i els germans de Lot,
15. Els Habitants del Bosc i el poble de Tubba.² Tots *ells* van rebutjar els Missatgers amb el resultat que el Meu càstig amenaçat caigué sobre *ells*.
16. És que Ens vam cansar amb la primera creació? No, però ells estan confosos per la nova creació.
- R.2.
17. I en veritat, hem creat l'home i som conscients del que el seu ego *li* xiuxiueja, i n'estem més a prop *fins i tot que la seva* vena jugular.
18. Quan els dos àngels registradors prenguin nota de *les accions dels*

تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿١﴾

وَ نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا
فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَبْتًا وَ حَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٢﴾

وَ النَّخْلَ بَسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿٣﴾

رِزْقًا لِّلْعِبَادِ ۗ وَ أَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً
مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿٤﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ أَصْحَابُ
الرَّيِّسِ وَ ثَمُودُ ﴿٥﴾

وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ وَ إِبْرَاهِيمَ لوطِ ﴿٦﴾

وَ أَصْحَابِ الْأَيْكَةِ وَ قَوْمِ بُرِّعٍ وَ كُلِّ
كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ وَعِيبٌ ﴿٧﴾

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۗ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٨﴾

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ نَحْنُهُ مَا
تُؤَسِّرُ بِهِ نَفْسُهُ ۖ وَ نَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿٩﴾

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَ

² Tribus àrabs ancestrals.

homes, un assegut a la dreta i l'altre a l'esquerra.

عَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ ۝۱۸

19. No xiuxiueja cap paraula, sense que hi hagi vora seu un àngel de la guarda a punt per registrar-la.

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝۱۹

20. I l'estupor de la mort arriba certament. "D'això intentaven escapar".

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۖ ذَٰلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَجِيدُونَ ۝۲۰

21. Sonarà la trompeta: "Aquest és el Dia de la Promesa".

وَنُفِثَ فِي الصُّورِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ۝۲۱

22. Cada ànima s'avançarà i a prop d'ella hi haurà un àngel per conduir-la i un àngel per actuar com a testimoni.

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝۲۲

23. "No havies parat atenció en això, però ara t'hem retirat el vel i la vista és penetrant en aquest dia".

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝۲۳

24. El seu company dirà: "Això és el que he preparat del registre".

وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۝۲۴

25. Precipiteu tots dos a l'Infern a tots els ingrats enemics de la veritat,

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفْلٍ عَزِيدٌ ۝۲۵

26. Que impedeixen el bé, transgressors, dubitatius,

مَثَائِرٍ لِلسَّيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٌ ۝۲۶

27. Que estableixen un altre Déu en comptes d'Al·là. Així doncs, aboqueu-los tots dos a l'espantós turment.

بِالَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ قَالِقِيهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝۲۷

28. El seu acompanyant dirà: "Oh Senyor nostre, no vaig ser jo qui els féu rebel·lar-se, sinó que ell mateix va arribar massa lluny en l'error".

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعَيْتُهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۲۸

29. Déu dirà: "No discutiu en la Meva presència, perquè abans ja us vaig advertir".

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ۝۲۹

30. "La declaració *no pot* canviar-se davant la Meva presència i Jo no sóc gens injust amb *els Meus* servents".

R.3.

31. En aquest dia direm a l'Infern: "N'estàs ple?" i ell respondrà: "En queden més?"

32. I s'aproparà el cel al just, i ja no estarà lluny.

33. "Això és el que se us va prometre: a aquell que ha tornat sempre a Déu i vigilava les *seves accions*".

34. "Aquell que temia *el Déu Clement* en privat i anava a *Ell* amb el cor compungit"

35. "Entreu-hi en pau. Aquest és el Dia de l'Eternitat".

36. Allà tindran tot el que vulguin, perquè amb Nosaltres hi ha *molt més*".

37. Quantes generacions més poderoses que ells hem destruït abans d'ells! Però quan va arribar el càstig, van escampar-se per la terra. És que hi va haver potser algun lloc de refugi *per a ells*?

38. En això hi ha, certament, un recordatori per a aquell que té cor, para l'orella i està atent.

39. I certament vam crear els cels i la terra i tot el que hi ha entre ells, en sis períodes, i el cansament no Ens afectà.

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

يَوْمَ تَقُولُ لِمَنْ تَدْعُ هَلْ أَتَيْتُمْ هَلْ
تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣١﴾

وَأَزَلِمَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ
بَعِيدٍ ﴿٣٢﴾

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَذَىٰ حَافِيظٍ ﴿٣٣﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّذْنِبٍ ﴿٣٤﴾

يَدْخُلُونَهَا يسْلِمُونَ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا
مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ
أَشَدُّ مِنْهُمْ تَطَشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ
هَلْ مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٣٧﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لَّغْوٍ ﴿٣٩﴾

40. Suporta, doncs, amb paciència el que diuen i glorifica el teu Senyor amb les *Seves* lloances, abans de la sortida del sol i abans que es pongui.

قَاضِيَةً عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ سَيِّحًا
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ
قَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٢١﴾

41. I en *una part de* la nit glorifica'l *també*, així com després de les prostracions *prescrites*.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ آذَانَ السَّجُودِ ﴿٢٢﴾

42. I escolta! El dia en què el convocador faci sorgir la crida des d'indrets propers.

وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادِ مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٢٣﴾

43. El dia en què en veritat sentiran el clam; aquest serà el dia de la sortida *de les tombes*.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ
ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٢٤﴾

44. En veritat, som Nosaltres qui donem la vida i causem la mort, i cap a Nosaltres és el retorn *final*.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَ نُمِيتُ وَ إِلَيْنَا
الْمَصِيرُ ﴿٢٥﴾

45. *En* el dia en què la terra es faci trossos per sobre d'ells i *hagin de marxar* a corre-cuita: aquesta serà la reunió de tots, ben fàcil per a nosaltres.

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا
ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٢٦﴾

46. Sabem prou bé el que diuen; tu no has estat *nomenat* per obligar-los *de cap manera*. Amonesta, doncs, per mitjà de l'Alcorà aquell que tem la Meva advertència.

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَ مَا أَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
يَخَافُ وَ عِندَ ﴿٢٧﴾

CAPÍTOL 51

AL-DHARIYAT

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com el capítol anterior, aquesta Surah fou revelada al començament del ministeri del Sant Profeta a la Meca. Noldeke situa la seva revelació en el quart any de la Crida. La Surah anterior havia tractat de dues resurreccions: una resurrecció espiritual que produiria els ensenyaments de l'Alcorà i la Resurrecció Final en la vida després de la mort, la qual cosa es fa citant la primera resurrecció com a argument de la segona. La Surah comença amb la important profecia que un grup d'homes sants començaria a existir per la influència dels ensenyaments alcorànics. Com els núvols carregats d'aigua, que produeixen pluja sobre amples extensions de terra esquerdada i cremada. Fent-la florir a una nova vida espiritual i després d'haver despertat a una nova vida espiritual, aquest grup sant de creients justos portarien el missatge alcorànic a tots els racons de la terra i eliminarien tota oposició del seu camí gloriós. La predicció, impossible de complir segons sembla, seria, en convertir-se en realitat palpable, un argument invencible en suport del fet de la Resurrecció Final.

La Surah continua dient que sempre que sorgeix al món un Missatger diví per dir al seu poble que hi ha una vida més enllà de la tomba on tothom haurà de retre comptes de les seves accions, tothom se'n riu burlant-se d'ell, el combaten i el persegueixen. Cita el cas del poble de Lot, que fou castigat per les seves iniquitats i per les seves pràctiques antinaturals i immorals. També fa una breu referència al càstig que va caure sobre el Faraó, Ad, Zamud i el Poble de Noè, i cap al final, crida expressament l'atenció sobre l'objecte suprem de la creació de l'home, que és el deure de conrear i demostrar en ell mateix els atributs Divins i el deure de complir plena i fidelment les seves obligacions envers Déu i els seus semblants.

AL-DHARIYAT

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Pels dispersadors que s'escampen amb gran força.	وَالذَّرِّيَّاتِ ذَرَّوَاتٍ ﴿٢﴾
3. I també per als que porten les feixugues càrregues,	فَأَحْمَلَتِ وِقْرًا ﴿٣﴾
4. Per als que llisquen sense esforç,	فَأَجْرِيَّتِ يُسْرًا ﴿٤﴾
5. I també pels que distribueixen l'autoritat.	فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾
6. En veritat, tot el que us ha estat promès és cert.	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٦﴾
7. I el Judici tindrà lloc certament.	وَأَنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
8. I pel cel <i>ple de camins</i> .	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٨﴾
9. En veritat, teniu opinions diferents.	إِن كُفَّ لَيْفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٩﴾
10. <i>Només s'aparta de la veritat promesa</i> aquell que ho vol.	يُؤْفَكُ عَنْهُ مِنْ أُفْكِ ﴿١٠﴾
11. Maleïts siguin els que fan conjectures,	قَتِيلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١١﴾
12. Que segueixen en les profunditats de <i>la ignorància</i> .	الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾
13. Demanen: "Quan serà el Dia del Judici?"	يَسْأَلُونَ آيَاتِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٣﴾
14. <i>Serà el dia en què seran turmentats en el Foc</i> .	يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

15. Tasteu *les conseqüències de les* vostres perversitats. Això és el que intentàveu avançar. ذُوقُوا فثَنَّتْكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾
16. En veritat, el just estarà enmig de jardins i deus d'aigua, إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾
17. Rebut allò que els donarà el seu Senyor, perquè abans d'això solien fer el bé. أَخْرَجِينَ مَا أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ إِنْهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾
18. Ell dormien, però només una mica a la nit. كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾
19. I a l'alba demanaven perdó. وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾
20. I en la seva riquesa hi havia una part per al mendicant i al pobre. وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾
21. A la terra hi ha Senyals per als que tenen certesa en la fe. وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾
22. I *també* en vosaltres mateixos. Que no ho veieu? وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾
23. En el cel està el vostre aliment, i *també* el que se us promet. وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾
24. Pel Senyor del cel i la terra, això és certament la veritat, tan *cert com que* parleu. فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ
بِمَا تَقُولُونَ ﴿٢٤﴾
- R.2.
25. T'ha arribat la història dels honorables hostes d'Abraham? هَلْ آتَاكَ خَبْرٌ حَسِيفٌ إِبْرَاهِيمَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾
26. Quan es van presentar a ell i van dir: "Pau!" Ell respongué: "Pau!" *Eren* tots uns estranys. إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ
سَلَامٌ قَوْمٌ مُّكْرُونَ ﴿٢٦﴾
27. Se'n van anar en silenci cap a la seva llar i va portar un vedell encebat, فَرَاءَ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَقَاءَ يُعَجِّلُ سَمِينَ ﴿٢٧﴾

28. I el posà davant d'ells. Digué: "No en mengeu?" فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾
29. Però va passar ànsia per ells. Li van dir: "No temis". I li van donar la bona nova *del naixement d'un fill* que tindria el coneixement. فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِخَبْرٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾
30. Llavors, es presentà davant la seva dona, cridant i bufetejant-se el rostre i dient: "Una anciana estèril!" فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾
31. Ells van dir: "Malgrat això, ho ha dit el teu Senyor. En veritat, Ell és el Savi, l'Omniscient". قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾
- PART 27
32. *Abraham* digué: "Quina és, doncs, la vostra missió, oh missatgers!" قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾
33. Van respondre: "Hem estat enviats a un poble pecador," قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾
34. Per llençar sobre ells pedres de fang, لِنُنزِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن طِينٍ ﴿٣٤﴾
35. Marcades, amb el teu Senyor, per als culpables de les excessos". مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾
36. Vam treure d'aquell indret els creients que hi havia. فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾
37. Però només hi vam trobar una sola casa de musulmans. فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾
38. I hi vam deixar un Senyal per a aquells que temen el càstig dolorós. وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾
39. I vam deixar un altre Senyal amb Moisès, quan el vam enviar al Faraó amb una autoritat manifesta. وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Però ell s'allunyà dels caps dels clans i digué: "Un bruixot o un boig!"
41. Per això, vam caure al seu damunt i al damunt de les seves hostes, i les vam llençar al mar, perquè *ell mateix* n'era el culpable.
42. *I hi va haver un Senyal en la tribu d'Ad*, quan vam enviar contra ells el vent destructor.
43. Que no només no ens va deixar res del que flagel·là, sinó que ho va convertir en quelcom semblant a un os podrit.
44. *I també hi va haver un Senyal en la tribu de Zamud*, quan se'ls digué: "Gaudiu-ne durant temps".
45. Però es van rebel·lar contra el manament del seu Senyor. Per això, el llamp va caure sobre ells mentre s'ho miraven.
46. I no van poder aixecar-se, ni ajudar-se.
47. *Nosaltres vam destruir el poble de Noè abans d'ells*; eren un poble desobedient.
- R.3.
48. Hem creat el cel amb energia i seguim expandint-lo.
49. Dilatem la terra, perquè: que bé sabem preparar *les coses*!
50. I de tot creem parelles, perquè hi penseu.

فَتَوَلَّىٰ يَدُورِهِمْ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْبَحْرِ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِيَةَ ﴿٤٢﴾

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ
كَالزَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

وَفِي لُحُودٍ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ
حِينٍ ﴿٤٤﴾

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِذْ أَوْفَيْنَاهُم بِعَهْدِهِمْ
فَقَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِإِنْدٍ وَإِنَّا
لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ
الْمَاهِدُونَ ﴿٤٩﴾

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Afanyeu-vos, doncs, a Al·là. En veritat, sóc un simple Amonestador vostre enviat per Ell.

فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ رَبِّي لَكُمْ مِّنْهُ تَزِيْرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. I no poseu cap altre Déu al costat d'Al·là. En veritat, sóc un simple Amonestador per a vosaltres enviat per Ell.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنَّ
لَكُمْ مِّنْهُ تَزِيْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

53. No obstant això, cap Missatger no va arribar a aquells que els van precedir, sense que diguessin: "Un brui-xot o un boig!"

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن
رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٣﴾

54. L'han convertit en un llegat mutu? No, és que són *tots* un poble rebel.

أَتَوَصَّوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٤﴾

55. Apartat't, doncs, d'ells; i no hi haurà en tu cap culpa.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٥٥﴾

56. Continua exhortant-los, perquè en veritat l'exhortació beneficia els creients.

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُتَنَفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Només he creat els Yinn i els homes, perquè M'adorin.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

58. No vull el seu recolzament, ni tampoc no vull que m'alimentin.

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٨﴾

59. En veritat, Al·là és el Gran Sostenidor, el Poderós, el Fort.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ
الْمَتِينِ ﴿٥٩﴾

60. De ben segur, el destí d'aquells que fan el mal serà com el de la gent d'aquesta mena; així doncs, que no Em demanin, doncs, que avanci *el càstig!*

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ
ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ai, doncs, dels incrèduls, a causa d'aquest dia seu que se'ls ha promès!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦١﴾

CAPÍTOL 52

AL-TUR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada a la Meca en els primers anys de la Crida. Noldeke la situa després del capítol 51, mentre que, segons Muir, fou revelada més endavant. En la Surah anterior es cridava l'atenció sobre la gran revolució espiritual que va produir l'Alcorà. L'adient, i el que estava totalment en conformitat a les lleis de la natura (afirmà la Surah) és que, en quedar corromputs els homes i Déu relegat a l'oblit, se'ls donés una nova Revelació. La Surah acaba amb la nota que, com els Profetes anteriors, el Sant Profeta trobaria una forta oposició, però la causa de la veritat triomfarà i els incrèduls seran castigats. Aquesta Surah fa referència a les profecies bíbliques sobre el Sant Profeta i avisa als incrèduls que, si s'entesten en la seva oposició, caurà sobre ells el càstig diví.

Matèria

La Surah comença amb una referència directa i categòrica a les profecies de l'Alcorà i el Sant Profeta en la Bíblia, i afirma que la Bíblia, l'Alcorà i la Kaaba són tots testimonis de la veritat de l'Islam i del Sant Profeta, avisant als incrèduls que l'oposició a la veritat mai no dona bons resultats. Però els servents justos de Déu que accepten els ensenyaments divins i modelen les seves vides d'acord amb ella rebran favors divins. Tot seguit, la Surah declara que el Sant Profeta no és cap endeví, ni boig ni poeta: ni el Gran Llibre diví -l'Alcorà- revelat a ell no podria ser obra d'un forjador de mentides. Ha estat revelat pel Gran Creador dels cels i la terra. El Sant profeta no busca recompensa, ni tindran èxit els plans dels incrèduls contra ell, perquè és sota la protecció de Déu. Però el càstig diví, que s'apropa ràpidament, caurà sobre els incrèduls.

☆ سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

AL-TUR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Per la Muntanya.	وَ الطُّورِ ﴿٢﴾
3. I <i>pel</i> Llibre escrit,	وَ كِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿٣﴾
4. En pergamí desplegat;	فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٤﴾
5. <i>Per</i> la Casa sovintejada,	وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٥﴾
6. <i>Pel</i> Sostre elevat;	وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٦﴾
7. I <i>pel</i> mar arrissat;	وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٧﴾
8. El càstig del teu Senyor certament caurà;	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾
9. No hi ha ningú que pugui desviar-lo.	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾
10. En el dia en què el cel oscil·larà amb una gran sotragada.	يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿١٠﴾
11. I les muntanyes tremolaran amb un terrible moviment,	وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾
12. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen la veritat!	فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا يَوْمَ يَسْمَعُونَ كَلِمَةَ رَبِّهِمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تُرْجَفُ الْأَرْضُ كَرْجِ الْجُبَّةِ ﴿١٢﴾
13. Aquells que ociosament es dediquen a converses vanes!	الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٣﴾
14. El dia en què seran precipitats al foc de l'Infern amb un impuls violent.	يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعْوًا ﴿١٤﴾
15. "Aquest és el Foc, el que vau tractar de fals".	هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

16. Potser és això màgia, o és que no ho veieu?

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

17. "Cremeu-vos-hi; i tant si mostreu paciència com si no, tant us farà. Només sou recompensats pel que solíeu fer".

إِضْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا ۖ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ء إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. En veritat, els justos estan en Jardins i en la benedicció.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٨﴾

19. Gaudint del que el seu Senyor els ha concedit; i el seu Senyor els ha salvat del turment del Foc".

فَأَكْبِهِينَ بِمَا أَنْعَمَ رَبُّهُمْ ۖ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. "Mengeu-ne i bebeu-ne alegrement com a recompensa pel que solíeu fer".

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. "Jaieu en llits posats en filera. I els casarem amb joves agraciades d'ulls grans i bells".

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾

22. Aquells que creuen i els fills dels quals segueixen en la fe... aplegarem els seus fills amb ells. I no traurem res de la recompensa de les seves obres. Tot home és prova del que ha aconseguit.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ۖ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

23. I els concedirem tota l'abundància de fruits i tota la carn que vulguin.

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

24. Allà passarem d'una a altra copa en el lloc en què no hi ha ni frivolitat ni pecat.

يَتَنَزَّلُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَغْوَ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمُ ﴿٢٤﴾

25. I allà seran servits per joves propis, com si fossin perles ben conservades.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مَكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

26. Es dirigiran l'un a l'altre, interrogant-se.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ells diran: "Abans d'això, quan ens trobàvem amb la nostra família, ens preocupava la nostra sort".

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا
مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. "Però Al·là ha estat Clement amb nosaltres i ens ha salvat del turment del vent abrusador".

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ
السُّمُورِ ﴿٢٨﴾

29. "Abans l'invocàvem sovint. En veritat, Ell és el Benèfic, el Misericordiós".

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ
الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

R.2.

30. Amonesta, doncs. Per la gràcia del teu Senyor, no ets ni endeví ni boig.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

31. Potser diuen ells: "És un poeta; esperem alguna desgràcia que el temps atraurà sobre ell?"

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ ﴿٣١﴾

32. Digues-los: "Espereu, doncs! Jo sóc també amb vosaltres entre els que esperen".

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

33. Són induïts pel seu intel·lecte i la raó o és que són un poble rebel?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ
قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٣﴾

34. És que diuen potser: "Ho ha inventat Ell?" No, sinó que no creuran.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۗ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Que presentin, doncs, una narració com aquesta, si són veritables!

قَلْبَانُؤَا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

36. És que han estat creats del no-res o són ells mateixos els creadors?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْحَافِيُونَ ﴿٣٦﴾

37. Van crear ells els cels i la terra? No, però és que no tenen fe.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ بَلْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Tenen ells els tresors del teu Senyor o són *els seus* guardians?
 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمْ
 الْمُصْطَفُونَ ﴿٣٨﴾
39. És que tenen una escala *que els duu al cel* amb la qual hi poden sentir des de dalt? Aquell que els escolti, que presenti una autoritat clara!
 أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۚ
 فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾
40. Té filles Ell i teniu vosaltres fills?
 أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلكُمْ الْبَنُونَ ﴿٤٠﴾
41. Li demanes una recompensa, perquè quedin atabalats amb la càrrega del deute?
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِن مَّخْرُومٍ
 مُثْقَلُونَ ﴿٤١﴾
42. Tenen *coneixement de l'invisible*, de manera que ho poden escriure?
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْعَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾
43. Estan tramant una conspiració. Però seran els incrèduls els que quedin atrapats pel llaç.
 أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ
 الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾
44. Tenen algun déu diferent d'al·là? Exalçat sigui Al·là per sobre de *tot* el que ells *Li* associen!
 أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ ۖ سُبْحٰنَ اللَّهِ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾
45. Però si veiessin un tros de núvol que cau, dirien: "*aviat cauran* núvols sobre núvols".
 وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
 يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾
46. Deixa'ls, doncs, sols fins que s'enfrontin en aquest dia en què cauran fulminats pel tro.
 فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾
47. En el dia en què les seves maquinacions no els serviran de res, ni se'ls ajudarà. I la majoria d'ells ho desconeix
 يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَ
 لَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾
48. En veritat, per a aquells que fan el mal hi ha un altre càstig a part d'aquest.
 وَإِن لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ
 ذٰلِكَ وَلٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

49. Espera, doncs, amb paciència, el judici del teu Senyor, perquè en veritat, estàs davant els Nostres ulls; i glorifica el teu Senyor amb *les Seves* lloances quan et llevis *del son*;

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

50. I durant part de la nit glorifica'L també, així com quan es retiren les estrelles.

﴿٥٠﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

CAPÍTOL 53

AL-NALLM

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons l'opinió més autoritzada, la Surah fou revelada en el cinquè any després de la Crida, poc després de la primera Emigració a Abissínia, que va tenir lloc en el mes de Rajab d'aquell any. En la Surah anterior, es va intentar establir la veritat de la revelació alcorànica i la de la reclamació divina del Sant Profeta amb una referència ràpida a les profecies bíbliques i als fenòmens de la natura. En aquesta Sura es tracta el mateix tema en un estil exquisit i punyent. S'afirma que el Sant Profeta és el Missatger diví per excel·lència i que ha estat enviat per Déu com l'últim i infal·lible guia i preceptor de la humanitat.

Matèria

La Surah comença citant la caiguda d'Al-Nallm com a prova en suport de l'afirmació divina del Sant Profeta. Un cop iniciat en els misteris divins i després d'haver begut en el més profund de la font de la Gràcia, el coneixement diví i en la comprensió divina, el profeta va assolir el cim més alt d'exaltació espiritual a la qual pot elevar-se qualsevol ésser humà. Després en quedà ple, en el sentit més ampli, amb la bondat, l'amor i la simpatia humanes i, equiparat així espiritualment, fou elegit per predicar la Unitat divina a un món lliurat a l'adoració de déus fets de fusta i pedra. La Surah presenta després arguments fermes, sòlids i segurs, extrets de la raó humana i de la història i dels començaments insignificants de l'home, en suport de la doctrina de la Unicitat de Déu, i condemna la idolatria en els termes més enèrgics. Aquesta pràctica insensata, declara, neix de la manca de coneixement veritable i es basa en conjectures sense fonament que "no serveixen de res contra la veritat". Continua dient que els idòlatres haurien d'aprendre de les històries d'Abraham, Moisès i altres profetes que les creences i pràctiques idòlatres han abocat sempre els idòlatres a la ruïna moral i espiritual. Segueix dient que cada home haurà de dur la seva pròpia creu i retre compte de les seves accions a Déu, Que és la Fita Final de tot. La Surah acaba amb una nota d'avertència als incrèduls, dient-los que si s'entesten a rebutjar el Missatge diví, trobaran un trist destí, com li va passar al poble de Noè i a les tribus d'Ad i Zamud, i que era inevitable que morís la falsedat, perquè no hi havia res que ho pogués impedir.

AL-NALLM

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
2. Per l'estrella quan cau. وَ النُّجُومِ اِذَا هَوٰی ۝۲
3. El Vostre company no ha errat ni s'ha extraviat. مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰی ۝۳
4. Ni tampoc no parla per *caprici* seu. وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰی ۝۴
5. Només és una revelació *pura* la revelada *per Déu*. اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰی ۝۵
6. *El Senyor* de grans poders li ha ensenyat. عَلَّمَهُ شَدِیْدُ الْقُوٰی ۝۶
7. El de la Gran Força. Així va establir *sobre el Seu Tron*. دُوْرٍ رَّوَّۤاۤءَ قَاسْتَوٰی ۝۷
8. Quan es trobava a l'horitzó més elevat. وَهُوَ بِاَلْاُفُقِ الْاَعْلٰی ۝۸
9. Després s'elevà més a prop de *Déu*; i més endavant, va davallar *a la humanitat*. ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰی ۝۹
10. De manera que va quedar, *per dir-ho d'alguna manera*, com una corda de dos arcs o encara més a prop. فَكَانَ قَابَ قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنٰی ۝۱۰
11. Llavors va revelar al Seu servent el que va revelar. فَاَوْحٰی اِلٰی عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰی ۝۱۱
12. El cor no va desmentir el que havia vist. مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰی ۝۱۲
13. Discutireu, doncs, amb ell pel que va veure? اَفْتُمَرُّوْنَ عَلٰی مَا یَرٰی ۝۱۳

14. Perquè de ben segur que El va veure *també* una segona vegada.

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٤﴾

15. Vora l'arbre de Lotus més llunyà,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٥﴾

16. Prop del qual hi ha el Jardí de la Llar Eterna.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٦﴾

17. Això va ser quan el que cobreix va cobrir el Lotus.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٧﴾

18. L'ull no es desvià ni s'extralimità.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٨﴾

19. En veritat, ell va veure el més gran dels Senyals del seu Senyor.

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٩﴾

20. Parla'm ara de Lat i Uzza,

أَفْرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿٢٠﴾

21. I de Manat,¹ la tercera, una altra deessa!

وَمَنْوَةَ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿٢١﴾

22. Com! Per a vosaltres els mascles i per a Ell les femelles?

أَلَكُمْ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢٢﴾

23. En veritat, és una distribució injusta.

تِلْكَ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْمُرْ كِفْطًا بِأَعْيُنِنَا إِنَّمَا نُرِي الْقَائِلَةَ لِذُنُوبِكُمْ أَشَدَّ مُرْتَابًا ﴿٢٣﴾

24. "Aquests només són noms que vosaltres els heu donat -vosaltres i els vostres pares- per als quals Al·là no ha donat cap autoritat". Només segueixen conjetures i el que volen les seves ànimes, malgrat que els ha arribat ja la guia del seu Senyor.

إِن هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۗ وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Pot tenir l'home tot allò que vol?

أَمْ يَلْمِزُكَ فِي تَمَتُّهِ بِالنِّسَاءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. No, a Al·là li pertanyen el final de tot i de tot el que precedeix.

لَا يَخْرُجُ فِي الْخَيْرِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

¹ ídols favorits dels quraishites de la Meca.

R.2.

27. I quants àngels hi ha al cel, la intercessió dels quals no servirà de res, tret de després que Al·là hagi donat permís a aquell que Li plagui i Li agradi.

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ
اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٢٧﴾

28. Aquells que no creuen en el Més Enllà donen als àngels noms femenins.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
لَيَسْمُونُ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ﴿٢٨﴾

29. Però els manca el coneixement sobre això. Només segueixen conjetures i la conjetura no serveix de res contra la veritat.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ﴿٢٩﴾

30. Aparta't, doncs, d'aquell que gira l'esquena davant el Nostre record i només cerca la vida d'aquest món.

فَاعْرِضْ عَنْ مَّن تَوَلَّىٰ لَنَا ۖ إِنَّا
لَمْ يَرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

31. Aquest és el màxim que tenen de coneixement. En veritat, el teu Senyor coneix molt bé aquell que s'extravia del Seu camí, i coneix molt bé aquell que segueix la guia.

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَن اهْتَدَىٰ ﴿٣١﴾

32. Perquè a Al·là pertany tot el que hi ha als cels i tot el que hi ha a la terra, per retribuir els que fan el mal pel que van forjar, i per recompensar amb el millor aquells que fan el bé.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ
وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣٢﴾

33. Aquells que s'abstenen dels pecats greus i de les indecències, tret de les petits obllits; en veritat, el teu Senyor és increïblement misericordiós. Ell us coneix molt bé *des del moment* en què us crea de la terra i quan éreu embrions en els ventres de les vostres mares. No us adjudiqueu, doncs, la puresa a vosaltres mateixos. Ell sap

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْعَثَمِ
الْفَوَاحِشِ ۗ إِلَّا اللَّمَمَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم
مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أجنةٌ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوا أَنفُسَكُمْ ۗ هُوَ

- millor que ningú qui és el *veritablement* just. يٰۤاٰنۡفِى ۙۙۙ
- R.3.
34. És que veieu qui s'allunya, اَفَرَّيۡتَ الَّذِى تَوَلَّىٰ ۙۙۙ
35. I dona ben poc, i ho fa a contracor? وَ اَعْطٰى قَلِيۡلًا وَّ اَكۡذٰى ۙۙۙ
36. Té potser el coneixement de l'invisible per poder veure-hi? اَعِنۡدَهٗ اَعۡلَمُ الْغَیۡبِ فَهُوَ یَرٰى ۙۙۙ
37. No ha estat informat del que hi ha a les Escripures de Moisès, اَفَلَمۡ یُنۡبِئَا یَمٰنِیۡنِ صُحُفِ مُوسٰى ۙۙۙ
38. I d'Abraham, que complí *els manaments*? وَ اِبۡرٰهۡیۡمَ الَّذِى وَّ قٰى ۙۙۙ
39. Que cap portador de càrrega no porti la càrrega d'altri; اَلَا تَرۡوُءُ وَاِزۡرَءٌ وَّ ذَرٌّ اٰخَرٰى ۙۙۙ
40. Que l'home no tindrà sinó el fruit dels seus treballs; وَ اَنۡ لَّیۡسَ لِاِلٰدِ نَسٰۤا نِ اِلَّا مَا سَعٰى ۙۙۙ
41. I que el seu esforç aviat serà reconegut. وَ اَنۡ سَعِیۡهٖ سَوۡفَ یُرٰى ۙۙۙ
42. Després, serà recompensat amb la recompensa més completa; ثُمَّ یُجۡزِیۡهِ الْجِزَآءِ الْاَوۡفٰى ۙۙۙ
43. Perquè tot culmina en el teu Senyor. وَ اَنَّ اِلٰى رَبِّکَ الْمُنۡتَهٰى ۙۙۙ
44. I és Ell Qui fa riure *els homes* i *els* fa plorar. ۙۙۙ اِنَّهٗ هُوَ اَضۡحَکَ وَاَبۡکٰى ۙۙۙ
45. Ell és Qui causa la mort i dona la vida; وَ اِنَّهٗ هُوَ اَمٰتٌ وَّ اَحِیَا ۙۙۙ
46. Qui crea les parelles, mascle i femella, وَ اِنَّهٗ خَلَقَ الرَّوۡجَیۡنِ الذَّکَرَّ وَّ الْاُنۡثٰى ۙۙۙ

47. D'una gota d'esperma quan és expulsada;

مِنْ نُطْقَةٍ إِذَا تُمْنِي ۖ

48. I a Ell correspon produir la segona creació:

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْآخِرَى ۖ

49. Ell és Qui enriqueix i concedeix fins a la pròpia sacietat;

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ

50. Ell és el Senyor del Siri;

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۖ

51. Ell és Qui destruí la primera tribu d'Ad,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادَ الْأُولَىٰ ۖ

52. I la tribu de Zamud, sense deixar cap d'ells,

وَتَمُودَ إِذْ فَمَا أَنهَىٰ ۖ

53. I destruí el poble de Noè abans que ells -en veritat, van ser dels més injustos i rebels-

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ
أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۖ

54. I ensorrà les ciutats nefastes del poble de Lot,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۖ

55. I després, el que havia de cobrir-les, les cobrí.

فَعَشَّهَا مَا عَشَّىٰ ۖ

56. Quin, doncs, *oh home*, dels favors del teu Senyor dubtaràs?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۖ

57. Vet aquí un Amonestador d'entre la classe dels Amonestadors antics.

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۖ

58. L'Hora que havia de venir s'apropa,

إِزْفَةَ الْأَرْفَةِ ۖ

59. Ningú, fora d'Al·là, no pot evitar-la.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ

60. Us meravelleu, doncs, d'aquest anunci?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۖ

61. Rieu, en comptes de plorar?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦١﴾

62. Seguireu sent arrogants?

وَأَنْتُمْ سَائِدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Prostreu-vos, doncs, davant Al·là
i adoreu-Lo.

يُوعِبُونَ ﴿٦٣﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٤﴾

CAPÍTOL 54 AL-QAMAR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada aproximadament en la mateixa època que l'anterior, Al-Nayam, pertanyent al cinquè any de la Crida. La Surah Al-Nayam acabava amb una nota d'advertència als incrèduls que deia que era a prop l'Hora de la seva tribulació, mentre que aquesta Surah comença amb l'expressió que l'Hora amenaçada ja quasi ha arribat: és a les portes. És el cinquè grup de set capítols alcorànics que comencen amb la Surah Qaf i acaben amb Al-Waqiah. Tots aquests capítols van ser revelats al bell començament del ministeri del Sant Profeta i versen sobre les doctrines bàsiques de l'islam: l'existència i la Unitat de Déu, la Resurrecció i la Revelació: adduint les lleis de la natura, la raó humana, el seny, i les històries dels antics profetes com a arguments per demostrar aquestes tesis. En alguns d'ells es destaca especialment un tipus d'argument amb una ràpida referència a d'altres tipus, i a l'inrevés. En aquest capítol, es parla de la reclamació divina del Sant Profeta i de la Resurrecció, amb especial èmfasi a les històries dels antics profetes, sobretot les de Noè, les tribus d'Ad i Zamud i el poble de Lot. Cap al final, el Capítol fa una referència puntual al compliment de la profecia sobre la destrucció i l'esfondrament del poder dels àrabs pagans sobre els quals s'havia fet una advertència en la Surah anterior (53:58).

AL-QAMAR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. L'Hora s'ha apropiat i la lluna s'ha esmicolat.

إِن تَرَبَّتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿٢﴾

3. Però si veuren un Senyal, se n'allunyaen i diuen: "Una *proesa* de màgia passatgera"

وَلَا يَنْبُرُونَ آيَةً يُعَرِّضُونَهَا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٣﴾

4. Rebutgen *la veritat* i segueixen les seves pròpies fantasies. Però cada decret *de Déu* es complirà certament.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ
أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٤﴾

5. Se'ls ha parlat ja de profecies en què hi havia advertències ombrívols.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ﴿٥﴾

6. Saviesa consumada, pero les advertències no els serveixen de res.

حِكْمَةً بَالِغَةً فَمَا تَغْنِي التَّذْذُرُ ﴿٦﴾

7. Aparta't, doncs, d'ells. El dia en què el Convocador *els* anunciï quelcom desagradable.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ مِ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ
نَّكَرٍ ﴿٧﴾

8. Mentre que amb els ulls baixos sortiran de les seves tombes com llagostes escampades.

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ
الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٨﴾

9. Afanyant-se cap al Convocador. Els incrèduls diran: "Aquest és un dia difícil".

مُهِطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ذِي الْقُوْلِ الْكُفْرُونَ
هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾

10. El poble de Noè rebutjà *la veritat* abans que ells: ai, van rebutjar el Nostres servent i van dir: "Un boig i un home menyspreable".

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عِبْدَنَا وَقَالُوا مَجْذُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿١٠﴾

11. Per tant, ell invocà el seu Senyor, *dient*: "Estic vençut. Vine, doncs, a ajudar-me".
12. Tot seguit, vam obrir les portes del cel, vessant aigua *torrencial*:
13. I vam fer que la terra s'obris en moltes deus d'aigua, perquè s'unissin les dues aigües, per al fi decretat.
14. I el vam transportar en allò *que estava fet* de taulons i claus.
15. Surava davant la nostra mirada: una recompensa per al qui havia estat rebutjat.
16. I el vam deixar com un Senyal *per a les generacions futures*; però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència?
17. Que *terribles* van ser, doncs, el Meu càstig i la Meva advertència!
18. En veritat, hem fet l'Alcorà fàcil *d'entendre* i recordar. Però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència?
19. La tribu d'Ad va rebutjar la *veritat*. Que *terrible* fou, doncs, el Meu càstig i la Meva advertència!
20. Vam enviar contra ells un vent furiós en el dia nefast i interminable.
21. Que arrossegava els homes com si fossin troncs de palmeres desarrelades.
22. Que *terrible* fou, doncs, el Meu càstig i la Meva advertència!

قَدْ عَارَبْتَهُ أَرِيَّ مَغْلُوبٌ فَاتْتَصِرُ ﴿١١﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَهِّرٍ ﴿١٢﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَاتْتَمَى الْمَاءُ عَلَى
أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٣﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَابٍ وَّ دُسرٍ ﴿١٤﴾

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ
كُفْرًا ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ﴿١٦﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُّدَكِّرٍ ﴿١٨﴾

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ
نُذُرٍ ﴿١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٠﴾

تَنْزِيلُ النَّاسِ ۖ كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُنْقَعِرٍ ﴿٢١﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ﴿٢٢﴾

23. En veritat, hem fet l'Alcorà *fàcil d'entendre* i recordar. Però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència?

R.2.

24. *La tribu de Zamud va rebutjar també els Amonestadors.*

25. Van dir: "Com! Un home d'entre nosaltres, una simple persona! Hem de seguir-lo? En aquest cas, cauríem, en veritat, en l'error i la bogeria".

26. "És que potser el Recordatori li ha estat revelat *només* a ell entre tots nosaltres? No, només és un mentider insolent".

27. "Demà sabran qui és el mentider insolent!"

28. "Enviarem la camella com a prova per a ells. Mira'ls, *oh Salih*, i tingues paciència".

29. "I digues-los que l'aigua es distribueix només entre ells, cada torn per beure es complirà".

30. Però van cridar el seu camarada, el qual es preparà per colpejar-la i desbraonar-la.

31. Que *terribles* foren, doncs, el Meu càstig i les Meves advertències!

32. Vam enviar contra ells només una bufada, i van quedar com rostoll sec, tot calcigat.

33. En veritat, vam fer l'Alcorà *fàcil d'entendre* i de recordar. Però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ﴿٣٣﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٣٤﴾

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِثَّنَا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ ۗ
إِنَّا إِذَا لَقِينَا ضَلَلْنَا وَسُعِرْنَا ﴿٣٥﴾

ءَأَلْقَى الذِّعْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ
هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ﴿٣٦﴾

سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ كَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴿٣٧﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِيثَنَّهُ لَّهُمْ
فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٣٨﴾

وَيَسِّرْ لَهُمُ الْمَاءَ قِسْمَةً بَيْنَهُمْ ۗ كُلُّ
شَرْبٍ مُخْتَصِرٌ ﴿٣٩﴾

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٤٠﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ﴿٤١﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٣﴾

34. El poble de Lot va rebutjar *també* els Amonestadors.

كَدَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

35. Vam enviar sobre ells una tempesta de pedra, excepte a la família de Lot, que vam deslliurar a primera hora de l'alba.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٥﴾

36. Com a favor Nostre. Així recomensem aquell que és agraït.

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا، كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ
شَكَرَ ﴿٣٦﴾

37. I en veritat, els advertí del nostre càstig, però van posar en dubte l'advertència.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنُّذُرِ ﴿٣٧﴾

38. I van intentar *amb enganys* allunyar-lo dels seus convidats. Per això, els vam treure els ulls *i vam dir*: "Tasteu ara el Meu càstig i la Meva advertència".

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِمْ فَطَمَسْنَا
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِنَا وَنُذُرِ ﴿٣٨﴾

39. I a l'alba, els sobrevingué un càstig perdurable.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾

40. "Tasteu ara el Meu càstig i la Meva advertència".

فَذُوقُوا عَذَابِنَا وَنُذُرِ ﴿٤٠﴾

41. En veritat, vam fer l'Alcorà fàcil *d'entendre* i recordar. Però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن
مُّدْعِرٍ ﴿٤١﴾

R.3.

42. En veritat, *també* van arribar Amonestadors al poble del Faraó.

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ﴿٤٢﴾

43. Van rebutjar tots els Nostres Senyals. Així, els vam castigar amb el càstig de Qui és Poderós i Omnipotent.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ
عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾

44. Són els vostres incrèduls millors que aquells? O teniu immunitat en les escriptures?

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ
بِرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

45. És que potser diuen: Som un exèrcit victoriós? أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٢٥﴾
46. Els exèrcits seran aviat posats en fuga i giraran l'esquena *mentre fugen*. سَيُهْرَمُونَ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٢٦﴾
47. Ai, l'hora és el seu temps fixat; i l'Hora serà ben penosa i amarga. بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَآمْرٌ ﴿٢٧﴾
48. En veritat, els culpables estan en clar error i bogeria. إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٨﴾
49. En el dia en què seran arrossegats al Foc sobre els seus rostres *i se'ls dirà: "Tasteu ara el tacte de l'Infern"*. يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٢٩﴾
50. En veritat, ho hem creat tot en la *deguda* mesura. إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٣٠﴾
51. El nostre manament *es compleix* amb només *una paraula* com el pipe- lleig d'ulls. وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٣١﴾
52. En veritat, vam destruir *abans de vosaltres* un poble *que era* com vosaltres. Però hi ha algú que vulgui rebre l'advertència? وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا شَبَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾
53. Tot el que van fer *està registrat* als Llibres. وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٣٣﴾
54. I de tots els assumptes, grans i petits, se n'ha pres nota. وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٣٤﴾
55. En veritat, els justos estaran enmig de jardins i rius. إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٣٥﴾
56. En el tron de la veritat amb un Rei Omnipotent. ﴿٣٦﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٣٦﴾

CAPÍTOL 55

AL-RAHMAN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de revelació i context

Per ser el sisè del grup especial de Surahs que comencen amb Qaf i acaben amb Al-Waqiah, i que van ser revelats aproximadament a la mateixa època en la Meca, en els primers anys de la Crida, aquesta Surah s'assembla molt a d'altres membres del grup pel que fa al seu tema i, com ells, tracta dels principis bàsics de l'Islam: els atributs divins, en especial la Unicitat de Déu, juntament amb la Resurrecció i la Revelació. En la Surah Al-Qamar es van donar exemples de pobles d'alguns profetes de l'antiguitat amb els quals estaven familiaritzats els àrabs, que van ser castigats per rebutjar el Missatge diví, i es demanava després als pagans Quarish si no es beneficiarien de la dissort d'aquests pobles i acceptarien el missatge alcorànic que era tan fàcil d'entendre i de seguir. Aquesta Surah dona també les raons per les quals fou revelat l'Alcorà.

Matèria

La Surah comença amb l'atribut diví *Al-Rahman*, que vol dir que, després d'haver creat l'Univers, Déu creà l'home, el cim i coronament de tota creació i que aquesta creació fou resultat de la *Rahmaniyyah* (Beneficència) de Déu. Després de la creació de l'home, Déu se li revelà mitjançant els Seus Profetes i Missatgers, perquè no podia assolir l'objecte sublim de la seva creació i complir el seu noble destí sense ser guiat a aquesta altíssima fita per la revelació divina. El do de profetitzar trobà la seva manifestació més completa i perfecta en la persona del Sant Profeta Mohammad (Mahoma), a qui Déu donà l'Alcorà, l'últim i definitiu codi de lleis divines per a la guia de tota la humanitat de tots els temps. Però els dons de Déu a l'home no van acabar amb la seva creació. Va fer que tot l'univers se li sotmetés. Els cels, amb tots els cossos celestis, i la terra, amb tots els seus tresors, els mars profunds i les altes muntanyes, van ser tots creats per a ell. Per sobre de tot això, Déu el dotà de grans poders intel·lectuals i de llibertat per tal que, destriant el just de l'erroni, seguís la guia divina i assolís així l'objecte de la seva creació. Però l'home sembla constituït de manera que, en comptes de beneficiar-se de les infinites perspectives del progrés i desenvolupament espiritual obertes a ell per la Clement, Benèfica i Misericordiosa Providència, en el seu orgull i arrogància, ignora i desafia les Lleis divines i, consegüentment, es congria el desgrat de Déu. La desobediència i el desafiament de les Lleis divines, assenyala la Surah, assumirà una forma especialment odiosa en algun temps futur (que sembla ser la nostra època actual) i l'home serà llavors visitat per un càstig diví tan destructiu i anihilador com mai abans no havia conegut. Però mentre que el càstig que s'infligirà als culpables i als malvats serà especialment dolorós i espantós, els favors divins que es concediran als justos i temorosos de Déu en aquesta època d'adoració de les riqueses i de la cerca dels plaers de la carn superaran també qualsevol mesura, i per això, tant el càstig com els favors divins mostrarien que per bé que Déu "és ràpid en els comptes, és també el Senyor de la glòria i l'honor". La Surah sembla tractar especialment de l'època en què es trobaria en el seu punt més àlgid el poder i el prestigi de les nacions occidentals.

AL-RAHMAN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسْمِ اللّٰهَ الرَّحْمٰنَ الرَّحِیْمَ ۝۱
2. És Déu, el Clement. الرَّحْمٰنُ ۝۲
3. Que ha ensenyat l'Alcorà. عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۳
4. Ha creat l'home. خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝۴
5. Li ensenyà l'eloqüència. عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۵
6. El sol i la lluna *recorren les seves òrbites* segons un càlcul fix. الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۶
7. Les herbes i els arbres se sotmeten *humilment a la seva Voluntat*. وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدْنَ ۝۷
8. I ha aixecat el cel ben alt, establint una mesura. وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۸
9. Perquè no depasseu la mesura. أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۹
10. Peseu, doncs, totes les coses amb justícia i no minveu en la mesura. وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝۱۰
11. Perquè Ell ha posat la terra per a les Seves criatures. وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْبِيَاءِ ۝۱۱
12. En ella hi ha *tota mena de fruits i palmeres amb beines*. فِيهَا نَارِكِهَاتٌ مُّسَوَاتٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝۱۲
13. Grans amb les *seves* clofolles i plantes fragants. وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۳
14. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos, *oh homes i yinn?* فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْفُرِينَ ۝۱۴

15. Ell creà l'home d'argila sonora i seca, *que és com ceràmica cuita.* خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾
16. Ell creà els Yinn de la flama del foc. وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارٍجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٦﴾
17. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos? فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكُمَا تَكْذِبِينَ ﴿١٧﴾
18. El Senyor dels dos Orientis i el Senyor dels dos Occidents! رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾
19. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos? فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكُمَا تَكْذِبِينَ ﴿١٩﴾
20. Ell aplegarà dos mars ben pròxims, unint-los conjuntament. مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾
21. Entre ells hi ha *ara* una barrera: no s'envaeixen l'un a l'altre. بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾
22. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos? فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكُمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٢﴾
23. D'ells procedeixen les perles i el corall. يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾
24. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos? فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكُمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٤﴾
25. Seves són les elegants naus que s'alcen en el mar com muntanyes. وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشِئُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾
26. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos? فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا كُفِّرُوا بِنِعْمَةِ رَبِّكُمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾
- R.2.
27. Tot el que hi ha en ella (*la terra*) desapareixerà. كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾
28. Tret de la gràcia del teu Senyor, Amo de la Glòria i l'Honor. وَ يَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ ﴿٢٨﴾

29. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

30. Implora-li tot el que hi ha als cels i a la terra. Cada dia Ell *es revela* en un estat diferent.

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ
يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٣٠﴾

31. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣١﴾

32. Ben aviat, ens farem càrrec de vosaltres, oh forces poderoses!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٣٢﴾

33. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣٣﴾

34. Oh assemblea de Yinn i homes! Si teniu poder per anar més enllà dels límits dels cels i la terra, aneu-hi, doncs. Però no podreu anar-hi, sinó amb autoritat.

يَمْحُشِرَ الْيَجِينَ وَالْأَرْنَاسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَنْفُذُوا وَلَا تَنْفُذُونَ إِلَّا
بِسُلْطَانٍ ﴿٣٤﴾

35. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Es llençarà contra vosaltres una llengua de foc sense fum i una *columna* de fum sense flama; i no podreu ajudar-vos a vosaltres mateixos.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَ
نُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Quan el cel es faci miques i envermelleixi com el cuir vermell.

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
كَالِهَمَّانِ ﴿٣٨﴾

39. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

40. En aquest dia, no s'interrogarà ni l'home ni el Yinn pels seus pecats.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا
لَجَانٌ ﴿٤٠﴾

41. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

42. Als culpables se'ls reconeixerà per les seves marques i se'ls atraparà pel ble de cabells del front i pels peus.

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٣٢﴾

43. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٣﴾

44. Aquest és l'Infern que neguen els culpables.

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٣٤﴾

45. S'estaran allà entre ell i l'aigua bullent intensament.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آِنٍ ﴿٣٥﴾

46. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

يٰٓأَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

R.3.

47. Però per a aquell que segueixi atemorit per l'elevada majestat del seu Senyor, hi ha dos Jardins.

وَلِمَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ﴿٣٧﴾

48. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

49. Ambdós amb moltes branques.

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٣٩﴾

50. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

51. A tots dos hi haurà fonts, i s'escolaran lliurement.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيانِ ﴿٤١﴾

52. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٢﴾

53. Allà hi haurà tota mena de fruits en parelles.

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٤٣﴾

54. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٥٧﴾

55. *Es reclinaran en llits sobre catifes, els folres de les quals seran de brocat gruixut. I el fruit madur dels dos Jardins serà al seu abast.*

مُتَكِعِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
لِسْتَبْرَقٍ. وَجَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٨﴾

56. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٥٩﴾

57. Allà hi haurà *també donzelles castes* de mirada cauta, que ni l'home ni el Yinn no hauran tocat abans que ells.

فِيهِنَّ قَصْرَاتُ الطَّرِيفِ ۖ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ
إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٩﴾

58. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٦٠﴾

59. Com si fossin robins i petites perles.

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٦١﴾

60. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٦٢﴾

61. És pot recompensar el favor per una cosa que no sigui favor?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٣﴾

62. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٦٤﴾

63. I a part d'aquests dos, hi haurà dos altres Jardins.

رَمْنٍ دُونَهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٤﴾

64. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٦٥﴾

65. D'un verd fosc amb fullatge.

مُدْهَامَتَيْنِ ﴿٦٥﴾

66. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِي أَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٦٦﴾

67. Allà hi haurà *també* dues deus d'aigua de les quals brollarà aigua.

فِيهِمَا عَيْنَيْنِ تَاصِحَاتِنِ ﴿١٤﴾

68. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿١٥﴾

69. A tots dos hi haurà *tota mena de* fruits, dàtils i magranes.

فِيهِمَا فَارَكِهَةٌ وَتَخْلُ وَرُمَّانٌ ﴿١٦﴾

70. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿١٧﴾

71. Allà hi haurà *donzelles*, bones i belles.

فِيهِنَّ حَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿١٨﴾

72. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿١٩﴾

73. Donzelles belles amb bells ulls negres, ben guardades en els seus pavellons.

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبَيْتَاتِ ﴿٢٠﴾

74. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٢١﴾

75. A qui ni l'home ni el yinn hauran tocat abans que ells.

لَمْ يَطْمِئْتُهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٢٢﴾

76. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٢٣﴾

77. Reclinades en coixins verds i belles catifes.

مُتَكِدِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرٍ
حِسَانٍ ﴿٢٤﴾

78. Quin, doncs, dels favors del vostre Senyor negareu tots dos?

فِيَايِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾

79. Beneït sigui el nom del teu Senyor, Amo de la Glòria i l'Honor.

بِشَيْءٍ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٦﴾

CAPÍTOL 56 AL-WAQIAH

(Revelat abans de la hillrah)

Data de la revelació i context

Aquest és l'últim del grup de set capítols que comencen amb la Surah Qaf. Van ser revelats a la Meca, als voltants de la mateixa època, en els primers anys del ministeri del Profeta. Per tant, naturalment, són força semblants en el seu to i contingut. Però potser en cap altre cas és tan marcada aquesta semblança com resulta entre aquesta Surah i la que la precedeix, Al-Rahman. El tema de la Surah Al-Rahman es completa amb la present i forma així un corol·lari adient de la Surah Al-Rahman. En Al-Rahman, per exemple, només es van esmentar implícitament tres grups de persones: 1) els afortunats als quals es concedeix una proximitat especial a Déu; 2) la munió general de creients que han obtingut el grat diví; i 3) els que rebutgen els Missatgers divins. En aquesta Surah, tanmateix, s'esmenten expressament. Com que la Surah tracta especialment dels temes importants de la Resurrecció, Revelació i rebuig de la idolatria, la seva revelació va ser molt encertada al començament, a la Meca, quan la predicació del Missatge alcorànic es dirigia només als idòlatres Quraish, els quals no creien ni en la Resurrecció ni en la Revelació. Els set capítols inclouen també profecies sobre el futur gran i gloriós de l'Islam, juntament amb una menció directa sobre la conclusió ineludible que el compliment d'aquestes profecies sobre el progrés de l'Islam demostraria que la Resurrecció també era un fet innegable.

Tema

La Surah comença declarant de manera ferma i solemne que certament tindrà lloc l'Esdeveniment Inevitable, el qual havia estat predit en la Surah anterior, i quan això passi, la terra trontollarà fins als seus fonaments, les muntanyes s'esfondraran, i això farà que sorgeixi un nou món a partir de les cendres de l'anterior. A més a més, com a resultat d'aquest Gran Esdeveniment, les persones quedaran classificades en tres grups: a) Els afortunats que gaudiran d'una proximitat especial a Déu; b) els autèntics i creients justos que rebran una magnífica recompensa per les seves bones accions i c) els incrèduls malaguanyats que seran castigats per les seves accions malvades. La Surah presenta després una descripció gràfica de les benediccions i favors divins reservats a les dues primeres classes, i després segueix una descripció del càstig que trobaran aquells que neguin el Missatge Diví. A continuació, presenta l'argument habitual de la creació de l'home i del seu desenvolupament a partir d'una gota d'esperma fins a convertir-se en un ésser humà complet, per demostrar el seu segon naixement després de la mort. Cap al final, la Surah torna al tema inicial i explica que la gran reforma a la qual es refereix en els versicles inicials serà produïda per l'Alcorà, que és sens dubte la Paraula de Déu revelada i que es troba protegit i guardat com un tresor preciós. La Surah acaba amb una bella homília que afirma que, si el fi és inevitable de tota la vida és la mort, de la qual no hi ha escapatòria possible, per què les persones han deixar de banda aquest fet difícil oblidant-se de Déu?

☆ سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٍ

AL-WAQIAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [1]
2. Quan tingui lloc l'Esdeveniment. إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ [2]
3. Ningú no podrà negar el seu esdeveniment. لَيْسَ لَهَا لَوْ فَتَعْتَهَا كَاذِبَةٌ [3]
4. Rebaixant-ne uns i exaltant-ne uns altres. خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ [4]
5. Quan sotreguin la terra amb una terrible sotragada. إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا [5]
6. I les muntanyes es polvoritzin, i s'esfondrin del tot. وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا [6]
7. Es convertiran totes en partícules escampades de pols. فَكَانَتْ هَبَاءً مُتْبِنًا [7]
8. I sereu dividits en tres grups: وَكُنْتُمْ أَرْوَاجًا ثَلَاثَةً [8]
9. Primer, els de la dreta. Ai dels de la dreta! فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ! مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ [9]
10. Segon, els de l'esquerra. Ai dels de l'esquerra! وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ! مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ [10]
11. Tercer, els principals; són ells els principals. وَالسَّيْفُونا السَّيْفُونَ [11]
12. Hauran aconseguit ser a prop de Déu. أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ [12]
13. Estaran als Jardins de Felicitat. فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ [13]
14. Una gran part d'entre els primers habitants. ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ [14]

15. I un petit nombre d'entre la gent dels últims dies. وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾
16. *Asseguts* en llits incrustats d'or i *pedreria*. عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾
17. Reclinats en ells, cara a cara. مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾
18. Seran servits per joves, que no envelleixen. يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَدَّدُونَ ﴿١٨﴾
19. Amb vasos, gerres i copes *plenes* d'una font que flueix sense parar, بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿١٩﴾
20. Que no els produirà mal de cap, ni els embriagarà. لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَكَأ يُزْفُونَ ﴿٢٠﴾
21. I *amb* les fruites que vulguin. وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾
22. I la carn d'au que vulguin. وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
23. I *allà hi haurà* donzelles boniques d'ulls grans i bells. وَحُورٌ عَيْنٌ ﴿٢٣﴾
24. Com perles, ben amagades i *protegides*, كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾
25. Com a recompensa pel que van fer. جَزَاءً يَّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾
26. No sentiran allà cap conversa vana o pecaminosa. لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَوَلَا تَأْتِيهِمَا ﴿٢٦﴾
27. Tret de la paraula *de salutació*: "Pau, pau". إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾
28. Els de la dreta - oh, els de la dreta!- وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۗ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
29. Estaran al bell mig de lotus sense espina, فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾
30. Plàtans plens de carrassos. وَوَطْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٣٠﴾

31. Ombres esteses, وَّظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٣١﴾
32. Aigua corrent, وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾
33. I fruits abundants, وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾
34. Que ni faltaran ni estaran prohibits, لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾
35. I tindran nobles mullers. وَفُرُشٍ مَّرْقُوعَةٍ ﴿٣٥﴾
36. En veritat, les hem creat com una
meravellosa creació, إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٦﴾
37. Fent-les verges, فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾
38. Amants, de la mateixa edat, عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾
39. Per als de la dreta.
R.2. لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
40. Un gran grup pertany als primers
pobles, ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾
41. I un petit grup dels posteriors. وَأُثْلُثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾
42. Però *quant als* de l'esquerra, ai
dels de l'esquerra! وَأَصْحَابِ الشِّمَالِ ۖ مَا أَصْحَابِ
الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾
43. *Estaran* al bell mig de vents abru-
sadors i aigua bullent, فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٣﴾
44. I a l'ombra d'una negra fumarada, وَّظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٤﴾
45. Ni fresca ni agradable. لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٥﴾
46. Abans d'això, van menar una vida
de comoditat i abundància. إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٦﴾
47. I solien persistir en greus pecats. وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ
الْعَظِيمِ ﴿٤٧﴾
48. Acostumats a dir: "Com! Quan
hàgim mort i convertit en pols i ossos
serem, en veritat, ressuscitats". وَكَانُوا يَقُولُونَ ۖ آئِدًا مِّثْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٨﴾

49. "De la mateixa manera que els nostres pares que ens van precedir?"

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٢٩﴾

50. Digues-los: "Sí, els primers i els posteriors".

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٣٠﴾

51. "Seran *tots* aplegats en l'hora fixada del dia establert".

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٣١﴾

52. "Llavors, ai de vosaltres, els que es van extraviar i van rebutjar *la veritat*".

ثُمَّ لَأَنكُم بِهَا الصَّالَتُونَ
الْمُكَذِّبُونَ ﴿٣٢﴾

53. "Menjareu, en veritat, de l'arbre del Zaqqum".

لَأَكَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ﴿٣٣﴾

54. "Omplireu amb això *els* vostres ventres".

فَمَلَأُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٣٤﴾

55. "I allà beureu aigua bullent".

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٣٥﴾

56. Bevent com ho fan els camells assedegats.

فَشَارِبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ ﴿٣٦﴾

57. Aquesta serà la seva hospitalitat en el Dia del Judici.

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣٧﴾

58. Nosaltres us hem creat. Per què, doncs, no reconeixeu *això*?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٣٨﴾

59. Què penseu *de la gota d'esperma* que expulseu?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٣٩﴾

60. Sou vosaltres els que heu creat o som Nosaltres el Creador?

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٤٠﴾

61. Hem decretat la mort per a *tots* vosaltres, i no se'ns pot impedir:

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا
نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

62. Que canviem les vostres formes actuals i us elevem a alguna cosa de la qual no teniu idea.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ أَمْثَالِكُمْ وَ تُنشَرَّكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

63. Certament, heu conegut la primera creació. Per què, doncs, no hi reflexioneu?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

64. Us heu fixat en el que heu sembrat?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٣٧﴾

65. Sou vosaltres qui ho feu germinar o som Nosaltres?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٣٨﴾

66. Si *així* ho volguéssim, podríem reduir-ho tot a les pelloses i seguiriu parlant en va.

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٣٩﴾

67. En veritat, estem arruïnats.

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٤٠﴾

68. No, ens han privat *de tot*.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٤١﴾

69. Veieu l'aigua que beveu?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٤٢﴾

70. Sou vosaltres els que l'envien dels núvols o som Nosaltres els que l'enviem?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٤٣﴾

71. Si *així* ho volguéssim, podríem fer-la amarga. Per què, doncs, no sou agraïts?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَمْحًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٤٤﴾

72. Pareu esment en el foc que enceneu?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٤٥﴾

73. Sou vosaltres el que produïu l'arbre per a això o som Nosaltres el Productor?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٤٦﴾

74. L'hem fet com un Recordatori i un benefici per als viatgers.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَرَحْمَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

75. Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, el gran.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٤٨﴾

- R.3.
76. No. Juro per les amarres de ies estrelles. فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٤٦﴾
77. És, en veritat, un gran jurament, tant de bo ho sabéssiu! وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّئَلَّا تَخْلُمُونَ عَظِيمٌ ﴿٤٧﴾
78. Que aquest és certament un Alcorà noble. إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٤٨﴾
79. En un Llibre ben conservat, فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٤٩﴾
80. Que ningú no tocarà, tret dels que estan purificats. لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٥٠﴾
81. És una revelació del Senyor dels mons. تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾
82. Tracteu aquest relat *Diví* amb hipocresia? أَفِيهِذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٥٢﴾
83. I convertiu la seva negativa en el vostre *mitjà* de vida? وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٥٣﴾
84. Per què, doncs, quan *l'anima de l'home moribund* li arriba a la gola, فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٥٤﴾
85. I esteu en aquest moment mirant, وَأَنْتُمْ حِينَتِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾
86. I Nosaltres estem més a prop d'ell que vosaltres, però no el veieu, وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٦﴾
87. Per què, llavors, si no sou cridats a retre comptes, فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٥٧﴾
88. No podeu tornar-lo, si sou veritables? تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٨﴾
89. Però si fos dels que han arribat a ser propers a *Déu*, فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٥٩﴾

90. *Per a ell* seria el repòs i la fragància *de la Felicitat* i un Jardí de Delícies.

فَرَوْسٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿١٠﴾

91. Però si fos d'aquells que estan a la dreta,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿١١﴾

92. Llavors "la pau sigui amb tu, *si ets dels de la dreta*"

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿١٢﴾

93. Però si fos dels que rebutgen *la veritat* i estan en l'error,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ
الضَّالِّينَ ﴿١٣﴾

94. Llavors, *per a ell* hi haurà una llar d'aigua bullent.

فَنُزُلٌ مِنْ حَوْثٍ ﴿١٤﴾

95. I es cremarà a l'Infern.

وَتَضْلِيلَةٌ جَعِيمٍ ﴿١٥﴾

96. En veritat, aquesta és l'autèntica certesa.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿١٦﴾

97. Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, el Gran.

بِسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿١٧﴾

CAPÍTOL 57

AL-HADID

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquest és el primer dels deu darrers capítols medinites de l'Alcorà que acaben amb el Capítol 66. Sembla ser que fou revelat després de la conquesta de la Meca o del Tractat de Hudaibiyah, com resulta evident en esmentar *Al-Fath* (La Victòria) en el versicle 11, el qual fa referència a la caiguda de la Meca, o segons alguns, el Tractat de Hudaibiyah. La sèrie de capítols mequins que va començar amb Al-Saba i que, amb l'excepció dels tres capítols medinites intermedis (Mohammad, Al-Fath i Al-Huyurah) van continuar sense interrupció, va acabar amb el capítol precedent i completà el tema de les Surahs mequines. Tanmateix, en aquesta Surah comença una nova sèrie de capítols medinites que acaben amb Al-Tahrim. En la Surah anterior, s'afirmava que l'Alcorà era un Llibre ben conservat (v.79), la qual cosa significa que els seus ensenyaments, a part d'altres coses, estan en perfecta harmonia amb les lleis naturals i amb els dictats i exigències de la natura, la raó i el sentit comú humans. La present Surah comença amb els atributs divins del Poderós, el Savi. És clar que l'Ésser que és Savi i Poderós ha d'haver revelat un Llibre, els ensenyaments del qual han d'estar d'acord amb les lleis de la natura, amb la raó i amb la consciència humana.

Tema

En les set Surahs mequines anteriors, sobretot en les tres immediatament precedents (Al-Qamar, Al-Rahman i Al-Waqiah) es va afirmar, enèrgicament, però fent servir metàfores, que el Sant Profeta era a punt de produir una gran reforma, una autèntica resurrecció, entre un poble que durant molts segles, s'havia arrossegat per la pols i la brutícia moral. I aquest poble, per no haver-se relacionat amb una societat civilitzada, era considerat com un pària entre les nacions. Aquesta Surah assenyala que el gran dia del gran progrés i poder de la nació pària -els àrabs- ja ha despertat i que l'eventual victòria de la veritat sobre la falsedat està ja a prop. Però hi ha condicions essencials que han de complir-se abans que no això es consumi. Per part dels musulmans, hi ha d'haver una fe ferma i invencible en la veritat dels ideals islàmics i la preparació per fer el sacrifici necessari de la vida i de la propietat per a la defensa de la seva causa. Es diu als creients que, un cop aconseguit el poder i la prosperitat, no han d'oblidar els ideals morals i han de dedicar-se a perseguir els plaers materials efimers. La Surah continua aquest tema, és a dir, continua dient que des de temps immemorials els Missatgers de Déu han estat sorgint en el món per dirigir l'home cap a la fita de la seva vida: obtenir el grat de Déu i això no pot aconseguir-se menant una vida de total renúncia o aïllament del món, com van pensar i van fer els seguidors de Jesús, sinó que cal emprar degudament els poders i facultats mentals, atorgats per Déu a l'home i les coses que Ell creà per al seu ús.

AL-HADID

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Tot el que hi ha als cels i a la terra glorifica Al-là; perquè Ell és el Poderós, el Savi. سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
3. Seu és el regne dels cels i de la terra; Ell dona la vida i causa la mort; i Ell té poder sobre totes les coses. لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾
4. Ell és el Primer i l'Últim, el Manifest i l'Ocult, i Ell coneix molt bé totes les coses. هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤﴾
5. Ell és Qui creà els cels i la terra en sis períodes, i després es va establir al Tron. Coneix el que entra a la terra i el que en surt, així com el que davalla del cel i hi puja. Ell està amb vosaltres allà on esteu, perquè Al-là veu tot el que feu. هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَصْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾
6. Seu és el regne dels cels i de la terra, perquè a Al-là se sotmeten tots els assumptes. لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٦﴾
7. Ell fa que la nit esdevingui dia i el dia esdevingui nit; i coneix molt bé tot el que hi ha als cors. يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
8. Creieu en Al-là i en el Seu Missatger i gasteu en la causa d'Al-là d'allò del que us féu hereus. I aquells de vosaltres que creguin i gassin, tindran una gran recompensa. أٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاتَّقُوْهُ ۗ اِنَّ جَعَلَكُمْ مّشْتَخَلِفِيْنَ فِيْهِ ۗ فَاَلْوِيْنَ اٰمِنُوْا مِنْكُمْ وَاتَّقُوْهُ ۗ لَهُمْ اَجْرٌ كَثِيْرٌ ﴿٨﴾
9. Per què no creieu en Al-là si el Missatger us invoca perquè creieu en وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۗ وَالرَّسُوْلُ

el vostre Senyor i ha signat ja un pacte amb vosaltres, si en veritat sou creients?

10. Ell és Qui envia Senyals evidents als Seus servents, perquè us tregui de tota *mena* de tenebres: en veritat, Al·là és Compassiu i Misericordiós amb vosaltres.

11. Per què no gasteu en la causa d'Al·là, si a Al·là pertany l'herència dels cels i de la terra? Aquells de vosaltres que van gastar i van lluitar abans de la Victòria no són iguals *als que ho van fer més tard*. Ocupen una posició més alta que els que van gastar i lluitar després. Però a tots Al·là ha promès béns. Al·là coneix molt bé el que feu.

R.2.

12. Qui farà a Al·là un préstec generós? Ell li augmentarà moltes vegades i tindrà una recompensa generosa.

13. *Pensa* en el dia en què veuràs els homes creients i les dones creients amb la seva llum corrent davant d'ells, i a la seva dreta, i *se'ls dirà*: "Hi ha bones notícies per a vosaltres en aquest dia! Uns Jardins per on correran rius, on hi viureu". Aquest és el triomf suprem.

14. *En* el dia en què els homes hipòcrites i les dones hipòcrites diran als creients: "Afavoriu-nos perquè ens il·luminem amb la vostra llum", *se'ls dirà*: "Torneu *si podeu*, i busqueu la llum". Llavors s'aixecarà davant d'ells

يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
لَا يَسْتَوِي مِثْلُكُمْ مَنْ آتَقَّقَ مِنْ قَبْلِ
الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ آتَقَّقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْمُسْلِمِينَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١١﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيُضِعَّهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ
بِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنٰفِقُونَ وَالْمُنٰفِقٰتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَآئِبَتَيْسَ مِنْ
نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَآءَكُمْ فَآلْتَمِسُوا
نُورًا فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ

un muralla amb una porta. En el seu interior estarà *tota* la misericòrdia i, al davant, a l'exterior, el suplici.

بِأُطْنَةِ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ
قَبْلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

15. Ells els invocaran, *tot dient*: "És que no érem amb vosaltres?" Respondran: "Sí, però us va deixar endur per la temptació, us va demorar i va dubtar i els vostres desitjos vans us van enganyar fins que es complí el disegni d'Al·là. I l'Enganyador us enganyà respecte a Al·là.

يُنَادُوا وَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ؕ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَ
تَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ
حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرَ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿١٥﴾

16. "Per tant, en aquest dia no s'acceptarà cap rescat de vosaltres ni dels incrèduls. La vostra llar final serà el Foc; aquest és el vostre amic; quin destí tan dolent!"

قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ مَا ذُكِّرُوا بِهِ
مَوْلَاهُمْ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

17. *És que encara* no ha arribat el moment per als creients perquè els seus cors se sentin humils davant el record d'Al·là i davant la veritat que *els* ha estat revelada, i perquè no es converteixin com aquells als quals es va lliurar el Llibre abans que a ells, i el temps dels quals fou perllongat, tot i que els seus cors van quedar endurits i molts d'ells són malvats?

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ
الْحَقِّ ۗ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ ۗ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

18. Heu de saber que Al·là dona la vida a la terra després de la mort. Hem fet els Senyals evidents per a vosaltres, perquè entengueu.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَحْقِلُونَ ﴿١٨﴾

19. *Quant* als homes que donen almoina, les dones que donen almoina i els que lliuren a Al·là un préstec generós, se'ls augmentarà moltes vegades i seva serà també una magnífica recompensa.

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَاقْتَرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعَفُ لَهُمْ وَ
لَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

20. I aquells que creguin en Al·là i en els Seus Missatgers i siguin els justos i els Testimonis als ulls del seu Senyor tindran la seva recompensa i la seva llum. Però aquells que no creguin i rebutgin els Nostres Senyals seran els habitants de l'Infern

R.3.

21. Heu de saber que la vista d'aquest món només és un joc i un passatemps, un ornament, *una font de jactància* entre vosaltres i *de rivalitat* en la multiplicació de la riquesa i els fills. *Aquesta vida* és com la pluja: la vegetació que produeix omple de joia els llauradors. Però després s'assequa i la veus com s'esgrogueeix. Llavors, es converteix en trossos trencats *de palla*. Però en el Més Enllà hi ha un sever càstig i també el perdó d'Al·là i *el Seu* grat. I la vida d'aquest món només és un gaudi enganyós de coses il·lusòries.

22. Rivalitzeu entre vosaltres en busca del perdó del vostre Senyor i d'un paradís l'amplada del qual és igual al del cel i la terra. Ha estat preparat per als qui creuen en Al·là i en el Seu Missatger. Aquesta és la gràcia d'Al·là; la concedeix a aquell que Li plau, perquè Al·là és el Senyor de la gràcia immensa.

23. No passa cap desgràcia ni a la terra ni a les vostres *pròpies* persones que no sigui *registrada* en un Llibre abans que l'hàgim creat: en veritat, això és senzill per a Al·là.

24. Perquè no us afligiu pel que heu perdut, ni us alegreu pel que se us ha

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

رَعِلْمُوا النَّمَاءَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ مِثْلَ مِثْلٍ غَيْثٌ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيمُ فَتَرَاهُ مُمْضِرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطًا مَاءً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْخُرُورِ ﴿٢١﴾

سَأَيَقُولُ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ « أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

لَعَلَّيْلًا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا

concedit. I Al·là no estima els envanits jactanciosos.

25. Que són mesquins i empenyen també els homes a la mesquinesa. Perquè qui gira l'esquena, ha de saber que, en veritat, Al·là és Autosuficient, Mereixedor de tota lloança.

26. Certament, vam enviar els Nostres Missatgers amb Senyals evidents i vam enviar amb ells el Llibre i la Balança perquè els homes actuessin amb justícia; i us vam concedir el ferro que amaga *material per a* la guerra violenta i *molts* beneficis per a la humanitat, i perquè Al·là distingeixi aquells que L'ajuden a Ell i als Seus Missatgers, malgrat que sigui invisible. Certament, Al·là és Poderós, Potent.

R.4.

27. I vam enviar Noè i Abraham, i vam donar a la seva progènie el do de profetitzar i el Llibre. Alguns d'ells van seguir la guia, però molts van ser rebels.

28. Llavors vam fer que els Nostres Missatgers seguissin els seus passos; i vam fer que Jesus, fill de Maria, els seguís, i li vam lliurar l'Evangelí. I vam posar en els seus cors dels que ho van acceptar compassió i misericòrdia. Però la vida monàstica que van innovar no és el que vam prescriure per a ells, ja que, en el seu lloc, el que vam prescriure va ser buscar el grat d'Al·là, que no van complir com calia. I tanmateix, a aquells que van creure

تَفَرَّحُوا بِمَا آتَيْنَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

يَا ذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ، وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَ
أَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ
لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ
رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَ
جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ
الْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ كَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٤﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَ
قَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
بِأَيْدِيهِمْ مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ

d'entre ells els vam atorgar la seva *deguda* recompensa, però molts d'ells són rebels.

فَسْفُونَ ﴿٢٨﴾

29. Oh vosaltres, els creients! Temeu Al·là i creieu en el Seu Missatger. Ell us donarà una doble porció de la Seva misericòrdia i us donarà una llum amb la qual caminareu i us concedirà el perdó, perquè en veritat Al·là és el Màxim Indulgent, el Misericordiós.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ
آمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنَ
رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Perquè el Poble del Llibre no pensi que els musulmans no mereixen cap part de la gràcia d'Al·là, perquè la gràcia està *del tot* en mans d'Al·là. Ell la concedeix a qui Li plau. I Al·là és el Mestre de la gràcia immensa.

لَيْلًا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ ۗ وَ أَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

CAPÍTOL 58

AL-MUYADALAH

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah és el segon dels darrers set capítols medinites de l'Alcorà. Inclou una referència força detallada al pervers costum del *Zihar* (dir mare a la pròpia esposa), tema que només va ser tractat de passada en la Surah Al-Ahzab, i així demostra que aquesta Surah fou revelada abans que Al-Ahzab. Però com que Al-Ahzab fou revelada entre els anys cinquè i setè de la Hillrah, aquesta Surah ha d'haver estat revelada abans: probablement, entre els anys tercer i quart. En la Surah immediatament precedent -Al-Hadid- es va insistir al "Poble del Llibre" que la gràcia divina no era monopoli seu i que, com que havien desafiat i s'havien oposat diverses vegades als Missatgers de Déu, perseguint-los, ara seria traslladada a la Casa d'Ismael. En aquesta Surah s'avisava als musulmans que, atès que la seva prosperitat material animaria l'enemistat dels seus enemics interiors i exteriors, haurien d'estar en guàrdia contra els seus perversos desigis i maquinacions. Sempre que l'Alcorà tracta de les maquinacions dels enemics de l'Islam, s'acostuma a fer una referència puntual a alguns mals socials. Aquest mètode va ser adoptat en les Surahs Al-Nur i Al-Ahzab i ha estat també emprat en la present Surah.

Tema

La Surah comença amb una vigorosa denúncia del pervers costum del *Zihar*, i citant el cas de Khaulah, una dona musulmana, estableix el decret que si algú diu "mare" a la seva muller ha de reparar aquesta nefasta caiguda moral alliberant un esclau, si en té, o dejunant dos mesos seguits o, pel contrari, donant de menjar a seixanta necessitats. La Surah continua tractant dels plans i conspiracions dels enemics interns de l'Islam i condemna la formació de societats secretes i la celebració de trobades secretes per perjudicar la seva causa. A continuació, convenientment, estableix unes normes de conducta per a les reunions socials; i cap al final, avisa enèrgicament als enemics de l'Islam del fet que amb la seva oposició incorreran en la còlera de Déu, però mai no podran aturar ni impedir el seu progrés. Aquesta advertència als incrèduls va seguida per una advertència igualment enèrgica als creients que en cap circumstància no han de fer amistat amb els enemics de la seva Fe, per molt emparentats que estiguin amb ells, ja que oposant-se a l'Islam han llançat una autèntica guerra contra Déu i l'amistat amb els enemics de Déu està en contradicció amb la fe veritable.

AL-MUYADALAH

PART 28

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Al·là ha sentit en veritat l'argumentació de la discussió amb tu en relació amb el seu marit i es queixa a Al·là. I Al·là ha sentit el vostre diàleg. En veritat, Al·là és Qui Tot ho sent, Qui Tot ho veu.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

3. Aquells d'entre vosaltres que repudien les dones anomenant-les mares, no per això es converteixen en les seves mares; les seves mares només són les que els van donar a llum; però certament, profereixen paraules evidentment perverses i falses; però en veritat és el Qui Absol els pecats, el Màxim Indulgent.

الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَاهُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدَنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَفْقَهُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَرُؤُوءًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَفُودٌ ﴿٣﴾

4. *Quant a* aquells que es refereixen a les seves esposes com a mares i després se'n desdiuen, *el càstig per això* és l'alliberament d'un esclau abans de tocar-se l'un a l'altre. Amb això és amb el que se us amonesta. I Al·là és Perfectament Conscient del que feu.

وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ نَمْرًا يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٤﴾

5. Però aquell que no troba *un*, ha de dejunar durant dos mesos seguits, abans que es toquin l'un a l'altre. I aquell que no pugui fer-ho donarà de menjar a seixanta necessitats. Això és així perquè cregueu *de debò* en Al·là i en el Seu Missatger. Aquests són els límits *prescrits* per Al·là; però per als incrèduls hi ha un dolorós càstig.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَشْتَطِعْ فَطَاعِمٌ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

6. Aquells que s'oposin a Al·là i al Seu Missatger seran de ben segur humiliats de la mateixa manera que ho van ser els que els van precedir. Perquè hem revelat ja Senyals manifestos. Però els incrèduls patiran un càstig humiliant.

7. En el dia en què Al·là els ressusciti a tots, els informarà del que van fer. Al·là guarda el compte, malgrat que ells l'hagin oblidat, perquè Al·là és Testimoni de totes les coses.

R.2.

8. No veus que Al·là coneix tot el que hi ha als cels i a la terra? No hi ha conversa secreta de tres sense que Ell sigui el quart, ni de cinc, sense que ell sigui el sisè, ni d'un nombre superior o inferior sense que Ell estigui amb ells allà on es trobin. Després, en el Dia de la Resurrecció, els informarà del que van fer. En veritat, Al·là coneix molt bé totes les coses.

9. No has vist aquells que se'ls va prohibir *mantenir* converses secretes i els que van tornar, tanmateix, al que se'ls va prohibir, aquells que tracten en secret del pecat, la transgressió i la desobediència al Missatger? Però quan arriben a tu, et saluden amb *una salutació amb* la qual Al·là no t'ha saludat; Però entre ells es diuen: "Per què Al·là no ens castiga pel que diem?" En tindran prou amb l'Infern on cremaran; quin destí més pèssim!

10. Oh vosaltres, els creients! Quan parleu en secret, no parleu *per cometre* pecat, transgressió i desobediència al Missatger, sinó que parleu de *la*

إِنَّ الَّذِينَ يُعَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
كَبُتُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ دُرُورًا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا أَخَصَّه اللَّهُ وَتَسْوَأُهُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
مَا فِي الْأَرْضِ مِمَّا يَكُونُ مِنْ تَجْوَى ثَلَاثَةِ
رِالٍ هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا آذَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا
أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيَاتٍ مَا كَانُوا يَشْعُرُونَ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ
بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا
نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْطَلُونَهَا
فِيئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
تَسْتَنَاجُوا بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ وَتَتَنَاجَوْنَ بِالْبِئْرِ

manera d'assolir la virtut i la justícia, i temeu Al·là, cap a Qui sereu tots aplegats.

وَالْتَقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٢﴾

11. La celebració de converses per a fins perversos només correspon a Satanàs, per causar aflicció als creients; però no pot perjudicar-los en res, excepte amb permís d'Al·là. I en Al·là els creients han de depositar la confiança.

إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَئِيسَ بَصَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Oh vosaltres, els creients! Quan se us diu: "Feu lloc!" en les *vostrs* reunions, feu lloc; Al·là us farà prou lloc. Quan us diu: "Aixequen-vos i marxeu!", llavors aixequen-vos. Al·là elevarà a graus de *dignitat* els creients d'entre vosaltres i aquells que reben el coneixement. Al·là sap prou bé el que feu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَإِذَا قِيلَ فَأَنْشَرُوا فَأَنْشَرُوا وَإِذَا قِيلَ امْكُتُوا فَامْكُتُوا ۚ وَمَا وَجَّهَ اللَّهُ لَكُمْ دِينًا أُلْتُوا بِهِ خَلِيعَةً أَعْتَبْتُمْ بِهَا ۚ تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢﴾

13. Oh vosaltres, els creients! Quan consulteu el Missatger en privat, presenteu una ofrena per la causa d'Al·là abans de la consulta. Això és millor i més pur per a vosaltres. Però si no trobeu *res per donar*, heu de saber que Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَاجَيْتُمْ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Temeu donar ofrenes abans de la vostra consulta? Si és així, quan no ho feu i Al·là hagi estat misericordiós amb vosaltres, *n'hi hauria d'haver prou* si compliu la Pregària, pagueu el Zakat i obeïu Al·là i el Seu Missatger. Perquè Al·là sap molt bé el que feu.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ ۚ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

R.3.

15. No has vist aquells que fan amistança amb persones amb qui Al·là està

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا

enutjat? No són ni de vosaltres, ni d'ells, i juren en fals a posta.

لَا مَنَّهُمْ ۖ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

16. Al-là ha preparat per a ells un dur càstig. Dolent és en veritat el que acostumaven a fer.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Van fer dels seus juraments una pantalla *per a les seves males accions*, i aparten els homes del camí d'Al-là; per a ells hi haurà, doncs, un càstig ignominiós.

لَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَلَهِمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾

18. Ni les seves riqueses ni els seus fills els serviran de res contra Al-là. Són els habitants del Foc, on viuran.

لَنْ نُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ ۖ شِعَارٌ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

19. *En el dia en què Al-là els ressusciti a tots plegats*, juraran davant Ell de la mateixa manera que juren davant de vosaltres, i pensaran que tenen alguna cosa en què recolzar-se. Però en veritat són ells els mentiders.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ
كََمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٩﴾

20. Satanàs ha aconseguit dominar-los i els ha fet oblidar el record d'Al-là. Són del partit de Satanàs. Però, en veritat, el partit de Satanàs és el dels perdedors.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ
ذِكْرَ اللَّهِ ۖ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Certament, els que s'oposen a Al-là i al Seu Missatger estaran entre els més envilitats.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢١﴾

22. Al-là ha decretat: "En veritat Jo prevaldré". Jo i els Meus Missatgers". Certament, Al-là és Fort, Potent.

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَتْنَا أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

23. No trobaràs cap poble que cregui en Al-là i en l'Últim Dia i estimi aquells que s'oposen a Al-là i al Seu

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

Missatge, encara que siguin els seus pares, els seus fills, els seus germans o familiars. Són aquells que en el cor Al·là els ha gravat la *veritable* fe i aquells que Ell ha enfortit amb una Paraula Seva. Ell els farà entrar en jardins per on corren rius. En ells viuran. Al·là es felicita amb ells i ells es feliciten amb Ell. Són del partit d'Al·là. Escolteu vosaltres, *humans!* El partit d'Al·là és el que tindrà èxit.

رَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
 أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
 أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحِهِ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
 حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾

CAPÍTOL 59

AL-HASHR

(Revelat després de la *Hillrah*)

Data de la revelació i context

La Surah és la tercera dels darrers set capítols medinites de l'Alcorà. L'anterior tractava de les maquinacions i plans secrets contra l'Islam dels jueus de Medina. En canvi, aquesta tracta del seu càstig, en especial de l'expulsió de Medina dels Banu Nadir, una de les tres tribus jueves (Banu Qainuqa, Banu Nadir i Banu Quraizah) pocs mesos després de la Batalla de Uhud, en el quart any de la *Hillrah*. L'expulsió fou un acte de gran prudència i previsió política per part del Sant Profeta perquè, si s'hagués permès als jueus quedar-se a Medina, haurien estat, per les seves conspiracions i maquinacions secretes, una font de constant perill per a l'Islam. A continuació, la Surah tracta dels hipòcrites de Medina, els quals no eren sincers ni amb els musulmans ni amb els jueus. Un hipòcrita és fonamentalment un covard i una persona covarda mai no és sincera ni honesta amb ningú. Els hipòcrites de Medina van ser deshonestos, fins i tot amb els jueus a l'hora del perill. La Surah comença amb la glorificació divina i acaba amb una exhortació als musulmans perquè cantin les lloances del Déu Benèfic i Misericordiós, que va eliminar ja en els brots els designis malvats dels seus enemic i va obrir perspectives infinites de progrés i prosperitat per a ells. La Surah s'assembla molt a la Surah Al-Anfal.

☆ سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدِيْنَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٌ ☆

AL-HASHR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

يَسْمِ اللّٰهَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Tot el que hi ha als cels i tot el que hi ha a la terra glorifica Al·là, perquè Ell és el Poderós, el Savi.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾

3. Ell és Qui expulsà els incrèduls d'entre el Poble del Llibre de les seves cases *en el moment* del primer exili. No vau creure que marxarien, i ells van pensar que les seves fortaleses els defensarien contra Al·là. Però Al·là va caure sobre ells quan menys s'ho esperaven, i va infondre terror als seus cors, per la qual cosa van destruir les seves cases amb les seves pròpies mans, i amb les mans dels creients. Apreneu la lliçó, vosaltres, els que teniu ulls!

هُوَ الَّذِيْ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَ ظَنُّوْا اَنْهُمْ مَّا نَعْتَمِدُهُمْ خَصُوْنَهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ وَ قَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بِيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَ اَيْدِي الْمُوْمِنِيْنَ ۗ فَاَعْتَبِرُوْا يٰٓاُوْلِي الْاَبْصٰرِ ﴿٣﴾

لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ

4. Però si Déu no hagués decretat l'exili per a ells, els hauria castigat de ben segur *altrament* en aquest món. I en el Més Enllà tindran, de ben segur, el càstig del Foc.

وَ لَوْ لَا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلٰءَ لَعَذَّبْتُهُمْ فِي الدُّنْيَا ۗ وَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٤﴾

5. Això, per haver-se oposat a Al·là i al seu Missatger, perquè aquell que s'oposa a Al·là *ha de saber que* Al·là és Sever en la retribució.

ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ وَ مَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

6. Quantes palmeres vau tallar o deixar dempeus, *tot* això fou amb el permís d'Al·là i perquè Ell humiliés els transgressors.

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِّيْتَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلٰى اَصْوِلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَ لِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾

7. I per tot el que Al·là ha lliurat al Seu Missatger com a botí d'ells, vos-

وَ مَا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ مِنْهُمْ فَمَا

altres no vau haver de fer servir per a això ni cavalls, ni camells; però Al·là concedeix poder als Seus Missatgers sobre qui Li plau, perquè Al·là té poder sobre totes les coses.

8. Tot el que Al·là ha lliurat al Seu Missatger com a botí del poble de les ciutats és per a Al·là i per al Missatger i per als parents propers i orfes, els necessitats i viatgers, perquè no circuli *només* entre aquells de vosaltres que sou rics. I tot el que us dona el Missatger, accepteu-ho, i tot el que us prohibeix, absteniu-vos-en. Temeu Al·là, perquè en veritat Al·là és Sever en la retribució.

9. *Aquest botí* és per als refugiats pobres que han estat privats de casa seva i les seves possessions, mentre que buscaven la gràcia d'Al·là i la Seva estimació, ajudant Al·là i el Seu Missatger. Aquests són els veritables *en la fe*.

10. I aquells que havien establert casa seva en aquesta ciutat i havien abraçat la fe abans que ells, estimen els que van acudir a ells demanant refugi, i no troben en els seus cors cap desig pel que se'ls dona a ells (els refugiats), sinó que prefereixen els altres i no a ells mateixos, fins i tot quan la privació sigui *la seva pròpia sort*. Aquells que es lliuren de l'avarícia de la seva ànima són ells els que seran benaurats.

11. I el botí és també per a aquells que van venir darrere d'ells. Diuen: "Senyor Nostre, perdona'ns a nosal-

أَوْ جَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلِحَنَّ اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

مَا آتَا اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى
فِيهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ كَيْ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ
وَمَا أَنْتُمْ بِالرَّسُولِ فَخْدُوهَ ۗ وَمَا
نَهَكُمُ عَنْهُ فَأْتُوهُ ۗ وَأَتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۗ وَ
يَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يَهْتَبُونَ مِنْهَا جَرًّا لِيَهُمْ
لَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا
أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَّاصَةٌ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
السَّادِقُونَ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ

tres i als nostres germans que ens precediren en la fe, i no deixis en els nostres cors cap rancúnia contra els creients. Senyor Nostre! Tu ets, realment, Compassiu, Misericordiós!

R.2.

12. No has vist els hipòcrites? Diuen als seus germans incrèduls d'entre el Poble del llibre: "Si us expulsen, de ben segur que anirem amb vosaltres i mai no desobeïrem ningú que estigui en contra vostra; i si us ataquen, de ben segur que us ajudarem. Però Al-là és testimoni que certament són mentiders".

13. Si els expulsen, mai no marxaran amb ells; i si lluiten contra ells, mai no els ajudaran. Però encara que els ajudin, de ben segur que giraran l'esquena; i llavors no seran ajudats.

14. De ben segur, senten en els seus cors una por més gran per vosaltres que no pas per Al-là. Això és perquè és un poble mancat de *tota* raó.

15. No us combatran en munió, sinó en ciutats fortificades o darrere els murs. El combat entre ells és sever. Penses que estan units, però els seus cors estan dividits. Això és perquè són un poble al qual li manca sentit.

16. Són semblants a aquells que, poc temps abans que ells, van tastar les conseqüències malvades de les seves accions. Però per a ells hi ha un dolorós càstig.

17. Es *com* Satanàs quan diu a l'home: "No creguis", però quan deixa de

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَأْفِكُوا يَقُولُونَ
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَتَخْرَجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نطيعُ فِيكُمْ أَحَدًا
أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِن
تَصَرُّوهُمْ لَيَوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يَنْصُرُونَ ﴿١٣﴾

لَا تَنُومُوا شِدَّةَ رَهْبَةٍ فِي صُدُورِهِمْ مِن
اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٤﴾

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ
بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَ
قُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ
اغْفِرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِحْتُ

creure, li diu: "No tinc res a veure amb tu, jo temo Al·là, el Senyor dels mons".

18. I el final de tots dos serà que cauran al Foc, vivint-hi. Aquesta és la recompensa dels malvats.

R.3.

19. Oh vosaltres, els creients! Temeu Al·là: i que *cada* ànima consideri el que prepara per a l'endemà. Temeu Al·là, perquè en veritat Al·là coneix molt bé el que feu.

20. No sigueu com aquells que van oblidar Al·là, per la qual cosa Ell féu que s'oblidessin d'ells mateixos. Ells són els rebels.

21. Els habitants del Foc i els habitants del Jardí no són iguals. Són els habitants del Jardí els que triomfaran.

22. Si haguéssim revelat aquest Alcorà en una muntanya, de ben segur que l'hauries vist humiliat i fet miques per por a Al·là. Aquests són exemples que proposem als humans perquè hi reflexionin.

23. Ell és Al·là i no hi ha cap altre que sigui mereixedor de culte tret d'Ell, el Coneixedor de l'invisible i del visible. Ell és el Clement, el Misericordiós.

24. No hi ha altre que sigui mereixedor de culte tret d'Ell, el Sobirà, el Sant, la Font de Pau, el Dador de Seguretat, el Protector, el Poderós, el Sotmetedor, l'Altíssim, Sant és Al·là, *molt més enllà del que Li associen.*

مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ جَزَاؤُا
الظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلِتَنْظُرَ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِخَدِيرٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ ؕ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ؕ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١٨﴾

كُلٌّ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ
لِّرَأْيِنَا أَنَّ شِعْرًا مُّتَّصِدًّا مِّنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُضِرُّ بِهَا لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلِيمٌ
الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢١﴾

25. Ell és Al·là, el Creador, el Faedor, el Modelador. Seus són els noms més bells. Tot el que hi ha als cels i a la terra El glorifica, perquè Ell és el Poderós, el Savi.

هُوَ اللهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

CAPÍTOL 60

AL-MUMTAHANAH

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com els tres capítols precedents, aquesta Surah, com indica el seu contingut, fou revelada a Medina en els anys setè i vuitè de la Hillrah en algun moment entre el Tractat de Hudaibiyah i la Caiguda de la Meca. La Surah anterior tractava de les maquinacions i intrigues dels hipòcrites, dels jueus de Medina i del càstig decretat per a ells. Aquest tracta de les relacions socials dels creients amb els incrèduls en general i amb els que estan en guerra amb l'Islam en particular. Comença amb una exhortació solemne als musulmans prohibint-los mantenir relacions d'amistat amb els incrèduls que es trobin en guerra amb l'Islam o tractin d'eliminar-lo. El manament és tan estricte i general que no queden eximits ni tan sols els familiars de sang més propers. Aquesta prohibició va seguida per la profecia implícita que molt aviat els enemics implacables de l'Islam es convertiran en els seus seguidors devots. No obstant això, té una excepció. No s'aplica als incrèduls que mantenen bones relacions de veïnat amb els musulmans. Aquests incrèduls han de ser tractats equitativament i amb amabilitat. La Surah estableix tot seguit alguns manaments importants sobre les dones creients que van emigrar a Medina i també sobre les dones que van deixar Medina i van lliurar la seva lleialtat als incrèduls. Per convèncer els musulmans de la gravetat del tema, la Surah acaba repetint la prohibició als musulmans de fer amics amb aquestes persones que, adoptant una actitud obertament hostil contra l'Islam, han incorregut en la còlera de Déu.

AL-MUMTAHANAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh vosaltres, els creients! No preneu per amics els Meus enemics i els vostres, mostrant-los afecte, quan no creuen en la veritat que us ha arribat i expulsen el Missatger i a vosaltres *de casa vostra només* perquè *simplement* creieu en Al·là, el vostre Senyor. Si marxeu i us esforceu per la Meva causa i busqueu el Meu grat, *no els preneu per amics*, enviant-los *missatges d'amor en secret*, perquè Jo sé del tot el que amagueu i el que reveleu. I qualsevol de vosaltres que ho faci, en veritat, ha perdut el camí recte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
عَدُوِّيَّ وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ ثَلَقْتُمْ
لِئِبِهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ
لَإِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَإِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا
أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ
سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢﴾

3. Només si guanyen la supremacia sobre vosaltres, es mostraran obertament com els vostres enemics, i estendran les mans i les llengües contra vosaltres amb mala *intenció*; perquè volen vehementment que us feu incrèduls.

إِنْ يَتَّبِعُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَ
يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّوءِ وَذُوا كُفْرًا تَكْفُرُونَ ﴿٣﴾

4. Ni els vostres parents ni els vostres fills us serviran de res en el Dia de la Resurrecció. Ell decidirà entre vosaltres, perquè Al·là veu tot el que feu.

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا
أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

5. Teniu un bon exemple en Abraham i en els que estaven amb ell quan van dir al seu poble: "No tenim res a veure ni amb vosaltres ni amb el que adoreu en comptes d'Al·là. No creiem en res del que *creieu*. S'ha alçat l'e-

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَ

nemistat i l'odi entre vosaltres i nosaltres per sempre, mentre no creieu només en Al·là", si exceptuem el que digué Abraham al seu pare: "En veritat, demanaré perdó per a tu, malgrat que no tinc poder per *convèncer* Al·là a favor teu". I *van pregar a Déu, tot dient*: Senyor Nostre, en Tu posem la nostra confiança i a Tu tornem *pene-dits*, perquè a Tu serà el retorn final".

6. "Senyor Nostre, no ens converteixis en prova per als que no creuen, i perdona'ns, Senyor Nostre; només Tu ets el Poderós, el Savi".

7. En veritat, hi ha en ells un bell exemple per a vosaltres, per a *tots* els que maneten esperances en Al·là i en l'Últim Dia. Perquè aquell que se n'aparti ha de saber que, en veritat, Al·là és Autosuficient, Mereixedor de tota lloança.

R.2.

8. És possible que Al·là faci néixer l'amor entre vosaltres i aquells amb qui *ara* esteu enemistats, perquè Al·là és Totpoderós, i Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

9. Respecte a aquells que no han lluitat contra vosaltres per la *vostra* religió i no us han expulsat de casa vostra, Al·là no us prohibeix que sigueu amables amb ells i que actueu amb justícia envers ells; en veritat, Al·là estima els que fan justícia.

10. Al·là només us prohibeix que, respecte als que han lluitat contra vosaltres per la *vostra* religió i us han expulsat de casa vostra i han ajudat a

بَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ
وَمَا أَمِلْتُكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ ﴿٥﴾

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَلَمَّا الْغَيْرُ
الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٧﴾

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ
الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ
قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨﴾

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ
أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ وَ

d'altres a expulsar-vos-en, feu amistat amb ells, perquè el que es faci amic d'ells serà precisament dels transgressors.

11. Oh vosaltres, els creients! Quan les dones creients recorrin a vosaltres com a refugiades, examineu-les. Al·là coneix prou bé la seva fe. Llavors, si considereu que són veritables creients, no les torneu als incrèduls. Aquestes dones no són lícites per a ells, ni ells ho són per a aquestes dones. Però torneu als seus marits incrèduls el que hagin emprat en elles. I no serà pecat per a vosaltres acceptar-les en matrimoni, quan els hàgiu donat el dot. No mantingueu els vostres vincles conjugals amb les dones incrèdules, sinó que demaneu la devolució del que heu gastat; i deixeu que els incrèduls demanin el que han gastat. Aquest és el judici d'Al·là. Ell jutja entre vosaltres. Perquè Al·là és Omniscient, Savi.

12. I si qualsevol de les vostres mullers marxa i se'n va amb els incrèduls, llavors quan us resquiteu i obtingueu un botí dels incrèduls, lliureu als creients les esposes dels quals van marxar, el mateix que van fer servir en les seves dones, i temeu Al·là, en el Qual creieu.

13. Oh Profeta! Quan les dones creients es presentin davant teu, jurant lleialtat en les teves mans que no associaran res a Al·là, i que no robaran, no cometran adulteri, no mataran els seus fills, no presentaran una acusació escandalosa que hagin inventat

ظَاهِرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ج وَ
مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ
الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۗ
أَلَيْسَ لَكُم مَّا عَلَّمْتُمُوهُنَّ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَكُنَّ حِلًّا لَّهُمْ وَلَا هُمْ
يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۗ وَأَتَوْهُنَّ مِمَّا أَنْفَقْتُمُ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا
أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ۗ وَلَا تُمْسِكُوا
بِعَصِمِ الْكُوفِرِ ۚ وَسَلُّوا مِمَّا أَنْفَقْتُمْ
وَلَيْسَ لَكُم مِمَّا أَنْفَقْتُمُ مِنْكُمْ حُكْمُ اللَّهِ
يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٢﴾

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمُ إِلَى
الْحُكْمِ فَعَا قَبْتُمْ فَأْتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مِمَّا أَنْفَقْتُمُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
مِبَايَعَاتِكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ
شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا
يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ

deliberadament elles mateixes, ni et desobeiran en el que és just, accepta el seu compromís i demana a Al·là que les perdoni. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

14. Oh vosaltres, els creients! No us feu amics d'un poble amb el qual Al·là estigui enfurismat; en veritat, han desesperat del Més Enllà de la mateixa manera que els incrèduls van desesperar dels que estan a les tombes.

بِهَتَايَ يَفْتَرِيَنَّ بَيْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَ
أَزْجِلِيَهُنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايَعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ
الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

CAPÍTOL 61

AL-SAFF

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada a Medina, probablement en els anys tercer o quart de la Hillrah, després de la Batalla de Uhud, ja que el versicle 5 sembla incloure una referència implícita a la manca de disciplina o obediència incondicional al Sant Profeta que alguns dels musulmans van ser culpables en aquesta batalla. Els dos capítols anteriors van tractar el tema de la guerra contra els incrèduls i els problemes socials i polítics que se'n derivaven. Aquesta Surah destaca la importància de prestar una obediència submissa i incondicional al Cap i presentar, seguint la seva guia, un front sòlid, compacte i unit davant dels incrèduls.

Tema

La Surah comença amb la glorificació de la saviesa i el poder de Déu exhortant els creients dient-los que, quan glorifiquin Déu i exalcin la santedat de paraula, donin una prova pràctica de la seva professió amb les seves accions. D'aquesta manera, faran que les seves accions es corresponguin amb les seves declaracions verbals. I quan els cridin per lluitar per la causa de la Veritat han de presentar davant els incrèduls un front ferm i sòlid, i han de presentar una obediència incondicional al seu Cap. Llavors la Surah fa una breu referència a la mala conducta dels seguidors de Moisès, els quals, difamant-lo i desafiant-lo, li van provocar una gran humiliació i angoixa i, per tant, avisa als musulmans que no es comportin com ells. Tot seguit, s'esmenta la profecia de Jesús sobre la aparició del Profeta Ahmad, seguida per una declaració ferma que diu que tots els intents dels seguidors de les tenebres per apagar la llum d'Al·là quedaran reduïts al no-res. La llum continuarà brillant en tota la seva glòria i brillantor, i l'Islam prevaldrà sobre totes les religions. Però abans que això passi, els musulmans hauran "d'esforçar-se amb la seva riquesa i les seves persones en la causa d'Al·là". Només llavors mereixeran ser beneïts amb el grat de Déu i la glòria material, "amb jardins per on corren rius". La Surah acaba conhortant als musulmans a ajudar a la causa de Déu, com ho van fer els deixebles de Jesús, sotmetent-se a tota mena de sacrificis i patint per això.

AL-SAFF

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [1]

2. Tot el que hi ha als cels i a la terra glorifica Al·là: perquè Ell és el Poderós, el Savi.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [2]

3. Oh vosaltres, els creients! Per què dieu el que no feu?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ [3]

4. A ulls d'Al·là és ben odiós que digueu el que no feu.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ [4]

5. En veritat, Al·là estima aquells que lluiten per la Seva causa disposats en fileres *atapeïdes* com si fossin una *sòlida* estructura cimentada en plom *fos*.

اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُومٌ [5]

6. *Recordeu-vos de* quan Moisès digué al seu poble: "Oh poble meu, per què em feu mal sabent que sóc el Missatger d'Al·là per a vosaltres?" Així, quan es van desviar *del camí recte*, Al·là féu que els seus cors es desviessin, perquè Al·là no guia els homes rebels.

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يُقُوْمِ لِمَ تَوَدُّوْنَ بَنِيَّ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللَّهِ لَآئِكُمْ فَلَمَّا رَاغَوْا اِزَاغَ اللَّهُ قُلُوْبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ [6]

7. I *recordeu-vos de* quan Jesús, fill de Maria, digué: "Oh fills d'Israel, en veritat sóc un Missatger d'Al·là per a vosaltres, el qual compleix el que s'esmentava a la Torà abans de mi i us dona la bona nova d'un Missatger que apareixerà després de mi. El seu nom serà Ahmad. Però quan arribà a ells amb proves evidents, van dir: "És Un encanteri manifest".

وَإِذْ قَالَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيَّ اِشْرَاۤءَ بِلِ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللَّهِ اَلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِ يَّاۤتِيْ مِنْ بَعْدِي اِسْمُهٗ اَحْمَدُ ۗ فَلَمَّا جَاۤءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ [7]

8. Però Aquell que comet una maldat més gran que aquell que forja una mentida contra Al·là quan és convidat a l'islam? Al·là no guia els homes injustos.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

9. Volen apagar la llum d'Al·là amb l'alè de les seves boques, però Al·là perfeccionarà la Seva llum, encara que els incrèduls la odiïn.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٩﴾

10. Ell és Qui envià al Seu Missatger amb la guia i la Religió de la veritat, per fer que prevalgués sobre totes les religions, encara que l'odiïn els que associen déus a Déu.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿١٠﴾

R.2.

11. Oh vosaltres, els creients! Voleu que us mostri un tracte que us lliurará d'un càstig dolorós?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى
تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

12. Que cregueu en Al·là i en el Seu Missatger i us esforceu en la causa d'Al·là amb les vostres riqueses i les vostres persones. Això és el millor per a vosaltres, si almenys ho sabéssiu.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِجَارَةٌ تَهْدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۗ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

13. Ell sempre perdonarà els vostres pecats i us farà entrar en els Jardins per on corren rius i llars pures i agradables en Jardins d'Eternitat. Aquest és el triomf suprem.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَسْكِنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۖ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. Ell concedirà una altra gràcia que anheleu: l'ajuda d'Al·là i una victòria propera. Doneu, doncs, la bona nova als creients.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ ۖ وَفَتْحٌ
قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Oh vosaltres que creieu! Sigueu ajudants en la causa d'Al·là, com digué Jesús, fill de Maria, als seus deixebles: "Quins són els meus aju-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ
كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّنَ

dants en *la causa d'Al·là?*" Els deixebles van dir: "Nosaltres som ajudants *en la causa d'Al·là*". Després un grup dels fills d'Israel va creure, mentre que un altre grup no va creure. Nosaltres vam ajudar els que van creure contra el seu enemic i en van sortir victoriosos".

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ
 نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ مِّنَّا
 الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
 ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

CAPÍTOL 62 AL-YUMUAH

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Sembla que aquesta Surah fou revelada després de la Hillrah (veure v.4). En l'anterior, s'esmentava la profecia de Jesús sobre l'aparició del Profeta Ahmad. Aquesta Surah tracta de nou d'aquesta profecia. Com a la Surah anterior, comença amb la glori-ficació del poder i la saviesa de Déu i, com a prova i demostració d'aquests dos atributs divins, assenyala l'aparició del Sant Profeta entre els àrabs il·letrats, els quals, provinents d'un poble incivilitzat, sense cultura ni formació, es van convertir, gràcies als ensenyaments de l'Alcorà i al noble exemple del Profeta, en els mestres i líders de la humanitat, estenent la llum i l'ensenyament allà on van anar. La Surah fa després referència al mateix fenomen espiritual que tindrà lloc en alguna època posterior a través d'un Gran Ajudant del Sant Profeta, el Messies Promès, i continua condemnant el poble jueu per rebutjar el Sant Profeta, malgrat el fet que en les seves Escripures proliferen les profecies sobre ell. Així doncs, per implicació, la Surah avisa als musulmans que no han de comportar-se com els jueus quan aparegui entre ells el Gran Ajudant del Sant Profeta. Cap al final es destaca la importància de la Pregària del Divendres i s'assenyala de ma-nera implícita que, en el moment de la segona aparició del Sant Profeta, que ha estat comparada amb la Pregària del Divendres, hi havia una fal·lera pel comerç, les transac-cions i els guanys mundans o d'altres diversions que distrauran i apartaran els homes de Déu, i s'exhorta als musulmans perquè no permetin que aquestes coses distreguin la seva atenció en les seves obligacions religioses.

AL-YUMUAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [1]

2. Tot el que hi ha als cels i a la terra glorifica Al·là, el Sobirà, el Sant, el Poderós, el Savi.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [2]

3. Ell és Qui suscità entre *el poble* inculte un Missatger d'entre ells que recita els Seus Senyals, els purifica i els ensenya el Llibre i la Saviesa, encara que prèviament havien estat esgarriats clarament.

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ [3]

4. I *entre* altres d'aquells que encara no se'ls han unit, Ell és el Poderós, el Savi.

وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [4]

5. Aquesta és la gràcia d'Al·là; Ell la concedeix a aquell qui Li plau; perquè Al·là és el Senyor de la gràcia immensa.

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ [5]

6. Aquells als quals encarregà la *lleï* de la Torà, però que no la van observar, s'assemblen a un ase que porta *una càrrega* de llibres. Pèssim és l'exemple dels homes que rebutgen els Senyals d'Al·là. I Al·là no guia els pobles malvats.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ [6]

7. Digues-los: "Oh vosaltres, els jueus, si us penseu que sou amics d'Al·là excoient-ne *tots* els altres pobles, desitgeu llavors la mort, si *certament* sou veritables".

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ [7]

8. Però ells mai no desitjaren allò que les seves mans van cometre *prèvia-*

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ

ment. Però Al·là coneix molt bé els que practiquen la iniquitat.

9. Digues-los: "La Mort de la qual fugiu de ben segur que us enxamparà. Llavors sereu retornats a Aquell que coneix l'invisible i el visible, i Ell us informarà del que vau estar fent".

R.2.

10. Oh vosaltres, els creients! Quan es faci la crida a la Pregària del Divendres, afanyeu-vos al record d'Al·là, i deixeu *tots* els negocis. Això és el millor per a vosaltres, tant de bo ho sabéssiu.

11. I quan hagi acabat la pregària, escampeu-vos per la terra i busqueu la gràcia d'Al·là, recordant molt Al·là perquè prospereu.

12. Però quan veuen alguna mercaderia o una diversió, s'escampen per anar a buscar-la i et deixen palplantat. Digues-los: "El que està amb Al·là és millor que la diversió i la mercaderia, perquè Al·là és el Millor Proveïdor".

أَيُّدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْفِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۗ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٢﴾

CAPÍYOL 63
AL-MUNAFIQUN
(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta és també una Surah medinita, ja que fou revelada, com mostra el seu tema, temps després de la Batalla de Uhud. Mentre que la Surah anterior tractava concretament dels jueus de Medina, aquesta presenta altres enemics de l'islam: els hipòcrites, i exposa els seus perversos designis, la seva infidelitat, la seva manca d'honestedat i condemna les seves professions en veu alta de fe com a falses i traïdores. Són els autèntics enemics de l'islam, diu la Surah, ja que proven d'enganyar els musulmans amb els seus juraments i falses professions de fe, fent-los servir com a pantalla amb aquesta finalitat. Pels seus designis perversos i activitats nefastes s'han condemnat a ells mateixos sense possibilitat de redempció. Pensen equivocadament que, com ells, els Companys del Sant Profeta són un grapat d'egoistes que l'abandonaran quan així ho exigeixin els seus interessos materials. La Surah acaba amb l'exhortació als musulmans que gastin les seves riqueses en la causa de Déu abans que arribi l'hora en què a l'islam ja no li calguin els diners

AL-MUNAFIQUN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Quan arriben a tu els hipòcrites diuen: "Som testimonis que ets en veritat el Missatger d'Al·là". Al·là sap del cert que tu ets el Missatger, però Ell és Testimoni que els hipòcrites són del cert mentiders.

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ
إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٢﴾

وَاللَّهُ

3. Han fet dels seus juraments un escut; així aparten *els homes* del camí d'Al·là. Que pervers és en veritat el que han estat fent!

لَاتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنَّهُمْ لَسَاءُ مَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾

4. I és perquè en primer lloc van creure i després van deixar de creure. Se'ls posà, doncs, un segell al cor i *per tant*, no entenen.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤﴾

5. Però quan els veus, el seu aspecte t'agrada; i si parlen, escoltes les seves paraules. És com si fossin rames seques apuntalades. Temen que tota calamitat els sobrevingui. Són l'enemic. Guarda't, doncs, d'ells. Que siguin maleïts d'Al·là! Com s'esgarrien!

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَيَقُولُوا نَسَمْنَا لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ
خُشْبٌ مِّنْ سِنْدَةٍ وَيَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتَلَهُمُ
اللَّهُ زَانِي يُؤْفِكُونَ ﴿٥﴾

6. Però quan se'ls diu: "Veniu, perquè el Missatger d'Al·là demani perdó per vosaltres", giren el cap i els veus donant-te l'esquena plens d'orgull.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ
رَسُولُ اللَّهِ لَوْ أَنَّهُمْ لَوَارِئُ
وَسْهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦﴾

7. Per a ells tant és que demanis o no demanis perdó per ells, perquè Al·là mai no els perdonarà. En veritat, Al·là no guia la gent rebel.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾

8. Són ells els que diuen: "No gasteu a favor dels que estan amb el Missatger d'Al·là perquè es dispersin i l'abandonin, mentre que a Al·là pertanyen els tresors del cel i la terra; però els hipòcrites no ho entenen.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَ لِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَلٰكِنَّ
الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨﴾

9. Diuen: "Si tornem a Medina, el més honorable de ben segur que n'expulsarà el més insignificant", mentre que l'autèntic honor correspon a Al·là i al Seu Missatger i als creients; però els hipòcrites no ho entenen".

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِيْنَةِ
لَيُخْرِجَنَّ اَلَاَعْرَضُ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۗ وَ لِلَّهِ الْعِزَّةُ
وَ لِرَسُولِهِ ۗ وَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ
الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾

R.2.

10. Oh vosaltres, els creients! No permeteu que les vostres riqueses i els vostres fills us distreguin del record d'Al·là. Perquè aquells que ho fan així, han de saber que ells seran els perdedors.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ
وَ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۗ وَ مَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Empreu del que us hem donat abans que la mort arribi a algun de vosaltres i digui: "Oh Déu Meu, Tant de bo m'haguessis concedit un respir durant una mica més de temps, perquè pugués donar almoïna i trobar-me entre els justos".

وَ اَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَّآتِيَ اَحَدَكُمْ الْمَوْتُ ۗ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا
اَخَّرْتَنِيْ اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ فَاَصَدَّقَ
وَ اَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١﴾

12. Però Al·là no concedirà respir a cap ànima quan hagi arribat l'hora fixada, ja que Al·là coneix prou bé el que feu.

وَ لَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا ۗ
وَ اللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾

CAPÍTOL 64

AL-TAGHABUN

(Revelat després de la Hillrah)

Observacions introductòries

Aquesta Surah fou revelada a Medina. L'anterior va acabar amb una exhortació als creients perquè gastessin generosament en la causa de la veritat abans que arribés el dia en què haguessin de retre comptes de les seves accions davant Déu. En aquesta Surah es descriu una mica aquest dia temible anomenat: *"el dia de les pèrdues i dels guanys"*. S'exhorta de nou als creients amb gran energia perquè no permetin que cap consideració de vincles de parentiu s'oposin en el camí de la seva decisió de gastar les seves riqueses en el camí d'Al·là. La Surah continua dient que Déu ha donat l'ésser a tot l'univers per al servei de l'home i ell l'ha dotat de grans poders i facultats naturals perquè arribi a l'objecte de la seva creació. Malauradament, els homes desagraïts desafien els manaments de Déu. Se'ls avisa que han de fer els preparatius per al dia en què se'ls faci entendre la pèrdua causada per la desobediència als Missatgers Celestials. Cap al final de la Surah, es diu als creients que poden reparar la seva negligència, si l'han tingut, en el compliment de les seves obligacions envers Déu i els seus semblants, presentant una obediència submissa als manaments de Déu i gastant generosament en la causa de la Veritat.

AL-TAGHABUN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Tot el que hi ha als cels i a la terra glorifica Al·là; Seu és el regne i Seva la lloança, perquè Ell té poder sobre totes les coses.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

3. Ell és Qui us ha creat i després *alguns* de vosaltres vau esdevenir incrèduls i *alguns*, creients; però Al·là veu el que feu.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

4. Ell creà els cels i la terra amb la veritat i us configurarà i feu excel·lent la vostra forma i cap a Ell serà *el darrer* retorn.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

5. Ell coneix tot el que hi ha als cels i a la terra, i sap el que amagueu i el que reveleu; perquè Al·là sap perfectament bé *tot* el que hi ha als cors.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

6. No us han arribat les notícies dels incrèduls que us van precedir? Per això, van tastar les conseqüències negatives de la seva conducta i van patir un dolorós càstig.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ رَفَدُوا قُتُوبًا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦﴾

7. Això fou perquè els Missatgers van arribar a ells amb Senyals Manifestos, però ells van dir: "Ès que han de guiar-nos els humans?" No van creure, doncs, i es van apartar, però Al·là mai no tingué necessitat *d'ells*; Al·là és Autosuficient, Mereixedor de tota lloança.

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا آبَشْرُ يَّهْدُونَكَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَنْعَى اللَّهُ عَنِ الْإِنْسَانِ أَنَّهُ لَكُمْ إِلَهٌ غَيْرَ اللَّهِ ﴿٧﴾

8. Els incrèduls afirmen que no seran ressuscitats. Digues-los: "Sí, pel meu Senyor; en veritat sereu ressuscitats; llavors sereu certament informats del que va fer. Això és fàcil per a Al·là".

رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ
بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا
عَمِلْتُمْ وَذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٨﴾

9. Creieu, doncs, en Al·là i en el Seu Missatger i en la Llum que hem revelat. Al·là coneix molt bé tot el que feu.

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي
أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٩﴾

10. El dia en què us reunirà en el Dia de la Reunió serà el dia dels *guanyats* i de la pèrdua. Però aquell qui creu en Al·là i fa bones obres: Ell retirarà d'ells les *conseqüències* perverses de les seves accions i els farà entrar en Jardins per on corren rius perquè hi visquin per sempre. Aquest és el triomf suprem.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ
التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

11. Però *quant a* aquells que no creuen i rebutgen els Nostres Senyals aquests seran els habitants del Foc, on viuran: quin pèssim destí és!

R.2.

12. Cap desgràcia no passa si no és amb el permís d'Al·là. Però aquell qui cregui en Al·là, Ell guiarà el seu cor *pel camí recte*. Perquè Al·là coneix molt bé totes les coses.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَبئسَ المصيرُ ﴿١١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Obeïu Al·là i obeïu el Missatger. Però si gireu l'esquena, el Nostre Missatger només és el responsable de la clara transmissió *del Missatge*.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ بَرِّئَ
تَوَلَّيْتُمْ فَأَتَمَّا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ
المبين ﴿١٣﴾

14. Al·là! No hi ha Déu sinó Ell. Que en Al·là, doncs, depositin els creients la confiança.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
المؤمنون ﴿١٤﴾

15. Oh vosaltres, els creients! En veritat, entre les vostres esposes i els vostres fills *n'hi ha alguns que són enemics* vostres; compte, doncs, amb ells. Però si us oblideu, absolveu i perdoneu, heu de saber que en veritat Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَوْلَادِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ قَا حَذَرُوا هُمْ وَإِنْ
تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Certament la vostra riquesa i els vostres fills són una temptació; però amb Al·là *us espera* una immensa recompensa.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Temeu, doncs, Al·là, el millor que pogueu, escolteu, obeïu i gasteu *en la seva causa*; això serà bo per a vosaltres. Però aquell que se salvi de la seva pròpia avarícia, *ha de saber que* aquests seran els benaurats.

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَ
أَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ
مَنْ يُؤَقِّ شَحًّا نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

18. Si ofreneu un préstec a Al·là, Ell us el multiplicarà i us perdonarà; Al·là és el Màxim Apreciador, Tolerant.

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُمْضِعْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. El Coneixedor de l'invisible i el visible, el Poderós, el Savi.

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

CAPÍTOL 65

AL-TALAQ

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada a Medina en algun moment dels anys cinquè o sisè de la Hillrah. La causa immediata de la seva revelació sembla ser el divorci dictat per Abdal·lah bin Umar contra la seva muller durant la seva menstruació, un procediment que la Surah vol prohibir (Bujari). En la Surah anterior, s'avisà contra algunes de les esposes i fills de creients, ja que de vegades tendeixen a convertir-se en un obstacle en el camí dels homes que volen fer un sacrifici monetari per la causa de la veritat. Això podria dur a la incomprensió entre marit i muller i, en última instància, al divorci. El divorci també pot ser degut a la incompatibilitat dels caràcters o a una altra causa. Per tant, era necessari establir el procediment correcte per al divorci. Això podria considerar-se el vincle immediat entre aquesta Surah i l'anterior. Però hi ha també una relació més profunda en el contingut de l'Alcorà si el considerem de forma més global. És característic de l'estil de l'Alcorà que, quan una de les Surahs tracta d'un tema determinat en els versicles inicials, després, per tal de destacar-ne la importància, torna de manera breu, però clara, al mateix tema en els versicles finals. Aquest mateix procediment és el que adopta l'Alcorà amb totes les Surahs. Per tant, alguns dels problemes socials i polítics tractats amb detall en els capítols medinites inicials, com Al-Baqarah, Al-Imran i Al-Nisan, han tornat a tractar-se breument en els deu últims capítols medinites. El tema del divorci, que és tractat breument en aquesta Surah, ha estat ja exposat amb detall en la Surah Al-Baqarah.

Tema

La Surah comença amb el procediment que cal adoptar quan un home pensa a divorciar-se de la seva dona i també amb el tractament que cap donar-li a ella després d'haver-se dictat el divorci i mentre ella espera que s'acabi el *Iddah* (període d'espera). S'ordena que, durant aquest període, sigui atesa en totes les seves necessitats vitals d'acord amb els mitjans econòmics dels marit. És significatiu que, durant els cinc breus versicles de la Surah, s'exhorti quatre vegades als creients perquè observin la por de Déu en les seves relacions. Això demostra que, en qüestió de divorcis, en general els marits se senten temptats a tractar injustament les seves esposes divorciades. D'aquí, doncs, el manament repetit d'observar la por a Déu.

AL-TALAQ

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh Profeta! Quan us divorcieu de les dones, feu-ho pel període *prescrit* i compteu el període; i temeu Al·là, el vostre Senyor. No les expulseu de casa seva, ni que elles *mateixes* el deixin, tret que cometin un acte manifestament obscè. Aquests són els límits *fixats* per Al·là; i aquell que transgredeix els límits d'Al·là, en veritat els perjudica fins i tot l'ànima. Tu no ho saps; és possible que Al·là, després d'això, faci que passi una cosa nova.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿٢﴾

3. Després, quan siguin a punt de complir el termini *prescrit*, manteniu-les amb amabilitat o acomiadeu-les amb bondat, i crideu com a testimonis dues persones justes d'entre vosaltres, perquè donin testimoni *veritable* per Al·là. Amb això és amb què s'amonesta aquell qui creu en Al·là i en l'Últim Dia. Però aquell qui tem Al·là ha de saber que Ell li obrirà un camí de sortida.

فَإِذَا بَلَغْنَ آجَلَهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُؤَظِّمُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٣﴾

4. I li donarà d'on no espera. Perquè qui posa la seva confiança en Al·là, *ha de saber que* amb Ell n'hi ha prou. En veritat, Al·là complirà el Seu objectiu. Per a tot Al·là ha fixat una mesura.

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾

5. Però si teniu cap dubte *respecte a* aquelles de les vostres dones que desesperen de la menstruació, *heu de*

وَالَّذِينَ يَدُسُّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتُمُوهُنَّ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِينَ

saber que el període prescrit per a elles és de tres mesos, *així com per* a les que encara no han tingut les seves regles. Però quant a les que estiguin embarassades, el seu període serà fins que quedin lliures de la seva càrrega. Però a qui tem Al·là, Ell li facilitarà els assumptes.

6. Aquest és el manament d'Al·là que Ell us ha revelat. Aquell qui tem Al·là *ha de saber que* Ell eliminarà les *consequències* perverses de les seves accions i ampliarà la recompensa.

7. Allotjeu-les *durant el període prescrit* a les cases on viviu, d'acord amb el millor dels vostres mitjans, i no les destorbeu per no crear dificultats innecessàries. I si estiguessin embarassades, gasteu en elles fins que quedin lliures de la seva càrrega. I si us alleten *el fill*, doneu-les la seva recompensa i consulteu entre vosaltres de manera adequada; però si trobeu dificultats l'un amb l'altre, que una altra dona alletí *el fill* per a ell (el pare).

8. Que aquell que tingui mitjans abundants, gastí de la seva abundància. I que aquell que tingui mitjans de subsistència escassos, gastí d'allò que Al·là li ha donat. Al·là no carrega a cap ànima més enllà del que Ell li ha donat. Ben aviat Al·là portarà tranquil·litat després de la dificultat.

R.2.

9. Quantes ciutats es van rebel·lar contra el manament del Seu Senyor i els Seus Missatgers, i Nosaltres els

لَمْ يَحْضُنْ دَوَالَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلَهُنَّ
أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ دَوْ مَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ
أَجْرًا ۝

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ
وَجَدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَلَا تَكُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٍ
فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ ۚ وَاتَّمِرُوا بِبَيْتِكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ
وَإِنْ تَعَاوَرْتُمْ فَسْتَرِضِعْ لَهُ أُخْرَى ۝

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ دَوْ مَن قَدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ
لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ
اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهِ فَقَحَا سَبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۝

vam demanar comptes estrictes i els vam castigar amb un càstig exemplar!

10. Així van provar les conseqüències perverses de la seva conducta, i el final de l'assumepte fou la perdició.

11. Al·là ha preparat per a ells un sever càstig; temeu, doncs, Al·là, oh homes d'enteniment que heu cregut. Al·là us ha enviat en veritat un Recordatori.

12. Un Missatger que us recita els Senyals evidents d'Al·là, per treure *tota classe* de tenebres a la llum per als qui creuen i fan el bé, perquè aquell que creu en Al·là i fa bones obres, Ell el farà entrar en els Jardins, per on corren rius, per viure-hi per sempre. En veritat, Al·là ha preparat una provisió excel·lent per a ell.

13. Al·là és Qui creà els cels i altres tantes terres. El manament *Díví* davalla en mig d'ells, perquè sapiguen que Al·là té poder sobre totes les coses i que Al·là abraça totes les coses en el Seu coneixement.

وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿١٠﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿١١﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۖ اللَّهُ الَّذِيْنَ أَمْنُوا بِهُ قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٢﴾

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١٣﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٤﴾

CAPÍTOL 66 AL-TAHRIM

(Revelat després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Amb aquest capítol acaba la sèrie de les Surahs medinites que va començar amb la Surah Al-Hadid. Una part podria situar-se en els anys setè o vuitè de la Hillrah; i una altra, a un període posterior, com indica l'incident que s'hi esmenta. La Surah anterior havia tractat d'alguns aspectes del *Talaq* (Separació permanent entre marit i muller). Tanmateix, aquesta Surah parla de la separació temporal, és a dir, dels casos en què un home, per qualsevol desacord o conflicte en afers domèstics, abandona temporalment les relacions conjugals amb la seva esposa, o jura no emprar alguna cosa lícita. La Surah comença amb una exhortació dirigida personalment al Sant Profeta perquè es prohibeixin l'ús de coses que Déu ha fet lícites per a ell. L'incident concret al qual es fa referència en el versicle inicial indica que, a causa d'un malentès o desacord que pugui alterar, tot i que sigui temporalment, l'harmonia i la pau de la llar, de vegades poden sorgir friccions en un ambient, habitualment pacífic, fins i tot en la llar d'un Profeta. L'exhortació que s'aplica, tant al Sant Profeta com als seus seguidors, significa que, en aquest cas de desacord temporal, no s'ha d'acudir a mesures extremes. S'avisava a més a més a les esposes del Sant Profeta que mai no han de perdre de vista la seva posició elevada de Missatger de Déu i no han de presentar-li exigències que entrin en contradicció amb aquesta posició. La Surah avisa després als creients que vigilin que els membres de la seva família no es desviïn del camí de la rectitud, perquè no es posin en situacions difícils. Com que la Surah comença esmentant un incident relatiu a les relacions del Sant Profeta amb les seves esposes, acaba de manera adequada amb un exemple que compara els incrèduls amb les esposes de Noè i Lot; els creients amb l'esposa del Faraó; els sants i justos, amb Maria, la mare de Jesús.

AL-TAHRIM

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh Profeta! Per què *et* prohibeixes el que Al·là ha fet lícit per a tu, per a buscar el grat de les teves esposes? Al·là és Summament Indulgent, Misericordiós.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

3. Al·là ha sancionat el trencament dels vostres vots *en relació amb l'anteriorment esmentat*, perquè Al·là és el vostre Guardià; i Ell és Omniscient, Savi.

قَدْ قَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۗ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

4. I quan el Profeta confià un secret a una de les esposes i ella el va difondre després, Al·là va informar-lo al respecte, i ell li donà a conèixer *a ella* una part i evità *esmentar-ne* l'altra. Però quan li'n va informar, respongué: "Qui te n'ha informat?" Ell digué: "L'Omniscient, el Déu que tot ho sap me n'ha informat".

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۗ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۗ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ تَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤﴾

5. Ara bé, si ambdues torneu a Al·là penedides, *serà millor per a vosaltres* i els vostres cors estan *ja així* inclinats. Però si us recolzeu mútuament contra ell, en veritat Al·là és el seu Socorredor, i Gabriel i els més justos entre els creients; i a més a més, *tots els altres* àngels són *també* ajudants seus.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۗ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٥﴾

6. Podria passar que, si es divorcia de vosaltres, el seu Senyor li doni en el vostre lloc esposes millors que vosaltres, resignades, creients, obedients,

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ

sempre dirigides a Déu, devotes en l'adoració, lliurades al dejú, tant vides com verges.

7. Oh vosaltres, els creients! Guardeu-vos vosaltres i les vostres famílies d'un Foc el combustible del qual és fet d'homes i pedres, vigilat per àngels inexorables i severs que no desobeeixen Al·là en el que Al·là els mana i fan els que se'ls ordena.

8. Oh vosaltres, els incrèduls! No us excuseu en aquest dia. Sereu retribuïts pel que feu.

R.2.

9. Oh vosaltres, els creients! Dirigiu-vos a Al·là amb penediment sincer. Pot ser que el vostre Senyor retiri les conseqüències *perverses* de les vostres accions i us permeti entrar en Jardins per on corren rius, en el dia en què Al·là no agreujarà el Profeta ni aquells que van creure amb ell. La Seva llum correrà davant ells i en les seves destres. Ells diran: "Senyor Nostre, perfecciona'ns la nostra llum i perdona'ns; en veritat, Tu tens poder sobre totes les coses".

10. Oh Profeta! Esforça't amb bravesa contra els incrèduls i els hipòcrites; i sigues estricta contra ells. El Seu lloc és l'Infern, quin pèssim destí és aquest!

11. Al·là presenta per als incrèduls l'exemple de l'esposa de Noè i de l'esposa de Lot. Ambdues van ser sotmeses a dos servents justos Nostres, però van actuar infidelment cap a ells. Per això, no els van servir de

قُنُوتٍ تَبْتِغِي عِبَادٍ سَخِطِ تَبْتِغِي
وَأَنْكَارًا ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ
أَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَ
الْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَحْتَسِبُوا الْيَوْمَ
لَأَنَّمَا تُحْزَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

ج
١٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ
النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَنُودُهُمْ
يَسْتَوِي بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورًا وَ
اغْفِرْ لَنَا ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ
الْمُنَافِقِينَ وَاعْلِظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أَدْرَأَهُمْ
جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ
نُوحَ وَامْرَأَتَ لُوطَ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ
مِنْ عِبَادِنَا صَارِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ
يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا

res contra Al·là i se'ls digué: "Entrèu en el Foc, vosaltres dos, juntament amb els altres que entren".

12. I per als creients, Al·là presenta l'exemple de l'esposa del Faraó, quan digué: "Senyor Meu! Aixeca per a mi una casa amb tu en el Jardí; allibera'm del Faraó i de les seves accions, i allibera'm dels homes injustos".

13. I l'exemple de Maria, la filla d'Imran que conservà la seva castedat -per la qual cosa li vam insuflar del¹ Nostre Esperit- i complí en la seva persona les paraules del Senyor i els Seus Llibres, i fou dels obedients.

النَّارَ مَعَ الَّذِينَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَاتٍ
فَزَعَوْنَ مِإِذٍ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ
بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِزَعُونَ وَ
عَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^{١٣}

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا
الْقُرْآنُ^{١٣}

¹ Es refereix al nen que Maria portava al seu ventre.

CAPÍTOL 67

AL-MULK

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Amb aquesta Surah comença una sèrie de capítols que arriben fins al final de l'Alcorà i que van ser revelats abans de la Hillrah amb l'excepció única de la Surah Al-Nasr que, encara que pertany al període medinita, va ser revelada en realitat a la Meca amb motiu de la Última Peregrinació del Sant Profeta. Com que tot l'Alcorà és la Paraula revelada de Déu, és simplement inimitable quant al tema, l'estil i la dicció, però els capítols revelats a la Meca als primers anys de la Crida del Profeta tenen una majestuositat i grandesa distintives. La bellesa del ritme i l'encant de la cadència de les revelacions d'aquest període es troben més enllà del que poden descriure les facultats humanes. Atès que aquests capítols tracten en general de qüestions de fe i doctrina, com són les profecies sobre el futur gran i gloriós de l'Islam, l'existència de Déu i els Seus atributs, la revelació, la resurrecció de la vida després de la mort, trobem aquí molts simbolismes per descriure el misticisme i l'espiritual en termes del que podem descriure amb els nostres sentits físics. Aquesta Surah pertany a la meitat del període mequí: vuitè any de la Crida, que és aproximadament l'època en què, segons les autoritats competents, fou revelat.

Tema

Com s'ha dit, les Surahs mequines tracten de qüestions de fe. Aquesta Surah s'obre naturalment proclamant el Senyoratge, la Sobirania i l'Omnipotència de Déu i, com a prova d'aquests atributs divins, addueix el fet que Déu és el Creador de la vida i de la mort i de tot l'univers, i per mitjà dels seus components, des de l'àtom més petit fins al més gran dels planetes, té un disseny i disposició meravellosos i sense defectes. La creació de l'univers i bellíssim ordre que envaeix el cosmos són proves segures que Déu *existeix* i que ha creat l'home per atènyer un objectiu sublim i una fita noble. Però l'home, pervers i ingrati, sempre ha rebutjat el Missatge de Déu i L'ha desagradat. La Surah explica les moltes benediccions i favors divins sense els quals l'home no pot existir ni un moment i per tant, li requereix que els faci servir adequadament per assolir el fi pel qual ha estat creat. Acaba amb una bella homilia que exposa a l'home la veritat suprema que, de la mateixa manera que no pot existir vida física sense aigua, la vida espiritual necessita també l'aigua celestial de la revelació divina per sostenir-se.

AL-MULK

PART 29

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Beneït sigui Aquell en les mans del qual està el regne, i que té poder sobre totes les coses. تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
3. Aquell qui ha creat la mort i la vida perquè pugui provar aquell de vosaltres que és millor en les seves accions; perquè Ell és el Poderós, el Màxim Indulgent. الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٣﴾
4. Aquell qui ha creat set cels en harmonia. No pots veure cap imperfecció en la creació del Déu Clement. Mira de nou: "Veus cap fissura?" الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ ۗ فَإِذْجِجَ الْبَصَرَ ۗ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٤﴾
5. Sí, torna a mirar i, una vegada més, la teva vista *només* tornarà a tu frustrada i esgotada. ثُمَّ اذْجِجِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٥﴾
6. En veritat, hem guarnit el cel més baix amb llums i els hem fet per mantenir allunyats els satans i per a ells hem preparat el càstig del Foc flamejant. وَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٦﴾
7. Per als que no creuen en el seu Senyor hi ha el Foc de l'Infern, i que pèssima llar és! وَاللَّذِينَ كَفَرُوا يَرْبِيهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ ۗ وَيَبُئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧﴾
8. Quan hi siguin llençats, sentiran com el seu bram puja bullent. إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٨﴾
9. Gairebé a punt d'esclatar amb fúria, sempre que un grup *d'incrèduls* hi és abocat, els seus guardians els pugun-

taran: "És que no us va arribar un Amonestador?"

10. Ells respondran: "Sí, ens arribà un Amonestador, però *el* vam tractar de mentider i vam dir: Al·là no ha revelat res; esteu només en un gran error".

11. I ells diran: "Si almenys haguéssim escoltat o haguéssim tingut prou seny, no hauríem estat entre els habitants del Foc flamejant".

12. Llavors confessaran els seus pecats, però condemnats siguin els habitants del Foc!

13. En veritat, aquells qui temen el seu Senyor mentre s'amaga d'ells *han de saber que* els està reservat el perdó i una gran recompensa.

14. I tant si amagueu el que dieu com si ho feu públic, Ell coneix molt bé el que hi teniu *al cor*.

15. És que no *ho sap* Aquell que *us* creà? Ell és el Coneixedor de totes les subtileses, l'Omniscient.

R.2.

16. Ell és Aquell que creà la terra suau i uniforme per a vosaltres; tra-
vesseu-la, doncs, per totes bandes i
mengeu de la Seva provisió. Cap a
Ell serà la resurrecció.

17. Us sentiu segurs que Aquell que
està al cel no farà que la terra s'esfon-
dri amb vosaltres quan, ai, comenci a
tremolar?

قَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتَهُمَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ ﴿١٠﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا
فُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ ؕ إِنَّا أَنتُمْ
لَآ فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿١١﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٤﴾

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ؕ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥﴾

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ﴿١٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
فَأَمْشُوا فِي مَنَاجِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ
وَالْيَوْمِ النَّشُورِ ﴿١٧﴾

ءَأَمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٨﴾

18. Us sentiu segurs que Aquell que està al cel no enviarà contra vosaltres una tempesta de sorra? Llavors, sabreu com de terrible era la meua advertència!

أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرِ ﴿١٨﴾

19. En veritat, els que us van precedir van tractar també de mentiders *el Meus Missatgers*; com d'espantós fou llavors el Meu càstig!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿١٩﴾

20. És que no has vist els ocells per sobre d'ells, desplegant les seves ales sense moure-les i després juntant-les per caure sobre la presa? Ningú no els sosté tret del Déu Clement. En veritat, Ell veu totes les coses.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ
وَيَقِضْنَ مَا يُمَسِّكُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. O qui és el que pot convertir-se en exèrcit per ajudar-vos contra el Déu Clement? Els incrèduls estan només en l'engany.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
يَنْصُرُكُمْ مِنَ دُونِ الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ
الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢١﴾

22. O qui és el que us proveïrà si Ell retira la seva provisió? Ningú, però ells persisteixen obstinats en la rebel·lió i en l'aversion.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ
رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢٢﴾

23. Com! És que qui camina inclinat sobre el seu rostre va millor guiat que qui camina dreçat pel camí recte?

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ
أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾

24. Digues-los: "Ell és Qui us donà l'existència, us donà orelles, ulls i cor; però ben poc li ho agraiu".

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Digues-los: "Ell és Qui us multiplicà a la terra, i cap a Ell sereu aplegats".

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُخْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. I diuen: "Quan tindrà lloc aquesta promesa, si és que sou veritables?"

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Digues-los: "El seu coneixement correspon a Al·là, perquè jo només sóc un simple Amonestador".

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

28. Però quan el vegin a prop, els rostres dels incrèduls s'entenebriran i se'ls dirà: "Això és el que acostumàveu a demanar".

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِه تَدْعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Digues-los: "Digueu-me, si Al·là em destruí a mi i als que es troben amb mi, o tingúes misericòrdia de nosaltres, qui protegiria els incrèduls d'un dolorós càstig?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. Digues-los: "Ell és el Déu Clement; en Ell hem cregut i en Ell hem posat la nostra confiança. Ben aviat sabreu qui està en error evident".

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. Digues-los: "Digueu-me, si *tota* la vostra aigua desaparegués en el buit, qui us faria emanar aigua corrent i clara?".

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣١﴾

CAPÍTOL 68 AL-QALAM

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i tema

Aquest és un dels quatre o cinc capítols revelats a la Meca al començament mateix de la Crida. Segons algunes autoritats, fou revelat immediatament després de la Surah *Al-Alaq* que va ser la primera Surah alcorànica revelada, però alguns autors la situen després de les Surahs *Al-Muzzammil* i *Al-Mudazzir*. No obstant això, no hi ha dubte sobre el fet que tots aquests capítols van ser revelats més o menys en ordre consecutiu, perquè hi ha una gran semblança en el tema. Aquesta Surah tracta principalment de l'afirmació del Sant Profeta com a Missatger diví. De la mateixa manera que les Surahs mequines, que tracten sobretot de qüestions de doctrina i fe, exposa la veritat de l'afirmació del Sant Profeta i presenta arguments segurs i sòlids per recolzar-la. Una gran part de la Surah està també dedicada a una exposició de la lluita dels incrèduls contra la veritat i al pervers final al qual arriben en última instància i presenta les raons per les quals rebutgen la veritat, s'esforcen i lluiten contra ella, i com quan els seus esforços semblen a punt de donar fruit, es redueixen al no-res i la veritat que sembla que és a punt de desaparèixer, comença a prosperar, a prevaler i predominar. Cap al final de la Surah s'ordena al Sant Profeta que suporti amb paciència i fortalesa totes les burles, oposició i persecució que pateix, perquè la seva causa està destinada a l'èxit.

AL-QALAM

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسْمِ اللّٰهَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Pel tinter, per la ploma i pel que escriuen. ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ﴿٢﴾
3. Per la gràcia del teu Senyor, no ets un boig. مَا اَنْتَ بِذِیْ عَمَةٍ رَّبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٣﴾
4. I per a tu hi ha en veritat una recompensa interminable. وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ﴿٤﴾
5. Perquè poseeixes excel·lents atributs morals. وَرَاتِكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِیْمٍ ﴿٥﴾
6. I ben aviat veuràs i ells veuran també. فَسْتَبْصِرُ وَیُبْصِرُوْنَ ﴿٦﴾
7. Quin de vosaltres pateix bogeria. بِأَیْتِكُمْ الْمَفْتُوْنُ ﴿٧﴾
8. En veritat, el teu Senyor coneix molt bé els que s'extravien del Seu camí, i coneix molt bé els que segueixen la guia. لَآ رِبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِیْهِ ۗ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِیْنَ ﴿٨﴾
9. No atenguis, doncs, els desitjos d'aquells que rebutgen *la veritat*. فَلَا تُطِعِ الْمُكْذِبِیْنَ ﴿٩﴾
10. Els agradaria que fossis submis per ser *ells també* submissos. وَدُّوا لَوْ تُدْهِىٰ فِیْهِمْ هُنُوْنٌ ﴿١٠﴾
11. No cedeixis davant cap perjuri pervers. وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِیْنٍ ﴿١١﴾
12. Detractor que va calumniant. هَمَّازٍ مَّشَاوٍ بِتَمِیْمٍ ﴿١٢﴾

13. Prohibidor del bé, transgressor, pecador, مَنَاءِ لِلْحَيْرِ مُخْتَدِ انْتِيْمِ ۝۱۳
14. Groller i de naixement dubtós, عُثْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْمِ ۝۱۴
15. Tot això perquè té riqueses i fills. اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٍ ۝۱۵
16. Quan se'ls reciten els Nostres Senyals, diu: "Històries dels antics!" اِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ اٰیٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۶
17. Els marcarem en el musell. سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ۝۱۷
18. En veritat, els provarem com vam posar a prova els propietaris del jardí quan van jurar que certament recollirien *tots els seus fruits* al matí. اِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا لَبَصْرِمْتِهَا مُصْبِحِيْنَ ۝۱۸
19. I no van fer-ne cap excepció, *ni van dir*: "Si li plau a Déu". وَلَا يَسْتثنُوْنَ ۝۱۹
20. A l'instant, els sobrevingué una visitació del teu Senyor mentre estaven dormint; فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَ هُمْ نَآئِمُوْنَ ۝۲۰
21. I l'aiba els sorprengué com *un jardí segat durant la nit*. فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيْمِ ۝۲۱
22. Per això es van cridar entre ells *en trencar l'alba*. فَتَنَادَوْا مُصْبِحِيْنَ ۝۲۲
23. Tot dient-se: "Sortiu de matinada al vostre camp, si voliu recollir-ne la collita". اِنْ اَعْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِيْمِيْنَ ۝۲۳
24. I van marxar, xiuxiuejant-se els uns als altres. فَانطَلَقُوْا وَ هُمْ يَتَخَفَتُوْنَ ۝۲۴
25. Dient-se: "No permeteu que cap pobre us visiti avui en contra del vostre interès". اَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مُّسْكِيْنٌ ۝۲۵

26. I van marxar a l'alba, amb plena força.

وَعَدَا عَلَى حَرٍِّ تَدْرِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Però quan el van veure, van dir: "En veritat, estem perduts!"

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٧﴾

28. "Ai, hem quedat privats de tot".

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

29. El millor d'entre ells digué: "És que no us vaig dir: Per què no glorifiqueu *Déu*?"

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٩﴾

30. Llavors van dir: "Glorificat sigui el nostre Senyor. En veritat, hem estat malvats".

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. A l'instant, alguns d'ells es van dirigir als altres amb retrets mutus".

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْا مُونَ ﴿٣١﴾

32. Van dir: "Ai de nosaltres! Vam ser veritables transgressors!"

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. "Potser el nostre Senyor ens doni en el seu lloc *un jardí* millor que aquest; en veritat, preguem humilment al nostre Senyor".

عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يُّبَدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Aquest és el càstig *d'aquest món*. I en veritat, el càstig del Més Enllà és més gran, tant de bo ho sabéssin!

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَالْعَذَابُ الْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾

R.2.

35. Per als justos certament hi ha Jardins de Benediccions amb el seu Senyor.

اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتٍ النَّعِيْمِ ﴿٣٥﴾

36. És que hem de tractar els que *se'ns* sotmeten com *tractem* els culpables?

اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٦﴾

37. Què us passa? Com jutgeu!

مَا لَكُمْ بِذٰلِكَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. És que potser teniu un Llibre on llegiu أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾
39. Que certament tindreu tot el que vulgueu? إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾
40. O teniu algun pacte que Ens obli-
gui fins al Dia de la Resurrecció a
tenir certament tot el que demaneu? أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾
41. Demaneu-los quin d'ells estarà
disposat a assegurar això. لِيَسْأَلَهُمْ آيُهُمْ بِذَلِكَ دَعِيمٌ ﴿٤١﴾
42. O tenen ells "socis" *de Déu*? Dei-
xeu, doncs, que produeixin *aquests*
"socis" seus, si són veritables. أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ۖ فَمَاذَاذَا بَشُرًا كَمَا يَهُمُّ ۗ إِنَّ
كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾
43. En el dia en què la veritat apare-
gui nua i siguin exhortats a prostrar-
se, no podran *fer-ho*; يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى
السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾
44. Tindran la mirada baixa i la humi-
liació els cobrirà; en veritat, van ser
invocats perquè es postressin quan
estaven segurs i sans, *però no van*
obeir. خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةً وَقَدْ
كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٤﴾
45. Deixeu-me, doncs, *només* amb
qui rebutgen aquesta paraula *Nostra*.
Els durem pas a pas *vora la destruc-*
ció, des d'on menys sospiten. فَذَرْنِي وَامَّنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَرْبِثِ ۗ
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾
46. Els dono un respir, perquè el Meu
Pla és fort. وَأُنْفِثْ لَهُمْ رِيحًا كَثِيرًا يَمْتَلِئُونَ بِهَا
أَفْئِدَتَهُمْ لِيَسْأَلَهُمْ آيَاتُهُمْ يَوْمَ السُّجُودِ ﴿٤٦﴾
47. És que potser els demanes una
recompensa d'aquells que estan *com*
si els haguessin carregat un *feixuga*
càrrega? أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّغْرَرٍ
مُّثْقَلُونَ ﴿٤٧﴾
48. Tenen amb ells l'invisible per així
poder descriure'l? أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ لَا يَخْتَبِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Tu sigues perseverant en *el compliment del manament* del teu Senyor, i no siguis com l'Home del Peix quan invoca *el seu Senyor* i estava angoiat.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ
الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٩﴾

50. Si no li hagués arribat la gràcia del teu Senyor, de ben segur que hauria estat abocat a un tros de terra àrida alhora que hauria estat censurat *pel seu poble*.

لَوْ لَا آتَى تَذْرُوكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِيَ
بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

51. Però el seu Senyor l'elegí i el convertí en *un dels justos*.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

52. Els incrèduls voldrien apartar-te *del nivell que Déu t'ha donat* amb les seves mirades *de colèra* quan senten el Recordatori; i diuen: "Està ben boig".

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَ
يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. No, no és sinó un Recordatori per a tots els mons.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

CAPÍTOL 69

AL-HAQQAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Observacions generals

Aquesta Surah, com l'anterior, fou un dels primers capítols revelats a la Meca, com ho demostra el seu tema. Està dedicada gairebé totalment al tema de la inevitabilitat de la Resurrecció. I adjudica l'èxit segur i cert del Sant Profeta contra tot pronòstic com a argument per fonamentar aquesta hipòtesi. Com que els incrèduls consideraven impossible l'èxit últim del Sant Profeta i la Resurrecció, el fet que tingués lloc un dels dos és una prova incontrovertible que l'altre també tindrà lloc. La Surah comença, doncs, amb l'afirmació ferma i solemne que els enemics de la Veritat seran vençuts. Continua després fent una comparació entre la destrucció dels que neguen el Missatge diví i la Resurrecció i diu que, per als incrèduls, "l'Hora" del càstig serà ben terrible i angoixant, i per als creients serà un moment de joia i felicitat perennes. La Surah acaba declarant amb fermesa i solemnitat que els dos esdeveniments -la Resurrecció i el triomf de la causa del Profeta contra tot pronòstic i en les circumstàncies més desfavorables- tindran lloc de ben segur, perquè el que diu el Profeta és la pròpia Paraula de Déu revelada i no la fanfarronada d'un poeta, ni les conjectures buides d'un xerraire ja que, si hagués forjat una mentida contra Déu, hauria trobat una mort segura i violenta, perquè al mentider mai no se li permetrà prosperar.

AL-HAQQAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. L'Inevitable! الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾
3. Què és l'Inevitable? مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾
4. I què pot donar-te a conèixer què és l'Inevitable? وَمَا أَذْرٰكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٤﴾
5. Les tribus de Zamud i Ad es van negar a creure en l'esgarrifosa desgràcia.¹ كَذَّبَتْ ثَمُودٌ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾
6. Tot seguit, els Zamud van ser destruïts per un llamp fulminant. فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾
7. Quant als Ad, van ser destruïts per un huracà rugent. وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٧﴾
8. Que Ell va fer *bufar* contra ells durant set nits i set dies consecutius, per la qual cosa veus el poble prosternat allà, com si fos troncs caiguts d'una palmera. سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ ۖ حُسُومًا ۖ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ۖ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ بَخِلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٨﴾
9. Veus algun rastre d'ells? فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾
10. El Faraó, els que van existir abans que ell i les ciutats ensorrades van cometre *persistentment* pecats. وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿١٠﴾

¹ L'expressió alcorànica és semblant a la conté "al qaria" que s'expressa com "el dia en què la humanitat es convertirà en aïnes escampades i les muntanyes en llana cardada (Al Qariah 101:5-6). No expressa una destrucció ordinària, sinó que es refereix a una calamitat gegantina com la que podria produir una bomba atòmica o una bomba de neutrons. La magnitud de l'explosió s'esmenta com capaç de pulveritzar les muntanyes.

11. I van desobeir el Missatger del Seu Senyor, i per això Ell va caure sobre ells com un a mordassa cada vegada més tirant.
 فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۝
12. En veritat, quan es van desbordar les aigües, us vam dur en una nau,
 إِنَّا لَمَأْطَعْنَا الْمَاءَ حَمَلْنَكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝
13. Perquè es convertís en un recordatori per a vosaltres i perquè el conservessin les orelles atentes.
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكُّرًا وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَّأَعْيَةٌ ۝
14. I quan soni només una vegada la trompeta,
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ تَفْخَةً وَاحِدَةً ۝
15. I la terra i les muntanyes s'elevin i a l'instant, s'esfondrin d'un sol cop,
 وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝
16. En aquest dia tindrà lloc el *gran* Esdeveniment.
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝
17. El cel es partirà a trossos, i esdevindrà fràgil en aquest dia.
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝
18. Els àngels estaran *dempeus* a banda i banda, i aquest dia, per sobre d'ells, els vuit àngels transportaran el tron del teu Senyor.
 وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهِنَّ وَيَسْمُوعُيلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمْنِيَةٌ ۝
19. En aquest dia sereu presentats *davant Déu* i cap dels vostres secrets continuarà ocult.
 يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝
20. Llavors, aquell a qui se li hagi donat el seu registre a la dreta, dirà: "Veniu, llegiu el meu registre".
 فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ ۝
21. "En veritat, sabia que havia de retre comptes".
 إِنَّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَئِي حِسَابِيَةَ ۝
22. I tindrà una vida deliciosa,
 فَهُوَ فِي وِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

23. En un Jardí elevat, فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾
24. On carrassos de fruits estaran a tocar, تَطُوفَهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾
25. "Mengeu-ne i beveu-ne alegrement per les bones accions que vaueu fer en els dies passats". كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾
26. Però quant a aquell que rebí el registre a l'esquerra, dirà: "Oh, tant de bo no me l'haguessin donat!" وَآمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لِمَ أُوتِيَ كِتَابِي هَذَا ﴿٢٦﴾
27. "Ni hagués sabut quins eren els meus comptes". وَكَلِمَ آذَرَ مَا حَسَابِي بِهِ ﴿٢٧﴾
28. "Tant de bo la sentència hagués estat un decret perquè morís!" يَلَيْتَنِي مَا كَانَتْ الْقَضِيَّةَ عَلَيْهِ ﴿٢٨﴾
29. "Les meves riqueses no m'han servit de res". مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِي بِهِ ﴿٢٩﴾
30. "El Meu poder s'ha apartat de mi". هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةٌ ﴿٣٠﴾
31. "Subjecteu-lo i lligueu-lo de mans, ... خُذُوا مَا فَخَّرْتُم بِهِ ﴿٣١﴾
32. I ara llenceu-lo al Foc". ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣٢﴾
33. "Després, poseu-li una cadena d'una llargada de setanta colzes". ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٣﴾
34. "En veritat, no va creure en Al·là, el Gran". إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٤﴾
35. "No va induir ningú a donar de menjar als pobres". وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ﴿٣٥﴾
36. "Per tant, en aquest dia no té aquí cap amic". فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾
37. "Ni cap aliment, tret de l'aigua amb què es renta les ferides". وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينِ ﴿٣٧﴾

38. "Que només mengen els pecadors".
R.2.
39. Però no, juro per tot el que veieu,
40. I pel que no veieu,
41. Que és en veritat la paraula *portada* per un noble Missatger;
42. I no la paraula d'un poeta; que poc creieu!
43. Tampoc no és la paraula d'un endeví; quin poc cas en feu!
44. És una revelació del Senyor dels mons.
45. Però si ell Ens hagués *atribuït falsament tan sols una declaració significant*,
46. Certament l'hauríem enxampat per la dreta,
47. I a l'instant, de ben segur que li hauríem tallat la jugular.
48. I cap de vosaltres no hagués pogut protegir-lo *de Nosaltres*.
49. En veritat, és un recordatori per al just.
50. I certament sabem que hi ha alguns entre vosaltres que rebutgen *els Nostres Senyals*.
51. En veritat, serà *una font de frustració* per als incrèduls.

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٨﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤١﴾

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

ثُمَّ لَفَطَخْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾

وَأِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

وَأِنَّا لَتَعْلَمُونَ مِنْكُمْ مَّكْرَ بَيْنٍ ﴿٥٠﴾

وَأِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. I amb tota seguretat és la veritat absoluta.

وَأِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, el Gran.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

CAPÍTOL 70

AL-MA'ARILL

(Revelat abans de la Hillrah)

Observacions introductòries

La Surah fou revelada a la Meca cap a l'any cinquè de la Crida, no més tard del final del període mequí. Noldeke, Muir i algunes altres autoritats eminents situen en aquesta data la revelació. En la Surah anterior, s'avisava als incrèduls que *Al-Haqqah* (la Gran Desgràcia) ben aviat cauria sobre ells si no es penedien dels seus pecats i abraçaven el Missatge diví. Aquesta Surah comença esmentant la pregunta als incrèduls: "Quan vindrà el càstig amenaçat?". Se'ls diu que ben aviat caurà sobre ells, que potser és a les seves portes. Però quan arribi, serà tan esgarrifós i devastador, que farà que les muntanyes volin com flocs de neu, i els incrèduls voldran donar aquells qui estimen - les mullers, fills i germans- com a rescat d'ells mateixos. Però llavors serà massa tard. Cap al final, la Surah avisa als incrèduls contra la seva idea que les profecies sobre el futur gloriós de l'Islam són només el somni d'un visionari, perquè s'acostava de pressa el moment en què, amb els ulls baixos, s'afanyaran a anar cap al Sant Profeta per abraçar l'Islam. Llavors s'adonaran, per al seu oprobí i desgràcia, que el que el Sant Profeta havia predit sobre la seva desfeta final, era del tot cert.

AL-MA'ARILL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Un que pregunta interroga sobre el càstig que és a punt de caure سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿٢﴾
3. Sobre els incrèduls, i que ningú no pot rebutjar. لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٣﴾
4. *Prové* d'Al·là, Senyor de graus sempre ascendents. مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٤﴾
5. Els àngels i l'Esperit ascendeixen cap a Ell en un dia que té una durada de cinquanta mil anys. تَخْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٥﴾
6. Exercita, doncs, tranquil·lament, la teva paciència. فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٦﴾
7. Ells ho veuen molt llunyà. إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٧﴾
8. Però Nosaltres ho veiem ben pròxim. وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٨﴾
9. El dia en què el cel es faci com coure fos, يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٩﴾
10. I les muntanyes es facin com flocs de llana, وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿١٠﴾
11. I un amic no preguntarà pel seu amic. وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١١﴾
12. Seran posats a la vista un de l'altre, i el culpable voldrà deslliurar-se del càstig d'aquest dia, *oferint com a rescat* els seus fills. يُبْصِرُ وَيُبْصِرُ نَفْسَهُ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١٢﴾
13. La seva dona i el seu germà. وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٣﴾

14. I els seus parents que els van acollir. وَفَصِيلَتِهِ الَّذِينَ تَتَّبِعُهُمُ ۙ
15. I *oferint-los a tots* els que estan a la terra, en cas que *així* pogués salvar-se. وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا لَا نُمْ يُنْجِيهِمْ ۙ
16. Però no! En veritat, és una flama de Foc. كَلَّا إِنَّهَا لَنَظْفٍ ۙ
17. Que arrenca la pell, fins i tot la de les extremitats *del cos*. نَزَّاعَةً لِّلشَّوْءِ ۙ
18. Cridarà aquell que li donà l'esquena i es retirà. تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۙ
19. I va acumular *riqueses*, i les va retenir. وَجَمَعَهَا وَاعْتَمَدَ ۙ
20. En veritat, l'home neix impacient. إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۙ
21. Quan la desgràcia cau sobre ell, es lamenta. إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۙ
22. Però quan la seva *sort* és el bé, esdevé garrepa. وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۙ
23. Tret dels que pregunen. إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۙ
24. Els que són constants en la seva Pregària, الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۙ
25. I aquells els béns dels quals tenen un dret reconegut. وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّا لَمَّوهُمُ ۙ
26. Per al captaire i per al pobre *que no demana*. لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ
27. I per a aquells que creuen que el Dia del Judici serà una realitat, وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۙ
28. I aquells que temen el càstig del seu Senyor. وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۙ

29. En veritat, el càstig del seu Senyor es dur. إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونٍ ﴿٣١﴾
30. I per als que guarden les seves parts secretes, وَالَّذِينَ هُمْ لِغُفُورِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٢﴾
31. Tret de les seves esposes *i d'aquelles que posseeixen les seves destres, per a ell en veritat no hi ha cap culpa.* إِلَّا عَلَىٰ آذَانِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٣﴾
32. Però aquells que provin d'anar més enllà d'això, aquests seran els transgressors. فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَدَّاءَ ذٰلِكَ فَأُوٰلِيكَ هُمُ الْخٰذِلُونَ ﴿٣٤﴾
33. I aquells que respecten els dipòsits i els pactes, وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنِيَّتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ ﴿٣٥﴾
34. Aquells que es mantenen fermes en els seus testimonis. وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قٰئِمُونَ ﴿٣٦﴾
35. I aquells que estan a l'aguait de la seva Pregària. وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٧﴾
36. Aquests estaran en els Jardins, respectats com cal. إِنَّمَا أُوتِيكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٨﴾
R.2.
37. Però què passa amb els incrèduls que s'afanyen a arribar fins a tu? فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قَبْلَكَ مُهْطِعِيْنَ ﴿٣٩﴾
38. Des de la dreta i l'esquerra, en grups diferents. عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِّيْنَ ﴿٤٠﴾
39. És que esperen tots entrar en el Jardí de les Benediccions? أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً نَّعِيْمٍ ﴿٤١﴾
40. Mai! Els hem creat del que saben. كَلَّا ۗ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾
41. Però no! Juro pel Senyor dels orientes i els ponents, que Nosaltres tenim el poder فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقٰدِرُونَ ﴿٤٣﴾

42. De posar en el seu lloc d'altres millors que ells, i no podem ser frustrats *en els Nostres plans*.
 عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ ۖ وَمَا تَحْتُمُ
 بِمَشْبُوتَيْن ۝۳۳
43. Deixeu-los, doncs, sols, embrancats en els seus jocs i converses vanes, fins que trobin aquest dia que se'ls ha promès.
 فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝۳۴
44. El dia en què surtin de les seves tombes ben de pressa, com si anessin corrents a unir-se als seus objectius.
 يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
 كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝۳۵
45. *Amb* els ulls baixos; i cobrint-los la ignominia. Aquest és el dia que se'ls ha promès.
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ
 ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝۳۶

CAPÍTOL 71

NUH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i matèria

Com que la Surah registra les experiències espirituals del Profeta Noè, se li ha donat amb encert el seu nom. Werry situa en el setè any de la Crida com la data de la revelació, mentre que Noldeke la situa a l'any cinquè, però segons altres autoritats fou revelada en el primer període mequí, aproximadament en l'època en que ho van ser alguns capítols immediatament precedents. Cap al final de la Surah anterior, s'afirmava que els malvats rebutjaven invariablement el Missatge diví, s'hi oposen i persegueixen els Missatgers de Déu, fins que arriba l'hora del càstig i troben el seu merescut final.

Aquesta Surah presenta una breu narració de les activitats missioneres d'un dels Profetes més grans de l'antiguitat. Noè, i la mostra exposant-ne l'agonia del seu cor davant el seu Senyor i Creador amb paraules plenes de patetisme. Predicà al poble dia i nit, diu ell, i els parlà en públic i privat. Els recordà els grans favors i bondats que Déu els havia atorgat. Els avisà de les males conseqüències de rebutjar el Missatge diví. Però tota la seva predicació i exhortació, el seu interès i sol·licitud envers ells i el seu benestar, només van trobar el ridícul, l'oposició i l'insult. I en comptes de seguir aquell el cor del qual era ple d'amor per ells, van decidir seguir els caps falsos que els van dur a la destrucció. Quan l'exhortació i predicació de Noè durant tota la vida va resultar ser una veu en el desert, demanà a Déu que destruís els enemics de la Veritat. La Surah acaba amb aquesta pregària de Noè.

NUH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vam enviar Noè al seu poble, *tot dient-li*: "Avisa el teu poble abans que els arribi un càstig esgarriós".

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢﴾

3. Digué: "Oh poble meu! En veritat, sóc un simple Amonestador per a vosaltres".

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾

4. "Perquè serviu Al·là, El temeu i m'obeïu".

إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

5. "Ell us perdonarà els pecats i us concedirà un respir fins al moment fixat. En veritat, el moment fixat per Al·là no podrà ser endarrerit quan arribi, tant de bo ho sabéssiu!"

يَغْفِرْ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

6. Ell digué: "Senyor Meu, he cridat al meu poble dia i nit,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٦﴾

7. Però la meva crida només ha aconseguit apartar-los encara més de mi".

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٧﴾

8. "I sempre que els vaig cridar perquè Tu els perdonessis, es van tapar amb els dits les orelles, i es van cobrir amb els seus vestits, insistint en la seva iniquitat i es van comportar amb excessiva arrogància".

وَرَبِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا شِيَابَهُمْ وَآصَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ﴿٨﴾

9. "Llavors els vaig convidar obertament al teu camí".

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ﴿٩﴾

10. "Després els vaig fer una exhortació en públic i els vaig parlar en privat".

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١٠﴾

11. I els vaig dir: "Imploreu el perdó del vostre Senyor, perquè Ell és el Màxim Perdonador".
 قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١١﴾
12. "Ell us enviarà pluja en abundància".
 يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١٢﴾
13. "Us enfortirà amb riqueses i amb fills, us donarà jardins i us donarà rius".
 وَيُضَاعِفْ لَكُمْ رِجَالَكُمْ وَيُضَاعِفْ لَكُمْ مَالَكُمْ وَيُضَاعِفْ لَكُمْ مَنَازِلَكُمْ وَيُضَاعِفْ لَكُمْ مَنَازِلَكُمْ وَيُضَاعِفْ لَكُمْ مَنَازِلَكُمْ ﴿١٣﴾
14. "Què us passa que no atribuïu a Al·là la dignitat que es mereix?"
 مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾
15. "I certament Ell us creà en etapes".
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٥﴾
16. "No heu vist com Al·là ha creat set cels filera sobre filera?"
 أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طَبَاقًا ﴿١٦﴾
17. "I hi ha posat la lluna com a llum, i ha fet del sol un llum?"
 وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٧﴾
18. "Al·là us féu sorgir de la terra com fa sorgir la vegetació,
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾
19. I a l'instant, us farà tornar a ella i us resuscitarà d'una manera especial.
 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٩﴾
20. I Al·là ha fet la terra amb una gran extensió.
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ يَسَاطًا ﴿٢٠﴾
21. Perquè puguéssiu travessar-la pels seus amples camins".
 لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾
- R.2.
22. Noè digué: "Senyor meu, m'han desobeït i han seguit aquell la riquesa i fills del qual no han fet altra cosa que augmentar la seva ruïna".
 قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالًا وَوَلَدًا إِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾
23. "I han forjat un pla poderós".
 وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٣﴾

24. "Dient-se *entre ells*: No abandoneu els vostres déus *en cap circumstància*. No abandoneu Wadd, Suwa, Yaghuz, Yahuq, ni Nasr".
 وَقَالُوا لَا تَدْرُونَ إِلَهَتَكُمْ وَلَا تَدْرُونَ وِدًّا
 وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾
25. "I han dut molts a la perdició; per tant, no augmentis Tu els injustos, sinó en l'error".
 وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
 إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٥﴾
26. Perquè pels seus pecats van ser ofegats i abocats al Foc. I no van trobar ningú que els ajudés contra Al-là.
 مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِفُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا
 فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٦﴾
27. Noè digué: "Senyor meu, no deixis a la terra un sol incrèdul com a habitant".
 وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنْ
 الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٧﴾
28. "Perquè si els deixessis, no faran altra cosa que esgarriar els teus servents i només engendran el pecador i l'ingrat".
 إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا
 يَلِدُوا إِلَّا فٰجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٨﴾
29. "Senyor meu, perdona'm a mi i als meus pares, aquell que entri a casa meva com a creient i als homes i dones creients; i no augmentis els malvats, sinó en perdició".
 رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
 بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٩﴾

CAPÍTOL 72

AL-YINN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i matèria

Aquesta Surah es considera, en general, que fou revelada després de la tornada del Sant profeta de Taif, on després que hagués quasi desesperat dels mequins, dels quals només van rebre el ridícul, l'oposició i la persecució, s'havia dirigit a predicar el seu Missatge. La visita a Taif va tenir lloc dos anys abans de la Hillrah, quan l'oposició a la nova fe havia pres un mal caire i la condició del Sant Profeta i els seus seguidors havia esdevingut desesperada. Si, com pensen algunes autoritats, la Surah fa referència a un incident diferent de l'esmentat en la Surah Al-Ahqaf (46: 30-33) podria haver estat revelat molt abans. Sembla que el context i el contingut de la Surah donen més pes a aquesta darrera opinió. En la Surah anterior, es va afirmar que la predicació durant tota la vida de Noè només havia trobat burla i befa, i que només ben poques persones, tret del seus familiars pròxims, s'havien sotmès a ell, quan fins i tot la seva muller i el seu propi fill van prendre part activa en la seva oposició a ell.

Per mostrar que existia una semblança entre les circumstàncies de Noè i del Sant Profeta, s'afirma que un grup dels yinn - un poble que el Sant Profeta no havia conegut abans- el visità, escoltà l'Alcorà i va creure de seguida en ell. La Surah presenta una narració bastant llarga de les creences i doctrines d'aquests pobles, la seva conducta i manera de veure la vida, afirmant amb solemnitat que és impossible que ningú no pugui distorsionar o modificar la Paraula de Déu revelada, perquè, com un tresor preciós, està ben guardada per centineles divins. Cap al final, s'afirma que sempre que un Mestre diví crida els homes a Déu, les forces del mal intenten apagar la seva veu, però el Mestre tira endavant la seva missió, sense témer les maquinacions de les persones de disposició malvada. La Surah acaba amb un criteri infal·lible per posar a prova la Font divina del Missatge d'un Profeta, a saber, que contingui profecies sobre grans esdeveniments mundials que el coneixement humà no pot predir, i també que el Profeta aconseguixi transmetre el Seu Missatge i complir la Seva missió.

☆ سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

AL-YINN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Digues-los: "M'ha estat revelat que un grup dels Yinn escoltà, i va dir: en veritat, hem sentit un Alcorà que és meravellós". قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿٢﴾
3. "Guia vers el camí recte; per la qual cosa, hi hem cregut i no associarem ningú amb el nostre Senyor". يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٣﴾
4. "I creiem que la majestat del nostre Senyor és exaltada. Ell no ha pres esposa ni ha tingut fills". وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدْرًا رَبَّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٤﴾
5. "I és cert que l'insensat d'entre nosaltres solia proferir mentides extravagants sobre Al·là". وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٥﴾
6. "I pensàvem que els homes i els Yinn mai no dirien mentides sobre Al·là". وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٦﴾
7. "I en veritat, alguns homes d'entre el poble solien buscar la protecció d'alguns homes d'entre els yinn així van augmentar l'orgull d'aquests"; وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٧﴾
8. "I certament van pensar, de la mateixa manera que vosaltres, que Al·là mai no suscitaria cap *Missatger*". وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٨﴾
9. "I vam intentar arribar al cel, però el vam trobar ple de forts guardians i estrelles brillants". وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا نُجُومًا مُّجِثًا وَحُرُفًا مُّشْرِقًا وَشُهُبًا ﴿٩﴾

10. "I solíem asseure'ns en alguns dels seus seients a escoltar. Però aquell qui escolta ara troba una estrella fugaç que el vigila".

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ
فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿١٤﴾

11. "I no sabem si la desgràcia és el destí dels que estan a la terra o si el seu Senyor pensa guiar-los pel camí recte".

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٥﴾

12. "Alguns de nosaltres som justos i d'altres no ho som; i hem seguit camins diferents".

وَأَتَّيْنَا مِنَ الضَّالِّينَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ
كُنَّا طَرِيقًا قَدَدًا ﴿١٦﴾

13. "Però sabem que no podem frustrar *el pla* d'Al·là a la terra, ni escapar d'Ell, fugint-ne".

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٧﴾

14. "I quan vam sentir *la crida* a la guia, hi vam creure. Perquè aquell qui creu en el seu Senyor no té por ni a la pèrdua ni a la injustícia".

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ
يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْزَنُ بِخَسَاوَةٍ وَلَا
رَهَقًا ﴿١٨﴾

15. "Alguns de nosaltres ens sotmetem *a Déu* i d'altres ens hem desviat del camí recte". Però aquells que se sotmeten *a Déu* són els que busquen el camí recte".

وَأَتَّيْنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ
فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٩﴾

16. Quant a aquells que es desvien *del camí recte*, són el combustible de l'Infern.

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ﴿٢٠﴾

17. Però si es mantenen en el camí *recte*, certament els donarem aigua abundant per beure,

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿٢١﴾

18. Perquè els posem a prova amb ella. Però aquell qui s'aparta del record del seu Senyor, Ell l'empenyarà al càstig més terrible.

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿٢٢﴾

d'àngels vagi per endavant i darrere
d'ell com a sentinelles,

مِن بَيْن يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝۱۸

29. Perquè sàpiga que ells (els Seus
Missatgers) han lliurat els Missatgers
del seu Senyor. I Ell encercla tot el
que està amb ells i porti els comptes
de totes les coses.

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولِي رَيْبَهُمْ وَ
أَخَاطَ بِمَا كَدَيْهِمْ وَأَخْطَى كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ۝۱۹

CAPÍTOL 73

AL-MUZZAMIL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

L'opinió més autoritzada està d'acord en assignar la revelació d'aquesta Surah al primer període de la Crida. Alguns estudiosos consideren que fou el tercer capítol revelat. En la Surah anterior (Al-Yinn) es va afirmar que els àngels descendeixen sobre els Missatgers divins per guardar la Paraula de Déu revelada a ells, i per impedir que sigui distorsionada o falsificada. En aquesta Surah s'ordena al sant Profeta que dediqui una part de la nit a la Pregària i al record de Déu perquè els àngels descendeixin sobre ell i l'ajudin contra els plans i maquinacions malvats dels seus enemics. Com totes les Surahs mequines, aquesta tracta també i, sobretot, de la missió divina del sant Profeta i de la veritat de la revelació alcorànica. Prediu, amb paraules breus, però alhora plenes de força, l'eventual triomf del Sant Profeta i addueix el compliment d'aquesta profecia com a argument que recolza l'existència de la vida després de la mort i la Resurrecció. S'insisteix sobretot en la pregària i en el record de Déu com a mitjà especialment eficaç per obtenir l'ajuda i el soc divins, i preparar el Profeta per a l'ímproba tasca que li espera.

AL-MUZZAMIL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Oh tu, que t'has envoltat d'una manta.

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿٢﴾

3. Lleva't *per a la pregària* a la nit, tret en una petita part d'ella,

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣﴾

4. La meitat, o fes-la encara una mica menor,

تَضْفَعُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٤﴾

5. O bé una mica més d'això, i recita l'Alcorà lentament i atentament.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْفُرْقَانَ تَرْتِيلًا ﴿٥﴾

6. En veritat, t'imposem una Paraula de pes.

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٦﴾

7. En veritat, llevar-se a la nit és el mitjà més poderós per sotmetre *el jo* i el més efectiu respecte a les paraules *de la pregària*.

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٧﴾

8. En efecte, durant el dia tens una llarga *cadena* d'ocupacions.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٨﴾

9. Recorda, doncs, el nom del teu Senyor i dedica't a Ell amb devoció plena.

وَإِذْ كُنَّا نَسْمُرُ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٩﴾

10. *Ell és* el Senyor de l'Orient i Occident; no hi ha cap altre Déu sinó Ell; abraça'l, doncs, com *el teu* guardià.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿١٠﴾

11. Suporta amb paciència tot el que diuen; i allunya't d'ells amb elegància.

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾

12. I deixa'm només amb els que rebutgen *la veritat*, posseïdors de comoditats i confort; i dóna'ls un petit respir.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ﴿١٢﴾

13. En veritat, amb Nosaltres estan els *pesats* grillons i un foc *devastador*.

إِنَّا لَنَدِينُنَا آتِكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٣﴾

14. Un aliment que fa ennuegar i un càstig dolorós.

وَبَطْعًا مَا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤﴾

15. En el dia en què s'agitaran la terra i les muntanyes, i les muntanyes esdevindran dunes de sorra que s'esfondraran.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٥﴾

16. En veritat, us hem enviat un Missatger, que és testimoni sobre vosaltres, de la mateixa que manera que vam enviar un Missatger al Faraó.

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

17. Però el Faraó va desobeir el Missatger, i per això vam caure sobre Ell amb un terrible càstig.

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ
أَحْذًا وَيْلًا ﴿١٧﴾

18. Com us protegireu, doncs, si no creieu, contra un dia que farà que envelleixin els nens?

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٨﴾

19. *En aquest dia* els cels es dividiran a trossos i es complirà la Seva promesa.

إِلِ السَّمَاءِ مُنْقَطِرًا بِهِ مَكَاتٌ وَعَدَةٌ
مَفْعُولًا ﴿١٩﴾

20. Això és, en veritat, un recordatori. Així doncs, que aquell que ho vulgui prengui el camí que duu al Senyor.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَى
رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

R.2.

21. En veritat, el teu Senyor sap que tu et lledes *per pregar* durant quasi dos terços de la nit, i de vegades la meitat o un terç d'ells, de la mateixa manera que un grup dels que estan

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي
الَّيْلِ وَرِضْفَةٍ وَثُلُثَهُ وَهَافِفَةً مِّنَ

amb tu. I Al·là determina la mida de la nit i del dia. Sap que vosaltres no en podreu precisar *la mida*, per la qual cosa s'han dirigit a vosaltres amb misericòrdia. Reciteu, doncs, el que *us* sigui fàcil de l'Alcorà. Ell sap que hi haurà alguns de vosaltres que estaran malalts i d'altres de viatge pel país, cercant els dons d'Al·là, i d'altres lluitant per la causa d'Al·là. Reciteu, doncs, allò d'ell que *us* sigui fàcil, compliu la Pregària, pagueu el Zakat i lliureu a Al·là un préstec generós. Perquè tot el bé que envieu per endavant de vosaltres, per a les vostres ànimes, el trobareu amb Al·là. *Serà* millor i més gran en la recompensa. I demaneu perdó a Al·là. En veritat, Al·là és el Màxim Indulgent, Misericordiós.

الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَعَلِمَ أَنَّ لَنْ نُحْصُوهُ فَتَأْتَبَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَأْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۗ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَاقْرَأْ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۗ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۗ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۗ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

CAPÍTOL 74

AL-MUDAZZIR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de revelació i context

El consentiment unànime és que aquesta Surah fou una de les dues o tres primeres Surahs revelades a la Meca. Aquesta i l'anterior (Muzzammil) semblen ser "besones" per la seva estreta relació pel que fa al moment de la seva revelació, el to i el contingut. En efecte, aquesta Surah complementa la matèria anterior. El Muzzammil de l'anterior Surah immers en les seves devotes pregàries i en la contemplació i, travessant un període d'intensa preparació per assolir la perfecció espiritual, s'ha convertit ja en el Muddazir (destructor del pecat i vencedor de les forces del mal, llibertador de la humanitat, el seu líder, guia i amonestador) d'aquesta Surah. A partir d'aquest moment, la vida del Sant Profeta ja no seria seva. Havia estat lliurada a Déu. Predicà el Missatge diví amb una tenacitat indomable, enfront a insults, oposició i persecució. La Surah comença amb la ferma ordre al Sant Profeta d'aixecar-se, proclamar la Veritat que té i amonestar aquells que no l'acceptin, aquells a qui la riquesa, el poder i el càrrec han fet espiritualment cecs i sords, aquells que patirien el càstig per no poder oferir les pregàries, no donar de menjar al pobre i també per dedicar-se a plaers vans. La Surah acaba assenyalant que l'Alcorà només és un recordatori i una exhortació. Aquells que accepta el seu Missatge l'accepta pel seu propi bé i aquell que el rebutjà ho fa en el seu propi perjudici.

☆ سُورَةُ الْمُذْتَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّمَلَةِ سَبْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

AL-MUDAZZIR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	يَسْرُو اللّٰهَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
2. Oh tu, que t'has envoltat <i>en una manta!</i>	يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾
3. Aixeca't i amonesta,	قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٣﴾
4. Exalta el teu Senyor,	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾
5. Purifica la teva vestidura, ¹	وَرِيَابِكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾
6. Fuig de la immundícia,	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾
7. I no concedeixis favors intentant aconseguir més <i>a canvi</i> .	وَلَا تَمُنْ تَسْتَعْتِرْهُ ﴿٧﴾
8. I suporta amb paciència per la causa del teu Senyor,	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾
9. I quan soni la trompeta,	فَإِذَا نُفِثَ فِي السَّمَوَاتِ ﴿٩﴾
10. Aquest dia serà un dia angoixant,	فَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّيْذٰنٌ يَّوْمٌ حَسِيْرٌ ﴿١٠﴾
11. Per als incrèduls no serà fàcil.	عَلِ الْكٰفِرِيْنَ عٰسِيْرٌ يَّسِيْرٌ ﴿١١﴾
12. Deixeu-nos sols, a Mi i a aquell a qui he creat.	ذٰرِيْنَ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿١٢﴾
13. Donant-li <i>després</i> riquesa abundant,	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿١٣﴾

¹ La paraula "thiyabaka" pot significar "cor" tot i que només si s'agafa com expressió retòrica. Literalment, la paraula thiyab significa roba o vestit. Per tant, si la traduïm com a figura retòrica és "cor" és l'única de les possibles interpretacions, probablement la paraula "thiyabaka", en el context del versicle, es refereixi als companys del sant Profeta, la pau sigui amb ell, i a aquells que són propers a ells. Per tant, preferim inclinar-nos per la traducció literal que permet el lector una varietat més gran d'interpretacions.

14. I fills, que es mantenien davant la seva presència, وَبَيْنَيْنِ شُهُودًا ۝۱۴
15. Donant-li en abundància, وَمَهَّدَتْ لَهُ تَمْهِيدًا ۝۱۵
16. I tanmateix, desitja que Jo li doni més. ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝۱۶
17. És clar que no! Perquè ha estat hostil als Meus Senyors. كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝۱۷
18. L'imposaré una terrible prova, سَأَرْهِقُهُ صَعُودًا ۝۱۸
19. Mireu-lo! Va reflexionar i va calcular! إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝۱۹
20. Que la ruïna caigui sobre ell! Com ho calculà. فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۲۰
21. Que la ruïna caigui de nou sobre ell! Com ho calculà! ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۲۱
22. Llavors va mirar. ثُمَّ نَظَرَ ۝۲۲
23. A l'instant, arrufà les celles i enfosquí el rostre, ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝۲۳
24. Després, s'apartà amb enuig. ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝۲۴
25. I digué: "Això només és màgia transmesa pels antics". فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝۲۵
26. "Això només és la paraula d'un home". إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝۲۶
27. Aviat el faré entrar en el Saqar de l'Infern. سَأُضِلِّيهِ سَقَرًا ۝۲۷
28. I què et fa entendre què és el Saqar? وَمَا آذْرُكَ مَا سَقَرُهُ ۝۲۸
29. Ningú no se'n lliura i no deixa res. لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝۲۹

30. Socarrima la pell,

لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٠﴾

31. Sobre ell hi ha dinou àngels.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣١﴾

32. I només hem fet guardians del Foc als àngels. No hem fixat un nombre sinó com a prova per als incrèduls perquè aquell a qui se li ha lliurat el Llibre, arribin a la certesa, els creients augmentin la fe, els que han rebut el Llibre i els creients no dubtin i perquè els de cor malalt i els incrèduls diguin: "Què vol dir Al·là amb aquest exemple?" Així jutja Al·là com a extraviats a aquells que Li plau i guia aquells que Li agraden. I ningú no coneix els exèrcits del teu Senyor fora d'Ell. Però això només és un Recordatori per a l'home.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً سَاءَ مَا
جَعَلْنَا عِدَّةَ تَهُمَ لِأَلْفِئْتَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ
الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتابَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ وَلِيَقُولَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ
مَاذَا آرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۗ كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا
يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۗ وَمَا هِيَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٢﴾

R.2

33. No, per la lluna.

كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٣﴾

34. Per la nit quan es retira.

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٤﴾

35. I per l'alba quan brilla amb tot el seu resplendor.

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٥﴾

36. En veritat, és una de les calamitats més grans.

إِنَّهَا لَأَحَدَى الْكَبِيرِ ﴿٣٦﴾

37. Una advertència per a l'home,

تَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٧﴾

38. Per a aquell de vosaltres que vulgui avançar o quedar-se enrere.

لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَّقَ ۗ مَا أَذَيْتَنَا خَرِ ﴿٣٨﴾

39. Tota ànima queda sorpresa pel que ha aconseguit,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٩﴾

40. Tret dels de la dreta,

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٤٠﴾

41. Ells estaran en Jardins preguntant-se entre ells,

فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴿٤١﴾

42. Sobre els culpables. عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾
43. "Què us ha dut al Saqar?" مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٣٨﴾
44. Ells respondran: "No vam ser dels que oferíem pregàries, قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٣٩﴾
45. Ni donavem de menjar als pobres, وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٠﴾
46. Ens lliuràvem a converses vanes amb aquells que es dediquen a elles. وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤١﴾
47. I solíem negar el Dia del Judici, وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٢﴾
48. Fins que la Mort ens va arribar". حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٣﴾
49. De res els valdrà, doncs, la intercessió dels intercessors. فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٤﴾
50. Llavors què els passa que s'estan allunyant de la exhortació? فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٥﴾
51. Com si fossin ases espantats كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٤٦﴾
52. Que fugen d'un lleó? فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٤٧﴾
53. No, qualsevol home d'entre ells vols que se li donin fulles obertes. بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿٤٨﴾
54. Mai! En veritat, no temen el Més Enllà. كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٤٩﴾
55. Mai! Certament això és una exhortació. كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٠﴾
56. Que la recordi, doncs, qui vulgui. فَمَن شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥١﴾
57. Però ells no recordaran tret que Al·là així ho vulgui. Només Ell és digne de ser temut i només Ell és capaç de perdonar. وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۗ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَخْرِةِ ﴿٥٢﴾

CAPÍTOL 75

AL-QIYAMAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i tema

La Surah es titula "la Resurrecció", perquè gairebé tota tracta del tema de la Resurrecció. Evidentment, és un dels primers capítols revelats a la Meca, perquè els capítols mequins tracten específicament de la Unitat de Déu, la Resurrecció i la Revelació. Cap al final de la Surah anterior, es va declarar amb solemnitat que els pobles que abracin el Missatge alcorànic arribaran a posicions elevades i gaudiran d'un lloc d'honor entre la comunitat de les nacions més poderoses. La present Surah, la qual comença amb una exposició del tema de la Resurrecció, mostra que es produirà una important resurrecció moral entre un poble moralment degradat i degenerat - els habitants del desert- a través dels ensenyaments ennoblidors de l'Alcorà, la companyia purificadora del Sant Profeta Mohammad i el seu exemple.

La Surah comença afirmant amb solemnitat que sense cap mena de dubte la Resurrecció tindrà lloc i aporta la resurrecció espiritual de l'home com a prova en suport d'aquesta significativa afirmació. Com a prova addicional, jura per *Nafs Lawwamah* (l'Esperit que es Censura a Ell mateix) que en realitat és la primera fase del procés de regeneració moral de l'home. A continuació, s'esmenta la freqüent objecció que fan els incrèduls en preguntar com seran tornats a la vida quan estiguin morts i reduïts a pols. La Surah refuta aquesta objecció dient que en el més fons del seu cors saben que els pecats de l'home mai no queden sense càstig i, per tant, deu haver un dia en què seran cridats a retre comptes de totes les seves accions. A continuació, s'ofereixen la col·lecció de l'Alcorà i la protecció divina del seu text com a argument ulterior en aquest mateix context, ja que, de totes les Escripures revelades, l'Alcorà és el que ha insistit més enèrgicament en la inevitabilitat de la Resurrecció. Tot seguit, es fa una breu, però gràfica, descripció de l'angoixa de la mort i del desig intens de l'home de lliurar-se'n. Això demostra que, en el moment de la mort, la por d'haver de retre comptes de les pròpies accions encongeix el mateix cor. Cap al final, s'avisava als incrèduls que l'home no ha estat creat sense finalitat ni responsabilitat, i haurà de retre compte per no complir això. Es recorda també als incrèduls que el desenvolupament físic de l'home a partir d'una gota d'esperma fins a arribar a ser un ésser humà complet, dotat de facultats i poders únics, constitueix un argument irrefutable per demostrar que aquesta vida deu servir a una finalitat sublim i que no acabarà amb la separació de l'ànima del seu tabernacle físic.

☆ سُوْرَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدَى وَاَرْبَعُوْنَ اَيَةً وَرُكُوْعَانِ

AL-QIYAMAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. No! Poso per testimoni el Dia de la Resurrecció. لَا اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ ﴿٢﴾
3. I poso també per testimoni la sempre culpabilitzadora consciència. وَلَا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوِاْمَةِ ﴿٣﴾
4. Pensa l'home que no aplegarem els nostres ossos? اَیَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ لَّنْ نَّجْمَعَهُ عِظَامَهُ ﴿٤﴾
5. Sí, tenim el poder per tornar-li fins a la punta dels dits. بَلِی قُدْرٰیْنِ عَلٰی اَنْ نُّسَوِّیَ بَنٰتَهُ ﴿٥﴾
6. Però l'home vol continuar el mal mentre pugui. بَلْ یُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لَیْتَفْجُرَ اَمَامَهُ ﴿٦﴾
7. Pregunta: "Quan serà el Dia de la Resurrecció?" یَسْئَلُ اٰیٰتِ اَنْ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ ﴿٧﴾
8. Quan la vista quedi enlluernada, فَاِذَا بَرِقَ الْبَصْرُ ﴿٨﴾
9. S'eclipsi la lluna, وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٩﴾
10. I el sol i la lluna s'apleguin, وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿١٠﴾
11. En aquest dia l'home dirà: "Cap a on cal escapar?" یَقُوْلُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفْرُجِ ﴿١١﴾
12. No! No hi ha refugi! كَلَّا لَا وَاَدْرٰی ﴿١٢﴾
13. En aquest dia, *només* amb el teu senyor estarà el lloc de repòs. اِلٰی رَبِّكَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾
14. En aquest dia, l'home serà informat del que ha enviat per davant i ha deixat enrere. یَنْبُوْءُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿١٤﴾

15. No, l'home coneix perfectament el seu propi ésser; بَلْ أَلَدْنَا نِسَانَ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيْرَةٍ ۝١٥
16. Encara que presenti excuses. وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَاذِيْرَةَ ۝١٦
17. No moguis la teva llengua amb aquesta *revelació* perquè t'afanyis a *preservar-la*. لَا تُحَرِّثْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَتَعَجَّلَ بِهٖ ۝١٧
18. En veritat, a Nosaltres *correspon* la seva col·lecció i la recitació. إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝١٨
19. Així doncs, quan te'l recitem, segueix tu la seva recitació. فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝١٩
20. A nosaltres *correspon* la seva explicació. ثُمَّ لَرَأَيْنَا عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝٢٠
21. No, però vosaltres estimeu la vida que teniu a la vora. كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاٰجِلَةَ ۝٢١
22. I oblideu el Més Enllà. وَتَذَرُوْنَ الْآخِرَةَ ۝٢٢
23. En aquest dia alguns rostres estaran riallers, وَجُوهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝٢٣
24. Mirant *anhelants* al seu Senyor; إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝٢٤
25. I en aquest dia alguns rostres semblaran ombrívols. وَجُوهٌ يَّوْمَئِذٍ بَاْسِرَةٌ ۝٢٥
26. Pensant que una calamitat esgarri-fosa és a punt de caure sobre ells. تَظُنُّوْنَ أَنَّ يُفْعَلُ بِهَآ فَاَقْرَبَةٌ ۝٢٦
27. Ai! Quan *l'ànima de l'home moribund* se li pugui a la gola, كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَآءِيْءَ ۝٢٧
28. I es digui: "Quin és el mag *capaç de salvar-lo*?" وَقَيْلٍ مِّنْ عَدُوِّ رَآءٍ ۝٢٨
29. Perquè ell està segur que és *l'hora de marxar*. وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝٢٩

30. I una cama es frega contra l'altra
en *agonia*.

والتفتت السائق بالسائق ۞

31. En aquest dia, el moviment serà
cap al teu Senyor.

إلى ربك يومئذ بالمساق ۞

R.2.

32. Perquè no acceptà *la veritat*, ni
oferí Pregàries:

فلا صدق ولا صل ۞

33. Sinó que rebutjà *la veritat* i girà
l'esquena.

ولكن كذب وتولى ۞

34. I a l'instant, es dirigí als seus fa-
miliars, gallejant.

ثم ذهب إلى أهله يتمطى ۞

35. "Ai de tu! Ai de tu una altra
vegada!"

أولى لك فأولى ۞

36. "Ai, doncs, de tu! Ai, de nou!"

ثم أولى لك فأولى ۞

37. Pensa l'home que quedarà lliure
per poder vagar?

أيحسب الإنسان أن يترك
سدى ۞

38. És que no fou una gota de líquid,
expulsada?

ألم يك نطفة من مغي يمضى ۞

39. Després es convertí en coàgul i tot
seguit, Ell *el* transformà i perfeccionà.

ثم كان علقة فخلق فسوى ۞

40. Després féu d'ell una parella,
home i dona.

فجعل منه الزوجين الذكر و
الأنثى ۞

41. És que no té aquest Ésser el poder
de tornar la vida als morts?

أليس ذلك بقدر على أن يحيي
الموتى ۞

CAPÍTOL 76

AL-DAHR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació, context i tema

Aquesta Surah, com l'anterior, pertany al primer període mequí. Duu també el nom de Al-Insan. Cap al final de l'anterior Surah, es va afirmar que la creació de l'home a partir d'una gota insignificant i el seu desenvolupament fins a convertir-se en un ésser humà complet, dotat de grans poders naturals, portava a la inevitable conclusió que la seva vida ha de servir per a un objectiu diví, i que el Gran Déu que el creà d'una gota d'esperma posseeix el poder de donar-li una nova vida després de la mort. Aquesta Surah constitueix una ampliació d'aquest tema, a saber, que l'home ha estat dotat d'una meravellosa capacitat natural per elevar-se a les alçades espirituals més grans. Els versicles inicials recorden els seus començaments insignificants i també que ha estat dotat de raó i enteniment, perquè seguint el camí que li mostren els Profetes de Déu aconseguir un progrés espiritual interminable i compleixi així l'objectiu pel qual ha estat creat. Però quan apareixen Mestres divins que guien els homes cap a Déu, alguns d'ells rebutgen el Missatge de Déu i incorren en el Seu desgrat, mentre que d'altres, més afortunats, responen a la Crida divina i guanyen les benediccions celestials. La Surah presenta després una bella descripció dels favors divins que es concedeixen als creients justos en aquest món i en el Més Enllà, fent també una breu referència al tipus de càstig que reben els incrèduls aquí i rebran en el Més Enllà pel seu rebuig entossudit del Missatge diví. S'acaba adequadament amb l'observació que Déu ha revelat l'Alcorà per guiar l'home pel camí que porta al Senyor i Creador de tota creació, però que no podrà beneficiar-se de res tret que adapti la seva voluntat a la Voluntat de Déu.

AL-DAHR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
2. És que no ha arribat a l'home un període de temps en què no era res del que es pogués parlar? هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝۲
3. Nosaltres vam crear l'home d'una gota d'esperma mesclada, sotmetent-lo a proves fins que els vam convertir en un ésser que hi sent i hi veu. إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ مَّا تَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۳
4. Li hem mostrat el camí, tant si era agraït com si era desagraït. إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا كَفُورًا ۝۴
5. En veritat, hem preparat per als incrèduls cadenes, argolles i un Foc ardent. إِنَّمَا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝۵
6. Però els virtuosos beuen d'una copa assuajada amb càmfora. إِنَّ الْكَبِيرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝۶
7. Una font de la que beuen els servents d'Al·là. Ells el fan brollar amb un broll vigorós. عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝۷
8. Compleixen *les seves* promeses i temen un dia la maldat del qual és coneguda. يُؤْتُونَ بِاللَّذَّةِ وَيَحْفَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝۸
9. I donen de menjar, per amor a Ell, al pobre, a l'orfe i al presoner. وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝۹
10. *Tot dient*: "Us donem de menjar *només* per agradar Al·là. No volem ni recompensa ni el vostre agraïment". إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝۱۰

11. "En veritat, temem del vostre Senyor un dia ombrívol, de celles arrufades".
 إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١١﴾
12. Al·là els salvarà, doncs, de la maldat d'aquest dia i els concedirà l'alegria i la felicitat.
 فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١٢﴾
13. Els recompensarà per la seva perseverança, amb un Jardí i amb vestidures de seda.
 وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾
14. Reclinant-hi en llits, trobaran que allà no hi ha ni massa calor ni massa fred.
 مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يَبْسُورُونَ فِيهَا شَمْسٌ وَلَا لَظْمٌ مِثْرًا ﴿١٤﴾
15. I les seves ombres tancades sobre ells, i els seus fruits en carrassos, al seu abast.
 وَذَانِبَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٥﴾
16. I entre ells es passaran copes d'argent, i també vasos de cristall.
 وَيَطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتٍ مِنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٦﴾
17. D'un cristall de plata, fets amb gran habilitat.
 قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾
18. I allà se'ls donarà de beure una copa assuajada amb gengebre.
 وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٨﴾
19. D'una font que hi haurà allà, anomenada Salsabil.
 عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾
20. I allà els esperam joves que no envelliran. Quan els vegis, pensaràs que són perles escampades.
 وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثُورًا ﴿٢٠﴾
21. I quan miris, hi veuràs la felicitat i un gran regne.
 وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
22. Portaran vestidures fetes de seda verda i brocat. Se'ls guarnirà amb
 عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ

braçalets d'argent. I el seu Senyor els donarà de beure una beguda pura.

رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

23. "Aquesta és la vostra recompensa, perquè el vostre esforç ha estat valorat".

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيِكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

R.2.

24. En veritat, t'hem revelat l'Alcorà de mica en mica.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

25. Espera, doncs, amb paciència el judici del teu senyor, i no cedeixis davant cap d'ells que sigui pecador o desagraït.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

26. Recorda dia i nit el nom del teu Senyor.

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

27. I durant la nit, prostra't davant d'Ell i ensalça la Seva Glòria durant una llarga *part de la nit*.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

28. En veritat, aquests *homes estimen la vida present, i obliden el dia dur* que els espera.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

29. Els hem creat i els hem donat fortalesa física; però quan ho vulguem, podem substituir-los per d'altres com ells.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَرَدَّاهُمْ يَوْمًا أَنَّمَا كُنَّا بَدَلًا لَهُمْ تَجَدِيدًا ﴿٢٨﴾

30. En veritat, això és un Recordatori. Així doncs, aquell que ho vulgui, pot prendre el camí que duu al seu Senyor.

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

31. I no podeu exercir la vostra voluntat, tret que Al·là *així* ho vulgui. En veritat, Al·là és Omniscient, Savi.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

32. Ell fa que aquell que vol entri en la Seva misericòrdia i per als malvats ha preparat un dolorós càstig.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

CAPÍTOL 77

AL-MURSALAT

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Noldeke i Muir situen la revelació d'aquesta Surah, probablement amb encert, al quart any de la Crida. Com altres dels capítols mequins, aquesta Surah tracta també del tema de la Resurrecció i, com a argument per recolzar-lo, addueix la gran revolució espiritual que produeixen els Missatgers divins entre els seus pobles, especialment el meravellós canvi moral forjat pel Sant Profeta en les vides dels degenerats i decadents habitants del desert. L'aparició dels Profetes divins ha estat comparada en la Surah al Dia de la Decisió, quan els homes dolents són destriats dels bons o, per emprar una bella metàfora, quan el gra es destria de la palla. En el Dia de la Decisió, els culpables són castigats i els justos reben la recompensa de les bones accions. la Surah presenta una descripció apta i acurada del càstig -que correspon a les seves accions- que trobaran en el Més Enllà els que desafien i contravenen les lleus divines, i continua descrivint les benediccions i meravelles del paradís que es concedirà a aquells que ajusten les seves vides i conducta d'acord amb aquestes. En suport de la doctrina de la Resurrecció, la Surah al·ludeix també, amb convicció, la conversió de la gota d'esperma en un ésser humà complet i acabat, amb importants poders naturals, que en ell mateix és una meravella de la creació. Cap al final, la Surah presenta als incrèduls la insostenibilitat del seu rebuig de la revelació alcorànica.

☆ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ إِحْدَى وَخَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

AL-MURSALAT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Pels que són enviats lentament,	وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٢﴾
3. I després es guanyen rapidesa i s'embalen,	فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٣﴾
4. I per aquells que escampen allò que cal escampar a fons,	وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ﴿٤﴾
5. I després distingeixen clarament,	فَالْفِرْقَاتِ فَرَقًا ﴿٥﴾
6. I després transmeten el Recordatori,	فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٦﴾
7. I s'absolen de la responsabilitat o per l'avís,	عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٧﴾
8. En veritat, el que s'us ha estat promès passarà.	إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعًا ﴿٨﴾
9. Així, quan es faci que les estrelles perdin <i>la seva</i> llum,	فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٩﴾
10. Quan el cel s'esmicoli,	وَرَأَى السَّمَاءَ فُرِجَاتٍ ﴿١٠﴾
11. Quan les muntanyes s'ensorrin,	وَلَأَذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ﴿١١﴾
12. I quan es faci aparèixer els Misatgers a l'hora fixada,	وَأِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ ﴿١٢﴾
13. Per a quin dia ha estat fixada l'hora <i>d'aquests esdeveniments</i> ?	لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٣﴾
14. Per al Dia de la Decisió.	لِيَوْمِ الْقَضِيِّ ﴿١٤﴾
15. I que et farà conèixer què és el Dia de la Decisió!	وَمَا آذْرُكَ مَا يَوْمُ الْقَضِيِّ ﴿١٥﴾

16. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾
17. És que no vam destruir els pobles anteriors? أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾
18. Ara farem que els segueixin els seus successors. ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٨﴾
19. Així vam tractar certament els culpables. كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾
20. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾
21. És que no us vam crear d'un líquid insignificant? أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢١﴾
22. I el vam col·locar en un lloc segur. فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾
23. Per un període *de temps* conegut? إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٣﴾
24. Així vam mesurar Nosaltres, i que bé vam mesurar! فَقَدَرْنَا مَّا فِى نَعْمِ الْقَدِرُونَ ﴿٢٤﴾
25. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾
26. És que no hem creat la terra perquè hi contingui أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾
27. Els vius i els morts? أَحْيَاءٍ وَأَمْواتًا ﴿٢٧﴾
28. I vam situar-hi altes muntanyes i us vam donar de beure aigua dolça. وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي شِمُوتٍ وَأَشْفَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٨﴾
29. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾
30. "Aneu-hi ara vers el que vau tractar de mentida" اِنطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾

31. "Ai, dirigiu-vos cap a l'ombra que té tres parts" إِنظِلْفُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۖ
32. "Que ni fa ombra ni protegeix de la flama". لَا ظِلِّيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ۖ
33. Treu flames com els castells. إِنهَاتَزِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ ۖ
34. Com si fossin fets de molts camells color coure. كَأَنَّهُ جَمَلَتٌ صُفْرٌ ۖ
35. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ
36. Aquest és un dia en què ells no *podran* parlar. هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۖ
37. Ni se'ls permetrà oferir excuses. وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۖ
38. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ
39. "Aquest és el Dia de la Decisió: us hem aplegat a vosaltres i a tots els pobles anteriors" هَذَا يَوْمُ الْقَضَاءِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَئِينَ ۖ
40. "Si teniu ara qualsevol estratagema, feu-lo servir en contra meva". فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۖ
41. Ai, en aquest dia, d'aquells que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ
- R.2.
42. Els justos estaran *enmig d'ombres* i deus d'aigua. إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۖ
43. I fruits, *tots* els que vulguin. وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۖ
44. "Mengeu i beveu de gust, com a recompensa del que va fer". كُلُوا وَأَشْرَبُوا وَاسْتَبْشِرُوا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ
45. Així, certament, recompensem aquells que fan el bé. إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ

46. Ai, en aquest dia, dels que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾
47. "Mengeu-ne i gaudiu-ne una mica; en veritat, sou els culpables!" كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٣٧﴾
48. Ai, en aquest dia, dels que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾
49. I quan se'ls diu: "Inclineu-vos", no s'inclinen pas. وَرَادَاقْتِيلَ لَهُمْ اذْكُرُوا لَا يَزْكُرُونَ ﴿٣٩﴾
50. Ai, en aquest dia, dels que rebutgen *la veritat!* وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾
51. En quina paraula creuran, doncs, després d'aquesta? فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

CAPÍTOL 78

AL-NABA

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah duu per títol Al-Naba perquè tracta de temes d'importància cabdal. Es a dir, fa referència a la certesa de la Resurrecció, el predomini de l'Alcorà per sobre de totes les Escriptures revelades i de l'Islam sobre totes les altres religions. El Dia de la Decisió, és a dir, el dia en què aquesta afirmació alcorànica esdevingui un fet demostrat, s'esmenta dues vegades en la Surah anterior i es torna a repetir aquí. Segons els comentaristes musulmans, la Surah fou revelada a començament del ministeri del Sant Profeta a la Meca. Noldeke està d'acord amb aquesta opinió autoritzada. Comença amb l'enumeració dels grans dons divins concedits a l'home, i dirigeix l'atenció vers els suggeriments implícits que apunten que ha estat col·locat en aquesta terra per servir un determinat objectiu i que la seva vida aquí és el planter d'un futur etern i que anirà seguida d'un Dia de Comptes. La Surah presenta llavors un breu quadre, però que inspira tenença, d'aquest dia, i una descripció gràfica de les benediccions celestials que esperen al just, i del terrible càstig que trobaran els que rebutgin la Veritat en aquesta vida i en la futura.

AL-NABA

PART 30

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Sobre què s'interrogen entre ells? عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢﴾
3. Sobre les notícies de gran importància, عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٣﴾
4. Sobre el qual discrepen, الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٤﴾
5. No, *ben* aviat sabran. كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
6. No, *ho* direm de nou, aviat ho sabran. ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
7. És que potser no hem fet la terra com un llit, الْمَنْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿٧﴾
8. I les muntanyes com a estaques? وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٨﴾
9. Us hem creat en parelles, وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٩﴾
10. Hem fet del vostre son una font de descans, وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٠﴾
11. Hem fet de la nit un mantell, وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١١﴾
12. I hem fet del dia la font per guanyar-se l'aliment. وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٢﴾
13. Hem creat sobre vosaltres set *cels* potents. وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا ﴿١٣﴾
14. I vam crear *el sol* com un llum brillant. وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٤﴾
15. I vam enviar dels núvols humits aigua que cau en abundància. وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

16. Per fer créixer amb ella el gra i la vegetació.

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٦﴾

17. I jardins amb una vegetació exuberant.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٧﴾

18. En veritat, el Dia de la decisió té l'hora fixada.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٨﴾

19. El dia en què tocarà la trompeta i hi acudireu en unió.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ
أَفْوَاجًا ﴿١٩﴾

20. El cel s'obrirà i *tot ell* es convertirà en portes.

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

21. I es farà que les muntanyes es moguin i es converteixin talment en miratge.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. En veritat, l'Infern està a la posta.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

23. Una llar per als rebels,

لِلطَّغْيِينِ مَا بَأْسًا ﴿٢٣﴾

24. Aquells que hi romandran durant segles.

لِيَبْثُنَ فِيهَا أَخْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. En ell no tastaran ni allò que és fresc ni cap mena de beguda.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. Tret de l'aigua bullent o ben gelada,

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٦﴾

27. Com a justa retribució.

جَزَاءً وَفَاكًا ﴿٢٧﴾

28. En veritat, no van tenir por dels comptes.

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. I van rebutjar de ple els Nostres Senyals.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّابًا ﴿٢٩﴾

30. Però totes les coses les tenim registrades en un Llibre.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣٠﴾

31. Tasteu, doncs, *el càstig*: no us n'augmentarem res, tret del turment.

R.2.

32. En veritat, per als justos serà el triomf.

33. Jardins emmurallats i vinyes,

34. Joves donzelles de la mateixa edat,

35. I copes plenes a vessar,

36. Allà no hi sentiran converses vanes ni falsedats;

37. Una recompensa del teu Senyor, un do d'acord amb els comptes.

38. Senyor dels cels i de la terra, i de tot el que hi ha entre ells, el Clement. No tindran cap dret de dirigir-se a Ell.

39. El dia en què l'Esperit i els àngels romandran dempeus en fileres; no parlaran, tret d'aquell que li ho permeti el *Déu* Clement i que parlarà només sobre el que és just.

40. Serà un dia de veritat. Que aquell qui vulgui, doncs, recorri al seu Senyor.

41. En veritat, Us hem advertit d'un càstig que està a les portes: un dia en què l'home veurà el que van obrar les seves mans, i l'incrèdul dirà: "Tant de bo només fos pols!"

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾

لَا لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٣﴾

وَكَوَاعِبَ أَثْرَابًا ﴿٣٤﴾

وَكَأْسًا مِدْهَانَ ﴿٣٥﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٦﴾

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٧﴾

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الرَّحْمٰنِ لَا يَمُرُّكُوْنَ مِنْهُ خَطَا بًا ﴿٣٨﴾

يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا
لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ اِلَّا مَن اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ
وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٩﴾

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ
اِلٰى رَبِّهِ مٰرَبًا ﴿٤٠﴾

اِنَّا اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا يَّوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُوْلُ
الْكٰفِرُ يَلِيْتَنِيْ كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤١﴾

CAPÍTOL 79

AL-NAZIAT

(Revelat abans de la Hillrah)

Observacions generals

Totes les autoritats competents, incloent-hi Ibn Abbas i Ibn Zubair, estan d'acord en què, com en el capítol anterior, aquesta és una Surah que pertany als primers temps mequins. En aquella Surah es promet als musulmans poder, prosperitat i predomini en el món. En la present Surah s'aclareixen els mitjans i maneres pels quals es poden aconseguir aquestes coses, així com també es tracta dels senyals i trets que assenyalen el compliment imminent d'aquesta promesa. La Surah comença amb una descripció d'alguns dels trets especials de caràcter dels Companys del Sant Profeta i d'altres grups d'home justos que, posant en pràctica aquestes característiques, van aconseguir la glòria, el poder i la victòria. La Surah assenyala després que el poder arribarà als musulmans com a resultat de guerres que abatran el poder dels enemics de l'Islam. S'esmenta el cas del faraó per demostrar que l'oposició a la veritat mai no queda sense càstig. A continuació, se'ns diu que, en l'estat summament dèbil dels musulmans, les profecies sobre un futur gloriós de l'Islam semblaven difícils de complir, però el Gran Déu creà els cels amples i la terra, on hi posà rius, muntanyes i camins elevats. A més a més, tenia el poder de fer possible l'impossible i també era capaç de donar nova vida als morts en un món futur. Cap al final de la Surah, s'afirma que quan tingui lloc el gran Esdeveniment -el triomf suprem de l'Islam o la Resurrecció Final-, els pecadors es cremaran en el foc de l'Infern, però els que han portat una vida de pietat gaudiran de les benediccions del Paradís.

☆ سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

AL-NAZIAT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Peis que es mouen submergits, i s'arrossegueu i empenyen amb el propòsit d'enfonsar,

وَالْتَزَعْتِ عَزَقًا ﴿٢﴾

3. *Per* aquells que es mouen ràpidament pels territoris,

وَالْتَشِطَّتِ نَشِطًا ﴿٣﴾

4. I *per* aquells que recorren àgils llargues distàncies sobre la superfície dels oceans,

وَالشَّيْخَتْ سَبْحًا ﴿٤﴾

5. I pels que rivalitzen entre ells per tenir la supremacia.

فَالشَّيْبَتْ سَبْقًا ﴿٥﴾

6. I aquells que preveuen i executen bé les seves tasques.

فَالْمَدِيرَاتِ أَمْرًا ﴿٦﴾

7. Això succeirà el dia en què tremoli la terra tremolosa,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٧﴾

8. Seguit per un segon tremolament.

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٨﴾

9. En aquest dia tremolaran els cors.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٩﴾

10. Amb la mirada baixa.

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿١٠﴾

11. Diran: "Serem *de debò* tornats al nostre estat anterior?"

يَقُولُونَ ءَأِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١١﴾

12. "Com! Encara que siguem ossos podrits?"

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا تَاجِرَةً ﴿١٢﴾

13. Diuen: "Llavors, seria en veritat un retorn malaguanyat".

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٣﴾

14. Hi haurà només un crit.

فَاتِمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

15. I vet aquí que *tots sortiran* a l'exterior!

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٥﴾

16. T'ha arribat la història de Moisés?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٦﴾

17. Quan el seu Senyor el cridà a la Vall Santa de Tuwa, *tot dient-li*:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٤﴾

18. "Vés al Faraó; s'ha rebel·lat".

إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٨﴾

19. "I digues-li: No *t'agradaria* ser purificat?"

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزْكَى ﴿١٩﴾

20. Jo et guiaré fins al teu Senyor perquè el puguis témer".

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿٢٠﴾

21. Així li mostrà el gran Senyal,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢١﴾

22. Però ell *el* rebutjà i desobeí.

فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢٢﴾

23. Llavors s'apartà *de Moisés*, lluintant *contra ell*.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٣﴾

24. Aplegà *el seu poble* i proclamà,

فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٤﴾

25. Tot dient: "Jo sóc el vostre Senyor, el més excels".

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٥﴾

26. Per això, Al·là va caure sobre ell amb el càstig del Més Enllà i del món present.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَرِ وَالْأُولَى ﴿٢٦﴾

27. En veritat, aquí hi ha una lliçó per al qui tem.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٧﴾

R.2.

28. Sou potser més difícils de crear que el cel que Ell va bastir?

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنِينَهَا ﴿٢٨﴾

29. Ell n'elevà l'alçada i el féu perfecte.

رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٩﴾

30. Ell féu la nit obscura, i en féu sortir l'aurora.

وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾

31. I amb això, va estendre la terra.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣١﴾

32. I a partir d'ella produí l'aigua i les pastures.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٢﴾

33. I féu fermes les muntanyes.

وَالجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٣﴾

34. *Tot això és* una provisió per a vosaltres i per al vostre bestiar.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Però quan arribi el gran desastre,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٥﴾

36. El dia en què l'home recordi *tot* pel que s'ha esforçat,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٦﴾

37. I l'Infern es faci palès per a qui tingui ulls per veure-hi,

وَبُهِرَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Llavors, per a aquell que es rebel·la,

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٨﴾

39. I tria la vida d'aquest món,

وَأَخَّرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

40. El Foc de l'Infern serà certament *la seva* llar.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٠﴾

41. Però per a aquell que tem la compareixença davant el seu Senyor i reprimeix de l'ànima els desitjos dolents,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤١﴾

42. El Jardí serà, en veritat, *la seva* llar.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٢﴾

43. Et demanen per l'Hora: "Quan vindrà?"

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٣﴾

44. Però què hi tens tu a veure?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٤﴾

45. El seu últim coneixement correspon al teu Senyor.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٢٥﴾

46. Tu només ets un Amonestador per al qui el tem.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يَّخْشَاهَا ﴿٢٦﴾

47. En el dia en què el vegin, *se sentiran* com si només haguessin viscut *en el món* un capvespre o una albada?

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِتُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُحْحًا ﴿٢٧﴾

CAPÍTOL 80

ABASA

(Revelat abans de la Hillrah)

Context i tema

Aquesta Surah, com les dues anteriors, es troba entre els capítols revelats a la Meca en els primers anys de la Crida. Noldeke i Muir, a part d'altres autors musulmans, sostenen també aquesta opinió. Cap al final del capítol anterior, es digué al Sant Profeta que la seva obligació es limitava a transmetre al seu poble el Missatge diví. Aquesta Surah comença a tractar l'incident referent a Abd Al-lah ibd Umm Maktum i continua ensenyant una lliçó moral: ni les riqueses mundanes ni el nivell social no determinen el valor real d'una persona, sinó que ho fan la bondat del cor i la seva disposició per escoltar la veritat i acceptar-la. també constitueix un comentari eloqüent de la consideració del Sant Profeta envers les necessitats dels pobres i oprimits. Continua dient que, com que és el darrer Missatge diví per a la humanitat, l'Alcorà serà respectat i llegit arreu del món i serà protegit i reservat. La Surah acaba amb una nota d'advertència als incrèduls. Diu que si rebutgen el Seu Missatge i persisteixen a oposar-se al Sant Profeta, hauran d'enfrontar-se al Dia dels Comptes en què la seva sort serà la misèria, la vergonya i la ignominia. Tanmateix, els creients justos viuran en els Jardins de Felicitat i els seus rostres irradiaran l'alegria i la joia divines.

☆ سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

ABASA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
2. Ell arrufà les celles i s'apartà. عَبَسَ وَتَوَلَّى ٢
3. Perquè va anar a ell el cec. أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ٣
4. Però, què et fa suposar que ell busqui purificar-se a ell mateix? وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ٤
5. O que faci cas i li beneficiï el Recordatori? أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ٥
6. Quant al que es mostra indiferent desdenyosament, أَمَّا مَنْ اسْتَعْصَى ٦
7. A ell has de parar-li atenció. فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ٧
8. Encara que no n'ets el responsable, si no es purifica. وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى ٨
9. Però aquell que s'afanya a acudir a tu, وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ٩
10. I tem Déu, وَهُوَ يَخْشَى ١٠
11. A aquest el desatens. فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ١١
12. No! En veritat, és un Recordatori. كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١٢
13. Aquell que ho vulgui, li pari, doncs, atenció, فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهَا ١٣
14. En fulles venerades, فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ١٤
15. Exaltades, purificades, مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ١٥
16. En mans d'escriptors, بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٦

تذكرة

17. Nobles i virtuosos, كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۞ [14]
18. Que la ruïna caigui sobre l'home.
Que ingratius és! تَبَدَّلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۞ [15]
19. De què el crea Ell? مِنْ آتِي شَيْءٍ خَلَقَهُ ۞ [16]
20. D'una gota d'esperma! El crea i li
dóna les mides. مِنْ نُطْفَةٍ فَخَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۞ [17]
21. Després, li facilita el camí. ثُمَّ السَّبِيلَ يَسِّرَهُ ۞ [18]
22. Aleshores, el fa morir i li concedeix
una tomba. ثُمَّ آمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۞ [19]
23. I més endavant, quan Li plagui, el
ressuscitarà de nou. ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۞ [20]
24. No! Encara no ha fet el que Ell va
ordenar fer. كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۞ [21]
25. Doncs bé, que l'home consideri el
seu aliment; فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۞ [22]
26. Com farem davallar l'aigua en
abundància. أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۞ [23]
27. Després vam partir la terra - amb
una esquerda justa. ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۞ [24]
28. A l'instant, hi fem créixer el gra, فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۞ [25]
29. Vinyes i verdures, وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۞ [26]
30. Oliveres i palmeres. وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۞ [27]
31. Jardins emmurallats amb una
plantació espessa. وَحَدَّ آثَاقًا غُلْبًا ۞ [28]
32. I fruites i herbes. وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۞ [29]

33. Com a provisió per a vosaltres i el vostre bestiar,

مَتَاعًا لَكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

34. Però quan arribi el crit eixordador,

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٤﴾

35. El dia en què l'home s'apartarà del seu germà,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾

36. De la seva mare i del seu pare.

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾

37. I de la seva esposa i deis seus fills,

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. En aquest dia, tots els homes d'entre ells tindran prou preocupacions com per fer-ho indiferent als altres.

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٨﴾

39. En aquest dia, alguns rostres apareixeran radiants,

وَجُوهًا يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. Amb somriures, alegres!

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. I en aquest dia, alguns rostres duran pols al damunt,

وَجُوهًا يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. Les tenebres els cobriran.

تَرْهَقَهَا قَتْرَةٌ ﴿٤٢﴾

43. Aquests són els que no hi van creure, i van ser malvats.

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٣﴾

CAPÍTOL 81

AL-TAKWIR

(Revelat abans de la Hilirah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada al començament del període mequí, segurament a l'any sisè de la Crida o fins i tot abans. Els capítols anteriors havien tractat el tema de la Resurrecció i de la gran i meravellosa revolució que el Sant Profeta va produir entre el seu poble, també anomenada en l'Alcorà "resurrecció". Aquesta "resurrecció" havia de succeir dues vegades: primer, amb l'aparició mateixa del Sant Profeta; després, amb el seu Segon Adveniment en la persona d'un Representant seu (el Messies Promès i Mahdi), al qual es fa clara referència a 62:4. Del que parla aquesta Surah és d'aquest segon renaixement de l'Islam en mans del Messies Promès i dels grans canvis que havien de tenir lloc en la seva època.

Comença amb una descripció d'aquests canvis i segueix amb una ràpida referència a la degeneració moral dels musulmans en aquella època i a les seves causes. Després, acaba amb una nota d'optimisme i alegria per a ells, fent-los la promesa que finalment la nit de la degradació dels musulmans obrirà pas a l'alba del seu èxit, perquè l'Islam, en ser el darrer Missatge de Déu per a tota la humanitat, haurà de tenir permanència.

☆ سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-TAKWIR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Quan el sol sigui embolcallat,	وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿٢﴾
3. Quan les estrelles s'enfosqueixin,	وَإِذَا النُّجُومُ اتَّكَدَرَتْ ﴿٣﴾
4. Quan les muntanyes siguin desplaçades,	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٤﴾
5. Quan les camelles, prenyades en el seu desè mes, siguin abandonades,	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٥﴾
6. Quan les bèsties siguin aplegades,	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٦﴾
7. Quan es facin que els mars flueixin, <i>un dins l'altre</i> ,	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٧﴾
8. Quan els homes siguin aplegats,	وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ﴿٨﴾
9. I quan s'interrogui la nena enterrada viva,	وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٩﴾
10. Per quin crim la van matar?	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿١٠﴾
11. Quan els Llibres s'escampin a la llunyania,	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١١﴾
12. Quan el cel quedi nu,	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾
13. Quan el Foc sigui atiat,	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٣﴾
14. I quan el Jardí sigui apropiat,	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِقَتْ ﴿١٤﴾
15. Llavors tota ànima sabrà el que ha presentat,	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

16. No! Cridaré com a testimoni els planetes que s'enretiren, قَلَّا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۙ
17. Avancen i *després* s'amaguen. الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۙ
18. I *cridaré com a testimoni* la nit quan desapareix, وَالَّيْلِ إِذَا عَشْعَسَ ۙ
19. I l'alba quan comença a encoratjar, وَالضُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۙ
20. Que aquesta és, en veritat, la paraula *revelada* d'un noble Missatger, إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۙ
21. Posseïdor de poder, establert en la presència del Senyor del Tron, ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۙ
22. Obeït allà i fidel a *la seva* confiança. مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۙ
23. I el vostre company no és boig. وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۙ
24. Ell, certament, El va veure en l'horitzó clar. وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۙ
25. I no és gasiu amb l'invisible. وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۙ
26. Ni aquesta és la paraula de Satanàs, el rebutjat. وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۙ
27. On, doncs, us dirigiu? فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۙ
28. Només és un Recordatori per a tots els mons. إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۙ
29. Per a aquells de vosaltres que vulguin caminar rectes. لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۙ
30. Mentre que no volgüeu *cap altra cosa* tret que *la* vulgui Al·là, el Senyor dels mons. وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۙ

CAPÍTOL 82 AL-INFITAR

(Revelat abans de la Hillrah)

Observacions introductòries

La Surah és tan semblant en estil i matèria a l'anterior, que és com si fos el seu homòleg, però amb un nom separat. Una característica de l'Alcorà és, en vista de la seva importància, agafa determinades parts del text d'una Surah concreta i, per cridar l'atenció en el tema tractat en les part separades, i també perquè es puguin recordar fàcilment aquestes parts, els dóna un nom i individualitat diferents. En especial, la Surah tracta de les condicions que prevaldrien en els Últims Dies, quan les doctrines i la manera de viure cristians deixen una forta empremta en la conducta i en els conceptes dels pobles no cristians, especialment els musulmans. Totes les profecies esmentades en la Surah s'han complert literalment. Fou revelada a la Meca en els primers anys de la Crida, al voltant de l'època de la revelació del capítol precedent.

☆ سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-INFITAR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Quan el cel es divideixi a trossos, اِذَا السَّمَاءُ اِنْفَطَرَتْ ﴿٢﴾
3. Quan les estrelles es dispersin, وَاِذَا الْكَوْكَبٰتُ اِنْتَثَرَتْ ﴿٣﴾
4. Quan els oceans flueixin *en canals*, وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٤﴾
5. I quan s'obrin les tombes, وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٥﴾
6. Totes les ànimes sabran *aleshores* el que han enviat per endavant i el que han deixat enrere. عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٦﴾
7. Oh home, què t'ha envalentit contra el teu Senyor Clement? يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِیْمِ ﴿٧﴾
8. Aquell que et creà i després et perfeccionà, donant-te de tot? الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٨﴾
9. En quantes formes Li agradà, et modelà. فِيۤ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٩﴾
10. No, però negueu el Judici. كَلَّا بَلْ تُكَدِّرُوْنَ يٰۤاَلٰدِیْنِ ﴿١٠﴾
11. Però hi ha guardians sobre vosaltres. وَ اِنَّ عَلَیْكُمْ لَحٰفِظِیْنَ ﴿١١﴾
12. Registradors il·lustres. كِرٰمًا كَاتِبِیْنَ ﴿١٢﴾
13. Que saben *tot* el que feu. یَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿١٣﴾
14. En veritat, el virtuós estarà en la felicitat. اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِیۤ نَحِیْمٍ ﴿١٤﴾
15. I el pervers estarà en l'Infern. وَ اِنَّ الْفٰجِرَ لَفِیۤ جَحِیْمٍ ﴿١٥﴾

16. Allà es cremaran en el Dia del Judici.

يَصْلَوْنَ نَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. I no podran escapar-ne.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Què et farà conèixer el que és el Dia del Judici?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Una altra vegada, què et farà conèixer el que és el dia del Judici?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. El dia en què una ànima no tindrà cap poder per fer res per una altra ànima! I el manament, en aquest dia, pertanyerà a Al·là.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

CAPÍTOL 83

AL-MUTAFFEFIN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah comença amb una severa condemna per l'ús de falses mesures i pesos per enganyar els homes. Segons una opinió autoritzada, fou revelada a començaments del període mequí. Noldeke i Muir situen la seva revelació cap al quart any de la Crida. La Surah anterior va acabar amb una advertència als incrèduls avisant-los que hauran de retre comptes de les seves accions i reparar ells mateixos la seva pèrdua espiritual, ja que no els servirà el sacrifici o intercessió de ningú en el Dia del Judici. En la Surah anterior es van discutir les relacions de l'home amb el seu Creador. En aquesta, en canvi, s'insisteix en les relacions de l'home amb els seus semblants, amb especial èmfasi a la cruel explotació per part de les nacions poderoses dels pobles més febles i menys desenvolupats, després de privar-los de la seva llibertat d'acció. Acaba amb una nota d'ènèrgica advertència als pobles injustos i deshonestos, fent-los saber que no quedaran sense càstig. El Dia dels Comptes els espera tot el seu espant i severitat.

AL-MUTAFFEFIN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
2. Ai de tots aquells que donen una mesura escassa! وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿٢﴾
3. Aquells que, quan prenen la mida dels altres, satisfan la mesura. الَّذِيْنَ اِذَا اٰكْتَالُوْا عَلٰى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٣﴾
4. Però quan mesuren els altres o els pesen, *els* donen menys. وَ اِذَا حَاكَلُوْهُمْ اَدْوَارًا يُّخْسِرُوْنَ ﴿٤﴾
5. No saben aquests *homes* que seran ressuscitats? اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَتَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٥﴾
6. En un dia terrible. لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦﴾
7. El dia en què la humanitat comparèixerà davant el Senyor dels mons? يَوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾
8. No! El registre dels malvats està en el Siyyin. كَلَّا اِنَّ كِتٰبَ الْفَجٰرِ لَكٰفِيٌّ سٰجِدِيْنَ ﴿٨﴾
9. I qui et podrà donar a conèixer el que és el Siyyin? وَمَا اَدْرٰكَ مَا سٰجِدِيْنَ ﴿٩﴾
10. És un Llibre escrit *de manera completa*. كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿١٠﴾
11. Ai, en aquest dia, dels qui rebutgen! وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾
12. Aquells que neguen el dia del Judici! الَّذِيْنَ يٰكْذِبُوْنَ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾
13. Però ningú no el nega tret dels transgressors, els pecadors. وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اٰثِمٍ ﴿١٣﴾

14. *Que*, quan se'ls reciten els Nostres Senyals, diuen: "Fauls dels antics!"
 إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾
15. No és així, però el que han guanyat els rosega els cors.
 كَلَّا بَلْ عَزَّ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾
16. No, en veritat se'ls impedirà la visió del seu Senyor en aquest dia.
 كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾
17. Llavors, en veritat s'abusaran a l'Infern.
 ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾
18. I se'ls dirà: "Això és el que acostumàveu a rebutjar".
 ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾
19. No! Però el registre del virtuos està certament en Il-liyyin.
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾
20. I què et donarà a conèixer el que és Il-liyyun?
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾
21. És un Llibre escrit de manera completa.
 كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾
22. Els elegits de Déu seran els seus testimonis.
 يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
23. En veritat, els virtuosos *estaran* en les delícies.
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾
24. *Reclinats* damunt el llit, tot mirant-s'ho.
 عَلَى الْأَرَائِكِ سَاظِرُونَ ﴿٢٣﴾
25. Trobaràs als seus rostres la frescor de la felicitat.
 تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾
26. Se'ls donarà de beure, d'una beguda pura i segellada.
 يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾
27. El segell de la qual es farà amb mesc, que aspirin això els que aspiren.
 خِتْمُهُ مِسْكَ دَرِيٍّ ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَّا فَسِ الْمُمْتَنِّفَسُونَ ﴿٢٦﴾

28. I es suavitzarà amb l'aigua de Tasmin,

وَمَرَّاجُهُ مِنْ تَسْمِينٍ ﴿٢٨﴾

29. I de la seva deu beuran els elegits.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Els culpables solien burlar-se dels creients.

لِنَّ الَّذِينَ أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
أَمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. I quan passaven prop d'ells, es feien senyals entre ells.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٣١﴾

32. I quan tornaven amb les seves famílies, hi tornaven exultants.

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

33. I quan els veien, comentaven: "Aquests són, en veritat, els extraviats!"

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾

34. Però no van ser enviats com a guardians seus.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٤﴾

35. En aquest dia, doncs, seran els creients els que es riuran dels incrèduls.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

36. Asseguts sobre el llits, tot mirant-s'ho.

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. És que *no* estan els incrèduls pagats com cal pel que van fer?

هَلْ ثَوَّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

CAPÍTOL 84

AL-INSHIQAQ

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com els tres capítols anteriors, aquest fou revelat al començament del període mequi. Aquests quatre capítols són molt semblants quant a estil, composició i tema. Noldeke i Muir estan d'acord amb els estudiosos musulmans sobre la data primerenca de la revelació. En efecte, completa la cadena de Surahs de les quals formen part els tres capítols anteriors. Cap al final de l'últim capítol es va advertir als incrèduls en termes solemnes que el seu poder desapareixeria i la seva glòria s'esvaniria. En aquest capítol, tanmateix, s'afirma que la fe ocuparà el lloc de la incredulitat i que, de les ruïnes de l'ordre antic, decrepít i decadent, sorgiria un nou ordre, vigorós i vibrant. La Surah continua el tema de la Surah Al-Infitar, ja que la Surah Al-Tatfif intermèdia és només la seva perllongació. La Surah Al-Infitar hauria començat amb el tema de la divisió del cel a trossos, i aquesta Surah comença amb una expressió anàloga, amb la diferència que mentre que en Al-Infitar la divisió del cel a trossos es relacionava amb les falses doctrines del Cristianisme, aquí es parla del descens de la revelació divina i de l'aparició i extensió de les ciències espirituals. Per tant, amb els tres capítols anteriors, aquesta Surah forma una cadena de capítols que tracten el tema del renaixement de l'Islam en els Últims Dies i dels pecats i iniquitats del període anterior. De manera específica, parla del renaixement de l'Islam, mentre que els capítols anteriors tractaven sobretot de la corrupció i immoralitat cristianes.

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-INSHIQAQ

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Quan el cel esclati a trossets, اِذَا السَّمَاءُ اِنْشَقَّتْ ﴿٢﴾
3. I doni orelles al seu Senyor -i això li correspon a ella. وَاذِ نَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٣﴾
4. I quan la terra s'estengui, وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ﴿٤﴾
5. I tregui enfora *tot* el que hi guarda, i així es quedi buida; وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٥﴾
6. I doni orelles al seu Senyor, i *això* li correspon a ella. وَاذِ نَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٦﴾
7. Tu, oh home, que treballes certament per comparèixer davant el teu Senyor, amb un treball dur, llavors El trobaràs. يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٧﴾
8. I pel que fa a aquell, a qui se li ha donat el llibre *del registre* a la dreta, فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهُ بِيَمِيْنِهِ ﴿٨﴾
9. Aviat tindrà un compte benèvol, فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيْرًا ﴿٩﴾
10. I tornarà a la seva família, content, وَيُنْقَلِبُ اِلَىٰ اَهْلِهِ مَسْرُوْرًا ﴿١٠﴾
11. Però quant a aquell a qui se li lliuri el llibre *del registre* rere l'esquena, وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهُ وَّرَآءَ ظَهْرِهِ ﴿١١﴾
12. Aviat clamarà per la destrucció, فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ﴿١٢﴾
13. I cremarà en un Foc ardent. وَيَضَلٰى سَجِيْرًا ﴿١٣﴾
14. En veritat, *abans d'això*, vivia feliç entre la seva família. اِنَّهٗ كَانَ فِىٰ اَهْلِهِ مَسْرُوْرًا ﴿١٤﴾

15. En veritat, pensava que mai no tornaria a Déu.

لَيْسَ ظَنُّكَ أَن لَّنْ يَّحْضُرَ ۙ

16. Sí, certament el seu Senyor ho veu molt bé.

بَلْ لَّيْسَ بِرَأْسِ رَّبِّكَ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۙ

17. Però no! Crido com a testimoni el capvespre.

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۙ

18. I la nit i tot el que ella enbolcalla.

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۙ

19. I la lluna quan esdevé pleniluni.

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۙ

20. Perquè passeu, de ben segur, d'una a altra fase.

لَتَنزَكِبَنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۙ

21. Per tant, què els passa que no creuen?

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۙ

22. I quan no se'ls recita l'Alcorà, no s'inclinen amb submissió?

ۙ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۙ

23. Ans el contrari, aquells que no creuen, *el* rebutgen.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۙ

24. Però Al·là sap molt bé el que guarden amagat *al cor*.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۙ

25. Dona'ls, doncs, la notícia d'un càstig dolorós.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۙ

26. Però *quant a* aquells que creuen i fan el bé, la seva serà una recompensa inesgotable.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۙ

CAPÍTOL 85

AL-BURULL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada a la Meca en els primers anys de la Crida. La seva relació amb la Surah anterior prové del fet que en aquella Surah s'invocava a la lluna plena com a testimoni i, en aquesta, s'invocuen "mansions d'estrelles" i "el dia promès" per servir a aquesta mateixa finalitat. El "Burull" o "mansions d'estrelles" poden representar els dotze reformadors divins (*Mulladdids*), cadascun dels quals fou suscitat al començament de cada segle de la Hillrah, i el Dia Promès representa el segle catorzè de la Hillrah. La Surah sembla assenyalar la greu persecució que patirien els seguidors del Messies Promès i acaba dient encertadament que, com que en el seu temps la integritat de l'Alcorà com a Paraula revelada de Déu seria atacada des de totes bandes, en especial pels escriptors cristians, dedicaria totes les seves energies i grans poders atorgats per Déu a rebutjar els seus atacs i demostrar la seva infal·libilitat i inviolabilitat.

☆ سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوْعٌ

AL-BURULL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Pel cel que té mansions d'estrelles. وَالسَّمٰوٰتِ ذٰتِ الْبُرُوْجِ ﴿٢﴾
3. I pel Dia Promès. وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٣﴾
4. Pel que dóna testimoni i per aquell del qual es dóna testimoni. وَشَٰهِدٍ وَّ مَّشْهُوْدٍ ﴿٤﴾
5. Maleït sigui el poble de les trinxeres. قَتِيْلَ اَصْحٰبِ الْاُخْدُوْدِ ﴿٥﴾
6. El foc *alimentat* amb combustible. التَّارِذٰتِ الْوَقُوْدِ ﴿٦﴾
7. Quan es van asseure a la vora, اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٧﴾
8. I van ser testimonis del que ells van fer als creients. وَهُمْ عَلٰی مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٨﴾
9. I només es van venjar d'ells perquè creien en Al·là, el Totpoderós, el Mereixedor de lloança, وَمَا نَقْمُوْا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ﴿٩﴾
10. Aquell al qual li pertany el regne dels cels i de la terra, perquè Al·là és Testimoni de totes les coses. الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِیْدٌ ﴿١٠﴾
11. Aquells que van perseguir els homes i dones creients, i després no se'ns penedeixen, per a ells hi haurà en veritat el càstig del foc. اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوْا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذٰبٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذٰبُ الْحَرِيْقِ ﴿١١﴾
12. Però aquells que creuen i fan bones obres, per a ells hi haurà Jardins per on corren rius. Aquest és el gran triomf. اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ ذٰلِكَ الْقَوْرُ الْكَبِيْرُ ﴿١٢﴾
13. En veritat, el rigor del teu Senyor és sever. اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٣﴾

14. Ell és Qui inicia i repeteix. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾
15. Perquè Ell és el Màxim Indulgent, el Que estima. وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٥﴾
16. El Senyor del Tron, el Senyor de l'Honor. ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٦﴾
17. Un veritable Executor de la Seva Voluntat. فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾
18. No et va arribar la història dels exèrcits? هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٨﴾
19. Del Faraó i de Zamud? فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١١﴾
20. No, però aquells que no creuen *persisteixen* a rebutjar *la veritat*. بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٠﴾
21. I Al·là els encercla d'una manera que ells no se n'adonen. وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿١٧﴾
22. No, però es tracta d'un Alcorà gloriós. بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢٢﴾
23. En una taula *ben* guardada. سَجْدًا فِي لَوْحٍ مَّخْفُوظٍ ﴿٢٣﴾

CAPÍTOL 86

AL-TARIQ

(Revelat abans de la Hilrah)

Data de la revelació i context

L'opinió musulmana més autoritzada situa la Surah en el primer període del ministeri del Sant Profeta. Noldeke i Muir, entre els estudiosos europeus, estan d'acord amb aquesta opinió. Es tracta del darrer de la sèrie de capítols que van començar amb la Surah Al-Infitar. En tots aquests capítols, el versicle inicial, en una o altra forma, dona un argument en suport de l'afirmació del Reformador dels Últims Dies. La Surah intermèdia, Al-Tatfif, amb un començament diferent és, en realitat, part de la Surah Al-Infitar. Aquesta Surah continua i completa els temes que van ser tractats en la Surah Al-Infitar i en els capítols següents, i serveix com una espècies de *Barzaj* entre els capítols que la precedeixen i aquells que la segueixen. A partir d'aquesta Surah, comença un nou tema.

☆ سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-TARIQ

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Pel cel i el Visitant de la Nit, وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾
3. I què et farà entendre què és el Vigilant de la Nit? وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾
4. És l'estrella de brillantor fulgurant. النُّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾
5. No hi ha cap ànima que no tingui un guardià sobre ella. إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَعَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾
6. Que l'home pensi, doncs, de què ha estat creat, فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾
7. És creat d'un líquid expulsat, خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾
8. Que surt d'entre els ronyons i les costelles. يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٨﴾
9. En veritat, Ell té el poder per tornar-ho a la vida. اِنَّهُ عَلٰى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾
10. En el dia en què es revelaran els secrets. يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿١٠﴾
11. Llavors, no tindrà forces, ni nigu que l'ajudi. فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾
12. Pels cels, que sempre tornen (amb la pluja). وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١٢﴾
13. I per la terra que s'obre deixant pas a l'herbatge. وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٣﴾
14. En veritat, és una Paraula decisiva, اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَضْلٌ ﴿١٤﴾

15. I no xerrameca inútil.

وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿١٥﴾

16. En veritat, tramen alguna cosa.

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٦﴾

17. Però jo també preparo com a resposta un altre pla.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٧﴾

18. Dóna, doncs, temps als incrèduls.
Ai, dóna'ls una mica més de temps.

فَمَهْلُ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهَلُهُمْ رُوْدًا ﴿١٨﴾

CAPÍTOL 87

AL-ALA

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la Revelació i context

Aquesta Surah fou revelada al començament del ministeri del Sant Profeta a la Meca. A més de la majoria dels comentaristes de l'Alcorà, Muir i Noldeke sostenen aquesta opinió. Muir situa la revelació després del capítol 78, mentre que alguns estudiosos musulmans li atorguen el vuitè lloc en l'ordre cronològic de la revelació de l'Alcorà. La Surah anterior havia acabat amb la nota que deia que l'Alcorà és un codi complet i perfecte de lleis divines, del tot capaç de respondre a les necessitats i condicions de tota la humanitat, i que en cap moment patiria canvis, abrogació o interpolació. Aquesta afirmació alcorànica dona origen a la pregunta natural i inevitable del perquè de la necessitat d'un nou reformador, al qual es feu referència en els capítols anteriors, davant la presència d'una revelació tan completa i perfecta, aquesta Surah respon a aquesta important qüestió.

En la Surah Al-tariq es va dir també que el desenvolupament de l'home travesa períodes alternatius d'alts i baixos. Aquest fet dona també peu a una altra pregunta igual d'important: la de si després de la revelació d'una Llei, completa en tots els aspectes, el progrés ha de ser naturalment uniforme o ininterromput. Lliure de qualsevol possibilitat de retrocés. En aquest cas, per què no es revelà una Shariah completa al començament del món? Per què es va postergar fins a l'època del Sant Profeta? La Surah respon també a aquesta pregunta. També té un altre vincle important amb el capítol anterior. En l'altra Surah es va afirmar que l'home neix d'un fluid que brolla dels ronyons del seu pare i rep el seu aliment del pit de la mare. Això era un punt subtil del procés gradual de desenvolupament físic de l'home. Se'ns diu que, com passa en el desenvolupament físic, l'espiritual és també gradual. El Sant Profeta solia recitar aquesta Surah i la següent en les pregàries del Divendres i de Id.

☆ سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-ALA

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Glorifica el nom del teu Senyor, l'Altíssim. سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿٢﴾
3. Qui crea i perfecciona. الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣﴾
4. Qui designa i guia. وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٤﴾
5. I Qui fa sorgir les pastures. وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٥﴾
6. Que després converteix en fullaraca negra i podrida. فَجَعَلَهُ عُتُقًا أَخْوَى ﴿٦﴾
7. T'ensenyarem l'Alcorà i no l'oblidaràs. سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنسَى ﴿٧﴾
8. Tret que no ho vulgui Al·là. En veritat, Ell sap *el que està* al descobert i el que està amagat. إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٨﴾
9. I et donarem *tota mena de* facilitats. وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ﴿٩﴾
10. Segueix, doncs, avisant-los; en veritat, l'amonestació és profitosa. فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى ﴿١٠﴾
11. Aquell que tem aviat posarà l'orella. سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى ﴿١١﴾
12. Però els rèprobes s'apartaran d'ella. وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١٢﴾
13. Aquell que ha d'entrar al gran Foc. الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٣﴾
14. I després no morirà ni viurà en ell. ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٤﴾

15. En veritat, aquell que *de debò* prospera és qui es purifica.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۵

16. I recorda el nom del seu Senyor i li ofereix pregàries.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝۱۶

17. Però vosaltres preferiu la vida d'aquest món,

بَلْ تُوْثِرُوْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝۱۷

18. Encara que el Més Enllà sigui millor i de més durada,

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝۱۸

19. Això és, en veritat, *el que s'ensenyà* en les Escripures anteriors,

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝۱۹

20. Les Escripures d'Abraham i Moisès.

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝۲۰

CAPÍTOL 88

AL-GHASHIYAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah, com l'anterior, fou revelada a la Meca en els primers anys. Alguns dels primers estudiosos més eminents, com Ibn Abbas i Ibn Zubair, sostenen aquesta opinió. El conegut orientalista alemany, Noldeke, la situa en el quart any de la Crida. Aquest, i alguns dels capítols anteriors, tracten de la vida col·lectiva de la Comunitat Musulmana en l'època del Sant Profeta, i també dels Últims Dies. aquesta és la raó per la qual el Sant Profeta acostumava a recitar-lo generalment en les pregàries del Divendres i del Id. En alguns capítols anteriors es va afirmar que l'Islam mai no prosperarà si només es fan servir mitjans materials. Quan els musulmans defalleixen i es degradin, i l'Alcorà, per dir-ho d'alguna manera, ascendeixi al cel, apareixerà un Reformador Diví que el tornarà a terra i farà que els seus principis i ideals brillin amb glòria esplendorosa. També s'afirmà que l'Islam continuarà tenint, a totes les èpoques, seguidors sincers i devots que predicaran i difondran el Seu Missatge, i sorgiran també altres circumstàncies impredecibles que contribuiran notablement al seu progrés i prosperitat.

En aquesta Surah s'afirma que els musulmans hauran de fer front a greus oposicions i a una cruel persecució, i després de resistir pacientment la prova, aconseguiran l'èxit. Encara que la Surah tracta sobretot de les vicissituds per les quals hauran de passar els musulmans en aquesta vida, també fa referència, com indica el seu nom, al Dia de la Resurrecció. En el Dia dels Comptes, tant en aquesta com en la vida futura, quan es preparen les balances, alguns rostres miraran humiliats a terra, coberts amb la desgràcia i la humiliació; D'altres brillaran d'alegria, satisfets dels resultats dels seus treballs.

☆ سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-GHASHIYAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱
2. És que no t'ha arribat la notícia de la <i>desgràcia</i> aclaparadora?	هَلْ أَتَاكَ خَبْرُ الْغَاشِيَةِ ۝۲
3. En aquest dia, <i>alguns</i> rostres estaran abatuts.	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝۳
4. penosos, esgotats.	عَامِلَةٌ تَأْتِي بَصِيرَةٌ ۝۴
5. Entraran en Foc ardent.	تَضَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝۵
6. I se'ls donarà de beure d'una font bullent.	تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَرْنَبِيَّةٍ ۝۶
7. No tindran menjar, tret d'herba seca, amarga i plena d'espines.	لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝۷
8. No els engreixarà ni els sadollarà.	لَا يُشْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۸
9. I en aquest dia, <i>alguns</i> rostres apareixeran amb un somriure.	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَأْتِيهِمْ أَغْمَةٌ ۝۹
10. Molt complaguts amb els seus afanys.	لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝۱۰
11. En un jardí elevat.	فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۱
12. On no hi sentiràs converses vanes.	لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝۱۲
13. Allà hi ha una deu d'aigua que flueix.	فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۳
14. Allà hi ha llits elevats.	فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝۱۴
15. Copes convenientment col·locades.	وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۵

16. Coixins disposats *amb gust*.
 وَ تَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١١﴾
17. I estores esteses *amb elegància*.
 وَ زَرَابِيُّ مَبِثُوثَةٌ ﴿١٢﴾
18. És que no es fixen en com ha estat creat el camell?
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْرِيلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٨﴾
19. I en com ha estat elevat el cel?
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٩﴾
20. I en com han estat plantades les muntanyes?
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿٢٠﴾
21. I en com està estesa la terra?
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢١﴾
22. Amonesta, doncs, perquè no ets altra cosa que un Amonestador.
 فَذَكِّرْهُ إِنَّهُ أَنتَ مَذْكُرٌ ﴿٢٢﴾
23. Tu no ets un vigilant d'ells.
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَوِّرٍ ﴿٢٣﴾
24. Però aquell que se n'aparti i deixi de creure.
 إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَ كَفَرَ ﴿٢٤﴾
25. Al·là el castigarà amb el més gran dels càstigs.
 فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٥﴾
26. A Nosaltres serà certament el retorn.
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٦﴾
27. I llavors, en veritat, davant Nosaltres hauran de retre comptes.
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٧﴾

CAPÍTOL 89

AL-FALLR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquest capítol fou una de les primeres Surahs revelades a la Meca. D'acord amb les dades històriques, sembla que la seva revelació data d'algun moment del quart any de la Crida. Noldeke la situa immediatament després de Al-Ghashiyah, el qual també fou revelat en el quart any. La Surah inclou una doble profècia que s'aplica primer al Sant Profeta i després al Messies Promès. En una bella al·legoria, la Surah fa al·lusió als deu últims anys de la vida de tribulacions del Sant Profeta a la Meca i a la seva emigració a Medina, acompanyat pel seu Company més fidel, Abu Bakr, i al primer any de la seva vida a Medina, la qual era plena de tensions i pressions. La Surah també es podria considerar que fa referència a la decadència de l'Islam durant els deu segles després dels seus primers tres-cents anys d'èxit uniforme, i a la aparició del Messies Promès, i també al primer segle de proves i tribulacions per a la seva missió i seguidors. Després d'aquesta breu descripció al·legòrica de les vicissituds i fluctuacions de la sort de l'Islam a l'època del Sant Profeta i del Messies Promès, la Surah esmenta el cas del faraó com a representant de l'oposició que troba sempre la causa de la Veritat. L'oposició a la Veritat (afirma la Surah també) neix de l'acumulació de poder i riqueses en mans d'una classe particular, i el mal ús de la riquesa i l'autoritat que ella dona, provoquen la seva decadència i destrucció. La Surah acaba assenyalant que només algunes persones afortunades accepten el Missatge diví. Caminant pel camí de la justícia, aconsegueixen el vist-i-plau de Déu i, en conqüència, gaudeixen d'una total immunitat contra la por a fracassar o a defallir. A continuació, després d'unir-se a la companyia del Seu Elegit, entren al Cel.

☆ سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّمَلَةِ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-FALLR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسْمِ اللّٰهَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Per l'Aurora, وَ الْفَجْرِ ﴿٢﴾
3. Les Deu Nits, وَ كَيْلِ عَشْرِ ﴿٣﴾
4. El Parell i el Senar, وَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٤﴾
5. I la Nit, quan s'acosta *al seu final*, وَ الْيَلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٥﴾
6. No hi ha en això una prova evident per a l'home que té coneixement? هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِكْمٍ ﴿٦﴾
7. No has vist com el teu Senyor va tractar els Add? اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾
8. *La tribu d'Iram* que tenien edificis elevats? اِرَمَ ذَاتِ الْاَعْمَادِ ﴿٨﴾
9. D'edificis com aquests no n'hi ha cap igual creat a la terra. الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ فِيْهَا فِي الْاِلَادِ ﴿٩﴾
10. I *als Zamud* que van foradar les roques a la vall, وَ ثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١٠﴾
11. I *al Faraó*. Senyor de camps extensos, وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١١﴾
12. Que van transgredir a la terra. الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْاِلَادِ ﴿١٢﴾
13. Forjant-hi una gran corrupció, فَا كْفُرُوا فِيْهَا الْفَسَادِ ﴿١٣﴾
14. El teu Senyor féu caure, doncs, sobre ells el fuet del càstig. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾
15. En veritat, el teu Senyor està vigilant. اِنَّ رَبَّكَ لَبَآئِمْرَصًا ﴿١٥﴾

16. I quant a l'home, quan el seu Senyor el posa a prova, l'honora i li concedeix favors, ell diu: "El Meu Senyor m'honora".

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
فَاكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٦﴾

17. Però quan Ell el posa a prova i el limita *els seus mitjans de subsistència*, diu: "El Meu Senyor m'ha envilit".

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٧﴾

18. No, *el que passa és que* no honreu l'orfe.

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٨﴾

19. Ni us animeu entre vosaltres per donar de menjar als pobres.

وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٩﴾

20. Devoreu tota l'herència *dels altres*.

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِ الْأَكْلَ لَمَّا ﴿٢٠﴾

21. I estimeu la riquesa amb amor excessiu.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

22. No, quan la terra esclati ben fort,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

23. I vingui el teu Senyor i també els àngels disposats en fileres les unes rere les altres.

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

24. I l'Infern sigui apropat en aquest dia; aquest dia l'home recordarà, però de què li servirà el seu record?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ لَا يَوْمَئِذٍ
يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٤﴾

25. Ell dirà: "Tan de bo hagués enviat *algunes bones obres* per a la meua vida *aquí!*"

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ رِحَايَ ﴿٢٥﴾

26. Així doncs, en aquest dia ningú no podrà castigar amb un càstig com el Seu.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. I ningú no podrà oblidar amb la Seva obligació,

وَلَا يُؤْنِقُ يُنَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٧﴾

28. I tu, oh ànima en pau!

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٣٨﴾

29. Torna al teu Senyor satisfeta *amb*
Ell i Ell satisfet *amb tu*.

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٣٩﴾

30. Entra, doncs, entre els Meus ser-
vents elegits.

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٤٠﴾

31. I entra en el Meu Jardí.

وَادْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٤١﴾

CAPÍTOL 90

AL-BALAD

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah és una de les primeres revelades a la Meca. Segons alguns autors cristians, fou revelada en el primer any de la Crida. Si no tan aviat, sí que ho fou cap al final del tercer o al principi del quart any. En la Surah Al-Fallr s'afirmava que les bromes, burles i escarnis que va patir el Şant Profeta en els primers tres anys de la seva missió, donarien lloc a una oposició i persecució decidida, persistent i organitzada, la qual continuaria durant deu llargs anys esmentats al·legòricament com a "Deu Nits". En la Surah que ara comentem, es diu al Sant Profeta que serà a la Meca, la seva estimada ciutat, i per culpa de la seva pròpia família i raça, que ell i els seus seguidors seran perseguits. A més a més, implícitament, es diu que segles enrere, en compliment del manament diví, el Patriarca Abraham i el seu noble fill Ismael havien establert els fonaments d'aquesta ciutat sagrada de La Meca i havien pregat a Déu perquè es convertís en el Centre d'on emanaria la llum que il·luminaria tot el món. Tant el pare com el fill van fer grans sacrificis per dur a terme els manaments de Déu. La pregària d'Abraham fou escoltada i el Sant Profeta es va aparèixer en la plenitud dels temps i donà al món l'Ensenyament Perfecte en forma de l'Alcorà. la Surah continua dient que l'home tria el camí fàcil i es nega a provar "l'ascensió" que duu a assolir la seva gran fita. Per últim, acaba assenyalant que només aquells que es fixen ideals grans i viuen d'acord amb ells, assolixen la seva fita, mentre que els que no posseeixen nobles ideals ni fan cap sacrifici per una bona causa estan condemnats a una vida de fracassos i de frustracions.

☆ سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-BALAD

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝١
2. No! Però juro per aquesta ciutat! لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝٢
3. I tu ets habitant d'aquesta ciutat, وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝٣
4. I juro per aquell qui engendra i l'engendrat per ell, وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ ۝٤
5. Que, en veritat, vam crear l'home perquè s'enfrontés a les tribulacions. لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝٥
6. És que penses que ningú no té poder sobre tu? أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝٦
7. Diu: "He gastat amb profusió", يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ ۝٧
8. És que pensa que ningú no el veu? أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَ أَحَدٌ ۝٨
9. No li hem donat dos ulls, أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٩
10. Una llengua i dos llavis? وَلسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝١٠
11. I li vam ensenyar dos camins per arribar a una fita elevada? وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١١
12. Però ell no intentà seguir el camí de la Aqabah. فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١٢
13. Però què et fa conèixer què és la Aqabah? وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٣
14. És l'alliberament d'un esclau, فَكَرْبَتٍ ۝١٤
15. O donar de menjar en un dia de gana أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَبَةٍ ۝١٥
16. A un parent orfe. يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٦

17. O a un pobre en la misèria.

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾

18. De nou, hauria d'haver estat d'aquells que creuen i s'animen entre ells per la perseverança i s'exhorten entre ells per la misericòrdia.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٨﴾

19. Aquesta és la gent de la dreta.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٩﴾

20. Però aquells que no creuen en els Nostres Senyals seran la gent de l'esquerra.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَأْتِيَنَا هُمْ أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ ﴿٢٠﴾

21. Cap a ells es precipitarà un Foc guardat.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢١﴾

CAPÍTOL 91 AL-SHAMS

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

De ben segur, la Surah pertany al començament del període mequí. Alguns estudiosos consideren que fou revelada en el primer any de la Crida, mentre que d'altres la situen en el segon o tercer. Les cinc Surahs (89-93) s'assemblen bastant pel que fa al tema. En totes elles s'insisteix sobretot en el desenvolupament d'uns principis morals justos, especialment aquells que es refereixen i afecten estretament el progrés i la prosperitat col·lectius d'una comunitat. S'anima als musulmans a crear una atmosfera i ambient propicis per elevar el nivell i l'alçada de les parts pobres, deprimides i humiliades de la seva comunitat, per tal que participin adequadament en les seves activitats. El capítol precedent contenia una nota sobre l'objecte suprem pel qual Abraham i el seu fill Ismael havien construït la Kaaba. L'objecte suprem s'explica en 2: 130. Aquesta Surah serveix per aclarir més coses sobre el Sant Profeta, al qual es fa referència en aquest versicle (el Sant Profeta), i sobre les seves grans qualitats morals. Cap al final, la Surah assenyalava la grandesa moral que pot aconseguir qualsevol que eviti el mal i vagi pel camí de la justícia. Per últim, acaba assenyalant que aquells que trien desafiar les llei divines i adopten costums dolents, es provoquen la pròpia ruïna amb les seves mans.

☆ سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-SHAMS

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Pel sol i pel moment en què comenci a irradiar llum. وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿٢﴾
3. *Per* la lluna quan el segueix (el sol). وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٣﴾
4. *Pel* dia quan revela la seva glòria. وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ﴿٤﴾
5. *Per* la nit quan estén una mantell al damunt. وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ﴿٥﴾
6. *Pels* cels i la seva creació. وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٦﴾
7. *Per* la terra i la seva extensió. وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٧﴾
8. I *per* l'ànima i la seva perfecció. وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٨﴾
9. Ell li revelà el que és dolent i el que és just per a ell. فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٩﴾
10. En veritat, prospera aquell que l'augmenta. فَذَآفَلَحَ مَنْ رَكَّبَهَا ﴿١٠﴾
11. Però aquell que l'elimina s'arruïna. وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١١﴾
12. *La tribu de Zamud va negar la veritat per la seva naturalesa rebel.* كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١٢﴾
13. Quan es van alçar els més perversos d'entre ells. إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٣﴾
14. Llavors, el Missatger d'Al·là va dir: "*Deixeu estar* la camella d'Al·là i deixeu que begui". فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٤﴾

15. Però ells la van rebutjar i la van desbraonar, per la qual cosa el seu Senyor els va destruir del tot pel seu pecat, i els arrasà.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوْهَا ۗ فَادْمَدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهُمْ ۗ ﴿١٥﴾

16. I no es va preocupar de les conseqüències.

﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهُمْ ۗ

CAPÍTOL 92

AJ.-LAIL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Alguns estudiosos eminents com Ibn Abbas o Ibn Zubair sostenen que la Surah fou revelada ben aviat, a la Meca. William Muir està d'acord amb aquesta opinió. La Surah s'assembla bastant a alguns capítols anteriors, especialment a Al-Fallr i Al-Balad. En la Surah anterior, Al Shams, es va dir que l'objecte suprem de la construcció de la Kaaba, tema principal de la Surah Al-Balad, no hauria estat possible sense un gran Missatger diví: l'Esperit per excel·lència. Tanmateix, en aquesta Surah que ara ens ocupa, es diu que quan un Mestre ideal com el Sant Profeta és beneït amb deixebles ideals, com ho són els seus Companys, s'avança el doble en el progrés de la causa de la Veritat. Finalment, esmenta també algunes de les qualitats morals més prominents que distingien els Companys del Sant Profeta. No obstant això, també s'esmenten dues qualitats dolentes i visibles que porten a la destucció d'un poble.

☆ سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-LAIL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱
2. Per la nit quan ho cobreix tot! وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝۲
3. Pel el dia quan resplendeix, وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝۳
4. I per la creació del mascle i de la femella, وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝۴
5. En veritat, els nostres esforços són diversos, إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى ۝۵
6. Però per aquell que dona i és just, فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝۶
7. I dona fe del que és bo, وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝۷
8. Li facilitarem *tota* facilitat, فَسَنِيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ۝۸
9. Però pel que fa a aquell que és mesquí i *menyspreablement* indiferent, وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝۹
10. I que rebutja el que és recte, وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝۱۰
11. Li facilitarem el camí cap a la desgràcia, فَسَنِيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ۝۱۱
12. I la seva riquesa no li servirà de res quan mori, وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝۱۲
13. En veritat, a Nosaltres ens pertoca guiar, إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۝۱۳
14. I a Nosaltres ens pertoca el Més Enllà, així com el mon present, وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝۱۴
15. Us aviso, doncs, d'un Foc flamejant, فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝۱۵

16. Ningú no hi entrarà tret del més pervers.

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝

17. Que rebutja *la veritat* i dona l'esquena.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

18. Però el just es mantindrà allunyat d'ell.

وَسَيَجْتَنِبُهَا الْأَتْقَى ۝

19. Aquell que dona els seus béns per purificar-se.

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝

20. I no deu cap favor a ningú, que hagi de ser tornat.

وَمَا لِحَدِّ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝

21. Tret de *qui lliura les seves riqueses* per guanyar el favor del seu Senyor, l'Altíssim.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝

22. I aviat Ell se sentirà complagut *amb ell*.

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

CAPÍTOL 93

AL-DUHA

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Després de la revelació dels primers dos o tres capítols, va deixar de arribar-li la Revelació al Profeta durant algun temps. Aquesta Surah es troba entre els capítols revelats immediatament després de començar de nou la Revelació. Es considera, per tant, que fou revelada en els primers anys a la Meca. Noldeke la situa després de la Surah Al-Badak, i Muir, prop de la Surah Al-Inshirah, en ordre cronològic. La Surah inclou la gran profecia que diu que cada dia el Sant Profeta serà millor que en l'anterior, i aquest procés s'allargarà fins que la seva causa trobi l'èxit complet. La Profecia es va complir notablement amb els triomfs creixents del Sant Profeta.

Quant al tema, la Surah s'assembla molt a les anteriors. Com les altres, subratlla la maldat a la qual eren especialment addictes els mequins, amb la diferència que mentre que en aquesta Surah s'ordena al Sant Profeta i als seus seguidors que gastin adequadament els seus diners, en l'anterior s'establia un contrast entre el tractament per part de creients i incrèduls dels orfes i necessitats. A més a més, en la Surah anterior s'afirmà breument que el creient just empra els seus diners en la causa de Déu; i en aquesta Surah s'esmenten les benediccions que Déu concedeix als seus servents elegits, amb una particular referència al Sant Profeta. Per tant, la Surah serveix de continuació del que precedeix.

AL-DUHA

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Per la claror del matí. وَالضُّحَىٰ ﴿٢﴾
3. I *per* la nit quan s'estén. وَاللَّیْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٣﴾
4. El teu Senyor no t'ha abandonat, ni està enutjat *amb tu*. مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٤﴾
5. En veritat, la part posterior és per a tu millor que l'anterior. وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٥﴾
6. I el teu Senyor aviat et donarà i tu et sentiràs complagut. وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴿٦﴾
7. És que et va trobar orfè i *es* va emparar de tu? أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَىٰ ﴿٧﴾
8. I Ell et trobà vagarejant mentre el cercaves, i et guià *cap a Ell mateix*. وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٨﴾
9. I et va trobar necessitat i *et* va enriquir. وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٩﴾
10. No maltractis, doncs, l'orfè. فَأَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تُقَهْرْ ﴿١٠﴾
11. Ni renyis aquell que demana. وَأَمَّا السَّأِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١١﴾
12. I proclama als altres la generositat del teu Senyor. وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١٢﴾

CAPÍTOL 94

ALAM-NASHRAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Com que hi ha l'estret vincle existent entre aquesta Surah i l'anterior, formant una perllongament del contingut, direm que evidentment fou revelada a la Meca amb tota probabilitat en el segon o tercer anys de la Crida. Mentre que a l'anterior es parlava de la creixent prosperitat de la causa del Sant Profeta, aquesta es refereix a algunes característiques i trets distintius que constitueixen una segura garantia del triomf final de la missió d'algú i, per dir-ho d'alguna manera, de la missió de tots els predicadors de la veritat: en primer lloc, cal que estigui ben convençut de la veritat de la seva afirmació i que tingui els mitjans necessaris per difondre-la; en segon lloc, cal que pugui atreure tota l'atenció dels homes; i en tercer lloc, el decret diví ha d'actuar en favor seu. En aquesta Surah, es descriu al Sant Profeta com algú que té tots aquests mitjans en la més gran mesura. Per tant, la seva causa prevaldrà.

ALAM-NASHRAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. És que no t'he obert el pit,	أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿٢﴾
3. I t'he enretirat la càrrega,	وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٣﴾
4. Que havia <i>estat a punt</i> de vinclar-te l'esquena,	الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٤﴾
5. I vam exaltar el teu nom?	وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٥﴾
6. En veritat, amb tota tribulació hi ha un alleujament.	فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾
7. Sí! En veritat, hi ha alleujament després de la tribulació.	إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾
8. Així doncs, quan siguis lliure, esforça't al màxim.	فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٨﴾
9. I torna amb amor cap al teu <i>Senyor</i> .	وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٩﴾

CAPÍTOL 95

AL-TIN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada al començament del període mequí. Així ho opinen Ibn Abbas i Ibn Zubair. Noldeke la situa després del capítol 85. En la Surah anterior es van presentar arguments basats en la raó i en el sentit comú que recolzaven l'afirmació que el Sant Profeta tindrà un futur gloriós, ja que té totes les qualitats necessàries per convertir la seva pròpia missió en èxit. En aquella Surah, es citen exemples d'alguns Misatgers divins per demostrar que, de la mateixa manera que les circumstàncies pròpies del Sant Profeta van ser semblants a les seves, ell també aconseguirà l'èxit. En els capítols 89-94 s'assenyala, d'una o altra manera, l'Emigració del Sant Profeta a Medina i el seu èxit posterior: en alguns per deducció, i en altres per referència indirecta, o bé en d'altres amb paraules clares. En aquesta Surah, tanmateix, s'afirma implícitament que, de la mateixa manera que el Sant Profeta, els Profetes anteriors van haver d'abandonar també les seves llars en defensa de la missió.

☆ سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تَسَعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-TIN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝١
2. Per la Figuera i l'Olivera. وَالزَّيْتُونِ ۝٢
3. Per la Muntanya del Sinai, وَطُورِ سَيْنِينَ ۝٣
4. I per aquesta Ciutat, la llar de la pau, وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝٤
5. En veritat, hem creat l'home amb el millor dels plans creadors; لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٥
6. Llavors el vam fer tornar a la situació de la més baixa baixesa. ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٦
7. Tret d'aquells que creuen i fan el bé, perquè per a ells hi ha una recompensa interminable. إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٧
8. Així doncs, què és el que et fa mentir després d'això amb relació al Judici? فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْإِذِينَ ۝٨
9. És que no és Al·là el Millor dels jutges? أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَكَمِينَ ۝٩

CAPÍTOL 96

AL-ALAQ

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

S'admet universalment que els cinc primers versicles de la Surah són la primera revelació que va rebre el Sant Profeta a la Cova Hira en una nit del mes de Ramadà, tretze anys abans de la Hillrah. Aquesta data correspon a l'any 610 d.H. En aquesta "Nit del Destí", quan el Sant Profeta jeia a terra, a la Cova, absorbt en la contemplació, van ser revelats aquests versicles i les paraules van quedar-li gravades a l'ànima. "Aquests versicles són el primer acte de misericòrdia amb què Déu beneí els Seus servents" (Kazir). La relació d'aquesta Surah amb l'anterior consisteix està en què en aquella Surah s'afirmava que des de temps immemorial Déu havia estat enviant els Seus Missatgers i Profetes als quals revelà la Seva Voluntat. Primer va venir Adam, que fou seguit per Noè i, després d'una sèrie de Profetes, va aparèixer Moisès, el més gran dels Profetes israelites, i al final de tot sorgí el Sant Profeta. En aquesta Surah s'afirma que de la mateixa manera que el naixement de l'home és el resultat d'un procés gradual de desenvolupament, això mateix passa amb la seva evolució espiritual. Els exemples dels Profetes que van ser citats en la Surah anterior van arribar a diferents etapes de desenvolupament espiritual, però el Sant Profeta representa ell mateix el millor exemple d'evolució completa de l'home.

☆ سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-ALAQ

1. En el nom d'Al-là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱
2. Recita, doncs, en el nom del teu Senyor, que va crear. اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۲
3. Creà l'home d'un coàgul. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۳
4. Recita! Perquè el teu Senyor és el Més Noble. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝۴
5. Que va ensenyar l'home amb la ploma. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۵
6. Ensenyà l'home el que no sabia. عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝۶
7. No! L'home en veritat transgredeix. كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَيْطَئٍ ۝۷
8. Perquè es considera per sobre de tota necessitat. أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ ۝۸
9. En veritat, cap al teu Senyor és el retorn. إِنَّا إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجُعِي ۝۹
10. És que no has vist aquell que prohibeix أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝۱۰
11. Un servent Nostre quan prega? عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝۱۱
12. Digues-me, si per casualitat tingués raó. أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝۱۲
13. O hagués recomanat la pietat? أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝۱۳
14. T'has aturat a pensar si ell va falsejar la veritat rebutgés i va girar l'esquena. أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۴

15. No s'adonaria que Al·là l'observa?

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝١٥

16. No, si no desisteix, de ben segur que *caurem sobre ell* i l'arrossegarem pel serrell.

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ ۙ لَنَنسِفَنَّ
بِالنَّاصِيَةِ ۝١٦

17. Un ble de cabell mentider, pecador.

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١٧

18. Que cridi, doncs, els seus associats,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝١٨

19. Nosaltres *també* cridarem els *Nostres* guardians de l'*Infern*.

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝١٩

20. No, no cedeixis davant d'ell, sinó que agenolla't i acosta't a Déu.

كَلَّا وَلَا تُطِعهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝٢٠

CAPÍTOL 97

AL-QADR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Alguns comentaristes de l'Alcorà pensen que aquesta Surah fou revelada a Medina. Aquesta, però, és una opinió equivocada, ja que està en contra de totes les dades històriques. De ben segur és una Surah mequina i pertany als primers anys de la Crida. Autoritats tan eminents i respectades com Ibn Abbas Zubair i Aisha sostenen aquesta opinió. Noldeke el situa després del capítol 93, que fou un dels primers capítols de la Meca. La Surah anterior va començar amb un manament diví al Sant Profeta perquè recités l'Alcorà, prediqués i proclamés al món el Missatge. Aquesta Surah tracta del nivell, de la dignitat i de la gran excel·lència del mateix Alcorà, que s'estableix en el versicle inicial revelat a *Lailat al-Qadr*, és a dir, a la Nit del Decret (o Dignitat). Aquesta Nit del Decret o del destí ha estat descrita en algun altre fragment de l'Alcorà com a "la Nit Beneïda" (44:4). La Surah té també només cinc versicles, exclòs el *Bismil-lah* i, tanmateix, el seu sentit i contingut té un significat espiritual molt profund.

☆ سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنَمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-QADR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. En veritat, el vam revelar la Nit del Destí.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. I què et podrà fer saber que és la Nit del destí?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٣﴾

4. La Nit del Destí és millor que un miler de mesos.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٤﴾

5. En ella baixaran àngels i l'Esperit amb l'ordre del seu Senyor en relació amb tots els seus assumptes.

تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٥﴾

6. Pau, així serà encara que surti l'aurora.

سَلَامٌ تَنْزِيلِهَا حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾

CAPÍTOL 98 AL-BAYYINAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Els estudiosos discrepen quant a l'època de la revelació d'aquesta Surah. Ibn Mardawaih diu que Aisha comentà que havia estat revelada a la Meca, mentre que segons Ibn Abb fou revelada a la primeria del període medinita. Després de tenir en compte totes les dades pertinents, la majoria dels estudiosos han acceptat l'opinió atribuïda a Aisha. Els diversos capítols anteriors havien tractat de l'important tema de la revelació de l'Alcorà i de la seva incomparable bellesa i excel·lència.

La present Surah tracta del canvi que l'Alcorà havia de produir. Al començament afirma que el poble del Llibre i els idòlatres havien continuat vagarejant a les palpentes en l'obscuritat i haurien menat una vida de pecat i iniquitat si l'Alcorà no hagués estat revelat. És el Sant Profeta qui els va treure de les tenebres del dubte i la incredulitat i els portà al camí de la veritable fe i la conducta justa.

AL-BAYYINAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Aquells que no creuen d'entre el Poble del Llibre i els idòlatres no seran d'aquells que desisteixen de les seves males accions mentre no els arribi la prova clara.

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُتَّفِقِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٢﴾

3. Un Missatger d'Al·là que els recita Escripures purificades.

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٣﴾

4. En ella hi ha manaments perdurables.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٤﴾

5. Però aquells que van rebre el Llibre no es van dividir, sinó que va ser després que els arribés una prova evident.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٥﴾

6. I no se'ls va ordenar altra cosa que no fos servir Al·là, ser sincer amb Ell en obediència, i ser rectes, complir la Pregària i pagar el Zakat. Aquesta és la religió *del poble* del camí recte.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٦﴾

7. En veritat, aquells que no creuen d'entre el poble del Llibre i els idòlatres, estaran en el Foc de l'Infern, vivint allà. Són les pitjors de totes les criatures.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

8. Certament, aquells que creuen i fan bones obres són les millors de les criatures.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٨﴾

9. La seva recompensa està amb el seu Senyor: Jardins d'Eternitat per on passen rius. En ells viuran per sem-

جَزَائِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ

pre. Al·là se sent complagut amb ells
i ells complaguts amb Ell. Tot això és
per a aquell que tem el seu Senyor.

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ
لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿١٠﴾

CAPÍTOL 99 AL-ZILZAL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Hi ha algunes diferències d'opinió respecte a l'època i lloc de la revelació d'aquesta Surah. Alguns estudiosos, com Mullahid, Ata i Ibn Abbas, opinen que fou revelada a la Meca. D'altres pensen que ho va ser a Medina, encara que és evident que l'últim criteri no està basat en dades històriques sòlides. Mentre que a l'anterior s'esmentava la gran revolució moral que produiria el Sant Profeta, en aquesta Surah s'afirma que tindrà lloc un canvi semblant en una data posterior, en l'època del Gran Deixeble del Sant Profeta, el Messies Promès o Mahdi, quan totes les institucions humanes tremolaran fins i tot en els seus fonaments i nous descobriments i avenços en el camp de les ciències i el coneixement canviaran tota la forma de les coses i faran que hi hagi una nova orientació en els ideals i idees dels homes.

☆ سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السُّمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-ZILZAL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Quan la terra tremoli amb una tremolor de gran poder seu, إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿٢﴾
3. *Quan* la terra s'alliberi de la seva càrrega, وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٣﴾
4. I l'home digui: "Què li passa?" وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٤﴾
5. En aquest dia, ella explicarà les notícies, يَوْمَ مِئْذٍ تُخَوِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٥﴾
6. Perquè el teu Senyor així li ho haurà revelat. يَا أَيُّهَا رَبِّيكَ أَخُو لَهَا ﴿٦﴾
7. En aquest dia, els homes compareixeran escampats perquè puguin ensenyar-los *els resultats de* les seves accions. يَوْمَ مِئْذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٧﴾
8. Llavors, aquell que hagi fet el pes d'un àtom de bé, el veurà. فَمَنْ يَحْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٨﴾
9. I qui hagi fet el pes d'un àtom de mal, el veurà *també*. وَمَنْ يَحْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٩﴾

CAPÍTOL 100

AL-ADIYAT

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Yabir, Ikrimah i Ibn Masud, un dels primers companys del Sant Profeta i gran autoritat en la cronologia alcorànica, opinen que la Surah fou revelada a la primeria del període mequí. Cronològicament se situa a continuació de l'anterior. En alguns dels capítols precedents, es van esmentar alhora les condicions existents tant a l'època del Sant Profeta com en els Últims Dies. La Surah Al-Zilzal tractava dels grans avenços que aconseguirien les ciències i el coneixement, sobretot de la geologia, i també dels importants canvis que tindrien lloc en els Últims Dies en l'àmbit polític, social i econòmic. Aquesta Surah tracta de l'afany i l'entusiasme dels Companys del Sant Profeta i dels grans sacrificis que van fer i de les batalles que van lliurar contra tot pronòstic per la causa de Déu. Alguns místics consideren que la Surah fa referència a la constant guerra que han d'entaular els creients justos contra les seves passions i inclinacions perverses, i a la llum divina que reben com a resultat de l'èxit final en aquesta lluita.

☆ سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَا عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-ADIYAT

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Pels corsers que panteixen,	وَالْعِدْبِيتِ ضَبْعًا ﴿٢﴾
3. Que deixen anar espurnes de foc,	فَالْمُؤْرَبِتِ قَدْحًا ﴿٣﴾
4. I fan incursions a l'alba,	فَالْمُخَيَّرَاتِ صُبْحًا ﴿٤﴾
5. Alçant així núvols de pols,	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٥﴾
6. I endinsant-se així en el centre de les files <i>de l'enemic</i> ,	فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٦﴾
7. En veritat, l'home és desagraït amb el seu Senyor.	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٧﴾
8. I en veritat, ell n'és testimoni.	وَلَئِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٨﴾
9. I certament, embogeix d'amor a les riqueses.	وَلَئِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٩﴾
10. És que no sap que, quan els que estan en les tombes siguin resuscitats,	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿١٠﴾
11. I sigui extret el que hi ha als seus cors,	وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١١﴾
12. En veritat, en aquest dia, el seu Senyor estarà del tot assabentat d'ells?	يَعْلَمُ ۗ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١٢﴾

CAPÍTOL 101

AL-QARIAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

La Surah fou revelada a la Meca en els primers anys. Tots els comentaristes de l'Alcorà estan d'acord en aquest punt. Noldeke i Muir recolzen també aquesta opinió. Com la Surah Al-Zilzal, presenta sobretot una descripció breu, però lúcida, de les terribles convulsions i alteracions catastròfiques que faran trontollar els fonaments del món en els Últims Dies, després que la Surah immediatament anterior tractés de la gran batalla que els Companys del Sant Profeta van haver d'entaular contra les forces de les tenebres. La Surah podria també aplicar-se al Dia del Judici, ja que per als incrèduls no pot haver una calamitat més gran que aquesta.

☆ سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَا عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعٌ

AL-QARIAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. La gran Calamitat! أَلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾
3. Què és la gran Calamitat? مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
4. I què et donarà a conèixer el que és la gran Calamitat? وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾
5. El dia en què la humanitat sigui com papallones disperses. يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٥﴾
6. I les muntanyes siguin com llana carmenada. وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٦﴾
7. Després, pel que fa a aquell que tingui les balances pesades, فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٧﴾
8. Tindrà una vida agradable. فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٨﴾
9. Però aquell les balances del qual siguin lleugeres..- وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٩﴾
10. Haviyah li farà de mare. فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾
11. Però què et farà conèixer què és això? وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ﴿١١﴾
12. És un Foc flamejant. نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾

CAPÍTOL 102

AL-TAKAZUR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Per unanimitat, aquest és un dels primers capítols revelats en la Meca. En els anteriors, s'esmentà el càstig que cauria sobre els incrèduls en l'època del propi Sant Profeta i en la posterior carrera de l'Islam, inclosa l'era del seu Segon Adveniment. Aquesta Surah tracta dels factors que engendren en l'home la inclinació i el gust per la incredulitat i que aparten la seva atenció de Déu. Tracta d'una malaltia espiritual ben corrent, però mortal: la de competir mútuament per acumular béns terrenals i sentir-se'n orgullós per la seva abundància. Es diu que el Sant Profeta comentà que la Surah tenia el mateix pes i valor que mil versicles (Baihaqui i Dailami), i amb això subratllava la seva importància.

☆ سُورَةُ التَّكْوِيْنِ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-TAKAZUR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
2. La rivaltat mútua per buscar més riqueses us ha fet oblidar. اَلْهٰكُمُ التَّكٰثُرُ ﴿٢﴾
3. Fins i tot vau arribar a les tombes. حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٣﴾
4. No! Ben aviat ho sabreu. كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾
5. No, de nou! Ho arribareu a saber. ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾
6. No! Si ho haguéssiu sabut amb la seguretat del coneixement. كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ﴿٦﴾
7. Veurieu, de ben segur, l'Infern en aquesta mateixa vida. لَتَرُوْنَ الْجَحِيْمَ ﴿٧﴾
8. Ai, de ben segur que el veureu amb la mirada de la certesa. ثُمَّ لَتَرُوْهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ﴿٨﴾
9. Llavors, en aquest dia, sereu cridats a retre compte dels plaers mundans. ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾

CAPÍTOL 103

AL-ASR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Segons l'acord general, la Surah fou revelada en els primers anys de la Crida. Els escriptors occidentals, a més dels comentaristes musulmans de l'Alcorà, la situen en aquest període. La Surah anterior tractava de la fort passió de l'home per acumular riqueses i béns mundans, i de les seves conseqüències. En aquesta Surah se'ns diu que una vida sense fites, sense un bon ideal a seguir, és una vida malgastada, i que el progrés i la prosperitat material no poden salvar un poble, si no es té fe, ni es manté una vida neta i pura. Aquest és el testimoni inesborrable del Temps. Ebris amb els seus grans recursos i poder materials, el seu prestigi i prosperitat, els incrèduls, especialment les nacions cristianes occidentals, treballen i s'esforcen amb la idea falsa que aquestes coses mai no decauran ni minvaran. D'altra banda, sembla que els musulmans desesperen pel seu futur. No obstant això, podria prendre's també com a referència l'època del Sant Profeta, ja que Al-Asr vol dir també la seva època.

☆ سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ أَرْبَعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-ASR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el
Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Pel testimoni del temps.

وَالْعَصْرِ ﴿٢﴾

3. En veritat, l'home es troba *en un
estat de* perdició.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ﴿٣﴾

4. Tret dels que creuen i fan el bé,
s'exhorten entre ells amb la veritat i
s'encoratgen per ser perseverants.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٤﴾

CAPÍTOL 104

AL-HUMAZAH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada ben al començament del període mequí. De fet, fou una de les primeres Surahs revelades. Hi ha total unanimitat d'opinió entre els comentaristes de l'Alcorà respecte a aquest punt, i els orientalistes occidentals també hi estan d'acord. En la Surah Al-Takazur es va advertir que la insana competència per acumular riqueses i sentir-se'n orgullós, aparta l'atenció de l'home lluny de Déu o dels veritables valors de la vida. A més a més, en la Surah Al-Asr es va assenyalar que l'home només pot salvar-se d'una vida de "pèrdua" si adopta nobles ideals i una conducta recta. En aquesta Surah s'esmenta la fi terrible dels incrèduls, que en comptes de fer servir la seva riquesa acumulada per promoure bones causes, es dediquen a buscar faltes i a matar els creients bons i justos.

☆ سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-HUMAZAH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Aí de tot detractor, calumniador,	دَيْلٌ رَكْلٍ هُمَزَةٌ لُمَزَةٌ ﴿٢﴾
3. Que amuntega riquesa i la compta una vegada i una altra,	بِالَّذِي جَمَعَ مَالًا ذَعْدَدَةً ﴿٣﴾
4. Pensa que la seva riquesa el farà immortal.	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٤﴾
5. No! En veritat, serà abocat al Al-Hutamah?	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٥﴾
6. I què et farà conèixer què és Al-Hutamah?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٦﴾
7. És el foc encès d'Al·là,	نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ﴿٧﴾
8. Que salta sobre els cors.	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٨﴾
9. Serà tancat per a ells.	لِئَنهَا عَلَيْهِمْ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٩﴾
10. En columnes esteses	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿١٠﴾

CAPÍTOL 105

AL-FIL

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah fou revelada a començament del període mequí. El seu títol prové de l'expressió *Ashab al-Fil* (Poble de l'Elefant) que apareix en el segon versicle: l'exèrcit d'Abrahà va ser anomenat així perquè tenia un o més elefants. La Surah fa referència a la invasió de la Meca feta per Abrahà Ashram -el virrei del Iemen del Rei Cristià d'Abissínia-, el qual va arribar amb la intenció de destruir la Kaaba. Per guanyar-se el favor de Negus, el Rei d'Abissínia, i trencar la unitat nacional dels àrabs o, com diu la tradició, frenar l'expansió del nacionalisme àrab en temps d'un gran Profeta, l'aparició del qual era esperada amb gran entusiasme i es calculava que tindria lloc molt aviat, i també per desviar l'atenció dels àrabs de la Kaaba i predicar i difondre el Cristianisme a Aràbia, Abrahà va construir una església a Sana, la capital del Iemen. No obstant això, quan no va aconseguir enganyar ni obligar els àrabs a acceptar l'església de Sana, en comptes de la Kaaba, com el seu centre principal de culte, va patir un atac de còlera. Llavors, ebri pel seu gran poder militar, va avançar contra la Meca amb un exèrcit de 20.000 soldats per arrasar la Kaaba. En arribar a un lloc situat a poques milles de la Meca, va ordenar que anessin a buscar els caps dels Quraish per negociar amb ells la sort de la Kaaba.

A aquest incident és al que es refereix la Surah. El fet que la malaltia que destruí l'exèrcit d'Abrahà fos la verola en una forma epidèmica virulenta corrobora el gran historiadador Ibn Ishaq. Esmenta Aisha, la noble i intel·ligent esposa del profeta, quan va dir que va veure dos captaires cecs a la Meca i, en preguntar qui eren, li van dir que eren els conductors dels elefants d'Abrahà (Manzur).

☆ سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ رَهِيَ مَعَ السَّمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-FIL

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. No has vist com va tractar el teu Senyor al Poble de l'Elefant?¹

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ
الْفِيلِ ﴿٢﴾

3. És que no va confondre els seus plans?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٣﴾

4. I va enviar contra ells bandades d'ocells?

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٤﴾

5. *Que es van menjar la seva ròssa,* colpejant-los contra pedres d'argila.

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٥﴾

6. I així els reduí com a palla desfilita, rosegada.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِيَ ﴿٦﴾

¹ Abraha, viceregent cristià al Iemen del rei d'Abissínia.

CAPÍTOL 106

AL-QURAISH

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah, com l'anterior, fou revelada en la Meca en els primers anys de la Crida. Tot i que és una Surah independent, completa en tots els aspectes, el seu tema està tan lligat amb el de la Surah Al-Fil, que ha estat considerada equivocadament per alguns comentaristes com a part d'aquesta. En la Surah Al-Fil es presentava una descripció breu, però alhora gràfica i viva de la anihilació total de l'exèrcit d'Abrahà (que havia anat a destruir la Kaaba) per una violenta epidèmia que va adoptar la forma d'una varietat virulenta de verola. Tanmateix, en aquesta Surah Déu recorda els Quaish, els quals havien d'adorar el "Senyor de la Casa": la Casa per la qual se'ls atorgà seguretat contra la por i la fam. En la Surah anterior s'esmentà un enemic de la Kaaba i el càstig diví que va caure sobre ell per l'audàcia d'atacar-la. En aquesta Surah s'afirma com en la vall eixuta i àrida de la Meca, Déu donà als guardians d'aquesta Casa tota classe d'aliments i els assegurà contra la por i el risc.

☆ سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنَمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-QURAISH

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسْمُو اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Per unir junts els Quraish, لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ﴿٢﴾

3. Per promoure aquesta aliança els hem previst viatges a l'hivern i a l'estiu. الْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٣﴾

4. Que adorin, doncs, el Senyor d'aquesta Casa. فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٤﴾

5. Que els donà aliment contra la fam i els donà seguretat contra la por. الَّذِيْ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ۗ وَّ اٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۗ ﴿٥﴾

CAPÍTOL 107

AL-MAUN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah es troba entre els capítols revelats ben al començament a la Meca. En la Surah anterior, es deia als Quraish que Déu els havia concedir pau i seguretat contra el perill i els havia proveït de totes les necessitats de la vida, simplement per la seva misericòrdia i gràcia especials, i no per cap altre esforç per part seva o perquè es mereixen aquests favors. Per tant, se'ls digué que com a acte de gratitud havien de donar un servei sincer i devot al Seu Creador, el Clement. En comptes d'això, es van dedicar a buscar negocis mundans i es van lliurar a la idolatria. En aquesta Surah s'afirma que l'amor al món féu que les nacions perdessin la fe en el Més Enllà i oblidessin Déu. Tracta també dels dos principis bàsics de l'Islam i l'oblit dels quals suposa la negació de la Religió mateixa. Aquests dos principis són: l'adoració de Déu i el servei al seu proïsme.

AL-MAUN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. No has vist qui rebutja la religió?	أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿٢﴾
3. És aquell que rebutja l'orfe.	فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٣﴾
4. I no anima a donar de menjar als pobres.	وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٤﴾
5. Ai, doncs, d'aquells que pregunen.	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٥﴾
6. Però no s'adonen del que pregunen.	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦﴾
7. A aquells que només els agrada ser vistos <i>per la gent</i> .	الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٧﴾
8. I priven els altres de fins i tot els beneficis més petits.	وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٨﴾

CAPÍTOL 108 AL-KAUZAR

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Essent una de les primeres revelacions, la Surah constitueix una enèrgica prova que l'Alcorà és la Paraula de Déu revelada, i que la disposició en sèrie dels seus capítols, va ser adoptada per instrucció divina. Així doncs, mentre que fou revelada a la Meca en els primers anys, en algun moment del quatre primers anys de la Crida, la Surah ha estat situada gairebé al final de l'Alcorà. L'ordre en què avui existeix l'Alcorà és diferent de l'ordre en què fou revelat. De fet, és un miracle de l'Alcorà que l'ordre en què van ser revelats els diferents capítols fos el més adient a les necessitats del període durant el qual van ser revelats, i també que fossin disposats com les seves parts en l'ordre més encertat a les necessitats humanes dels temps futurs. La promesa inclosa en aquesta Surah es féu en una època en la qual el Sant Profeta no era gaire conegut fora de la Meca, i la seva afirmació que era l'últim Salvador de la humanitat va ser mal considerada pels seus compatriotes, els quals van creure que no era ni mereixedor ni tan sols d'atenció. La promesa es va exposar en termes emfàtics. Les paraules: "T'hem concedit béns abundants" demostren que els béns promesos havien estat lliurats ja al Sant Profeta. Va ser convenient que, per demostrar l'origen diví de l'Alcorà, la Surah fos revelada en un moment en què, parlant des del punt de vista humà, amb prou feines hi havia alguna possibilitat per al compliment de la promesa, i va ser posada ja al final, quan la promesa ja s'havia complert.

La relació d'aquesta Surah amb l'anterior està en el fet que, mentre en l'anterior es van esmentar alguns dels pecats morals més destacats dels hipòcrites, en aquesta s'exposen algunes virtuts corresponents als creients justos, és a dir, tracta de la generositat, del compliment de les pregàries diàries, de la devoció a Déu i de la disposició a sacrificar-se per la causa nacional.

AL-KAUZAR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. En veritat, t'hem concedit abundància *de béns*.

إِنَّا آَعَطَيْنَاكَ الْكُؤْثَرَ ﴿٢﴾

3. Prega, doncs, al teu Senyor i ofereix sacrifici.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٣﴾

4. En veritat, és enemic teu aquell que no té descendència.

إِنِّ شَانِيكَ هُوَ الْآَبْتَرُ ﴿٤﴾

CAPÍTOL 109

AL-KAFIRUN

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

S'accepta generalment que aquesta Surah fou revelada a la Meca. Hasan, Ikrimah i Ibn Masud són d'aquesta opinió. Noldeke la situa a començament del quart any de la Crida. La Surah té una profunda relació amb la Surah Al-Kauzar. En aquella Surah s'afirmava que es concedirien al Sant Profeta benediccions espirituals i materials sense paral·lel, ni precedent en la història humana. Tanmateix, en aquesta Surah, se'ls avisa que en contra seva havia estat dictat un decret diví el qual deia que si ells no acceptaven l'Islam, després d'haver vist Senyals tan evidents en suport del Sant Profeta, i es negaven a acceptar-ho, com podrien esperar que els musulmans abandonessin la Fe i acceptessin les seves creences insensates i fantàstiques?

Es diu que ell comentà que la Surah Ijlas, la número 112, equivalia a un terç de l'Alcorà, i aquesta Surah a una quarta part, i que aquell que sovint recités aquestes dues Surahs i pensés seriosament en la seva matèria, aconseguiria el respecte i prestigi més grans (Ibn Mardwaih). Això vol dir que, atès que la Surah Ijlas tracta d'un principi bàsic de l'islam -la Unitat divina- i que en aquesta Surah s'encoratjava als creients a seguir en la seva fe amb valentia en circumstàncies adverses, de la mateixa manera aquell que entengués i s'adonés del significat i importància d'aquests dos capítols, obtindria necessàriament un gran respecte.

☆ سُورَةُ "الْكَافِرُونَ" مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-KAFIRUN

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
2. Digues: "Oh vosaltres, els incrèduls!"	قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿٢﴾
3. "Jo no adoro el que vosaltres adoreu".	لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣﴾
4. Ni vosaltres adoreu el que jo adoro".	وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٤﴾
5. "Ni tampoc adoraré jo el que vosaltres adoreu".	وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٥﴾
6. "Ni vosaltres adorareu el que jo adoro".	وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٦﴾
7. "Per a vosaltres la vostra religió, i per a mi, la meua religió".	لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٧﴾

CAPÍTOL 110

AL-NASR

(Revelat en la Meca després de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Es tracta d'una Surah medinita en el sentit que fou revelada després de la Hillrah en el període medinita, però és una Surah mequí en el sentit que fou revelada en la Meca en el moment de l'Última Peregrinació, només uns 70 o 80 dies abans de la mort del Sant Profeta. Totes les dades històriques corresponents, juntament amb les tradicions més segures, sostingudes per autoritats tan eminents com Abdal·lah bin Umar, un dels primers i més distingits Companys del Sant Profeta, han situat en aquesta data la revelació. Va ser l'última Surah completa a ser revelada, encara que l'últim versicle amb què acabà la revelació alcorànica fou el quart versicle de la Surah Al-Maidah. En la Surah anterior es deia clarament als incrèduls que els incrèduls que, tenint en compte la seva concepció de la vida, atesos els seus ideals i principis, les seves pràctiques religioses i la seva manera d'adoració, eren del tot diferents als dels creients, no hi havia la mínima possibilitat d'un compromís entre tots dos grups. Ells patirien les conseqüències de les seves accions, mentre que els musulmans gaudirien dels fruits del seu treball. En aquesta Surah es diu als creients que la victòria que se'ls havia promès ja havia arribat, i la gent havia començat a afegir-se a les files de l'Islam en grans nombres. Per tant, ells, i en especial el Sant Profeta, havien de donar les gràcies al seu Senyor, exaltar les Seves lloances i buscar protecció d'ell contra els inconvenients i debilitats morals que generalment s'oposen a un nou Moviment en l'època en què grans grups de persones s'afegeixen a les seves files, perquè, en vista del gran nombre de nous conversos i per causa de la manca d'un nombre de mestres experimentats per ensenyar-los els principis bàsics del nou Moviment, no entendrien ni assimilarien bé els seus ensenyaments, ni s'imbuïrien del seu esperit.

☆ سُورَةُ النَّصْرِ مَدِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-NASR

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Quan arriba l'ajuda d'Al·là i la victòria.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿٢﴾

3. I veieu els homes entrar a la religió d'Al·là en massa.

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٣﴾

4. Glorifica el teu Senyor amb la seva lloança, i demana-li el Seu Perdó. En veritat, Ell és Remissori amb compassió.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٤﴾

قوله
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَأَسْتَغْفِرْهُ
إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

CAPÍTOL 111

AL-LAHAB

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Hi ha una opinió unànime entre els estudiosos musulmans i comentaristes de l'Alcorà que diu que aquesta Surah fou revelada a la Meca en els primers anys de la Crida. Noldeke i Muir sostenen també aquesta opinió. Tanmateix, n'hi ha que pensen que la Surah fou la cinquena en ser revelada, i que la precedeixen quatre Surahs: Al-Alaq, Al-Qalam, Al-Muzzammil i Al-Muddazzir. Sembla que tracta de les persones que tenen el rostre vermellós i el caràcter violent, d'això ve el seu títol. En la Surah Al-Kauzar es donà al Profeta una doble promesa sobre l'augment gran i ràpid dels seus seguidors i el fracàs de les maquinacions dels seus enemics contra l'Islam. En la Surah immediatament precedent (Al-Nasr) es féu referència a la primera part de la promesa, mentre que en aquesta Surah es tracta de la segona part.

☆ سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ السَّنَمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-LAHAB

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾
2. Que morin les dues mans d'Abu Lahab, i també ell!¹ تَبَّتْ يَدَا اَبِيْ لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿٢﴾
3. La seva riquesa i el que ha guanyat no li serviran de res. مَا اَغْنٰی عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٣﴾
4. Aviat entrarà en un foc flamejant. سَيَصْلٰی نَارًا اِذَا تَلَهَبٌ ﴿٤﴾
5. I *també* la seva muller, que dona voltes i porta el combustible per al foc. وَامْرَاَتُهُ هٰمَلَةٌ اَلْحَطْبِ ﴿٥﴾
6. Al voltant del coll hi penjarà una soga de fibra de palmera trenada. بِئْسَ الَّذِیْ فِیْ جِیْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ﴿٦﴾

¹ Abu Lahab, el pare de les flames. S'aplica aquest terme a tota persona de naturalesa ferotge i que enardeix els altres.

CAPÍTOL 112

AL-IJLAS

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

En opinió de Hasan, Ikrimah i sobretot de Ibn Masud, un dels primers Companys del sant Profeta, aquest és un dels capítols mequins. Però Ibn Abbas, tot i que és més jove que Ibn Masud, considerat com un dels Companys més il·lustrats, pensa que la Surah fou revelada a Medina. En vista d'aquestes opinions divergents de dos respectats Companys del Sant Profeta, alguns comentaristes de l'Alcorà se senten inclinats a pensar que la Surah fou revelada dues vegades: primer a la Meca, i després a Medina. Entre els orientalistes, Muir la situa al final del primer període -cap al quart any de la Crida. Atesa la importància del seu tema, la Surah ha arribat a ser coneguda per diferents noms, els més importants dels quals són: Al-Tafrid, Al-Tallrid, Al-Tauhid, Al-Ijlas, Al-Marifah, Al-Samad, Al-Ahad, Al-Nur, etc. Com que tracta de la creença bàsica de l'Islam -la Unitat de Déu-, la Surah té la distinció d'haver estat titllada pel Sant Profeta de la més gran de totes les Surahs alcoràniques (Maani). Diuen que Aisha comentà que abans d'allitar-se, el Sant Profeta solia recitar aquesta i els dos darrers capítols, almenys dues vegades (Dawud).

La Surah es titula Ikhlas perquè es considera que la seva recitació i la meditació del seu tema fomenten en el lector una profunda unió amb Déu. El que augmenta la seva gran importància és el fet que, mentre que Al-Fatiha es considera el resum de tot l'Alcorà, aquesta Surah, juntament amb els capítols següents, repeteix i presenta de nou el tema de Al-Fatiha. Tracta dels quatre atributs principals, divins i transcendents, mentre que la Surah Al-Fatiha tracta dels quatre atributs principals de semblança.

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-IJLAS

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

2. Digues: "Ell és Al·là, l'Únic".

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿٢﴾

3. "Al·là, l'Independent i Implorat per tots".

اللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٣﴾

4. "No engendra ni és engendrat".

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُوَلَدْهُ ﴿٤﴾

5. "I no hi ha ningú que sigui igual a Ell".

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٥﴾

CAPÍTOL 113

AL-FALAQ

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah i la següent estan tan estretament lligades que, encara que per elles mateixes siguin completes i independents, la Surah següent (Al-Nas) podria considerar-se com a complementària de la que ara ens ocupa. Aquesta Surah tracta d'un aspecte del mateix tema, i el següent tracta d'un altre. Totes dues Surahs es denominen conjuntament Muawwidhatan, que vol dir "els dos que concedeixen protecció", perquè les dues s'inicien amb l'expressió "Busco refugi en el Senyor". Existeix una àmplia divergència d'opinions entre els comentaristes quant a l'època en que foren revelades aquestes Surahs. Alguns estudiosos, inclosos Ibn Abbas i Qatadah, les emmarquen a Medina, mentre que segons Hasan, Ikrimah, Ata i Yabir van ser revelades a la Meca. tenint en compte totes les dades històriques i fets pertinents, la majoria dels estudiosos i comentaristes s'avenen a situar-les entre les Surahs mequines.

Tema

El lligam d'aquestes dues Surahs amb la Surah Al-Ikhlàs és en el fet que en Al-Ikhlàs s'imposava als creients que proclamessin al món que Déu és Un i Únic, i que està molt per sobre de qualsevol cosa o persona que pugui ser company de la Seva divinitat. En aquestes dues Surahs es diu als creients que no han de témer cap tirà, dictador ni governant en el compliment d'aquesta tasca sagrada, i que han de sostenir la ferma creença que Déu és el Director i Controlador Únic de tot l'univers, i que té el poder de protegir els seus seguidors de qualsevol engany o perill que puguin intentar les forces de les tenebres. Encara que són part integrant de l'Alcorà, aquestes dues Surahs podrien considerar-se com una mena d'epileg seu. El cos principal de l'Alcorà sembla que s'acabi amb la Surah Al-Ikhlàs, que, per dir-ho d'alguna manera, recapitula en un petit nucli els principis alcorànics bàsics; i en aquestes dues Surahs s'ordena als creients que busquin la protecció divina contra la desviació del camí recte i contra els errors i perversitats que podrien afectar negativament el seu benestar material i desenvolupament espiritual. El Sant Profeta acostumava a recitar-los amb regularitat abans d'allitar-se.

☆ سُورَةُ الْفَلَقِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ وَرُكُوعٌ

AL-FALAO

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

2. Digues: "Busco refugi en el Senyor dels Fenòmens creats".

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿٢﴾

3. "De la malícia de tot el que creà".

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٣﴾

4. "I de la malícia de la nit quar s'estén".

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٤﴾

5. "I de la malícia d'aquells que bufen en els nusos *per desfer-los*".

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٥﴾

6. "I de la malícia de l'envejós, qua enveja".

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٦﴾

CAPÍTOL 114

AL-NAS

(Revelat abans de la Hillrah)

Data de la revelació i context

Aquesta Surah, la segona del Muawwidhatan, constitueix una perllongació del tema anterior, i en certa manera, és complementari pel fet que en la Surah Al-Falaq s'imposà als creients que busquessin la protecció de Déu contra les tribulacions i privacions de la vida física, mentre que en aquesta Surah es busca protecció contra les proves i tribulacions que destorben el desenvolupament espiritual de l'home i ha d'invocar-se la protecció, no només demanant-la amb paraules sinó també amb les obres i accions que puguin atreure la gràcia de Déu. Aquest és el significat real del manament transmès per la paraula Qul (digues). La Surah rep el nom encertat de Al-Nas, ja que s'ha sol·licitat la protecció del Senyor, Rei i Déu de la humanitat (Al-Nas), contra la perversitat dels que murmuren d'entre els yinn i els homes (Al-Nas), aquells que xiuxiuegen mals pensaments en els cors dels homes (Al-Nas). La Surah, revelada alhora que la Surah Al-Falaq, constitueix, amb aquesta, un final adient per a l'Alcorà.

☆ سُورَةُ النَّاسِ مَدِينَةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتْعُ آيَاتٍ وَرَكْعَوْنِ

AL-NAS

1. En el nom d'Al·là, el Clement, el Misericordiós. يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
2. Digues: "Busco refugi en el Senyor dels humans". قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿٢﴾
3. "El Sobirà dels humans". مَلِكِ النَّاسِ ﴿٣﴾
4. "El Déu dels humans". اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٤﴾
5. "De la malícia del murmurador temptador", مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٥﴾
6. "Que xiuxieueja als cors dels homes", الَّذِي يُوسَسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿٦﴾
7. "D'entre els yinn i els humans". عِ ۙ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٧﴾

ORACIÓ EN COMPLETAR LA RECITACIÓ I LECTURA DEL SANT ALCORÀ

Oh Al-là! Sigues compassiu amb mi per mitjà de les benediccions de l'Alcorà Majestuós; fes que ell sigui la meva guia, la llum que em dirigeixi; una alimara un mitjà de misericòrdia.

Oh Al-là! Reviu en la meva memòria el que vaig poder haver oblidat del Sant Alcorà, i ensenya'm el que desconec, i concedeix-me la capacitat de recitar-lo dia i nit.

I, Oh Senyor de tots els Mons! Fes que haches (el Sant Alcorà) doni testimoni en benefici meu.

اللَّهُمَّ أَنْسِ وَحَشْتِي فِي قَبْرِي - اللَّهُمَّ
ارْحَمْنِي بِالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا
وَنُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً - اللَّهُمَّ ذَكِّرْنِي مِنْهُ
مَا نَسِيتُ وَ عَلِّمْنِي مِنْهُ مَا جَهِلْتُ
وَ ارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَ أَنْاءَ النَّهَارِ
وَ اجْعَلْهُ لِي حُجَّةً يَارَبَّ الْعَالَمِينَ - آمِينَ -

ÍNDEX ALFABÈTIC

En la referència s'indiquen els números del capítol i versicle rellevants.

Aaron, enviat al Faraó, 10:76; 20:44; 26:16; favors de Déu sobre, 37:115-121; justificació de, 20:91; pregària de Moisès per a, 7:152; Profetatge de, 4:164; 6:85; 10:76; 19:54; 21:49; 23:46; 25:36; reprensió de Moisès i justificació 20:30-37; 25:36; 26:14-16; 28:35-36.

*Abd Al-lah ibn Ubayy, deserció de, en la batalla d'Uhud, 2:122-123; la ignonímia de, 24:12; jactància de, 63:9.

*Abd Al-lah ibn Umme Maktum, i el Sant Profeta, 80:2.

*Abd Al-lah ibn Yubair, valèntia de, 3:153.

*Abd al-Muttalib, Cap, 105.

*Abd al-'Uzza, 111:2.

Abissínia, refugiats musulmans a, 5:84.

Ablució i Tayammum abans de fer les pregàries, 4:44; 5:7.

Abraha, la invasió de la Meca per, 2:151; 105:2-6.

Abraham, amic de Déu, 4:126; l'allunyament dels incrèduls de, 9:114; 60:5-6; ascensió i caiguda de la posteritat de, 2:261; aspecte iconoclasta de, 21:58-68; 37:92-97; el bon nom de, 37:109; la bona nova d'un fill a, 15:54-57; 51:29-31; com a exemple, 16:121; 60:5; creient ferm en la Unitat divina, 43:28-29; disputa amb un rei de, 2:259; emigració de, 21:72; encomana a la seva descendència la total submissió a Déu, 2:133; 43:29; refredant el foc per a, 21:69-71; 29:26; 37:98-99; exaltació de la progènie de, 3:34; història de, 19:42-49; 21:53-59; 21:63-65; 26:70-83; 37:86-97; guiat per Déu, 21:52; l'hospitalitat de, 11:70-74; 15:52-61; 51:25-35; identitat del pare de, 6:75; intercedeix pel poble de Lot, 11:75-76; amb Ismael reconstrueixen la Kaaba, 2:128; i Ismael preguen per un Missatger que sorgiria de la seva descendència, 2:130; i Ismael donen testimoni de la veritat del Sant Profeta, 90:4; pregàries de: perquè la seva descendència estigués sotmesa a Déu, 2:129; pel perdó dels seus pares, 9:114; 19:48; per la concessió acceptada d'un fill, 37:101-102; per la concessió d'una llarga reputació, 26:85; per la seguretat i prosperitat de la Meca, 14:36; pacte fet amb, 2:126; la Peregrinació instituïda per, 22:28; Profetatge de, 2:125; 2:131; 16:121-123; 19:42; 21:72-74; 38:46-48; Profetatge en els descendents de, 29:28; 37:114; 38:46-48; 57:27; el poble dels idòlatres i, 21:53; 26:72; se li atorga coneixement de les lleis, 6:76; se li concedeix a Isaac i Jacob, 6:85; se li ordena mantenir neta la Casa Sagrada, 2:126; 22:27; i el renaixement nacional 2:260-261.

Abreviacions (les) (Muqatta'at), significats de, 2:2; 7:2; 19:2; 20:2; 26:2; 27:2; 28:2; 29:2; 30:2; 31:2; 40:2.

Abrogació, de les Escripures, 2:107; en l'Alcorà, 2:181; 5:98; 16:102.

Abstinència, de les relacions conjugals, 2:188; 2:223; vegeu "aliments".

Abu Amir, enemic inveterat de l'Islam, 9:107.

Abu Bakr, l'eminència espiritual de, 9:40.

Abu Lahab, 111:2; l'esposa de, 111:5-6.

Abu Yahl, el càstig que va trobar, 8:33.

Acaparament (l'), condemnat, 104:3-5; càstig de l', 9:34-35.

Accions, efectes de les, 5:6; 35:9; 54:53; la fe i, 16:98; 17:20; el pes de, 7:9; 10; recompensa de, 6:161; 28:85; 53:40; registre de, 45:30; 82:11-13; retribució de, 2:196; 4:41; 34:3-6; 46:20; 47:5.

Acords (els), compliment de, 5:2; 9:4; 9:7; rescissió de, 8:59.

Ad, destrucció de, 29:39; 54:19-22; 69:5, 7-8; la gran civilització de, 26:129-131; hereus del poble de Noè, 7:70; història de, 7:66-73; Hud enviat a, 11-51; identitat de, 7:66; 11:50-61; rebuig de la veritat per part de, 50:13-14.

Adam, els àngels sotmesos a, 2:35; 7:12; 15:29-30; 17:62; 38:72-74; advertit contra Iblis, 20:118; penediment de, 2:38; 7:24; absència de pecat en, 20:116; com imatge d'Al·là, 38:76; i les concomitancies de la vida civilitzada, 20:119-120; coneixement de Déu i, 2:32; la creació de, 3:60; dos fills de, 5:28; l'elegit, 3:34; l'emigració de, 2:37, 39; 7:25; 20:124; enganyat per Satanàs, 2:37; 7:23; 20:121-122; error de i remei adoptat per, 20:121-123; i Eva i l'arbre prohibit, 2:36; 7:20; 20:118-122; facultats espirituals de, 15:29-30; 38:72-73; Iblis rebutja sotmetre's a, 15:32; 17:62; identitat de, 2:31; i Jesús, 3:60; lloc de residència de, 2:36; necessitat de, 2:34; temps d'existència de, 7:12; vergonya de, 23.

Administració (l'), consulta mútua en, 3:160; 42:39; justícia en, 4:59; 4:136.

Adopció (l'), costum àrab de, 33:5.

Adornaments (els), no prohibits, 7:33.

Adulteri (l'), càstig per, 4:26; 24:3; càstig per manca de decòrum, 4:16-17; evidència de, 24:14; gravetat de, 24:4; mesures per protegir-se contra, 24: 28-32; prohibit, 17:33; 25:69-70; 60:13.

Afecte (l'), entre els creients, 5:55; 48:30; 59:10-11; vegeu germanat.

A'ishah, calúmnia contra, 24:12; vindicació de, 24:17.

Alcorà (l'), abreviatures a, 2:2; i l'abrogació, 2:107; els anacronismes, 3:36; apatia envers, 25:31; atributs divins, 112.2-5; l'ajuda humana en la composició, 16:104; 26:212-213; i la Bíblia, 2:36; 2:55; 2:244; 2:248-252; 6:75; característiques de, 87:9; categories de versicles de, 3:8; 11:2; i la ciència, 21:31-32; 24:25; 41:43; claredat de, 6:115; 12:2; 54:18; col·lecció de, 75:18; coneixement en, 15:22; les contradiccions, 4:83; crítica de, 12:50; desaparició de, 17:87; disposició de, 17:107; com a do de Déu, 55:3; i les malalties espirituals, 10:58; enteniment de, 56:80; epitom de, 1.1-7; i altres Escriptures, 5:49; exaltació de, 21:25; 80:14-18; excel·lència de, 2:24; 8:32; 10:38-40; 11:14,15; com a font d'honor, 21:25; 43:45; font divina de, 10:38-39; 17:71; 42:30; 42:33; 52:34-35; 69:40-41; globalitat del, 17:90; 21:51; 98:4; història en, d'Abraham, 19:42; d'Ismael, 19:55; de Maria, 19:17; de Moisès, 19:52; i del sant Profeta, 87:7-8; incomparabilitat de, 11:14-15; 17:89; juraments fets a, 52:6; com a llum, 29:50; i Mare del Llibre, 43.5; com a misericòrdia de Déu, 29:51-52; la naturalesa humana, 20:3; naturalesa verbal de, 26:194-195; 27:7; paràboles a, 2:18; 13:18; 14:25-28; 16:76; 16:113; 17:13; 24:41; la perfecció de, 5:4; 6:156; 14:25-26; 15:2; 39:24; 39:28; 73:6; profecies a, 101:2-9; profecies quant a, 2:42; 2:90; 2:102; 26:197; protecció de, 15:10; 15:18-19; 26:194; 37:11; 56:79; 85:23; rang de lectura, 12:3; 27:2; recitació de, 16:99; repetició a, 17:42; 46:28; respecte degut a, 7:205; revelació en l'època de, 2.186; revelat en la Nit del Destí, 44:4-5; revelat en parts, 25:33; 76:24; saviesa en, 4.167; 6:92-93; 10:2; 10:58; 11:2; 15:2; 21:51; 23:63; 25:2; 31:3-4; 36:3; salvaguarda divina de, 18:3; significat de, 2.186; triomf de, 13:32; universalitat de, 26:193; 38:30; veritat de, 21:11; 25:34; veritats astronòmiques en, 51: 8-9.

Aliments (els); i les accions humane, 7:32; 15:116-119; 23-52; prohibits i licits, 2:169; 2:173-174; 5:2; 5:5-6; 5:88-89; 5:94; 6:119-129; 6:122; 6:143-147; 7:33; suficiència de, 41:11.

Al·là, accessibilitat de, 29:70; adoració de, 2:22; 3:44; 4:37; 5:73; 16:37; 17:24; 22:78; 41:38; 51:57; 96:20; amistat de, 2:258; amor de, 2:196; 2:223; 3:32; 3:77; 3:147; 3:160; 5:43; 5:55; 9:7; 11:91; 61:5; i el penedit, 9.104; atributs de, 1:1; 1:4; 1:7; 2:256; 7:181; 20:9; 112:2-5; com Autosubsistent, 2:256; 3:3; com Autosuficient, 2:268; avivament dels morts per, 16:66; 22:7; 30:51; 45:6; beneficiència de, 17:21; burla dels senyals de, 4:141; com a causa primera i última, 53; 43-55; 55:27-28; 57:3-4; com Compassiu, 2:144; 3:31; el còmput per, 4:87; 13:42; confiança en, 5:12; 9:129; 11:57; 11:89; 12:68; 65:4; com a Controlador, 10:4; 10:32; 13:3; 32:6; com a Creador, 6:15; 6:96; 19:36; com a Donant, 3.9; com el que rodeja, 2:20; entronament, 7:55; 10:4; 20:6; 35:5; 40:16; existència de, 2:29; 2:165; 2:187; 6:74; 7:173; 10:32; 25:3-4; 27:61-67; 30:21-28; favors de, 17:21; 31.32; 56:64-74; 78:7-17; forjadors de mentides contra, 6:22; 10:18; 11:19; 61:8; Font: del bé i del mal, 4:79-80; de lleis, 13:40; de vida,

29:62; 55:28; gloriificació de, 17:45; 24:42; 59:25; 61:2; 62:2; 64:2; gràcia de, 1:1; 10:108; com a Guardià, 11:58; 16:3; 17:3; 17:69; 22:79; 34:22; 42:7; guia de, 2:143; 10:36; 14:11; 22:55; 33:5; com a Faedor, 6:15; 12:102; 14:11; 35:2; incomparablement gran, 13:10; 42:12; incomprendibilitat de, 6:104; indecències i, 7:29; immanència, 7:8; intermediaris entre l'home i, 5:36; invisibilitat de, 7:144; lleialtat envers, 29:9; lent en el càstig, 10:12; 18:59; 35:46; alliberador de, cansament, 2:256; 50:39; oblit, 19:65; 20:53; somni, 2:256; com a Llum, 24:36; com a Mestre, 1:4; 1:7; majestat de, 34:2-4; manifestacions de, 11:8; Missatgers elegits per, 2:131; 3:34; 7:145; 22:76; misericòrdia de, 1:1; 6:13; 10:59; 11:120; 20:130; 42:6; necessitat humana de reconeixement, 13:29; no perjudica ningú, 4:41; 9:70; 10:45; 18:50; obres de, 2:23; 3:191-192; 13:3-4; 13:13; 20:54; 27:62; 43:11; 51:48-50; 71:20; 78:7-17; omniesciència de, 2:34; 2:78; 2:256; 3:30; 10:62; 20:8; 20:111; com Originador, 2:118; 6:15; 35:2; 39:47; 42:12; particeps de, 4:37; 4:49; 6:152; 13:37; 18:39; 22:27; 25:3; 30:29-31; 31:14; 31:16; el perdó i, 2:226; perfecció de, 16:4; pregàries a: d'Abraham, 2:125-130; 14:36-42; 26:84-88; 37:101; acceptació de pregàries per, 2:187; per a una actitud submissa, 12:101; d'Adam, 7:24; per allunyar el càstig, 3:192-193; 7:48; 25:66; com a ajuda contra els incrèduls, 2:251; 3:148; 10:86-87; 21:113; com a ajuda contra els opressors, 4:76; per coneixement, 20:115; per coses bones, 2:202; 28:25; contra els dictats de Satanàs, 23:98-99; en entrar a una nova ciutat, 17:81; per a les esposes i fills, 25:75; per a la fermesa, 7:127; per la guia correcta, 1:6-7; 18:11; en iniciar un viatge, 43:14-15; de Jesús, 5:115; de Job, 21:84; 38:42; de Jonàs, 21:88; de Josep, 12:102; per menar una vida virtuosa, 46:16; de Lot, 26:170; 29:31; dels mags del Faraó, 7:127; la manera de fer-ho, 7:56-57; 17:111; de Mohammad, 9:129; de Moisès, 5:26; 7:152; 7:156-157; 10:89; 20:26-36; 28:17-18; 28:22,25; de Noè, 11:42; 11:48; 23:27,30; 86:118-119; 54:11; 71:27-29; pels pares, 17:25; pel perdó, 2:286-287; 3:17; 3:193-196; 7:152; 23:110; 23:119; 40:8-10; 59:11; 16:5-6; contra la perversitat, 3:9; per poder, 3:27-28; per al progrés espiritual, 3:54; 66:9; 66:12; per a la protecció, 40:45; per saviesa, 26:84-86; de Salomó, 27:20; 38:36; de Shu'aib, 7:90; de Zacaries, 3:39; 19:4-7; 21:90; poder de, 2:21; 4:86; 12:22; 16:71; 22:15; 22:19; record de, 3:192; 4:104; 8:46; 19:11-12; 62:11; resposta de pregàries per, 2:187; 3:196; 8:10; 11:62; 12:35; 21:85; 21:89,91; 27:63; Reunificador de la Humanitat, 3:10; 3:26; 4:88; 45:27; santedat de, 2:33; 6:101; 17:44; 39:68; segellat dels cors per, 2:8; 4:156; 6:27; 6:47; 7:102; 10:75; 10:75; 16:109; 45:24; 83:15; com el Senyor, 1-2; Senyals de, 3:200; 7:134; 18:110; 30:21-28; 31:28; sobirania de, 3:27; 20:115; 25:3; submissió a, 13:16; 22:19; Sustentador de tot, 2:256; 3:3; 11:7; 29:61; temor de, 14:15; 35:29-30; 55:47; 79:41; temor de, 36:31; com Tolerant, 2:226; transcendència de, 7:55; únic digne d'adoració, 2:256; 3:3; 3:19; Unitat de, 2:164; 2:256; 3:19; 4:172; 13:17; 13:34; 14:15; 16:52; 17:24; 21:23-24; 30:29-31; 37:5; 52:40; 112:2-5; venjança de, 3:5; com la Veritat, 24:26; el Viu, 2:256; voluntat de, 2:285.

Almoines, un mitjà de purificació, 9:103; recol·lecció i distribució de, 2:274; 9:60.

Ànima humana (l'), avisada, 39:44; creació de, 32:10; etapes de desenvolupament de, 75:3; 76:6-7; 76:18-19; 76:22; 89:28-29; eternitat de, 2:118; evolució de, 56:61-62; 70:5; immortalitat de, 39:43; naturalesa de, 10:13; responsabilitat de, 35:19.

Amistat (l'), en les dificultats, 43:68.

Àngels (els), ajuden els creients, 2:211; 3:124-127; 8:10; 41:31-32; creença en, 2:178; 2:286; 4:137; deures de, 6:112; 33:57; 35:2; 38:73-74; 39:76; 42:6; heralds del càstig diví, 6:9; 6:159; 15:9; ignorància de, 2:31; 2:33, de l'Infern, 43:78; reflex dels atributs de Déu a través de, 2:33-34; registre, 50:18; 17:62; 18:51; 20:117; testifiquen la Unitat de Déu i la veritat dels Missatgers, 3:19; 4:167; com a vincles en la cadena espiritual, 2:99.

Animals (els) comparteixen els béns dels musulmans, 51:20.

Ansars, germandat entre els refugiats de la Meca i, 59:10-11.

Apostasia, càstig per a l', 2:218; 3:87-89; 4:138; 16:107; nociva per a la causa de la Fe, 3:145; 5:55; perdonada a través del penediment, 3:90-91.

Àrab, bellesa de l'idioma, 50:31; peculiaritats de l'idioma, 12:3; 43:4.

Àrabs, abans del Sant Profeta, 3:104; casats amb les seves madrastes, 4:23; elevació dels, 40:69; costums supersticiosos dels, 5:104; 6:138-141; 9:37; idols dels, 71:24.

Aràbia, i el coneixement espiritual, 36:35.

Arca de Noès, 7:65; 10:74; 11:38-39; 23:28.

Ascensió, de Jesús, 2:37; 7:26; 20:56; vegeu Jesús.

Assassinat, atrocitat de, 5:33; 6:152.

Ateisme (vegeu Al·là), existència de.

Ayyub (Job), història de, 21:84-85; exemple de la paciència, 6:85.

Azar, pare d'Abraham, 6:75.

Badr, disposició de les forces enemigues en, 8:43-45; pèrdua dels musulmans a, 3:166; la segona expedició de, 3:173; significat de, 25:27; temor dels creients a lluitar a, 8:6; victòria dels creients a, 2:211; 3:14; 8:8-13; 8:18; 32:20.

Ba'l, nom d'un ídol, 37:126.

Bal'am ibn Ba'ura, humiliació de, 7:176-177.

Barnabas, profecia sobre el Sant Profeta en l'Evangelí de, 61:7.

Barzaj (barrera), càstig a, 23:101; 25:54; 40:47.

Bé (el), definició de, 10:5; 19:61; l'home, dotat de coneixement sobre el mal i, 90:11; i el mal emanen d'Al·là, 64:12; recompensa del mal i de, 10:28.

Bíblia (la), abrogació de, per l'Alcorà, 2:107; interpolacions a, 2:76; 2:80; 3:79; 4:47; 5:42; profecies sobre l'Islam a, 2:150; 7:158; 9:111; 23:21; 48:30; 61:7; versions diferents a, i en l'Alcorà respecte a Aaron, 20:91; l'arbre prohibit, 2:36; 7:20-23; el càstig per adorar el vedell, 2:55; Faraó, 10:93; la germana d'Aaron, 19:29; Josep, 12:5; Maria, 19:17; matança mútua d'israelites, 2:55; la mort i el naixement de Jesús, 19:26; nombre d'israelites en Èxode, 2:244; l'or lliurat pels egipcis als israelites, 20:88; el pare d'Abraham, 6:75; Tabut, 2:249; Talut, 2:248; la veracitat d'Abraham, 19:42; Yalut, 2:251-252.

Botí, distribució del, 8:42; 59:8-9.

Calamitats (les), anunciades, 17:59; llei de Déu quant a, 6:132; 7:95; 26:209.

Calendari (el), islàmic, 2:190; 9:36; 10:6.

Calúmnia (la), càstig per, 24:5-6; 24:20; conseqüències de, 24:22; 104:2; dels cònjuges, 24:7-9.

Canvi social, llei del, 8:54.

Caritat (la), abast de, 2:273; 2:274; abans de consultar el Sant Profeta, 58:13-14; i la burla i la injúria, 2:263-268; manifesta i oculta, 2:272; 2:275; no converteix ningú en pobre, 2:269.

Càstig (el), advertència contra, 17:16; 20:135; 26:209; 28:60; per mitjà de bombes atòmiques, 36:30; 36:50-51; 36:54; per Déu, 11:102; 21:16; 26:189; 46:24; evitació de, 10:99; en el Més Enllà, 11:104; naturalesa de, 29:56; per adulteri, 4:26; 24:3; assassinat, 2:179-180; 4:93-94; crear desordre, 5:34; la incredulitat, 29:41; indecència greu, 4:16; pecat antinatural, 4:17; robatori, 5:39; vexació, 24:5-6; proporcional a l'ofensa, 10:28; pròrroga en, 16:62; protecció davant de, 8:34; tipus de, 6:66; 10:14; 32:22.

Caça (la), entrenament d'aus i animals per a, 5:5.

Cels (els), espirituals, 25:62; expansió de, 51:48; font de guia i de via, 14:11; 40:14; funcions de, 2:23; 21:33-34; òrbites dels planetes, 51:8; propòsit de la creació de, 16:4; sense suport, 13:3; temps de creació de, 7:55; 10:4; 11:8.

Cir, i els jueus de babilònia, 2:103; reconstrucció de Jerusalem per, 2:260.

Coacció (la), i l'Islam, 2:257; 9:6; 18:30; 25:58.

Cobdícia (la), condemnada, 20:132; vegeu moral i vicis.

Comerç (el), tracte just en, 17:36.

Compromís, entre creients i incrèduls, 109:2-7; entre l'islam i altres fes, 3:65; entre la Veritat i la falsedat, 68:10.

Concubinat (el), condemnat, 4:4; 4:26.

Conferències (les), ètica de, 58:12; per a propòsits dolents, prohibides, 58:9-11; objecte de, 4:115.

Coneixement (el), els endevindors i, 72:9-13; recerca de, 9:122; valor de, 2:270.

Consultes, característiques bàsiques de l'islam, 3:160; 42:39.
 Contractes (els), escriptura de, 2:283; dels hipòcrites, 2:17.
 Contribucions (les), en el camí d'al·là, 2:220; condueixen a la prosperitat, 2:4-6; coses bones que han de donar-se a, 2:268; 3:93; són multiplicades, 2:246; 2:262; 2:273; gasiveria en fer-les, 3:182.
 Control de natalitat, prohibit, 6:152; 17:32.
 Conveni, pres dels profetes, 3:82; 33:8.
 Costums, dels incrèduls a la Meca, 5:104.
 Creació (la), diversitat en, 16:14; d'un nou cel i terra, 46:34; parelles en, 13:4; 36:37; 51:50; procés de, 16:41; propòsit de, 64:4; de la terra, 41:10-11; de l'univers en sis períodes, 7:55.
 Creença (la), actes virtuoses i recompenses, 2:26; bases de, 12:109; 25:74; compliment de les lleis divines, 10:101; en Déu i en la naturalesa humana, 7:173; 57:9; elements de, 2:63; 2:286; 5:70; 13:22; i la incredulitat comparades, 11:25; 13:17; 35:20-23; 40:59; 67:23; pràctica, 4:125; 30:32; 40:41; 61:3-4; a tots els profetes, 2:5; 2:137; 2:286; 29:47; en la vida futura, 2:5; 6:93; 27:4; 31:5; 70:27.
 Creients (els), adoració d'Al·là per, 39:3, 4,12,15; (vegeu Paradís); com amics d'Al·là, 2:258; 3:69; 45:20; augment en la fe de, 8:3; 9:124; absència de temor i aflicció per a, 2:63; 10:63; 46:14; l'ajuda d'Al·là per a, 10:104; 40:52; 58:22; basats en el coneixement segur, 6:58; 12:109; categories de, 4:96; 29:11; 57: 11; condicions per a l'emigració de, 4:98; 4:101; honorats per Al·là, 4:176; 30:16; observància dels millors mitjans per, 55:9-10; el profit dels esforços de, 4:125; proves de, 29:3-4; 39:11; recompenses per a, 2:26; 3:134; 3:199; 4:14; 4:58; 5:13; 5:86; 7:33; 7:44; 7:47; 8:75; 9:20; 9:89; 10:10; 15:24; 16:31-32; 17:10; 25:16-17; 29:59; 30:46; 40:9; 47:16; 55:47-59; 55:63-79; 56:16-41; 76:6-7; 76:12-23; senyals dels veritables, 3:18; 3:135-137; 8:3-5; 8:75; 21:20-21; 23:2-12; 24:38; 24:52; 24:63; 76:8-11; 60:2-5, 9-10; triomfaran, 5:57; 9:20; valor del Paradís per a, 4:75; 9:111-112; 61:11-12.
 Cristians (els), advertits, 18:5; 19:99; 20:103-108; ascendència de, 82:2-20; ascensió i caiguda de, 18:19; 18:33-44; burla envers els musulmans per, 18:35; càstig que els espera, 3:197-198; 5:116; conveni d'Al·là amb, 5:15-16; deïficació de Jesús per, 4:172; 9:30; desafiats a un dol de pregària, 3:62; despertar de, 18:20-21; dos grups de, 18:13; glòria material i destrucció de, 18:19; 18:33; 18:41-43; Gog i Magog, 18:111; les guerres, 18:54; invitació a, 3:65; maquinacions de, 9:32; període de glòria material de, 20:103-104; persecucions de, 18:10; profecia quant a la destrucció de, 18:9; 19:41; prosperitat de, 5:113-115; salvació de, 2:63; els secrets de la creació i, 18:110; els virtuoses d'entre, 5:84.
 Crucifixió (la), de Jesús, 4:158; en el temps de Moisès, 7:125; vegeu Jesús.
 Cova (la), Companys de, 18:10; 18:12-17; 18:19; construcció d'esglésies per, 18:22; el nombre de, 18:23; persecucions de, 18:26; situació de, 18:18; vegeu cristians.
 David, actituds de, 21:79; favors de Déu envers, 2:252; 4:164; intent d'assassinat, 38:22-25; els israelites maleïts per Jesús, 5:79; justificació de, 38:26; poder i glòria de, 21:80-81; 27:16; 34:11-12; 38:18-21; progènie de Noès, 6:85.
 Dayyal, identitat de, 18:111; temps del càstig de, 22:48.
 Deisme, denúncia de, 6:104.
 Dejú, concessions en, 2:186; 188; prescripció de, 2:184-187; revelació de l'Alcorà en el mes del, 2:186.
 Destí (el), l'home com a faedor del seu, 39:42; 42:31; 45:16; la nit del, 44:4-5; 97:2-6.
 Deutes (els), pagament de, 4:13.
 Dhul Qarnain, identitat i obres de, 18:84-99.
 Dia del judici (el), arguments en suport de, 95:8; i la salvació, 2:255; significat de, 6:41-42; la sort dels incrèduls en, 52:10-17.
 Dimoni, vegeu Satanàs.
 Déu (s), etapes en la comprensió de, 2:113; insults a falsos, 6:109; teoria del fill de, 2:117; 19:91-93; vegeu Al·là.
 Divinitat (la), prova de, 10:35-37.

Divorci (el) i el "Iddah", 2:229; 2:235; Llei islàmica sobre, 2:228-233; 65:2-8; obstacles col·locats en el camí de, 2:227; odiositat de, 4:131; tracte amable en fer-lom 2:242; 4:21-22; 33:50.
 Dot (el), devolució de, 4:21-22; del divorci abans de la consumació del matrimoni, 2:237-238; pagament i establiment de, 4:5; 4:25; pèrdua de, 2:230; significat de, 2:230.
 Dualisme (el), refutat, 4:79; 6:2.
 Economia (l'), musulmana, 59:8.
 Educació (l'), dels fills, 17:32.
 Egipcis (els), càstig de, 7:134-135.
 Elies, identitat de, 6:86.
 Eliseu, identitat de, 6:87.
 Emigració (l'), per la causa d'Al·là, 4:101; del Sant Profeta, 9:40.
 Entorn (l'), les accions humanes, 13:24-25; reforma de, 8:26.
 Esclaves (les), càstig per a l'adulteri, 4:26; dones idòlatres i creients, 2:222; estatus i matrimoni, 4:4; 24:33.
 Esclavatge (l'), abolició de, 24:34; 47:5; condemna de, 4:4.
 Especialització, en el coneixement religiós, 9:122.
 Espiritisme (l'), parleria de, 17:86.
 Esperit de santedat, 2:88.
 Estat musulmà, aliança amb els Estats no musulmans de, 3:29-30; deures d'un, 20:120; el cap d'un, 3:160.
 Eva, vegeu Adam.
 Evangeli(s) (els), descripció dels musulmans a, 48:30; guia a, 3:4; 5:47-48; profecies a, 1:7:158; 61:7.
 Evidència (l'), sobre l'adulteri, 24:14; la llei de, 2:283; 4:7; 4:16; 4:136; 5:107-109.
 Evolució (l'), i la creença en, 1:2.
 Èxit (l'), lleis de, 2:149; 2:154; 3:201; 8:30; 13:15.
 Expiació, refutació de l', 2:287; 3:3; 3:26; 4:29; 5:75; 6:165; 17:16; 53:39.
 Explotació (l'), conseqüències de, 83:2-6.
 Ezequiel, identitat de, 21:86; visió de, 2:260.
 Ezra, com a fill de Déu, 9:30.
 Faraó (el), arrogància de, 28:39; art de governar de, 28:5; destrucció de les hostes de, 10:91; 44:30; ignominia de, 40:38; miracles mostrats a, 7:108-109; Moisès, els mags, 7: 105-128; persecució dels israelites per, 2:51; preservació del cos mort de, 10:92-93; el poble de, 7:131-137; 11:98-100; el sacerdot baix, 28:7; com a símbol de poder polític, 40:25.
 Fe (la), elements de, 2:137; 3:180; 4:171; 7:159; com a font de llum, 2:258; increment de, 3:174; judici sobre, 6:117-118; marques de, 2:4-6; 2:166; 2:286; 4:151-153; ocultació de, 40:29; i les relacions familiars, 9:23-24; retractació de, 16:107; 16:111; tracte frívol de, 4:141; 6:69; 71; vegeu Creença i Incredùls.
 Fideïcomissos, tractament dels, 2:284.
 Filosofia (la) i la Veritat, 36:5.
 Fletxes endevinatòries, 5:4; 5:91.
 Força, l'ús de, 2:257; 7:89; vegeu coacció.
 Gabriel, cap dels àngels, 2:98.
 Germandat (la), factors que fomenten l'autèntic esperit de, 10:88; musulmana, 8:73; 8:76; 9:71-72, 49:11-13; 49:15.
 Govern (el), forma islàmica de, 4:59-60; 42:39; obligacions de, 20:119-120.
 Gog i Magog, glòria material i destrucció de, 18:41-43; 18:48-49; 21:97-98; identitat de, 18:95; 18:98-100; pregària contra les maquinacions de, 21:113; vegeu cristians.
 Guerres islàmiques (Yihad), amb Bizanci i Iran, 48:17; botins aconseguits a, 8:2; 8:42; condicions per entaular-les, 2:191-194; 4:76; 9:8-13; les contribucions monetàries, 8:73; i l'Alcorà, 25:53; màrtirs a, 2:155; naturalesa defensiva de, 22:40; objectius de, 2:252; 5:34-35; permís

per a la exempció de, 9:91-92; i la difusió de l'islam, 2:257; 6:105; 8:40; 9:6; sentit de, 29:7; 29:70; 66:10; vegeu Estratègia Militar.

Guia (la), la llei relativa a, 13:28.

Hagar, identitat de, 37: 103.

Harut i Marut, noms descriptius, 2:103.

Herència (l'), la llei islàmica sobre, 2:181-183; 4:8-14; 33:7; de Kalalah, 4:177.

Fill d'Al·là (el), teoria de, 2:117; 6:102.

Fills (els), criança de, 31:15; 46:16; compliment de la pregària, 20:133; desig que siguin virtuosos, 3:39; sacrifici de, 6:152; 17:32; tracte generós envers els pares per, 6:152; 17:24; 29:9; 31:15; 46:16.

Hillaz, purificació del, 9:3.

Hipòcrites (els), augment de la seva malaltia, 2:16; absència d'autoconfiança, 63:5; la batalla de Tabuk, 9:45-59; burla envers el Sant Profeta, 9:64; càstig de, 57:14-16; condició de, 9:74-87; 90; denúncia de, 4:143-144, 146; descoberts, 2:18; desitjos malvats de, 48:13; desunió entre, 59:15; i l'Expedició de Jaibar, 48:16; falsos càlculs de, 63:8; jactància de 63:9; llenguatge equívoc de, 47:17; maquinacions de, 9:107-108; pèrdua per a, 9:67-69; promeses falses de, 59:12; rebel·lió de, 37:8; sónmentiders, 63:2; tendències contradictòries de, 47:27, 31; tipus de 2:20-21; tracte de, 4:64; 4:89; i Uhud, 3:155; 3:168.

Hipoteca (la), 2:284.

Home (l'), els àngels com a subordinats a, 7:12; afanyament, 21:38; arrogància de, 41:51-52; ascensió i caiguda de, 57:23; gasiveria de, 17:101; 70:20-22; classes de, 6:37, 39; la comunió amb Déu de, 15:27; 15:30; connexió amb la terra de, 7:26; contenciositat, 16:5; 18:55; creació de, 3:60; 6:3; 7:12-13; 15:27-28; 21:17-18; 23:13-15; 23:116; 51:57; 55:15; 95:5-6; creixement de, 5:94; 6:96; desagraïment de, 10:13; 11:10-12; 17:68; destí de, 17:16; 30:54; 39:42; 43:39; 52:22; 53:39-42; 87:3; exaltació de, 17:21; 19:59; frivolitat, 31:7; immortal, 37:59-61; llibertat de, 6:108; 6:150; 7:12; i el mal, 7:20; la misericòrdia divina sobre, 11:111; mortal, 21:35; naturalesa de, 30:31; 30:37; 33:68; 34:32; 38:61-62; 39:50; 40:11; obres de, 17:14-15; poder de, 33:73; 64:3; 91:9; relació amb Al·là de, 8:25; superioritat de, 17:71; supersticiós, 31:22; com a testimoni d'ell mateix, 41:21-23; tutor de la dona, 2:229; 4:35; un univers en miniatura, 91:8; volició de, 41:12.

Homicidi (l'), 4:93-94.

Honor humà (l'), santetat de, 17:37.

Hud, i el seu poble, 26:124-140; sort d'aquells que el van rebutjar, 7:66-73; 11:51-61.

Hudaibiyah, pacte d'aliança a, 48:19; Tractat de, 48:2; 48:25; 48:27.

Humanitat (la), com una única comunitat, 23:53.

Hunain, victòria dels musulmans a, 9:25.

Iblis, diàleg entre Déu i, 7:13-19; identitat de, 2:35; 7:12; 15:31-42; 17:62; 18:51; 20:117; vegeu Satanàs.

Idolatria (la (Ídols, Idòlatres), arguments en contra de, 2:259; 3:152; 6:2; 6:20; 19:45; 20:90; 21:53; 22:14; 22:19; 22:31-32; 22:72; 22:74-75; 29:42; 30:36; 30:41; 31:21; 37:87; 37:93; 37:150; 39:4; 39:30; 39:68; 43:19; 22; 46:5-6; 53:24; declaració d'absolució quant a, 9:1-4; fonaments de, 10:19; impotència de, 6:72; indefensió de, 22:74; les mesquites i, 9:17-19; i la Mesquita Sagrada, 9:28; i el perdó, 9:113-114; reparació a Aràbia de, 34:50.

Idris, identitat de, 19:57.

Igualtat (la), de l'home i la dona, 4:33; de tota la humanitat, 17:71; 49:14.

Imran, identitat de, 3:34; 3:36.

Incrèduls (els), actitud envers l'Islam de, 6:126; acusació als profetes per, 10:77; agressivitat de, 29:13-14; apatia envers la guia per part de, 41:6; absència de fruits en les obres de, 7:9-10; 47:2; 47:9-10; càstig de, 6:43-48; 7:41; 11:20,23; 25:12-15; 29:54-55; 46:21; ceguera i sordeïtat de, 11:25; 17:73; complex de superioritat de, 23:25; consternació de, 39:25; 42:23; i la continuïtat del profetatge, 40:35; cobertes sobre els ulls i les oïdes de, 17:47; decadència de,

15:15-16; derrota de. 12.111; 16:34-35; desig d'haver estat musulmans. 15:3; enteniment perspicax de. 10:44; esclaus de la passió. 16:76; estat mental de. 50:28; fals sentit de la seguretat de. 52:45; frustració de. 34-39; humiliació de. 16:28-29; 16:40; incapacitat per produir quelcom similar al Sant Alcorà. 2:24; 8:32; 10:39; 11:14-15; inconsciència de la crida divina. 36:53; inofensivitat per a la Fe de. 6:22; marques de. 4.151-153; 7:46. 52; no se'ls mostrarà cap favor a. 41:25-26; pessimisme de. 10:3; prejudicis de. 36:9-11; rebuig de la Veritat per. 11:6; 41:27; semblança als animals de. 11.107; 47:13; testimonis contra ells mateixos. 36:66; turments de. 17:98; transgressió de. 18:58.

Infantament (l'), normes quant a. 2:234.

Intercessió (la), l'acceptació de. 2:49; i els incrèduls. 6:52; permís per a. 2:256; 34:24; responsabilitat de. 4:86.

Interès (l'), les nacions que el fomenten. 2:279-281; 3:131; prohibició de. 2:276-277; 30:40.

Interpretació (la), regles de. 3:8.

Invisible (l'), el coneixement de. 27:66-67.

Isaac. 2:134. 137. 141; 4:164; 6:85; 11:72; 21:73-74.

Islam (l'), advertència als apòstates de. 2:210; apreciació del bé a. 2:200; ascensió, caiguda i renaixement de. 32:6; el camí fàcil. 2:186; 5:7; 22:79; la caritat en. 18:80; sobre els compromís en qüestions de fe. 3:65; els enemics de. 111:2-6; eternitat de. 5:98; 25:54; evitació de pecats. 6:121; invulnerabilitat de. 22:16; justícia en. 5:9; llibertat de consciència en. 2:257; 8:40; naturalesa missional de. 9:122; i altres religions. 25:54; 35:13; i el Paradís i l'Infern. 11:109; principis bàsics de. 2:4-6; recompenses per practicar. 4:70; reconeixement de tots els Profetes per. 2:137; 3:85; i la rectitud. 22:33; com la religió d'Abraham. 6:162; seguretat en. 31:23; significat de. 2:113; 2:209; 4:126; 6:123; tracte envers els transgressors polítics en. 5:35; triomf de. 9:33; 13:42; 17:82; universalitat i perfecció de. 2:22; 3.20-21; 3:97; lús de la força en. 10:100. 102.

Ismael, benediccions sobre la progènia de. 37:114; identitat de. 19:55-56; lloc de permanència de. 14:38; paciència de. 21:86; sacrifici de. 37:102-108; estatus de. 19:50; vegu Abraham.

Israel (condició de), en el regne de David. 38:23; establiment temporal de. 33:62; 17:105; l'ocupació pels musulmans de. 21.106.

Israelites (els), i l'adoració del vedell. 2:52; 2:94; 4.154; 7:149; advertència a. 5:78; penediment de. 7.150; i el beure de l'aigua. 2:61; 7:161; càstig de. 2:81; 17:5-7; 17:8; convertits en simis i porcs. 2:66; 5:61; 7:167; crueltats del Faraó sobre. 14:7; 28:5-7; en el desert. 20:81; emigració d'Egipte de. 2:244; enemics dels ismaelites. 5.28; entrada en la terra Promesa. 2:244-245; 5:23; 5:25.27; favors divins sobre. 20:81; herència moral de. 2.249; la idolatria de. 7.139-141; 7:151; invitació a. 2:42; la ira divina sobre. 5:80; alliberament de. 10:86-87; 28:6-7; lluites de. 2:247; maledicció de Déu i els profetes sobre. 5:13-14; 5:79; 17:61; el Mannà i el Salwa. 2.58; el Mar Roig. 2:51; els núvols. 2:58; 7:161; profecies entre. 2:90; un poble rebel. 2:62; restabliment en Palestina de. 17:105; regnat i profetatge entre. 5.21; teories infundades relatives a. 20:78; tergiversació de la paraula de Déu per. 2:80; visió d'Al·là per. 2:56-57; 4:154.

Jacob. 2:137; 141; 12:7; 12:85. 87; 12:94-97; 12.100; i el destí de Josep. 12:14; 12:19; 12:69; 12:87-88; 12:97.

Jaibar, l'Expedició de. 48:19-20.

Jaulah. Zihar i. 58:2-6.

Jerusalem, destrucció i reconstrucció de. 2:260; el Temple de Salomó a. 17:2.

Jesús, al·locucions de, al ressol i a la marudesa. 3:47; 19:30-34; ascensió als cels de. 2.37; a Cachermir. 3:46; 23:51; i el coneixement de la Torà. 3:49; crucifixió de. 2:73-74; 3:55; 4:158-160; 5:111; compliment de les profecies per. 3.51; 5:47; divinitat de. 3:3; 3:7; 5:18; 5:76-77; 21:22; 43:16; 43:82; l'esperit de santedat. 2:88; 2:254; exaltació de. 4:159; fill de Déu. 19:36; 19:91-94; 23:92; humanisme de. 19:16; innocència de Maria. 19:30-31; inspiració dels companys de. 5.112; com kalalah. 4:177; miracles de. 3:50; 5:111; 19:33; missió de. 3:50-51; mort natural de. 3:56; 3:145; 5:76; 5:117-120; 7:26; naixement de. 3:46; 3:48; 4.157; 4.172;

19:19-26; nom distintiu de. 19:35; obligacions de. 19:32-33; pregària de. 5:115; Segon Adveniment de. 43:58-59; com a servent d'Al·là. 4:173; com a senyal de l'Hora. 43:62; semblança amb adam de. 3:60; ungit i honrat. 3:46; i la Unicitat de Déu. 3:52; 5:73; 5:118.

Jilafat (successió), la consulta. 3:160; promesa de. 24:56.

Job. 4:164; 6:85; afliccions de. 38:42-45; fortalesa mostrada per. 21:84-85.

Jonàs. 4:164; l'enuig amb Déu fide. 21:88; fugida de. des de Nínive. 37:140-141; identitat de. 10:99; un profeta virtuos. 6:87.

Josep i Benjami. 12:70-80; al·lusions profètiques a la vida de. 12:9-10; 12:49; 12:103; bellesa extraordinària de. 12:32; compra de. 12:22; com a financer. 12:55-56; germans de. 12:6-21; 12:59; 64-71; 12:77; 12:90; 12:93; innocència de. 12:51-52; i la interpretació dels somnis. 12:37-38; interpretació del somni del Rei per. 12:47-50; la dona de Putifar i. 12:25; noblesa de. 12:32-34; a la presó. 12:36-40; 12:43; llavor d'Abraham. 12:7; i la Unicitat de Déu. 12:40-41; visió de. 12:5.

Joshua. 5:24.

Joan Baptista. 3:40; qualitats de. 19:13-16; noblesa de. 19:8.

Jueus (els), l'amor per la vida present de. 2:97; condemnats per sempre. 3:113; descripció de. 5:13-14; desterrament de. 59:3-6; com a enemics de l'islam. 5:83; la gràcia divina no és monopoli de. 57:30; incredulitat de. 4:154-157; i l'interès. 4:162; els meleïts. 17:61; maquinacions de. 2:103; 2:109; 9:32; pacte de. 33:16; perfídia de. 33:27; 33:62-62; la política d'arrasar la terra i. 59:3; predomini dels cristians per damunt de. 61:15; la gasiveria de. 5:65; transgressió de. 4:161; vexació de Moisès per part de. 61:6.

Joc (el). 2:220; 5:91-92.

Jul. obtenció del. 2:230.

Juraments (els), càstig pels falsos. 2:226; 58:17-20; expiació de. 66:3; inviolabilitat de. 16:93.95; 52:2; responsabilitat de. 66:3; violació de. 2:225; significat de. 37:2; 91:2.

Justícia (la), compliment de. 4:106; 4:136; 6:153; envers els enemics. 5:9.

Ka`b, fill d'Ashraf. 2:74.

Ka`b, fill de Malik. 9:106.

Ka`bah (la), antiguitat de. 2:128; 3:97; 22:30; centre d'adoració. 2:126; 2:143; 3:98; circuit de. 48:27-28; edificació per Abraham de. 22:27; eminència de. 22:27; invasió de. 105:2-6; invulnerabilitat de. 2:126; 2:151; profanació de. 9:28; 22:30; purificació de. 22:27; com Qiblah. 2:145; reconstrucció de. 2:128; santedat de. 5:3; 5:98; 22:27; 29:68; 52:5; servei de. 9:19-22; vegeu també Meca.

Korah (Qarun), ruïnes de. 28:77-83; 29:40.

Llegats, objectes per a caritat. 2:181.

Llei (la), esperit i forma de. 9:19; els miracles i la llei natural. 7:108-109; naturalesa de. 6:35; 6:116; 35:44-45; 28:24; de la naturalesa i de la shariah. 22:19; necessitat de la divina. 4:29; penal. 42:41; principis de. 5:104.

Lleis socials, supressió de les. 28:7.

Llibertat (la), significat de. 13:16.

Llibre (el), qualitats d'un revelat. 14:25-27.

Lluna, divisió de la. 54:2.

Lot, acolliment als estrangers per. 15:71; creença de. 29:27; destrucció del poble de. 7:81-85; 11:90; 15:74-75; emigració de. 21:72; les filles de. 11:79-80; missatgers a. 11:78.82; 15:62-71; i el seu poble. 11:78-84; 27:55-59; 29:31-35; 54:34-40; vicis del poble de. 29:30.

Luqman, preceptes morals de. 31:13-20.

Madian, el poble de. 7:86-94; 11:85.

Mals (els), l'amistat basada en. 16:87; càstig de. 6:161; 10:28; 28:85; causes de. 4:18; 16:120; conseqüències de. 2:82; 4:124; els incògnits persisteixen en. 7:29; els malvats i. 27:5; manifestos i ocults. 6:121; 6:152; 7:34; perdó de. 3:32; 3:136; 4:111; l'home com a causa de. 4:80; recompensa del bé i del. 28:85; redempció de. 11:115; 13:23; 16:120; social. 49:13.

Maria, avantpassats de, 3:36; castedat de, 21:92; dedicació al servei diví de, 3:36-37; exaltació de, 3:43; favors de Déu a, 3:38; com a germana d'Aaron, 19:29; l'anomenada divinitat, 5:117; naixement de Jesús, 3:46; 19:21-24; 19:27; relat de, 19:17-28; veracitat de, 5:76; viatge a Jerusalem de, 19:28; virginitat de, 3:48;19:21-24; Zacaries i, 3:38; vegeu també Jesús.

Màrtirs (els), èxit de, 47:6-7; vida eterna de, 2:155; 3:158; 3:170-172.

Matèria (la), l'anomenada, 2:118; creació de, 6:19.

Matrimonials (relacions), amb més d'una esposa, 4:130; tensions, 4:129.

Matrimoni (el), com un contracte, 4:22; dissolució de, 60:11-12; filosofia de, 2:224; amb idòlatres, 2:222; amb dones entre graus prohibits, 4:23-25; amb presoneres, 4:4; 24:33; objecte de, 2:188; 4:4; amb el poble del Llibre, 5:6; temporal, 4:25; de vídues i verges, 24:33.

Meca (la), advertència a la gent de, 7:99; caiguda de, 14:49; 34:27; 54:8-9; 70:43-45; conquesta musulmana de, 2:150-151; creació d'un nou univers i, 14:49; eminència de, 27:92; com a font de guia, 3:97; fam a, 44:11, 16-17; la invasió d'Abraha de, 2:151; inviolabilitat de, 2:192; com a Mare de les ciutats, 6:93; 42:8; pregàries d'Abraham respecte a, 14:36-38; pacificació de, 2:126; i el sant Profeta, 6:116; 9:1-2; 17:81; seguretat de, 28:58-59.

Mel (la), com a cura per a l'home, 16:70.

Menstruació (la), relacions conjugals durant, 2:223.

Mesos (els), número de, 2:190; 9:36; sagrats, 9:37.

Messies (el), adveniment de, triomf de l'Islam gràcies a, 2:261; 9:33.

Meteors (els), caiguda de, 15:19-20.

Mesquites (les), ultratges contra, 2:115.

Militar(s), (els), càstig, 16:127; disposició, 3:201; 8:61; estratègies i pactes, 8:59; forma de lluitar, 8:16; 8:46-49; 8:46-49; 8:57-58; pau, 8:62-63; 47:36; rectitud, 8:66-67; retirada, 8:17; secrets d'Estat, 60:2.

Miquel, àngel preferit dels jueus, 2:99.

Miracles (els), de Jesús, 3:50; de Moisès, 7:108-109; del Sant Profeta, 8:18; 17:91-94.

Mohammad (El Sant Profeta) i Abd Al-lah ibn Maktum, 80:2; adoració a Al·là de, 73:21; adveniment de, 2:90; 2:130; 14:36-38; amor a Déu de, 3:32; amor envers la humanitat de, 18:7; 26:4-5; 35:9; 43:89-90; analfabetisme de, 7:159; 29:49; art de governar de, 3:160; Ascensió de, 17:2; 17:61; 53:8-19; absència de pecat en, 48:3; autoritat de, 24:52-55; 33:37; Companys de, 5:23; 9:100; 9:117; 24:38-39; 26:220; 33:24; 47:5; 77:2-7; 79:2-6; 92:4; 100:2-12; i l'Alcorà, 2:98; 10:16; 11:13; 15:88; desafiament a un dol de pregària per, 3:62; descendent d'Ismael, 2:130; desinterès per ell mateix, 52:41; devoció a Al·là de, 6:163; Emigració de, 9:40; 28:86; enemics de, 9:61; 13:11-12; 27:49-51; esforços a favor de la Veritat de, 9:88,89; esposes de, 33:29-35; 66:2-3; estatura moral de, 80:2; 80:12; èxit de, 94:2-9; favors de Déu a, 93:2-12; 108:2-4; finalitat del profetatge de, 33:41; fermesa de, 68:52; Gog i Magog, 21:113; Humanitat de, 6:51; 7:189; 10:50; 46:10; no és un impostor, 42:25; intercessió de, 43:87; justícia de, 5:43; 5:50; lapse de, 22:53; 53:21; 53:63; lluita de, 4:85; com Llum, 5:16; 24:36; com a mestre, 2:130; maquinacions dels mequins contra, 8:31; matrimonis, 33:37-38; 33:51-53; i els mequins, 8:34; miracles, 8:18; 10:21; 13:8; com a model per a la humanitat, 33:22; misericòrdia de, 3:160; 9:128; 21:108; 26:216; Moisès i Jesús, 36:15; nou ordre mundial a través de, 27:88-89; 29:20; 35:18; obediència a, 3:32; 4:65-66; 4:70; 42:24; objeccions contra, 6:9; 6:38; 7:204,205; 16:104; 17:91-94; 25:5-10; 25:33; 34:47; 52:34-35; 68:3-7; 69:45-48; obra de, 11:113; 62:3; 73:2; paciència de, 6:35; com a pare espiritual dels musulmans, 33:7; perfecció de, 33:73; 36:2; 36:14; 53:2-6; 55:4; 74:2-6; i els poetes, 26:225-228; 36:70; 52:31-32; profecies sobre, 5:82; 7:144; 7:158; 11:50; 12:10; 12:25; 12:93; 12:103; 28:45-47; 33:2; 46:11,13; 61:7-8; 73:16; profetes entre Jesús i, 5:20; progrés de, 22:16; protecció divina a, 5:68; 47:14; puresa de, 23:70,73; Qiblah, 2:144-145; regne de Déu, 6:74; respecte de, 2:105; 24:63,64; 49:2-6; resurrecció a través de, 8:25; 50:42-46; seguidors de, 2:144; 3:111; 25:11; estatus de, 13:5; 17:80; 20:2; 25:62; 33:41; 33:47; 91:2-5; 95:2-3; tutoria

de, 6:108; universalitat del Missatge de, 2:214; 3:85; 4:80; 6:93; 7:159; 14:5; 34:29; veritat de, 3:82; 10:17; 11:18; 21:6; 36:3; vindicació de, 9:1-2.

Moisès i Aaron, 20:30-31; acusacions contra, 33:70; abast del missatge de, 7:106; ascensió de, 18:61-83; aspiracions de, 7:144; el bastó de, 27:11; la comunió amb Déu de, 28:30-36; trobada amb Déu de, 2:52; 7:143; 27:8-10; èxits de, 28:15 Èxode de, 2:51; 7:139; 10:91; 20:78; el faraó, 2:50; 7:105-119, 10:76-83; 11:97-98; 10:89; 17:102-103; 20:40,43-62; 26:11-68; 51:39-41; història de, 28:8-47; els israelites, 10:84-94; a madian, 20:41; els mags, 7:114-127; 20:71; mata un home, 28:16; matrimoni de, 28:28; miracles de, 2:61; 7:108-109; 7:118; 17:102; 20:19-24; 27:13; Profetes subordinats a, 2:88; revelació a, 6:92; 6:155; 23:50; i el Sant Profeta, 11:18; 46:11; estatus de, 7:145; i la Terra Promesa, 7:129-130; vexació pels jueus de, 61:6; visió de, 20:11.

Monasticisme, denúncia del, 57:28.

Muntanyes (les), funcions de, 31:11; i els terratrèmols, 16:16.

Moral (la), components de, agraïment, 3:145; amabilitat, 2:84; 4:37; 17:24-25; 17:29; 30:39; castedat, 23:6-8; 24:31-32; 24:34; 24:61; confiança en Déu, 14:13; 25:59; cooperació, 5:3; compliment de les promeses, 2:178; 17:35; 23:9; desenvolupament de, 16:12-14; desenvolupament espiritual, 16:91; esperit de sacrifici, 3:93; filantropia, 2:178; 3:187; 3:111; frugalitat, 17:27; humilitat, 25:64; 31:19; justícia, 6:153; 16:91; moderació, 7:32; neteja, 2:223; perdó, 24:33; perseverança, 2:46; 2:154; 2:156; 11:113; 13:23; foment de la pau, 2:225; 4:115; recompensa de, 10:27; retribució, 22:61; supressió de la ira, 3:135; unitat, 3:104; veracitat, 22:31; 25:73.

Moralitat (la), etapa de, 16:12-14.

Mort (la), benediccions de, 26:82; doble vida, 40:12; inevitabilitat de, 3:186; 4:79; 23:16; significat de, 67:3.

Morts (els), regeneració espiritual de, 2:57; 6:37; retorn de, 21:96; 23:100-101; testifiquen la veritat dels profetes, 6:112.

Musulmans (els), amabilitat de, 8:73; amistat amb els no musulmans, 3:29; 3:119-121; 3:150; 5:3; 5:52-53; 5:58,59; 60:9-10; l'assassinat de, 4:93; càstig de, 17:8; 17:105; i la cobdícia, 20:132; conquestes de, 2:116; i l'Alcorà, 6:156; 7:3; devoció a al·là de, 2:245-246; 9:88,92; estat mental de, 17:110; en un Estat no musulmà, 8:73; exaltació de, 2:153; fe de, 9:124; fermesa de, 2:154-158; igualtat de, 3:116; investigació de la naturalesa per part de, 18:8; i els jueus i els cristians, 3:101; 3:197-198; i la justícia, 4:136; 5:3; 5:9; 6:153; la majoria i, 5:101; fita de, 17:10; obediència deguda a l'autoritat legal de, 4:60; obligacions de, 2:137; 2:144; 2:166; 2:178; 2:196; 3:111; 3:138-139; 6:166; 11:113; 47:23; obres de, 51:2-5; i l'organització missional, 3:105; persecució de, 3:196; prosperitat de, 18:32; recompenses de, 10:64-65; 37:42-50; repugnància envers la guerra, 2:217; salutació islàmica, 4:87; 4:95; tractats de, 9:4; unitat de, 3:104; 6:160; 61:5; victòries de, 48:25.

Nabucodonosor, destrucció de Jerusalem per, 2:260; 21:86.

Nacions (les), ascensió i davallada de, 10:25; 11:102; 14:22; 29:21; 29:25; 31:30; 35:10; 36:69; 70:42; 90:14-18; reconeixement de, 38:54.

Naturalesa humana (la), lleis de, 6:109-111; puresa de, 15:43.

Necessitat, coses il·lícites es converteixen en lícites en la, 5:4; 6:146.

Negus (Nayashi), refugi atorgat als musulmans per, 5:83-84.

Nit (la), funció de, 10:68.

Noè, ofegament del fill de, 11:43-44; al·lusions al Sant Profeta en la vida de, 11:50; l'Arca de, 11:38-45; descendents de, 6:86-87; 37:76-78; diàleg amb Déu de, 11:46-49; el Diluvi de, 11:41; 11:49; 23:28; Dispensació de, 29:15; pregària de, 11:35-37; 71:27-29; el poble de, 7:60-65; 10:72-74; 11:26-49; 23:24-31; 54:10-17; estatus de, 3:34.

Obediència (l'), a Al·là, 3:32; 3:133; 3:173; 4:65; 4:81; a l'autoritat legal, 4:60; recompensa de, 4:70.

Occident, destrucció de, 111:2-6.

Ofrenes per ser cremades i el Sant Profeta, 3:184.

O.N.U., principis de la, 49:10.
Ordre nou mundial, establiment d'un, 18:52; 21:105.
Orfes (els), benestar de, 2:221; matrimoni amb, 4:4; 4:128; la propietat de, 4:3; 4:7; 4:11; 17:35.
Panteisme (el), refutació de, 6:4.
Paradís (el), consciència de la realitat en, 10:31; 26:91; qualitats que fan merèixer el, 3:134; 13:23; 26:91; eternitat de, 11:109; 50:35; felicitat de, 2:26; 3:16; 9:72; 13:24,25; 13:36; 55:47-59; 55:63-79; 56:16-41; 78:32-37; gloriificació de Déu en, 10:11; graus en, 5:66; naturalesa de, 57:22; obres en, 15:49; 39:21; 66:9; pau en, 10:11; 10:26; recompenses en, 15:48-49; 18:32; 19:62-64; 32:18-20; 35:36; 40:41; 47:16; 50:36; 52:18-22; 52:25; i la vida present, 47:7.
Pares (els), tracte amable envers, 6:152; 17:24-25; 29:9; 31:15-16.
Pardah (vel), elements de, 24:31-32; 24:59-61; 33:60.
Pau (la), la font de, 13:29; tractats, 8:62-63; principis de la pau internacional, 49:10.
Pecat (el), causes de, 41:24; 56:48; defensa contra, 12:34; majors i menors, 4:32; 53:33; i la naturalesa humana, 7:43; ocults i manifestos, 6:121; 6:152; perdó de, 39:54-56, 60; de politeisme, 4:49; 4:117-118; sentit de, 4:113.
Pena de mort, recurs per a l'assassinat, 17:34.
Penediment, acceptació del, 4:18-19; i l'apostasia, 3:91; el perdó a través del, 4:111; 5:40; 6:55; 25:25; 71-72; trigança en, 40:86; 71:5.
Perdó (el), no ha de ser implorat per als idòlatres, 9:113; la misericòrdia de Déu és emesa a demanar-ho, 4:65; 8:34; 11:4; 11:53; sentit de demanar-ho, 40-56.
Peregrinació (la), la caça durant, 5:3; 5:96-97; fundador de, 22:28; objecte de, 5:98; obligatorietat de, 3:98; rites de, 2:159; 2:197-201; 2:204; 22:29; tipus de, 2:159.
Persecució (la), dels creients, 2:215; objectiu de, 3:168; 3:180; 3:187.
Plaga (la), profecia sobre, 27:83.
Poder (el), transitorietat de, 40:5.
Poesia (la), i els profetes, 26:225-228; 36:70.
Poligàmia (la), permís per a, 4:4; 4:130.
Politeisme (el), denúncia de, 4:49; 4:117.
Pregària (la), l'ablució abans de, 5:7; escurçament de, 4:102-103; beneficis de, poder corrector de, 29:46; compliment de, 2:4; 2:239; 17:111; en estat de temor, 2:240; dels incrèduls, 23:2-3; 70:35-36; 40:51; insincera, 107:5-7; moments de, 17:79; 20:131; naturalitat per a l'home de, 10:13; necessitat de, 25:78; nel·ligència en: nocturna, 17:80; 73:7; prohibició de, 4:44.
Predestinació (la), significat de, 11:102; 23:44; 25:3; 26:81; 53:40.
Predicació (la), mètodes de, 16:126; 20:45; 26:215; 29:47; 41:35; 51:56.
Préstecs (els), registre de, 2:283-284; respecte en el pagament de, 2:281.
Presoners de guerra (els), captura de, 8:68-69; emancipació de, 4:4; 24:34; matrimoni amb, 24:33; tracte envers, 47:5.
Productes embriagadors (els), prohibició de, 2:220; 5:91-92.
Profecies (les), cancel·lació de, 10:47; compliment de, 6:68; 11:34; 13:39,41; 40:78; naturalesa de, 6:116; objecte de, 17:60; sobre els cristians, 18:9; grans canvis, 22:2-3; les Guerres Mundials, 18:48; els perses, 30:35; 54:46-49; la plaga, 27:83; la ploma, 96:5; la reunió dels dos mars, 55:20, 21, 23; el Sant Profeta, 10:72; 28:86; 38:11-12; 46:11-13; el transport, 16:9; 36:43; el triomf de l'Islam, 2:116; 17:82; 33:23; 35:12; 38:2; 41:54; 48:22; 48:29; 79:7-10; 84:17-21; 90:2-3; tipus de, 3:8.
Profetes (els), assassinat de, 2:62; 3:113; 4:156; aspecte mortal de, 21:9; 21:35; absència de pecat en, 21:28; creença en, 4:151; deferència deguda a, 2:105; desinterès propi de, 11:30; 11:52; enemics de, 6:113; la falsedat i, 10:18; 10:83; 21:30; funcions de, 5:100; 6:49; 10:73; 19:52,55; 21:31; 25:11; germandat de, 23:53; honestat de, 3:162; humanitat de, 13:39; 17:94; 18:111; 21:8-9; l'Invisible revelat a, 3:180; llenguatge de, 14:5; manifestació de Déu a través de, 40:8; esment en l'Alcorà de, 4:165; com models, 14:12; i els habitants de l'Infern, 7:47-50; obediència deguda a, 26:109; oposició a, 21:42; 22:53; 34:35; perdó de, 14:42; entre

tots els pobles, 10:48; 13:8; 14:10; 16:37; 16:85; 35:25; rangs de, 2:254; 17:56; rebuig de, 23:45; 25:32; 54:24; refugi de, 40:28; 40:52; regeneració a través de, 45:6; i els patiments, 2:215; sorgiment de, 30:42; 30:47; com testimonis, 21:57; veritat de, 10:17; 21:4-6; 69:45-48.

Profetatge (el), categoria de, 2:254; 4:65; 4:70; 6:90; concessió de, 6:125; continuïtat de, 7:36; 22:76; funcions de, 19:52; necessitat de, 20:135; 28:48; pretendents a, 6:22; 69:45-48.

Progrés espiritual (el), etapes de, 5:94; 11:4; 11:24; 16:91; 16:129; 23:2-12; 24:45-46; 35:33; 51:17-20; mitjans per a, 6:97-98; 7:176-177; 11:115; 36:72; obstacles en el camí de, 8:25-26; 10:29; 24:51; 77:31.

Progrés humà (el), lligat al temor i l'esperança, 10:8.

Progrés nacional (el), llei de, 3:27-28; 21:97; mitjans per a, 2:245-246; 2:262; 2:270; 3:140.

Propietat (la), adquisició de, 2:189; 4:30; beneficis de, 4:6; disposició de, 4:6-7; possessió de, 16:72; com una prova, 8:29.

Qadian, Cementiri del paradís a, 36:27.

Quiblah, canvi a la, 2:143-146.

Quraish (els), antecessors de, 106:2; favors de Déu sobre, 106:3-4.

Ramadà, vegeu Dejú.

Ramsés II, identitat de, 2:50.

Raó humana (la), i la comprensió de Déu, 6:104; i la religió, 2:171-172; 5:105; 7:180; i la revelació, 16:12; 16:67.

Reconciliació, entre cònjuges, 4:36; 4:129.

Relacions socials, foment de les, 4:149; 5:3; 6:109.

Represàlies, com a mitjà de supervivència, 2:180; i la Torà, 5:46.

Responsabilitat, dels Missatgers i el poble, 7:7; naturalesa individual de, 2:140; 10:42; 42:16; dels pensaments i accions humanes, 2:285; 6:63; 21:48; 64:5.8; 68:40; 99:8-9.

Resurrecció (la), assemblea dels Missatgers a, 5:110; el còmput en el dia de, 78:3-5; 78:18-21; dels morts, 8:25; 50:4-16; 56:2-7; 69:14-17; realitat de, 4:88; senyals de, 75:4-14; a la vida present, 2:57; 6:37; 7:15; 8:25.

Retribució (la), del bé i del mal, 6:161.

Revelació (la), continuïtat de, 7:149; 35:28; 43:12; descens de, 2:98; efectes de, 6:100; 7:59; 10:3; i la Llei perfecta, 87:2, 5-6; i els Profetes, 4:164-165; 72:27-29; tipus de, 16:69-70; 42:52; i la veritat, 36:5.

Riquesa, participació del pobre a la, 51:20; i el progrés espiritual, 34:38; 102:2-9.

Robatori (el), càstig per, 5:39.

Romans (els), profecia quant a, 30:3-5.

Rumors (els), la difusió de, 49:7.

Sabbath (el), la violació de, 2:66; 4:48; 7:164.

Sabians (els), identitat de, 2:63; 5:70.

Sacrifici (el), dels diners, 47:37-39; 63:10-12; d'Ismael, 37:103.

Salih, la camella de, 7:74; 7:78; contemporani d'abraham, 7:74; el poble de, 15:81-89; 26:142-159; 91:14-15; i zamud, 11:62-69.

Salomó, antecessors de, 6:85; el comerç a la seva època, 21:82; i el coneixement de les llengües, 27:17; conspiració dels jueus contra, 2:103; exèrcit de, 27:18-28; política de, 21:79-81; progrés de les arts en l'època de, 21:83; 27:16-18; i la Reina de sheba, 27:23-45; revelació a, 4:164; saviesa de, 21:80; 27:16; súbdits de, 21:83; vindicació de, 27:77.

Salvació (la), l'adquisició de, 2:255; les afirmacions jueva i cristiana quant a, 2:112; 2:141; 3:25; de la gent abans de l'adveniment d'un profeta, 20:52.53; dels no musulmans, 22:18; requisits previs de, 2:63; 44:58.

Samiri, càstig de, 20:96-98; extravia als israelites, 20:89; 20:97-98; identitat de, 20:86.

Satanàs, adoració de, 19:45; 34:21-22; control sobre l'home de, 17:63; 17:66; 22:5; 37:163; enemistat de, 17:54; 22:53; 25:30; desviament de l'home per, 17:65; identitat de, 2:15; 2:37; 7:23; i els incrèduls, 3:176; i l'Infern, 38:86; obres de, 4:118-122; i el propòsit diví, 22:53-54;

pròrroga garantida a, 38:80-82; protecció en front a, 7:202; retard en el progrés de l'home per, 7:28; seducció d'adam i Eva per, 2:37; 7:21; suggeriments malvats de, 7:21.
 Secrets (els), divulgació de, 66:4.
 Sectarisme (el), denúncia de, 6:160.
 Shari'ah, base de la, 5:102.
 Sheba (Reina de), submissió a Al·là de, 27:45; tron construït per a la, 27:39-43.
 Shia, acusacions dels, 9:100.
 Shuaib, identitat de, 7:86; el poble de, 7:89-92; 11:85-86; 26:177-190.
 Senyals (els), negació de, 6:110-111.
 Sinai (Muntanya), i els israelites, 2:64.
 Suborn (el), condemnat, 2:189.
 Tabuk, Expedició de, 9:38; 9:42.
 Talut (Gedeon), identitat de, 2:248; mort de Yalut per, 2:252.
 Tayammum, 4:44; 5:7.
 Testament (el), alteració de, 2:182, 183.
 Terra (la), capacitat de produir aliments de, 41:11; nombre de, 65:13; propietat de, 7:129.
 Terra Santa (la), felicitat de, 7:138; hereus de, 21:106-113; i els israelites, 5:22; 7:130.
 Tolerància (la), a l'islam, 2:115; 2:257; 3:62; 9:6.
 Torà (la), l'Alcorà sobre, 5:44-46; guia per als jueus a, 5:45; 6:155; invitació als seguidors de, 5:66-67; 5:16; 5:20; i els musulmans, 48:30; profecies sobre el sant Profeta en, 45:18-19; revelació de, 3:4.
 Treball (el), explotació a, 68:18-28, 34.
 Transports (els), nous mitjans de, 16:9.
 Trinxera (Batalla de la), i els hipòcrites, 33:11, 14-15; 33:20-21; significat de, 33:10; 33:26.
 Trinitat (la), denúncia de, 4:172; 5:74.
 Turism (el), i els musulmans, 67:16.
 Uhud, Batalla de, 3:122, 125-127; 3:153-155; 3:162; 3:168.
 Univers (l'), creació de, 2:165; 6:102; 7:55; 14:33-34; 21:31; 32:5; 41:13; destrucció de, 46:4; 55:27; glorificació a Al·là de, 57:2; 59:2; 64:2; com indicador cap a Al·là, 29:45; 31:26; 36:41; 67:4-5; insondabilitat de, 55:34; lleis que governen el, 41:12; 55:6-8; vanitat de, 3:191-192; 21:17; 38:28; 44:39-40; 45:14.
 Veritat (la), triomf de, 8:8-9; 13:18; la Unitat i, 10:77.
 Vicis (els), adulteri, 17:33; 25:69; assassinat, 25:69; parleria frívola, 23:4; deshonestedat, 4:108; enganys, 22:31; orgull, 38:3; prodigalitat, 17:27-28; robatori, 5:39; sospita, 17:37; gasiveria, 4:38.
 Vida (la), dependència de l'aigua de, 67:31; semblança de, 18:46-47; transitorietat de, 46:36; vanitat de, 23:114-115.
 Vida Futura (la), argument en pro de, 2:29; 15:86; 17:50-52; 17:99-100; 19:67-68; 22:6; 23:116; 29:65; 30:9; 79:28; cada acció ha de ser recompensada a la, 18:50; 20:16; el càstig a la, 17:11; 22:10; 41:17; 69:33; 79:47; la ceguera dels privats de Déu a la, 17:73; 20:125-127; certesa de la, 2:29; 11:8; 16:39-40; 17:50-53; 23:17; comparació de la, amb la vida present, 3:15; 17:22; 40:40; el coneixement humà i la, 27:67; els creients han d'esforçar-se per la, 17:20; fe dels creients a la, 2:5; la manifestació de Déu a la, 39:76; naturalesa eterna de la, 44:57; naturalesa de les recompenses a la, 36:56-59; objeccions en contra, 6:30; 19:67; 23:38; 36:79; 44:35-36; 45:25; perdó dels pecats a la, 2:49; promesa sobre la, 2:29; recompensa dels creients a la, 2:26; 10:5; relació de la, amb la vida present, 17:14; 17:73; 29:65; 57: 12-13; 101:2-9; resurrecció a la, 39:69-71; només els creients es beneficiaran a la, 17:73.
 Visió (la), agudesesa de, 50:23; interpretació errònia de, 48:28.
 Vidues (les), manutenció de, 2:241; posterior matrimoni de, 2:235-236.
 Yalut, 2:251-252.
 Yihad, significat de, 22:39-40; 22:79; vegeu guerres islàmiques.

Yinn (els), deificació de, 6:101; són homes, 46:30-31; 72:2-7; significat de, 6:113; 6:119; temperament ardent de, 15:28.

Yizya, la col·lecció de, 9:29.

(al)-Yudi, desembarcament de l'Arca de Noè a, 11:45.

Zacaries, identitat de, 3:38; naixement d'un fill a, 19:3-12; pregària de, 3:39-42; 19:6-7.

Zakat, vegeu almoines.

Zamud, civilització de, 15:83; 26:142; els que rebutgen, 7:74-80; 7:102; 11:62-68; 15:81; 25:39; 51:44-46; 54:24-32; i Salih, 26:142-159; vegeu Salih.

Zihar, denúncia del, 33:5; 58:2-6.

Zoroastrianisme, refutació del, 6:2.

TRADUCCIÓ D'ALGUNES PARAULES ÀRABS

Abu Lahab: El seu veritable nom era Abd al 'Uzza i era l'oncle del Sant Profeta.

Al'Judi: És una de les muntanyes que divideix Armènia per la part sud de Mesopotàmia i la part d'Assíria habitada pels Kurds, dels quals la muntanya va prendre el nom de Cardu o Gardu, que posteriorment els Grecs canviaren per Gordyaei. Les restes del arca foren suposadament vistes en les muntanyes Gordyaen i, segons algunes fonts, l'Emperador Heracli es va desplaçar des de la ciutat de Thamanin fins a la muntanya de al 'Judi on va observar el lloc del arca. En una d'aquestes muntanyes també va existir antigament un famós monestir anomenat *el monestir de l'arca*.

Al-là: el veritable nom de Déu.

Al-Safa wal Marwa: Dos turons prop de la Ka'ba, en la Meca, que els historiadors àrabs i les tradicions del Islam relacionen amb la història de Hagar i Ismael. Abraham els va abandonar en el desert prop d'aquests turons. S'alcen com a monument a l'angoixa de Hagar quan va recórrer de una a l'altra en set ocasions en busca d'aigua per Ismael. Un dels ritus de la Peregrinació consisteix en l'execució de set voltes a l'entorn d'aquestes muntanyes.

Arafat: És el nom donat a una vall o planura prop de la Meca, on els peregrins fan una aturada durant l'última part del novè dia de Dhul'Hijja. Està situat a nou milles de Meca i l'aturada dels peregrins en aquest lloc constitueix una de les cerimònies principals de la Peregrinació.

Badr: Significa literalment "lluna plena" i és el nom d'un lloc situat al camí des de la Meca fins a Medina. Aquí és on va tenir lloc la primera batalla regular entre els musulmans i els quraish de la Meca, on el poder quraishita va rebre un cop dur.

Bahira: Nom que els àrabs pagans van posar a una camella (ovella o cabra, segons alguns), a la que deixaven en llibertat perquè s'alimentés. després de tallar-li les orelles. Era consagrada a cert déu i no s'utilitzava la seva llet ni el seu llom.

Ba'l: El nom d'un déu, probablement el déu sol.

Beca: És el nom donat a la vall de la Meca. Alguns consideren que aquest nom és el mateix que Meca, de la qual la lletra *mim* ha estat substituïda per la lletra *ba*.

Dhul'Nun o Sahib al Hut: El Profeta Jonàs.

Dhu'l-Qarnain: El Dhu'l Qarnain que s'esmenta a l'Alcorà es refereix al Rei Cir, el fundador del imperi medo-persa, que representa les dues banyes del marrà del conegut somni de Daniel.

Hall: Peregrinació a la Ka'ba.

Ha o Hami: Camell a qui els àrabs no permetien utilitzar com a muntura ni per a portar càrrega. Si es tractava d'una camella tampoc no podia utilitzar-se com a muntura ni ser esquilada, i no li estava prohibit cap past ni aigua.

Hunain: Escenari d'una batalla important entre el Sant Profeta i certes tribus paganes d'Aràbia a l'any 8 després de la Hillrah. El lloc està situat al sud-est de la Meca, aproximadament a 15 milles de distància.

Iblis: Es tracta d'un ésser que combina en ell mateix poc bé i molta maldat, i que s'equivoca desconcertat i confús després d'haver desesperat de la mercè divina, a causa de la seva desobediència. S'afirma que *Iblis* representa els poders de la maldat, a diferència dels poders del bé.

Idris: L'Enoc de la Bíblia.

Yalut: A la Bíblia, el seu nom equivalent es Goliat (I Sam. 17:4), que significa, corrent, devastat i destruint esperits, "un líder" o un "gegant".

Yinn: Aquesta paraula s'ha aplicat a l'Alcorà quant al següent:

- a) Esperits malignes que inspiren pensaments dolents en la ment dels homes. Són agents de Satanàs;
- b) Alguns éssers imaginaris a qui els infidels adoraven, però que no existien en cap part del món;
- c) Els habitants de la zona nord d'Europa, de color blanc i rogenc, a qui els altres pobles consideraven diferents d'altres éssers humans, i vivien separats de gent civilitzada d'Àsia, però que estaven destinats a aconseguir un gran avenç material en els últims dies i dirigir una gran revolta contra la religió.
- d) Gent pertanyent a religions i nacionalitats estranyes, i
- e) Gent salvatge i rudimentària dels temps prehistòrics que vivia en cavernes i coves de la terra i no estava subjectada a cap tipus de regla de conducta, abans de que l'home estigués suficientment capacitat moralment per rebre un codi revelat de lleis.

Ka'ba: La casa sagrada de la Meca cap a la qual els musulmans giren els seus rostres mentre preguen.

Manna: L'arrel d'aquesta paraula significa: (1) un favor, (2) quelcom que s'obté sense dificultats ni problemes; (3) meló.

Mash'ar al'Haram: És el nom d'un petit turó de Muzdalifah que descansa entre la Meca i Arafat. Està situat a aproximadament sis milles de la Meca. En aquest lloc s'aturen els peregrins per la nit després del seu retorn d'Arafat durant la nit del novè dia del mes de Hall.

Qiblah: Significa literalment "l'orientació que adopta la persona quan prega" i es refereix a la Ka'ba de la Meca.

Quraish: Una tribu famosa de la Meca a la qual pertanyia el Sant Profeta.

Ra'ina: La paraula significa "mireu-nos", però amb un petit canvi en l'entonació la paraula podria significar boig o presumptuós.

Sa'ibah: Una camella a la qual els àrabs deixaven lliure per que vagués per on vulgués i que, en general, es donava com a ofrena als seus déus. Sovint es tractava d'una camella que donava llum a deu femelles i a la que no s'utilitzava com a muntura ni se li extreia la llet tret per a les seves cries.

Salwa: Un pardal de color blanc semblant a la guatlla que habitava en certes parts d'Àràbia i països veïns. L'arrel d'aquesta paraula significa: a) el que fa feliç i contenta una persona; b) la mel.

Shahr Ramadàn: El mes islàmic del dejuni.

Talut: Es l'anàleg al nom bíblic de Saül (I Sam. 10:23)

Tuwa: Nom de la vall on va tenir lloc la primera manifestació de Déu a Moisès.

Umra: Peregrinació menor on no es realitzen alguns dels ritus de la Peregrinació formal.

Unzurna: La paraula vol dir "tingues consideració amb nosaltres".

Wadi al-Naml: Nom de la vall situada entre Yibrun i Asqalan, essent Namlah el nom de la tribu.

Wasilah: Camella a qui els àrabs deixaven lliure en nom d'un déu determinat quan donava llum a set femelles consecutives. Si al final del setè part, concebia una parella, mascle i femella, també es deixava lliure.

Zaid: Esclau lliurat per el Sant Profeta amb qui es va casar Zainab, la filla de la tia del Sant Profeta, encara que posteriorment es va divorciar d'ell.

Zakat: Literalment vol dir augment i purificació; tècnicament expressa les almoines i donatius obligatoris que l'Islam ordena.

Zaqqum: Arbre de color polsós que posseeix petites fulles arrodonides sense espines. El seu olor es acre i el sabor amarg. La paraula també indica qualsevol tipus de menjar enverinat.

